

પ્રસ્તાવના.

જગતની તમામ ખેડાયેલી ભાષાઓમાં કહેવત, રૂઢિપ્રયોગ (Idioms), અને શબ્દાર્થભેદ (Synonyms), એ ત્રણનો સારો સંગ્રહ હોય છે. એ જૂદા જૂદા વિષયપર અનેક પુસ્તકો ભાષાશાસ્ત્રીઓ તરફથી બહાર પડેલાં હોય છે. આપણી ગુજરાતી ભાષામાં, કહેવત સંગ્રહ છપાઈ ગયો છે. શબ્દાર્થભેદ પણ થોડા સમયપર બહાર પડ્યો છે. અને આ રૂઢિપ્રયોગનું પુસ્તક જનસમાજ આગળ ખડું થયું છે. કહેવત મહાન પુરોનો અનુભવ સંક્ષેપમાં બતાવે છે, અને વાંચનારને સારી અસર કરી શકે છે. રૂઢિપ્રયોગ એ વ્યાકરણ અને શબ્દ કોશથી અલગ છે. કોઈ પણ ભાષાનું જ્ઞાન વ્યાકરણ અને શબ્દ કોશથી થઈ શકે છે. પરંતુ જે તે બંનેથી પણ નથી થઈ શકતું તે રૂઢિપ્રયોગથી થઈ શકે છે. રૂઢિપ્રયોગ એ ભાષાનો એવો ગુણ બંડાર છે કે જે તેને યોગવાનો યત્ન કરે છે તેને જ તે જડે છે. માત્ર અભ્યાસથી જ તે શીખી શકાય છે. જ્ઞેશની રીતમાત, રિવાજ અને લોકોની વ્યાવહારિક પદ્ધતિ ઉપર લખાયેલાં અનેક પુસ્તકો કરતાં રૂઢિપ્રયોગનું પુસ્તક લોકોની રહેણી કરણી અને નીતિ રીતિ વધારે સારી રીતે દર્શાવી શકે છે. વળી ભાષાનું રહસ્ય પણ એથી જ જણાઈ આવે છે.

હવે ‘રૂઢિપ્રયોગ’ (Idioms) ઉપર થોડુંક વિવેચન કરીએ. આ કોશમાં ‘રૂઢિપ્રયોગ’ એ શબ્દ બહુ વિસ્તીર્ણુ અર્થમાં વાપર્યો છે. એ અથવા બેથી વધારે શબ્દોના સમૂહનું એક અંગ થઈ કોશની મદદથી જે અર્થ થવા જોઈએ તે ન થતાં કોઈ જૂદો જ અને તે પણ કોઈ સ્થાપિત (મુકરર) અર્થ થતો હોય તેને રૂઢિપ્રયોગ કહે છે. જેમ કે, અગ્ની-આરા ગણુવા એનો અર્થ અગ્નીઆરાનો આંક ગણવાનો કે બણવાનો નથી થતો, પરંતુ નાસી જવું એવો થાય છે. ઘર લાગવું એમાં ઈંટ અને રોડાંનું બનાવેલું ઘર જમીનદોસ્ત થવાનું નથી, પરંતુ ઘરની કુટુંબની ખરાબી થવી એવો અર્થ સમાજેલો છે. ઘણા લાક્ષણિક અર્થવાળા પ્રયોગોને અમે એમાં જ ગણ્યા છે, એટલું જ નહિ પરંતુ જ અલંકૃત પ્રયોગો ઘણી મૂલતથી ભાષામાં રૂઢ થઈ ગયા છે તેને પણ અમે રૂઢિપ્રયોગમાં લખી કોશમાં આપ્યા છે. કોઈ પણ એક શબ્દમાં એવો ભાવ હોવા છતાં તે પ્રયોગ કહી શકાતો નથી. જેમ કે, ઉઠાડવું એ શબ્દ કોઈએ કોઈ સાફ દામ ન કર્યું હોય ત્યારે વપરાય છે. આપણી ભાષામાં એવા બહુ શબ્દો છે. જેને કોઈ ન અપવડતું હોય અને મૂર્ખ હોય તેને ઢઢો કહે છે. વળી કાઠલાંધસ, શુભાચાર્ય પ્રણી મસેન, તાનસેન, વગેરે શબ્દો વિશેષ સંકેતમાં વપરાય છે, તથાપિ તે રૂઢિપ્રયોગનમ. ગણી શકાતા નથી. એવા શબ્દોને અમે રૂઢ શબ્દો ગણી તે તરફ વધારે ધ્યાન આપ્યું નથી.

ગુજરાતી ભાષામાં જે રૂઢિપ્રયોગો ધ્યા છે તે ઘણું કરીને કોઈ નામની સાથે કોઈ ક્રિયાપદ મળીને થયેલા છે. હાથ, પગ, પેટ, દાંત, જીભ, માથું, આંખ, કપાળ, નાક, કાન, ઈલાદિ શરીરના અવયવો કે જીવનેદ્રિયો બતાવનારા શબ્દો સાથે જૂદાં જૂદાં ક્રિયાપદોથી જૂદા જૂદા પ્રયોગો નીકળેલા માલમ પડશે. આવા રૂઢિપ્રયોગનાં સાધારણ મૂળ જોવા જઈએ તો તેમ થવાનો કારણ પણ ઘણું અગ્રે આપણને માલમ પડ્યા વિના

રહેશે નહિ. એ ધણું કરીને કોઈ સ્થાન ઉપરથી, લોકોની વૃત્તિ ઉપરથી, કોઈ વિશેષ નામ ઉપરથી કે કોઈ રિવાજ કે રીતભાત ઉપરથી નીકળેલાં હોય છે, અને તે સર્વેમાં થોડી કે ધણી લાક્ષણિક અર્થોત્પત્તિ રહેલી હોય છે.

આ કોશમાં ઠેકાણે ઠેકાણે એવા પ્રયોગોનાં લક્ષણો અંતરી આપવાનો યત્ન કરેલો છે, અને તેની સાથે તે કેવી રીતે વપરાય છે તે જાણવા માટે અને અભ્યાસીઓને સરળ થવા માટે શિષ્ટ અર્થોનાં દર્શાવે પણુ કામ કામ આપ્યાં છે. જે પ્રયોગોનાં દર્શાવે અર્થમાંથી મળી શક્યાં નથી તે બોડી કાઢીનેજ મૂકેલાં છે.

કહ્યું સુધી 'રૂઢિપ્રયોગ' પર એકે સ્વતંત્ર પુસ્તક લખાયું નથી તેથી તથા જૂદા જૂદા જાગના લોકો જૂદા જૂદા પ્રયોગ જૂદાં જૂદાં લક્ષણમાં લઈ જઈ જૂદા જૂદા ભાવમાં બોલે છે, અને તેથી તેના જૂદા જૂદાં અર્થ થાય છે, માટે અમુક ભાવમાંજ અમુક પ્રયોગ વપરાય છે તે નક્કી કરવાનું કામ બહુ મુશ્કેલ છે. અને તેથી અર્થનાં સંબંધમાં બહુ મત-ભેદ પડવાનો સંભવ છે. તથાપિ જે પ્રયોગ ધણે ભાગે જે અર્થમાં વપરાય છે તે અર્થ આપવાને બનતો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

ગુજરાતમાં જે પ્રયોગો વપરાય છે તેના ત્રણ ભાગ આપણે પાડી શકીશું. તાપીથી તે મહી સુધીના ભાગમાં વપરાતા, મહીથી તે સાબરમતી સુધીના ભાગમાં વપરાતા, અને ત્રીજા કાઠિયાવાડમાં કે ઉત્તર તરફના ભાગમાં વપરાતા. કેટલાક પ્રયોગો એવા છે કે જે કાઠિયાવાડમાં બોલાય છે તે બીજા ભાગમાં નથી બોલાતા, અને જે બીજા ભાગમાં બોલાય છે તે કાઠિયાવાડમાં બોલાતા નથી. એવા દરેક ભાગમાં વપરાતા જૂદા જૂદા સુખ્ય સુખ્ય પ્રયોગો એકઠા કરવામાં આવ્યા છે, અને જે પ્રયોગો શા ઉપરથી નીકળ્યા તેનાં કારણો-મૂળ-પણુ યથાશુદ્ધિ લખવામાં આવ્યાં છે. જે પ્રયોગો અમુક ભાગમાંજ બોલાતા હોઈ સાધારણ રીતે છેક ધર જુણિયા કે બહુ પ્રચારમાં આવેલા નથી તે આ પુસ્તકમાં વિશેષે કરીને દાખલ કરેલા નથી. તેમ અસંખ્ય પ્રયોગોને પણ જગો આપી નથી.

કેટલાક પ્રયોગો વ્યક્તિમાં વપરાય છે. જેમ કે પુષ્પાંજલિ આપવી એટલે માર મારવો, આપુચ્છા આપવા, મેથીપાક આપવો, પૂજા કરવી વગેરે એજ અર્થમાં બોલાય છે.

જે પ્રયોગો કોઈ વિશેષ નામ ઉપરથી નીકળેલા છે તે બીજા પ્રયોગો કરતાં માન-સિદ્ધ વૃત્તિને વધારે અસર કરે છે. કાઠિયા ઉપર અસલ દુઃખ ઉપરા ઉપરી આવી નહયું હોય તો તેને વિશે બોલતાં કહેશે કે તેને તો સીતાનાં પીતાં. જે રાજ્ય સત્ત્વ અને સદાચારથી ભરપૂર હોઈ કોઈ જાતની અવ્યવસ્થા કે ગરબડ ન હોય અને જ્યાં ત્યાં શાંતિ શાંતિજ હોય એવા સુખપ્રદ રાજ્યને વિશે બોલતાં કહેશે કે એ તો રામરાજ્ય છે. જે ઔપચ રાજ્યપર ખચીત અસર કરી શકે છે તે રામબાણુ ઔપચ કહેવાય છે. સોમથી કે રામથી મોડું ધણું સુછ ગયું હોય તો કહેશે કે મોડું રાવણું જ્યેવું મોડું ધણું. તેમજ ક્ષી ક્ષીને, મારી જીમ ધાસી ગઈ, એઈ જોડને આંખો પાડી ગઈ, કામ કરી કરીને મરી ગયા, ખાતાં ખાતાં વાંઝણી વિધાઈ, મારણે બપોર ચડયા, વગેરે કેટલાક પ્રયોગો અતિદાયોગિયવાળા છે. એવા પ્રયોગોને અમે અપુસ્તક રૂઢ પ્રયોગ નામ આપ્યું છે.

વળી એકજ અર્થના જૂદા જૂદા પ્રયોગો ભાષામાં બોલાય છે. જેમકે, - જે વસ્તુ ક્ષણિક છે તેને આપણે પાણીના પરપોટાની ઉપમા આપીએ છિયે. એને મળતા ખીજ પ્રયોગો ભાષામાં પુષ્કળ મળી આવે છે. બપોરનો હાથો, વિજળાનો ગમકારો, ધડીનું ધડિયાળ, સાંઠાત્રણ ધડીનું રાજ્ય, વગેરે. આવા પ્રયોગો જો કે અલંકૃત છે તોપણ તેઓ એટલા બધા રૂઢ થઈ ગયા છે કે તેમને આ પુસ્તકમાં જગો આપવામાં આવી છે.

જે પ્રયોગો સ્થાન બતાવનારા છે તે એ સ્થાનના અમુક લક્ષણ ઉપરથી નીકળેલા છે. જેમકે, ધુતાર પાટણ. અગાઉ પાટણ શહેર એટલું બધું વિસ્તીર્ણ હતું કે તેમાં ધુતારા અને હગ લોકો બહુ વસતા હતા. તે ઉપરથી જે માણસ પાકો હગ હોય તેને ધુતાર પાટણનો રહેવાશી કહે છે. વળી દિલ્લીનો હગ પણ કહેવાય છે. મારવાડમાં વારંવાર દુકાળ પડે છે અને તેથી ભૂખમરામાં કંગાલ થઈ ગયેલાં માણસો ગુજરાત તરફ પેટે હાથ બતાવતાં આવે છે, તેમને આપણે મોરવાડની મઠ કહીએ છીએ; તે ઉપરથી હરકોઈ ગુજરાતના ભૂખથી પીડાતા કંગાલ માણસને પણ મરવાડની મઠ કહેવાનો પ્રથા આવે છે. મુંબઈમાં અગાઉ પીવાનું પાણી એટલું બધું ખરાબ હતું કે માણસોની તંદુરસ્તી સાચવી શકાતી નહોતી અને તેથી તેમનાં શરીર છેક સ્કલકડી જેવાં થઈ જતાં. તે ઉપરથી તેવા હરકોઈ માણસને વિષે બોલતાં હજી સુધી મુંબઈનું મઠડું વાપરવામાં આવે છે. જે માણસ કાંઈ કામ કર્યા વિના ફાગટ ધણે ખાઈને આવ્યો હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે, આવ્યા ધોળકું કરીને.

કેટલાક પ્રયોગો એવા છે કે તેમાંનો અમુક ભાગ મુખ્ય હોઈ જૂદા જૂદા ભાગના લોકો જૂદી જૂદી રીતે વધારીને બોલે છે. જેમકે, મોઢું ધોઈ આવ, એટલે લાયક ગુણ લઈને આવ એ મુખ્ય પ્રયોગ છે. ત્યારે વડોદરાના લોક કહેશે કે સુરસાગરમાં મોઢું ધોઈ આવ, પાટણના લોક કહેશે કે ગુંગડીમાં મોઢું ધોયું છે ? અને ધોળકાના રહેવાશીઓ કહેશે મલાવમાં મોઢું ધોઈને આવ, વગેરે. આ ઉપરથી જણાશે કે જે ગામમાં કે શહેરમાં મોઢું તલાવ આવ્યું હોય તેનું નામ જોડી એમ બોલવામાં આવે છે. એવીજ રીતે કેટલાક ખીજ પ્રયોગોનું પણ છે. જેમકે, કાંઈને બદલવા દેતાં મરી જ, અથવા દીસ્તો એમ કહેવું હોય તો વડોદરામાં કહેશે કે કામનાથ જ, ઉમરેડમાં કહેશે કે ખોરેંમાં અમદાવાદમાં કહેશે કે જ દ્વેષ્ઠ, ઈત્યાદિ. આ ઉપરથી માલમ પડે છે કે જે ગામમાં શહેરમાં જે સ્થાન ભૂમિ હોય તેનું નામ લઈ ત્યાંના રહેવાશીઓ બોલે છે. વળી જે જગ્યાનો ભય હોય તે તરફના લોક તેવું બોલે છે. જેમકે, કાઢિયાવાડમાં કાંઈને ધમકી આપતાં કહેશે કે તને જત લે, તને ધોડા લે, વગેરે.

મહીકાંડાના કાળી લોકો મહીસાગરના સમ આવે છે ત્યારે સુરત તરફના તાપીના સમ આવે છે. ઈર જિલ્લામાં કાંઈને ત્યાં મળવા ગયા હોઈએ ત્યારે પાછા ફરતી વખતે ધર ધણી કહેશે કે બપોતો રાખજો, પાટણવાડામાં કહેશે કે ભગતા સૂનો (પોદળો). ચરોતર તરફ સાંધારણ રીતે કહેશે કે આવજો, ત્યારે પાટણવાડા તરફ સંધ્યાકાળનું મળવું ચતાં કહેશે કે વહેલા ઉઠજો. ચરોતર તરફ કાંઈને વિદાય કરતાં કહેશે કે આવજો અથવા સંભાળીને જજો,

ત્યારે સુમાળ તરફ કહેશે કે હું સિયાર રહેજો. વળી એક એકને મળતાં અને છૂટા પડી જોડવાના શબ્દો (પ્રયોગો) પણ જૂદી જૂદી જગતમાં જૂદા જૂદા છે. શાસ્ત્ર-વિધિ સંબંધી પ્રયોગો પણ ભાષામાં ઘણા છે, પરંતુ આ કોશમાં તેમાંના મુખ્ય મુખ્ય પ્રયોગો આપેલા છે.

ગુજરાતી ભાષાના ૩૬ પ્રયોગો એવા છે કે જેમાંનાં ઘણાંક એક એકમાં એટલે તો ગુચ્છવાઈ ગયા છે કે તેમના અર્થનું સ્પષ્ટીકરણ કરવું એ બહુ વિચારનું અને બહુ સૌ ધનુ કામ છે. ક્યો પ્રયોગ ક્યાં કેવી રીતે કયા અર્થમાં વપરાય છે તે શોધી કાઢવાનું કામ જેવું તેવું નથી. અલબત્ત આ ગ્રંથ જેવો જોઈએ તેવો અને સંપૂર્ણ છે એમ માફ કહે નથી, પરંતુ તેને ઉપયોગી કરવાને યથાશક્તિ જોડેલો યત્ન થયો છે તેટલો ક્યાં છે.

છલ્લે આ પુસ્તક તૈયાર કરવામાં કેટલેક પ્રસંગે જે મારા મિત્રોએ અંતઃકરણ પૂર્વક મદદ કરી છે તેમનો, જે ગ્રંથોના આધાર લીધેલા છે તે ગ્રંથના કર્તાઓનો, તથા જે જે ઉદાર મૂલ્યોએ આ પુસ્તકને મૂકે મહે નિરાશાને સરથે પૂરેલ આપેલી છે તે સર્વને ઉપકાર માનું છું.

તા. ૨૫-૫-૮૮

જાનનાર,
મોગીલાલ લીખાલાઈ ગાંધી.

રૂઢિપ્રયોગ કોશ.

અ

અક્કલ ઊંધી થઈ જવી, બુદ્ધિ ફરવી; બુદ્ધિ બ્રષ્ટ થવી; ખોટું ખોટું સૂઝવું; અવળી બુદ્ધિ થવી; ભાન ખસી જવું.

“હુભાગ્યને લીધે તથા પડતા દહાડામાં માણસની અક્કલ ઊંધી થઈ જાય છે.”

કરણુધેસો.

અક્કલનો ઊંધો, એ મૂર્ખ-જોષ્ટએ તે કરતાં આડુંજ વેતરનાર માણસને માટે વપરાય છે.

અક્કલ ગામ જવી, ભાન ખસવું-જવું.

“તમારી સૌતી અક્કલ તો ગામ ગઈ છે એનું રાંઠવું (દોરડું) બંધાય ક્યારે અને આપણું કામ થાય ક્યારે ?”

કોતુહલાળા.

અક્કલ ગીરો મૂકવી, (ગીરો=ધરણે. અક્કલ ધરણે મૂકવી-પાસે ન રાખવી) જોષ્ટએ તે વખતે બુદ્ધિનો ઉપયોગ ન કરવો; અક્કલ ખોલી; મૂર્ખ બનવું; જ્યારે કાંઈ મૂર્ખાઈનું કામ કરવામાં આવ્યું હોય ત્યારે તેના સંબંધમાં એ વપરાય છે.

“કેમ છે મિયાં સાહેબો, કાંઈ અક્કલ ગીરો મૂકી છે ? હજુ તે કાંઈ છંદગીથી કાયર થયા છે ? નકામા મોત શા માટે માગી લો છે ?”

કરણુધેસો.

અક્કલ ઘેર જવી, અક્કલ પાસે ન હોવી; મૂર્ખાઈ હોવી; એવકૂફી હોવી.

અક્કલ ચરવા જવી, અક્કલ પાસે ન હોવી, મૂર્ખાઈ હોવી; મગજ ઠેકાણે ન હોવું; ભાન ખસી જવું;

“અંત સમે છાપ તિલક બનાવે,

જૂલી ગયો જ્યારે બાન;

એરણી ચોરી સોયનું દાન એમ,

કેમ આવે વેમાન;

ચૂર રાત નાવ્યુંરે,
બુદ્ધિ તારી ગઈ ચરવા.”-અંત.

ધીરોમકત.

અક્કલ ફૂંટવી, બુદ્ધિનો બ્રશ થવો; ચિત્ત ઠેકાણે ન હોવું; મૂર્ખ બનવું; અક્કલથી કામ થવું બંધ પડવું; સમજશક્તિ નાશ પામવી. અક્કલ બહાર મારી જવી, અક્કલ દમ વગરની થઈ જવી; બુદ્ધિ મંદ પડવી; જોષ્ટએ તે પ્રસંગે ને જોષ્ટએ તેવો રીતે બુદ્ધિનો ઉપયોગ ન થવો

“તેની અક્કલજ બહાર મારી ગઈ ને મારી પાસે આવ્યા પછી શું પ્રશ્ન કરવો એ તેને સૂઝવું જ નહિ.” અરેબિયનનાઇસ.

અક્કલ મારી જવી, (મારી જવી-ખરાબ થઈ જવી. તે ઉપરથી) મૂર્ખતા આવવી; અક્કલ ન ચાલવી; બુદ્ધિ ખરાબ થવી. જ્યારે કોઈ માણસ ઘણીજ મૂર્ખાઈનું કામ કરે ત્યારે તેને વિષે બોલતાં આ પ્રયોગ ધિક્કારમાં-કંટાળામાં વપરાય છે.

“આજ કાલ તારી તો અક્કલ મારી ગઈ છે.”

અક્કલ વેચવી, અક્કલ વાપરવી; બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરવો

૨. અવદિત રીતે વાપરી પોતાની બુદ્ધિને ઘોઘા પહોંચાડવો.

૩. શિખામણ આવવી; બોધ દેવો.

૪. રસ્તો બતાવવો; રીત બતાવવી.

અક્કલ વેચાતી લેવી, ઘણા અનુભવથી શીખવું; શીખામણ લેવી; બોધ લેવો.

અક્કલ વેચી ખાવી, મૂર્ખ બનવું.

અક્કલ વેરાઈ જવી, અક્કલનો ઉપયોગ સમય પરત્વે ન થવો; અક્કલ વહેંચાઈ જવી- (ઘણા વેરાઈ જવા ઉપરથી)

અક્કલ સાધે રાખવી, સાવધ રહેવું; સાવચેત રહેવું; ગરજત ન થાય તેને માટે અ-

ગમચેતી રાખી વસતું; હોશિયાર રહેતું; બુદ્ધિ ઠેકાણે રાખવી.

અક્કલના કાંકરા, અબુદ્ધિ; બુદ્ધિનો બંશ થવો તે. અક્કલનાં કાંકરાં પણ બોલાય છે. અક્કલની ખાડી, (નદીના નેટલા ભાગમાં ભરતી આવે તેટલા ભાગને ખાડી કહે છે; તે ઉપરથી અક્કલનો આગળ વધેલો ભાગ) ઠોઠહાપણ.

આ પ્રયોગ આગતું ઉદાપણ અભાવનારા ઠોઠહાલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અક્કલને ને ઝોને વઠવાડ થઈ છે, (લઘુદાઈ થવાથી બે પક્ષ એક ખીમથી દૂર રહે છે, અને બંનેનો મેળ કદી મળતોજ નથી તે ઉપરથી, તેનામાં અક્કલ નથી; મૂર્ખતા છે; બેવકૂફી છે; અક્કલ ઝોને સલાહ આપતી નથી. અક્કલને ઝોને ઝોને અઢાર ગાઢિતું છેલું છે, એમ પણ કટલાક બોલે છે.

અક્કલનો અઢગજો, સારી અક્કલથી બહાર પડેલો; પ્રખ્યાત; નામાંકિત. પણ વાંકામાં મૂર્ખ-મોભામ બુદ્ધિના માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અક્કલનો આંધજો, મૂર્ખ; અણુસમજી; બેવકૂફ.

આંખનો આંધજો દેખે નહિ, ને અક્કલનો આંધજો સમજે નહિ.

“ અંધ અક્કલે શું થયો, ને થયો નેત્રે દીન, ધનંજયના ત્રાસ આગે, સૌ બોધે યાતા દીન.” સુરેખાંહરણ.

અક્કલનો ઝાથમીર, મૂર્ખ; બેવકૂફ; વિવાહની વરસી કરે એવો.

“ અક્કલનો ઝાથમીર, મંગાવે મરંચાં તો લાવે કાથમીર ” એ કહેવત છે.

અક્કલનો ખાં, મૂર્ખ, બેવકૂફનો પાશ્વરાહ; મૂર્ખનો સરદાર. (વાંકામાં)

અક્કલનો દુરમન, મૂર્ખ; અણુસમજી; બેવ-

કૂફ. અક્કલનો દુરમન તેજ દે ને સમજીને ખોટું રસતે ચાલે તે.

અક્કલનો ખારદાન, (ને પેટી-કાથળા-ઠા-મમાં માલ ભર્યો હોય તેને ખારદાન કહે છે; એકલા ખારદાનમાં માલ હોતો નથી; તે ઉપરથી) અક્કલ સત્ય; મૂર્ખ, અક્કલહીન; બેવકૂફ.

“ કાકા તમે પણ અક્કલના ખારદાને દે-ખાઓ છો ! મને કોગટમાં ગાગો સામાટે દો છો ! ”

કોતુકમાળા.

અક્કલનો સાગર, જ્ઞાન, બુદ્ધિશાળી; વિસ્તીર્ણુ બુદ્ધિવાળો; પરંતુ વાંકામાં મૂર્ખ માણસને માટે બહુધા બોલાય છે.

“ અક્કલનો સાગર, મંગાવે લોટી તો ભરી લાવે ગાગર. ” એ કહેવત છે.

અક્કલસેં ખુદા તો પિછાનનાં, જરા તો અક્કલ લાવે-વાપરો.

અખતર ડાહ્યું, (અખતર=અચ્ચડાહ્યું) ઠોઠહાણું.

અખાડા કરવા, (આખ+આડાનું ટુંકું રૂપ અખાડા) દીઠું ન દીઠું કરતું અગર એક કાનેથી સાંભળી બીજા કાને કાઢી નાંખતું; ચૂપકાથી નજર ફેરવી દેવી.

“ તેઓ ઘરમાં આશ્રય આપવાને બદલે મોં ખતાવવાના પણ અખાડા કરી ગયા. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

અગડે બગડો માથો ને બગડે કાગડો માથો, ફલાંણાએ આમ કહ્યું, ને દીકણાએ તેમ કહ્યું એવી નંજવી-માલ વગરની ઓઝોની વાતો.

“ ખાઈ રહ્યા પછી બે ત્રણ કલાક રોહાણીને જાંઘવા બેઠાએ; જાંઘીને ઉઠે એટલે ઝોટલે જેટલી મડાસણો સાથે તડાકા મારે, અગડે બગડો માથો ને બગડે કાગડો માથો, ઝોટી અભણ ખાઈડીઓની વાતો હોય. ”

બે બહેનો.

અગિયારા ગણવા, નાશી જવું; પોખારા ગણવા; સઠકી જવું; પલાયન કરવું; વઢાણા વાવી જવું; છ પાંચ કરી જવું; ધારતી કે અડચણમાંથી બચવા અથવા કંઈ માયાપરથી કાઢી નાંખવા એકદમ કો-ઈને જઈછું એમ દલા સિવાય પોતે પોતાનો રસ્તો પકડવો.

“આ પ્રમાણે રમણનું ભમણ યઈ જતાં જ ભિલ્લ લોકોએ અગિયારા ગણવાનો આરંભ ક્યો એટલામાં બે સ્તર વેટેમાર્ગે સાં આગળ આવી ચઢ્યા.”

ગર્ધવસેન.

અગ્નિકાષ્ઠ ભક્ષણ કરનાં, સ્ત્રીતા ખમ્કી બળી મરવું; લાકડાં એકડાં કરી સળગાવી તેમાં પ્રવેશ કરવો; કાષ્ઠ ભક્ષણ કરવાં પણ બોલાય છે. પ્રાચીન કાળમાં સતી સ્ત્રીઓ પોતાના ઘણીની પાછળ અગ્નિકાષ્ઠ ભક્ષણ કરતી હતી.

અંકુશમાં રાખવું, યોગ્ય હદમાં રાખવું; વશ રાખવું; બહેકી જવા ન દેવું; માથે અંકુશ રાખવો પણ બોલાય છે.

અંગ આપવું, મદદ કરવી.

અંગતળે ઘાલવું, પોતાના ઉપયોગ કે ઉપ-ભોગને માટે દબાવી પડવું.

અંગ તોડવું, પોતાનામાં જેટલું જોઈ હોય તેટલું વાપરવું.

અંગપર આગવું, ધસારો કરવો; હલ્લો કરવો.

૨. માથે પડવું, જોખમદારી બોગવવી પડવી.

અંગ ભરાઈ જવું, અંગ અકડ યઇ જવું; અંગમાં કળતર થવું. (અતિશય મહેન-તથી, યાકચી કે બોજે ઉપાડવાથી.) અંગનો ભરાવો થવો એટલે લોહીઆળ થવું; શરીરનો બાંધો સારો થવો; હાડકાં વગેરે ન જણાતાં શરીર હજીપુદ થવું.

અંગ ભરાવું, તાવ આવવો; તાવનાં ચિન્હ

જણાવાં. અંગ ભારે થવું પણ બોલાય છે, એનો ખીનો અર્થ એ કે માર ખાવાની નિ-શાની થવી.

અંગ મરડવું, આગમાં ખાવું. ૨. અંગ વાળવું, અંગ વળવું, કસમતથી અથવા ખોરાકથી શરીર ભરાવાવાળું તથા તેજસ્વી લોહી-આળ થવું.

અંગ વાળવું, કસમતથી શરીરનો બાંધો આણવો.

૨. પોતાનામાં જેટલું જોઈ હોય તેટલું

વાપરવું. આ અર્થમાં અંગવાળીને કામ કરવું બોલાય છે

અંગનો ખુદો થવો, ઘણી અશક્તિ પેદા થવી. (અતિશય કામ કરવાથી)

“કામકરીને મારા અંગનો તો ખુદો યઈ ગયો.”

અંગનો ભેલ જવો, બોવાઈ ગયું તો દી-સવું રહ્યું, કાંઈ ફિક્કર નહિ એ અર્થમાં બોલાય છે.

અંગદશિષ્ઠાઈ કરવી, (અંગદે સીતાને લેવા રાવણની રાજસભામાં શિષ્ઠાઈ કરી હતી તે ઉપરથી) કામ કાઢી લેવા સાર ઝાઢી ઝાઢી વાતો કરી રાગજનવવું.

અંગારા ઉઠવા (કાળજમાં), કાળજમાં ચ-રેડો પડવો; કાળજી બળવું; ચીચરવટો પેદા થવો.

અંગારો ઉઠવો (કુળમાં), કુળને કલંક લાગે-કુળની આખરના કાંકરા કરે એવા કુપ્રજને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

“ પુત્રની કુચાલ સાંભળી પિતાને અત્યંત ખેદ થયો, અને આવા પવિત્ર કુળમાં આવો અંગારો ક્યાંથી જાહેરો એ વિચાર થયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

એથી ઉત્કું દીવો ઉઠવો.

અંગીકીતો અંગારો, (સોનીની સગડીને અંગીકી કહેછે, તે માંહેનો અંગારો જો કે

ઉપર રાખથી છવાઈ ગયેલા હોય છે તો-
પણ બહુ ધીકધીકતો ને જલદ હોય છે
તે ઉપરથી) ગમે તેવી આપત્તિને સમયે
પણ સતેજ થાય એવી બાળી મુકવાની
કે નાશ કરવાની પ્રૌઢ શક્તિ અથવા વેર
વાળવાનો ઉચ્ચ જોરસો.

“સામતોને સજ કરી, રેન્ને અતિ હુશિયાર;
છે સિસોદામાં હજી, અંગીરી અંગાર.”

પ્રતાપનાટક.

અંશુકાનો રાવણ કરવો; (સીતા. લકા-
માંથી રામની સાથે અયોધ્યે આવ્યા પછી
કેમ્પીએ રાવણના સ્વરૂપનું વર્ણન પૂછતાં
સીતાએ ના કહી, અને છેવટે આમક ક-
રતાં તેણે એટલું જ કહ્યું કે મેં તેનું આખું
સ્વરૂપ નવિ જોનાં માત્ર તેનો અંશુકોજ
દોઢો છે, તે ઉપરથી સીતાએ અંશુકો ક-
હીને ચીતરી આપ્યો, તે આધારે કેમ્પીએ
આખું સ્વરૂપ ચીતરી રામનું ચિત્ર સીતા
ઉપરથી ઉઠાડ્યું અને વિરોધ કરાવ્યો તે
ઉપરથી) થોડો ભાગ જોયો કે સાંતળ્યો
હોય તો આખાનું કહેવું; વધારી વધારીને
કહેવું; અનિશયોક્તિ કરવી; હલકી-નજીવી
બાજીને વધારી મોટી કરવી; રમતું ગજ
કરવું.

અંશુકે કમાડ દેલવું, બીજાને માલમ ન પડે
એવી રીતે મઠા કરવી; બેમાલમ રીતે
કામ કરવું

અંશુકો જતાવવો, (નાનો સંકેત) ના પા-
ડવી; ના કરવું. ૨. (કામ દેવાની નિશા-
નીમાં) કામ દેવો જુઓ.

અચરે અચરે રામ; પામેલા પોપટ અચરે
અચરે રામ બોલે છે પણ કોઈ મનજનો
નથી, તે ઉપરથી સમજાવવા ને જોખ્યા
કરે છે, એવા પોપટીઆ પંડિતને વિશે
બોલતાં વપરાય છે.

અછોઅછો વાનાં કરવાં, આદર સત્કાર
કરવો. ૨. લાડ કરવાં; લાડ લગાવવાં. (મં.

અઅઅઅઅ ઉપરથી) અછોઅછો કરવું
પણ બોલાય છે.

“ પોતાનો જીવ જવા લગી વાત આવેલી
તો પણ હર્મિયાએ મન દૃઢ રાખી લાઈસેન્ડર
ઉપરથી પ્રીતિ ડગાવી નહોતી; અને લાઈ-
સેન્ડર પણ ગુણ માલક અને ટેકોસો હતો
તેથી હર્મિયાને અછોઅછો વાનાં કરતો
હતો.

શો. કયાસમાન.

અજગર જેવો પડયો છે, બારે દીકરો
આગસ્ટ લાંબો યુધ્ધને પડ્યો હોય તેને એમ
કહેવામાં આવે છે. (અજગરથી દોડાતું નથી
એટલે એક દોડાણે પડી રહી પાસે ને શિકાર
આવે છે તેને મારે છે તે ઉપરથી) “અજગર
જતિ રાખવી,” એનો અર્થ એ કે અજગ-
રની પેઠે મિશ્નને માટે બટકવું નહિ, પણ
પરમેશ્વર ને મોહ્યે તે ખાઈ પ્રસન્ન રહેવું.

અજમે દુકાવવો, ચૂંક મટાડવી; રોગ કા-
ઢવો; પેટ દુખવું મટાડવું; રીસ કાઢવી;
ધુધવાતા પાણું ટાળવું. (ચૂંક આવે છે ત્યારે
અજમે દુકાવે છે તે ઉપરથી લાસલિક.)

અજવાળામાં આવવું, બધા ભણી કે જો-
ળખી રાંકે એવી જાંની પાપરીએ આવવું;
મહેરમાં આવવું; પ્રસિદ્ધ થવું; પોતાના ગુ-
ણકર્મથી પ્રસિદ્ધિમાં આવવું; બહાર પડવું;
મેલન પડવું; એથી ઉઘટું અંધારામાં રહેવું.
• “આવા જુલમો પણ દિવસથી અજ-
વાળામાં આવેલા છે તે છતાં ચોરદસજરી
જવા પરાપકારીઓ આજ લગી ક્યાં જાંખ્યા
કરતા હતા ?”

ટે. ૧૧. ઉત્તેજન.

“અજોની સ્વનંત સ્થિતિપર અજવાળું
આવેલા દેતા નથી.”

જમનાખાડ.

અજવાળામાં મુકવું, ઉપાડ કરવું; પ્રસિદ્ધ
કરવું; બધા દેમે કે જાણે એમ કરવું.

“આપણી મંડળીમાંથી છૂટે મવા પડે

કદાચ તે આપણી ગુપ્ત વાત અનવાળામાં
મૂકશે.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

અનવાળું કરવું; દંકાયલા સારા ગુણ બહાર
પાડવા; નામ કરવું; આખર વધારવી.

૨ કાયદો કરવો; અથવા કરી આપવો.

૩ સંદેહની સકાઈ કરવો; આંતિ દૂર કરવી.

૪ અંતરમાં અનવાળું કરવું; અક્ષલ આણવી;

ભાન રાખવું.

“ધીરો યર્ધન સામરો, ખાખા બહુ ખામોશ;
મનમાં અનવાળું કરી, ઓછો કર તુમ નેશ.”

નર્મકવિતા.

૫. વાંકામાં કાંઈ સાફ કામ કર્યું ન હોય
સારે વપરાય છે.

અનવાળું જોવું (જગતનું), જન્મ પામવો;
હયાતીમાં આવવું.

૨. નહેરમાં આવવું; બહાર પડવું, (મા-
ણસ અને વસ્તુ બંનેને લાગુ પડે છે.)

અનડીમાં પડવું, (અનડી એટલે હાથીને
પકડવા સાર ખોદેલો ખાડો.) કાંઈજાઓ
માણસ દુઃખથી કે રોગથી એરાણો હોય સારે
કહે છે કે, ‘ હાથી અનડીમાં પડ્યો છે. ’

અંચળવો ઉતારવો, આંખે જે ઝોક લાગ્યો
હોય તે મટાડવા તેજમાં દોરડી બોળી સ-
ળગાવી મૂકવી.

અંજળપાણી, સર્જિત; નશીમ; દાણોપાણી;

જ્યાં જે અન્ન પાણી મળવાનાં લાં તે મળી

આવવાં એ જે ચોગ-સંબંધ તે; રજક.

અંજળ પાણી ઉઠવું, અંજળ ઉઠવું;

અન્નાદક ઉઠવું, વગેરે પ્રયોગ વપરાય છે.

અટકળ પંચાં દોઢસો, માત્ર ૭૫; અડસદે-
રામ આશરે ઠોકવું તે. ધકેલ પંચાં ઢો-
ઢસો પણ બોલાય છે.

અટકળ પચ્ચીરી, અટકળથીજ માત્ર ૩

હેવામાં આવ્યું હોય તે; માત્ર કદમનાજ

(અટકળથી માત્ર દોઢસો કરી આપેલા

અટકાનો ઘોડો, નજીવી અને ઘોડી મહેનતે
મજેલી કાઈ પણ દરકાર વિનાની વસ્તુને
માટે વપરાય છે, (અટકા=ત્રાંખાનાળું.)

અટક બળદેવ, ખાવે પીવે કુસ્તી કરવે જ-
ખરો; હિંદુસ્તાની પહેલવાન, (મથુરાના
ચોખા જેવો.)

અટા બંધ કરવા, બોલતું બંધ કરવું; આંજ
નાંખવું; હરાવવું. (તકરારમાં) (અટા=હાર-
મુખ તે ઉપરથી.)

અટા બંધ થવા, નજી ગળા લગી ખાધું
હોય તેવું હોવું.

૨. હારી જવું. (તકરારમાં)

અટીનો કરાર, (મહોરમમાં હાથની આસ-
પાસ રંગિત આમળા વાળી દોરી વિંટાળ-
વામાં આવે છે તેને અટી કહે છે તે ઉપ-
રથી) સખત બંધનવાળો કરાર.

અટોક પરબ્રહ્મ, (અટોકન ઠોકાય-સુધરે
એવું; તે ઉપરથી) શીખવતાં ન શીખી
શકે અથવા સુધારતાં પણ ન સુધરે એવો
ઠોક; બુદ્ધયલ; પથ્થર.

અટે દ્વારકાં, લાંખા વખત સુધીના ધામા નાં-
ખતાં એમ બોલાય છે. (અટે=અહીંજ)

અડદ મગ ભરડી દેવા, જેમ આવે તેમ
વિચાર વગરનું બોલવું; બોલવાનું કે ન બો-
લવાનું બોલવું; આફું અવળું જેમ કાવે
તેમ બકી દેવું.

“ જાય તો જોજે, કાંઈ અડદ મગ ભરડી
દેતી નહિ, ખીજું તો તારા ધ્યાનમાં આવે
તેમ કરજે. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

અડદાળો કાઢવો, (કામ કરાવી) શક્તિ ઉપ-
રાંત કામ કરાવી કામ કરનારને છેકળ થ-
કવી દેવું.

૨. સખ માર મારી હાડકાં પાંસળાં નરમ
કરી નાંખવાં.

અડદીઆ છાંદ્યા છે, બૂરફી નાખ્યો છે;

અડધી રાતે દુવામાં ઉતરે તેવું, ને વખતે ને કામ હકીએ તે કરે એવું; અડી વેળાએ સદાય થાય એવું; ગમે તેવું જોખમનું વ્યતે ગમે તેવી મુશ્કેલીનું કામ ગમે તે વખતે કરવા તત્પર થતું; (અડધી રાતનો સમય ધણો ખારીક અને દુવામાં ઉતરવું એ ધણું જોખમ ભરેલું તે ઉપરથી)

અડધું અંગ, સ્ત્રી; પ્રિયા. ૨. સહાયકારી મિત્ર. અડધું અડધું થઈ જવું, કોઈ ખારા માલુમને દેખી દર્પણેલા થવું; અતિશય દરખાઈ જવું; પ્રેમચેષ્ટા બનવું.

અડધું થઈ જવું, અંગ સહાઈ જવું, (વિતાથી, બપથી કે અતિશય કામના બોળથી) “આ અવિશ્વાસમાં અને અતર્ભયમાં અમાલ અર્ધો થઈ ગયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. અધમુહ થવું. (મારથી) “માર ખાઈ ખાઈને હું તો અર્ધો થઈ ગયો.”

૩. હારી યાત્રી બેસવું. (કામ કરીને)

અડધે શુકને, શુકનની દરકાર રાખ્યા વિના; કહેતાં વાર; કહ્યું કે તરતજ; વગર વિદ્રબે. “તેઓને પ્રેરપેરએ વીરવિધાના બળવટે છડા કર્યા તેથી એ જાપણ વીરત્યાર પછી સદા પ્રેરપેરને કામે અડધે શુકને આવી ઉભા રહેના.”

ચો. ક્યાસમાજ.

અડધો છે, (વાંકમાં) અડધો પ્રેશ છે.

અડધો પાયો, એટલો, કમ અક્ષય; આશા નજી પાયા; મોંડું; અદકપાસગી; અક્ષય વિનાનું; દગપણ વિનાનું.

“કચરાને ચલાવકર બનેમાં અડધો પાયો એટલો છે.”

સાચવડની લગાઈ.

અડવા કોડ; (આનું-પરેનું મોંઘા મિલાવનું; બચાઈમાં વાળવાને અડવો કહે તે ને ઉપરથી) આસીવા વાળવાને નિ બોલતાં વપરાય છે.

અડા દેવા, દ્વારોં તો કામમાં અડા પથ્થુ દેતો નથી એટલે કામને અડતો પથ્થુ નથી-પીલકુલ કામ કરતો નથી.

અડિયલ રટ્ટું, (અડિયલ=હકીમું, અડ કરનાર એવા રટ્ટુ ઉપરથી) કહ્યું ન માને અને ચાલતાં ચાલતાં ઘણી વાર અડકી પડે એવા હકીમ માણસને માટે વપરાય છે.

અડીવેળાની ઠાલ, (ઠાલ=રસક,) સદાય કરી ચતુથી રસણ કરે તેવું માણસ, નામ અથવા કામ.

અડીને વખત, ખારીક પ્રસંગ; અળીનો પ્રસંગ.

અડકકડકીએ, બને પક્ષથી ન્યારો રહી પોતાની સરજી માફક પક્ષમાંના કાલને મદદ કરનાર. ૨. વંચારનો (ગેડી દાની રમતમાં)

અડોલ કાટલું, જુઓ અંટોળ કાટલું.

અડાર ખાણ, હુઆઓનું ટોળું.

અડાર વાંકાં હોવાં, (હારતાં અડારે વાંકાં, એ કહેવન ઉપરથી) કોઈ માણસ દગ ધડા વગરનું-કામ દેખણા વિનાનું-અડીવાર વિનાનું હોય તેને વિરે બોલતાં એમ વપરાય છે કે “જિનામાં અડાર વાંકાં છે.”

અડાર મિશા, પાળું; પ્રમાણ કરતાં વખતે.

“તેને ઘેર અડાર વિશા દારિદ છે.”

અડોળ કાટલું, (અળ+તોલ+કાટલું. તોલ વગરનું કાટલું) મનમાનનું-અતોપાકારક કામ કરી ન મકે તેવું માણસ કે વસ્તુ.

અળુદોળું રહેલું, (અળ રોળું-રોલા વગરનું તે ઉપરથી) જરૂરનું કામ અડી પડતું.

“કનકમાલિકા, (નિશામ નાખી) ત્યારે રાખિ, આપણે ત્યાં ગયા વગર શું અળુદોળું રહ્યું છે? એમનું સુખ એમ બોમવે.”

સાચમાખાખાનું.

અળુવિધ્યો આખરે, મરનાની મંદ; અળ-પડ; અસામા દરવા ખાઈ પડાયો ન હોય એવો બે રિક્કો એ બે રિક્કાઈથી મરના

થએલા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે;
ધડાયલો કે કસાયલો નહિ એવો.

અણીનો વખત, અડીનો વખત; ખારીક
પ્રસંગ. (સંભાળથી ચાલવા કે વર્તવા નેવો)
અથાણું કરવું, નિર્ધક રાખી મૂકવું; ફેગટ
સંધરી રાખવું. (લાક્ષણિક)

“ તમે આંકારવું કરો અથાણું,
મારી સાથે વંદાવન ચાલો રે,
ભણે નરસંધયો મેલો કમંડળ,
કરમાં આગળ ચાલો.”

હારમાળા.

અદક અદકે, અડધી અડધી; અણીનો
અદકે-અધકે પાંસળી, (અડધી પાંસળી
આછી) અટકચાણું; મૂર્ખ; નેમ ફાવે તેમ
વગર વિચારે બોલ્યા કરે એવું. અદક પાં-
સળી ભાત વિશેષ કરીને હજામની કહેવાય છે.
અદધ કરવી-વાળવી, પોતાની નમ્રતા-
મર્યાદા દેખાડી મોટાને માન આપવા બેઠ
હાથને દાણીથી વાળા એક ઉપર એક એમ
ચઢાવી રાખવા.

અદસસ્તો કરવો, અધમુઆ કરવો.
અદા કરવી, આંખ મારવી; ઇશારત કરવી;
નેમ ફેંકવાં.

૨. ચાળા અથવા નખરાં કરવાં.

૩. અમલમાં આણવું; બળવવું.

અદાલવાની કરે એવું, (આઘ ભવાની
ઉપરથી) આઘ ભવાનીના ભક્ત હીનડા
હોય છે તે એમ બોલે છે, તે ઉપરથી
હીનડાની પકિતમાં ખપે એવું; શૌર્ય-આ-
વડ વિનાનું.

અધખોખફું કરવું, અડધું ધર્મ નય એ-
ટલો માર મારવો; ટીપવું; ઠોકવું. અધખો-
ખફું કરી નાંખવું, એ વિશેષ માણસને
હાથ પડે છે.

અધર ઉડાવવું, દોષ ન ભણે એમ ઠેકાણે
કરી રેવું. (કામ)

“કંઈ હું તો, કર્મ ફૂટ્યા,
કરી લે અધુરા પૂરા,
આગ્યો ત્યારે બાંધી મુઠી,
જમણા મેશે લૂંટો.”

બોધચિંતામણિ.

અધુરે જવું, કમુવાવડ થવી.

અધોદીર્ઘ કાઢવું, (અધોદીર્ઘ-અધો કાઠી)

ચોરડી પીકીને તેના રસની અધો કાઠી કા-
ઢવી તેને અધોદીર્ઘ કાઢવું કહે છે.

અંત કાઠી નાંખવો, દુષ્પ દેવું; યજ્ઞવતું;
અશક્ત કરવું; પાછળ લાગવું; સંતાપવું.

અંત લેવો, આખરનું બાકી રહેલું જોર ભાગ
તે પશુ પાર કરવું; છવ લેવો; પાછળ લા-
ગ્યાં કરવું; સંતાપવું; દુષ્પ દેવાં કરવું; કં-
ટાળો આપ્યાં કરવો; આગ્રહ કરવો. અંત
લઇ નાંખવો પશુ વપરાય છે.

અંતઃકરણનો ઠાપ, ભારે ઘોઘો. (મોઠા
દુઃખનો)

અંતઃકરણના લાળા, અંતરની શુભ ચિંતા;
કાળજની શુભ બળતરા; અતિરાય થતો
બળાપો.

અંતરની આગ, કાળજની શુભ ચિંતા.

(અધ્યાત્માદિક)

અંતરમાં અગ્નિ લાગવો, કાળજી બળવું;
બળી ઉઠવું; અચરવટો પેદા થવો; કોધા-
વિષ્ટ થવું.

“એવું સાંભળી પુરોહિતને,

અંતર અગ્નિ લાગ્યો;

સાંભળ્યો દાસીનો નંદન,

ભાલો રૂઢેમાં વાગ્યો.”

ચંદ્રહાસ.

અંતરવાસો કરવો, વિવાદાદિ શુભ કામમાં
ગણપત્યાદિનું પૂજન કરતાં લાલ પાંદડી
વગેરેનો છેડો કાઠી કોટે નાંખવો.

અધાર પિછોડી ઝોરાઢવી, ચોતાનો સ્વાર્થ
પાર પાડવા સામાને છેતરવું; કામ કાઠી લેવા

સામાને આડું અવળું સમજાવી છેતરવું; સા-
માની અફલ છેતરાય તેમ કરવું.

૧. તેનેજ દેખવું; તેનું (ઝોરાઢવાનુંજ)

કહ્યું માનવું. ‘ફલાણે તો એને અ-
ધાર પિછોડી ઝોરાઢી છે.’

અધાર પિછોડો ઝોઢવો, કાંઈ ન સૂઝવું;
સતકાર થવું.

૨. અદશ્ય થવું; કાંઈ ન દેખે તેમ થવું.

‘વિક્રમ રાજ અધેર પિછોડો ઝોઢી ન-
ગરચચી જોવા નીકળતા.’

અધાર પિછોડો કરવો, (અધ+પિછોડો)

પિછોડી. અડવાધી જેમ સાચું કાંઈ ઝો-
ળખી શકતું નથી, તેમ કાંઈ તદખીરથી
ખરી વાત જણાવા ન દેવી. તે ઉપરથી
બહાનું કે સમજા કાઢી તહોમત ઉઠાવી દેવું;
ઉઘાડી પડેલી વાત ચર્ચાતી બંધ કરવાની
ચુકિત કરવી; દોષને કાઢી નાંખવાની તજ-
વીજ કરવી; ઠાંકપિછોડો કરવો.

અધારાં આવવાં, ઘણી ભૂખ લાગવાથી કે માથે
પિત્ત ચઢવા વિગેરેથી એકાએક આંખે કાંઈ
ન દેખાવું; ચોતરફ અધારે અધારે જણાવું.
આ પ્રયોગ બહુવચનમાંજ વપરાય છે;
અને આવી રીતે આવેલાં અધારાં ઘોડીજ
વાર ટકે છે.

અધારાં ઉલેચવાં, અધકારને ધરમાંથી પાત્ર
ભરી ભરીને બહાર કાઢી નાંખવા જેવો
વ્યર્થ પ્રયાસ કરવો; મિથ્યા બાયોડીઆં
મારવો.

“અધારાં ઉલેચતો, તું કરી ન બેઠો કામ;

અમુલ્ય અવસર જાય છે,

તું કયમ ન પામ્યો વિરામ. અવસર.”

કવિ નરભોરામ.

‘બહુવચનમાંજ વપરાય છે,

અધારાંમાં કુંડાવું, કાંઈજણ્યા વિના મિથ્યા
પ્રયાસ કરવો.

અધારામાં જવું, અજાનપણમાં કે જાણમાં
જવું; અજાણપણમાં જવું.

અધારામાં રહેવું, પ્રસિદ્ધ ન થાય-જાહેરમાં ન આવે-ન જાણાય-ન દેખાય એવી સ્થિતિમાં રહેવું; ગુપ્ત રહેવું; ગુણિયત્વ-વિહીન માણસ જાહેરમાં ન આવે તે “અધારામાં રહેવા” કહેવાય.

“આજ સુધી તો આપનો અને રાણાનો સંબંધ શકરાયને અધારામાં રહેવા.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. ગુણ પ્રકાશ થાય નહિ તેવી સ્થિતિમાં રહેવું. પોતાની હેંશિયારી બહાર ન પડે તેવી ઉત્તેજન વગરની સ્થિતિમાં રહેવું. એથી ઉચ્છ્રાંત્ર અવાળામાં આવવું. અંધારે પડવું પણ બોલાય છે.

અધારામાં રાખવું; ગુપ્ત રાખવું; છાની વાત બહાર ન પાડવી; અજ્ઞપણું રાખવું; ગુણ પ્રકાશ ન થાય એવી સ્થિતિમાં રહેવા દેવું. અંધાની આગાહી, કંઈ સૂઝવા ન દેવું; ભોળાની નાંખવું; આંધળા પાટા દેવા.

અંધારી કોટડી, કેદખાનું; કારાગૃહ એમાં ઘણું કરીને અંધારું હોય છે, તે ઉપરથી. અંધારી બાંધવી, અંધારી બાંધવાથી આસપાસ શું થાય છે તેની જાણ અગર પડતી નથી તેમ આંધળાઓત ખનવું; કાંઈ ન સૂઝવું. (માથાની અંધારી બાંધવી.)

અંધારું વળી જવું; ચાલતું કામ અટકી પડવું અથવા તેમાં બિગાડ થવો; ધન્યાયનમંઃ થઈ જવું; અધિર ચાલવું; અવ્યવસ્થા થવી; પડી ભાગવું; બધ પડવું.

“કેટલાકનું ધારવું એમ હવું કે એ સાસરે જાય તો અમાસના ઘરમાં અંધારું જ વળી જાય.)

સરસ્વતીચંદ્ર.

અંધારે અજવાળો, જાહેર રીતે કે છાતું; લાગ મળે ત્યાં ને તેવી રીતે; અંધારે અંધારે; ગુપ્તપણે.

અંધારે પડવું; ઠંકાઈ જવું; ગુપ્ત રહેવું. (વાત, વગેરે)

અન્નપરબ્રહ્મ, અન્ન એ જાતેજ ઉત્તમ બ્રહ્મ. સધળું માન અને કીર્તિ તે અન્નનન્ન.

અન્નપ્રહરસોવિષ્ણુ, મોંઝાદેવોમહેશ્વર: પવંજાત્વાતુયોમુંકે, તસ્યદોષોનાવિચતો॥

એવો મંત્ર બધી બ્રાહ્મણો, જગે છે)

અન્નપાણી ઝેર થઈ જવાં, દીલગીરીના આવેશમાં ખાવું પીવું ઝેર જેવું અકારં લાગવું; ખોરાકની સઘળી લહેજત અને પોપક શક્તિ નાશુદયવી. અન્નનું પાણી થવું પણ વંખતે બોલાય છે.

• ૨. તાવ વગેરે વ્યાધિમાં ખાવું પીવું ના રચવું.

અન્નને ને દાંતને વેર, અન્ન અને દાંતને સગાઈ-મેળાપ ન થાય એવી માણસની ગરીમ સ્થિતિ; અન્નના સાંસા; મહા મહેનતે ખાવાનું મળતું હોય તેવી હાલત.

અન્નનો કીડો-પિંડ, અન્ન ઉપરજેનું જીવન છે તે (વૃદ્ધ, બાળક કે ખાઉધરને માટે વપરાય છે.)

અન્નનો માળવો, (માળવામાં અન્ન બારે માસ પાકે છે, તે ઉપરથી) અન્નનો દાતાર. “અરે એ નર જેવા અન્નનો માળવો, તેમ ગરીબનો બેઠી અને પંડિતોનો પ્રાણ બીજો થવો દુર્લભ છે.”

જોગસુબોધરતમાળા.

અન્ન્યે કે પન્ન્યે, (ખીનની પાસે કરાવવું અથવા પોતે કરી આપવું જ) ગમે તેમ કરીને પણ કરી આપવુંજ એવા અર્થમાં વપરાય છે. “મારું કામ અન્ન્યે કે પન્ન્યે કરવું-પડશે.”

અપુરા કાઢી નાંખવી, (આપપણું કાઢી નાંખવું,) થકવવું; કાપર કરવું

અખોખે પડવી, કાંઈ ચીજ ખાવાપર ધણો અભાવ થાય છે ત્યારે તે ચીજ અખોખે પડી કહેવાય છે.

અખોલા લેવા, બોલવું ચાલવું બધ કરવું.

(રીસમાં)

અભરાઈપર મૂકવું, (ફરીથી ઉપયોગમાં

ન લેવા જેવું હોય એવી વસ્તુ અથવા વિ-
ચારને બાળુએ મૂકવા. બંધારે ચોપડીએ
ઉપયોગની ન હોય ત્યારે તે જાણે મૂકવામાં
આવે છે અથવા ઘરનાં ન વપરાતાં વાસણો
જાણે અમરાઈપર મૂકવામાં આવે છે તે
ઉપરથી લાક્ષણિક નિરાશું-દર રાખી મૂકવું;
કોરે મૂકવું; સંતાડવું; છૂપાવવું; વેરાવું પ-
ડવું હોય લાંબી લાંબને ઘડને ઠેકાણે મૂકવું.
૨. ચોરવું. ૩. વિસારે મેલવું.

અભોગ વાળવો, છેડા આણવો; સમાપ્તિ
કરવો; માંડી વાળવું. (કવિતામાં)

અંબાતું પડવું. ઘણી મુદત સુધી લંબાયાં
કરવું. (કાંઈ આરબેલું કામ.) અંબાતું ના-
ખવું એટલે ઘણી મુદત સુધી લંબાવવું
અમર ધાગા એકવા, જીવનમુક્ત થવું.
(પ્રાચીન કવિતામાં)

અમરપાણી કરવાં, કેદ કરવી.
અમાસનો ચંદ્રમા, (વક્રોક્તિમાં) અમા-
સની રાત્રોના જેવી કાળા મોઢાવાળી કદ-
રૂપી સ્ત્રીને વિષે બોલનાં વપરાય છે.

અમૃતચુટકા, મનોરંજક કે નવિન ખ-
બરનો ફકરો; સુંદર ગાન કે કથાનો હુચકો;
સ્વાદિષ્ટ ફકો, ગુલાબી ડોહું, વગેરે.
અરબા ઉડવા, ગુરસાથી કોઈની સામે થવું.
(અરબા=આરબોની લડાઈ)

અરબા પીને જવું-આવવું, શક્તિ-હિંમત-
સામર્થ્ય ટકાવી રાખવું. (ગુરસા, બરેલી
વાણીની સામે)

અર્ધ્ય આપવો, નાશ કરવો; તુકશાન કરવું.
(લાક્ષણિક)

અર્ધ્ય લઈને ઊભા રહેવું, નાશ કરવો કે
કોઈને તુકશાન કરવા તૈયાર થવું-તત્પર
રહેવું (લાક્ષણિક)

અલખ નિરંજન, હરકોઈ માયાના વિષયમાં
વિરક્ત એવો જે કોઈ તે; માયાના લેપ
વિનાનો.

અલ્લા એક બદામ, અલ્લાની પાસે એક બ-
દામની પણ માગણી થતી હોય એવી હા-
લત; માલમિલકતમાં જેવા જઈએ તો
કંઈ નહિ; છેક નિર્ધનતા કે કમજોરપણું
ખતાવે છે.

“તેના છાપરામાં અલ્લા એક બદામ મળે
નહિ, દોરડાંપર કે સીમમાં પાવીધું ભોંય
પણ મળે નહિ, તેથી તે બિચારાને રાજ
મહેનત મજૂરી કરવી પડતી હતી.”

ગર્ધવસેન.

અલ્લા કેરે વળખાવી, (અલ્લા, બદામ ઉપરથી)
સાફ કરવા જતાં નદાઈ ધઈ જવું; પીડા
ધઈ પડવો; નડતર થવું; બદામ વળખવી;
ફાવડો કરતાં-ઉઠડો ગેરફાવડો થવો.

અલ્લાઈ કારખાતું, નિયમ, કે વ્યવસ્થા વગરનું-
ધોમે ધોમે થતાં કરે એવું રસજતું કામ;
અનિયમિત-અવ્યવસ્થિત કામ. ‘તાઈ તો
અલ્લાઈ કારખાતું છે,’

અલ્લાની ગાવડી, (પરમેશ્વરની ગાય જેને
આપણે કહીએ છીએ તે એટલી તો પોચી
અને નરમ હોય છે કે જરા ચગદાય તો
મરી જાય તે ઉપરથી) હરકોઈ ગરીબ, લા-
ચાર કે દોષ વગરના બાણસને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

અલ્લી દહીંના તડાકા, આડા તેડા ને ટાડા
પહોરના ચોખચણી જેવા મિથ્યા ગપાટા.

“ધરતું કામ પડતું મુકી કે પૂરું કરી પ-
રવારીને પણ પરધેર અલ્લીદહીંના તડાકા
આરવા જવું નહિ.”

સુંદરિયુગ્મદિર.

અલાણી બાઈ ને ફલાણી બાઈ, આ અને
એતી; “અલાણી બાઈને ફલાણી બાઈ કરતી
ફરે છે” એમ ઘેરેઘેર ફરતી અને ઘરની ધ-
રણીને બોલાવી ચરચા જેનારી સ્ત્રીની સં-
બંધમાં બોલાય છે.

અલેક ગિરનારી, (લાક્ષણિક) ખાખી
ખાવો; પાસે કંઈજ ન હોય તેવું.

અલેક્ષાપુ ઠોકડું, (અલેક્ષ=નિયમ વિનાનું+
પુ=મપ) અટકળથી કહેવું; આશરેથી-
રામ આશરે ખોલી દેવું.

અવનીનું આકાશ અને આકાશની અ-
વની કરે એવું; મોટી ઉચ્છ્વસપાત્ર કરી
નાંખે એવું, મહા ખટપટીઈ; જીધાનું ચતુ-
ને ચત્તાનું જાંધું કરે એવું; ઘણુંજ ઘાલમે-
લીઈ.

“જોખળું અવનીનું આકાશ ને આકા-
શની અવની કરી નાંખે એમાંનો છે.”

સલભામાખ્યાન.

અવસરપાણી, સુઆનો દહાડો; દહાડો-
પાણી.

અવળચંડી રાંડ જેવું, કહીએ કંઈ ભારે કરે
કંઈ તેવું. અવળું-જીધું, ઉચ્છ્વ કરનારને
વિષે બોલતાં વપરાય છે.

અવળપચક થવું, (ધનિષ્ઠાના ઉત્તરાર્ધથી
તે અધિનીના પૂર્વાર્ધ લગીનાં જે પાંચ ન-
ક્ષત્ર તેમાં પરદેશ જવાનો તથા ઘાસ
લાકડાં વહોરવાનો નિષેધ કહેા છે; વળી પં-
ચક ખેસતાં કંઈ અવળું-જોડું થાય તો
તેવુંને તેવું પાંચ વખત થાય છે એમ કહે-
વાય છે. જ્યોતિષ્યમાં.) સાફ કરવા જતાં
માઠું થવું. સવળું કરવા જતાં અવળું
થઈ જવું.

“ના રવામીનાય એમ ઉતાવળ કરશેા નહિ,
આપણી કાણુ જામ્યા વગર આવી જાતની
તપાસથી વખતે અવળપચક થઈ પડે માટે
વખત આવે થઈ રહેશે.”

ગર્ધવસેન.

અવળા પાટા દેવા, ઉપરા ઉપરી એક પછી
એક એમ સુદેસર વાત ઠસાવવાને જુદે
અવળું-જોડું સમજાવી જમાવવું અર્થવા
જમાવી પોતાના મતનું કરવું

અવળા પાસા પડવા, કરેલી મુકિત નિષ્ફળ
જવી-પાર ન પડવી; ધારેલો ખેત વ્યર્થ જવો;

સવળું કરવા જતાં ઉચ્છ્વ થઈ પડવું (દેવ-
ચોગે) દેવે પાંકું ઉત-વું. તેથી ઉચ્છ્વ સ-
વળા પાસા પડવા.

“આજ વેળા એહની છે, જે કરે તે થાય,
દિવસ વાંકો આપણો, મા પજા અવળા
દાવ.” સુરેખાહરણ.

“યશને સુખ મળ્યાં હોત તો આપણી
છાતી કેવી કુલાત? કે આપણે કોઈની સ-
હાયતા સિવાય આપણે આપણી પોતાની
બુદ્ધિથી કામ પાર પાડ્યું! તેમ આ અવળા
પાસા પજા તો તેનાં પણ ફળ ભોગવવાં.”

નર્મગદ્ય.

અવળા પૂજેલા, પૂર્વ જન્મે પાપ કરેલાં;
જેઈએ તેવી રીતે પૂર્વે પુણ્યકર્મ નહિ કરેલાં.

અવળી પાઘડી મૂકવી, દેવાળું કાઢવું.

૨. જોલેલું ફેરવવું. ૩. પક્ષ-આણુ બદલવી.

અવળે પાને ચૂનો દેવડાવવો, મરજી વિરૂદ્ધ

કામ કરાવી કનડવું; સંતાપવું

અવળે મોઢે પડવું, પથારી વસા થવું; મંદ-
વાડ ભોગવવો; ખાટલે પડવું.

અધિની કુમાર, ઉત્તમ વૈદ્ય અથવા ખુબ
સુરત માણસ.

૨. એક જાતનો મંત્ર. (દુર્વાસાએ કું-
તીને આપેલો)

૩. તેવાર કરેલા કોઈ મુકરર દવા,
એસ્ત કરવું, મારી નાખવું.

અળગું ચઢવું, દહાડો વઢવો; જોરાંએ મોઢું
અળગું ખેસવું.

“જમનાને આ વખત અળગું ચઢ્યું છે
માટે ખરચની તૈયારી રાખજો.”

અળગું ખેસવું, સ્ત્રીને રત્ન આપવો.

અળિયા તળે આવવું, (અળિયા=દેવા)
ઉપકારના બંધન તળે આવવું; આશિયાળા
બનવું.

“શું કરવા આપણે કોઈના અળિયા તળે
આવવું પડે?”

અક્ષત ઉતારવા, જૂત વગેરે આડાનો સડેલ

આનંદાયા શું કે તે ગુપ્તીરી પાસેથી જાણી
લેવા સાર સપડાયલાં મળુસના માયા ઉ-
પર અનાજના દાણા સાત વાર ફરવવા ને
પછી પોટલો બાંધી, સતું હોય ત્યાં માયા
તમે મૂકવી.

અક્ષત છાંટવા, દેવે ધાણાને, અથવા ધા-

હાણે ધંજમાનને આશીર્વાદ મળ્યો એવા
નાખવા.

અક્ષર ઉતારવા, મહેલું ધાગું; માથેથી બાર
ઉતારવો.

અક્ષર વાળવા, અક્ષર ધુંતીને મરોડમાં આ-
ણવા; લખી આપેલા ખરડા પર વારે વારે
લખ્યાં કરવું. હાથ વાળવા પણ એવાય છે.

આ.

આંક પાડવો, મૂલ્ય નક્કી કરવું; કિંમત કે-
હેવી-કરાવવી.

આંકડો અધરને અધર રહ્યો છે, બહુ ગર્વ છે;
ટેક છે; ફટી રહ્યો છે.

આંકડો ઊંચો ને ઊંચો રાખવો, અતિ
ગર્વ ધરવો; પોતાના તોરમાં રહેવું; ગર્વિષ્ટ
થવું.

“સારે શું પ્રતાપ, બાદશાહથી આંકડો
ઊંચો રાખ્યો?”

પ્રતાપનાટક.

આંકડો કરવો, લેણદેણ સંબંધી દિસાખ ગ-
ણવો.

આંકડો નમવો, ટેક-ગર્વ ઓછો થવો; નરમ
પડવું; ગર્વ-મજબૂત ઉતરવો; અક્ષાઈ ફક્ષાઈ
ઓછી થવી.

“જે તમારો આંકડો નીચો ના નમાવું
તો માફ નાખ માનસિંધ મા જાણુશો.”

પ્રતાપનાટક.

આંકડો નરમ થવો, ગર્વ ઉતરવો; નરમ
પડવું; ટેક ઓછો થવો.

“સંસારમાં અનેક તરેહના વા વાવાથી
તેનો આંકડો કંઈક નરમ થયો હતો.”

એ બહેનો

આંકડો મૂકવો, ગર્વ છોડી દેવો; ટેક મૂકવો;
નાદ કમી કરવો.

“રાંકડો જાણી-કહે નુંને માંકડો, આંકડો
મેલ્યો તો જ છવો.”

અંગદવિદિ.

આંખ આડા કાન કરવા, જોયું કે સાંભ-
ળ્યું નથી એમ કરવું-ગણી કાઢવું; પક્ષાઈમાં
વાત ઉડાવી દેવી; દીઠું ન દીઠું કે સાંભળ્યું
ન સાંભળ્યું કરી નાખવું; ન ગણીકારવું; ઉ-
ડાવી દેવું; બેદરકાર રહેવું.

“હૈયાતોડ કરતાં હાથ તોડ સારી; બળ્યું
એવું મોં, એમ બડબડને ફડફડ કર્યા કરે;
સુંદરતો ગિયારી આંખ આડા કાન કરે,
જાણે બહેરી હોય ને.”

સામુવકુંની લગાઈ.

આંખ ભાવવી, ગરમી વગેરેથી આંખ લાલ
થઈ મુછ આવવી.

આંખ ઉઘડવી, જાગૃત થવું; જ્ઞાન આવવું;
સમજ આવવી; અક્ષય સંગીત; શુદ્ધિપર
આવવું.

આંખ ઉઘાડીને જોવું-એટલે જુદી પુ-
રસ્સર વિચાર કરવો.

“મેં હાથ જોડીને ધિરાનના રાજપુતને
ધણો ઉપદેશ આપ્યો પરંતુ તેની આંખો
ઉઘડતી નથી. તે રાખ શીરામણિ શુદ્ધિપર
આવતો નથી.”

અરેખિયન નાઈટસ.

આંખ ઉઠવી, આંખ દુખવા આવવી.
આંખ ઊંચી કરવી, આંખ ઉઘાડીને સાધું
જેવું. (માંદા માણસે) ૨. સામે થવા હિં-
મત ધરવી.

“ તારી સામે આંખો ઊંચી કરે એવો હું
કાંઈ દેખતો નથી એ બધું ખરું, પણ નવ
લાખની માદીના ધણીને આવી છોકરવાદી
છાજે નહિ. ”

૩. જુની વાત્તા.

આંખ એકઠી થવી, બે જણની સામસામી
મીઠ મંડાવી; નજર એક થવી.

આંખ કરવી, ઈશકબાઈથી જોવું.

આંખ કાઠવી-ફેરવવી, ધમકાવવું; ડાળા કા-
ઢવા; ખીવડાવવું.

“ નોતરીયો નિર્મોહ્ય દિસે, આંખો લગનને
દહાડે; અંધર ડસે ને કર ધસે, વિપ્ર ઉપર
આંખ કાઢે. ”

નળાખ્યાન.

“ ધેર મધ ગોપિયું સવે, નિદ્રા કો કર-
તી નથી; સ્વામી મારે, આંખલડી કાઢે,
ડરાવી ડરતી નથી. ”

નરસિંહ મહેતા.

આંખ ખસેડવી, કામ ઉપરથી ચિત્ત કાઢી
નાખવું.

આંખ ચગારવી, કટાક્ષ દેંકવાં; ઈશારત દે-
રવી.

આંખ ચઢી આવવી, આંખ દુખવાં આવવી.

આંખ ચઢી જવી, (કોષમાં)

૨. (ગર્વમાં)

“ રાગ કાંપ્યો હો, આંખ ચઢી ગઈ; વા-
તને જાણી હો, વાત ધાડી યદ. ”

હારમાળા.

“ બાઈ આંખો તમારી ચઢી જતી, સારે
ડરતો મોરો દેવરે-સામા થતાં. ”

કવિ બાપુ.

આંખ ચળી જવી, ફાટી નજરે જોવું.

આંખ ચોરવી, સટકી જવું; લુપ્તચામથી ન-
જર ફેરવી દેવો; નજરે પડ્યા સિવાય અ-
થવા નજર ચૂકવી જવું રહેવું.

૨. છેતરવું (સામે માણસ ન જાણે એ-
મ) નજર ચૂકવી ભૂલપાપ ખવડાવવી.

આંખ ચોરાવી, છેતરાવું; ભૂલાવો ખાવો;
મફલત થવી; થાપ ખાઈ જવી; નજર ચૂ-
કથી ગોળું ખાઈ જવું.

આંખ ચોળીને રહેવું, કાંઈ તુકસાન થતાં
પોતાનાથી કાંઈ ન નીપજે એવી શોક ભ-
રી સ્થિતિમાં રહેવું; પરતાવો કરવો; પરતા-
ઈને ફારી યાકી બેસવું; રડી રહેવું; પોતાનું
કાંઈ ન ચાલવાથી નિરાશ થઈ જવું-રહેવું.

“ આર્ય પુત્રની અપ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવી
અને આખરે આંખ ચોળીને રહેવું. અરે
પ્રભુ, ગોપ બધુને તે તે શાનો ઘડ્યો છે?
(એમ કહી નિશ્વાસ નાંખે છે) ”

સત્યભામાખ્યાન.

આંખ ટાઢી થવી, સંતોષ થવો; નિરાંત
વળવી.

“ કવિતા મુખરૂપ ચંદ્રથી, આંખો ટાઢી
થાય. ” ચંદ્રાલોક.

“ સગાં તે સોનાનું હીમ, આંખ થાયછે
ટાઢી હીમ. ” ચંદ્રહાસ.

આંખ ઠરવી, સંતોષ થવો; આંખ ઠરીને હી-
મ થવી. પણ જોડાયછે.

“ નાનજીયાં વરકન્યાને જોવાથી આંખો
ઠરીને હીમ થાયછે. ”

પંડિતા જમનાપાઠ.

આંખ ઠરી જવી, એટલે આંખ સ્થિર થઈ
જવી-મરીજવું.

આંખ તરવી, તાવથી આંખ ચળકવી.

આંખ તોળે આવવું, નજરે ચઢવું.

૨. પસંદ પડવું; નજરમાં આવવું;

“ જેનું મન જેશું મળ્યું તેને સુખ તેથી
મજે. તે વિના તેથી સાફરે, નાવે તેની
આંખ તોળે. ” રૂપિરાજ.

આંખ દખાઈ જવી, મરી જતું; મરણ પા-
મતું; અચકીજતું.

આંખ દેખાડવી, ધમકો બતાવવી.

આંખ નીકળી પડવી, કોઈનું સાઈ દેખી
ન ખમતું; અદેખાઈ આવવી-ચવી.

“સહિયર સમાણી મારી ચમન કરે ને ની-
કળી પડે મારી આંખોરે, માડી જીવાની
આ છરવાય નહિ?”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંખ પાકી જવી, કોઈ વસ્તુ ખારીકાપથી
વારંવાર જોવાયો આંખને શ્રમ પહોંચવો-
યાદી જતું. (અત્યુક્તિ). ”

આંખ ફરકવી, પુરપની જમણી અને જો-
ની ડાખી આંખ ફરકે તે શુભ, અને તે-
થી ઉલટું પુરપની ડાખી અને જોની જ-
મણી આંખ ફરકે તે અશુભ ગણાયછે.
કહ્યું છે કે-

પુંસાંદક્ષિણનેત્રસ્ય, સ્ફુરણમિદમુચ્યતે
નારીણાંચિપરાંતંચ, ચિપરીતંતયોઃપુનઃ
(આંખનાં પોપચાંએ રહી રહીને ધ્રૂજતું)

આંખ ફરી જવી, ક્રોધાયમાન થવું; ગુ-
સ્સે થવું.

આંખ ફાટવી, ગુસ્સો ચઢી આવવો; વેર-
લેવામાં અથવા સામા ચવામાં હાડ જવાનું
રુળ જણાવું.

૨. મરતીમાં આવવું.

“આંખો તમારી બાઈ ફાટતી, જોઈડર-
તા સહુ લોકરે, સામા ચતા.”

કવિજ્ઞાપુ.

આંખ ફુટવી, આંધળા થવું; ન દેખાવું.

૨. આંધળા જેવું થવું; જોઈ જોઈને યા-
દી જતું; આંખને શ્રમ પહોંચવો.

૩. બુદ્ધિ પુરઃસર વિચાર ન સૂઝવો; ઊ-
ધું કરવું; અવિચારી બનવું; શુદ્ધિ
જવી; બાન ટળવું; મૂર્ખ બનવું; અ-
ક્ષય શુભ થવો.

૪. ધ્યાન જતું રહેવું; લક્ષ ન હોવું.

“જંદાવન રોધ્યુરે, સ્થામા સહુ મળીરે,
આંખડિયે આવે બરિ બરિ નીર. રોધતા
યાકી રે, પુટી જોઈ જોઈ આંખડી રે તોય
ન મળ્યા વાંલો બળતા વીર.”

દસિંહ મહેતા.

“અંગદ કહે ઉત્તર શેં નયો આપતા, (શ-
કે) સર્વની આંખ કે કાન પુટયા.”

શામળમદ.

આંખતું ફુટેલું એટલે અવિચારી; મૂર્ખ.

આંખ ફેંકવી, ધરાદત કરવી; કટાક્ષ ફેંક-
વાં-મારવાં.

આંખ ફેરવવી, ગુસ્સે થવું; કરડી નગર કરવી.

“તે આગળ ધાયો અને આંખ ફેરવીને
ફડિને-ડને દમ ભીડવ્યો, અને ડુંખરાવ્યો કે
તું ગુમ દત થઈને મારી પાસેથી આ બે-
ટનું રાજ ખુંચી લેવાંતા બેતમાં આવ્યો-
છું.”

શ્રી. કથાસમાજ.

આંખ ફેરવીને જોવું એટલે ચારે પાસ
નગર કરીને જોવું. ૨ કરડી નગરથી જોવું.
આંખ ફેરવી જવી એટલે ઉપર ઉપરથી
જોઈ જતું.

આંખ ફાટવી, આંખને શ્રમ આપવો. (કા-
ઈ અગત્યની બાજત વાંચવામાં કે જોવામાં)

“શું છે, શું છે, શું આવેલા નવોનચંદ્રની
લ્હાડી થતારી તે તું નહિ કે? વાંચ આ,
અને ફાડ આંખો. કાગળના કટકા ધુનતી
કુમુદ ઉપર ફેકયા.”

સરસ્વતીચંદ્ર

આંખ બતાવવી, ધમકા આવવી-બતાવવી.

આંખ ભરવી, આંસુ આણવાં; રડવું.

આંખ ભરાઈ જવી, સતોષની સાથે મન
આકર્ષીત; તક્ષીન થવું; આંખ ફરી જવી.

“તેના સર્વ અવયવોના ઘાટ પ્રમાણસર

પણ મોટા હતો એટલે જ્ઞેનારની આંખ એકદમ ભરાઈ જતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંખ ભારે થવી, (નિદ્રાના દબાણથી અથવા નિદ્રાએ મૂકેલા ભારથી) સુવાની વૃત્તિ થવી. ૨. અદેખાઈ થવી. ૩. આંખ દુઃખવાનાં ચિન્હ જણાવાં.

આંખ મળવી, ઊંધવું અથવા ઊંધની લહેરમાં આવવું. આંખે આંખ મળવી એટલે એક નજર થવી.

“ ગોવિંદ રાયને આમ્લેમ આજોટતાં કાંઈ ચેન પડતું નહિ અને ભોગ જોગે આંખ મળી જાય તો નકારાં સ્વપ્નથી નિદ્રા વિધિત થતી હતી. ”

ગુ. જૂની વાર્તા.

“ ક્યાં રમિયારે વાલમ રાતલડી, લડય-ડતા હોડિ છેલછખીલા મળી મળી ભમે-રે આંખલડી. ક્યાં. ”

નર્મકવિતા.

આંખ માંડવી, ધ્યાન રાખેલી નજરે જોવું. આંખ મારવી, ઇશારત કરવી; કટાક્ષ ફેંકવાં; ઇશકબાજીથી જોવું. આંખ મીંચવી, ઊંધવાની તૈયારીમાં હોવું અથવા ઊંધવું.

૨. મરીજવું.

“ મીંચાતી મારી આંખ મરણથી, તોય રહે એ કીકી જેમ મીંચી આંખમારે-દયાના. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંખ મીંચીને, આગળપાછળનો વિચાર કર્યા વિના; કશાની દરકાર રાખ્યા વિના; વગર સમજે.

• “ સુદરને હરિનદે આખો મીંચી જંગલીપણે બહુજ મારી હતી, તે તેમના જાણવામાં ન હોતું. ”

સામુવદ્ધની લઢાઇ.

“ કટલાએક તો ઘેટાના ટાંગામાં જેમ એક ઘેટું ખીખની પાછળ જાયછે તેમ દેખા-દેખી કરેછે તે ખીખ કરે તેમ આંખ મીંચીને વગર વિચારે કર્યા જાયછે. ”

નર્મગદ્ય.

“ માળાનો મર્મ નવ જાણે, આંખો મીંચીને મણકા તાણે. ”

કવિ ખાપુ.

૨. ઉતાવળે; જલદીથી.

૩. ધ્યાન ધરીને; નિશ્ચય કરીને.

આંખ મીંચીને અધાર કરવું, આંધ. જિયાં કરતાં; આગળ પાછળનો વિચાર કરવાથી જે કામ ન થતું હેય તે વિચાર કર્યા વિના એકદમ કરી નાંખવું;

આંખ રાખવી (ઉપર), દેખરેખ રાખવી; નજર રાખવી.

આંખ સારીછે, અમીદૃષ્ટિ છે; દયા છે; રહેમ નજરછે. ‘આ ડોસાની આંખ સારી છે’ આંખ હોવી, મહેરબાની હોવી; દેખરેખ હોવી; નજર હોવી.

“ દેવતાઓ લઢાઇનું પરિણામ જોવાને તમર થઇ રહેલાછે; તેઓની આંખ આપણા ઉપર છે, માટે રે થરા રજપૂતો, તમારા ક્ષત્રિનામનું સાર્યક કરે. ”

કરણુધેલો.

૩. ધણુંજ પ્યાઈ હોવું (આંખ જરૂં)

“ એતો મારી આંખ છે. ”

આંખચાંદલો કરવો, રૂંડે અવસરે સ્ત્રીઓને કપાળે ને ગાલે, ઝાડ, પશુ, પક્ષી, વગેરેનાં ચિત્રા, સુદરને બજેલાં સોપારીયાં કાઢીને તે ઉપર હલકી કટોરી ચોઢવી.

આંખની કીકી, કાળજની કાર; ધણુંજ પ્યાઈ; આંખની કીકી જેવું વઢાઈ; આંખનું કાચુંછે, ચોડું દેખાયછે; આંખે જાંખ મારેછે; આંખનું તેજ કમી થયુંછે.

“ મરવાની અગાઉ સાત આઠ વર્ષ ક-

વિને આંખનું કાચું થયું હતું ને બે વર્ષ
તો તે છેક જ અંધ હતો; ”

નર્મગદ્ય.

૨. આંધળું છે.

આંખનો પાટો, આંખના પાટાનેવું અ-
ણગમતું; અણખામણું એવું જ કંઈ તે.

આંખમાં અમી છે, માથાળુ છે.

આંખમાં આંગળીઓ ધાસવી, બોળવીને
છેતરવું-કંગવું. (સામે માણસ દેખે-મળે
એમ)

આંખમાં આંજનું, છેતરવું; ફસાવવું; ભે-
ળવી નાંખવું; સામાની અકલ છેતરાય એ-
એમ કરવું.

૧. શરમીદુ પાડવું; આંખું કરવું; પાણી
ભરાવવું; ઢાંચી નાંખવું. (પોતાના
કરતાં રૂપ ગુણમાં કમી હોવાથી)

આંખમાં આવવું, કંઈક અદેખાઈ સાથે
ખીળનું કંઈ લેવાની દાનત થવી; ઈર્ષ્યા
થવી; કાઈનું સાફ દેખી ન ખમાવું.

આંખમાં કમળો હોવો, અદેખાઈ હોવી;
ઈર્ષ્યા હોવી; અદેખાઈમાં સામાનું સદન
ન થતાં તેનું ખરાય કરવાનો ભાવ હોવો;
કાઈનું કાંઈ સાફ નેચું-સાંભળ્યું ન ખમાય
તેથી લાગણી યઈ આવવી. જ્યારે કાંઈ
માણસને આંધ-છિદ્ર-વાંક શોધ્યાં કરવાનો
સ્વભાવ પડી ગયો હોય ત્યારે તેને વિશે બો-
લતાં એમ વપરાય છે કે તેની આંખમાં ક-
મળો છે.

આંખમાં કરગર આવવી, ઈર્ષ્યા થવી. અ-
દેખાઈ થવી; સામાનું સાફ નેચું દીકમાં
ખટકમાં કરવું; આંખમાં ખુચવું.

આંખમાં કુવા પડવા, નજારાઈથી કે કોઈ
એવાજ ખીળ કારણથી આંખો ઊડી પેસી
જવી. (અત્યુક્તિ)

આંખમાં ખુચાસ આવવી, ઝેર આવવું;
ગુસ્સો થવું; કોપ મઢવો; વેર લેવાને ઢાંપી

રહેવું; રાધે, મઢવું; વેર લેવાના ભેરસાપર
આવી જવું.

“ મૂળાના ચોરને મેચકાના માર પડે એ
રીતે એક ફરીની વિસાત સાર કોળીએ ફેર
વરતાવેલો નોઈ પંથીઓની આંખમાં ખુચાસ
આવી. ”

ગર્ધવસેન.

“ પ્યાર અને વૈસા એ બે શું ના કરે;
સ્વર્ગ દેખાડે ધડીમાં નહોં લેય ને;
ધર્મ કરેને ધડીમાં ખુચ આંખે ભરે;
બરસો એનો સમજી ન કરવો લેશ નો. આઠ
નર્મકવિતા.

આંખમાં ખુચવું, આંખમાં આવવું જુઓ.
આંખમાં ઝેર આવવું-ભરાવું, અદેખાઈની
સાથે ખીળનું કંઈ લેવાની દાનત થવી;
ઈર્ષ્યા થવી.

આંખમાં ઝેર વરસવું, (કોષ ભરેલી આં-
ખની ઉત્તેક્ષા)

આંખમાં તતડિયા પડવા, આંખમાં તત-
ડિયા પડવાથી આંખો બળે છે તેમ અદે-
ખાઈથી ખીળનું સાફ નેચું બળવું; સામાનું
સુખ નેચું તેવું સુખ પોતાને નથી એમ
ધારી મનમાં બળી ઉડવું. ૨ આર્દુ લાગવું.

આંખમાં ધૂળ નાંખવી, (ધૂળ ઉરાડી આં-
ખમાં નાખવાથી સામે માણસ પોતાની
બાસપાસ શું જાને છે તે નેચું કે નાણી
શકતો નથી, તેમજ તેનું ભેર છેક કમી યઈ
નળય છે તે ઉપરથી) પ્રપંચ કરી કંગવું; બ્રહ્મ
ધાપ આપવી; સામે માણસ છેતરાય એમ
કરવું.

“ કાંકાર પથ્થા તે વખત નેચું પોતાને
એધીન છે એવી ખોટીવાત ચલાવી અને
પેટ તાંસણું બાંધી દરબારીઓની આંખમાં
ધૂળ નાંખી ”

ગર્ધવસેન.

“ રક્ષમણિ-મને એમ લાગે છે કે આપણ

સર્વેની આંખમાં ધૂળ નાંખી. એ એનું ધાઈ કરશે; જે સખિ, એમ થાયતો સામા થવામાં શો માલ રહેલો ? ”

સસભામાખ્યાન.

આંખમાં પાણી આવવું, રડવું; આંખું આણવાં. ૨. (ધૂમાડો, ગરમી વગેરેથી).

૩. અંતઃકરણમાં દયાની લાગણી થઈ આવવી; ગળગળું થવું; હૈયું પીગળી જવું.

આંખમાં પિયા આવવા; અદેખાઈ આવવો; ઈર્ષ્યાને કારણે ક્રોધનું સુખ દેખી અંતરમાં બળવું; ક્રોધનું સાફ ન જોઈ શકવું. (આંખ દુખે છે ભારે પિયા આવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

આંખમાં ભરમીયો રમવી, આંખની કીકી ચક્રાર પછે આમતેમ કરવી. (રૂપક)

આંખમાં મરચાં લાગવાં, જુઓ આંખમાં તડતડિયા પડના.

આંખમાં મીઠું આંજવું-નાખવું-ભરવું, આંખમાં મીઠું નાંખ્યું હોય તેવી દશાએ પહોંચાડવું; રીખાવવું; કનડવું; ખૂમો પડાવવી; સામો માણસ જાણે પણ તેનું કાંઈ ન આવે એવી રીતે દુઃખ દેવાની તજવીજ કરવી.

૨. (સામાનું કાળજી બળે એવું આચરણ કરવું. તે ઉપરથી લાક્ષણિક) શરમીન્દ પાડવું; આંખું કરવું; ઢાંકી નાંખવું; પાણી ભરવું; ઢરાવવું; થકવવું; ઉતારી પાડવું;

૩. છેતરવું; કાનું; ભોળવી નાંખવું; કહેલું ખરું માને તેમ કરવું અથવા છાનીવાત કહી દે તેમ કરવું; ખોટું સમજાવીને ક્ષણમાં આણવું; ભૂલથાપ આપી ફસાવવું.

આંખમાં મીઠું પડવું, બળવું. (અદેખાઈથી)

“આ પ્રમાણે યતી ધામ ધૂમથી ગોવિંદ રામના ધરમાં આવી ભરાતી બ્રહ્મણ્યકમ્બી જોઈ નાગરની આંખમાં મીઠું પડ્યું.”

૩૫ જુની વાંતા,

આંખમાં રાઈ ભરાવી, આંખમાં રાઈ લાગવાથી જેનું દુઃખ થાય છે તેવું સામાનું સુખ જોઈ દુઃખ થવું; અદેખાઈથી પોતાના મનમાં બળવું; ક્રોધનું જોયેલું સુખ સહન ન થઈ શકવું.

“રાઈ ભરાઈ આંખે, પરસ્પરે લાં ટકે ન મિત્રાઈ; ચોમાસે મરી જાયે, વસંત રતુનાં ફૂલો જુધ જાઈ”

નર્મકવિતા.

આંખમાં લહેર આવવી, જીંધવાની તૈયારી પર આવવું; જીંધની અસર થવી; મંદમંદ વાયુથી અથવા નિશાના જોરથી આંખ જરા જરા મીંચાવા માંડવી.

આંખમાં લોહી વરસવું, ક્રોધથી આંખો લોહીના જેવી રાતી કરવી- (ઉત્પ્રેક્ષા-ક્રોધનો અભિનય.)

આંખમાં રાનિશ્વર હોવો, (રાનિશ્વર પોતાની વક્ષ દૃષ્ટિથી જોને જુએ છે તેનું ખોટું યાચછે એમ જ્યોતિષ્યમાં છે. એ ગ્રહને ખસ પુરખની સાથે સરખાવવામાં આવે છે. પ્રવંઢા રાનિશ્વરસ્ત્રેવ લલસ્ય દષ્ટિઃ તે ઉપરથી) વક્ષદૃષ્ટિ હોવી-કરડી નજર હોવી; અદેખાઈ હોવી; જેનું તેનું ખોટું કરવાની શક્તિ હોવી.

આંખમાંથી કાળાં કાઢી જવાં, (કાળાં-કાળા કીકી.) સામે મોઢે ક્રોધનું ઢરણ કરી જવું; સામો માણસ દેખે પણ સમજ ન શકે એવી રીતે છેતરી જવું-કગી જવું. આંખમાંથી લાલા કાઢવા, કરડી નજરે જોવું; કાતરિયાં કાઢવાં; નયન્યાણુ ફેંકવાં; વક્ષદૃષ્ટિ કરવી. (એ અલંકૃત પ્રયોગ કાવ્યમાં વિરોધ વપરાય છે)

“આંખમાંથી કાઢે ભાસા દોહલા, કાઢે મુખથી કડવાં કડવાં વેણુ જો.”

નર્મકવિતા.

આંખે અંધારી આંધવી, (બળદ ધોડાં વગેરે અંધારી આંધે છે તે ઉપરથી.) મામાના

કે સ્વાર્થના લેપમાં કાંઈ સુઝે નહિ એવી દ-
શાને પ્રાપ્ત થયું; બાન જયું; શુદ્ધિ જવી
બેવકુફ જનયું; ખરા ખોટાનો વિચાર ન
સૂઝેવો. (માયાની કે સ્વાર્થની)

૨. ભભાવયું; આહું આવળું સમજવી
ફસાવયું.

૩. છેતરવું; ઠગવું.

આંખે આંખ મળવી, જાંબયું. આંખની
સાથે આંખ મેળવવી પણ ખોલાયછે આ
અથવા આંખમળવી વિરોધ વપરાય છે.

૨. નગર એક થવી

આંખે આવયું, અદેખાઇ આવવી; આંખમાં
નડયું; ઈશ્વરને લીધે કોઈનું કંઈ સાફ દેખી
ન ખમાયું. આંખમાં આવયું પણ ખોલાયછે.

આંખે ઉડીને બાજે એવું; મન હરીલે
એવું; મનહરણ; મનોરંજક; સુંદર; ખુબ-
સુરત; નાજુક-કુમળું.

“હડીને આંખે બાજે એવા રંગની કસ-
ખી કારની સાડી વિદ્યાગૌરીએ ઝોટી ઉ-
તી.” બે બહેનો.

“પોતાનો ઇનસાફ ભાગીઆઓને પસંદ
પડ્યો એ બેઠ, એ અચાનક જ નમ ખુ-
શી થયો તેમ હડીને આંખે બાજે એવાં
તાજાં પીળાં ધર્મક જેવાં ખસે પુતળીઆંની
ઠગલી બેઠ તે આનંદમાં આવી ગયો.”
ગર્વવસેન.

આંખે ચઢયું, અદેખાઇ થાય એવી રીતે કોઈ
ખીજને દેખાયું.

આંખે તળાવ-પાણીઆરાં બાંધવાં, વા-
રંવાર આંખમાંથી આંસ આવવાં કે આણવાં.

આંખે પાટા બાંધવા, કાંઈ ન સૂઝે એવી
દશાને પ્રાપ્ત થયું; અક્ષત-શુદ્ધિજવી.

૨. ભભાવયું; ખેચમાં આણવું; બોળવી
નાખવું.

આંખેથી પાટા છોડવા, ગયેલી શુદ્ધિ પાછી
ખાળવી; શુદ્ધિ પુરઃસર વિચાર કરવો; અ-

જ્ઞાન, માયા કે સ્વાર્થનો લેપ ન રાખતાં શુદ્ધિ
વાપરી વિચારવું.

આંખો આવળી થવી, મૂળ અર્થ બેશુદ્ધ થયું
તે ઉપરથી છેકળ અશક્ત થઈ જયું; મરણ
તોલ થયું. (અત્યુક્તિ).

‘આ કામ કરતાં કરતાં તો તારી આંખો અ-
વળી યશે.’

આંખો ઊંચી કરાવવી, અધીરાઈ ઉત્પન્ન
કરાવવી.

૨. (દોષમાં) :

૩. દુઃખ દેવું; અતિશય સંતાપવું.

આંખો ઊંચી ચઢી જવી, (દોષમાં કે
ગર્વમાં.)

આંખો ઊંચી જતી રહેવી, ગર્વ થવો;
મગરૂરી ધરવી.

આંખો બેચીએ જવી પણ ખોલાયછે
આંખો બેચીએ આવવી, છેકળ અશક્ત
થઈ જયું; મરણતોલ થયું.

આંખો બેચીએ જવી, કોઈની તરફ નરમ
નગર ન જોતાં પોતાના તોરમાં-મગરૂરીમાં
રહેવું; આંખો ફરી જવી.

૨. વિસ્મિત થયું; અન્યબી પામવી.

૩. મરણતોલ દશાને પ્રાપ્ત થયું,

આંગણું હઠયું, નસંતાન જયું; વંશની સમા-
પ્તિ-નિર્વંશ થવો; હઠેદીયું થયું; ઉખડી જયું.

૨. ખરાબ ખસ્ત થઈ જયું.

આંગણું ધરી નાંખવું, આંગણું ધસાઈ
નળ એટલી વખત ધરમાં આવ જ કરવી.

“હજારો વરસ થયાં આવનારા નનગણુ
લોકોએ માફ આંગણું ધરી નાખ્યું હતું.”
કરણધેસી.

આંગળાં કરડવાં, પસ્તાવો દર્શાવવો. (બૂઝ
ખાવાથી)

“ ઘણા પુરોએ મારો અભ્યાસ બેઈ
આંગળાં કરડ્યાં છે.”

નવી પ્રભ.

આંગળી આપવી, ઉશ્કેરવું; ઉત્તેજન આપવું; પ્રેરણા કરી જગાડવું—ઉશ્કેરવું; સાંસણી કરવી.

આંગળી ઊંચી કરવી, પરમેશ્વર સિવાય બીજા કોઇને આધાર નથી એમ આંગળી ઊંચી કરી જણાવવું; તે ઉપરથી) દેવાળું કાઢવું છે અથવા કાઢવું છે—પાસે કાંઈ નથી એમ બતાવવું.

આંગળી કરવી, (સામે) બહુ કંઈ કરનાર અથવા ફલાણું આ છે એમ કોઇને કહી દેખાડવું; ફેંજતી કરવી;

૨. ચાળા પાડવા; અડધાં જરવું; અડક્યાળું કરી ચીઢવવું.

“અંધ—વાંઝીયાનો તે અવતાર છે ! વાંઝણી કહી સૌ આંગળી કરે છે તે મારાથી નથી ખમાતું.”

સાસુવહુની લડાઈ.

૩. ઉશ્કેરવું.

આંગળી ખુપવી, પોહું દેખી ફાવી જવું; બહારના ભબકાનું હોઈ અંદરથી ખાલી—કાચું હોવાથી પ્રવેશ યઈ શકવો.

“પ્રિયા, ચતુરભાઈના બદોબસતમાં કોઈની આંગળી ખુપે એમ નથી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંગળી થવી (સામે), ફેંજતી થવી, “તેની સામે આંગળી યાય છે.”

આંગળીના વેદાપર, એક પછી એક એમ ગણી શકાય એવું; મોઢે; સ્મરણ શક્તિને યોગે અમુક આખત જરૂરને પ્રસંગે મનમાં ગોડવાઈ જાય એવું; તૈયાર.

“ફિલસૂફીના સર્વ સિદ્ધાંત સારી પેટે જાણું છું; સઘળી પવિત્ર વાર્તાઓ આંગળીના વેદાપર છે, તેમ ક્રિષ્ણ કવિરાજ પણ છું.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

આંગળીનો ટેરવે, આંગળીનાં ટેરવાંથી ત-

રત્ન ગણતરી યઈ શકે એવી ગણીમાંડી બાખતને વિશે બોલતાં વપરાય છે,

આંગળીને ટેરવે નચાવવું, જેમ નજરમાં આવે તેમ કોઇની પાસે કામ કરાવી થકવું; વશ કરી પોતાના કબામાં રાખવું; પોતાની મરજી મુજબ વર્તાવવું; આધીન કરી નાંખવું; કોઈનાંપર પુરતી સત્તા બોગવવી. “જો બુદ્ધિધન રાજ્યાની વૃત્તિમાં સામેલ થયો હોત તો બૂપસિંહને આંગળીના ટેરવાપર તે રમાડી શકત.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આંગળીપર નચાવવું પણ બોલાય છે.

આંગળીપર રાખવું; વશ કરી પોતાના કબામાં રાખવું; પોતાની મરજી મુજબ વર્તાવવું; મરજીમાં આવે તેવું કામ કરાવી કોઈને થકવું; ધાકમાં રાખવું.

૨. ઉમળકાથી પાસેનું પાસે રાખવું; નજર તળેથી વેગળું ન કરવું; લાડમાં રાખવું; રમાડવું; અછો અછો કરવું; (સ્નેહમાં) ‘હું તેને આંગળીપર ને આંગળીપર રાખું છું.’

આંટીમાં લેવું; સપાડાવું; દાવ પેચમાં આણવું. આંતરડાં ગળે આવવાં, (ધણી મહેનત પડવાથી કે ઘણુંજ દુઃખ સહન કરવાથી) આંતરડાં ખસવાં—પાંસળામાં દુઃખ થવું. (અત્યુક્તિ) આંતરડાં ઊંચાં આવવાં પણ બોલાય છે. આંતરડાં રંગવાં, નસો ફાટે એટલો બધો માર મારવો.

૨. દુઃખ દેવું; ઘણુંજ સંતાપવું.

આંતરડાની માયા, નાજુક પ્યાર; અંતઃકરણનો પ્રેમ.

આંધળા પાટા બાંધવા, (આંખે પાટા બાંધી આંધળું કરવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) કાંઈ સ્પષ્ટતા ન દેવું; સામાના મનમાં ખરી વાત ન આવે એમ કરવું; સામાને ખરા ખોટાનું ભાન ન રહે તેવું આચારણ કરવું;

અક્ષલ ઉતરાય એમ કરવું; જોળવી ત્રાંખવું; ભમાવવું.

“સગરગુરુઓએ તેને શાંત પાડવાને ઉપદેશ કર્યા પછી તેના ઉતરમાં તે જોણ્યો કે માયાનાં પડળ મારી આંખે હતાં તે ગયાં છે હવે હું અંધ નથી; રે સ્વાર્થીઓ, આંધળા પાટા બાંધી મને ભમાવો માં.”

વનરાજઆવડો

આંધળાની આંખ, આંધળાને આંખ જેવી પ્રિય છે તેવું વળું વહાલું અને જરૂરનું.

આંધળાને સૂઝે એવું; સ્પષ્ટ; ચોખ્ખું; ખાંચ ખૂંચ વિનાનું. મુખ્યત્વે અક્ષરને વિષે જોઈતાં વપરાય છે.

આંધળી ગાય, આંધળી ગાયના જેવું ગરીબ, નિરપરાધી અને અસીલ (માણસ.)

આંધળીઆં કરવાં, સારા માકાનો વિચાર ન કરતાં એકદમ દૂદી પડવું.

આંધળું ભીંત, એમાન; ભીંત જેવું સ્તબ્ધ; દિગ્મુઠ; હાલે ચાલે નહિ એવી રીતે વિચારમાં યુગ થયેલું.

“એ પ્યારે મને આંધળો ભીંત કરી નાંખ્યો હતો.” અરેભિયનનાઈમ.

“આંધળાં ભીંત કરી નાંખ્યાં આહીરડે, હારે સખિ ઝાઝું કહેતાં વન જઈએ. ગોવાળિએ ઘેલાં કીધારે.”

જોધચિંતામણિ.

આંધળું વાળું, બધા જ આડું વેતરનાર હોઈ કામને ખરાબે ચઢાવનાર કે કથળી નાંખનાર ઇસમોની ટોળી.

આંધળો ધંધો, જગાંથી બીજી તરફનું કાંઈ મળતર ન હોય તે.

આંખા ગોડી નાંખવા, આંખા ગોડવા-ખોદી નાંખવા જેવું કાંઈ તુકશાનકરવું કે ખરાબી કરવી. “આંખા ગોડી નાંખ્યે જા” એટલે કે તારાથી ને ધાય તે કરી બેજ.

આંખા લેવો, ફરતા ભમરડાની ઢોરી વતે તેને જોયો હજાળાને ઝીલી લેવો.

આકાશ વાવવા, લડાઈનું મૂળ રોપવું. “તેણે તો બધે આકાશ વાવ્યા” છે એટલે તેને ઢાઈની સાથે બનતું નથી.

આકાશના તૂરની માફક ઉડી જવું, જોતજોતામાં ખરાબખસ્ત થવું; પાપમાલ થઈ જવું; ખરાબેહાલ થવું.

૨. યુગ થવું, મરી જવું.

“તેંતો જાણ્યું ને રમુજે કરશું રૂડીરે, એક દિન આકાશનાં તુરતો જશે ઉડીરે, તેં તો જાણ્યો છે શરીર ઠાક સાચનોરે.” જોધચિંતામણિ.

“વાત વિવેક્ષી તૈં તું શક શું લહે, જંગલી જટ કુશં કર્મ ફૂટે; આકાશના તૂરની પેટે ઉડી જશો, ને દિવસ માહરાં બાણ છૂટે.” અંગદવિદિ.

આકરો રૂપિઓ, નકારી વસ્તુના વધારે ભેગ વાળો (રૂપિયો.)

આકાશ ચઢી આવવું (દુઃખનું), માથે દુઃખ ઝડુમવું; દુઃખે ઘેરાઈ જવું. રસ્તો ન સૂઝે એવું સામઠું દુઃખ આવવું.

આકાશ પાતાળ એક કરવું, મોટી ઉચલ પામલ કરવી; ચક્કર ફેરવી નાંખવું; ગજબ કરી નાંખવો.

૨. મહાપ્રયાસ કરવો; અતિશય પ્રયત્ન કરી અસાધ્ય કામ સાધ્ય કરવું; અસંભવિત કાર્યની સિદ્ધિ કરવી.

આકાશ પાતાળ એક થઈ જવું, પ્રશંસ થવો. મોટો ગજબ થઈ જવો. ઘણી સુરેલી પડવી; અતિશય સાંકડાં આવી પડવું; અજબ સાથે ગજબ થવો.

“ને દાર ઉધાડવા જતાં આકાશને પાતાળ એક થઈ ગયાં હતાં તે દાર પગ-વર્ષમાં પગવડે હડસેલી ઉધાડ્યું, અને પોતે અંદર આવી ઉભો.”

૨. ઘણાજ ગર્વિષ્ટ અને મગરૂર માણસને વિષે જોલતાં વપરાય છે. “એને તો આકાશ પાતાળ એક છે.”

આકાશ પાતાળ ફરી વળવું, આદત આવી પડવી; દુઃખે ઘેરાઈ જવું.

આકાશ હેઠું આવવું, ગમે તેવું ન થવા જેવું કામ હોય તોપણ સિદ્ધ થવું; અશક્ય વાત કે બનાવની સિદ્ધિ થવી; અન્ય સાથે ગળ્ય થઈ જવો.

“ મોહિની, તમે ધારો તો આકાશ હેઠું આવે! મારા જેવા હુંડાઓ તમારી સેવામાં સદા તત્પર છે.”

શુ. જુની વાર્તા

આકાશના તારા ઉતારવા-ઉખાડવા, મહા ઉપાત કરવો; અન્ય સાથે ગળ્ય કરવો; ઉલ્કાપાત કરવો.

આકાશનાં પક્ષી ઝાલવાં, અસંભવિત કામ કરી અન્યથા ઉપજવવી; મહાભારત કામ પાર પાડવું.

“જેશુ તેની વૃત્તિ માફક ચાલીએ જો, એ રીતે તો પક્ષી ગગન તણાં ઝાલીએજો; હાથ હાથ સરખી મોહિની એકે નહિજો, અમૃત શર્કરા તે રસના મહી છે સહીજો. મારગ.” કવિ દયારામ

આકાશની શાથે વાતો કરેછે, વૃક્ષ, મકાન વગેરેની અતિશય ઉત્સાહ દર્શાવવામાં અતિશયોક્તિ તરીકે વપરાય છે.

“ ઈડર ગઠ ઉપર રાગજોનો બંધાવેશે અને આકાશમાં વાતો કરતો હોય તેવો એક રાગમહેલ હતો.” શુ. જુની વાર્તા આકાશને અડે છે એમ પણ બોલાયછે.

આકાશમાં ઉડવું, અલોપ થઈ જવું; શુભ થઈ જવું; જવું રહેવું, અદસ્ય થવું.

૨. વ્યર્થ જવું; ફળ પ્રાપ્તિ ન થવી; નિર્થક જવું;

૩. કુલાવું; વખાણથી મગર થવું.

આકાશમાં વ્યથાવળું, વખાણ કરી-જીએ ચલાવવું-કુલાવું

આકાશમાં ચક્રો-જઈ પહોંચે, ન્યારે

કાઈ માણસ વાતોના તાનમાં નિમગ્ન થઈ મનોરાગ્યમાં મહાલતો હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાયછે. ૨. કુલાવું; મગર થવું.

આકાશમાં ચંદ્રવો બાંધવો, મોટું પરાક્રમ કરી ઠેર ઠેર કીર્તિ ગળવી મૂકવી; બેહદ પરાક્રમ કરી વાહવાહ ફેલાવવી; દેશેદેશ નામ કરવું.

આખર સરવાળો, પરિણામે.

આખરસાલ, છેલ્લો અવસર; મરણ નજદિક હોય એવો સમય.

આખલાં ઉધામી, આખલાના જેવી મરતી-તોફાન.

આખા ગામનો ઉતાર, ગામનું ખરાબમાં ખરાબ માણસ; આમકંઠક; આખા ગામમાં ઘણુંજ અળવીતરું અને દુષ્ટમાં દુષ્ટ માણસ.

“ તમારી દીકરીની નણદ પણ વઢકારી ને આખા ગામનો ઉતારછે. એમ મારે કહેવું પડેછે; પણ હોય, સંસાર છે તે એમજ ચાલે.” બે બહેનો.

“ નણદ બોલી, અંબા મારી, એ તો હતો નહિ પણ પેલી તમારી અંબાગંવરી આખા દેશનો ઉતાર છે તેણે બેસાડ્યાં હશે.” સાસુવહુની લડાઈ.

આખાં હાડકાં, કાર્મથી કંઠાજો એવા કે મહેનત કરવામાં કાયર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. હાડકાનું આખું એમ પણ બોલાય છે.

આખી અણીએ, સહીસલામત; જરાપણ આંચ લાગ્યા સિવાય; લેશ માત્ર તુકશાન ખમ્યા સિવાય; અણિમુદ્ધ; એક વાળ પણ વાંકો થયા વિના.

“ ભાઈ જશા, તમે આને જ ક્યું તેવું કાણ કરો? દુસ્મનના દુરમાથી આખી અણિયે તમે જ અહીં લાવો.”

પ્રતાપનાટક.

આખોને આખો કરી ખાઈશ, એમ જ-
બરી ધમકી આપતાં બોલાય છે;

આગ ઉઠવી, પાણી ફરવું; વ્યર્થ જવું; ફના
થવું; એજે જવું. (પૈસામાં, જીવતરમાં)

કંઠાળો, ધિક્કાર કે તિરસ્કારમાં બોલાય છે.

આગ મૂકવી, મડદાને દહનક્રિયા કરવી.

આગ ફાકવી, કોધાગ્રિ પ્રસરવો. (નખથી
તે શીખા સુધી)

આગ લગાડવી, કજીઓ કરવો.

આગ લાગવી, (ધાન્ય વગેરે સાં), ધણું
મોઘું થવું. આગ લાગે એટલે બળી
જાય, એમ બેદરકારીમાં કંઠાળામાં બો-
લાય છે.

આગ વરસવી, (અંતરમાં) અસહ્ય દુઃખ
થવું; બળતરા થવી.

“છોકરો કપૂત ઉઠ્યો તેથી જાણે મારા
કાળજીમાં આગ વરસી રહે છે.”

૨. આંખમાં ઝેર વરસવું; કોઈનું સાઈ
દેખી બળવું;

૩. કોઈ વ્યાપવો; ખુલસ બરાવી.

૪. ઉનાળામાં બગેરોના સખત તાપ
પડે છે સારે એમ બોલાય છે, કે
“બારણે તો આગ વરસી રહી છે.”

આગવું ઠહાપણું ડોળવું, પતરાજ ખોર થવું;
સમજ વિના માથું ઘાલવું; દોઢગાલા થવું.

આગળ થયાં, મુખીને મરી ગયાં.

આધા ખસવું, જરા લાંબો વિચાર કરવો;
દીધું દહિ પહોંચાડવી; વધારે ઉઠા ઉતરીને
વિચારવું-જોવું; તર્ક પહોંચાડવો.

“સાચો નથી ન્દોડો નથી, જેમ બેલને
બેલનો કંધ; એતો વાત એવીરે, જણે જ-
નને આધો ખસે.” આખો.—

કવિ બાપુ.

આધું ઝોઢવું; લાજ કાઢવી (સ્ત્રીએ.)

૧. સ્ત્રીની પંક્તિમાં આવવું.

આધું કરવું, વાંસવું; દેવું. (બારણું)

૧. દર કરવું; તળવું; વર્તવું; છોડીદેવું;
ખસવું કરવું;

૩. અજખામણું કરવું; ડાણું કરવું.

આધું જઈને પાછું પડવું; પોતાની જ જ-
લથી ખમવું; પોતાના દોષથી પાછળથી
પ્રસ્તાવું.

આધું પાછું કરવું, દર કરવું; સંતાડવું;
ધુપાવવું.

આધું પાછું જોવું, ચતુર્દિશાનો વિચાર કર-
વો; બિચ્ચનો વિચાર બાંધવો; તર્ક પહોં-
ચાડવો; પરિણામ આંકવું;

“સ્ત્રીએ પ્રેમના આવેશમાં મૂર્ખાઈનાં
કામું કરવળાં આધું પાછું જોવી નથી.”

શે. કયાસમાજ

“કટલાક શ્રીમંત હોયછે, તે પુષ્કળ એ-
શ આરામમાં પડી અને દુર્વ્યસનમાં મર-
કાવ થઈ આધું પાછું કાંઈ ગણુ જોયા પ-
ગર પૈસાની રેલ છેલ કરી મૂકેછે.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

આધું પાછું થવું, દર થઈ જવું; સંતાવું;
(૩૨થી કે કંઠાળાથી)

આઠો પાતળો, લાંબા મળતર વિતાવો. (ધં-
ધો)

આજકાલ કરતાં, થોડે થોડે દહાડા જતાં.

“આજ કાલ કરતાં તેને પચીસ વર્ષ
થયાં.”

આજકાલ કરવી, વાપડ કરવા.

આજકાલનું, થોડી મુદતનું; થોડા વખત-
નું; તાજું.

“તારા જેવા આજ કાલના છોકરા સાથે
જાણી જોઈને મરવા કોણ આવવાનું છે?”
કરજીયેશે.

આજની ધડીને કાલનો દહાડો, કદી ન-
હિ. (વાપડ કરવામાં જ વપરાય છે).

આઠાલક્ષ્યમાં ખપવું, નિરર્થક જવું; નિ-
રૂપયોગી થવું; વ્યર્થ જવું; બર ન આવવું.

(રસોઈમાં જેમ આટા લૂણું લેખું કે ગણુના થતી નથી તેમ અમુક કાર્ય કે મહેનતની ગણુના ન થવી.)

“ રાગ વિનાનો આરડે, નિર્ધનીઓ કુલાય, નખજો સખજાને ગુણુ કરે તે આટાલૂણુ માં જાય. ”

કહેવતસંગ્રહ

આટો હડવો, સંહાર થયો હોય તેવી દશાને પ્રાપ્ત થવું; ધાણુ નીકળી જવો; અડદાજો નીકળવો; મહેનત કરી કરીને યાકી જવું; હાડકાં પાંસળાં નરમ થઈ જવાં; હેરાન થવું.

“ મોઝી કહે અમે કાપ્યા તો હડશે એના આટા; ખરે ખરો જવું પડે તો પગે આંધરો પાટારે, વરતીના. ”

વેનચરિત્ર.

આટોફટો કરવો, છુંદી નાખવું; સંહાર કરવો.

૨. ઠેકાણે કરવું; પૂરું કરવું.

આટો ને આવરદા એક થવો, (આટાની પેઠે આવરદાની નાશ રૂપ સ્થિતિ થવી, તે ઉપરથી) સંહાર થવો; હાડકાં પાંસળાં નરમ થવાં; છેકજ યાકી જવું. (અતિશય મહેનતથી કે માર ખાધાથી)

આટો નીકળી જવો, ધાણુ નીકળ્યો હોય-સંહાર થયો હોય તેવી દશા થવી; છુંદાંધ જવું; દુર્દશા થવી.

૨. નરમ ઘેંશ થઈ જવું; છેકજ યાકી જવું. (ઘણી મહેનત, ઘણો માર કે ધણું નુકશાન ખમવાથી)

“ તરીકાં તાણી તાણીને આટો નીકળી જશે એ બયથી ગરીબ લોક ધનવાનથી વેગળા રહેવા ઇચ્છે છે. ”

એ બહેનો

“ હત્તભાગી નિજ રોક સમીપે ખૂચ તરીકાં તાણે, કામ કરી આટો નીકળે પણુ

જગદિશ્વર નહિ જાણે; આખર એ તો એ વારે, જ્યેવી સરિતાની શીલા.-હડવે. ”

ધીરોભક્ત.

આઠ આની, (૮ આના=૦૮ અડધો રૂપિયો તે ઉપરથી) અડધું; પચાસ ટકા; ૬ ભાગ.

સોળે સોળ આની એટલે પૂરેપૂરું-સઘળું.

આઠે અંગે, સર્વાંગે; સંપૂર્ણ; સાંગોપાંગ. (જાતી; માથું, નજર, વાણી, મન, પગ, હાથ, અને ધુટણુ, એ આ આઠ અંગ ગણાય છે તે ઉપરથી)

“ ચારમતિ-પ્રિય પતિ? વાર, જો સસમા-માનું કૃષ્ણદેવ વેરે કરીએ તો કેમ ? એમની મરજી તો આઠે અંગે છે, જો તમે તે હાડે એને કપટ કરી ના લાવ્યા હોત તો આટલે તો ક્યારનાં પણુ લગ્ન થઈ ગયાં હોત. ”

સસમામાખ્યાન.

“ આપે જુક્તિ ખતાવી તે અમારે આઠે અંગે કબૂલ છે ”

પ્રતાપનાટક.

આઠે ગાંઠે, સંપૂર્ણ રીતે.

‘ આઠે ગાંઠે વિચાર કરવો. ’

આઠે પહોર ને બન્નીસે ઘડી, સતત; નિરંતર; હમેશાં; રાત દિવસ.

“ પામર નર નારીયું પ્રીતિ, નીતિ નહિ હરિના નામમાં; પહોર આઠે ને બન્નીસ ઘડી, કલ્પનાના કામમાં. ”

ભોળે ભક્ત.

આઠે સિદ્ધિ ને નવે નિધિ, સંપૂર્ણ સુખ.

‘ એને સાં આઠે સિદ્ધિ તે નવે નિધિ છે. ’

આડતું દોઢ કરવું; કંઈનું કંઈ કરવું; કરવાનું કંઈ ને તેથી ઉઘટું કરવું; અવળનું ચવળ કરવું; અયોગ્ય રીતે વર્તવું; ગમે તેમ કરી બગાડી નાંખવું.

“જેહ એ જોવા ન રહી, આડનું દોઢ કયું.”

સુદારાદસ.

૨. વધારી વધારીને કહેવું; અતિશયો-
ક્તિથી હંખાવીને કહેવું; ચોળા ચો-
ળાને ચીકણું કરવું.

આડા પડવું; વચમાં હરકત-અડચણ નાંખવી.

૨. સમી રહેવું.

આડી ખીલી, વચ્ચે અડચણ કરતાં એવું
જે કંઈ તે; નડતર.

આડી છબ કરવી, આડું જોણીને વચમાં
હરકત નાંખવી.

આડી વાટની ધૂળ, (સરિયામ રસ્તાની
નહિ, પણ આડી વાટની જે જે જડે જ નહિ;
તે ઉપરથી.) કંઈજ નહિ; શંકા.

આડું આવળું લેવું; ઉપકું લેવું; છુન દોક
દેવા; કપકો દેવો. “એને મેં આડો અ-
વળો લીધો.”

આડું ઉતરવું; વચમાં હરકત નાંખવી.

આડું તેડું વેતરવું; ઉલટું-ઉપડું કરી બગાડી
નાંખવું; ગમે તેમ કરવું; ખરેખર-અરમ-
દાહ કરી મેલવું; ઉધું વેતરવું પણ બો-
લાય છે.

આડું પડવું; રીસ ચઢવી; પાંકું પડવું; માફું
લાગવું. (અણુગમતી વાતથી જે ઉલટું
સમજવાયી.)

આડું ફાટવું; એકએકે આડું રસ્તે જવું.
(વચમાંથી.)

આડે આવવું; વચમાં પડવું; આશતી વાત
જરા અડાવાની ખીલ દાડવી.

૨. સંકટ સમયે સકાય થવું; મદદે આ-
વવું; વહારે ચડવું. (પુણ આડે
આવવું.)

૩. કનડવું; નડવું; હરકત કરવી. (આ
મને રોજ આડે આઆ કરે છે.)

“અમાલ, દેવ આડે આંધું તે એ ન
મૂઝો.”

સુદારાદસ.

“મોટે ચઢાવેલો અને એકલથરો બાણીને
રાગ વેને સ્વચ્છંદીપણે વર્તવા દેવામાં થણી
વખત આડે આવતો હતો.”

અરે બિચનનાઈદસ.

આડે હાડાડે, નિર્મલા. કે સુપર્વના દિવસ સિ-
વાયનો બીજો કાઈ દહાડો.

“આડે દહાડે જોર ન કાંચું,

આજ હેળીનું ઘણું;

ઘણા દિવસની ગ્રહ રીસ તે,

આજ ઉકેલો નાંજું.—

લાલછ આંખોમાં ઉડે ગુલાબ.”

કવિ દવારામ.

આડે હાથે, જોડે રસ્તે; અપ્રમાણિકપણે;

બદ્ધાનતથી; છપી રીતે.

“વેશાભાષને સાહેબે દીધેલી શીખામણ.

યાદ હતી. તેમ તેની દાનત પણ મૂળથી

પાક હતી; તેથી તેને આડે હાથે પેસા ઉ-

સરવા પસંદ નહોતા.”

મે બહેનો.

આડો અવળો હાથ પડવો, ચોરવું; ચો-
રીથી મેળવવું.

૨. ગમે તેમ કોઈનાં જાણ ચણાં કરી
સારી પેટે ચોતરફથી કમાવું.

“આડો અવળો હાથ પડ્યા વગર પેસા-
દાર મ થવાય.”

આડો આંકે વાળવો, (આડો આંક કરી
હલ દર્શાવાય છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)
અવધિ કરવી; હલ વાળવી; તોળા કરવી.

“બબૂત ચોળાને સિવલ,

વાળ્યો આડો આંકરે;

એવાં એવાં લક્ષણે,

પાણી ન પાઈ ટાંકે રે.

નરસિંહ મેહતા.

આડો હાથ કરવો-પાલવો, વચ્ચે અંતરાય
કરવો; અડચણ કરવી-નાંખવી.

આજી સુખડી આપવી, (આજી રૂપી સ-
ખડી) રત આપવી.

“ ત્રિલોચના ત્યાં તાતનેરે,

માત જાણી વાત;

આપો આણું સુખડી,

હરખિત તે તો થાત.-જીવનજી”

શીલવતીનો રાસ.

આણું કરવું, ઝાકરીને સાસરે મોકલવી.

“ એક વચન કરતાં આણું વાળવાં, એમ જલુવચનમાં વિશેષ બોલાય છે.

આદરણી ચઢાવવી, વેવિશાળ થયા પછી વરને ઘેરથી કન્યાને લગ્નડાં, ધરણું વગેરે કરવાં.

આદાપાક આપવો, માર મારવો. (વાંકામાં) આદુ કાઢી નાખવું, ગરમ જોરસો કમી કરવો; નાદ ઘટાડવો; નમળું પાડવું; થકવવું; શાંત પાડી દેવું.

આદુ ખાધને મંડવું, આદુ જલુ ગરમ હોય છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે આતુરતાથી ચાનક રાખી જોસ ભેર કામ કર્યા કરવું; મંડયાં રહેવું; ખંતે પડવું;

૨. જોરસામાં આવીને કોઈની બૂલ જોવા કરવી; ખજુબોજ કરવી; ખંતથી કોઈના દોષ કાઢ્યા કરવા;

૩. ચાનક રાખવી.

આદુલાતુનની દીરરી સ્તો જાણે, (મહાન તત્ત્વવેદના પ્લેટો પેતાના અનુપમ શાસ્ત્રપણને લીધે ઇશ્વરી આદુલાતુન કહેવાતો હતો તે ઉપરથી) મોટાઈ અથવા ગર્વવાળી આમકી દીકરી, આ વગેરેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

આખરના તો ગાડે ગાડાં જાય છે, ના-મીચા લુચ્યાને વિષે બોલતાં એમ વપરાય છે. (વાંકામાં).

આખરના કાંકરા, આખરની ધૂળખાણી; માન પ્રતિષ્ઠાની હાની; ફ્જેતી; બેઆખર.

આખરપર હાથ નાંખવો, કોઈની આખર લૂટવાનો મત્ત કરવો; બેઆખર થાય એમ

કરવું; આખર કલંકિત કરવી; કોઈની આખર લેવા તજવીજ કરવી.

“ અમીર લોકોનાં વતન જવા લાગ્યાં; અને તેમની આખર પર હાથ નાંખવા માંડ્યો, એટલે તેઓ બહારવટું લઈ બેઠા.”

ગર્વવસેન.

આમ જમીન એક થવી, ઉત્પાત થવો; મોટો અનર્થ થવો; મોટો પ્રલય થવો.

“ જીવરાજ-નહિ, નહિ ! પાથડી બાથડી ઉતારસો નહિ. આમને જમીન એક થાય, તો ખજુ અમારે તમારે ઘેર આવવું નથી.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

૨. ગજબ થઈ જવો; મહા મુસ્કેલી આવી પડવી. ‘ આ કામ કરતાં કરતાં તો મારે આમ જમીન એક થઈ.’

આમ જમીનનો ફેર, (આમને જમીન વચ્ચે જેટલું અંતર છે તેટલું અંતર; તે ઉપરથી) ઘણોજ તફાવત.

આમ જેવડું, મોટું. (દિવસ-કામ વગેરે.)

આમ તૂટી પડવો, એકાએક દુઃખનું વાદળ માથે આવી પડવું; અતિશય સંકટમાં ઘેરાઈ જવું; ગજબ થવો.

“ ખાતી પીતી ખાંતે ખેલતી,

કશી ન સમજું વાતજી;

એચિંતો આમ તૂટી પડ્યો,

અતિશય થયો ઉત્પાતજી.”

વેનચરિત્ર.

આમ પડવો એટલું પણ વપરાય છે.

“ શરવીર તે હિંમત ધરીને,

આમ પડે નવ હારેજી.”

નર્મકવિતા.

આમ ફાટવું, (મુશ્કળધાર વરસાદ બ્યારે એકદમ તૂટી પડે છે, સારું આમ ફાટવું એમ કહેવાય છે, તે ઉપરથી દુઃખના સંબંધમાં અકસ્માત પુષ્કળ દુઃખ આવી પડવું; દુઃખનું વાદળ તૂટી પડવું; અપાર સંકટ આવી

પડવું; જેમ આમ ફાટ્યું હોય તેને ફીંગડું દેવાય નહિ, તેમ એવાં સમર્થ કૃષ્ણ ઉપરાઉપરી અચાનક આવી પડવાં કે રસ્તો સુઝે નહિ; દુઃખનો વરસાદ વરસવો.

૨. અમુક જગોએથી ધણાં માણસોનું સાથે લાગુ આવવું થવું; પુષ્કળ લોકોનું ભરાવું— એકદુ યવું.

“રામએ યુધિષ્ઠિરનાં માણસો પાળવા માંડ્યા છે, તેનો પાર કેમ આવશે ! ક્યાં યુધિષ્ઠિર અને ક્યાં વિરાટ ! એનાથી સૌને કેમ પગારો ! આજ તો આમ ફાટ્યું છે ને શું ? રે ! આ એ તો સખામાં ધસ્યા આવે છે !”

દ્રીપદીદર્શન.

આમના તારા ઉખાડવા, આકાશના તારા હાથમાં લેવા જેવું જે કાર્ય છેકજ અશક્ય છે તેને પ્રાપ્ત કરવાનું એકદય દર્શાવવું; ગજગ કરી નાંખવો.

“દાંત પીસી મુખે ગાળો બાળે,
શાસ્ત્ર સામી નજર પણ નાંખે;
જાણે પૃથ્વીનું પડ જાંધું પાડું,
કાંતો આમના તારા ઉખાડું.”

વેનચરિત્ર.

આમના તારા ઉતારવા પણ એજ અર્થમાં વપરાય છે. જેમકે—

“જે” તેને પછા પ્રકારે વિનવીને સમજાવ્યું કે બેઠાં તું શું આમના તારા ઉતારવા સમર્થ છે, કે આપણા પ્રભુ પુત્ર સુજતાન પ્રત્યે આદરો બધો અવિનય કરી તેની કન્યાની પ્રાપ્તિ માટે આકાંક્ષા રાખે છે”

અરેત્રિયન નાઈટસ.

આમના તારા ખરવા, ઉત્ક્રાપાન થવો.

આમના તારા દેખવા, સ્વર્ગનું સુખ જાણે નહય આગ્યું હોય એવો મર્મ રાખવો; જિયા પ્રકારનું સુખ નિરાગવું. (મર્વિહ-પજામાં.)

“ન્યારથી એ નવી સ્ત્રી પરણી લાવ્યો છે સારથી એ તો આમના તારા દેખી રહ્યો છે.”

* * * * *

“આદમીને કોઈ પણ બાબતની—કોઈ તરફથી ધારતી હોતી નથી, સારે તે આમના તારા દેખે છે.”

રસિક લલિતા.

આમના તારા દેખાડવા, અતિશય સંકટ કે દુઃખ પાડી મરણતોણ કરવું; સ્વર્ગનો રસ્તો લેવડાવવો.

આમની સાથે ખાઈ લીડવી, આમની સાથે ખાય ભીડવા જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો; શક્તિ ઉપરાંત હામ ભીડવી. ૨. કદિજ દક્ષિણ ન થાય એવી મોટી મોટી આશાઓ આંધરી; પાર ન પડે એવા મનઝુખા કરવા.

“કો તણો મોકલ્યો હાંસળી આવીઓ,
આમ બાધો બરે આંધ બાધે.”

અંગદવિદિ.

“કરે ન નિજ શક્તિનો કપાસ,
ખાય ભીડે જઈને આકાશ;
કેંધુ કરે દિતનું ન કબૂલ,
એનો કુલાભાઈની કુલ.”

કાંચકૌરુમ.

આમનાં તારા દેખાડવા, આમનાં તારા દેખાડવાની માફક મોટી મોટી પણ પાર ન પડે એવી અર્થ આશાઓ આપવી; આશા પાર પડશે એવો મિથ્યા ભરોસો-વિશ્વાસ દેખાડવો.

આમલામાં, મરી જઈ જ સારે.

આમલાકડું, અનિશય કાપરો, “આમાં તે શા આમલાકડું દીઠા છે”

આમનો સરજ આમ ઉગવો, ન્યારે કોઈ માણસ પોતાનો હમેશનો નિયમ તોડી તેથી ઉલટું-સાફ વા નરવું, પણ મળે

રીને માકાને બદલે સાઈ કાર્ય કરે, સારે સામે માણસ પૂર્વનો સૂર્ય પશ્ચિમમાં ઉગ્યો, એમ અન્યથા સાથે કહેવામાં આ પ્રયોગ વાપરે છે; અણધાર્યો અશક્ય ફેરફાર થવો. (આચરણ-વર્તનમાં)

‘ભાઈ આજ તો આમનો સુરજ આમ ઉગ્યોને કંઈ!’

૨. કુદરતી ક્રમનો ભંગ થવો.

“આમના સુરજ આમ ઉગે તોપણ જંગલું કે તરકડું નરમાશથી બોલે નહિ.”

• ભટનું બોપાળું.

આમલી પીપળી રમાંડવી, આહું અવળું સમજવીને પોતાના મતનું કરવું; રપેટીમાં લેવું; ભમાવવું; ભભેરવું; ચુંચવણમાં નાંખવું. (આમલી પીપળી એક જાતની રમત છે તે ઉપરથી.)

આમલીના પાનમાં સૂઈ જા, આમલીના પાનમાં સૂઈ જવાય તહિ તે છતાં બેદરકારીનો જવાબ આપતાં એ પ્રમાણે દીસતો રહે, કાળું કર, ધર્મો રહે, એવા અર્થમાં વપરાયછે. આમલીનો બંધ આમલીનો જેવું ઘણું સખત-ન તૂટે એવું નિર્દોષ ન જાય એવું જંધન. એને હાથે આમલીના બંધ છે, એટલે તેના હાથથી પૈસો છૂટતો નથી.

આમળા જેવડું, મીઠું, રદ; ખાતલ; ધ્યાનપાત્ર.

“ક્ષત્રી પુત્રો મરતાં બીધ્યા એટલે સ્વદેશરક્ષણનું આમળા જેવડું મીઠું પડયું જાણવું.”

વીરાધીરાની વાર્તા

આમળું કાઠવું, ચકવડું; કાપર કરવું; કામ કરાવીને)

૨. ખૂબ માર મારવો; (નસો ફાટી જામ એવો.)

આમળો અઠવો, ઉશ્કેરાવું; સાંસણી થવી; ઉત્તેજન મળવું; દેપ રાખવો.

આયતા પર રાયતું, (અંતતત:) બેગાં કરેલાં નાણાંમાંથી કે સંગ્રહમાંથી ખર્ચ કરવો. આરતી ઉતારવી, હાથે ઝાલીને વીંઝવું; મારવું (વાંકામાં)

૨. નિરૂધમી રહેવું; કાંઈ કામ ધધો ન હોવો; આરતી જેવું, ચોખ્ખે ચોખ્ખું; ડાઘાડુથી કે ગંદવાડ વિનાનું. (ધર, આરડી, હિસાબ, અક્ષર, કામ વગેરે.)

આરિયાં કરવાં, હોડી, વહાણ વગેરેના સદ ઉતારી નાંખવા.

આરિયા તુરિયા જેવું, આરિયા તુરિયા જેવું નમાલું; નજીવું; લેખામાં નહિ તેવું; ગણતરી વિનાનું; તુચ્છ.

આરે આવેલું વહાણ ડૂબવું, નજીક આવેલું સુખ શુભ થવું; કૃત્ય કારણું છેવટના ભાગમાં નિષ્ફળ જવું; છેવટ સુધી પામેલું ફળ ખરબાદ જવું.

આલોચના લેવી, આલોચન શબ્દનો અર્થ સારી રીતે પ્રકાશનું એવો થાય છે. દરરોજ સવારે, સાંજે, પંદર દહાડે, ચાર મહિને, વર્ષે અથવા બ્યારે સારા ગુર (જૈન સાધુ) નો યોગ આવે સારે પોતે કરેલાં સર્વે પાપોની પથાતાપ પૂર્વક માફ માગવી તેને આલોચના (આલોચણ) લેવી કહે છે.

આવરદા બહુ લાંબાં છે, બ્યારે કાઢતે સંખરતાં જ તે આવીને ઉભો રહે અથવા નજરે પડે, સારે તેને વિષે બોલતાં એમ વપરાયછે.

“સખિ, આ આવે; આવરદા તો બહુ લાંબો છે.”

તપસાખ્યાન.

આવ્યા તેવા ગયા, ધારેલા કાર્યની સિદ્ધિ ન થઈ હોય તેવી સ્થિતિમાં પાછા ગયા; નકામો ફાગટ ફેરા ખાધો.

૨. આવ્યાને જશ વાર રહી જતા રહ્યા. આવી ખનવું, છોડા આવવો; મોત આવવું;

નાશ થયો; અંત આવ્યો; જ્યાર વાગી જવા;
આફત આવી પડવી.

આવી મળવું; ધડાધને તૈયાર થવું; (ધાટ)

૨. યોગ્ય ઉમરે આવી મળેલું.

“છાકરાં આવી મળશે; તો વેપાર વે-
નગારમાં મદદ કરશે, ને તેથી શુભાર્થ
ઓછા રાખવા પડશે”

૩. ટાંકણા ઉપર અડી વેળાએ આવી
પહોંચવું; એકાએક એકઠું થવું;

આસ્માન એક તસુ બાકી, સ્વર્ગનું; શુભ
ધણું નજીક આવી રહ્યું હોય, એમ
માનનારા ગર્વિષ્ઠ માણસને વિષે બોલતા
વપરાય છે.

“હાથમાં રામજીવી લઈને હરકોર જ્યારે
વરધેડામાં જવા નીકળી, સારે તેને આ-
સમાન એક તસુ બાકી રહ્યું હતું; તે વ-
ખત જગતમાં મારા સરખું સુખી ને ભા-
વશાળી નહિ હશે, એમ તેને લાગતું હતું.”

એ બહેનો.

આસ્માન જમીન એક થવી, જુઓ આભ
જમીન એક થવી.

આસ્માન જમીનનો ફેર, પશોળ ફેર-(એક
એકના સ્વભાવ, શુભ-કદ-અંતર-કિંમત,
વગેરેમાં.) “હાથીની પ્રીતિથી કરેલા સં-
રક્ષણમાં, અને માતૃપ્રેમથી થએલા સં-

રક્ષણમાં આસ્માન જમીનનો ફેર પડે, તેમાં
નવાઈ ફીટ ?

આસ્માન પર ચઢવું, ગર્વિષ્ઠ બનવું; કુલાઈ
જવું. (સોતાનાં વૃક્ષોથી થવાથી) સાતમી

આસ્માન પર ચઢવું પણ બોલાય છે.
આસ્માન એ દદમ-તસુ ફેર, જુઓ
આસ્માન એક તસુ બાકી.

આહુતી આપવી, (અગ્નિમાં હોમવું, તે ઉ-
પરથી લાક્ષણિક અર્થે) તુકસાન કે જો-
ખમનાં ભયમાં નાખવું; હોમવું; મોટા અ-
ધરા કામમાં આફતમાં નાખવું. અંપલાવવું.

“રાજપુત શુરવીર અને હિંમતવાન
હતો, વળી પુરમાર્થમાં પ્રાણની આહુતી
આપવે પણ તે પાછો હતો તેમ નહોતો.”

અરેખિયન નાઇટસ.

આહુતી લઈને ઊભા રહેવું, તુકસાન ક-
રવાની તળવીજમાં રહેવું; કાઠનું ખરાબ
કરવાને માટે લાગુ પોળવે; નાશ કરવામાં
તત્પર રહેવું.

આળસુનો ઢગલો, પશોળ આળસ.

આળુ ઝોઢવું, (પૂર્વે જે ગામડાના સિમા-
ડાની તકરારમાં એક જણને આળુ ચામડું
ઝોરડી સિમાડે લઈ જતા, ને તે બધાં
સુધી જાય ત્યાં સુધી તેના ગાંઠના સિમાડે
ગણાતો તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) જ-
દલામી લેવી; ઝોઢું કર્મ કર્યાનું માથે લેવું.

છ

ઈજતના કાંકરા, આમરની ધૂળધાણી; ફે-
ટી; જે આમર.

ઈડરીઝો ગઢ જીતવો, ઈડરનો ગઢ જીતવા
જેવું મોટું પરાક્રમ કરવું; જોર મારવું; એ-
શ્વે દર્શાવી મોટું લડાણ કરાવું. નિરાશ
થવા નવા માથે લીધેલા કાંકરાને કાર્યમાં
સાદિ થયેલી બતલાવવી હોય ત્યારે એ
વપરાય છે.

“અમે ઈડરીઝો ગઢ જીત્યો, આનંદમલા;
વીતનાર વીતક તે વીત્યો, આનંદમલા.”

વેનચરિત.

ઈતિહાસી થવું, સમાસ થવું; પુરું થવું; આ-
ખર આવવી; છોડા આવવો;

ઈમામદાંડો, ધર્મને જહાને પાપ કરનારો.
ઈશકી ટકું, ઈશકખાન.

ઈ.

ઈડાળ ઉભરાવી, કાંઈ લાભ મેળવવાની આશાએ ઘણા લોકનું ભ્રેષ્ઠ થવું.

ઈડું ચઢાવવું, દેવાલય ઉપર શિખર ઘણું ખર્ચ અંકુશિત કરવામાં આવે છે તે ઉપરથી શિખર ચઢાવવું. એનો લાક્ષણિક અર્થ એકે મોટું પરાક્રમ કરવું; મહાભારત કામ કરી નામના કરવી.

“ એવે દામોદર મંદિરમાં આવ્યા, જઈ મહેતાજી વધાવે રે; નાગરી ન્યાતમાં ઈડું ચઢાવ્યું, હાર લટકતા લાવે રે.”

હાર માળા.

ઈંદ્ર વારણાતું દેળ, ડુલું પણ દુર્ગુણી માણસ; બહાર દેખાતું સાદું પણ અંદરથી નકારું-નમાલું.

ઈંદ્રાસન માત્ર એક હાથ આપ્યું છે, ઈંદ્રાસનનું સુખ જાણે ધણું નજીક આવ્યું હોય એટલો ગર્વ છે.

ઈન મોન ને સાડેતીન, (મોટું કામ કરવામાં ધણાંજ ઓછાં માણસ હોય સારે એમ ખોલાય છે; હી=મારી સ્ત્રી, ન=અને, મી=હું, ન=અને એક છેકરે તથા એક છોકરી અડધી) ત્રણ ચારથી વધારે નહિ તેટલાં માણસ.

૨. ધણાંજ ઘોડાં; જીન; બોધએ તે કરતાં ઓછાં.

ઈશ્વર ઉપર ચિહ્ની, પરશ્વરનો જ આધાર. ઈશ્વર સિવાય ખીજા કોઇનો આધાર નથી એમ દર્શાવે છે.

“ આતો અંધારામાં વિલાપ કરીને, અને તરફડીને મરવાની વેળા આવી; સર્વ શક્તિ મૌન. ઈશ્વર ઉપર હવે ચિહ્ની છે, ખીજો ઉપાય નથી. તેને જેમ રૂંદ દીસશે તેમ કરશે.”

ત્રેમરાય અને ચારમતી.

ઈશ્વર કરેને, ઈશ્વરી સત્તાથી; ઈશ્વરની મરજી થયેથી.

ઈશ્વર માથે રાખીને, ઈશ્વરનો ડર રાખીને; માથે ઈશ્વર છે એમ માનીને; ખરાખોલાનો પૂછનાર ઈશ્વર છે એમ સમજીને.

૨. ઈશ્વરને વચમાં રાખીને. (પ્રતિમા પૂર્વક.)

“ દુહોરિઝલે ઈશ્વર માથે રાખી પડિ-
રાને વરવાતું વચન આપ્યું.”

શે. કથાસમાજ.

ઈશ્વરનાં ધરની ચિહ્ની, ઈશ્વરનો હુકમ (પ-રેક્ષ.) દેવયોગે જે બની આવવું તે.

ઈશ્વરના ધરની દોરી, આયુર્ધની દોરી જે ઈશ્વરના હાથમાં છે તે.

“ સોરણ ને સંતાપથી આપણા ટાંડીઆ ભાગતા જાયછે, કામ કાજ સુઝે નહિ ને એન પણ પડે નહિ. કદી ઈશ્વરના ધરની દોરી લાંબી હોય પણ હપટી જવાથી વખતે માણસનું મોત થાય.”

એ બહેનો.

ઈશ્વરના ધરનું, ઈશ્વરી; કુદરતી. ‘ ઈશ્વરના ધરનો નિયમ.’

ઈશ્વરના ધરનું તેડું આવવું; વમદત આવવા; મોત આવવું.

ઈશ્વરના ધરનો ચોર, ઈશ્વરનો અપરાધી; પાપી.

ઈશ્વરના હાથમાં દોરી છે, (આ જગત જાણે એક નાટકશાળા છે, તેમાં પરમેશ્વર સંઘર્ષ પ્રાણીઓની દોરી પોતાના હાથમાં રાખીને તેમને રમાડે છે, અને પછી તે પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે વખતે તે દોરીને નમતી મુકે છે અને વખતે તાણી રાખે છે; એટલે એનો અર્થ એવો કે ચઢતી હાલતમાં લાવી તેને મનમાનતી રીતે વર્તવા દે છે

અને વખતે તેને પડતી હાલતમાં આ-
ણીને તેને પાછો કસોટી પર લે છે; તે ઉ-
પરથી) ધધ્ધરસત્તાની વાત છે.

ધધ્ધરની હજુરમાં જવું; ધધ્ધર જે પવિત્ર
આધાધીશ તેની હજુરમાં જવાખ આપવા
જવું. મરીજવું; કાળ આવવો; રામશરણ
યવું.

ધધ્ધરનું નામ, ધધ્ધરના નામ સિવાય ખીજું
કાંઈ નહિ; બીજકુલ નહિ.

“ ધરમાં ધાતુપાત્ર તો ધધ્ધરનું નામ
અને ખેતીવાડીનાં સાધારણ હથિયારો પણ
ભાગી તૂટી હાલતમાં આવી પડેલાં હતાં. ”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ધધ્ધરને ખોળે બેસવું; (લાક્ષણિક) ધધ્ધર-
રને આશરે કે તેની ળાયા તળે રહેવું; ધ-
ધ્ધરનું માનીતું અથવા ધધ્ધરે પ્રેમથી પો-
તાતું છે એમ માનેલું થવું.

ધધ્ધરને ઘેર જઈને આવવું; મરતાં બચ-
વું; નવે અવતાર આવવું; મરણ પથારી-
માંથી ઉઠવું.

૨. આગળથી ભવિષ્ય જાણવું.

ધધ્ધરે સામું લેયું, ધધ્ધરની કૃપાદષ્ટિ ધધ્ધર.
કાલાવાલા કે વિનંતી સ્વીકારવામાં આવી.
(ધધ્ધર તરફથી)

ઉ .

ઉકરડાની જાત, ઓ.

‘ ઉકરડાની જાતને વધતાં વાર શી ? ’

ઉકરડી નોતરવી, લગ્નમાં બેરો ગાતાં ગાતાં
ઉકરડા આગળ પાણી છાંટી પાપડ, પૂરી,
સોપારી તથા પેસો મૂકે છે, તે મહિયારી
જાંચડી લેઈ ને સૌ એ વેળા પેશીને હાડે
હાડે કરે છે તેને ‘ ઉકરડી નોતરવી ’ કહે છે.

ઉકળતું તેલ રેણવું (છાતીમાં), ચરેડા
પડવો; પ્રેમ, શોક, બય, વગેરેના જોરસા-
થી પેટમાં ચીચરવડો પેશ થવો; પેટમાં
હવું હવું થઈ આવવું.

ઉકાળી આપની તોલડો, મતલબ કે કાંઈ
કાચરો ન કપો; કાંઈ ધોળું નહિ. કાંઈ સા-
ફ કાંઈ ન કંઈ હોય ત્યારે એમ બોલાય છે.
ઉખડી જવું, ખરાબેહાલ થવું; પાપમા-
લ થવું; દુર્દશા થવી.

“ તે બિચારો ઉખડી ગયો. ”

૨. (પર) નસંતાન થવું; નિર્વંશ થવો.
‘ તે બિચારાનું ઉખડી ગયું. ’

“ વાસાના બાળકને ઉછેરી મોટું થવાની
આશા જાગી પડતી નથી. તેથી પિયેરનું
ઉખડી ગયા જેવું સમજી મનસકામી આ-
ફે કરે ને શોક પામે. ”

જો બહેનો.

૩. જડમૂળથી નાશ થવો; નિકંદન થવું.

૪. વહી જવું; વંડીજવું; બગડી જવું;
છાંડી જવું. ઉખેડી નાખવું એટલે
પાપમાલ કરવું; દુર્દશામાં આણવું; ધુળ-
ધાણી કરો નાખવું; ખરાબખરાબ કરી ના-
ખવું.

ઉખલમાં માથું હોવું; બય- સંકટમાં હોવું.

ઉખળાખોળો કાંડવો, (સં-ઉલ્-ચલ-ક-
ળીચૂનો) દેવાની બગતરા સંભારી સંભા-
રોને બહાર કાઢવી.

ઉગતા સરજને પૂજવો, (લાક્ષણિક અર્થે)
બગ અને સત્તા જેવાં દિનપ્રતિદિન સર્વ-
ની પેટે વધ્યાં જતાં હોય તેવા માણસની
છાયા-આશ્રય તળે રહેવાના સ્વાર્થથી તે-

ને માન આપવું; નબળા દશામાં આવી ગએલાને તજ દઈ ચઢતા દહાડાના ખીજ નવા માણસોની પ્રીતિ સંપાદન કરવા કાશીશ કરવી.

ગતું જ ડામવું; મૂળમાંથી જ બોળી મૂકવું—ખરબાદ કરવું; શુદ્ધિ કે સિદ્ધિ થવા પામે તે પહેલાંજ નાશ કરવો.

“મારાં સુખ તો સ્વપ્નામાં જ વહી ગયાં. મારી ઉમેદ તો ઉગતી જ ડમાઈ ગઈ.”

કરણુધેસો.

ઉગી નીકળવું; સારે રસ્તે વપરાયુથી લાભ થવો; ફળવું. “મારી મહેનત આ કામમાં ઉગી નીકળી.”

ઉગ્યા આથમ્યાની. ખખેર, — શુદ્ધિ; સાન. (અચેતન સ્થિતિમાં.)

૨. આપો આપ ખખર પડે એવી જાહેર યર્ષા ગએલી ખાખત વિષે જ્યારે કોઈ અજાણુ રહે ત્યારે તેને વિષે બોલતાં પણ એમ વપરાય છે. જેમકે, “તેને ઉગ્યા આથમ્યાની ખખર જ ક્યાં છે?”

૩. સુખદુઃખની ખખર; દુનિયાદારીની ખખર.

ઉગેછે તેવો આથમેછે, અતિશય ગરીબાર્થ દર્શાવતાં વપરાય છે.

“કરોછો મંત્ર ભણીને સેવ, નૈવેદ્ય વિના પૂજોછો દેવ; પૂજ્ય પર્વણી કે નવ જમે, જેવો ઉગે તેવો આથમે.”

સુદામાચરિત્ર.

૨. સવારથી તે સાંજ સુધી જે માણસની શક્તિ એકજ વિષય તરફ રોકાએલી હોય તેને વિષે પણ બોલતાં વપરાય છે.

“લોખી માણસને લગીર, ધીરતા ધિર નવ યાય; ઉગે એવો આથમે, લોભે લક્ષણ જાય.”

૩. (મતલબકે—) ચઢતી પડતી ચાલી જાય છે; માણસને માથે સુંખ દુઃખ

આવ્યાંજ કરેછે; એકની એક સ્થિતિ હમેશાં રહેતી નથી. ‘ભાઈ કાંઈને એ ઉગે, છે તેવો આથમે છે કાંઈ?’

ઉધાડાં ઢાંક્યાં આપવાં, જાનું કે ‘ઉધાડું કાંઈ આપવું તે; (ખીરચું વગેરે.)

૨. મનની તમામ વાત કહી દેવી. (જાની જે હોય તે.)

“સસભામા, (અલેસો હાથ તરછોડી નાંખી) જોને ઉધાડાં ઢાંક્યાં આપતા હો તેનો જઈ હાથ આલો. જો, મોટા હાથ જાલનારા દીડા ન હોય તો?”

સસભામાખ્યાન.

ઉધાડું થવું; ધરણું—વસ્ત્ર વિનાનું થવું અથવા તેટલી તુકસાનીમાં આવી પડવું.

“હાથ હાથ! હું હવે સર્વ પ્રકારે ઉધાડો થઈ ગયો, મારા મિત્રો હવે મને શું કહેશે? તે આપડાને જોયા પ્રકારનો સર્વ સામાન ચોરાઈ ગયો; આ આટલા સામાનની કિંમત ભવિષ્યમાં પણ હું તેમને શી રીતે ભરી આપીશ?”

અરેબિયનનાઈસ.

ઉધાડું બોલવું, ન સંભળાય એવું બહુંશાયું કાઢવું કાઢવું બોલવું; બિભેત્સ બોલવું.

“લગને પ્રસંગે જીવાન શ્રીઓ વેવણુ તરફથી કુદીને ધણું ધણું ઉધાડું બોલેછે.”

નર્મગદ્ય.

ઉધાડું, કહેણું એટલેશરમ રાખ્યા સિવાય બધાના સંભળતાં ખુલ્લે ખુલ્લું કહેણું.

ઉધાડું માથું કરીને બેસવું; (વિશેષ કરીને કોઈ તિરાહિતને ત્યાં ખાવા બેસવાના અર્થમાં.)

“કાંઈને સાં ઉધાડું માથું કરીને બેસતાં શરમ આવેછે?”

ઉધાડે છાંગે, છયોક; જાહેર રીતે; બધા દેખે એમ; ખુલ્લી રીતે; બધાના દેખતાં.

“એ નાતમાં જમવા જતી ત્યારે મીઠી

મીઠે અથવા ઉપાડે છોડે લોક એની વાત કરતા.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઉધાડો હોય, ખુલ્લી રીતની સામેલગીરી; બધા જાણે-જાણે એવી રીતે સામેલ થવું તે. “આ કામમાં એનો ઉધાડો હાથ છે.”

ઉઘાળા ભરવા, વપરાતા ધરનો સરસામાન ઉપાડી લઈ જવો; ધરવાખરો લઈને પલાયન કરવું; આખોભાંગો ગમે તેવો હોય પણ વપરાતો સધળો સામાન લઈ ચૂકતા થવું; ગામ છોડી જવા સાર ધરનો સામાન ગાડામાં ભરવાની તૈયારી કરવી.

“બુઝાણવર્તુ સ્વર્ગ માંહે, અમર ભરે ઉઘાળા; પુત્રપત્નીનો કર અહીંને, દેવ નાસે પાળા.”

વામનકથા.

ઉછળીને યુગ-ભાગવા, (યુગ=પગ) હાથે કરીને તુકસાન વહેરી લેવું; પોતે પોતાની ભૂલથી ખમવું; એકાદું સાદસ કરી પાછળથી પસ્તાવું.

“ઉછળતા દરિયાની છોળો વચ્ચે તરતા વેળુના બેટ ઉપર વસવું એવી આપણી હાલત છે; માટે કશી વાત ઉછળી યુગ ભાગવાની કરશો નહિ.”

પ્રતાપનાટક.

ઉછળી ભાગવું એકલું પણ વપરાય છે. જેમકે—

“લાકડું વગેજ ફાટે, રાજજી! આવાં કામ તે કામની રીતેજ થાય, એકદમ ઉછળી ભાગવામાં મારી ને તમારી હાંસી થાય અને આપણા રાજ્યને ખટો લાગે.”

શુ. બુની વાર્તા.

ઉઘાળા પગલું, સારાં પગલાંનું, પરંતુ વાંકામાં નહારાં પગલાંનું.

“આ રાંડ ઉઘાળાં પગલાંની આવી તે મારો લાલમનિયાર બાઈ ફાટી પડેલા.”

ઉઘાળું કરવું; શોભાવવું; દીપાવવું; આખર વધારવી; તારવું; નામ-ખ્યાતિથી શોભા

વધારવી. (કુળ, વગેરે.)

૨. ફાયદો કરવો અથવા કરી આપવો. “તેમાં તે તે માંડે શું ઉઘાળું કર્યું, ને વારે ધડીએ ડગલાણું બતાવે છે?”

૩. વાંકા અર્થમાં કાંઈસાં કામ ન કર્યું હોય ત્યારે વપરાય છે.

ઉઘાળું વાળવું; ફાયદો કાઢવો.

ઉઘાળો લૂગડે આવવું; કાંઈ કલંક કે હાની થયા સિવાય આવવું; આખર જળવીને આવવું.

ઉઘાળો દહાડો, શુભ અવસર; રૂડો દહાડો; સુખનો-આનંદનો દહાડો.

“ઉઘાળો દિન દેખી સૌ જાણે, ન્યાય થયો આ ટાણે; કાલ દિવસ કેવો દેખાશે, એ તો ઈશ્વર જાણે રે. ગમ.”

વેનચરિત્ર.

ઉઘાળો ખમ, ખમલાની ચેટેબહારથી દેખાતો પણ અંદરખાને કપડી એવા પુરપને વિષે ભોલતાં વપરાય છે.

ઉઠી ચાલવું; મરણ પામવું.

ઉઠી જવું, (દિલ, મન.) દિલ ન ચોટવું; ચિત્ત ન લાગવું; મન ખડું થઈ જવું; ના-ઉમેદી થવી.

૨. વહી જવું; ખગડી જવું, “મોટી મોટી મીજખાનીએ કરીને બડી જવું છે કે શું?” “અફલ ઉઠી ગઈ.”

૩. મરી જવું. “મન તુઠી તુઠી મોલે રે, સ્વપ્નાવત્ તન તારું; ઓચિંતા ઉઠી જવું રે, ન્યમ દેવતાને દાર.”

ધીરોમક્ત.

“કાઈ તો કહેવાતા કેવા, આખના આધાર જેવા; ઉઠી ગયા એવા એવા રે, એ જીવ જોને.”

વેનચરિત્ર.

૪. મોંધું થવું. (ખાન્દીને ઘેર હડી ગયું છે.)
હડી બેસવું; કમોંધને તરત ખોવું; ચઢીને તરત પડવું.

૨. અમુક કામનો આરંભ કરી નિ-
શાની સાથે વચમાંથી છોડી દેવું.
હડીને બેઠાં થવું; મંડવાડમાંથી સારા થવું;
રોગ મટવો; મંદવાડમાં જે અશક્તિ પેદા
થઈ હોય તે જઈ શક્તિ આવવા માંડવી.
“વૈદ વારની દવાની ટિકી ઈશ્વરકૃપાએ
લાગશે, અને તમે હડીને બેઠા શૂશા એવી
મને આશા છે.”

જે બહેનો.
ઉડતા કાગ પાડે એવું, તોફાની; અટક-
ચાળું; હઠમાતીઈ; દોવપેચવાળું. વડનાં
વાંદરાં ઉતારે એવું પણ બોલાય છે.”
ઉડતાં પક્ષી ઝાલવાં, કળા ન શકાય એવાં
કામ કરવાં; અસંભવિત કાર્યની સિદ્ધિ કરવી;
ઉડતાં પક્ષી ઝાલવાં જેવું ગમે તેવું મુશ્કેલ
કામ પાર પાડવું.

ઉડતી અક્ષા, ઉલટી પીડા.
“ત્રાણ ત્રાણ સૌ કરે તથાપિ,
કોણ સાંભળે દાદ;
ઉડતી અક્ષા યાય અરે રે,
કરે કદી દ્રિયાદ.”

પાણીપત.
ઉડાઉછાપુ, વાત અગર નજર ફેરવી નાં-
ખનાર.
ઉડાણુ-ળા રૂપુ, અદહ; ચળિત; મહત્તું.
હડી જવું, હમી જવું; દૂધ દેવું બંધ થવું;
ગાય, બેંસ, વગેરે એ દૂધ ન આપવું.
“દહાડે દહાડે બકરી હડી ગઈ.”

સાતમી ચોપડી.
૨. બંધનમાંથી છટકી જવું. “એ તો
બધાની પાપકી લઈને હડી ન્ય એવો છે.”
૩. કીકું પડવું. (રંગ-ચેદેરા.)
૪. વપરાઈ જવું. (પગાર)

૫. જતું રહેવું. (ઉંધ, વાત.)
૬. નાપાસ થવું. (પરીક્ષાના કાષ્ટવિપયમાં)
૭. મરી જવું.
“અચાનક હડી જશે તારું તન.”

ધીરોભક્ત.
હડીને આંખે બાઝે એવું, મન હરી લે
એવું; મનોરંજક; સુંદર; જોઈને આંખ હરી
ન્ય એવું; મન વેધક; મન આકર્ષી લે
એવું. “હડીને આંખે બાઝે એવા અક્ષર-
ચિત્ર.”

“યોતાનો ઈનસાફ જાલિયાને યસંદ
પડ્યો, એ જોઈ અત્તાનમટ જેમ ખુશી
થયો; તેમ હડીને આંખે બાઝે એવાં તાજાં
ને પીળાં ધર્મક જેવાં બસે પુતળીઆંની
દગલી જોઈને આનંદમાં આવી ગયો.

ગર્ધવસેન.
“હડીને આંખે બાઝે એવા રંગની ક-
સખી કારની સાડી વિદ્યાગૌરીએ ઓઢી
હતી.”

જે બહેનો.
ઉડેલ તખીઅતતું, હામ ઠેકાણા વિનાતું;
વાયેલ; અસ્થિર મનતું; અદહ; વાંદી.
ઉતરતાં પાણી, ધડપણ (ધડપણમાં પાણી-
તેજ ઉતરતું ન્ય છે, તે ઉપરથી.) વળતાં
પાણી પણ બોલાય છે.

૨. શાંતિ; ધટતો જતો બેસ.
ઉતરતી કળા, પડતી દશા; નખળા દહાડા.
(ચંદ્રની કળા એક પક્ષમાં ચઢે છે અને
ખીજ પક્ષમાં ઉતરે છે-ધીમે ધીમે ક્ષીણ
યાય છે તે ઉપરથી.) એથી ઉલટું ચંદ્રતી
કળા, ચઢતીકમાન, ચઢતો પાસો, વગેરે.
ઉતરી પડવું, (ચુસ્તમાં) હદ મુકીને ખો-
લવું; તપી જવું; ઝાંછે પાટલે બેસવું; જો
સમાં આવી જવું.
ઉતાણુખાટ, (સામે ઉભો કરેલો ખાટલો
તે ઉપરથી.) ગર્વિષ્ઠ માણસને વિષે બોલતાં
વપરાય છે.

ઉતારી પાડવું, કાઢવું બોલ્યું તોડી પાડવું; કાઢને વિષે ખરાબ બોલી તેના માનમાં ધ-
ટાડો કરવો; માનભંગ કરવું; શરમિંદુ ક-
રવું; નીચું દેખડાવવું; હલકું પાડવું.

ઉધડું લેવું; સપડાવવું; એકદમ વાણી-લ-
ખાણ કે હાથથી ખીખના પર રીસમાં
ઉતરી પડવું; કંઈપણ સાંભળ્યા સિવાય
ધમકાવવું; ઠોક દેવો.

“લાડકોરતું હૈયું ભરાઈ આવવાથી તે
કાંઈ બોલી શકી નહિ; પણ આડોશી પા-
ડોશીએ ધનવદ્ધમીને ઉધડી લીધી.”

એ બહેનો.

ઉધાન ચક્ર, (ઉત્ત-ઉચ્ચ+ધા=ધારણ કર-
વું+ચક્ર) ભરતીનું પાણી ચડે છે તેને
ઉધાન કહે છે; એટલે ચગડાએ ચઢેલું પાણી
તે ઉપરથી સાડાત્રણ પાયાનું; ઢંગધડા
વગરનું; ઉડેલ તબિયતનું; વાયેલ.

ઉધાન પાયા, ચરકેલ; ઝાળી અક્ષતનું; સાડી
ત્રણ પાંસળીનું; અઠક પાંસળી; અક્ષત વિ-
નાનું; વલ્લવલનું; અદક; વિચિત્ર; (ઉધાન
એ ત્રણનો સંકેત છે તે ઉપરથી ત્રણ-
સાડાત્રણ પાયા પણ બોલાય છે.)

ઉની આંચ, ઉનોવા; જોખમ; તુકશાન; ભય;
અપવશ; ગધ; ગોદો.

“તમારો મંદવાડ લંબાણનો જણાય છે
પણ દોરી સાખીત દરો, તો ઉની આંચ
પણ આવનાર નથી.”

એ બહેનો.

“જો આજના વધામણીમાં નેકોઈ આવેર,
તેને એક દહાડો ન આવે ઉની આંચ,
સોનાનો મુરજ ઉગોઝારે.”

રૂપિરાજ.

“રાણાનું કુટુંબ અમારા દેવ નેવું” અને
ગણીએ છીએ; તેમને ઉનો વા ન વાય
એમ અને લઈ જઈશું.”

પ્રતાપનાટક.

ઉની વરાળ કાઢવી, હેવાની દાઝ-દિલનો
જોસો ગરમ થવાથી બહાર કાઢવો.

“કાઠું અંતરની હો વરાળ કોની પા-
સેરે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઉનો વા, જુઓ ઉની આંચ,
ઉપર આલ ને નીચે ધરતી, વચ્ચે કાંઈ
આધાર વિમાની-અંતરિયાળ લટકતી-નિ-
રાધાર-નિરાશ્રિત રિયતિ.

“મારે તો ઉપર આજ ને નીચે ધરતી છે.”
ઉપર ઉપરથી જોવું; નજર દેરવી જવી;
ઉપરચોડીએ જોઈ જવું; એથી ઉલટું જોડા
ઉતરીને જોવું—ખારીકાખથી જોવું.

ઉપર કરવું (બોલવું); ચઢવું ગણવું; માન્ય
કરવું; નીચું પડવા ન દેવું; નિરચક જવા
ન દેવું.

“તું વૈષ્ણવનું ઉપર કરીશ,
સંસાર સોગર તું તેણે તરીશ.”

હારમાળા.

ઉપર ટપકે, કાઠપણ કાંમમાં જોડા ઉતરી
વિના ઉપરથી નેટલું દેખાઈ તેટલા ઉપરથી.
‘ઉપર ટપકે દિસાય ક્યો.’

૨. રાજમેળમાં જમાં ઉધાર કર્યા વગર.

‘ઉપર ટપકે આપલે કરવી.’

ઉપર થઈને કરવું, કાઢની સંમતિ સિવાય
કરવું.

૨. જેણે કરવું જોઈએ તેની પાસે ન
કરાવનાં—તેની દરકાર ન કરતાં પોતે
કરવું.

ઉપર નીચે થવું, આપર થવું; અધીરાં બ-
નવું; અમુક ઈચ્છા કે વસ્તુને માટે ઉતાવળા
થવું; તૈયાર થઈ રહેવું.

“ગામની મરીજ સી પોતાના પ્રિય દ-
ધાનની પ્રુથિવ્ય પત્નીની ખાતર કરવા ઉ-
પર નીચે ધઈ રહી હતી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઉપર પગ મૂકવો, અનાદર કરવો; અવગણના કરવી; ન લેખવવું; ઉદ્ધંધન કરવું; (બેદરકારીમાં) નમાનવું; ન કબૂલ કરવું; આડે રસ્તે જવું.

“ એવું કેવું અગણન કામ છે જે હજીર શ્રીના હુકમ ઉપર પગ મૂકે ? ”

મુદ્રારાક્ષસ.

૨. પેટ ઉપર પગ મૂકવો.

૩. છાતીપર પગ મૂકવો.

૪. લોંચપર પગ મૂકવો.

ઉપર રહીને, જાતે દેખરેખ રાખીને; પાસે ઉભા રહીને.

“ તે આવી પોતાને હાથે ઉપર રહી પીરસાવશે, અને અમારી સાથે બાણું માંડશે તો જ મુખમાં ગ્રાસ મૂકીશું. ”

પ્રતાપનાટક

ઉપર હાથ રાખવો, ચઢીઆતાપણું કે ઉપરી પણું ભોગવવું; સત્તા ચલાવવી.

“ તેના પર તો ઉપર હાથ રાખી તેને એવો દૂરનો દૂર રાખ્યો હતો કે અધઠિત એક પણ વેણ તે બોલી શક્યો નહોતો. ”

અરેખિયન નામદસ.

૨. પોતાનું ધારેલું અથવા બોલેલું ખર્ચ પાડવાનો ટેક રાખવો.

‘ દરેક બાબતમાં તું તો તારો ને દારોજ ઉપર હાથ રાખે છે. ’

૩. સંભાળવું; સાચવવું.

“ એ ડાસો બાળકની ઉપર ને ઉપર ને ઉપર હાથ રાખે છે, એટલે હની આંચ શેની આવે ? ”

ઉપરનું ઉપર રાખવું (બોલ્યું), બોલેલું ખર્ચ પાડવું; નીચું પડવા ન દેવું; વ્યર્થ નવ તો ન કરવું; માન બંગ થવો ન દેવું.

“ તે તમારું બોલ્યું ઉપરનું ઉપર રાખતો. ”

૨. લાડમાં ઉઘાડી દુલાવીને રાખવું. (માએ આજકને)

ઉપરસંક્રાંત વણી જવી, અરામ થઈ જવું; ધુળધાણી થવું; ખગડી જવું.

ઉમરકા-ઉમાડા જેવું મોહું, રીસમાં ચઢેલું મોહું.

“ ઉમાડા જેવું મોં ન રાખતાં હસમુખો એહેરો રાખવો, જ્યાં જવો ઘટે ત્યાં તેવો ઉમળકો ને દયા ભાવ દેખાડવો, એ સૌમાં વિદ્યાગૌરી એકલા હતી. ”

એ બહેનો.

ઉમરી ટેકવા, જીને તેને ત્યાં વગર અર્થનું જવું; લોકોને ઘેર ફેગટ ધક્કા ખાવા (નવરાની નિશાનીમાં)

“ ઉમરા ટેકી એક ખીજના, અતિ કંટાળા આવે; બેઠો બેઠો પાચ હલાવે, નવરો નખોદ ધાવે. ”

કાવ્યકૌસ્તુભ.

ઉમરો ઉખડી જવો, ન સંતાન જવું; ઉછેદિયું થવું; નિર્વશ થવો; પર ભાગવું; વંશનો ઉછેદ થવો.

૨. સર્વસ્વ જવું; ધડે ખેસવું; ધનમાલ વગેરેનો મોટો નાશ થવો.

ઉમરો ઉઠવો, જીઓ ઉમરો ઉખડી જવો.

ઉમરો બોલી નાંખવો, ઉધરાણીને માટે દરેક બારણે બેઠવું-વારંવાર ફેરા ખાવા.

ઉમરો ઘસી-વાટી નાંખવો, કાઢને ઘેર વારંવાર આવવું જવું. (ઉમરો ઘસાઈ જાય એટલી વખત. — અત્યુક્તિ)

ઉમરો તજવો, કાઢને ઘેર જવું આવવું બંધ કરવું. (રીસમાં કે દુષ્પમાં.)

ઉરાંગ ઉટાંગ, ઉપજવી કાઢેલું; ઉટાંગ ઠોકેલું.

“ એ વાત નરાતાળ ખોટી છે, પાયા વગરની છે ને મિ. દાદાભાઈની ઉત્તિથી બળી ખરતા તેઓના શત્રુઓનું ઉરાંગ ઉટાંગ ઠોકેલું છે. ”

ગૂજરાતી. — ધૃતેટ

ઉલટી અક્ષા, પીણ નડતર

“ યોજના એવી ધારી છે કે વગર પ્ર-

મને ચિતોડ છોડી દુસ્મન નવ ગજના ન-
મરકાર કરી ચાલ્યા જશે, રે ! તેને તો
ઉઘટી અક્ષા યશે. ”

પ્રતાપનાટક.

ઉદ્ધાગે પડ્યું, પછવાડેથી કાંઈ મુસ્કેલી કે
અડચણ પડવાને લીધે બંધ રહેલું; અટકી-
પડ્યું. (કામ).

ઉઘડો જયું, યગી જયું; નારા પામયું; બેશી
જયું. (ભારથી નીચે આવ્યું તે. ઉપરથી
લાક્ષણિક.)

“વેલ વૃક્ષ લતા રહી ખુશીરે, જમુનાછમાં;
મારે જોવાતું સુખ ગમ્યું ઉઘીરે, પ્રીતમ પાખે.”

ધ્યારામ.

ઉશીકાં ઉધામવાં, (મરતાની ચાકરી ચાપ
એ એક લઢાવો છે એમ લોકો માને છે,
તે ઉપરથી) માંદા માણસની બરાબર ચા-
કરી કરવી. ‘તે બિચારીથી પુરાં ઉઘી-
કાંએ ઉધામાયાં નહિ.’ એમ બ્યારે જીવાન
ઝીનો ધણી ગુજરી નાપ છે ત્યારે તેને
વિશે ધ્યાની લાગણીમાં બોલાવ છે.

ઉ.

ઊંધ ઉડવી, શુદ્ધિ ગર્ભ હોય તે પાછી ટે-
કાએ આવવી; અક્ષ આવવી; બાન આ-
વયું; સાવધ થયું; જાગૃત થયું; સમજ
આવવી;

ઊંધમાં ઉંધયું, અજાણપણે રાખયું; છેકજ
અજાણકિશીરી રાખવી; પોતાની દારમાં
શું ચાપ છે, તેનું બાન ન રાખયું.

ઊંધમાં જયું, ઊંધમાં અથવા અજાણપ-
ણામાં જયું.

ઊંધમાંથી ઉડયું, જાગૃત થયું; શુદ્ધિ આ-
વવી; અક્ષ સુઝવી-આવવી; બાન આવયું.

“ અરે સર્વે ઉડી ઊંધથી,
બણજો જમ બણાયે;
બણી કાપતા લદી કાપરે,
હ્યો દક જમ લેવાયે. ”

પાણીપત.

ઊંધી જયું, પરવારયું; પતી રહેયું; બંધ
પડ્યું.

“ પ્રાચીન મદિલાઓ મોટા વિદ્વાન આ-
ચાર્યોને પરાસ્ત કરતી પણ દાસ તે સપયું
ઊંધી ગમ્યું છે. ”

પંડિતા જમનાબાઈ.

“ અક્ષ ઊંધી ગર્ભ છે એની તો. ”

૨. દીસું રહેયું ‘ ઊંધી જ, ન આવું
તો. ’

ઊંધી ગમ્યું, દીસું રહ્યું. બે દરકારીમાં જવાન
દેતાં વપરાય છે.

“ જોવિંદરાયે એને છોકરા બરાબર ગણી
ઉછેર્યો તેનો બદલો વાળવો તો ઉંધી ગયો,
પણ ઉઘટો એ તમને ડસવાને તૈયાર થયો. ”

સુ. જીની વાંતા.

ઊંચા બીચા પાસા નાખવા, આડું આવયું
સમજાવી બમાવયું અથવા બમાવી પોતાના
‘ મતનું કરવું; આડા અવગા પાડા દેવા; ઉઘે
પડે અથવા દાવપેચ રમવો.

“ અમે મજતાને પ્રાણજ આપું,

પુરું મનની આરા;

તારો મોઢ લગાડું નજને,

નાખી ઊંચાં નીચા પાસ. ”

નગાખાન.

ઊંચી આંખ કરવી, પંજાન માંદા અને
અસાન માણસને વિશે એમ બોલાવ છે કે
‘ ઊંચી આંખ પણ કરતો નથી. ’ મનશ્ચન્દ્રે

આંખ ઠેરવીને સાચું જોઇ શકાતું નથી એટલે બધો મંદવાડ છે.

૨. સામે યત્ન હિંમત ધરવી.

જિંચી આંખો કરાવવી, આપેલી આશા અધિરાઇ ઉપજે એવી રીતે લંબાવવી; વહાલાંએ વાટ જોવાવવી; અધીરાઈની સાથે કાંઈ લાભ લેવા જીવ ટાંપી રહે એમ કરવું.

જિંચી મૂછ રાખવી, ગર્વ ધરવો; ટેક રાખવો; નાદ રાખવો (મરદામી ખતાવવાની ખાતર.)

“ તે પોતે પવિત્ર કુળનો. કાંઈ રાખી આપણાથી વાંકા હાંડે છે, ને જિંચી મૂછો રાખી આપણું અપમાન કરે છે, એ ખરેખર આપઘાત કરી મરવા સરખું છે. ”

પ્રતાપનાટક.

જિંચું આંખવું, સ્વભાવ-માન-ઈચ્છા-કર્મ-પદ્ધિ-સ્થિતિ-મૂલ્ય વગેરેમાં સાધારણ ખીળ કરતાં વિશેષ ચઢીઆતું થવું; મોટું થવું; કલ્યાણ થવું; જીંદગીની જિંચી સ્થિતિએ પહોંચવું.

“ સો સો જીવની આગળ કાલાવાલા કરી દક્ષણા ભાગી લાવેાછો, તોપણ કાંઈ જિંચું તો આવ્યું નહિ ”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

“ સખળી અનીતિઓ એ થકી,

ખડુ કહું તારો અપરાધ;

જિંચું આવે કેમ માણસ,

અરે ફોગટ પાડું સાદ-પ્રભુ. ” નર્મ કવિતા.

જિંચું ચઢવું, જિંચી પાયરીએ ચઢવું.

૨. કુલાવું; મગરર થવું; (વખાણથી)

આકાશમાં ચઢવું પણ બોલાવ છે.

જિંચું ચઢાવવું એટલે જિંચી સ્થિતિ-પદ્ધિએ

આણી મૂકવું અથવા કોઈનાં વખાણ કરી

કુલાવવું.

“ નીચ માણસને જિંચા ચઢાવવા એ મોટાને છેડા કરતાં વધારે છે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

જિંચું જોવા પામતો નથી, (ધણું શરમાઈ જવાથી કે જરાપણુ વિસામો ન લેવાય એવા અતિશય કામની મારામારીમાં.)

“ લામતો હવે જિંચું એ જોતા નથી, ” એ ગર્વિષ્ટપણામાં.

જિંચું થવું, (દિલ, મન.) તાણુરા થવું; બે-દિલ થવું; દિલ ન લાગવું; ધ્યાન જતું રહેવું; નાહમેદી થવી.

જિંચું નીચું કરવું; વેરાતું ઠેકાણે કરવું; વે-રણુખેરણુ પડ્યું હોય તે ઠેકાણે કરી સાફ-સુફ કરવું.

જિંચું નીચું થવું, તાલાવેલી ચવી, આતુર થવું; જીવ તલપાપડ થવો; અધીરા થવું; તૈયાર થઈ રહેવું.

“ ખીજે દહાડે જ્યારે હું દરબારગઢમાં ગયો ત્યારે તેમની પાસે તે વાત કાઢવાને હું ઉંચો નીચો થઈ રહ્યો. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

‘ ગિત્ર કોઇ પાસે નહીં,

કહાવે કોની સાથે કહાન;

નીચા જિંચા યદને જેસે,

સાંભરે રાધાનું ગાન. ”

કવિ દારકાંદાસ.

જિંચું બેસવું; કામ કરવાથી દૂર રહેવું.

૨. (સ્ત્રી) રૂતુ આવવો.

જિંચું મન, અપ્રીતિ; કંઠાળો. ‘ જિંચે મને કાંઈ કામ થાય નહિ. ’

“ નૃપથી અમે ન રીડીએ,

અમથી ન રીડે રાય;

જિંચો મન જોનાં થયાં,

અરિ તે અતે થાય. ”

પ્રેમરાય ને ચારમતિ.

૨. ઉદાર મન.

“ જિંચે લોહીએ મરવું એજ

સતોપ જિંચા જનનો;

જુદા જગતમાં દુર્લભ એ મોક્ષ,

નમદ જિંચા મનનો. ”

નર્મદા

જિંચું માયું કરવું; પદ્મ-કર્મ-સુખમાં ખીલ
કરતાં ચડીઆતામણું ફાંવણું; નીચી-નારી
દાસનમાંથી જાની-ચારી દાસનમાં આવવું.

૨. કામની અતિશય આરામમાંથી ક-
રાગત થવું.

"તે જિયારે જાચું માયું કરવા પામ-
તો ન નથી."

જિંચું મૂકવું—મેલવું; (ઉપયોગમાં ન
લેવા જેવી હોય એવી વસ્તુ અથવા વિ-
ચાર આજુએ મૂકવા. જે ચોપડીએ
તરત ઉપયોગની ન હોય, તે જાચે મૂકવામાં
આવે છે અને પરમાં ન વપરાતાં સાચણો
જાચે અમરાર્થ પર મૂકવામાં આવે છે તે
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) નિરાણું-દર સં-
ખી મૂકવું; કારે મૂકવું; સંતાડવું; છૂપાવવું;
રખણું પડ્યું હોય તે ઠેકાણે મૂકવું.

૨. (ચોરેણું.)

૩. વિસારે મેલવું. " તેણે બણવું જાચું
મૂકવું."

" તેણે અડધોઅડધ પોતાની મિલકત
જાચી મૂકી છે, એટલે ફિકર નથી."

" મૂખ નેટલા દુરામદી હોય છે તેટલા
ડાલા હોતા નથી કેમકે મૂખ તો લાજ શ
રમ જાચી મૂકે છે. એટલે પછી તેઓને
ખીજ કશી ખીક રહેતી નથી."

નળદમયંતીનાટક.

જિંચું ને જિંચું માયું રાખવું; મગરનીમાં
મહાલવું; મગર જનવું; પતરાળખોર થવું.

જાચે આલ ને નીચે કીરતી, બ્યારે કા-
ધને કરો આધાર કે આશ્રય હોતો નથી
: સારે તે નિરાશામાં કે દુઃખમાં કહે છે કે
મારે તો હવે જાચે આમ ને નીચે ધ-
રતી છે.

જાચે—જાચો જા, મરી જા એવા અર્થમાં
તિરસ્કારમાં વપરાય છે. " જાચો જા ન
આવું તો."

જાચે ચઢાવવું, વખાણ કરી ખૂબ દુશ્વારું;
બમાવવું.

" હે ન દીને સાડ લગાવીરે,
નવ નાખીએ જાચે ચઢાવીરે.

નમો. નમો
ઓખાદરખું.

જાચેને જાચે ચ્યારે, જાચે છારે; નિરાંત
વગરની-મગરાડવાળી સ્થિતિમાં.

જાચો છાર, કાઈ એકાદા વિષય-કામ તરફ
દિલ ન લાગતું હોય. આન જતું રહ્યું હોય
સારે છાં જાચો થયો છે એમ જોવાય છે;
અપ્રીતિ; કંટાળો.

જાચો નીચો દાધ પડ્યો, ચોરીથી મેળ-
વવું; જાવો ચતો કરી સારીપેટ કમાવું.

" જાચો નીચો દાધ પડ્યા વિના ધનવાન
ન થવાય કપટ અને વિશ્વાસવાન વિના
જગતમાં ક્યારે ચાલે છે ?"

બહારાક્ષસ

જાચો ને જાચો રહ્યો છે, દરમ દાડકાં
છે. કામ કરવામાં કંટાળો ખાય એવા માણુ-
સને વિષે જોલતાં વપરાય છે.

૨. મગરનીમાં રહેવું; ગર્વમાં છાંતી જવું;
મોટાઈ રાખવી.

જિંચું પગણું તો જાણતો નથી, જાહના પ-
ગલા જેવી સેહેલી બાબત ને જાણતો—

જાણજતો ન હોય, તેવા ખીનમાદિ-
તગાર માણસને વિષે જોલતાં વપરાય છે.

જિંચા ઉતરીને જોવું, ચોતરફ નજર પહોં-
ચાડી જારીકાર્થથી જોવું—વિચારવું—તપાસવું.
એકાદાવિષયની અંદર મેસીને વિચાર કરવો.

જિંચા પાણીમાં ઉતરવું—પેસવું, કાઈ
સાહસ કામ માથે લેવું; તુકસાન થઈ મેસે
એવી બાબતમાં વચ્ચે પડવું; જોખમફાટારવું.

" જિંચા પાણીમાં ઉતરવાની તમારે સાધુ પુ-
રવને કાઈ મતલબ ?"

તપસાખ્યાન.

જાંડાં મૂળ, જેનું કપડ કે મર્મ જલદીથી સમજવામાં ન આવે તેવાને માટે વપરાય છે. 'એનાં મૂળ તો બહુ જાંડાં છે.'

જેંદર બિલાડીનું હોવાનું, જેંદર બિલાડીના જેવું વેર-શત્રુતા-અણબનાવ હોવો.

જેંદર બિલાડીના મેળ પણ એજ અર્થમાં બોલાય છે.

"ધનલક્ષ્મી અને કુંવરઆઇને જેંદર બિલાડીનું છે. એ બેને ઊભા રહે પણ બનતું નથી."

જેંદરિયું કરવું, કંતે કરડીને કાઠ વસ્તુ કાપવી.

જેંધાં પગલાંનું, ભાગ્યહીન; ખરાબ પગલાંનું. એથી ઉલટું ઉજાળાં પગલાંનું, ઘણા એમ માને છે કે ધરમાં જે કાંઈ ભાગ્યશાળીનું આવવું થાય તો તેના સુભાગ્યને યોગે બહુ ફાયદો અથવા સુખની વૃદ્ધિ થાયછે અને કાંઈ કમંતશીબની સાથે પાતું પડવાથી ઉલટી દાની થાયછે. જેનાથી ફાયદો થાય તે ઉજાળાં પગલાંનું, અને જેનાથી હાનિ થાય તે જેંધાં પગલાંનું કહેવાય છે.

જેંધા પાટા બાંધવા, આડું અવળું સમજવાને ભમાવવું; ઉલટું ઉલટું બતાવીને ભોળવી નાંખવું; સમજદેર કરી જાણે રસ્તે દોરવું.

"ભાઈ, ધૂતનો ઘાટો અમે જ ધડી બતાવ્યો તો ને? સ્મરવદ્ધને જેંધા પાટા બાંધનાર અમેજ. જે અમને બૂધી ગયા તો હતા તેવા થયા એમ જાણવું."

પાંચાક્ષી પ્રસન્નાખ્યાન.

૨. આગળ પાછળનું કાંઈ ન સૂઝે એમ કરવું. અંધલાડું; શુદ્ધિ-ભાન-સમજ ન રાખવી. આંધળિયાં કરવાં.

"તે જેંધા પાટા બાંધીને કુવામાં પડ્યો."

જેંધાં વાળાં વાગવાં, ખેસ બગડવો; જેંધી તે કરતાં ઉલટું થવું; ખરાબી થવી. (દેવયોગે)

જેંધી પાંધડી મૂકવી, દેવાળું કાઢવું. (નાદારી બતાવતાં જેંધી પાંધડી મૂકવામાં આવેછે તે ઉપરથી)

જેંધી પુતળીનું, (પુતળી-કીડી.) મુંચળી, નાચી ને તીરછી આંખ કરીને જેનાર (પુરુષ અથવા સ્ત્રી); જેની આંખની કીડી જેંધી હોય તે. (માણસ.)

હાથીને માટે કહેવાય છે કે તેની આંખની પુતળી જેંધી છે.

જેંધું કચી નાખવું, ખાટલે પાડવું; પધારી વશ થાય એમ કરવું; માંદું પાડવું; જાણે મોઢે પડે એમ કરવું.

(સુખ્યત્વે કરીને મૂક, ચોટ વગેરેથી ઇન્જ કરવાના સબંધમાં વપરાય છે.)

૨. રીખાવવું; પીડવું; કનડવું. (અતિશય કામ કરાવીને.)

જેંધું મારવું, ઉલટું કરી ખરાબ કરવું-તુકસાન કરવું; ધારવા કરતાં અવળું કરી બગાડી નાખવું.

"ચોપદારે ધર્મચંદની વાત કાઢી તે દીવાની કામના અધિકારીઓ સ્વચ્છંદપણે લોકનાં કામ કેવાં જેંધાં મારે છે, તે દરેક કારટે ઉપલાવેલા હુકમનામા ઉપરથી બતાવી આપું."

ગર્ધવસેન.

જેંધું વળી જવું, છેક જ યાદી જવું; ઉલટાની પણ શક્તિ ન હોય એવી સ્થિતિએ પહોંચવું;

"કોમ કરીને પાછા જેંધા વળી ગયા તો!"

૨. બગડી જવું; ખરાબ થઈ જવું; પાયામાલ થવું; કુળધાણી થવું;

"યુગંતરાતનું રાજ્ય જેંધું વળી ન્યાય ને રાજ્ય પદ્મપ્રથમ થાય કે લઠાઈમાં ભોળો ન્યાય, એટલીજ તેની ખુશી હતી."

કરજીપેક્ષા.

જેંધું વાળવું, ફેરવી નાંખવું; બગાડી દેવું; કાટ વાળવો; ઉલટું કરી ખરાબ કરવું.

૨. બિંધુ વાશીકું વાળતું. (ઉકમણાને દિસે)

બિંધુ વેતરનું, કરતું નેઈએ કંઈ સારે કંઈ ખીજુંજ કરતું; ઉઘટું કરતું; અવળચંડી રાંડના જેવું કરતું; અવળું કરી બગાડી નાખતું.

બિંધે માટે પડતું, મંદવાડ સેવવે; તાવથી પધારીવશ થવું; માંદા પડતું.

બિનું લોહી, નવેા જોરસો; પ્રસંગ પરત્વે મનની ઉછળતી ને તાજી હાલત તે.

“હારે તમે નીચા કરો છે જગમાં,
કાં ન વધારો બિનું લોહી રગમાં;
દેશીઆ ધુમો, ધુમો રે ધુમો ધુમો”
નર્મકવિતા.

બિલાં હાડકાનું, ખોટાં-હરામ હાડકાં; કામ કરવે કંટાળા આવે એવું; નીચા વળી કામ ન કરનાર; મેહેનતથી કંટાળનાર; કામથી કાચર.

બિલા બિલા અવી જતું, તાડીથી-ઝપથી આવીને પાછા ઝટ જતા રહેવું. (વચ્ચે કંઈ બેસા સિવાય.)

બિલા રહેવાની જગ્યા નથી, દુઃખ સાંભળનાર દોષ નથી; દોષ દિલાસો કે વિસામો આપે એવું નથી.

બિલી આમરૂએ, બારમાને બારમાં; બારે બાર રાખીને, મોભો ભજવીને.

‘હમી આજારૂએ ચાલ્યા જાએ.’

બિલી પૂછીએ નાસવું, બપવું ખાઈ નેઈથી ઉતાવળથી નસાય તેટલું નાસવું; આણુંખાણું નોથા વગર નિર્ભય જ્યા તરફ નાસવું. (દાર નાસે છે ત્યારે પૂછી બોલી કરે છે તે ઉપરથી.)

“બાપલા સિરાજડંદોલાનો પગ રજુ-બુનિમાં ટક્યો નહિ ને બપવોન પછ બોલી પૂછીએ છવ લઈને નાહો.”

મરનખંડોનો ઈતિહાસ.

“ત્યાં એક મોટો બડકો થયો, અને તે તેના શરીર ઉપર વિદગાધ જ્યે એમ લા-આથી બોલી પૂછીએ નાહો.”

કરણધેસો.

બિભું બિભું નચાવવું, મરજીમાં આવે તેમ કામ કરાવી ચકવવું; રમકડું કરી મેલવું; વશ કરી પોતાના કલામાં રાખવું.

“મેલી જયકુંવર તો પોતાના ધણીને બોલો બોલો નચાવે છે.”

સાસુવડુની લઘાઈ.

“મૂરખ મૂંડી કાઢી મેલો,
મૂંડના ખાઇબદેલા;
જેને તમને નચાવીઆતા,
બોમો બોમો કરી ઘેલા.”

પાણિપત.

બિભું થઈ રહેવું, આતુર થવું; અધીરાં બનવું; તૈયાર થઈ રહેવું.

‘તે અને પગે લામ લેવા બોલો યધરલો.’

૨. આણુંબની જવું; ચકિત થવું; સ્તબ્ધ થઈ જવું; વિસ્મિત થવું; હિમ્મત ખનવું.

બિભુંને બિભું બાળી મૂકવું, સર્વોંગે બગાડો વ્યાપે એમ કરવું; પમથી તે સિખા મુધી ઝાગ ઉપજે એવા બોલ બોલવા અથવા મ્હેણાં દેવાં.) એકદમ કાગળમાં ચરેડા પાડવો.

“રાણાનો અગ્રેકો બોલ કારભારીને અંતરમાંથી બોલોને બોલો જાગી મૂકવા લાગ્યો, અગ્રેકો અક્ષર તેને પગે પગે દેવતાને વિષ દંડા જેવા ચાડકા દેવા લાગ્યો.”

અધવસેન.

બિલે ધણીએ, ધણી છતાં, ધણીના છવતાં. “મેલી ઓ બોલે ધણીએ નાતરે ગઈ.”

બિલે પગે, ધણીજ આતુરતાથી કે ધુણા આમદથી.

બિલે પગે જઈને આવવું, જઈને તરત પાછા આવવું. (વચ્ચે કંઈ બેસા સિવાય.)

ઊભે પગે થઈ રહેવું, આતુર બનવું; અ-
ધીક થવું.

ઊભે ભાલે, ત્રાસ બેર; ભાલો સામે ઉગા-
માયો હોય, એવી ભયભીત સ્થિતિમાં;
ગભરાટમાં; ઉચાટમાં; “ ઊભે ભાલે કાંઈ
કામ થાય ? ”

ઊભો મૂળો, મૂળાની પેઠે અકડને અકડ
રહેનાર; આળસ; હરામ હાડકાંતું; હાડકાંતું
ભાગધું; કામ કરવે કંટાળો આણે એવું;

અકડને ફક્કડ થઈને ફરે પણ મહેનત
કરવામાં કાયર હોય એવા માણસને વિષે
ખોલતાં વપરાય છે.

ઊભો રસ્તો, સીધો ધોરી રસ્તો.

ઊભે રસ્તે જવું ને આવવું એટલે કાઠની
સાથે લપ્પનછપ્પન ન રાખતાં ધોરી રસ્તે
જવું તથા જઈને પાછા આવવું. (વચ્ચે
કાંઈ ધાલમેલ ન કરવી.)

ઊભો રસ્તો દેખાડવો એટલે જાઓ એમ
કહેવું અથવા જા્ય એમ તજવીજ કરવી.

એ.

એક અંચે મૂડવું, સારા માદા બધાને મા-
ટે એકજ રસ્તો—રીત રાખવી. (માણસને
તથા પાડાને મૂડવાનો એકજ અસ્તો હજી-
એ રાખવો તે ઉપરથી.)

“ જીવાડતાને જીવ આપીએ, અને મા-
રતાને મારીએ જ. તમે મિત્ર અને એ શ-
ત્રુ; બેને એક અસ્તે ન મૂડાય. ખાનું અ-
ને બાજી, બે ટકે શેર થાય તે તો અધે-
રીનગરીમાં જ. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ જાન, માલ અને કાયદાનું જ્ઞાન સંરક્ષણ
આવી રીતનું મળે, ત્યાં વેપાર શેનગારની
વૃદ્ધિ ન થાય અને “ ટકે શેર બાજી, ટકે
શેર ખાન ” એ પ્રમાણે સૌ એક અસ્તે
મૂડાય એમાં શક શો ? ”

ગર્ધવસેન.

“ સૌ કવિને સરખા ગણે, જન જે મૂં-
રખ જાત; એક જ અસ્તે સર્વને, મૂડે મે-
થોરાત. ”

જુદિપ્રકાશ.

એક આંખ, એક તરફી નજર. પક્ષપાતી

માણસના સંબંધમાં વપરાય છે. બે આ-
ંજી ન તપાસતાં એક જ તરફની નજર
રાખવી તે.

“ તેની અદાલતમાં ઈનસાફને એક આં-
ખ હતી; તે મુસલમાન લોકોને જ. જોતી
હતી. જે ઈનસાફ થતો હતો તે મુસલમાન
લોકના પક્ષમાં જ થતો હતો. ”

કરજીધેલો.

“ કૃષ્ણદેવ-પ્રિયે, હું તો હાલ ચક્ષુએ
સમાન જોનાર જવા હોય, તેમાંનો એક
છું; તમે અસારે અહીં આવીને ઊભાં રહ્યાં
હોત તો પણ હું તમારે મંદિરે આવવાનો
હતો. રક્ષમણી-આર્ય પુત્રને એક આંખે
જોનાર તે કેમ કહેવાય ? ”

સલભામાખ્યાને.

૨. સામસામી મીઠ મંડાવી; નજર
એક થવી.

“ એની ને મારી એક આંખ થઈ હતી
પણ કાંઈ વાત થઈ નહિ, ”

એક આંખમાં હસાવવાં અને એક આં-
ખમાં રડાવવાં (ખાજકને), બંધ અને

પ્રીતિ ઉભય રાખવાં; મતલબ કે બાળકને જરૂરને પ્રસંગે રડાવવાં પણ પડે છે, અને કુટલીક વખત હસાવવાં પણ પડે છે.

“બાયડી અને ઊંકરાંને તો એક આખમાં હસાવવાં, અને એક આખમાં રડાવવાં જોઈએ.”

ગર્ધવસેન.

એક ઇંદ્રિયુ જ્ઞાન, એકજ દિશા-હેતુનો વિચાર.

“જેમ રજપૂતો યયા ગરીબડા,
તેમ મરાઠા યયા ધણી;
સખમ ખીજું કંઈ કરી ન જાયે,
એક ઇંદ્રિયા જ્ઞાન તણા.”

પાણિપત.

એક એકના મોંમાં થુંકે એવા, એક એકથી ચઢિઆતા; એક એકતા ગાંજ્યા-છેતરાયા ન જાય એવા; અને સરખા ઉતરે એવા. (મમતમાં, મદમાં, સરસાઈમાં.)

એક કાનથી ખીજે કાનજયું, ફેલાયું; જાહેર થયું; બહાર પડ્યું. (શ્રમ વાર્તા.)

“તું જાણતો નથી કે નાગી ભોંયરામાં નાચે તો તે વાત પણ જાની ન રહે, તો તારો આ લવલવાટ કેમ રહેશે? એક કાનથી ખીજે કાને જતાં શે વિલંબ થશે?”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

એક કાને થઈ રહેવું, કાન માંડીને સાંભળવું; સ્વસ્થ ચિત્તે સાંભળવા તત્પર થવું.

“નેશનલ કોંગ્રેસમાં બેઠેલું બાપજી સાંભળવા સધળા પ્રેક્ષક જનો એક કાને થઈ રહ્યા હતા.”

ગૂંજરાતી.

એક કાને સાંભળી ખીજે કાને કાઢી નાખવું, (સાંભળ્યું કે તરતજ જાણે સાંભળ્યું નથી એમ કરવું.) સાંભળ્યું ન સાંભળ્યું કરવું; સાંભળીને અંતરમાં ન ઉતારવું; સાં-

ભળ્યું હોય તે તરફ બેઠરકાર રહેવું; અખાડા કરવા.

“ખરે ભાગે ચાલવાની તક ખોઈ હશે, ને સુકૃત કરવાની સુચના એક કાને સાંભળી ખીજે કાને કાઢી નાખી હશે, તેને માટે વિશ્વના પવિત્ર ન્યાયાધીશને જવાબ આપવો પડશે.”

સાતમી ચોપડી.

એક ગાંઠ, એકો; સંપ. ‘તે બેની એક ગાંઠ છે.’

એક ગાડે જોડાય એવા, સરખી પાંતીના; મળતા આવતા; સરખાજ. (સ્વભાવ-ડોળ વગેરેમાં).

એક ચંદાવો ચઢે એવું, ચડીઆતું; એક અંશ વધતું. (મમત-મદ-સરસાઈમાં).

એક છે, (એક્ય છે.) મળતા છે; સ્નેહ-પ્રેમથી બે ટળી એક છે એમ જણાય છે.

એક જીવ થવું, મન મળવું; બિન્ન બાવ-વહેરા આતરો ન ગણવો; મન મળ્યાં હોય તેવું થવું; એક દિલ થવું.

“રાધાગવરીને અને મણિલાલની પત્નીને એક જીવ થઈ રહ્યા હતા.”

સદ્ગુણી વડુ.

૨. ખરાખર ધ્યાન આપવું; ચિત્ત પરોવવું.

એક દસે ને એક દસે, એકી નગરે; આખ મીઠ્યા સિવાય.

“ખિરેન્દ્રાએ પોતાના પિતા વગર ખીજું મનુષ્ય જન્મારામાં દીઠું નહોતું; તેથી તે રાજકુંવરને એક દસે ને એક દસે જોઈ રહી.”

ચો. કયાસમાજ.

૨. એક જ્વાસેને જ્વાસે; વિરામ લીધા સિવાય. “એક દસે ને એક દસે ગાય છે.”

એક તંબે ઊભા રહેવું, (તંબે-સ્થંભે.) સંપર્કથીને એક જગ્યામાં રહેવું.

“તેઓ તેમનાં મનમાં જાણતા હતા, કે
ન્યાં સુધી આપણી અગ્રેજ પ્રજામાંના મા-
ણસો હિંદુસ્તાનમાં એક તબે જિભા છે,
હાં સુધી તેઓ આપણને એમ ને એમ બે-
પરવાઈથી મરવા દેનાર નથી.”

જાતમહેનત.

એક તરફની ઢોલકી વગાડવી, ઢોલકી
એકજ તરફ વગાડવાથી એકજ તરફનો
અવાજ આવ્યાં કરે છે, તે ઉપરથી એકની
એક વાત કહ્યાં કરવી; ખીજા બાજુ પડતી
મૂઠી એકજ પક્ષનાં ગીત ગાયાં કરવાં.

એક યર્ધ જવું; મળી જવું; સંપ થવો; એક
મતવું થવું; એક બધાવું; દોસ્તીમાં
જોડાવું.

એક ફિલ થવું, બે અથવા તેથી વધારે
માણસોના જુદા જુદા વિચાર એકજ યર્ધ
રહેવા.

૨. સ્નેહ-પ્રેમથી બે ટળી એક જણાવું.
એક ફિલે-મને, લક્ષપૂર્વક; કાળજી રાખી-
ને ધ્યાન દઇને;

“અદ્ય બુદ્ધિ માટે મેં કીધી,
પ્રતિજ્ઞા પૂર્વે નેહ;
એક મને યર્ધ તે સાંભળજે,
સત્યારથ કહું તેહ.”

બાલજીસમશતી.

એક નાવમાંનું, સરખી રિથિતિનું; સરખા
વિચારનું.

એક પગે યર્ધ રહેવું; (એક પગ મૂકી ખીજો
ધારેલે ઠેકાણે મૂકવા તત્પર થવું, તે ઉપ-
રથી) આતુર યર્ધ રહેવું; અધીરું થવું;
તૈયાર યર્ધ રહેવું; હતાવળું થવું.

“શ્રીઓ પોતાના વરની રિથિતિનો વિ-
ચાર ન કરતાં પુત્રના લગ્ન સમયે સ્ત્રીનાં
સ્ત્રીનાં જમણવાર કરવાનો દહાવો લેવા એક
પગે યર્ધ રહે છે, એ તેમની કળવણીની
ગોટી ખામી છે.”

કવિ નર્મદ.

“રૂઢમણિ—કનકમાલિકા મને મદદ તો
કરત પણુ આ તો ગોપખંડુ ઉપર બે દાણા
વધવાને એક પગે યર્ધ રહીછે.”

સસલામાખ્યાન.

“ઝડપટ તેણે નીકળવાની તૈયારી કરાવી.
પરાક્રમ કરવાને તે એક પગે યર્ધ રહ્યો
હતો.”

વનરાજ આવડો.

“રાજપુતના કહેવા પ્રમાણે તે એક પગે
(આતુરતાની સાથે) તેના સ્વાર સાથે જ-
વાને તૈયાર યર્ધ.”

* * * * *
“તમે કહેશો તે પ્રમાણે વર્તવાને હું એક
પગે તૈયાર છું.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

એકપર બે કરતાં, શરઆતનું બહુતર બ-
ણતાં. એકડાપરબગડો કાઢતાં પણુ બો-
લાય છે;

“ફાલ નિશાળમાં તો એકપર બે કરતાં
પણુ શીખ્યો નહિ, અને એ મૂર્ખને સર-
દાર અને ભટકતો જૂત છે, એમ સૌના
મનમાં આવ્યું.”

જાતમહેનત.

એક પાણુ ઝાઢી છે, પોણાઆઠ-આ-
યલો છે; ઢગધડા વિનાનો છે.

એક ભવમાં બે ભવ થવા, ધર્મગ્રંથ થવું.

૨. જાત વણસવી. (જાત જાતની સ્ત્રીઓ
નીચ જાતના પુરુષ સાથે વ્યભિચાર
કરવાથી-પાપકર્મ કરવાથી)

“તેઓના સરદાર આપણું રૂપ જોઈ આ-
પણાપર મોહ પામે, આપણને પરણે, અને
આપણા એક ભવમાં બે ભવ થાય-આપ-
ણો ધર્મ આપણને ત્યાગ કરવો પડે.”

કરણપેતો.

“પરમેશ્વરે આદ્યજીમાં અને તેમાં સૌથી

ઊંચી નાગરી ન્યાતમાં મને જન્મ આપ્યો
તે સધણું મિથ્યા, મારા એક ભવમાં બે
ભવ થયા.” સાસુ વહુની લગાઇ.

“ આ જાતમાં લપટાવાથી તું તારા પો-
તાના મતથી બદલ થઈશ, તો આ સંસાર-
માં તારા એક ભવમાં બે ભવ થશે માટે
સંભાળજે.”

શુભ જીવિતી વાર્તા.

એક માળાના મણકા, સરખા સ્વભાવકદ-
રૂપ-જાત-ગુણ-વિધાના માણસ. (એકમા-
ળાના સધળા મણકા બરોબર હોય છે, તે
ઉપરથી.) પ્રાણી કે પદાર્થને માટે જ ધૃપ-
રાય છે.

એક મૂઠીએ, એકી વખત; સામટું જ; સાથે
લાયું. (રૂપીઆ આપવા કે લેવા, ફરજો
આણવો વગેરે.)

એક મૂઠીતું, એકજ સત્તા કે હુકમને તાબે
થાય એવું (માણસ.)

એક લાકડીએ હાંકવું, બંધાને એક સરખી
રીતે-ગણતર-ગણી વર્તવું; સરખી નજરે
નેહ સત્તા બેસાડવી; એક તરે ચલાવવું.

એક વેંત સ્વર્ગ ખાકી, સ્વર્ગનું સુખ નજ-
દીક આવ્યું છે, એમ માનનાર ગર્વિષ્ઠ મા-
ણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ કદી ગણ્યા ગણી આજ્યુએટ,

છે રહ્યું સ્વર્ગ પછીથી વેંત;

મૂકે ગણી-પેટી વિષે સુસારો,

શકે કરી શું શકે તે સુધારો ? ”

કવિ બુદ્ધાખીરામ.

એક શ્વાસે ને એક શ્વાસે, શ્વાસ મૂક્યા
સિવાય; યાક ખાધા વિના; દમ પર દમ;
ધીરજ ખમ્યા વિના.

“ બેઠાં બેઠાં ધણી વખત થઈ, અને
ભારે દેવ એ વાટે આવ્યા નહિ, સારે હું
ઊઠી તજવીજ કરવા ગઈ તો મને જણાયું
કે ઝાપખંધુ સહ દેવ અહીં આવ્યા છે, તે

જેવા એક શ્વાસે અહીં આવીલું.”

સલભામાખ્યાન.

એકસો આઠ પેઢી તારવી, બાપદાદાની
કીર્તિ અજવાળવી-વધારવી.

“ જો ગુરજ ! આપે આજે મારી એ-
કસો આઠ પેઢી તારી; હું કઈ રીતે એ-
શોગળ થાઉં ? રે ! આપનાગુણ કેવી રીતે
ગાઉં ? ”

પ્રતાપનાટક.

એક હાથપટ, એક તરફ. બીજા હાથપર-
બીજા તરફ.

એકના એક થઈ જવું, મળી જવું; પ્રથમ
લઢાઈ થયા પછી સમાધાન થવું; દુસ્મનાઈ
તરી સંપ થવો-ઝગમગ થવું.

“ એક વજર છે, સારે બીજો વજરનો
પુત્ર છે. લડી મરવા દે; તમારા પિતાનું
શું બન્યું છે ? કાઈ દહાડો એ તો એકના
એક થઈ જશે, માટે તમારે અપમંશિયા
બનવાની શી જરૂર છે ? ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

એકના એકાશી, (એકને બદલે એકાશી)
ધણાજ. આશીર્વાદ દેતાં એ વપરાય છે. ‘તારે
ધેર એકના એકાશી થાશે.’

એકનાં તેર કરવા, વધારીને કહેવું; અતિશ-
યોક્તિ કરવી; રજવું ગજ કરવું. (સામા-
ધણીને અસર થાય એમ.)

“ પરમાનંદે હજુ માત્ર ધરમાં પગ
મૂક્યો નહિ, સાં તો કાગાવેડા કરી, એકના
તેર કરીને ડાશીએ કાન ટુક્યા. પછી શું
જુઓ છો ? ”

સદગુણી વહુ.

એકતું એક, ફેરફાર વિનાનું.

એકતું બે ન થયું, પોતાનો મત-મમત ન
મૂકવો; હાથેથી હક ન છોડવી; મનમાં આ-
વ્યું તે કરવું કરવું, એવી મનની ને હકીલી
વૃત્તિ તે ન છોડવી.

“કેટલાક ત્રાહિત લોક” આવીને કહેવા લાગ્યા, બાઈ! એમ તે થતું હશે! જાંધી પાક્કી ભરવાનો કાઈ ઠેકાણે રીવાજ નથી; પણ બાટીઓ એકનો બે થયો નહિ, એટલે સર્વ સરકારમાં ફરિયાદ કરવા ચાલ્યા.”

ગર્ધવસેન.

એકડા વગરનું મીડું, ગણતરી વિનાનું; લેખામાં નહિ એવું; નકામું. ફલાણો માણસ તો એકડા વિનાનું મીડું છે, એટલે તેનામાં જ શક્તિ-સંબંધને યોગે પોતે યોગ્ય સ્થિતિમાં રહી શકે તે નર્થ-સત્તા નથી.

૨. પાયા-આધાર વિનાનું; કારણરૂપ-પુષ્ટિ રૂપ સહાયતા વિનાનું.

‘એકડા વિનાનાં સો મીડાં નકામાં’ એ કહેવત છે.

એકડે એકથી, શરૂઆતથી; મંડાણથી; પહેલે આંકડેથી; આરંભથી.

“આ કામ હવે મારે એકડે એકથી કરવાનું રહ્યું.”

એકડો કરવો, સહી કરવી; મતું કરવું; કબૂલાત આપવી; નક્કી કર્યાની નિશાની આપવી.

“કણુખીઓ પાટીદારોને કન્યાઓ દેવામાં ધસાઈ જતા, અને પોતાના છોકરા વાંઢા રહેતા, તેથી તેમણે સંપ કરી પાટીદારોને કન્યા નહિ આપતાં પોતે પોતાનામાંજ દેવતા એકડા કર્યા છે.”

ગર્ધવસેન.

“વાંદસને ખોટા લેખપર એકડો કરવાની ના પાડી કેમકે લેખપર હાથ મૂકીને તે પ્રમાણે વર્તવાના સોગંદ ખાધા હતા.”

ભ. ઇતિહાસ.

એકડો કાઢી નાંખવો, મમત-હઠ મૂકવી.

૧. નામ જવા દેવું.

એકડો છોડવો પણ બોલાય છે.

એકડો કાપવો, સમજમાંથી દૂર કરવું.

૨. મીડું વાળવું; રદ કરવું.

“આઠણોએ આખો ધાણુ બગાડી નાંખ્યો છે. આ ભવનો એકડો કાપી નાંખી પરલોકનું મહાત્મ્ય વધાર્યું છે.”

નવી પ્રજા.

એકત્રીસપાણુ, રાંડવો; ખાવણો; નમાણો. એકલશૃંગી હોવું, એકલશૃંગી ઋષિની પેઠે એકજ તરફ ધ્યાન હોવું; સંસારની અનેક તરેહલી જગજોથી વિરક્ત રહેવું.

એકલે. હાથે, ખીજ કાઢીને મદદ સિવાય; પડે; કાઢીને સહાયતા લીધા વગર; જેમાં કાઢીખીજનો હાથ ન હોય તેવી સ્થિતિમાં.

એકી જવું, (સંકેતવાચક.) પિશાબ કરવા જવું; લઘુશંકા કરવા જવું. એકી જવું એટલે ઝડે કરવા જવું; દીર્ઘશંકા કરવા જવું. (નિશાળમાં બાળકો મેહેતાજી પાસેથી એક આંગળી બતાવી પિશાબ કરવાની રજા માગે છે.)

એકે કોરે કાચી ન રહેવી, સુખ દુઃખ જ આવવાનું હોય, તે સંબળું આવી ચૂકવું; બધી તરફના વાયરા વાઈ ચૂકવા.

એકે કોર કાચી ન રાખવી, મણા ન રાખવી; બધી બાજુઓ ઉપલાવવી. (દુઃખ દેવામાં, અથવા પ્રયત્ન કરવામાં.)

એકે પથરો ઉથામ્યા વગરનો નથી રહ્યો, કાઈ કામ અથવા હેતુ પાર પાડવા નેટલો પ્રયત્ન થઈ શક્યો તેટલો ક્યો-નેટલું બની શક્યું તેટલું ચોતરફથી ક્યું. એકે યુક્તિ અનુભવવાની બાકી રહી નથી.

એટીનું પાથરણું, ઘણી વાર સંધી ખસાય નહિ એવી હાલત. (એટી માણસને પાથરણામાંથી ઉઠવું પડે તે માયાવાદ જેવું લાગે છે તે ઉપરથી.)

ઓ.

આઈયાં કરવાં, (ખાંધા પછી આઈયાં આ-
વેછે, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ખાઈ
જવું; અડાવી જવું.

૨. વગર હકે લઈ જવું; ઉડાવી દેવું; ઉ-
ચાપત કરવું.

“ તે પારકો માલ વગર હકે આઈયાં
કરી ગયો. ”

“ વિચારી જુઓની પ્રભ પાસેથી ધાન્ય-
નો ને દશાંશ આવે છે તે વિશેષે કરીને
તમે જ આઈયાં કરી જાઓ છો. ”

નળદમયંતી.

આકયા ધાન્ય જેવું; અણુગમતું; અળ-
ખામણું; જોતાં જ કંટાળો આવે એવું.

આકી કાઠણું; પેટમાંથી બહાર કાઢવું તે ઉપ-
રથી લાક્ષણિક અર્થે) શ્વપ વાત બહાર
પાડવી; પેટમાં રાખવા જેવું ને શુભ હોય
તે ઉધાવું પાડવું.

આધકનાથ જેવો, જ્યાં નાખ્યો હોય ત્યાં
શ્વપૂંચ પડી રહે એવો, (આધક-ગો-
રખનાથની પેઠે.)

આધો બાળવો, છાનીવાત ઉધાડી કરવી-
કેડાં દેવી; કેડાંનો ધારેલો શ્વપ જોત જા-
હેર કરવો; ઉધાડું કરી બગાડી નાખવું.

“ હેલીનાને બંદી હોતો કે ઉમીદિયસ
દાર્મિયાનો પતો કાઢવા સાઝ વનમાં ગયા
વગર રહેનારો નથી; તેથી એ મિત્રે તેની
સાથે જઈ તેમું સુખ નિરખવાનો જોગ બ-
ન્યો, એવા વિચારથી તેણે પોતાની જોત-
પણીની વાતનો આધો બાળ્યો. બાકી ખીલે
કંઈ છે તેને આધો જ લેવો હતો. ”

શ્રી કયાસમાજ.

આચ્છવ થવો, આવી બનવું; આશત આવી
પડવી. (વાંકમાં)

“ તું ધીરે ધીરે બોલ; જો કાઈ તાર વચન

સંભળશે, તો આપણા બેઉનો આચ્છવ
થશે. ”

સાવિત્રીચરિત્ર નાટક.

આછ મૂકવી, મથા રાખવી; કચાસ રાખવી;
પાછી પાની કરવી; બાકી રાખવું.

“ મારી શક્તિ અનુસાર સર્વ પ્રકારે હું
શ્રમ કરવામાં આછ મૂકનાર નથી. ”

જાત મહેનત.

આછી પાંસળી, જરાક ઘેસછાવાળું; અઠ-
કપાંસળી.

આછું આણવું; પોતાને વિષે હલકો વિચાર
આણી દિલગીર-શરમીલું થવું; માફ આ-
ણવું; સામાનું સુખ જોઈ પોતાને નથી,
એવો વિચાર આણી મનમાં ફીજવાયું-
ગળગળું થવું. આછું આવવું પણ એ-
વા જ ભાવમાં વપરાય છે.

“ આછું ન આણિરે મારા તાતજી રે,
રાખો નાયજી શું નેહ. ”

હારમાળા.

“ વળતા બોલ્યા સારંગપાણ,

રાય રખે મન આછું આણ. ”

સુરેખાહરણ.

“ હોય સુખ ધણું પિયેર વિષે,
તોયે આછું આવે;
બાઈ લોભાઈ મેણાં દિયે,
નકારી કહાવે. નાય વિના. ”

આખાહરણ.

“ અલિા જવા દે એટું નામરં થાસ, સખી
કને જઈએ; નીકર એના મનને આછું
આવશે. ”

તપસ્યાખ્યાન.

આછું થયું, કાસ ગઈ; કંટક ટવ્યું; દીરઘ

રહું. (તિરસ્કારમાં વપરાય છે.) “આછો થયો ગયો તો.”

આણું પાત્ર, હલકું; કાડીનું; પાણી; નેના પેટમાં વાત ન દે-રહે એવું; યુક્ત વાત ઉધાડી કરે તેવું.

૧. બાઈ ખોર, અભિમાની, અર્વિંદ; ઢાલી મગરૂરી કરે તેવું; પોતાને વિષે બાઈ હાંકનાર.

૩. હલકા કૂળનું; નીચ તુકમનું; હીણા લોહીનું.

“આણું પાત્ર ને અણું ભણ્યો; વડકણી વહુએ દીકરો જણ્યો.”

અખોભક્ત.

આછો પાટલો એસવું, ઉતરી પડવું; હલ મૂકી ખોલવું; તપી જવું; જાતપર જવું;

ન્યારે કાઈ માણસ પોતાને આણું આવવાથી રીસમાં આણું જઈ ખોલે છે, ત્યારે સામે ધણી કહે છે કે ‘સહેજ સહેજમાં આછો પાટલો શું એસે છે?’

આટલો એસવું, ઉધરાણી-માગતાને પેટ તગાદો કરવો; ખારણે એસવું; ચાંપીને ઉધરાણી કરવી.

૨. (રડવાને માટે આટલો એસવાનો રીવાજ છે તે ઉપરથી.) કંઈનું ધન માલ ન હોય, ખોઈ નાખ્યું હોય, એવી હાલતમાં આવવું.

‘મારી છોકરીને આટલો એસાડીરે’ એમ સાસુ રડે છે.

૩. શુશ્રુકાની રાખેલી છાડીએ પોતાને ધણે લાગવું.

આટલો ઉઠવો, હલ ઉપરાંત તુકસાન થવું; પાયમાલ થવું; ખરાબખરાત થવું;

૨. ન સંતાન જવું; વંશની સમાપ્તિ આવવી.

આટલો ધસી નાખવો, ‘ઉમરો ધસી નાખવો’ જુઓ.

આટલો એસવો, ધણું તુકસાન થવું; કંઈનું ધનમાલ ન હોય-ખોઈ નાખ્યું હોય-ઉઠાવી દીધું હોય-એવી હાલતમાં આવવું; પડી ભાગવું; દેવલી એસવી.

૨. નસંતાન જવું; ધરમાં રહેનાર પાછળ કાઈ ન હોવું.

આટલો ભાગવો, ધર ભાગવું; ધર વચ્ચસવું; ધરની ખરાબી થવી. (ધરમાં કુસંપ થવાથી કે ધર નેનાથી ચાલતું હોય, તેવા માણસના મરણથી.)

“જ્યાં મજે ચોટલા; ત્યાં ભાગે ચોટલા; નિકર છંડાવે ચોટલા, એવા એ ચોટલા” એ કહેવત છે.

આટલો વળવો, એક એકના ચુપ્ત-જાના દોષ કાઢી અતે લઢી ઉડવું.

“ચાર મજે ચોટલા, ત્યાં વળે ચોટલા.”
કહેવતસંગ્રહ.

૨. (આટલો એસવો એ અર્થમાં.) ધણુંજ તુકસાન થવું, પડી ભાગવું; છોક ફુડેશમાં આવી જવું.

“તે” તો જાણ્યો છે અમર

ચૂડો ને ચોટલો રે;

એક દિન વેરાગણુ યદશિ,

વળશે ચોટલોરે.

ગોધચિંતામણિ.

૩. ‘મીડું વળવું; આવી રહેવું; થવી રહેવું; છો ફરવી. ‘સુખ દેવાને નામે તો આટલો વળ્યો છે.’

આટલો વાળવો, ધણું તુકસાન કરવું; હલથી જઈ કરવું; આડોઆંક વાળવો; છો ફેરવવી; મીડું વાળવું.

“ગામડાની નિશાળના મહેતાજીએ શિક્ષણપદ્ધતિનો તથા વિદ્યાનો આટલો વાળ્યો છે”

જમનાખાઈ.

આઠ ઉધડવા, બોલવાની શક્તિ આવવી.

ઝોડ કરડવા, પરતાવો પામવો.

ઝોડ પીસવા, ગુસ્સાનો અભિનય કરવો.

ઝોડનું ઝોડ કરવું-વેતરવું, (અવળું ચ-
વળ એ ઉપરથી.) અવળું-ઊધું-ઉલટું જ
કરવું; કંઈનું કંઈ કરવું; કરવાનું કંઈ ને ક-
રવું કંઈ ખીજું જ.

“ આવેશમાં યજ્ઞેશ સાહસને માટે પા-
છળથી પરતાવું પડે છે; કેમકે દ્રાષ વા-
ર ‘ ઝોડનું ઝોડ ’ તેથી ધર્ષ જાય છે,
અને ધણીવાર ધારેલી નેમ પારખડતી
નથી. ”

ગર્ધવસેન.

“ તારી આંખમાં જાંઘ ભરાણી છે; તે
ક્યાંક ઝોડનું ઝોડ વેતરીશ. જા, ચાલ જા,
હું ધાને ચેવું છું. ”

શુ. જૂની વાર્તા.

ઝોડનું ઝોડવું, ઓની પંક્તિમાં આવવું;
લાજ, કાઠવી.

૨. નામેશી-નાદારી બતાવવી.

ઝોડને પાથરે એટલું, લાંબું પહેણું; ધ-
ણું; ધાડું; વિસ્તીર્ણું; ફેલાયલું. (દુઃખ,
અડચણ, કલંક વગેરે.)

‘ આપણે ઘેર શું છે? એને ઘેર ઝોડ ને
પાથરે એટલું છે. ’

ઝોથારે ચાંપવો, ચતાં ધ્રુવથી છાતી ખં-
ધ ધધ જવી, અને તેથી એકદમ ન
હડાવું.

ઝોપથી આવવી, (આપત્તિ ઉપરથી.) તંગી-
જરર એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષ-
ણિક અર્થ, રાજ આવવું; રૂપ આવવો. (ઓને)
ઝોરડા સામું જોવું, ધરમાં દ્રવ્ય સંપત્તિ
ફટલી છે તે જોવું; દ્રવ્ય સંબંધી હાજત
વિચારવી.

“ રોડીઆઓ, દ્રવ્યનું સાર્યક કરો. ઝોરડા
સામું જોઈ મરવાથી કલ્યાણ નથી. દેશી
લોકોના જુદાં જુદાં યશ રૂપી ધાણી ઉછાળવી

એથી શું અધિક શોભીતું છે ? ”

નર્મગદ્ય.

ઝોરડાને પૂછવું, દ્રવ્ય વાપરવામાં ગળું જો-
વું; કાંઈ ખર્ચ કરતા પહેલાં ધરની કિયતિ-
નો વિચાર કરવો.

ઝોરડે અજવાળું, ધર પૈસેટકે ભરપૂર;
પૈસા સંબંધી નિરાંત.

“ ગુજરાત મધ્યનાં મોટાં શહેરોના શ્રીમંતને
ઝોરડે અજવાળાં છે; પણ તેઓ પોતાના
પૈસાનો ખરેખરો ઉપયોગ કરી જાણતા
નથી. ”

નર્મગદ્ય.

ઝોરડે જોસવું, (વિધવા સ્ત્રીએ) ખૂણો પા-
ળવો-સેવવો.

“ સસરા ગુજરી જવાથી સાસુ ઝોરડે
જોડાં; અને આખા ધરનું કામ ઉપાડી લે-
વાનો ભાર ઉઠરતી વહુને માથે પડ્યો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ઝોરડો કરવો, સ્ત્રી પ્રુરુષ ઉમરે આવવાથી
તેમને જુદાં સલાહવાં.

ઝોરડો તપાસવો, પૈસા ખરચવાના સંબં-
ધમાં પોતાની શક્તિ જોવી; દ્રવ્ય-પૈસા
છે કે નહિ, અને છે તો કેટલો છે તે ખ-
રચ કરતાં અગાઉ જોવું-વિચારવું.

ઝોરડો વસાવો, (ઝોરડે તાળાં દેવાવાં.) ન
સર્તાન જવું; ઉછેદીલું ચવું; સત્યાનાશ જવું;
ધરમાં વસનાર-સંસાર ચલાવનાર કાંઈ ન
રહેવું.

‘ તારે ઘેર ઝોરડા વસાવ ’ એમ બદ-
લવા દેવામાં આવે છે.

ઝોરડો રહી જવો, મનની ઈચ્છાઓ મ-
નમાં રહી જવી; લ્હાવો ન લેવાવો; ઈચ્છેલી
તંતુનો ઉપયોગ ન કરી શકાવો.

“ એ ખાખતનો મને તો ઝોરડો રહી
ગયો છે. ”

ઝોરસિયા નેવું કપાળ, ટીલા-આંધા વગ-
રું સાંક.

ઝોરિયો વીતવો, મમતી પ્રસ્તુતો હંપ્રભોગ
કરી સુખ ભોગવવું; દહાવો લેવો; ધ્વજેલાં
સુખ-કોડ-આનંદનો ભોગવટો કરવો.

“ હસતાં મારે લાતો ભાઈ,
એ હોય પ્રિયાની પ્રીત્યો;
મેં મારે મન એમ બપુયું ને,
આજ ઝોરિયો વીત્યો. ”

વેનચરિત્ર.

“ વહુનો ઝોરિયો વીતે ખરે;
કંઈકે મોસાળું ઘેરથી કરો. ”

મામેઈ.

ઝોરિયો દહાડો, પાંચમો દહાડો. આજ, કાલ,
પરમ દહાડો, પેલો દહાડો, અને ઝોરિયો
દહાડો. (કાઠિયાવાડમાં)

ઝોરિયો કરવું, રીસ-બળિયેલપણું-ધુંધવાતા-
પણું ટાળવું; શિક્ષા કરવી; અમુક ખોડ-સુ-
લાવવાની તજવીજ કરવી; સુધારવું. ઝોરિયો
વાટવું; પણ વપરાય છે.

“બુદ્ધિ ધનનો કાંટો કાઢી નાંખવો અને
તેમ કરવામાં બૂધસિંહ પ્રતિકૂળતા બતાવે
તો તેવું પણ ઝોરિયો કરવું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. રોગ ઉપર દવા ઉપયોગમાં લેવી.

૩. ઝોરિયો તૈયાર કરવું.

ઝોરિયો ફૂટવો, (સં. ઝરસ=છાતી) કાઈ
છવતાને નામે ફૂટવું; નકાઈ ધ્વજવું; બદ
કવા ફેલી; બેરથી છાતી ફૂટવી.

“મેર તારો ઝોરિયો ફૂટે. હવે મારા પીટયા,
પીટ તારા ભાઈને. તારો ઝોરિયો ફૂડે. ફૂટ
તારા બાપનો ઝોરિયો. ”

શ્રી સંભાષણ.

ઝોરિયો ધડવો, (ઝોરિયો-રોટલો તે ઉપ-
રથી.) મારીને નરમ કરી નાંખવું; સંહાર
કરવો; ડાઠ વાળવો.

ઝોરિયો ઉતરવું, નિષિદ્ધ વસ્તુની છાયામાં જવું-
તેનો સ્પર્શ કરવો. “ હું તો અસત્યને ઝોરિયો
પણ ઉતરતો નથી. ” ઝોરિયો અસત્યની
છાયામાં પણ ઉભો રહેતો નથી-સ્પર્શ પણ
કરતો નથી.

ઝોરિયો પડવો, અપવિત્ર વસ્તુની છાયા પ-
ડેથી ખરાબી થવી; ઝોરિયો-છાયા પડવાથી-
નુકસાન થવું-બગડવું. “ અધાણાને અભ-
ડાયલીનો ઝોરિયો પડ્યો. ”

ઝોરિયો ખાઈવો, (ગુજરાતના બિહુક આ-
લોની પારસી) ઉધાડું કર્યું.

૬.

કકેથી માંડીને, શરઆતથી.

“ એ મુદતમાં છેક કકેથી માંડીને આપ-
અક્ષલ અને જાતમહેનતથી જ એ હુજર
એને શીખવો પડ્યો હતો. ”

જાતમહેનત.

કકો ફૂટી મારવો, કાળા અક્ષર ફૂટી માર-
વા; અભણ હોવું; વાંચતાં લખતાં ન
આવડવું; નિરક્ષર હોવું.

“ કકેલીક સુધારા વાળાનાં ઘેરાં તો કકાને
નામે ફૂટી મારે છે. ”

નવી પ્રજા.

કકો ખરો કરવો, પોતાના ખરા ખોટા મ-

તને હકથી વળગી રહેવું; પોતાનું કહેવું
ખોટું હોય, તોપણ ખરું કહેવરાવવા ટકર
લેવી. (મમત્વમાં.)

“ એનો પોતાનો કકો ખરો કરવાની વાત છે. ”

કકો ભણવો પણ વપરાય છે.

“ આવી પારમાર્થિક અર્થસંગતિ થી
શંકરાચાર્યદિને ઇષ્ટ છે, છતાં આધુનિક
સંપ્રદાયવાળા આ શ્લોકને પણ સુધી
નાખી પોતાનો કકો ખરો કરવા મુયે છે. ”

પ્રિયવંદા.

કકો ન હોવો, અભણ હોવું.

“ કન્યામાં કકો ન હોવાને લીધે તેમનાં

માખાપો પોતાની મરજી મુજબ વરને પસંદ કરે છે.

પંડિતા જમનાબાઈ.

કંકુના કરવા, (વિવાહ-વેવીશાળ-રૂંડ ટાણુ વગેરે શુભકાર્યમાં કંકુનો ઉપયોગ થાય છે; તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) કોઈ પણ શુભ કામને આરંભે સારા શુકન કરવા, “જાઓ મિત્રા જઈ પહોંચો, અમેય સમય થયે કંકુના કરવા આવીશું.”

તતપર્યામ્યાન.

૨. જશના કરવા; ફતેહ કરવી.

કંકુનાં પગલાં, શુભ પગલાં. (પગલે પગલે શુકન થાય એવા સદ્ભાગી માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.)

“રજપૂત રાજાઓના વખતમાં જેમાં સતી રજપૂતાણીઓનાં કંકુનાં પગલાં પડતાં; તેમાંજ આજ દુરાચારિણી અને વાર ઝીઝીનાં નિપિદ્ધ પગલાં પડતાં હતાં.”

શુભ જુની વાર્તા.

કંકુને પગલે, બારમાં; હમી ઓખરએ; આ-દર-માન સહિત; શુભ શુકનથી.

“કંઈ સાનથી માન જાન બૂલી એક તાનથી જાનવાન યઈ પધારો કંકુને પગલે; ને પછી ન ત્યાં તેનું નામ ને નહિ કામ ગયો તો મુઝો, આપણે શું?”

શુભજાણી.

“કુમકુમને પગલે,

પધારો હરિ કુમકુમને-પગલે;

મસમસતા મોહન ઘેર આવો,

લડસડતે ડગલે-પધારો.”

તસિંદ મહેતો.

કંકુનો આંદલો, (હિંદુઓ શુભ કાર્યમાં કંકુના શુકન કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ફતેહ; યશ; વખાણ; બાબશાળી-પણ; ઇખપ્રાપ્તિ; દેવકૃપા. એથી ઉત્પન્ન, મેશનો આંદલો. “શીતે કંકુના (ચાંદલા) વહાણ છે” એમ પણ કહેવાય છે.

કચરાની ટોપલીમાં નાખવું, કચરાની ટોપલીમાં નાખવા જેવું ગંભી તિસ્તારથી ફેંકી દેવું.

કચરી ધાલવું, ઘણા સખત જગાણ તળે રાખવું.

“સુગુણુદરી બાર વર્ષથી કેદખાનું સેવે છે. તે બિચારીને એક ખૂણે એવી કચરી ધાલી છે કે તે જાતી ડોક કરવાને પણ શક્તિમાન નથી.”

ગર્ધવસેન.

કચરી મારવું, ફરિને હાંવા ન પામે-જાતી રિયતિએ ન આવે એવી ઢાલતે પહોંચાડવું; છેક દુર્દશામાં આણી મૂકવું.

કચ્ચા-ખાર, (પાસાનો દાવ ૧૨ આંકનો)

કોઈ બાબતમાં હારે તેના કચ્ચાખાર પચા અને જીતે તેના પોખાર પચા કહેવાય છે.

કજયા દલાલ, કજઓ કરાવનાર મધ્યસ્થ માણસ; વચ્ચે રહી લદાઈ કરાવનાર કોઈ ખીજીજ; લદાઈ સગમાલી વેગજો ખસી જનાર; ઉરકેરી લદાઈ કરાવનાર.

કજયાનું કાલબૂટ, કજયાનો પાયો-મૂળ; કજયાનું મૂળ રોપાણું હોય તે.

કજઓ વેચાતો લેવો, પારકી લદાઈ જાણી નોંધતે માથે ખેંચી લેવી-વહોરી લેવી; કંઈ પ્રજા સંબંધ વિના કજયામાં ભાગ લેવો.

કચ્ચાની નદીએ જાહેરી, નદીનાં મંડાળની પેટે પુષ્કળ દ્રવ્ય તણાઈ આવવું; ઘણા પૈસાની આવક હોવી-થવી.

કંઈ રેખા, કમનશીલ.

કંક બંગાળી, લગાડ, સત્તાથી અથવા બોલવાથી ઘણા ધોતાળ લાગતો, પણ પાસે કંઈ ન હોય તે; પૈસે ટકે ખાલી પંજ બહારથી બપડા દેખાડે તે. ખાખો બંગાળી પણ વપરાય છે.

૨. ધણે કંજુસ.

“લોકો ખાખ પીએ, સારાં સારાં વખાખ પણ સને, ને પોતે તો કંક બંગાળી;

તેથી સદા પેટનો અલ્પો ગામ બાળવા નીકળે.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

કડવી આંખે-નજરે જેવું, ગરમહેરબાનીથી જેવું; કંઠાળો આંખી જેવું; નાપસંદ કરવું.

“એ અનાથ વિધવાનું આ ઘરમાં શુભસુદરી વિના કોઈ નહોતું; સર્વ સ્ત્રી મંડળ એના બાણી કડવી નજરે જેતું.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કડવી જીભ, કડવાં વેણું બોલનારી જીભ.

કડવું ઝેર જેવું; ઝેર જેવું અજાણમણું; અકાર્ણ; કંઠાળો ઉપમવનાઈ; પસંદ ન પડે તેવું; ધણુંજ અપ્રિય.

“કોઈ સમજી માણસ આગળ અણસમજી શીખામણુ દેવા આવે, તો તેને કડવી ઝેર જેવી લાગે.”

મર્ધવસેન.

કંઠ ખૂંધે થવો, (સ્વાસ ફંધાવો, એ મૂળ અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) તકરારમાં હારવું; નિરતર થવું; મોં બંધ થઈ જવું; ઉત્તર-જવાબ ન દેવાય તેવું થવું.

કંઠી બાંધવી, (ગુરુ ઉપદેશ કરતી વખતે શિષ્યની કોટે તુલસી, સુખડ, વગેરેની માળા બાંધે છે, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) પોતાના શુભદેવ ખીન્નને આપવા; બિણ્ણાનો મૂકવું; ઉપદેશ કરવો; બોધ આપવો; ચેતાવવું.

કંઠે કરવું; મોઢે-પાઠે કરવું; ગાખીને તૈયાર કરવું; મૂખપાઠ કરવો.

કંઠે કાંટા પડવા, (તરસથી) કંઠે સુકાઈ જવો.

“કંઠે તો કાંટા પડ્યા,

મૂખે પડીઆ રોાય;

મરણુ સને માઈ કો નહી,

રસનાએ પુણ્ય શ્લોક.

બૂઝી બમે છે—”

નળાખ્યાન.

કંઠે પ્રાણ આવવો, (મરવાની તૈયારીમાં હોવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) અંત આવવો; આવી બનવું; આખર આવવો. અવધ આવી રહેવી.

‘કંઠે પ્રાણ આવે છે ત્યારે કામ કરવા બેસે છે.’

૨. કંઠે પ્રાણ આવવા જેવી દશા થવી; છેકળ ગભરાઈ જવું; જીવ જાળવવો બહુ મુશ્કેલ થઈ પડે એવી ખારીક સ્થિતિમાં આવી પડવું; આશ્ત આવી પડવી.

“આંધું પાંધું કે જાંચું નીચું જેવાની હિંમત નથી, પ્રાણ કંઠે આવ્યો છે! હમણાં ખાધો, હમણાં ખાધો!”

અલ્પરાક્ષસ.

“દુર્ધાંધનનું પરાક્રમ બહુ જાણું;

બીમના આવ્યા કંઠે પ્રાણ.”

કવિ બાહ.

૩. ધણીજ મુશીબત પડવી.

‘આ કામ કરતાં તો કંઠે પ્રાણ આવ્યા છે.’

૪. કોઈ વસ્તુ અથવા વિષયમાં સામેલ થવા નાખુશ થવું.

‘કામ કરવાનું કહેતાં તેને કંઠે પ્રાણ આવે છે.’

કંઠલની રાત, (તાજુતના વરઘોડાના દિવસની આગલી રાત-તે રાત્રે અક્ષીના છોકરા હુસેન અને હસન એ બે ભાઈ કંઠલ થઈ ગયા હતા, તે ઉપરથી.) જે રાત્રે કામની ખારાખારી ચાલવાની હોય અથવા તો ધણાં જોસથી કામ કરવા જેવું હોય તે રાત્રિને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

કનકવો અપાવવો-મુકાવવો, કનકવો ચગાવનાર હાથમાં ટોરી ઝાલી રાખે, સારપછી ખીન્ને માણસ તે લઈને ઘોડેકે દૂર જઈ ચગાવનાર તરફ મોં રાખી કાપના બે છેડા આગળથી કનકવો ઝાલી તેને જગાડી જાયો.

કરી, ચગાવનાર તે બેચેવાને તૈયાર થાય
એટલે હવામાં છોડી દેવો.

કત્તાં લેવાં, એક ચગતા કનકવાની સાથે

કત્તાં આગળથી પેચ કરવા.

કપડેમટ્ટી કરવી, ઠાઈ ઔપધાદિ ચીજને
બહીમાં પકવવા સાર તેને કાઈ ઠીકરાના
વાસ્તુમાં ભરી તેનું મોં ઢાંકણીથી ઢાંકી,
ઉપર લૂગડું વીંટી, માટી ચોપડે તે કપડ
મટ્ટી કરી કહેવાય છે.

કપાળ ફૂટવું, માથાફોડ કરવી; નકામો મ-
હેનત કરવી; માથું દુખતા સુધી મહેનત
કરવી.

૨. તુકસાન થવાથી દિલગીર થવું; પ-
સ્તાવો પામવો; કપાળ ફૂટવા જેવી
દશા થવી.

૨. અસંત નિરાશાને લીધે હાથથી
માથામાં મારવું.

કપાળ ફૂટ કે કરમફૂટ કરવી પણ બો-
લાય છે.

કપાળ ધોઈ બેસું, નશીબના સારા નરતા
લેખ ઉઠેલવા અથવા અનુભવવા; નશીબ
અજમાવી બેસું. (વિધાતા દેવી, કપાળે
નશીબના લેખ લખી જાય છે એમ કહે-
વાય છે.)

કપાળ ફૂટવું, પણ તુકસાન થવું; દુઃખ આ-
વી પડવું; ભાગ્યહીન થવું; બેનશીબ થવું.

૨. ઈચ્છેલું ન મળવું; લાંબા વખતની
આશા ધૂજ મળવી.

૩. કપાળમાં વાગવાથી માંહેથી લોહી
વહેવું.

કપાળમાં ચાંદલો કરવો, નકામું આપી દેવું.

કપાળમાં ચોટવું પણ તિરસ્કારમાં બો-
લાય છે. 'તારા કપાળમાં ચાંદો ન કરે'
મતલબ કેતને કાંઈજ આપવાનું નથી.

કપાળમાં ડાંમે, આપવાનું કાંઈજ નથી એવો
અર્થ રાખે છે. (તિરસ્કારમાં.) 'તને શું
આપે, કપાળમાં ડાંમે.'

કપાળે કાળજી, અપયશ; કસક; મેસનો તા-
લો; કાળીટીલી; નકાઈ કામ કીધાથી થએ-
લી બેઆયશ; બોટું આળ.

"મિથ્યાભિમાની નર નેહને મલ્યો,

તે માનનીનો અવતાર તો બલ્યો;

કરે કઠાપો બહુ સર્વ કાળમાં,

તેને સદા કાળજી છે કપાળમાં."

મિથ્યાભિમાની નાટક,

એથી ઉલટું કપાળે કકુ એટલે યશ;

માન; પ્રતિષ્ઠા; સુખ્યાંતિ.

કપાળે ચોટવું; નશીબે લખાવું; પાલવે પ-

ડવું; આશ્ચર્ય-શરણે રહેવું; માથે ભાગવું.

'એ રાંડ મારે કપાળે ચોટી છે તે કંઈ

દળવાની છે?'

૨. કંટાળા ભરેલું એવું ને કંઈ તે

કંઈ વિના અથવા ભોગવ્યા વિના

છૂટકો ન થવો; માથે પડવું.

કપાળે ફુંડું-આજરીઉં વધવું, ફુંડું વધું હોય
એમ હનમતના વાળ વધવા; માથે ઘણી
દળમત વધવી.

કપાળે રેલા ઉતરવા, રેલા ઉતરતા સુધી
મેહેનત કરવી; ઘણો પ્રયાસ કરવો.

'કપાળે રેલા ઉતરે છે ત્યારે પૈસો દેખીએ
છીએ.'

કપાળે લખેલું, નશીબદેવીએ નિર્માણ કરેલું.

(જન્મ્યા પછી છઠે લિસે છોકરાનું ભ-
વિષ્ય વિધાતા લખી જાય છે એમ કહેવાય
છે તે ઉપરથી.)

કપાળે હાથ દેવો, (સોકમાં) કપાળે હાથ
દેવા જેવી દશા થવી; આશાભંગ થવું; પ-
સ્તાવો પામવો; સોક દેખાડવો; નિરાશ
થવું.

"ધાઈ વસ્ત્રનો નાખ્યો પારા.

કળિજીવ લઈ આવ્યો આકારા;

એક વસ્ત્ર પંખી ગયો લઈ,

નગ મેઠો કપાળે કરઈ."

નળાખ્યાન.

કપુરનું વૈનક, સુખમાં કામ કરવું પડે તે; આ-
નંદ ઉપને એવી મહેનત.

કપુરે કોગળા કરવા, કપુર જેવા રોગધિક
પદાર્થનો ઉપભોગ કરવો તે ઉપરથી, લાક્ષ-
ણિક અર્થે મોળમજા-સુંઝ-વૈભવ માણવો;
સુખ અનુભવવું.

‘એને ત્યાં શું કુઝાઈ તારી છોડીને તેને
ત્યાં નાખીશ, તો કપુરે કોગળા કરશે.’

કપોળું કાઢવું, કપાળ ઉપરના વાળ
અંઆવતી કાઢી નાંખવા (આખા
માથાના નહિ.) એ કપોળું નાનાં છો-
કરાં કઢાવે છે અને મોટા માણસો એ પ્રે-
માણે વાળ ચીપીઆવતી એવી કઢાવે છે
તેને ખુટી તાણી કહે છે.

કમલા ચોધ, મોઢામાંહે નકામી ગરમડ કરી-
મૂકવી તે. (મુખ્યત્વે સ્ત્રીઓમાં)

કખાડું કરવું, કંઈનું કંઈ કરવું; નહિ ધારી
શકાય એવા કામમાં શું થાવું; ગેરલાભનું
કામ કરવું.

કમર કસવી-ખાંધવી, હિંમત બીડવી; કાઠ
મોટા કામને માટે હિંમતભરે તૈયાર થવું.
કમર તોડવી, ઘણી સખત મહેનત કરવી.
‘જેમાં તેમાં કમર તોડીને કામ કરનાર
તો એજ છે.’

કમરપર કાંકરે મૂકી કામ કરવું, આ-
ડાં અવળા ચરકાય નહિ એવી સખત મે-
હેનતથી કાંઈ કામમાં મંડ્યા રહેવું.

કમર બેસવી-લાગવી, નાકમેદ થવું; આ
શામગ થવું; જોરસો નરમ પડવો.

કમરે લાગવી, નિરાશ કરી નાખવું; ઉત્સાહ
બંગ કરવો.

કમાડ લાગનાં, ઉચરાણીને માટે બારણે
બેસવું; આંખોને ઉપરાણી કરવી; તગાદો
કરવો.

કમોડ આપવી, માર મારવો; બંબ બખલ-
વો; ઠાક દેવો. (પાંકામાં.)

કમોડ ઝીંકાવવી પણ બોલાય છે.

કર્મ ખાંધવાં, પાપ કરવાં; પાપનાં પોઠલાં
ખાંધવાં; પાપકર્મ એટલાં કરવાં.

“ધર્મ ગુર યદ્ય કર્મ ખાંધે તે રોના રે હોય
દયાળુ,

જુદા કહે છે સેવો ન લોટા, ધર્મ કો
કરે કાળું રે, નીકળ્યું લાલજીનું બોપાળું.”

નર્મ કવિતા.

કર્મના કાળા, નશીમના જૂંડા લેખ.

“શી રીતે એ સધળું પાળું હું,

જીરે વરસે બાળાજી;

આ ભવ બગડ્યો પરભવ બગડ્યો,

અરે કરમના કાળાજી.”

વેનચરિત્ર.

કર્મના ભોગ, દૈવભોગ; માડી દશા કે કુઝા
જેથી ભોગવવું પડે તે.

કરડવા ધાવું, ચીઢીયાં કરવાં; ખીવડાવવું;
ડરાવવું ખાવાધાવું પણ બોલાય છે.

કરવત મૂકાવવું, જાવે માથે ટાલાર ખંધાઈ-
ને ગુલા આગળથી કરવત મૂકાવી લાકડા-
ની પેઠે વહેરાઈ જવું. એમ કયાંથી આવ-
તે જન્મ મનમાન્યું સુખ મળે છે, એ-
વી એક ધર્મધેસાઈ અસલ ચાલતી હતી.
આ કરવત લોટા કાશીમાં જઈ મૂકાવતા
હતા, તેથી તે કાશીનું કરવત પણ ક-
હેવાય છે.

કલમ કરવું, (ઝાડની કલમ ફરવામાં આ-
વે છે તે ઉપરથી;) કાપી નાખવું; ખંડિત
કરવું.

“જાઓ આ માણસને કોટવાળ પાસે
લેઈ જાઓ, અને તેણે જે દાયે લસણ
ખાધું હોય તે દાયને કલમ કરવાનો મારો
હુકમ કહી સંભળાવો.”

અરેબિયન નાઇટસ.

કલમ કાપવી, હડકાપી-કાઢી નાંખવો; આ-
કરીથી ખરતરફ કરવું; નોકરીથી રદ કરવું;
ફરીથી કાઠ લખલ ને કહે એવી રીતે

નોકરીમાંથી કાઢી મૂકવું; રજા આવવી.

(લાક્ષણિક)

કલાઈ કરાવવી, માથું યુગાવવું; હનનત કરાવવી.

કલેડું ઊંધું વાળવું. (માથે), માથે હનનત કે ચહેરા વધો હોય ત્યારે તે વિશે બોલતાં વપરાય છે.

કલ્લો દેવો, પ્રસૂતાને પેટે હાય છ સખવો. (સાર જામી ન ચડે માટે.)

કસુબો કાઢવો, સલાહ કરવી; મેળાપ કરવો; તૂટેલી દોરતી પાછી સાંધવી.

૨. મસલત કરવી.

(ગરાસીયા, રજપૂત વગેરે લોકોમાં સલાહ કરતી વખતે અથવા મેળાપને પ્રસંગે કસુબો કાઢવાનો રીવાજ છે.) કસુબો પીવો પણ એજ અર્થમાં વપરાય છે.

કસોટીએ ચઢાવવું, કસવું; તાલી નેતું; પરીક્ષા કરી લેવી; અનુભવ કરી નેવો; ધરિદો અથવા ધ્રુષ્ટા નેત્ર ખાત્રી કરી લેવી. (સોનાની પરીક્ષા કસોટીએ ચઢાવવાથી થાય છે તે ઉપરથી.)

કહી આપવું, તકાળ અસર કરવી. (સમગ્રાણ દવાએ)

કહુડાં થવાં, બૂખ્યાં રહેવું.

કહું ન કરવું, અકસ કહું કરતી નથી એટલે અકસ આવતી નથી.

વ. એકાએક અભયમ નેતું લાગે છે; અચરતી પેલા થાય છે.

(૨) આંખ કહું કરતી નથી,

(અ) સાંઢે દેખીને ખમાતું નથી;

(વ) નેત્ર નેત્રને મન આકર્ષાય છે કે આંખ યાત્રી નય છે.

(ક) નગર નથી કરતી.

(૩) કાળજી કહું કરતું નથી, કાળજીમાં ઘણીજ અસર થાય છે; લાગણી ધર્મ આવે છે; કાળજી ખરા રહેતું નથી.

‘ તેતું હુઃખ નેત્ર માં કાળજી કહું કરતું નથી. ’

‘ વ મન કહું કરતું નથી; અંતરમાં ઉતરતું નથી;

‘ બાઈ તમે કહો છો તે ખરું પણ માં કાળજી કહું નથી કરતું ? ’

(૪) છાતી કહું કરતી નથી; ધીરજ રહેતી નથી.

(૫) છપ કહું કરતો નથી, છપ ખુશી થતો નથી; તુષિ થતી નથી.

(૬) અગ્ર કહું કરતો નથી, બહુ યાક લાગ્યો છે. (ચાલી ચાલીને.) વધારે ચાલવાની શક્તિ નથી; આગળ ચલાય એમ નથી.

(૭) મગજ કહું કરતું નથી, મગજ ભમે છે; મગજ તપી નય છે-કોધે ભરાય છે; મિનન નય છે. (વ.) અકસ આવતી નથી.

(૮) મન કહું કરતું નથી, મન કબૂલ કરતું નથી; મન માનતું નથી; મનમાં ઉતરતું નથી; સંતોષ થતો નથી.

‘ તમે કહો છો પણ ત્યાં જવાને તમારું મન કહું નથી કરતું. ’

(વ.) મન વશ નથી રહેતું; વાહું વરતું નથી; મન કાળજીમાં રહેતું નથી

(ક.) વિગરય પમાય છે; અચ્ચો ઉપકહેવત આવવી, કલંક આવવું; આળ આવવું.

‘ તે પોતાની વર્તણૂક એવી તો અદ્યતની રીતે રાખે કે કંઈ પણ તેણીને કહેવત આવતી નહોતી. ’

નવીપ્રભ.

કળજીગ આવવો-ભરાવો, કળિયુગનાં લક્ષણ આવવાં; ક્રોધ, કસદ, કપટલુહિ વગેરે દુર્ગુણ ભરાવા; દોષ આવવા.

‘ આટલા દડાડા નહોતો પણ દવેતેનામાં

કળજીગ આવવા માંડ્યો છે. ' કળી આ-
વવો પણ ખોલાય છે

કળજીગનું માણસ, કળિના જેવું પાપી-
અધર્મી માણસ; જન્મથી તે મરણ પર્વત
કલિના જેવાં કર્મ ઓચિંતનારો.

કળજીગનો પોરો, ઘણું દુર્ગુણી માણસો-
માંજ જેનો વાસ છે તે; અસંત અધર્મી
અને પાપી માણસ.

(કળિયુગનાં ખોટાં લક્ષણો રૂપ ખરા-
બ પાણીમાં તરનારો જીવું માથું કરી અ-
ધર્મ કરનારો, તે ઉપસ્ટી).

કળશિયે જવું, ઝાડે ફરવા જવું.

કળશિયો થવો, ઝાડો થવો.

કળી ખિલતી, જીવાની પર આવવું; જીવાની
નાં ચિન્હ જણાવાં.

૨. અંતઃકરણની સ્થિતિ બદલાવી; રો-
બવું; રૂપે સુંદર દેખાવું; દીપવું.

૩. ખુશ થવું; મુખ પ્રકૃલિત થવું; સુ-
રખી આવવી.

કાંઈ કાંઈ થઈ જવું, એવું કાંઈ અસરકારક
દુઃખ થવું કે જે સમજ્યા છતાં જણાવી
ન શકાય.

"વાંકુ માં જોરો વરણાગીઆ,
જેતાં કાળજમાં કંઈ કંઈ થાય છે જરે.

- વાંકુ માં જોરો."

કવિ દ્વારામ.

કાંઈનું કાંઈ થઈ જવું એટલે ધારવા
કરતાં ઉલટું થઈ જવું.

કાંઈને કાવરા, (કાવરા=ખાલી જગો તે ઉ-
પસ્ટી) કંઈ કર્યું પણ નહિ.

કાંકરા કરવા, ધૂળધાણી કરવી; ખરાબી ક-
રવી. (આખર, મનખા, વિગરેના.)

કાંકરીયાળો કરવો, મસ્કરી અથવા ગુસ્સા-
માં એક બીજા પર કાંકરા મારવા.

કાંકરો કાઢી નાંખવો, કાંકરાની પેઠે નડતી
અડચણ દૂર કરવી; હરકત કરનારી વસ્તુ
ટાળવી.

૨. સંદેહ કે મનની લાગણી દૂર કરવી;
ખટકા ટાળવો; બ્રાંતિ ટાળવી.

" મેં ને ધારણા ધારી છે તેનો સંકેત
સારો જ છે માટે હવે આપણે મેવાડ સામી
નગર માંડવી નથી એમ ગણીને તે તર-
ફનો કાંકરો કાઢી નાંખવો. "

પ્રતાપનાટક.

કાંચળી પહેરવી, (લાક્ષણિક) સ્ત્રીના રૂપમાં
આવવું; અગળાની પંક્તિમાં આવવું; ના-
મદં થવું; ખાવલા બનવું; જે પુરુષને શરમ
ન આપવાની જગોએ શરમ આવતી હોય
તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

" એકાએક હટે શું અધિપતિ,

• પહેરી બેઠા શું કાંચળી. "

કવિ શામળ.

" કોઈ મરદ આજ કીનાવાળો નથી—
બધા મરદો કાંચળા પહેરી બેઠા છે "

નવીપ્રજા.

કાંટો કાઢવો, નડતર-પીડા ટાળવો; અડચણ
કરવું એવું જે કાંઈ તે દૂર કરવું; સોગત-
માંથી દુષ્ટને અળગો કરવો.

૨. મનની લાગણી દૂર કરવી; બ્રમ
ટાળવો.

કાંડાં કલમ કરવાં, કાંડાં કાપવાં.

કાંડાં કાપી લેવાં, સહી કરાવી લેવી; કબૂ-
લત કરાવી લેવી; સહી કરાવી ખાંધી લેવું.
કાંડાં કાપી આપવાં, સહી કરી બંધા-
વું; કાવ લખી આપવો.

હાથ કાપી આપવા, પણ બોલાય છે.
કાંડિયાં કરવાં, જમવા બેસતાં નહાવાની આ-
ળસે કાંડાં સુધી હાથ પગ ધોવા. (બાહ-
ણીમાં-કાઠિયાવાડ.)

કાંડું પકડવું, કાંડું પકડી કબૂલ કરાવવું.
કાંત્યું પીંજ્યું કપાસ થયું, કંઈ કારણ
ધૂળ મળી જવું; કરેલી મહેનત ધૂળધાણી
કરવી; મહેનત નિર્મળ નજવાયી એ ને

એ મહેનત કામ રહેવી; ચએકી મહેનત પર પાણી ફેરી વળવું.

“નાગરિકા—અરે ! કાંતું પીંચું કપાસ યહું કે શું ? હું શ્રીદામોને અહીં જેસવાનું કહી ગઈ હતી તે મને વધારે વાર લાગી તેથી આશ્વે ગયો કે કેમ !”

સસભામાખ્યાન.

“આજ સુધી તે પોતાનો છે એવું માન નાર અમાસને નક્કી લાગ્યું કે રાજમાની બાગત રાણના મનમાં ભરાશે તે નીકળી કાઢ્યું ચરો, અને પોતાની મર્વ સુકિતઓ કાંતી પીંછ કપાસ ચરો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“કાંતું ને પીંચું હો, કપાસ યહ નીચડી; પાણી કો પો ગયું હો; જોનારાને ના જડોડ”

માંધાતાખ્યાન

કાંત્યાં કોકડાં કપાસ થવાં પછુ બોલાયછે
“હવે સુખનો સર્વ સાંભારે.”

યયાં કપાસ કોકડાં કાંસારે.”

માંધાતાખ્યાન.

કાંદો કાઢવો, કાંદો મેળવવો; ફળ પ્રાપ્ત કરવું; લાભ લેવો; સાર કાઢવો. (કંદ ઉપરથી)

“કનકમાલિકા—નારે ના, એના તે શા બાર છે ? મારી વાતમાંથી કંદા કાઢી જાય ! હું મગનું નામ મરી કહું એવી નથી.”

સસભામાખ્યાન.

“કાંદો કાપીને કંદ બોળે તે કહો કાંદો શો કાંદે રે.”

વિજયવાણી.

કાંસીએકાં વગાડવાં, (ગોંસાર્થ લોકો એ વગાડે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) બીખ માગી ખાવું અથવા બીખ માગતા થવું.

કોકડા નાખવા, દાન કરાવવાનો હાથ ચલાવવા નાખવા. (રમતમાં)

કોકડા મળી જવા, ગળાની બારી આગળના માંસના લોચા ગરમીથી કે તરસથી એકડા થઈ જવા.

કોકડા મામા કરવા, ખુશામત કે વખાણ કરવાં; જુદી તારીફ કરવી. (સગપણનો દાવો કરવો તે ઉપરથી)

ર. કાકાવાલા કરવા; આજીજી કરવી.

કાખડીઓ ફૂટવી, (અનાર્થ લોકો ખુશ થાય છે, સાર કાખડીઓ ફૂટે છે તે ઉપરથી) બેડદ હરખમાં આવી જવું.

“નરમેશમ પાછળ હોતો કાખડીઓ ફૂટવા મંડી ગયો અને બુદ્ધિમતના કાનમાં કહે હારા ! કી રતતંત્રતા લેવાય છે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કુલા ફૂટવા પછુ એજ અર્થમાં વપરાય છે.

કાખડીમાં કૂધ આવવું, હર્ષ યવો; આનંદમાં આવી જવું; હરખ ઉમરાઈ જવો.

કાગનું પીંછ થવું, (આ પ્રયોગ ઈસપની તિની બેડી કાઢેલી વાત ઉપરથી નીકળ્યો જણાય છે.) કાગડાના પીંછાનું જમ થવું હવુ તેમ થવું; વાત વધીને મોટી થવી; હલકી વાત ભારે થવી.

“કાઈકે રાણી કહે કારયું,

એટી એ છે વાત;

કાગનું પીંછ થયું હરો,

જુદી કિંકરની જાત.”

માંધાતાખ્યાન.

કાગનો વાધ કરવો, નજીવી વાતને મોટી કરી થાપવી; હોય તેના કરતાં અતિશય વધારીને કહેવું; બકવાટ-બટબટાટ કરી રજકું મળ કરવું.

“કનકમાલિકા—એહો ! એમાં તે શું બાઈ, આવડું બધું લઈ બેઠાં છો ! તમને પછુ કાગનો વાધ કરતાં આવડે રેણું ! એના તે શા બાર છે ?”

સસભામાખ્યાન.

કાગડા ઉડવા (ધરપર), નસંતાન જનું; ઉ-
છેદિયું યવું; સસાનાશ જવું. બદ્ધવા દેવામાં
બદ્ધવા વપરાય છે; જેમકે, ' તારે ઘેર કા-
ગડા ઉડે. '

૧. ખંડેર યર્ધ જવું;

' એ ઘેર તો હાલ કાગડા ઉડે છે. '

" જે ઘેર નોખત વાજતી,

હડા છત્રીસ રાગ;

ખંડેર યર્ધ તે ખાલી પડ્યાં,

કાગડા ઉડે છે કાગ-બૂધો. "

કબીરભક્ત.

કાગડા ઉડી જાએ, યુજ્જ્વાલતા તમામ ભા-
ગમાં અને વિશેષે કરીને કાઠિયાવાડમાં એ-
વો રીવાજ જોવામાં આવે છે કે કોઈ
જીના પુત્ર, કે પતિ, અથવા રનેહીને પરદેશ
ગયે ધણી દિવસ થયા હોય અને પત્ર પછુ
ન હોય તથા આવવાની તક યર્ધ ચૂકી
હોય તેવા અવસરપર પોતાના ફળિયામાં કે
ધર ઉપર કાગડો આવીને એટલો હોય તો
તેને કહે કે " અમારો ફલાણો આવતો
હોય તો કાગડા ઉડી જાએ. " આ વખત
કાગડો જીડી જાય તો પરદેશ ગયેલ મા-
ણસ તરત આવશે એમ ધારે છે અને ન
હોતો વિજય છે એમ માને છે. આ
વહેમ વખતે કાકતાલીયન્યાયની પેઠે ફૂલે છે.

કાગડા કકળવા, સસાનાશ જવું; ન સંતાન
જવું અથવા છેકજ ખરાખી થશે એવા
શુકન થવા.

(કાગડા શકુનશાસ્ત્રવેતા છે એમ કહે-
વાય છે, તે ઉપરથી.)

" શરીમાં રોમાં જ્ઞાન,

કાગણ કળકળવા લાગી;

જાણી ધુવડ મંબીર,

અચળીત યર્ધ રૈયત ભાગી. "

અંગદવિદિ.

હરી જુવાન, (કાગડી-તકલદી) બહુ મ-

હેનત ન થાય એવો નાજુક જુવાન માણસ;
તકલદી બાંધવાળો.

કાગળની કાચળી જેવું, (શરીર) કાગળની
કાચળીની પેઠે શરીરને જરા જોસ લાગેથી
તુકસાન પહોંચે એવું; અશક્ત-નમણું; ધ-
ણુંજ નાજુક-કામળ-તકલદી.

કાચનો કુપો, કાચના વાસણની પેઠે ન
સચચાય તો જોતજોતામાં નાશ પામે એવું-
તરત ફના-નાશ થાય એવું-અવિશ્વસનીય-
જરા ગફલત થતાં મોટું તુકસાન પહોંચે
એવું-જરાક જોર લાગેથી ભાગી જાય
એવું- (શરીર.)

" જવાનીના જોરમાં માતો,

હોડે છે રંગમાં રાતો;

કાચા તારી કાચનો કુપો,

હોડે સારે દેશનો સુખો. "

કવિ દયારામ.

" પરપોટો જેમ પાણીનો,

કાચ કળશવત્ કાચ;

વાર ન લાગે વણસતાં,

જે જાણું તે જાય. "

કાચકૌસ્તુભ.

કાચખાની આંખ, કાચખાની પેઠે કંઈપણ
નજર બહાર જાય તહિ એવી ચંચળ આંખ;
ધ્યાયથી જોનાર આંખ. (લાક્ષણિક.)

કાચલાં ફૂરવાં, નાજીયેરનાં કાચલાં ફૂલવા
જેવો મિથ્યા પ્રવાસ કરવો; નકામી મહેનત
કરવી; ફોગલ યત્ન કરવો; મહેનતનો બદલો
ન મળે એવી માયાફૂલ કરવી.

કાચા કાનનું, જોણું; છેતરાઈ જાય એવું;
સમજ અક્ષય-વિનાનું.

કાચા સુતરે-તાંતણું બંધાવું, (પહેલાં જ્યારે
કોઈ રાત્રિ વિજય પામતો ત્યારે, પરાજિતરા-
ત્રને કાચા સુતરે બંધાઈ શરણે આવવાની
ફરજ પડતી હતી તે ઉપરથી). આધીન
બનવું; કોઈની ઈચ્છા પ્રમાણે વર્તવું; વશ
મઈ જવું; નરમ પડવું; તાણે યર્ધ જવું.

(પાકે દોરડે બંધાવાનું તે જોર જુલમથી અને કાચે સુતરે બંધાવાનું તે મોહપાશ, ચમત્કાર કે શ્રીતિથી.)

“ મેં તો તમને અરખું અંગ,
રીઝ્યો જોઈ તમારો રંગ;
તમે મને વેચ્યો તો વેચાઈ,
કાચે તાંતણે બાંધ્યો જાડા. ”

દાલુશીલા.

કાચી છુટ્ટી, આશ, છેતરાઈ નય એવું; નર-
ત ભોળવાય એવું; ભોળું; મૂર્ખ; ગાદેલ;
સમજ વિનાનું; પાકું નહિ એવું; ઓલિયું.
એથી ઉલટું પહોંચેલી છુટ્ટી. ‘તમે એને
કાચી છુટ્ટી મળે છે કે? એતો સો લ-
ખને સાઠ ન આપે એનાં છે.’

કાચું કઠાવતું; ભોપાણું નીચું એમ કરતું;
બડ વેરવી.

કાચું ખાતું, (લાક્ષણિક) પેટમાં હાથતું;
ભીડ ભોળવવી. ‘એના વગર તે શું કાચું
ખાય છે?’ એટલે તેના વગર શું તેને
નથી ચાલતું?

કાચું સોતું, ઘણીમ ફળદ્રુપ જમીનને કિં
મોક્ષતાં વપરાય છે.

“આખા હિંદુસ્તાનમાં યુગ્મવાત નેવો ફ-
ળવાન તથા દ્રવ્યવાન પ્રાંત કોઈ નથી. તેમાં
હિંદુસ્તાનનું કાચું સોતું પાકે છે.”

કરણધેસો.

કાચે ઘડે પાણી ભરતું; કાચા ઘડમાં પાણી
ભરવા નેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો; મહેનત
અર્થ નય એવું કામ કરવું-આદરતું; મદ-
ત-મેળ વિનાની વાત કરવી કે ને માન-
વામાં ન આવે.

કાચે તાંતણે તણાય એવું; ગમે તે દિશાએ
દોરતું દોરવાય એવું; આપણુદિ ન વાપ-
રતાં સામાની બુદ્ધિ પ્રમાણે વર્તે એવું; એક-
માળી; ભોળું.

કાછડી છુટ્ટી જવી, (ડર-અમરાઈ વિગેરેથી)

દિંમત હારી જવી; ડરી જવું; હોશ ઉડી
જવા.

કાછડી આલીને ટાડવું; પ્લાવડે બનતું; લે-
મેલ થવી; કાંઈ કામ બગડી જવાની ધાર્ષ-
તાદ્રી થવી.

કાછડીનો છૂટેલો, લક્ષ્મી; અભિચારી; એશ-
રમે; છીનાગવો.

૨. દિંમત હારી ગયેલો; કાચર. (પુરપ)

કાજલની કોટડી, (કાજલવાળી કોટડીમાં
પેસવાથી કાળપ લાગે છે તે ઉપરથી)
કોઈક વખત કલક બેસે એવું-અદુન સં-
ભાળથી રહેવા નેવું સ્થાન; કુસંગીનો સંગ;
કવિ બિહારીલાલે કહ્યું છે કે-

કાજલ કો કોટડીમે, કેસોદિ જતન કરે,
કાજલ કો એક રેલ લાગે હિ લાગે;
દેસો એક વાગનમે, ફુલનંકો વાસનમે,
કામની કે સંગ, કામ જાગે હિ જાગે;
કહેતે વિહારીલાલ, વૈસો હપારો હપાલ,
કુસંગકો સંગ, પંદ લાગે હિ લાગે.

કાછની કૂતરી જેવું, કોઈ ગામમાં એક
કાછ હતો તેનું તે ગામમાં ધણું માન હતું;
તેણે એક કૂતરી પાળી હતી તે મરી ગઈ
હતી તેને દાઢવાને હળસે માણસની દડ
ભરાઈ હતી; પણ બ્યારે કાછ પોતે મરી
ગયો હ્યારે કોઈ ચક્રું પણ તેને દાઢવાને
ખાટે આવ્યું નહિ. તે ઉપરથી બે આંખોની
શરમતા અર્થમાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.
કાઠ કાઢવો, દરકત-નડર દર કરતું; કંઈક
રાગતું.

૨. (અર્થ ૧ ઉપરથી) મારી નાંખતું.

કામગ કાઢતું; કાઢતું કરતું.

“જયસિંદનો કાઠ કાઢ્યા વગર કે
તેનો દડ રદ કરાયા વગર પોતાની પુષ્ટને
રાગપદ્ધિ મળી સકે નહિ એમ કોખાંડ-
મતિ સારી પેઠે જાણવી હતી.”

અર્ધમગન.

“ આપણા નરપતિએ કાંઈ
શ્રમ કરવો શા માટે;
માંધાતાને મારો આપણ,
પછે કાઢો સેનાનો કાટ.”

માંધાતાખ્યાન.

૩. પતાવડું; માંડી વાળડું; સમાધાન
કરવું; નિકાલ કરવો; ચુકાદો કરવો;
ખરોખર કરી મૂકવું. ‘એ હિસાબનો
કાટ કાઢોને બાઈ!’

કાટલાં કુટલાં, કાટલાં કુટલાં જેવો અર્થ પ્રયાસ
કરવો.

કાટલાં કુવામાં નાંખવાં, ખાજીની-ગઈ
ગુમરી વાત વિચારે મેલવી; મનમાંથી ખટ-
ખટ દૂર કરવી.

કાટલાં સાંખવાં, જોખ મેળવી જોવાં.

૨. આભિચાર કરવો.

કાટલું કરવું, (કાટલું ટીપી ટીપીને ખરા-
ખર તોલમાં આણેલું હોય છે તે ઉપરથી)
ઘડી ઘડીને પાંચકે કરવું; ટીપી નાંખવું;
તુકસાન કરવું; ગેરકાયદો કરવો; ઝાણું
કરવું; કાપવું (ચુમ રીતે.) કાટલું કરી
નાખવું એટલે મારી નાંખવું. (જીવથી)

“બુદ્ધિમનબાઈ, મારે તો હવે એ
જેવું કાટલું કરવું; મારી આંખમાં મૂન
ખરાવું છે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કાઠી જવું, મહાને કાઠીમાં ઘાલી ખાળવા
લઈ જવું. કાઠી નાંખવું એટલે રદ કરવું
અથવા રદ કરી ફેંકી દેવું.

૨. (પેસા) અર્થ અર્થ કરવો.

૩. નાપસંદ કરવું. ‘પરીક્ષકે ગણિતના
વિષયમાં કાઠી નાખ્યો.’

કાઠી મૂકવું એટલે કાઠી કાઢવું.

૨. રળ આપવી.

૩. શરીરપરથી ઉતારવું. (ફગડું)

૪. અસલ જોએથી કાઠી તરત જ

અને ઉપયોગમાં આવે એવી રીતે
અને એવી જગ્યાએ ખરાખર મૂકવું.

કાતર મૂકવી, કાઈ વસ્તુ ઉપર કાતર મૂક-
વાથી તે વસ્તુની નેવી ખરાખી થાય છે
તેવી ખરાખી કે ખીગાડ કરવો; ધુળધાણી
કરી નાખવું; તુકસાન કરવું; જાન કરવું;
હાની કરવી; રદ કરવું.

૨. દગો કરવો; વિશ્વાસઘાત કરવો.

કાતરિયું ખાણું, કોષની નજરે જોવું.

કાદવ ફેંકવો, અપવશ મળે-કલંક લાગે એવું
કાઈની પ્રત્યે અયોગ્ય આચરણ કરવું.

કાન સમાખવા-ચીમેટવા, હપકા દેવો; શિ-
ક્ષા કરવી-ઠોક દેવો; સુધારવું; કાંઈએ વાંક
કાંચો હોય તો તે વિષે તેને કડવા બોલ
સંભળાવવા-ધમકી દેવી.

કાન આવવા, સાંભળવાની શક્તિ આવવી.

કાન આવવું, કાને આવવું; એકાએક સાંભ-
વામાં આવવું.

કાન ઉઘડવા, વાત મનમાં આવવી; ચેતવું;
નિશ્ચિત-અક્ષર આવવી; સમજ જવું; જા-
ણવું.

“સુષિ લલિતા ઉઘડ્યા કાન,

યુક્તિ સૂઝી છે;

પેડી ઘરમાં કરતી ઝણકાર,

વાત રડી રચી છે.”

(કવિ હારકાંઠાસ.)

કાન ઉઘાડવા, ચેતવવું, જાણીતું કરવું; સ-
મજવવું.

કાન ઊંલા કરવા, સાવધ થવું; નિશ્ચિત થવું

૨. જીંધ ઉઘાડવી; સાવધ કરવું.

(ધોડા, કુરસી વગેરે જીંધ ઉઘાડતાં કાન
ઊંલા કરે છે તે ઉપરથી)

કાન કરડવા, ગુપચુપ કાનમાં-કાને કાન
મેળવી વાત કરવી; અસહત કરવી; છુપી
વાત કરવી. (કાઈ ત્રીજો ન જાણે એમ.)

“જુઓ કાન ઘણા કરડાય,
પરસ્પર પાસે;

જુઓ હાથ ધણા ચંપાય,
પરપર હાંસે. ”

નર્મકવિતા.

કાન કાપવા, વધારે સરસ-ચઢિયાતું થયું.
(મમત-સરસાઇમાં)

૨. કંગવું; તુકસાન કરી હેતરી જવું;
આહું અવળું ગટરપટર સમજાવી
કાઈતું કંઈ હરી લેવું.

કાન ખોતરવા, ખુશામત કરવી; મતલબને
સાર હદથી ગદે તારીફ કરી સંભળાવવી.

કાન ખોલવા, ચેતવવું; સંભળવવું.

કાન ધણા હોવા, બહુ બોળા હોવું; જૂઠા
જૂઠા માણસોના સમજાવવાથી જૂઠા જૂઠા
વિચારતું થયું; આપજીવિ ન વાપરતાં
ધણાં માણસોના ભંભેરવાથી ભંભેરાયું.

“ સાન નહિ ને કાન ધણા તો,
માન ઘટે સૌ સદમાં;
ધ્યાન નહિ ને માન ધણાં તો;
મન પડે ખટપટમાં. ”

નર્મગચ.

કાન ધરેલું સુકવા, બહેરાં નહિ પણ જાણી
જોઇને બહેરાં થયું; બેદરકારીથી અથવા
મદ્દલતથી ન સંભળવું.

“ અલિ વિનળી, ઝો વિનળી, અલિ
કાન ધરેલે મઝા છે કે શું ? ”

આત્મીજીવજી.

કાન ઝડાવવા, બૂલ દેખાડવી-કબૂલ કરાવવી;
કસર પોતાના તરફથી ઘઈ છે એમ કહે-
વાવવું.

૨. પસ્તાવો કરાવવો; એકાદ નકાફ
કામ ક્યાંથી પહોંચેથી છવને જ-
ળાપો કરાવવો.

“ એ તો બક્ષમલાનાં કાન ઝડાવે
એવો છે. ”

કાન ઠંડા થવા, (જડ સંભળીને) કાન
બહેરા ફાં ઘઈ જવા.

૨. એકની એક વાત વારંવાર સંભળ-
વાથી તેની કાંઈ અસર ન થવી.

કાન દેવા, ધ્યાન દેઈ સંભળવું.

કાન નીચે કાઢી નાખવું, ન લેખવવું; જે સાં-
ભળ્યું હોય તે તરફ બેદરકાર રહેવું; ઉ-
ડાવવું; ધ્યાનમાં ન લેવું; ન ગણકારવું.
માને છે કે નહિ હે મૂક;
કાન તજે કાટેછે ગતિ ગૂઢ;

માંધાતાખ્યાન.

કાન પકડાવવા, કાન ઝડાવવા જુઓ.
કાનપટ્ટી પકડાવવી, કાન પકડાવવા; બૂલ
દેખાડી કબૂલ કરાવવી.

“ આ કામમાં વિદ્યાગૌરી કુશળ યઈદતી
એટલુંજ નહિ પણ તે રાજમેળ, ખાતા-
વડી, અને આજ ગણવાની બાજતમાં પુ-
રપને પણ કાનપટ્ટીઓ પકડાવે એવી પા-
વથી યઈ દતી. ”

બે બહેનો.

કાનપર હાથ મૂકવો, નાકબૂલ કરવું. ૨. કા-
છતું કહેલું ન સંભળવું અથવા તે સંભ-
ળવા તરફ બેદરકાર રહેવું.

કાન ટુંકવા, (યર મંત્ર આપતી વખતે કાન
ટુંકે છે તે ઉપરથી) મંત્ર આપવો; ઉપદેશ
કરવો; સમજાવવું.

“ કાષ્ઠ સદૃશ તમને મળ્યો.
તેલે કાન શું ટુંક્યો;
વેરાગી ત્યાગી વધા,
મંસાર શું મક્યો. ”

સુદમાચરિત.

૨. ભોળાવવું; બહેરાવું; બમાવવું; બ-
માવી પોતાના તરફ કરવું.

“ નેને માલમ મજે નહિ મોક્ષની ર,
ટુંકે ચત્રમને કાન ટુંકનાર,
એ તો જામના પરાક મતો જાજીને રે. ”

૩. ચેતવવું. મોધગિતામણિ.

કાન કુટી જવા, બહેરા અથવા બહેરા નેવું
થવું. (પગા પોષાટથી)

કાન ફેડી નાખવા, બહેરું અથવા બહેરા
નૅવું કરવું. (ધણા પોપાટી) કાનના
દોડા ફેડી નાખવા પણ બોલાયછે.

કાન બહેર મારી ગયા છે, (રોમથી કે, તો-
પના બાપકા તમેરેથી)

કાન ભરવા-ભભેરવા, વાનો સંભળાવી
પોતાના તરફનું કરવું; કંઈનું કંઈ કીને
જૂઠું સંભળવું; આડુંતેડું મઠરપઠર કહી-
ને છેતરવું; કમવું.

"દરિનંદ ઉપર મારો દાન નગરો દનો.
તે એવી યુક્તિથી એના કાન એવી વડ-
ની નિંદાથી બને કે તેના મનમાં વેર ઉ-
ત્પન્ન થાય "

માયુરવૃન્દી લગાઇ.

" તારા ભેવી કાન બહેરતારીઓએ કાંઈક
કહું દરો તે ક્યાં સુધી નમતાનું છે ? "

તપત્યાખ્યાન.

કાન માંડવા, કાન ફેવા જુઓ.

કાન વીંધી નાખવા, કાનમાં જગરી અસર
કરવી.

" આ શું સંભળાય છે ? આ કુઃખનનક-
વિશાપ જે મારા કાનને વીંધી નાખે છે ને
ક્યાંથી આવે છે ? "

અરેગિયનનાઈસ.

કાન યુના થવા, કાન બહેરા થવા; કાન બે-
હેર મારી જવા; કંઈનું સંભળાવું ન હોય
તેવી હાલત થવી.

" શ્રવણ યુના થવા સામળા શીડરિ, લ-
ક્ષિમા નાય શું નિદ્રા આવી. "

હારમાળા.

કાનના કીડા ખરવા, રોમાંચ ખડા થવા; કમ-
કમારી ઉત્પન્ન થવી. (ધણાજ અસહ્ય શંક
બેઠુથી)

"રોજ બાઇઓ ને ભાઇઓ માત્રમમાળા
આવે, ને કાનમાંથી કીડા ખરે જોવાં બન-
નિયાં તેઓ એક ખીજાને સંભળાવે."

ગર્ધવસેન.

" ઈન્દરદારો પાડીદારોની મા દીકરી-
ઓને ચોરે બોલાવે, કાનમાંથી કીડા ખરે
એવી માત્રો મારે; અને ભોંકાના દેખતાં
તેમની આખર પણ લેવરાવે. "

શુ. જુની વાતો.

કાનની જૂટ પકડવી, સિધ્ધા-ભેલ લેવો. એવા-
નની તો મેં કાનની જૂટ પકડી છે "

૨. જાણ કજીવ કરવી કે પ્રથમ ન માન-
તાં છેવટ દારી યાકવું.

"સગરમાં ડાહ્યો સારે તે કાંઈક દારો પડ્યો
અને કાનની જૂટ પકડીને પાહો તે કુશ-
નમાં આવી જોશ ચીવવા લાગ્યો. "

જનમહેનત.

કાનનું કાનું, બોજુ; છેવરાઇ જાય એવું; સમ-
જનનું ઝટ સમજ જાય એવું; પોતાની જુ-
દિ ન વાપરતાં ખીજના કયા પ્રમાણે વર્તે
એવું; બહેરીએ તો બહેરાય એવું; કાઈ-
ના પર બરોસો રાખે એવું; કાઈનું સમ-
જવેલું ખડું છે એમ માનનાર; સંભળતાં જ
તરત પોગવાઇ જાય તેવું; સમજ-વકુદ-
પિતાનું.

" બોજોબીમ કાનનો કાચો, માયાનો ફરે-
લ, અને રજુનો ચરો દનો. "

નર્મગદ્ય.

" હપારે સધળા નાખુશ રહે ને રાગ કા-
નનો કાચો સારે ગમે તેટલી ઊંચી પદિ-
નો ચો બરોસો ! "

કરજીયેતો.

" એદલામાં નાનો પુત્ર પરમાનંદ ધેર આ-
વ્યો; તે સ્વભાવે કાચાકાનનો, રીખળી અને
સિતાસીઓ હતો. "

સદ્ગુણીવકુ.

૨. થોડું બહેરું, અડધુંપડધું સંભળે તેવું.

કાનનું હલકું પણ અર્થ ૧ માં
વપરાય છે.

કાનમાં આંખથીઓ ઘાલવી, ન સંભળ-
વું અથવા સંભળવા તરફ બેદરકાર કહેવું;
(સંભળવા જેવું ન હોવાથી) કાઈનું કહેવું
કાનપર ન લેવું.

“એક દહાડા તમારા ઊંઘરાતું તોફાન નજરેનાં જોઈએ તે તથા એમણે કાનમાં આંખાળાઓ ધાવી.”

બે બેહેનો.

કાનમાં ઉકળતું તેલ રેડવું, કમકમાડી ઉપભવવી; કપાવવું; મુખવવું. (કંઈ કંઈ બોલ કે મ્હેણાં કહી સંભળાવીને)

“ક્ષત્રી જાણે છેત તો આ કાનમાં ઉકળતું તેલ રેડવા નવાં વેણુ સાંભળા જોળા યાગતાં યુક્ષમાંથી ગર્જના કરતો કે-શરી મેદાનમાં આવે તેમ તું આવ્યો હોત.”

પ્રતાપનાથક.

કાનમાં કહેવું, ચુપચુપ કહેવું; કોઈ ખીન્ને ન સાંભળે તેમ ચુપચાપી કહેવું.

“આ પ્રમાણે તને આવીને તારા કાનમાં તેઓ કહેશે, પણ એવા તકલદી અને દુ-રુ-ચી વિચાર ઉપર તું લુપ્ત આપતો ના.”

૨. તત્કાળ અસર કરવી; તરત ચુચુ આપવો-અતાવવો. (રામઆણુઓપધે.)

‘આ દવા તું બે દહાડા ખાઈ નેઈશ

તો તને કાનમાં કહેશે.’

કાનમાં કીડા ખદખદવા, રોમાંચ ખડાં થવાં; કમકમાડી ઉપજવી; મુગ્ધતા વહુટવો; કોપવું. (સિમલ કે અપવિત્ર શબ્દો સાંભળવાથી.)

“પુનર્વિવાહ શબ્દ સાંભળીને નજોના

કાનમાં કીડા ખદખદતાતેઓ જ આમ કહે

છે કે જાળસોડા મોડેલી પ્રાય તો સાર.”

તર્મગચ.

કાનમાં દૂધા મારવા, ન સાંભળવું.

કાનમાં પૂમકાં ધાલવાં, ન સાંભળવું અથવા સાંભળવા તરફ બેદરકાર રહેવું.

કાનમાં પેશીને, કાંનેકાન મેળવીને; ચુપચુપ; કોઈ ખીન્ને ન જાણે એમ.

“કાનમાં પેશીને શી વાત કરે છે?”

કાનમાં કુંકે મારવી, (ચર મંત્ર આપતી વખતે કાનમાં કુંકે મારે છે તે ઉપરથી-

લાક્ષણિક અર્થે) છુપી મસલત કરવી; સમજવી પોતાના મતનું કરવું; બુમાવવું.

૨. બોધ આપવો; ઉપદેશ કરવો; શીખામણુ દેવી.

૩. ચેતવણી આપવી.

કાનમાં ભરાવું, જુઓ કાનમાં પેસવું. કાનમાં મંત્ર મૂકવો, (લાક્ષણિક) ઉપદેશ કરવો; બોધ આપવો; ચેતવવું.

૧. સમજવી પોતાના તરફનું કરવું; બોળવવું; કહેવું ખરું જાને તેમ કરવું.

“શામળિયા છો સ્વનંત્ર, કંઈ લાગ્યો ખીન્ને તંત્ર; કે કોઈએ મૂક્યો કાનમાં મંત્ર, કે જાંધ્યો શોકલડીએ જંત્ર.”

કવિ હારકાંદાસ.

કાનમાં વિષ રેડવું, કોઈને વિષે બોલું બોલી સામાના મનમાં માડી અસર કરવી; કાન બંધેરવા; બ્લૂં બ્લૂં સમજવવું; બોળવી નાખવું.

“ખાકનનાં ઉમદાં કોમે તેનાથી ગર્ભ શ-કાર્તા નહિ; તે રાજના કાનમાં તેને વિષે વિષ રેડી ખાપડાનું અનિષ્ટ જોવાને તે સત્ર તપ્પર રહેતો હતો.”

અરેભિયનનાઈદસ.

કાને હાટા દેવો, (હાટા દીધા હોય તેમ) ન સાંભળવું; સાંભળવા તરફ બેદરકાર રહેવું; ન સાંભળાય તેમ કરવું.

કાને નાંખવું, સંભળાવવું; ખગર આપવી-અપાવવી; કહીને જાણીતું કરવું; કહેવું; કહી છૂટવું; જાહેર કરવું; જણાવવું.

“એ ઉપરથી તેઓએ કરાવ કાધો કે એ સઘળા વાત કરજીને જઈને કહેવી ને તેને કાને નાખી કામ કરવું.”

કાને લૂંથ દેવા, ન સાંભળવું અથવા સાંભળવાની દરકાર ન રાખવી.

૨. કુંકે જાણીતો નથી એમ દર્શાવવું. (કાનપર દાખ દાખને.)

કાનેથી કાઢી નાખવું; સાંભળ્યું ન સાંભ-
ળ્યું કરવું; સાંભળેલું ઉડાવી દેવું અર્થેવાં
તે તરફ લક્ષ ન આપવું; અનુભવા થવું.
કાનોકાન, રૂપરૂ-ખીખ માણસની મારફત
વગર; પડે; જાતે; પોતે.

૨. એક કાનેથી ખીજી કાને-ખીજી કાને
(એમ વાત દેશાવવાના સર્વધર્મા.)
કાનછેરિયાં ખરવાં, રૂપે રૂપાં જિભાં થવાં;
રોમાંચ ખડાં થવાં. (ખૂંડા શખ્દો સહન ન
યઈ શકવાથી) કાનછેરિયાં અમળાવાં
પણ બોલાય છે.

કામ કરી આપવું, દાખદો કરી આપવો.
કામ કાઢી લેવું, પોતાનો સ્વાર્થ સાધી લેવો
(તજવીજ-યુક્તિથી.) “અંધેર રાત્રીની
બર અદાલતમાં પક્ષકારો પોતાનાં કામ
કાઢી લેવાની ખાતર ન્યાયાધીશની ગાદી
ઉપર પેચાતી ચેલીઓ પાથરે છે.”

ગર્ધવસેન.

“વેપારીઓમાં સંપત હોય તો પરદેશનાં
લોકો એક ખીજીને આડું અંધળું સમજીને
પોતાનાં કામ કાઢી લે, માટે માત્ર સ્વાર્થ
ઉપર જ આધાર રાખીને પરદેશીઓને હાથ
નાણું જવા દેવું નહિ.”

નર્મગદ્ય.

કામ થવું, પાર થવું; ઠેકાણું થવું; મરણ
પામવું. “ગંભીરસંગે આપણ કામ
થવા.”

કામમાં કામ કાઢી લેવું, એક કામ કરતાં
ખીજું કામ કરી લેવું; બે કામ સાથે-માં-
યમળતાં કરી લેવાં; ‘એક પંથ દો કાળ’
એવી રીત રાખવી.

કાયા દેખાડવી, શરીરના ગુપ્ત ભાગ દેખા-
ડવા. (દરદીએ વેચને, સ્ત્રીએ પુરુષને, કે
વિધવાએ ખીજની સાથે લગ્ન થયા પછી
તેણે-મગેરેએ.)

કાલ ઉઠીને, થોડા વંખતમાં; આગળે જતાં;
અવિધમાં;

કાલો કેપાર્થ જ્યાં, કાલોમોથી બહાર ફે-
ળાતો કપાસ કાઈ કાપી જાય અને જેવું
તુકસાન થાય તેવું તુકસાન થવું; મોટો
ખીખાડ થવો; અનર્થ થવો.

૨ કાલો કપાવાથી નવી અસર થાય
તેવી અસર થવી; હોશ ઉઠી જવા;
હિંમત હારી જવી; (રાજાશુક.)

કાદા કાઢવી, કંટક ટાળવું; નડતર દૂર કરવું;
પીડા ટાળવી.

કાશળ-કાસલ કાઢવું, (સં. કદમલ-મેલ-
પાપ ઉપરથી) પીડા ટાળવી; અડચણ-હેરફટ
કરનાર એવું ને કાઈતે દૂર કરવું (મારીને અ-
થવા ખીજી કાઈ યુક્તિથી.) નારી અને
નાન્યતર જાને જાતિમાં વપરાય છે.

“કનકાવતીને ઘેર દાનાજી પડ્યો હતો.
તેને આદ્યસમાચાર મળતાં કોષાયમાન થઈ
બોલ્યો, એ ચોર કાઢ્યો, પણ કીક છે.
હવે હું એમની કાસલ કાઢીશ; હું એમને
જીવતા જવા નહિ દઉં.”

વનરાજ આવડો.

“જેઓ લાંચ લાલચથી ડગે નહિ અને
સામા યઈ આડા આવે એમ જાણવામાં
આવે કે જાઈ તથા તેના સાગરિતો તેમનું
હરેક રીતે કાસલ કાઢે.”

ગર્ધવસેન.

કાશીએ સંધ જવો, ધારેલા અર્થની સિદ્ધિ
થવી; ફતેહમંદીથી પાર ઉતરવું.

કાશીનું કરવત, કરવત સુકાવવું. જુઓ.
કાષ્ટ લક્ષણ કરવાં, અભિકાષ્ટ લક્ષણ
કરવાં જુઓ.

કાળ ખૂટવો, આવી બનવું; બાર વાગી જવા;
આફત આવી પડવી.

કાળચક્ર ફરવું, (ભાથે) દશાંતર-રિથત-
તર થવું.

૨. મોત બનવું; આવી બનવું; આખરે
આવવી; અંતિમ આવી પડવી.

કાળના કોદરા કાઢવા, (આગણોતરા કે કાષ્ટ

કાળના જૂનો તે ઉપરથી) બહુ જૂની-લાંબા વખત ઉપરની વાતો ઉચ્ચાવવી; જૂની પુરાણી બાબતો કહી બનાવવી (નિંદાના રૂપમાં.)

કાળના કોદરા ખાઈને આવ્યો છે, બહુ જૂનો અને બહુ અનુભવો બન્યો છે; બહુ જીવોને બહુ પાકા થયા છે.

કાળમાંથી આવવું, (લાક્ષણિક) ખાવાની અતિશય લઘુતા વાળા-જૂનાળના માણસને વિશે બોધતાં એમ વપરાય છે કે 'એ તો કાળમાંથી આવ્યો છે.

કાળજી વિનાનો, જે દરકાર; સાદસિક; છાંતી વાળો.

કાળજીની કોર, કાળજીની કોર જટલું બહાલું; ધણુંજ વડાલું; પ્રાણ સરખું જરૂરું ને વડાલું.

"મારો કાકા તો કાળજીની કોર છે, એને હું પરદેશ શી રીતે મોકલું?"

સુબોધપ્રકાશ.

હૈયાનો હાર, આંખની કીકી, મોંનું પાન, મૂછનો વાળ, વગેરે એમ મતજાના પ્રયોગો છે.

કાળજીનું ખરેખરું, આદ્યપાંચગી; ઘેરું; ઉ-રેલ તબિયતનું; અરિયત મગજનું; વારેલ; વાદંડી; વધારેબું; અદૃઢ

કાળજીનું નરું, સાવધાન; સાવધ; ખમડદાર; હોશિયારીથી વર્તનાર; ચોપાસ નમ્મર રાખી રાકે એવું; ચોક્કસ કાળજીનું; માદેલ ન મોલ એવું.

૨. વિસરી ન જાય એવું.

કાળજીનો ડંખ, કારી વા; કાળજીમાં થએલી જગદી અસર.

૨. હાલવેર; કીચો; કહી દુરમવાઈ.

"તને પ્રેમથી આશિર્વાદ આપવા સાર મન કરી એવું બનાવશે, પરંતુ એના કાળજીનો ડંખ તોળે ને તાળે રહેશે."

અરેખિયન નાઇટસ.

કાળજીમાં કટારી છે, પેટમાં કાતી છે-કીનો છે-વેર છે. ખકાર દેખીતો નહિ પણ અંદરખાનેથી વેર લેવાનો-નુકસાન કરવાનો જોરસો છે.

"શણગારી તરવાર ઉપર સારી, અંતર રહે કટારીરે; તેમ સુંદર સ્ત્રી મોહન વધતી, કાળજી માંહિ કટારીરે."

કવિ દયારામ.

કાળજીમાં કોતરી રાખવું, માદ રાખવું, વિસ્મરણ ન થાય એમ ખુબ ધ્યાનમાં રાખવું; ન બૂલી જવી એમ કરવું; કાળજીમાંથી ન ખસે એવું સદૃઢ કરવું;

"એક વાત તમોને કહી રાખું છું તે વાત તમારે કાળજી કોતરી રાખવી જોઈએ."

અરેખિયન નાઇટસ.

કાળજીમાં લખી રાખવું, માદ રાખવું; ન વિસરાય એમ કરવું; મનમાં હસાવવું; જરૂર પડે કે તરત સાંભરી આવે એમ કરવું.

કાળજીમાં લોહાની એખ છે, અતિશય કાળજી-દીલગીરી છે; હમેશા ખુબ્યાં કરે એવી યુમ અથવા મદતની ચિંતા છે.

કાળજી કપાઈ જવું, કાળજી કપાવું-ચીરાવું હોય તેવું દુઃખ થવું; પ્રાણ જવા જેવું થવું.

"તમારી આત્મિકતાપક સિધ્ધિથી મને અતિશય ચિંતા થાય છે ને એ જતાંતથી માર્ગ કાળજી કપાઈ જાય છે."

અરેખિયન નાઇટસ.

કાળજીના કડકા કરવા પણ જોતાય છે.

"વિવાદ દિન વરપોડો રેખું,

ચિંતાના લાગે ચરખા;

તેડેકાને લગેમયા રેખું,

રાજનું થાયે કટાસ."

પેનચરિત.

કાળજી કાચું છે, એ અસર થાય તેવું છે, ખીકખ છે; પિરમ-દિમન થતી કે તેવું છે; પોચું છે; જાની કમજો છે.

કાળજી કુતરે કરડ્યું છે, શુદ્ધિ-માન રહેતું નથી; ખગડદારી નથી-રહેતી નથી.

યાદ રહેતું નથી; વારંવાર બૂઝી જવાય છે. “પણ તમને સાંભરે શું કરવા ને । તમારું કાળજી તો કુતરે કરડ્યું છે. ”

વિધાવિવાસ.

કાળજી કોતરવું, સંતાપવું; કનડવું; રિખાવ્યાં કરવું.

કાળજી ખંડાઈ જવું, કાળજી ખંડાતું હોય તેવું દુઃખ યવું-કાળજીમાં વેદના થયી; ધણું હેરાન થવું; પ્રાણ જવા જેવું થવું (અદે-ખાધથી, ચિંતાથી કે કાળજીમાં વેદના થવાથી.)

“દૃઢ પુરોની નવીઓ રૂપાળીના સુખની અદેખાઈ કરવા લાગી; પોતાને દુઃખ અને તેને સુખ યશે, તેથી કેટલીક સ્ત્રીઓનાં કાળજીં ખંડાઈ જવા લાગ્યાં. ”

ગુ. જુની વાંતા.

કાળજી ખસવું, કાળજી ઠેકાણે ન હોવું; મન ભ્રમિત થવું; ઘેલું-ઉડેલ તળિયતવું-દાધારવું-અદેક થવું.

કાળજી ખાઈ જવું, કાયર કરવું; સંતાપવું; દુઃખ દેવું.

કાળજી છોલવું, સંતાપવું; કાયર કરવું.

કાળજી કાઢું હોવું, નિરાંત હોવી; સતોષ હોવી; વૃત્તિ હોવી.

કાળજી કરવું-કંડું થવું, સંતોષ થવો; ઈચ્છા પૂરી પડવાથી ધરાવું; વૃત્તિ થવું; નિરાંત વળવી; સુખી થવું. “ તારા જેવો ડાહ્યો પુત્ર ઈશ્વરે મને આપ્યો છે તેથી હું તેનો ઓશિંગણ થયો છું હવે મારું કાળજી ઠંડું મને નિરાંતે મોત આવશે, ને મારું કદ્યાણ થશે. ”

વનરાજ્યાવરો.

કાળજી ઠેકાણે હોવું, શુદ્ધિ-માન હોવું; જગતિ-ખગડદારી-હાંશિયારી હોવી; ચારે

પાસ નજર રાખવાની શક્તિ હોવી; વિવેકમાં-મર્યાદામાં હોવું.

“ઈશ્વર સિવાય ખીજી કાઈ મદદાનુ અને શક્તિમાનુ નથી, અગર ને મારું કાળજી તો ઠેકાણે છે પણ મને સમજા દીવાનો ગળી કાઢશે. ”

અરેગિયનનાઈદસ.

કાળજી તપી આવવું, યુસ્સે યવું; કોષથી તમે યવું; રોરો ભરાવું; અતિ ઉગ્ર લાગણી થવાથી કાળજીમાંથી લોહીનો ઉછાળો આવવો; ગરમ થઈ જવું.

કાળજી ધડકવું, હિંમત હારવી; બચ્ચીત થવું; પોતિયાં વણી જવાં; ગભરામણ થવી.

કાળજી પકડી રાખવું, હિંમત ન છોડવી; ધીરજ ન છોડવી; કાળજી વરા રાખવું; કાળજી ધડકવા ન દેવું; ગભરામણ ન યાય એમ કરવું.

કાળજી પાકું (છે), ન છેતરાય એવું; ગાંજ્યું ન જાય એવું; અનુભવી; વાકિફગાર; ખંધાઈ સમજી જાય એવું.

૨. વિસરી ન જાય એવું; રંભરણમાં રાખનાર.

૭. ઝટ અસર ન યાય એવું.

કાળજી ફટકી જવું, ડાગળી ખસવી; ઘેસા થવું; ચળી જવું; ખુદ્ધિ બાદ થવી; ખડા-વરૂં થઈ રહેવું.

“ ન્યારથી મેં તને દીઠો છે ત્યારથી મારું કાળજી ફટકી ગયું છે; મેં ઘણી સ્ત્રીઓ જોઈ છે, પણ તારા જેવી રૂપસુંદરી તો હું તનેજ જોઈ છું. ”

મનોરમો.

કાળજી ફાટી જવું, બધું ચિંતા વગરેથી છેક ચોંકી ઉઠી, અકળાવું.

૨. આશ્ચર્યકારક દેખાવ જોઈ દબકા જવું; બેહદ વિસ્મય થવું; મર્યાદા ખડાર જવું; અવિવેકી થવું.

“જીવાનીઆનાં કાળજી દારી નય તેવી તત્કાલતઃ ચોળી અને તેનાપર કા. મીની આંખોનાં તેજ હરી લે એવા હીરા-નો હાર જીવાન પેદા નેવી સ્ત્રીએ ધારણ કર્યો.”

૩. જીની ચોંટા.

કાળજી કુટુંબ, અક્ષય જીવી; ખખડદારી જતી રહેવી; શુદ્ધિ-ભાન ન હોવું.

૨. યાદ ન રહેવું; વારંવારજુલો જીવું.

“તેનો ઉપરનો દેખાવ રૂઢ અને સુખ્ય-છતાં ભાષિસાહેબ અંદરથી કુટેલા કાળ-જીના જણાય છે.”

અરેખિયનનાઇસ.

કાળજી ફેફસીને ખાઈ જવું, સંતાપવું; દુઃખ દેવું; રીંગાયાં કરવું.

(ઉપરથી ન દેખાય એમ અથવા કોઈ ન જાણે તેવી રીતે.)

“નરમ સ્વભાવના આદમીને લોકો કા-ળજી ફેફસી ખાનારા તથા યાદ ડાંડ કહે છે અને કાવતી તકે તેમને વળી સાક્ષર સ્વભાવના સારા માણસમાં ખખાવે છે.”

દુનિયાંદર્પણ.

કાળજી બળી જવું, દિલગીર થઈ દુઃખ થવું; જોસ્તાથી અકળાવું; ગમરાવું; ચરેકો પડવો; કાળજીમાં ચીચરવટો પેદા થવો; બહારથી ન દેખાય પણ અંદરની કોઈ શુભ ચિંતાથી અંતર બળવું.

૨. અદેખાઈ થવી; ઈર્ષ્યા થવી; સા-માના સુખ જેવું પોતાને તેવું સુખ નહિ હોવાથી આસકો આવવો; ચિંતા થવી (ઈર્ષ્યાની નજરે.)

૩. શુદ્ધિ-ભાન જવું.

“રોડોને કચી વાંતની ખખર તો રા-ખતી નહિ; પહેલી આ ગોરતી કાંઈ સોઈ કરવી કે નહિ! રોડોનાં કાળજીને બળી ગયો છે.”

વિદ્યાવિલાસ.

કાળજી બોતેર હાથ છે, કાળજી કંઠથી છે-ચોક્કસ છે; શુદ્ધિ છે; જાગૃતિ છે; હો-શિયારી-ખખડદારી છે; ચારે પાસ મજર રાખવાની-શક્તિ છે.

કાળજી લગાઈ આવવું, હુમો જામવો; રડાય-ખોલાય નહિ તેવી રીતે આવકાની સાથે અસર થઈ આવવી.

કાળજી રીડું થવું, (વાસણ જેમ વપરા-ઈને રીડું થાય છે તેમ-ધણી જાતના અ-તુભવ થવાથી-ધણી ખતા ખાવાથી-ધણી ધણી અડચણો-બોમ્બીને કંઠણ થવું; ખમી ખમીને પાંશરું થવું; કંઈજ અસર ન થાય તેવું પાકું થવું.

કાળજી સવામણ ને સાતશેરનું છે, કાળજી વજૂ નેવું-અસર ન થાય તેવું કંઠણ છે.

૨. ધણું હિંમતવાન છે.

૨. ચોક્કસ છે; ગરહત કરે એવું નથી.

કાળજી કોરાઈ રહેવું, યાદ રહેવું; જુલો ન જવાય એવું થવું; કાળજીમાંથી ન ખસે એવું દૃઢ થવું.

“અરજ કરનારે જો એ આર તીખાં વેણ રાગને કલાં હતાં તે તેને કાળજી કોરાઈ રલાં હતાં.”

વિદ્યાવિલાસ.

કાળજી ટાઠક કરવો, સંતોષ ઉપજાવવો; નિરાંત કરવી.

કાળજી હાથ ધરવો-રાખવો, નિરાંત રા-ખવી; ધીરજ રાખવી; સાંસતા રહેવું; નિ-શિંત રહેવું.

૨. ધીરજ આપવી.

કાળજી પચથર, કાળજી પચથર બહુ કંઠણ દોષ છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ નિષ્કુર અંતઃકરણના-કંઈ અસર ન થાય એવા નિર્દય અથવા જડ માણસને વિષે જોણતાં વપરાય છે.

કાળા ધોળા કરવાં કાળજીને વળાડવું ને કાળજી

ન્યાસ કરવું; ઉધાંચતાં કરવાં; સારાં નર-
તાં (કર્મ) કરવાં.

“લોકો લાખો રૂપિયા મેળવે છે તે કા-
ળાં ઘોળાં છીધા વગર મેળવતાં નથી.”

સં-મા.

કાળા અક્ષર કુટી મારવા, લખતાં ન આ-
વડવું; કેવળ મૂર્ખ હોવું; અક્ષરશ્ય હો-
વું; લખીને વાંચતાં ન આવડવું. કોકો
કુટી મારવો પણ બોલાય છે.

“કારભારીઓ કાળા અક્ષરને કુટી મારે
એવા વિદ્વાન હોવાથી બેઓ રાજકારભાર
દેવી રીતે ચલાવતા હશે, તેનો વિચાર
વાંચનારે જ કરી લેવો.”

ગર્ધવસેન.

કાળા તંત્ર ચોરવા, (એ હિંદુ ધર્મશાસ્ત્રમાં
મોટા અપરાધ ગણાય છે. કોઈ આત્મણુ
કોઈ તત્ત્વના ખેતરમાં યદને જતાં અગ્ન-
ણુતાં તેના કપડામાં તત્ત્વસરા આવેલા તેને
હીથે ખીન્ને જન્મે તે ખેતરવાળો બ્યારે ધાંચી
થયો, ત્યારે તે આત્મણુ તેને લાં બળદ રૂપે
રહ્યો અને તેની ધાણીએ બેડાયો એક વ-
ખત તત્ત્વ ધરતી બહાર પડેલા ને ધાંચી
બહાર ગયેલા તે વખતે તેની પાડાસણુને
તે લેવાનું મન થયું, તે ઉપરથી તે સપડું
લઈ બરવા માટે આવી, તે જોઈ તે બળ-
દને વાચા થઈ અને બોલ્યો કે પેલે જ-
ન્મ મેં માત્ર બે ત્રણ તત્ત્વના દાણા ચોરેલા
તે બદલ મારે આટલી મજુરી કરવી પડે
છે, તો તને આટલા બધાની ચોરી માટે
શી શિક્ષા થશે તેનો જ વિચાર કર.)

કાળા અડધિયા ચોરવા પણ બો-
લાય છે.

“કાં તો કાખા હશે પિંપળા,

આબ્યાં હશે તુળશીનાં વન છ.

કાં તો કાળા તત્ત્વ ચોરીમા,

દુબ્યાં હશે તપસીનાં તન છ.”

વેનચરિત્ર.

“મેં તે કયા જન્મના કાળા તત્ત્વ ચો-
ર્યા હતા કે તમે મને દુઃખ દેવાને જ સર-
ન્યા ?”

સલભાગાખ્યાન.

કાળા માથાનું માનવી, માણસગત; મન-
ધ્યમગ.

“કાળા માથાનું માનવી શું ન કરી
શકે ?”

“કબૂત કફે છું કે આ અડચણ ખરી
છે, ને તેના દેખાવથી તું બૂલાવો ખાય
અને, તેના મગજમાં શું શું ભરેલું છે તે
ત્તણુવું કાળા માથાના માનવીની શક્તિ ઉ-
રાંતવું કામ છે.”

અરબિયનનાઈટ્સ.

• “આ કાળા માથાનો માનવી;
એને નિર્દયતા હોય ઘણી.”

નળાખ્યાન.

કાળી ઘોડીપર ચઢવું, (કાળી ઘોડી અશ્વ-
ણુને કહે છે. તે ઉપરથી) અશ્વણુની પુર
નિશા-ખુમારીમાં આવવું.

કાળી દીલી, કલંક; બદનામી; બદો; ઘણું
હીણું કામ કર્યાનો કપકા; લોકમાં નકારે
કહેવાવું તે; અપજરા.

“મારા કુટુંબનું તથા મારું પોતાનું રક્ષ-
ણુ કરવું એ મારા મુખ્યધર્મ છે, એમ ન
કફે તો મારા ઉપર દોષ, અરે, મને કાળી
દીલી ચોંટશે.”

અરબિયનનાઈટ્સ.

કાળી નાગણ, ઘણીજ ખારીલી ને રંખીલી
આને વિશે બોલતાં વપરાય છે. પુરૂષને
માટે કાળો નાગ-સાપ વપરાય છે.

“હઉં એરી હું કાળો સાપ,
માટે સમજને કરજે માફ.”

નર્મકવિતા.

“અરે દુષ્ટ કોભાંડમતિ ! અરે કાળી
નાગણ ! તું શું કરવા બેઠી છું ! તારાં કો-
ભાંડ કોઈ કળી શકે એમ નથી.”

ગર્ધવસેન.

કાળીઓ વહનાગ, મહા ઝેરીલા અને ડં-
ખીલા માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

કાળું કર, ખસ; ચલ; નિકળ; જતો રહે;
દીસ્તો રહે; ભાગી જા; સૂઝતું કર. (તિ-
રકારમાં.)

“ આવતાં તું પાસ મારી,
કેમ લજવાતો નથી;
જા જા મારી પાસથી,
તું કાળું કર લાં યજી. ”

કવિ નર્મદ.

કાળું કરવું, કલંકિત કરવું.

કાળું કૃતર્ક એ લાવ નથી પૂછતું, કૃતાર
નેવું કોઈ દલકું પ્રાણી પણ ગણના કે
દરકાર કરતું નથી. “ એનું તો કોઈ કાળું
કૃતર્ક એ ભાવ પૂછતું નથી. એને તો શાનો
મોટો ભા કરીને તમે યાપ્યો છે. ? ”

કાળું ગોઈ, (આ દુનિયાની જે બાબતો
છે. તેમાંનું એક પાસું) ખજાપંચ, કાવ-
તરાં, વિશ્વાસપાત, હરામખોરી, અસલતા,
કુરતા વગેરે દુરાચરણના કાળજી-મેશે કરીને
કાળું છે અને ખીજું પાસું કે જે આગતા
કાળા પાસાને મુકાબલે ધણુંજ વિષમ રીતે
નહાનું અને તે પણ જેમ મદલુને વિશે
ચંદ્રના જિંબનો મોટો ભાગ ખમાસ યદને
કંઠજાકાર માલુમ પડે છે તેમ માન એક
મંખી રેખા નેટલું જ માલુમ પડતું ધર્મ,
નીતિ, પરમાર્થ-પ્રેમ-દયા-સલતા વગેરે સ-
દાચરણના સદેશ આભાસથી ઉજળું-ગોઈ છે
તે જલ્દજેજ-કોઈકોઈ પ્રસંગે ઢઢી તથા થો-
પક દિલ્લિએ જોતાં જેમાલુમ રીતે જણાય
છે. કાળા પામામાં રહેવાથી કાળો રંગ
અને ઉજળા પાસામાં રહેવાથી ઉજળો પાસ
લાગે છે. તે ઉપરથી) સદાચરણી વા દુરા-
ચરણી; સારી વા મારું.

“ નામરિકા-સખિ, આપણાથી એનું યાવ !
આપણે ખાજ માગાવના છોઈ દેવતાએ !

કોઈ કાળું ગોઈ કહે તો વિષ ખાઈ મ-
રવું પડે. ”

સલમામાખ્યાન.

“ અમને આશા તમતણી છે,
અમે તમારાં છોઈ;
લાજ લાગે વદને, કોઈ કહેશે
કાળું ગોઈ. ”

ઓખાહરણ.

(વિશેષે નકારા ભાવમાંજ વપરાય છે.)

કાળું પહેરવું, (ઝીઝિએ શોકમાં), શો-
કની નિશાનીમાં કાળો પોશાક પહેરવો.

કાળો પાણીએ કાઢવું, સમુદ્રપાર કરવું;
દેશનિકાલ કરવું. (શુદ્ધેગારને)

“ જેમને કાળેપાણીએ એટલે દરિયાપાર
મોકલ્યા તેમને આનંદમાન બેઠમાં પૂર્યા. ”

બરતખંડનો ઇતિહાસ.

કાળો પાણીએ ચઢવું, શુદ્ધેગારે દેશપાર
થવું; દરિયો ઝોગંગી ખીજે દેશ નઈ છ-
વતા સુધી લાંજ રહેતું.

કાળો ચાંદસો, બટો-કલંક; બદનામી; અપ-
જસ; કાળી દીલી;

“ પરાધીનપણાનો કાળો ચાંદસો કપાળે,
છે દગ્ગર વર્ગ થયાં ચોંટયો તે કુણ રાજો. ”

બાળચન્નગ્રીક્ષી.

કાળો ચોર, કાળાં કર્મ કરનાર; કુકર્મી; કુલ-
હૂખી રીતે અધોર કર્મ કરવાવાળો.

“ કાળા ચોરના કાઠી લાવીને પણ દું
તેનાં નાણાં આપવા શક્તિ ધરાવું છું. ”

કાળો ટાપ, કલંક; અપવસ; લાંબન; ખં; માન-પ્રતિજ્ઞાની દાનિ; નહાઈ કામ કીધાથી
મંતી બેઆખર (હીટે નદિ એતી.)

“ મુંબાર ને બમિયાર કરી દવારામે ફો-
કાતી નીતિમાં બમાડ ક્યો છે અને પો-
તાના નામને કાળો ટાપ લગાડયો છે. ”

નર્મદ.

કિંગલાણે ચઢવું, દરખમાં આવી જવું

કિનારે આવેલું વહાણ કુખયું, નજીક આવેલું સુખ ગ્રામ યર્ધ જતું.

કિયે મોઢે ? શી આમરથી ન શું મોઢું લઈને ? કયા સફળીથી ? શી રોમાંથી ?

“ સુઘતાનની બેઠ લેવી હું જાણું છું કે મુસ્કેલ નથી પણ સાં જઈ કિયે મોઢે માગણી કરે ? ”

અરેમિયનનાઈટ્સ.

કીડીઆઈ ઉભરાયું, કીડીઓની ઈંડાળ ગોળ, ખાંડ કે મધના વાસથી ઉભરાય છે અથવા ચોમાસા આગમ્યે જ આપાટની ગરમીથી ઉભરાય છે તે ઉપરથી ગળ્યું ગળ્યું ખાવાની-કાંઈ દાયદો મેળવવાની આશાથી અથવા તેવા કાંઈ ખાસ પ્રસંગ પર લોકોનું બરાતું-એકઠું થતું.

કીડીઓ ઉભરાવાં પણ કહેવાય છે.

“ ભાંડ ભવૈયા વગેરે જાયઝ માણસની ગામમાં કીડીઓ ઉભરાઈ રહી છે. ”

પાંચાક્ષી રસનાખ્યાન.

કીડીઓ અઠવી (પગે), અશક્તિ આવવી; ઉડીને કામ કરવે કંટાળો ખાતો હોય એવા માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

કીડીનો વાધ, નજીવી વરતુને મોટી કરી ચાપવી તે; નાની અથવા નજીવી વાતને ઘણી અગત્યની અને મોટી કરી બેસાડવી તે. કામના વાધ અને કીડીનો કુંજર પણ બોલાય છે.

કુંકવો કરવો, મરી ગએલાને નામે રડવું.

૨. અવસરે ખરય ન કરવો; દબાડાને

અવસરે રડી ઉઠવું.

‘ તે તો ખાપને નામે કુંકવો કરશે. ’

કુંખ ફાટવી, છોકરાં યવાં; સંતાન યવાં; સંતાન યવી. “ મારા નિસાસાલાગ્યા તે સંતાન કુંખ જ ફાટી નહિ. ”

સ્ત્રી સંભાળ.

કુંખો નીચોવી, વિત્ત ઝાણું કરવું. (મહેનન મજૂરીનું કુંખ વેડીને.)

‘ કુંખો નીચોવીને પૈસો ભેગો કર્યો છે, બાઈ ? ’

“ કુંખો તો કુંખો નીચોવીને પાણી આપે છે માટે સમુદ્રના કરતાં તેને ધન્ય છે ! ”

કુમારપાળપ્રબંધ.

કુટી કાઢવું, પરાકાષ્ટા એ પ્રાપ્ત કરવું.

“ તે બધામાંથી રોજના રોઠલા નેટલું પણ કુટી કાઢીશું. ”

કરણધેસો.

કુંડાળાં કરવાં—વાળવાં, ગરબડગોટા કરવો; ‘ લોચા’ વાળવા; હિસાબમાં ગોટા વાળવો; ગોળોપિંડોળો કરવો.

“ સાહેબને અટપટ સમગતઓ, હિસાબમાં કુંડાળાં વાળ્યાં અને ખીખ પાંચ વરસ સુધી મસાસ દર્યારના હાથમાં રહે એવો ફેંસો થયો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કુતરાં બિલાડાં જેવું, લગેરહે ન અને એવું. (કુતરાં બિલાડાંની પેટે).

કુતરાં બિલાડાંનો અવતાર, કુતરાં બિલાડાંની પેટે જતી ઉપજીવિકાનો આધાર ખીખની મરજી ઉપર છે અથવા જને હ-મેશાં ફિફરમાં રહી રખડતાં રખડતાં જ ગળ્યું તે પર જ ગુજરાન ચલાવવાનો આધાર છે તેવા માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

રથવાયો અવતાર

૧. કુતરાંનો જેવો ધરમાં અપ્રીતિવાળો સંસાર.

“ જો ભોગજોગે એક બે છોકરાં પેટપ-આં તો પછી કુતરાંનો અવતાર જોઈ લ્યો. ”

ભામિનીબૂપણ.

કુતરાં ભસાવવાં, લઠાવી મારવું અથવા લઠાઈનું મૂળ રોપવું.

‘ તે જ્યાં હોય સાં કુતરાં ભસાવતો ફેરે છે ? ’

૨ માયું મારવું; જૂઠા જૂઠા વિષય તરફ મન ધાકવું.

‘એય ઠેર ઠેર કુતરાં ભસાવે છે તો !’

કુતરાની ઊંધ, ઊંધમાંથી જરા ખખડાટ થતાં
ઝટ નાગી હોં એવા ચંચળ માણસને વિશે
બોલતાં વપરાય છે કે ‘એની તો કુતરાની
ઊંધ છે.’

કુતરાની પૂછડી, કુતરાની પૂછડીના જેવું વાંકું
ને વાંકું; ગમે તેટલું સમગ્રત્યા છતાં પણ
ન સમજે એવા એક મતિવાને હકીકા મા-
ણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે; પોતાનો
દુષ્ટ સ્વભાવ ન છોડે તે.

૨. ગાન વિનાની ફાગટ પંડિતાર્થને વિશે
બોલતાં પણ ફટલીક વાર વપરાય છે.

કુતરાને નાખતું, ફાગટ યુમાવતું; જે રસ્તે
વાપરતું જોઈએ તે રસ્તે ન વાપરતું.

‘વરસ કુતરાને નાખ્યાં.’

‘ખાધેલું કુતરાને નાખ્યું’ એટલે
ખાધું પીધું દીપી ન નીકળ્યું; ખાધા પીધા-
થી જે શક્તિ આપવી જોઈએ તે ન આવી.

કુતરાને મોતે મરતું; કુતરાનું મોત બહુ માહું
ગણાય છે તે ઉપરથી).

અવગતિયું થયું; જીવ ગતે ન જવો; કાઈ
સંભાળ લેનાર ન હોય એવી સ્થિતિમાં અ-
ધવ્ય ભ્રમણામાં પરાણે જીવ જવો,

“અગત્યા કાયદો કપરો છે, કપરો છે, કુત-
રાને મોતે માર્યા જશે.”

ભટતું મોપાણું.

કુતરું કાન કરે છે, કુતરું કાન ફફડાવે છે-અ-
પશુકન થાય છે,

કુત્તી દેવી, દોરી કે માંજે જલદીથી તૂટી જાય
તેમ કરવાને દાંત અગર નખ વડે તેમાં જ-
રાક ખાડો પાડવો; દત્તી દેવી.

(કનકવાને)

કુંદકો મારવો, વગર વિચારે સાહસ કરતું; શ-
ક્તિ ઉપરાંત ફાળ ભરવી.

કુંદરતનું જેવું આપણું-વાળનું, મરણ પામ-
તું; મરી જતું.

કુંદનમાં જડવા જેવું, (લાક્ષણિક અર્થ.)

આ પ્રયોગ બહુધા વાંકામાં વપરાય છે. વિ-
ધા-ધન-પરાયી શોભે એવું.

કુંદી કરવી, (કુંદી-સં. કન્દ=મારવું.) ધો-
ળી લોકો ધોજેલાં લૂગડાંમાં કરચલી કે ધુળ
ન રહે અને સફાઈ આવે તેને સાર લાક-
ડાનો ઘોઠો ઠોક છે તેને કુંદી કહે છે તે
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) લાકડીથી મારતું;
પ્રુખ માર મારવો; ધમધમાવતું કે ધમકાવ-
તું. (વાંકાપણું કે આડાછ ટાળવાને માટે.)

“તેણે તે ઘોડુસ્વારના સરદારની વળી
વધારે કુંદી કરવા માંડી.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

કુંદીપાક આપવો, માર મારવો; લાકડી કે દંડી-
કાવતે મારતું. (વાંકામાં)

“હું જેવો બેઠો થયો તેવામાં ખીજે આ-
દમી મારી ગાંસડી લઈ નાહો; હું તેની પા-
છળ દોડયો અને ફટકે છેટે તે બેઠે
એકા મળીને મને કુંદીપાક આપવા માં-
ડ્યો.”

વનરાજ ચાવડો.

કુંભ મૂકવો, નવા ઘરમાં વાસ કરતી વખતે
મુહૂર્તમાં આગળથી એક જગ્યાએ સાથીઓ
પૂરી તે ઉપર ધડોનાળિયેર મૂકવાં.

૨. માતાના કુંભનું સ્થાપન કરવું.

કુંભકરણની ઝંઘ, (કુંભકરણને વિશે એમ
કહેવાય છે કે તેની ઊંધ એટલી બધી જ-
ખરી હતી કે તેને ઉડાડવાને માટે વાજ-
નો વગડાવતા, તેના શરીરપર હાથી દોડા-
વતા અને રાક્ષસો પાસે નસકોરાં દયાવતા
સારે તે ઊંધમાંથી જાગતો એ ઉપરથી)
રાક્ષસી ઊંધ; ધોર નિદ્રા.

કુંભારતું કર, (કુંભારનો ધધો કર) એમ
ખીનઆવડતવાળા માણસને વિષે બોલતાં
તિરસ્કારમાં વપરાય છે.

કુલડીમાં ગોળ ભાગી આવો, ધરને ખણે
પતાવતું; જે કાયદો લેવાનો હોય તે માંહે-
માંહે સમજીને લઈ લેવો. (કાઈ નાહિત

માણસને ભાંગડમાં નાખ્યા સિવાય)

કુલે કોદરા ભરડવા, મહા મહા કુઃખ ભો-
ગવું (અતિશય મહેનતથી.)

કુલે પાનીઓ વગાડવી, ગળ ઉપરાંત
વર્તવું. હાંખા ઠેકડા ભરવા; શકિત ઉપરાંત
ફાળ ભરવી; કુદી રહેવું;

“ બૂખણુ-અલ્યા અંથુ ? તારા આપની
પેટે તું પણ શું કુલે પાનીઓ વગાડી રહો
છે કે ? ”

કુલો ગાઠવો, આદરેલા થંધાપુર નિરાંત-
સંતોષ વળવો; ચેન પડવું; ગમવું; મન
માનવું; પસંદ પડવું વારંવાર નેને ઉડાંતસ
કરવાનું મન થઇ આવેછે તેને વિષે બોલાય
છે કે ‘એનો કુલો તો કંઈએ ગાઠતો નથી.’

કુહામાં હાથ મેલાવવો, લાલચમાં નાખવું.
કામ કાઢી લેવા સાડ મોટી આશાઓ
આપવી-ફાયદો બતાવવો.

(ધીના કુહામાં હાથ મેલાવી ધીની લા-
લચ આપવી તે ઉપરથી.)

કુવામાં નાખવું, (નુકસાનના ખાડામાં ઉતા-
રવું; કુવામાં નાખવા નેવી દુર્દશાએ પહોં-
ચાડવું.

“ ઘણું હોય તો દયાહીણુ માખાપો
કળેડાં બાંધીને દીકરીઓને કુવામાં નાખે ? ”
કુંવારીકન્યા.

કુવામાં ઉતારવું એનો વિશેષ અર્થ એ કે
આડું અવળું (યુક્તિ પ્રયુક્તિથી સમજાવી
-ભોળાવી નુકસાનના ખાડામાં નાખવું; ક-
સાવવું.

કુવામાંનો દેડકો, કુવાના દેડકાને નેમ સ-
-મુદમલાદાની ખચર હોતી નથી તેમ નેને
કોઈ બહારની અગસની બાબત માલમ
નથી તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે; જગ-
તમાં જાણે શીખવા સમજવાનું બાકી રહ્યું
નથી એમ ને માને છે તે.

કુવો કરવો-પૂરવો, કુઃખનું મારું કુવામાં પેડી
આપઘાત કરવો.

કુવો હવાડો કરવો, આત્મહત્યા કરવા કુ-
વામાં કે હવાડામાં જઈ પડવું.

“ ઈશ્વરે આશીર્વાળી કરી, માટે ‘મારે
સૌના તાજામાં રહેવું ને’ સૌનું સાંખવું; આપ-
ણાથી આવું. વેઠાવાનું નથી, માટે ‘કૂવો
હવાડો કરવાનો જરૂર પડશે. મને રાંડને મો-
ત રો’ નથી આવતું ! ”

એ જાહેરો.

કુવો તળાવ પણ બોલાય છે.

“ કાટું અંતરની હો વરાળ

કોની પાસે રે,

કંઈ હું કુવો કે તળાવ,

મન મૂકાયેરે,

જઈકહે જો માને બાપ દીકરી તમારીરે ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કુશકા કાઢવા, કુઃખ દષ્ટ દષ્ટને અશાંત-મા-
લ વિનાનું કરી મેલવું; ‘ચકવી ઈઈ તાળે
કરવું; વિત્ત કાઢી નાખવું. (માર મારી
કે અતિશય કામ કરાવીને)

કુશકા ખાંડવા, કુશકા ખાંડવા જોવો/મિથ્યા
પ્રયાસ કરવો; ખાલી માયાફાડ કરવી.

કુશાગ્રયુદ્ધિ, (કુશ=કામ; કામને અગ્ર ભાગ
બહુ તીક્ષ્ણ હોય છે તે ઉપરથી) તીક્ષ્ણ-
સક્ષમ યુદ્ધિ. એથી ઉલટું ‘માલાગ્રયુદ્ધિ.

“ આર્સે ફાકસ સાહેબ કરતાં અધિક
યુદ્ધિમાન અને હાથમાં લીધેલું કામ પાર-
પાડવામાં કુશાગ્રયુદ્ધિવાળા માણસો મળ-
વા કંઠણ છે. ”

સં. મા.

કુહાડીનો હાથો; એકજ કુળના કે વંશના-
કાંઈને હણનાર; ઘર કાણું કરનાર, (કુહા-
ડીના હાથાની ઉત્પત્તિલાકડામાંથી થયેલી છે
અને તે પછી કુહાડીની સાથે રહી પોતા-
ના વર્ગનાજ કોઈ જાડને કાપે છે-એની

સહાયતા વિના કુહાડી એકલી ઝાડ કાપી શકતી નથી તે ઉપરથી.)

કુળનો અંગારો, બાપદાદાની મેળવેલી આ.

ખરેને કલ્કલગાડનાર-વણસાડનાર (કુપુત્ર.)

“શાંતિ ખસીને વસશે હૈયે, કલકલ કહેશે અપાર; ગાંધારીનો વડો પુત્ર તે, કુળમાં છે અંગાર.”

દ્રોપદી દર્શન.

“ધિક્ ધિક્ તારા હસ્તી ઘોડા, ધિક્ તારો ભંગાર; ફટ પાપી તારું મુખ ન જોઉં, ઉપજ્યો કુળઅંગાર.”

હામ્યાળા.

“જેડો તે શત્રુને શું બને, તું તો ઉપજ્યો કુળઅંગાર.”

કવિ કાલિદાસ.

કુળમાં દીવો, કુળડીપક; કુળને અજવાળનાર, કીર્તિને ફેલાવનાર; શુભ-વિદ્યાથી કુળને પ્રસિદ્ધિમાં આણનારા સુપુત્રને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ફૂંચી ફેરવવી, યુક્તિસર સમજાવી પોતાના તરફતું કરવું; એવી દોષ યુક્તિ કરવી કે બધો ખેત ફરી જાય; યુક્તિ-તત્ત્વથી ચાકર ફેરવી દેવું.

ફૂંચી મળવી, નાડ મળવી.

ફૂંચી હાથ લાગવી, બેઠ સમજવો; મર્મ પામવો; ફૂંચી-નાડ મળવી; અંતઃકરણની છાની વાત જાણવી.

૨. તાળો મળવો.

ફૂંચી હાથ હોવી, બીજાના મનનું વલણ પોતાના કબજામાં હોવું.

“હે મહારાજ, આટલું કામ તો કરાવી આપો; સિદ્ધરાજ મહારાજની ફૂંચી તમારે હાથ છે.”

વીરમતીનાટક.

ફૂંચા કાઢવા, શક્તિ ઉપરાંત અતિશે કામ કરાવી પકવી દેવું; નરમ કરી નાખવું; કામર કરવું; અશાન કરવું.

૨. હલકું કરવું (માર મારીને); મારીને હાંડકાં પાંસળાં નરમ કરવાં.

૩. પાણ્ય કાઢવો; સંહાર કરવો.

ફૂંચો કરવો, (ચાવીચાવીને) અતિશય નિંદા કરવી; છુંડું બોલવું. (કાઢને વિષે. બોલું-બોલું બોલી હલકું પાડવું.

૨. સધણું સારી પેઠે સમજી અભ્યાસ કરી લેવો; પાકું કરવું. ‘ચોપડીનો ફૂંચો કયો.’

૩. એકની એક વાત બકવાં કરવી. ‘જીભની ફૂંચો કયો છે.’

‘ફૂંચો કરતો પરવારે સારે કેની?’

ફૂંચો વાળવો, (બોલવામાં) લેવા વાળવા; સમજ ન પડે એમ વચમાં વચમાં અટકી પડવું; ચાવી ચાવીને બોલવું.

૨. (જીભને) સ્પષ્ટ ઉચ્ચારને માટે જીભને ટેવવી; વારંવારે બોલીને જીભને સહવાસ કરાવવો.

ફૂંટ પાંચશેરી, માથાદોડ કર. એમ સમજાવ્યું ન સમજે સારે હારી ચાકી કહેવામાં આવે છે.

ફૂંટા કરવો-વાળવો, સંહાર કરવો.

ફેટલી વીસે સોધાયછે, સંસારમાં કેમ અનુભવ થાય છે-કેમ વીતે છે.

“તમારા ભાઈએ હાથેલીમાં નચાવેલી તેથી સંસાર માથે પડ્યો અને આથડીમાં ખાવાં પડ્યાં; હું સારે નહોતી જાણતી ને આટલી વીસે સો થાયછે.”

નવીપ્રજા.

“ફેટલી વીસે સો થાયછે તે હું તને સમજાવું બતાવી આપું છું.”

કેડ ઝાલવી, આગ્રય લેવો; આધાર ધરવો.

(કોઈ કામ થવા અગર સંકટમાંથી છુટકારવા.)

કેડના કકેડા થઈ જવા, કેડમાં ફૂંખ થવું; કેડ ફાટવી.

કેડના મકોડા મરડાઈ જવા, કેડા ખેવડ

વળી જવી. (કામ કરી ચોક્કી જવાથી.)

“નીચાં નમીને કામ કરતાં તો કેડના મેકોડા મરડાઈ જાયછે.”

ખાંચાલીપ્રસન્નાખ્યાન.

કેડનું ભાગલું, કમર લુલી થઈ ગઈ હોય—
હટાર ન હોય તેવું.

૨. સુસ્ત, આળસુ, નીચા વળી જનાથી સંતોષકારક કામ ન થાય તેવું; હરામ હા-
ડકું.

કેડપોતીઈ કરવું, કેડ. સુધી નાહી લેવું. કે-
ડીઈ કરવું પણ બોલાયછે.

કેડમાં લાકડું ધાલવું, લાકડું ધાલ્યું હોય તેમ નીચું ન વળી શકાવું.

‘મારી કેડમાં તો લાકડું ધાલ્યું છે’ એમ એકની એક સ્થિતિમાં લાંબા વખત સુધી રહેવાથી એકદમ કેડથી ઊંચું ન થઈ શકાય સારે બોલાય છે.

કેડે પડવું, આગ્રહ કરી માગવું; ખતે પડ-
વું; કાયર કરવું; સંતાપવું; ખણખોજ કર-
વી; પછવાડે લાગવું; આનક રાખી મંડ્યાં રહેવું.

“માડી નંદનો કુવર મારી કેડે પડ્યો-
રે-માડી૦ મિથેમિથે આવે મારે અંગે અ-
ડ્યોરે-માડી૦

કવિ દયારામ.

કેડો લેવો પણ વપરાય છે.
કેડારો કરવો, (કેડારો એક મતનો રાગછે. તે તાણનાં બહુ મુશ્કેલી પડેછે; નરસિંહ મેહેતાએ કેડારો રાગ ધરાણે મૂક્યો હતો અને તે છોડવતાં તેને બહુ મુશ્કેલી પડી હતી એમ કહેવાય છે; તે ઉપરથી અથવા ભજનમંડળીમાં પણ છેલ્લો કેડારો ગ-
વાયછે અને પછી યાજ ધરાયછે તે ઉપર-
થી) મોટું જોર મારવું-પરાક્રમ કરી બતા-
વવું; નામ કરવું.

૨. કાંઈ સારું-મોટું કામ ન કર્યું હોય સારે વાંકામાં વપરાય છે.

કેડાં બોરાં, કેડાં બોરાંના જેવું હલકું; માલ-
વિસાત-શૌર્ય વિનાનું; લેખામાં નહિ એવું.
કેડી હિંદોળે ચઢી છે, કેડી ઉનાળાની ર-
તુમાં યાય છે અને ઉનાળામાં વસંત ર-
તુમાં થએલી ઘેલછા વધે છે અને તે ઉપ-
રથી કેડી જોમ હિંદોળે ચઢે છે તેમ હિં-
દોળે ચઢેલા-મગજના ભમેલા-ઘેલા-અમિત
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. ઉના-
ળાની રતુમાં જ બોલાય છે એમ એથી સ્પષ્ટ
સમજાય છે.

કેડા કાંપી લેવા, હેતરી જવું.

૩. તુકસાન કરવું; ઓછું કરવું.

“એ તે શા મારા કેડા કાંપી લેનારો
‘હતો ?’

કેડારીપાક જમાડવો, માર મારવો; કુંદીપાક
આપવો (વાંકામાં.)

કેડરિયાં કરવાં, મરણિયાં થઈ યુદ્ધમાં જતી
વેળા છેલ્લો કસબો પી લેવો. (રમખુત
(લોકોમાં)

કેલાસ પધારવું, યુગરી જવું; ગત થવું;
કેલાસવાસી થવું પણ બોલાય છે.

કેડકડું યુગ્યાવું, કેડકડું યુગ્યાવું હોય ત્યારે તે
ઉકેલવાની જોમ મુશ્કેલી પડે છે-ઉકેલ-
વાની સૂઝ પડતી નથી તેવી જ રીતે કામ
ગોટાળામાં પડવું; નિઘ્રાલ ન થાય ને ખોટી
થઈ રહેવું પડે એવો યુગ્યવેડા થવો; રસ્તો
ન નીકળે-કામમાં સૂઝ ન પડે તેવી હાલતમાં
કે સાંકડામાં આવી પડવું; ગોટાળો થવો.
“અરે ગુરજી ! અફસોસ, અફસોસ, સ-
ધણું કેડકડું યુગ્યાવું છે, તે બદ્દભટાદિ સુ-
ભટો વ્હાણું વાયું એ નહોતું તેવામાં અ-
ધારામાં જ પડાયન કરી ગયા છે.”

મુદ્રારાક્ષસ.

કેડાળો કરવો, કુકવો કરવો; કેડાળે નામે
રડવા જવું.

(મરણ પ્રસંગે રડવા પછી પાણીના કે-
ડાળથી દીકાસો આપવાનો સંપ્રદાય છે તે
ઉપરથી.)

કોચરાની સાલ, (કોચરો-સાલ, કુચર= ધીમે ધીમે જવું) એકાદુ' એકસ નહિ પણ ગમે તે જુના કાળનું કોઈ વસ્તુ કોચરાની સાલનું એટલે ધણું જુનું—જુનું પુરાણું.

કોટ કરવી, જેસંએ એક ખીજની કોટ વળગી રહ્યું. કોટે વળગ્યું પણ બો. લાય છે.

કોટ કરવો, (પાનાંતી રમતમાં.)

કોટનું માંદળિયું, કોટનું માંદળિયું જેમ છતી પર ને છતી પરજ રહે છે તેવું છતીપર પ્રેમભરે રહેનારું. ધણું જ વહાલું; ધણીજ અગ-લનું અને પ્યારું.

કોટડીમાં પૂરવું, કેટ કરવું; બંધીવાન કરવું; કેટમાં નાખવું.

લામ અને કાકુ બંનેને લઈ સિપાઈઓએ પોતાના નાયકને સ્વાધીન કર્યા, અને નાયકે કાકુને કોટડીમાં પૂર્યો. ”

વનરાજ આવડો.

કોટે કોડીઉં બાંધીને ફર, (મતલબ કે) બીખ માગી ખા.

કોટે ઘાલવું, પોતાને માથે આવેલું તુકસાન કે આળ ખીજને માથે નવ તોમ કરવું.

૨. પોતે કરવાનું કામ ખીજને સોંપવું (જવામદારીમાં.) આ અર્થમાં ગળે ઘાલવું પણ બોલાય છે.

૩. કોટે પહેરવું. (ધરેણું વગેરે.)

કોટે બાંધવું; વળગાડવું. (વસન, પાપ લઈ વગેરે દુઃખરૂપ એવું ને કંઈ તે.)

૨. પાલણુપોષણ કે દેખરેખ કરવાને અર્થે કોષની હવાશે લેવો.

કોડું આપવું, મોડું જતાવવું—ટોપાડું; દ-રકાર રાખવી; પરવા-ગરજ રાખવી. (કોડું= મોડું.)

૨. રત્ન આપવી; કાઢી મૂકવું; વિદાય કરવું; ખરતરફ કરવું; નાલાયક કરી

નોકરી-આકરીમાંથી દૂર કરવું. (વાં કામાં.)

૩. નકામું આપી દેવું. ‘ તને શું આપે કોડું. ’

કોડો ધીકવો—લાગવો, કાળજી અતિશય બળવું; અંતરની ગુમ ચિંતાથી બળાપો થવો.

કોડાલાગી, એટલે કોડો જેનો લાગેલો છે એવી સ્ત્રી. (પુરુષમાં એ પ્રયોગ ભાએ જ વપરાતો સાંભળવામાં આવે છે.)

કોડિયા જેવું કંપાળ, કુટલું નસીબ; કમ-નસીબ.

કોડી ખોદી કાઢવી, એક વખત સંપ કયાં પછી ફરીથી કલ્લઓ ભેગો કરવો. (નીચ વર્ણમાં)

કોડી કાઢવી, (હિંદુની નીચ જાતમાં લગાઈ ટોટો થયા પછી ન્યારે સંપ કરી કલ્લઓ પતાવવો હોય છે સારે ખંને પક્ષના લોકો ભેગા થઈને કુહાડીને લગાડવું લક્ષણસુચક હથિયાર મણી દાટે છે તે ઉપરથી) કલ્લઓ માંડી વાળવો—પતાવવો; એક થઈ જવું; સંપ કરવો. ધણું ખરું નીચ વર્ણમાંજ આ પ્રયોગ બોલાય છે.

કોણી વિઝવો, આગેવાની કરી—આગળ પડી જેસમેર કામ કરવું.

“ જેઓ પારકે ઘેર કોણીઓ વીઝતા હોય તેઓ પોતાને ઘેર ન્યારે અવસર આવે સારે ખતી જાય એ સારમ બરેલું કહેવાય. ”

પુરતકમાળા.

કોથળી રૂપીઆ, હજાર રૂપિયાનો સંકેત. કોથળે ઘાલવું, બંધ રાખવું; ગુમ રાખવું; કાઢી કરી દેવું.

દારે-આગળે મૂકવું.

“ તે વાત કોચરો પાશે. ”

કોથળો કરવો, કોથળામાં માસ નાખી

ગામના મહોલ્લામાં કે આસપાસનાં ગામ-
ડાંમાં વેચી વેપાર કરવો (અમુક પ્રકારની
દુકાન સ્થાપીને નહિ.)

૨. કોથળામાં ધાલવું; કેદ કરવું.

“શહેરમેં અરકમદારકું અનેક ઓટલા,
ચુનેગારકું કરે કોથળા” એ કહેવત છે.

કોપરાપાક આપવો, માર મારવો (વાં-
કામાં.)

કોઈ લીનું કરવું, નાના બાળકને બીનામાંથી
દારામાં સુવાડી કોરામાંથી બીનામાં પોતે
સુધ રહેવું. (માએ.૩)

કોરે લૂગડે આવવું, કલંક રદિત કે હાની
ભોગવ્યા વિના આવવું.

‘કરસનદાસ પણ કોરે લૂગડે ઘેર આવી
શય્યા નહિ.’

સ્વદેશવત્સળ.

કોરો મોરો કકડધજ, ધન-માલ વિનાનો;
દાંડ; ભભકા ભારી ને ખીસા ખાલી-પાસે
કાંઈ હોય નહિ એવી સ્થિતિનો જે દ્રાઈ તે.

૨. વેગજો; ભાગતું વળગતું ન હોય
એવો; સંબંધ વિનાનો; અલગ.

કોલો ધાન્ય જેવું, અળખામણું; અપ્રિ-

ય; કંટાળા ભરેલું; કંટાળો ઉત્પન્ન કરે તેવું;
અકાંઈ; રદ કરવા જેવું; નમાલું.

“જીવાન જોઈ જોગી કહે મુખે,

તારે હમણું નહિ કામ,

કોલો ધાન્ય જોવો તું દિસે છે,

જા ભજ જઈ ખેડો રામ,

કાન નહિ આવેર-

અમે ન જાએ બાલ્યો”

ધીરાભક્ત.

કોલો ખાંદ કાપી નાખવી, જે મનથી
ઉતરી ગયું હોય તે દૂર કરવું-વિસારે મૂકવું.

કોળીઓ કરી જવો, (લાક્ષણિક) ઉચાપત
કરવું; પચાવી પડવું; વગર ઉકેલઈ લેવું;
ઓઈઓ કરી જવું.

“ખીડું લઈ ભડ એમ બોલીઓ, પાંડવ
પાંચનો કરે કોળીઓ.”

કવિભાઉ.

કૌવચની શય્યા, કૌવચની શય્યામાં સુવાધી
મનની જેવી અસ્વસ્થતા રહે તેવી અસ્વ-
સ્થતા ઉપમવનારું એવું જે કંઈ તે. શાંતિ
અને સુખ ટાળનારું એવું જે ભય ભરેલું
સ્થાન તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ખ.

ખઈતો ખારલો, (ખય-ક્ષય. ક્ષય રોગ એવો
ભયંકર છે કે તે લાંબી સુદત સુધી મંદ-
વાડ ભોગવવા છતાં પણ ખાએજ મટે છે
તે ઉપરથી) પૂરું થતાં ધણી કાળ લાગે ને
ધણી માયાકૂટ કરવી પડે એવું કામ; મહે-
નત કરીએ ને કંટાળો ઉપજે એવું લોંબા
વખત સુધી પહોંચનારું જખડું કામ.

ખંખેરી નાંખવું, ઉધડું લેવું; ખુબ ધમકા-
વું; જખરા ઠોક દેવા.

૨. માર મારીને હજકું કરવું. (લાક્ષણિક)

ખંડુ થઈ જવું, (દિલ-મન-જીવ) ના ઉ-
મેદ થવું; દિલગીર થવું; મિરાસ થવું; આશા-
ભંગ થવું; ઉતરી જવું.

ખડખડળેગ, કંકાસ; કજીઓ; લગાઇ.

ખડખડીઉં આપવું, (ખડખડતું એવું જે
શ્રીફળ-નાળિયેર તે આપવું તે ઉપરથી
લાક્ષણિક અર્થે) રમ્મ આપવી; ખરતરક
કરવું; શ્રીફળ આપવું; દૂર કરવું; નોકરી-
માંથી રદ કરવું; કાઢી મેલવું. (વાંકામાં
વિદાય કરતી વખતે નાળિયેર આપવાનો
રીવાજ છે તે ઉપરથી)

“એ બંનેનાં કાર્ય હું એકલો કરીશ પણ
એમને તો અસારેજ ખડખડતું આપો.”
તપસ્યાખ્યાન.

ખડખડતું નાળિયેર આપવું પણ
બોલાય છે.

ખડખડાસટું—ખાટકું, અણખનાવ.

(પઢાણકે મરણ ધ્રુવ. જ્યોતિષમાં વર
અથવા કન્યા એમની પરપરની રાશી થકી
પરપરની રાશી છટે અને આડે હોય તો
તેને ખડખડાસટું કહે છે;—

પટે સ્ત્રી પુંસયોર્વેરં

મૃત્યુઃ સ્યાદપ્તમે ધ્રુવં

દ્વિદ્વાદશો ચ દારિદ્ર્યં

નવમે પંચમે કલિઃ ॥

શીઘ્રબોધ.

ખડિયાખડખડ, (ખડિયો+ખડખડ) સ-
મૂળગો નાશ; તળિયા ખાટક.

૨. ભાગી તૂટી ગયેલી હાલત. (પર,
કિલ્લા વગેરેની).

૩. મોટી આફત; તુકસાન.

આ પ્રયોગ વિરોધ પણ રૂપે વપરાય છે.

ખડીયા ભરવા, (ખડિયા ભરીને ગામ જવા
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) ઉપર ઉપરનો
લઈ જનાય એવો સામાન લેઈ
ઉપડી જવું; ઉડાંતરી કરવી; જતા રહેવું;
ઉઝાળા ભરવા.

ખડીયા પોટલાં બાંધવાં પણ બોલાય છે.
ખત ફાટવું, યુદ્ધરાત્રી લોકો દીકરીનો અવ-
તાર પથરા નેવો ગણે છે; કારણ કે તેઓ
તેને નકામી અને બેખાત્રપ ગણે છે. આવી
ખાસીયતથી બિનતજવીને ઉછરેલી બિ-
ચારી છોકરીને ખાળપણમાં કદાચ પરપવા
પહેલાં યુગ્મરી નખ તો તેનાં સર્ગાવદાક્ષાઓ
તેના માખાપનો ને કાંઈ નેવો તેવો શોક
જણાતો હોય તે સમાવવા ‘અરે! એ તો

પાંચસે હનરનું મુત ફાટવું; છોકરીમાં
આજું રોવું શું?’ એમ કહે છે. મતલબ કે
તેને પરણાવવામાં ને ખર્ચ હતો તે
બચ્યો. ૧ ૧

ખતરવટ થઈને લાગવું, પછવાડે લાગવું;
કોડો લેવો. (આગ્રહથી)

૨. ચાનક રાખવી; કાળજી રાખવી; આ-
ગ્રહપૂર્વક પાછળ મંડવું.

૩. બૂલ બોલ્યાં કરવી; ખાણબોળ કરવી.

“પેલી કુમુદી રાંઠ મારી પાછળ ખત-
રવટ થઈને લાગી છે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ખતરો મટાડવો, (શંકા મટાડવી તે ઉપરથી)
ઝાડે ફરવા જવું.

ખંતે પડવું, પછવાડે લાગવું; કાપર કરવું;
સંતાપવું; પાછળ પડી કનડવું.

૨. ચાનક રાખવી; આગ્રહપૂર્વક મંડવું.
(કોઈ કામની પાછળ).

૩. બૂલ બોલ્યાં કરવી; ખાણબોળ કરવી;
ખંતથી કોઈના હોય કાઢ્યાં કરવા;
નિંદા કરવી.

ખખરમાં લેવું, ખાઈ જવું; કરડી ખાવું;
ચૂસી લેવું.

૨. મારી નાખવા, તુકસાન કરવાના હે-
તુથી પોતાના કબજામાં લેવું; તુકસાન
કરવાની ખાતર પોતાની દોષમાં લેવું.

‘મેં હવે લીધો છે એને ખખરમાં.’

ખખી જવું, નાશ પામવું; મરી જવું; બોગ
થઈ પડવું. દેવીના ખખરમાં આપવું
એટલે દેવીના બોગ થઈ પડવું.

“એક ફરશિએ ફરશુરામે,

શર કાનિ ચક્રચૂર કર્યા;

રસો ન થોદો એક જીવનો,

ખખરમાં દેા ખખી ગયા.”

પાણિપત.

ખખર લેવી, માર મારવા—તુકસાન કરવાની

તજવીજમાં રહેયું. આ અર્થમાં ખખર. લઈ નાખવી પણ બોલાય છે. “ રે દુદા, છોડી દેા મને, નહિ તો એક એકની ખખર લઈ નાખીશ. ”

અલ્લરાક્ષસ.

“ તને લાડ લડાવ્યો, લાલ્યો પાલ્યો, તેનો ઉપકાર તેં આવીજ રીતે વાલ્યો ને ! કશી ચિંતા નહિ. તારી તથા પેલા દુદા ડાકરા અંગદુશ્મની હું હવે સારી રીતે ખખર લઈ છું. ”

ઔરેખિયનનાઈદસ.

૨. સંભાળ રાખવી; ચોકશી રાખવી.

૩. કોઇને વિશે પૂછવું; સમાચાર માણવા.

(ખખર આપવી-કાઢવી-રાખવી-કરવી વગેરે પ્રયોગ થાય છે.)

ખખાપર માથું હોયું, માથે જોખમ-માર ટકાવી રાખવાની શક્તિ હોવી.

“ આવા ભય અને ગભરાટના વખતમાં ધણું માણસોભોગ ધર્મપણા હોત પણ આ જોવાનના ખખાપર માથું હતું તેથી ઘણે બચાવ થયો. ”

“ ખખાપર માથું હોય તો આવી જ સામો. ”

ખખો હાથ મૂકવા, સેગન ખાવા.

ખખો ચઢાવવો, ના કહેવી. (સકેતમાં)

ખખોતી તાળાં દેવામાં, નિર્વેશ જવો; વંશમાં કોઈ પાછળ ન રહેવું. (ખખોતી તાળાં બહું મોટાં, મજબૂત અને ઝટ ઉધડે નહિ એવાં હોયછે તે ઉપરથી.)

ખખતખામણું કરવું; ક્ષમા માગવી. (જો ન લોકમાં)

ખખતી આસામી, કોઈ જાતનો બોલો અથવા નુકસાન આવી પડે તો ખમી શકે એવો માણસ; સહર આસામી.

ખખાસણું કરવું, ત્રાવકોમાં વડુ, સામુને એસતા વરસને દહાડે ખખાવીને-ક્ષમા માગીને કટ.

લાક રૂપિયા આપે છે તેને ખખાસણું કહ્યું કહે છે.

ખખખરે જવું, રડવા જવું; શોક કરવા જવું. (મરી ગયેલાંતો) ખખખરે કરવા જવું પણ બોલાય છે.

ખખચખાવાં, નાતવરા બહુ કરવા.

ખખચખાણી કરવાં, મરી ગયાંની પાછળ તેનો દહાડો કરવો; દહાડોપાણી કરવાં.

“ છોકરા છે તે ડાસાને અંજવાળશે ને પાછળ સાંઝે ખખચખાણી કરશે. ”

સ્ત્રી સંભાળણું.

ખખચી ખાણું, નાણું વાપરી ખાણું-દેવું.

૨. વઘાવીને ખાણું.

ખખચીપાણી કરવાં, ઉઘાવી દેવું; ધેણીને ન આપવું અથવા તેને ખખર ન પડે તેમ ખાઈ જવું; વાપરી નાખવું; ખખચીને પૈસા કે ધનમાલનું પાણી કરવું.

ખખચીપાણી ખુટવાં, પૈસા ટકા ધરીજવાં; ઉઘાવવાનું સાહિલ પાસે ન રહેવું; ખખચ કરવાની કાંઈ સવડ ન હોવી.

ખખચું જવું, ઝાડે કરવા જવું; દિશાએ જવું; કળશીએ જવું; લોટે જવું.

ખખરતા તારા દેખાડવા (ધોળે દહાડે), ખરતા તારાના જેવી દશા કરવી; મરણનો લ કરવું; કાર કરવું.

“ જો તે દુદા સ્ત્રીએ તારો ઘાટ ધડવાનું મનમાં આવ્યું તો તરત હું તેણીને ધોળે દહાડે ખખરતા તારા દેખાડવા વિના રહીશ નહિ. ”

ઔરેખિયનનાઈદસ.

ખખરા કરવા, મંદવાડમાંથી બેસા ચવું, (માણસે;) સાળ યૃધ અસલની સારી રિયતિ એ આવવું;

“ ખિમાર ખરા કરવાનો નથી એવું મળ્યા પછી ધણુંફરીને તેને જોસડ મળતું નથી. ”

માસિક સારસંગ્રહ.

૨. સલામત રહેવું.

“સદો ક્યાં ક્યાં હડી મયા દૂર, ફડફડ
ચર્ચ ચીંધરાં; જીપો. બારી થડો ચટોળ,
ફરે જામ ક્યમ અરા.”

નર્મકવિતા:

અરૂં કરવું એટલે મોઢે-પાઠે-તૈયાર કર-
વું.

અરા પરસેવાનું; ખરી મહેનતથી પેદા કરે-
લું; મુશ્કેલીએ પ્રાપ્ત કરેલું.

“અરા પરસેવાનો પૈસો અનર્થવા જીવ
આણતો નથી પણ નજીવી મહેનતી મેળ-
વેલો લાભ વાપરતાં ફજણ માણસનું પણ
મોટું મન થાય છે.”

કુંવારી કમ્યા.

અશ વ્યથાર, પૂર્ણ આખાદો; ચઢવીનો સમ-
ય. મધ્યાહ્નના સૂર્ય પણ યોલાય છે.

“બાઈ એના તો હાલમાં અશ વ્યથાર
ચાલે છે.”

અજણ કરવું; અજાણવું; અનીતિમાન કરવું;
નહાર કરવું; વહી જવા દેવું.

૨. નુકસાન કરવું; હાનિ દેવું.

૩. પાશમાં કરવું; નાશ કરવો; પહ-
તી હાલમાં આણી મૂકવું.

૪. (પેસા) ખોટા રસ્તે વાપરવા-અ-
ર્થ કરવો.

અરાખીના ખાટલો, ઘણીજ અરાખી.

અરાખે પડવું; (વહાણ અરાખે અપમાદ દ-
તું ન હતું યાવછ તે ઉપરથી શાક્ષિક
અર્થે) મિથ્યા જવું; અરબાદ જવું; અરા-
ખે પાડું હોય એમ ભાગી પડી હાલન પ-
ર આવી જવું.

“તે જો, તું આટલી ડાઠી છું તે ધૂનમાં
જાવ નહિ; આટલો પરિશ્રમ કરી વિધા આ-
પી છે તે નિરર્થક યાવ નહિ, અને તારી
પવિત્ર સંસ્કૃત વિધા, અરાખે પડી અજાણ
નહિ.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

અરૂં લોહું; (અરૂં લોહું-મજબેલ અપારે સ-
રાણે ચઢેલે તારે તેમાંથી અગ્નિ અરે છે
પણ મોણું લોહું સરાણે ચઢતાં તેમાંથી એ-
ક તણુજો પણ જરતો નથી, તેમ રણમાં
મોઝું પરાક્રમ દર્શાવી શકે અને દુશ્મનનું
અપમાન સહન ન કરી શકે એવા વીર પુ-
રુષને વિશે બોલતાં એ વપરાય છે.

૨. અરા લોહાના જેવું; ગરમ બિભળ-
તું; સસ નિશ વાણું; લીખા સ્વભા-
વનું; પોલ્લહતા જેવું તીખું; જોનાથી

અપમાન નિંદા સહન ન થાય તે.

અસતું કરવું, દૂર કરવું; કાઢી મેલવું; રખ
આપવી; જાય એમ કરવું; જતું કરવું.

૨. ડાણું કરવું; અજખામણું કરવું.

ખાંજરે નાખી મૂકવું; એક ખુણે દરકાર
વિનાનું રાખી મૂકવું; જ્યાં હાથ વારેય-
ડીએ ન જાય તેવે ઢેકાણે બેદરકારીથી
મૂકવું. ‘તેણે તે કામ ખાંજરે નાખી
મૂક્યું છે.’

“સસભામા-સમજા નેત્રે) જાઓહો
ક્યાં આ જીવ લેઈ જવું હોય તો કરારે
જાઓ; જો આમ કરવું હતું તો મને શા
કાને ખાંજરે નાખી?”

સસભામાખ્યાન.

ખાંજરે પડવું; ખુણે પડી રહેવું; યામ રહેવું;
દરકાર વિનાની સ્થિતિમાં રહેવું; દાંખની
બેદરકારીને લીધે અજવાળામાં ન આવવું.

“હવે તો આ શેષ પડી ખાંજરે,”

રિસિપર દહો.

ખાંડ, ખા, ‘જા, જા ખાંડ ખા’ એટલે તું
કહે છે તેમ નથી અમર મને દરકાર નથી.
ખાંડ ભરવી (મોંમાં), મીઠું મીઠું બોલવું;
જોતો વીંધાળોને વાત કરતી.

ખાંડનું નાળિયેર, જમાંથી કાઢી પણ જાય
શાદી નાખવા જેવો ન દોષ તેવો વસ્તુ-વાત;
આંધ આપવી, પામ, ખગલ વગેરે માયાએ

જોડ્યાથી તેની ખાંધપરની ચામડી ધસાઈ
ધસાઈને પાકી જતી.

ખાંધ દેવી, મડદને લઈ જવાના સંબંધમાં
વપરાય છે.

ખા લાડવો, (લાડાણિક) કે કાચદો; કાઠ
કાંદો.

“અમે દયા આપી તેનું આ ફળ રાંડ
દયા ડાકણી છે. મેં રાંડને કહ્યું હતું કે એ-
વા તો હજારો આવશે; લે, ખા હવે લાડવો.”

ગર્હવસેત.

ખાઈ પીને મંડવું, ખતથી મંડ્યા રહેવું;
મંડ્યા રહેવું.

૨. ચાનક કે કાળજી રાખવી.

૩. બૂંઝ ખોળ્યાં કરવી; ખંતથી કાઠના
દોષ કાઢ્યાં કરવા;

“શાહનશા પ્રિન્સ ઓફ વેલ્સને છખી પા-
ડવાનો દુનર શીખવાનો શોખ થયો છે. તે-
થી તે કામ પછવાડે ખાઈ પીને મંડ્યો છે.”

ગુજરાતી.

“એકવાર પુનર્વિવાહનો ચાલ ચલાવવાને
આતુર થઈ જઈ તે અર્થે ઉદ્યોગ કરતા હતા
અને એક વાર આપણે વક્ત્રમતને તોડી
પાડવાને ખાઈ પીને મંડ્યા હતા.”

નર્મગદ્ય.

ખાઈ જવું, ન લેખવું; દરકાર ના રાખવી.

૨. દીઠું ન દીઠું કે સાંભળ્યું ન સાંભળ્યું
કરવું.

૩. સકેન ન કરવું.

૪. હક વગર છુપી રીતે કાઠની પાસે-
થી લેવું; લાંચ લેવી.

સોપેશા માસ કે નાચાંની એરી કરવી;
ઉચાપત કરવું.

અધવચ કેટલુંક મૂકી દઈ, ક્રિયા શરૂ
કરવી (જોડવાની.) “એ નાંચવામાં
કેટલાક મૂકી ખાઈ ગયો.”

૬. કમાઈ જવું.

ખાઈ પી લેવું-કંટારું, ભોગવવું; ઉપભોગ

કરવો; સંસારની ભોજ મઝા માણી લેવી.
સુખવિલાસ અનુભવી લેવાં; ધરણ થવું.

“ગોવિંદરાયના મનમાં તર્ક હોતા નહો-
તે પ્રધાનવત્ તે જાણે નહિ! જાણે તોયે શું
હવે ખાઈ પી ઉતર્યા હોય.”

૭. જીની પાતી.

ખાઈ ખગાડવું, ખાઈને ખોદવું; નિમકદરામ
થવું; જેનું ખાધું હોય તેનું નુકસાન કરવું.

૧. ને પચવાથી ઝાડો થવો.

૨. ખાધાથી જે શક્તિ આવતી જોઈએ
તે ન આવવી.

ખાઈને ખોદે કરવું; લુણ્ણદરામ થવું.

“ખાઈને ખોદે કીધું એમ મનુષ્યે કદી ના
કહેવડાવવું.”

માસિક સારસંમંદ.

ખાઈને ખોદવું, જેનું અન્ન ખાધું હોય તે-
નેજ અપકાર કરવો; લુણ્ણદરામ થવું; કૃતમ્ન
થવું; નગર્ણ થવું; હિપકારના બદલામાં
અપકાર કરવો.

કુરક્ષેન થઈ કુરસાથનો, બાણ કદાઓ
તેં હાથે, દોષ ધરે તું પર કા માણસ ખાઈ
ખોદિયું એ માટે.”

પ્રાણિપત.

ખાઈને ઝખ મારવી, ખાધા પછી તરત
કૂંઠાળાભરેલું જે કામ કરવું પડે તે. (વા-
સણ અજવાળવાં; એકવાર કાઢવો વગેરે.)

૨. ઉપભોગ કરી પસ્તાવું.

ખાખરની ખીસોડી, ખાખરના આડમાં રહે-
નારી ખીસોડી માત્ર તેજ આડને ઝાળખ્યાં
કરે છે તેમ જે માણસે જિજ્ઞા પ્રકાશું સુખ
જોયું કે અનુભવ્યું ન હોય અને એક જ
જાતનો અનુભવ સર્વ કરતું હોય તેને વિશે
ભોલતાં વપરાય છે; ખાખરની ખીસોડીની
પેટે એકજ જાતનો અનુભવ સર્વ કરનાર.
“ખાખરની ખીસોડી અંગદ, સ્વાદ શું
જાણે સાકરનો.”

અંગદવિદિ.

ખાખી બંગાળી, પામે દુરી બદલ ન હોય
ને લાલાજી યર્ધ કરે તે; કાંકડા યર્ધ કરનાર.
કાંકડ; ધરમાં નેઈએ તો હાલાં કુસ્તી કરે
ને બહાર લાકજી મનિયાર યર્ધ કરે તે;
દાંડ; પામે કાંકડ હોય નહિ અને ખાખી બ-
પકો મારે તે; માલમતા હાલવી દીધી હોયનેવું.

ખાખી ખાખો, પામે કંઈન ન હોય એવો
પુરુષ; માલમતા હાલવી દીધી હોય તેવું.

૩. મીઠાઈ ભય એવો તમેગણી પુરુષ
(ખાખીની પેઠે)

ખાટલી જળી, ખાટલી જળા જળી દુધાચની;
મરીજવું. 'હત્તતારીખાટલી જળય' એ-
ટસે હું મરી જળ્ય એમ બદલવા દેવામાં બે-
લાય છે;

ખાટલે પડવું; ખાટલો ભોગવવો; મદવાડ
આવવાથી પયારીવગ થવું.

"ધા વાગે ને ખાટલે પડીએ સારે કાણુ
શીરો ખવડાવનાર છે?"

વનરાજ ચાવડો.

"તે ધરડી અશક્ત યર્ધ ખાટલે પડે સારે
રાડેની છોકરી તેની ચાકરી કરવામાં લાખ
રૂપીઆની યર્ધ પડે છે"

કરજીયેને

ખાટલો આવવો, (સુવાવડનો.)

ખાટલો ઉપરો થવો, (ધરમાં) . ધરમાથી
મદવાડ જવો-ખસવો. 'દૈવ જાણે બે મા-
સથી શુ થયું છે કે મારા ધરમાથી ખાટ-
લો ઉપરો થતો જ નથી.'

ખાટલો ભોગવવો, મદવાડ સેવવો, આનર-
થી પયારી સેવવી; પયારીવગ થવું.

"કંદો અવસ્થાને લીધે ખાટલો મેવનાનો
વખન આવ્યો હોત ને સારું પડે બે આ-
ના નક્ષાવનો રોત તો હું મારી જી બર-
દાસ કરત ?"

કુવારી કન્યા.

ખાટલો હોવો, (મદવાડ કે સુવાવડનો)

'મારે સાં ખાટલો છે' એમ કહેવાય છે
ખાટું ખાટું ચાખવું; મુખ દુઃખનો અનુભવ
લેવો, સંસારમાં રહીને ચટતી પડતી અનુ-
ભવવી; તડકાજંથો ભેવો.

ખાટું યર્ધ જવું, (દિલ) નિરાશ થવું; ના-
ઉમેદ થવું; કચવાવું; દિલગીર થવું; આશા
ભંગ થવું.

ખાટું મોળું યર્ધ જવું, બગડી જવું; ખ-
રાખ થવું; નુકસાન થવું; ઉપયોગમાં ન
આવે એવું થવું. 'કંઈ વસ્તુ ઉતરી જાય છે
સારે ખાધાના કામમાંથી રદ થાય છે તે
ઉપરથી.)

"આનોએ છીએ! શું ખાટું મોળું યર્ધ
જાય છે તે; અમારું કહેવું તો કાનેય કાણુ
ધરે છે ?"

પાંચાગીપ્રસન્નાખ્યાન.

૨. તપી જવું; ચટી જવું; ઉતરી પડવું.

"આટલા બધા ખાટા મોળા કોના

ઉપર ચાઓ છે ?"

સસમાખ્યાન.

ખાટામાં ઉતારવું-નાખવું; ખાટામાં નાખવું
હોય એવો દુર્દશા કરવી-નુકસાન કરવું.

"જ્યાં સાં સમજતા છોકરા કહે છે કે
અમને નાનપણમાં પરજાવીને, માખાપે
ખાટામાં નાખ્યા છે."

"આવી રીતે પહાણને દશ પદર દમ-
રના ખાટામાં ઉતારી નેઈ, વાણિયાએ તે
સંબંધી વાતચીત બંધ કરી."

કેતુકાળા.

ખાટો પડવો, (ત્રિએરીમા) તળિયું રેખાવું.

૨. તટ-તળી પડવી.

"તેમની રૈથતની કંગાલિયતને લીધે
તેમની આવકમાં ઠિસ ખાટા પડ્યા છે."

દે. કા. ઉત્તેજન.

ખાણું ખરાખ થયું, ખાવે ખીવે દેરાન થયું;
પેટનું પૂકું કરવાના સાંસા પડવા.

૨. રાજી વૃદ્ધી; જ, ધણી-રોજગાર

કે કામ ઉપર ગુજરાત ચાલતું હોય
તે અટકતું; આજીવિકા બંધાયેલી.

આધેલું કુતરાને નાખ્યું, જીઓ. કુતરાને
નાખવું.

આપણે કોઠીઓ, ધડીમાં લહે અને ધડીમાં
એક થાય એવા ને એ તેમાંનો એક જણ.

૨. સરખે સરખા હરિકામાંનો એકેક.

૩. એક ખીજની સાંસણીથી નહાઈ કામ
કરનારામાંનો ને એકેક તે.

ખાયણિયામાં ધાણીને ખાંડવું, બહાર ન
દેખાય-દોઈ ન જાણે એમ ખૂબ સંતાપવું;
કખમમાં લઇને અતિશય દુઃખ દેવું; કનડું

ખાયણિયામાં માથું મૂકીને સુલું, સાવ-
ચેત ન રહીએ તો ખંડાઈ જવાય એવી
ભયંકર-જોખમ ભરેલી સ્થિતિમાં રહેવું.

“ખાયણિયામાં માથું મૂકી સુવાની ન-
જર પહોંચતી હોય તોજ આ દય જેવા
રાજમાં રહેજો.”

પ્રતાપનાટક.

આરિયાં થયાં, ભૂખે મરવું; ભૂખ્યાં રહેવું.

‘આજ તો મારે આરિયાં થયાં.’ આ પ્ર-

યોગ બહુ વચનમાંજ વપરાય છે.

ખાલી હાથે જવું, મરી જવું; પ્રણયનો

સંચય લીધા વિના જેવા જન્મ્યા હતા તેવા

મરી જવું.

સંચરતા હાથી પોડા,

હજારો જેની સાથે;

તે-હાથા ખાલી હાથે રે;

મળીને જોને.”

મોધચિંતામણિ.

૨. પૈસો લીધા વગર કે પાસે રાખ્યા
સિવાય જવું.

“આટલે વર્ષે આમ ખાલી હાથે ગયા
કરતાં તો ન જવું એજ ઠીક છે; -વિધારામ
શું પોતાની પૂછનો અર્થો ભાગ મને આ-
પનાર છે !”

મહારાક્ષમ.

ખાવા ધાણું, બિહામણું લાગવું; ભયંકર-
રામણું લાગવું; ભય ઉપગમવો.

૨. બીઠીઆં કરવાં; ખીવડાવવું; ધુરકવું;
ગુસ્સે થવું.

“એ કિશોરી શીખામણુ આપનારને
ખાવા ધાતી. અને ભર ચઢાવી હોહ વડે
પોકાર કરી, મ્હોં મરડી કહેતી કે વાર, વાર,
જેવા એ લોક !”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“અરે આ ઉગડખંખ વાડી કેવી
ખાવા ધાય છે !”

મુદ્રારાક્ષમ.

“નદિ દરિયો મેઘાનને,
છે મંભીર આકાશ;
દશ દિશ ખાવા ધાય છે,
મોકખીકનો વાસ.

કવિ નરેંદ.

“તે કૃત્ય તેને રાત દહાડા ખાવા ધાતું
હશે અને તેથીજ તેણીનો અંત આવ્યો
તેમાં કરો સંશય નહિ.”

અરેગિયનનાઈટ્સ.

ખાવા ખીવાનો દહાડો; આનંદનો-સુખ
ભોગવવાનો દિવસ

૨. આખાદીનો દિવસ.

ખાવા લેવા (રૂપીઆ), શિરસ્ત્ર કરતા
વધારે લેવા (કન્યા પરણાવવા.)

ખાસડાંખાઉ, ખાસડાં ખાય એવો નીચ
માણસ.

ખાસડાં ખાવાં, ખતા ખાવા; પરતાવે પા-
મવો (તુકસાન થયેથી); ઠાકરો ખાવી.

“આખાદીમાં જેણે સખ્યતા રાખેલી
તેની અપદશામાં એ શોભા રહે છે, ને ને
મગરની કરે છે તે ખાસડાં ખાય છે.”

ધનરાજ ચાવડા.

“ઈશ્વરની કમળ આગળથી,
જળથી કેમ છુટારો,

ધર ખુડયાનું સુણી ધર : પાઠે,
ખૂખ ખાસડાં ખાશેરે ”

વેનચરિત્ર.

ખાસડાંખાજી ખેલવી, મસ્કરીમાં અથવા
ચુરસામાં એક જીભપર ખાસડાં મારવાં.

૨. હોળીમાં એક જીભપર ખાસડાં કે
કવાં.

ખાસડાં મારવાં, ઠોક દેવા; ઠપકો દઈ શરમી-
ડ કરવું; ડામ દેવા; કઠણ વચન કહેવાં;
ધમકાવવું; ધમખાવવું.

ખાસડાંરાત, હું કંઈ જાણતો નથી તેમ
જાણવાની દરકાર નથી એ અર્થમાં ખેલ-
કારીનો જવાબ દેતાં વપરાય છે.

“ અહીં ક્યા ખાસડા રાતને કહી બતાવે-
છે. પડોને તુને તારો છોકરો બેય કૂવામાં ! ”

ખાસડાને તોલ, (ખાસડાના તોલનુ-ખરો-
-ખરીતું) હવકું, વિમાત વિનાનુ, ખાજ;
નીચ, દન કે માલ વિનાનું

“ નથી તમારા બાપનું રાજરે,

મારી મામાને કંઈ કાજરે,

તમે ઉપાનને સમાનરે,

ખોડ્યો હુયેંધનુ રાજનરે. ”

લક્ષમણાદરણુ

ખાસડે દાળ વહેંચવી, ખાસડાં વડે લડવું.

ખાસડે મારી, દોરતું રહ્યું, ધણું રહ્યું, એ અ-
ર્થમાં ખેલકારીનો જવાબ આપતાં ખોલ-
વામાં આવે છે.

‘ મરી ગઇ તો ખાસડે મારી, પણ ડા-
કણ બે ઝાડને વળગાડતી ગઇ ”

મણિ અને મોહન.

‘ ખાસડાને તળીએ મારી ’ પણ વપ-
રાય છે.

ખાસાનું ખીડું, મહારાજને માટે ખાસ બ-
નાવેલું ખોખું ખીડું (મંદિરમાં.]

ખાસું દીવા જેવું, ચોખ્ખું ચટ; તરત સ-
મગ્ય એવું; પરંતુ વાકામાં સાદ, કશું મજે
નહિ-સાય ન બાગે એવું.

ખાજે-જવું, પિશાચ કરવા જવું, સીએ
જા-પ્રયોગ વાપરે છે.—(લાક્ષણિક)

ખીંખીં એસવું, પિશાચ કરવા,—ઝાડે કરવા
એસવું. (માંદા માણસે)

ખીંટીએ પોતીઉં, કંઈ જોખમ, ઉચ્ચાટ વ-
ગરની જે સ્થિતિ તે; નિરાંત; મનની અ-
ણુખત-ગભરાટ-અકળામણ કે ચિંતા વિ-
નાની જે હાલત તે.

ખીંટીએ મૂકવું, ઊંચું મેલવું; દૂર રાખવું;
વિસારે મૂકવું; ઠોકણું કરવું.

ખીચડો કરી નાખવો, બેળસેળ કરી ના-
ખવું (લાક્ષણિક.)

ખીસાને જોરે કૂદવું, જેમ ઠોરે ખીસાને
જોરે કૂદે છે તેમ કોઈ મોટા-સત્તાવાળા-
પક્ષવાળા માણસને આધારે બકરકુંદીઓ
કરવી-મહાલવું.

ખીલી ખટકો, અડચણ; નડતર; આડ; વિમ્મ;
હરકત.

“ દીકરી, બાવરી તા માટે બને છે । હજી
સુંધી ખીલી ખટકા થયો નથી. મેં એવો
ધાટ ઉતાયો છે કે કાઠનો વાળ પણ વાંકો
થાય નહિ ”

શે કયાસમાજ.

૨. કૂડકપટ

૩ વહેમ.

ખીલી ઠોકવી, વચમાં અડચણ નાખી ચા-
લવું કામ અટકાવવું, વિમ્મ આણી મૂકવું;

૨. સુકામ નાખવો; પાયો નાખવો.

ખીલો મજબૂત છે, આધાર સખજ છે, વજ્ર
મીટી છે, આશ્ચર્યદાતા જાણે છે.

ખીમામાં ધાલવું, ન લેખવવું; ન ગણકારવું,
હિસાબમાં ન લેવું; ન ગણવું; ખીસામાં
ધાલવા જેવું તુચ્છ ગણવું.

“ આ સદાશિવ જાતે આવે કની તો જીતે
તો ખીસામાં ધાઈ અને તેને મારા ઘરમાં
રાજ્યાની માથે રાખું. ”

મસ્તવીચંદ્ર.

ખીસું ભરવું, પારકું નાણું વગર હક પોતાના ઉપયોગમાં લેવું; અપ્રમાણિકપણે કોઈની પાસેથી લાલચ ગતાવી નાણું હાવવાં; લાંચ લેવી.

૨. સ્વાર્થની ખાતર કોઈને વગર હકનાં નાણું આપવાં.

ખીસાં તર કરવાં એટલે પૈસે ટકે તાળ થવું.

ખુંટો ઘાસવો, પગ પેસાડવો; ઘાબલ થવું; બળું આવવું થવું.

૨. પાયો નાખવો.

ખુંટો જખરો છે, આધાર સખજ છે.

ખુંટો ઠોકવાં, એક ને એક ઠોકાણે વાંગા વખન સુધી ફરી રહેવું—થોભવું.

૨. નિશ્ચય કરવો; તોડ આપવો; નિકાલ પર આવવું.

૩ પાયો નાખવો; શરૂઆત કરવી

ખુંટો ઢીલો થવો, મગરૂરી ઓછી થવી; અશક્ત થવું (આધાર નખગો થવાથી.)

ખુંટલે ચોકે, ઉપાડે છોગે, મહેર રીતે ખૂણામાં નાખવું, ગુચ પ્રકાશ ન થાય એવી જગાએ આણી મૂકવું.

ખૂણે પડી રહેવું, અધારામાં રહેવું, ગુણપ્રકાર ન થાય એવી સ્થિતિમાં રહેવું.

ખૂણે હોવું, શોકમાં ઘરમાં ધવાઈ રહેવું. (વિધવાએ)

ખૂણો પાળવો, રાંડેલી ઓએ ધરમા ધવાઈ રહેવાનાં રિવાજને અનુસરવું.

ખેનનો ખાટલો, મોટી અડચણ; સુરકેલી.

ખેરસણા કરવા, હડાવી દેવું, ખોઈ નાખવું; વાપરી નાખવું. (ખેરસણા એટલે સુખ)

ખેસ કાપી લેવા, જુઓ કેશ કાપી લેવા.

ખેસ ખંખેરવા, કાંઈ જોખમ કે જવાબદારીમાંથી છૂટા થવું.

એસે વળગવું, પાલવે પડવું; આશ્રયે રહેવું.

૨. ન છૂટે એવું કાંઈ લક્ષ્ય વળગવું.

“એના નિશ્ચય થકી નર તરિયા કંઈ થઈ ગયા સંતમહંત,

એણે ન ઉરમાં નેહ આણ્યા તે,

ભૂમિમાં હજી ભમંતે, લક્ષ્ય ચોરાશીરે,

ખાતે વળગી ખેમે,”—કોઈનું.

ધીરોભક્ત.

૨. પાછળ લાગવું; કડો લેવો; આમ-

હથી માગવું; કાયર કરવું.

એડ વાળવી, ખેતરમાં અનાજને પાણી પાવું.

એડીએ ગવાર એ જાતના ગવાર પાણીમાં

જડ ઓગળતા નથી તે ઉપરથી સમજાવ્યો

પણ ન મનજે એવા મૂર્ખ,—જડસાને વિશે

જોલતાં વપરાય છે

ખોખરું કરવું, માર મારી હલકું કરવું.

ખોખરું નાળિયેર, ખોખરા નાળિયેરના જે-

વું કાયદા વિનાનું—ઉપયોગ વિનાનું ને કાંઈ

તે. (કામ-વસ્તુ-વિચાર)

ખોટાં હાડકાંનું, આજસુ, મહેનત કરવે કંટા-

જો ખાય એવું, કામમા મદદ ન કરે એવું

આખાં હાડકાંનું પણ ખોટાય છે

ખોટા થવા, (પેસા,) ડુગવા.

ખોટું કાટવું, ખરા ન કરે મંદવાડમાંથી ખેડો

ન થાય એવા માણસને વિશે જોલતાં વપ

રાય છે ખોટા રૂપિયો પણ જોલાયછે.

ખોટું નીકળવું, જોવશ થવું; જોવચની

નીવડવું, ખેઈમાન થવું; ફતમી—અપકારી

થવું.

‘આખરે એ માથુક ખોટી નીકળી.’

ખોટો રૂપિયો, મંદવાડમાંથી બેઠું ન થાય-

ખરા ન કરે તેવું ગોણસ. ખરા રૂપિયો જેમ

જખરમાં ચાલતો—નમનો નથી તેગ સંસા-

રમાં નકામો થઈ પડનાર—આખરસાવપર

આવી ગયેલા માણસની આશા મૂકતાં એ

ખોલવામાં આવેછે

જોડાકાઢી નાખવો, જડમળથી ઉમેડી ના-
ખવું; નાશ કરવું; જોડાકાઢી નાખવું એવું જે
કહે તેનો નાશ કરવો.

“જોડા જ્યમ ક્ષત્રિનો કાઢી, શ્રાદ્ધ સાધવું
પણિપતે,
મારી કાઢવા તેમ મુસક્ષા, શ્રદ્ધ લગાવ્યા
એવિ લને.

પાણિપત.

“પાડે પાડા લટે ને જોડાનો જોડા કાઢે
એ કહેવત છે.”

૨. ધમકાવવું; ધુમાડા કાઢી નાખવ.

૩. સંહાર કરવો.

(માણસ કે દોરતો.)

મુખાઈની મરડીએ દમરો માણસોનો જો-
ડા કાઢી નાખ્યો.

જોડા નીકળી જવો, નાશ થવો; સંહાર થવો;

“ધાસ ચારાની તંગીથી દોરમાં ભૂખ-
મરો ને મરકી ચાલી તેથી તેમનો જોડા
નીકળી ગયો.”

(જે બેહેનો)

જોપરીમાં પવન ભરાવો, મિલન વધી-
જવો; શિરમેરી કરવો; તળિયન આકરી
ધવી; ગર્વિષ્ટ થવું; કાઢી જવું; છાકી જવું.

જોળિયામાં જીવ આવવો, એકા, એક ગ-
મરાઈ જવાથી અથવા કાળ પડવાથી જીવ
હડી ગયો હોય તે પાછા, હેઠે જેસે અથવા
નિરૂત્તિ ધાય સારે જોળિયામાં જીવ આવ્યો.
એમ કહેવાય છે તે ઉપરથી નિરૂત્તિ થવી;
જીવમાં જીવ આવવો; નિરાત વળવી; જીવ
હેઠે જેસવો; ચેન વળવું.

“જીવ વેણાં જોળિયાં તે, ખીજ ખીજ
ધેર ગઈ; રાહી રાધા ચંદ્રમાગા લા-
ની-લાં બેસી રહી.”

દાખલીલા—વસિંદ મહેના.

“તેના મુખના એ શબ્દો સાંભળતાં વાર
મારા જોળિયામાં જીવ આવ્યો; મારી સખતી
ચિંતાનો વિનાશ થયો, એટલુંજ નહિ પણ.”

તેના પરના મારા પ્રેમમાં વૃદ્ધિ થઈ.”

અરેમિયન નાઈટ્સ.

“તેથી ઉતરું જોળિયામાંથી જીવ હડી
જવો, એટલે ગમરામણ થવો; ગમરાટ ઉ-
પજવો; ઉચ્ચાટ થવો.

“વધામણિયો વધામણી કહેછે તેમ જો-
લને દુકમની રીતે જોલવાથી મારો તો જો-
ળિયામાંથી જીવ પણ હડી ગયો.

કેશરીચરિત.

જોળે જેસાડવું, કન્યાને તેનાં સાસુસસરા-
ના જોળામાં જેસાડવો. (વિવાહ, આશો, ના-
જિયેર આપતી વખતની એ એક રીત છે.)

જોળે માથું મૂકવું, સંકટમાંથી બચાવવાને કો-
ઈ સમયની સહાય કે આશમાં જઈ રહેવું;
તન સોંપી દેવું; આશ્રય ધરવો; શરણે જવું;
તાબે થવું.

“સેવક કચેરીએ કચેરીએ ધક્કા ખાઈને
યાકો અને સરકારને જોળે માથું મૂકવાની
થણીએ તળવીજ કરી પણ તે બર્થે ગઈ.”

(ગર્થવસેન.)

નને જોળે માથું હોય,

તે તેને જટ કાપે,

નને વચને છાતી સોંપી,

તેનુંજ વચન ઉઘાપે,—

“હુનિયાં જુદાંની જુદાંની,

એ અનુભવ વાત પ્રમાણી.”

નર્મકવિતા.

જોળે લેવું, દત્તક કરી લેવું.

જોળે સોંપવું, મરોંસાપર આપવું; આધાર-
આશ્રય સમજી દવાતે કરવું; કોઈની સંભા-
ળ નીચે આપવું; મલામજી કરવી; બાળ-
વતા આપવું.

“મંદોરના મુરજે મંદોરના મુરજ,

મંદોરના મુરજ, મુરેવજ,

તમારે જોળે સોંપું, બે તન.

મોમાજ પધારો.”

નજાખ્યાન.

ખોળે હોયું એટલે આશ્રય કે આધાર તળે હોયું.
“સુંદરી, એ દીક નહિ, આ બાળકે દહ
દુનિયા શ્રવણેય સાંભળી નથી. એ તમારે
ખોળે છે.”

મુદારસક્ષ.

ખોળો પાથરવો નમયું; આછછ કરવો; કા-
લાવાલા કરવું;
કરગરવું; કાઈ વાતને સાર છેકરી-
બાઈની બોલવું; રડવા સરખું મોઢું કરી
માગીવેવું; દીનતાથી પ્રાર્થના કરવી.
“મોટા મોટા શ્રીમંતની સુંદરીઓ પણ
શુભર નરેન્દ્ર આગળ ખોળા પાથરે તો ઝો-
ડણી શી શુંનશ ?

યશોમાખેલન.

“હું પ્રભુ પાસે ખોળા પાથરી માથું છું કે
અમે તો છાજમાં વસવાનો દી લાવને પછું
રાજમાં જઈ લાજ ખોવાનો નહી ના લાવીશ.”
પ્રતાપનાટક.

ખોળો ભરવો, અર્થશૂન્યતાને દેવ આગળ
જેસાડી સાસુએ ચોખા, નાળિયેર, રૂપાનાથું,
એ સૌ પ્રથમ ચોતાના ખોળામાં લઈ પછી
તે વડુના ખોળામાં આપવું.

“આજ મારા ભાઈની વડુને ખોળો ભરવા-
નો છે; અમારી ગરીબ સ્થિતિ હોવાથી આ-
જના શુભ દિવસે તે આપડીને સારી સાડી
કે સારી ચોળી પણ પહેરવાની નથી.”

મણિ અને મોહન.

ગ.

ગંગાનાં પક્ષી ઝાલવાં, જીઓ આકાશનાં
પક્ષી ઝાલવાં.
ગંગાની ધાંચણ, એ નામની ધાંચણના જેવી
ધણીજ મેલી અને ધ્રુવઃ સ્ત્રીને વિષે જો-
લતાં વપરાય છે.

ગંગા ગોળી, (મરકરીમા) પાણી પીવાની
જે ગોળીમાંથી ધણા જળે તેની તે લોટી
જોડીને પાણી પીધું હોય તે; પવિત્ર ગોળી.
ગંગાજળ જેવું, પવિત્ર (સર્વ પાણીમાં ગં-
ગાજળ પવિત્ર ગણાય છે તે ઉપરથી)

“એવાં વચન સુણીને રે,
વધું વળતાં વડુંછે;
ગંગાજળ સરખાં રે,
હો માંબળા સાસુછે.”

કવિ દયારામ.

પ્રમાણમાં પાણી બડું હોય એવી
(તાળ)

ગંગા ન્હાયા, પાપ-નુકસાન-દૂષ્ણમાંથી ધ્રુ-
વવા એવા અર્થમાં વપરાય છે. (ગંગામાં

ન્હાયા જોઈલું પુણ્ય થયું તે ઉપરથી.)

ગંગા ગંગેતિ યો દ્રુયાત્
યોજનાનામ્ શૈતરપિ
મુચ્યતે સર્વ પાપેભ્યો
વિષ્ણુલોકં સગચ્છતિ ॥

નયોજલાવગોદેન પાવયન્તોતરાજનાન્
દર્શનાત્સ્પર્શનાત્સંગાનાત્તથા

ગંગેતિકીર્તનાત્

પુનાસ પુણ્યાન્ પુરુષાન્ શતશોયસહમશઃ
ગંગાતસ્માત્ પિવેત્તસ્યા જલંસંસારતારકં ॥

“દીકરો સારો યાય ને કંઈ રતને પડે
અને આ જોઈું સુખી યાય એટલે ગંગા
ન્હાયા.”

મરખતીચંદ્ર.

“નાગરિકા, (નિઃશૌસ નાખી) તારૂં આ-
નવાથી આ દશા યઈ અને મારૂં માન-
વાથી એ બાપડીને કેદ પડું પડું, દવે

ગધેડાનું પૂછકું પકડી રાખવું, ગધેડાનું પૂછકું પકડ્યું હોય તે લાતો મારે, લોહી નીકળે પણ છોડતું નહિ તે ઉપરથી ગમે તેનું નુકસાન થાય પણ લીધેલી હક છોડવી નહિ એવા અર્થમાં વપરાય છે

ગધેડાનો પાછલો પગ, દોઢાણું, મૂખ, બે વક્ર સમજ વિના ડહાપણ ડાળનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે

ગધેડે ગવાવું, ગધેડું પણ લામ લઈ શકે એટલી એટલી કીમતે વેચાવું, છત્તું ઘણી હોવાથી મસ્તો ભાવ થવો

“આ સાન કેરીઓ ગધેડે ગવાય છે”

૨ (લાક્ષણિક) ક્ષેત્રે થયું, રેવડી ઉડવી, બેઆમર થવી

ગધેડે ચઢવું, અસનના વખતમાં કોઈ શુભેચ્છાની ક્ષેત્રી કરવી હોય તો તેને મોઢે કાયતાને દીવેલ ચોપડી ગધેડાપર બેસાડી ગામમાં ફેરવવામાં આવતો હતો, તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ક્ષેત્રે થયું, રેવડી ઉડવી, બેઆમર થવી, વગેવાવું

“ભાઈસાહેબ, હવે અરોમર ગધેડે ચઢ્યા અભાર સુધી એમના માથામાં જે ગુમરૂરી ભરાઈ હતી તે ગધી એક સામગ્રી નીકળી ગઈ

ગુજરાતી

ગપાટક જોળો, (અટકોનો રિવાજ પહેલાં, ઘણા હતા, જેમ નર્મદાટક-ગપાટક વગેરે તેવી રીતે આ વર્ગી ગપાટક-ગપનું અટક તે ઉપરથી) ગપનો જોળો, ગુરો. તડકા જે એક કાનેથી બીજા કાને વર્ગી-ગીજ એમ સપાટામધ આશયે આવતો હોય તે, ગપાટકજોળો ને એ સને ડાળો એક કહેવત છે

ગધિગધ સુઆળસો, ખસ, જોડાનો ત્યામ થયા બિવાય ફેલાયલી-આલેટી ગપ, અરેવડાપુ ઠોકતું તે, રામઆશરે કહી રેડું તે

અપોલિયુ કરવું, અપચુપ-ધીમે ધીમે દાખન થઈ જવું

ગખડી મારવી, નાશી જવું, સદી જવું કોટી જવું (કોઈ કામમાંથી-કેન્દ્રે ખેંચી માંથી છટકી જવા સાર)

ગમ ખાવી, સાંખી રહેવું, ખામોશ ખાવી-રાખવી, ગળી જવું, વિચારસાક્ષિતથી ખમવું, ધીરજ રાખવી, સચુરી રાખવી-ધરવી.

“આ વખત ઘણાં ઘણા વિધેના આવે છે, પણ ગમ ખાઈ જવાની ફેરવાખ્યાથી અથવા સપમા રહેવાનું પસંદ કીધાથી અને તેવીજ દોશીશ કીધાથી તે વિધેના પોતાની મેળે ગમે ત્યાં સતાર્થ નબ છે”

નર્મગદ

“લખિતા ખાએ સમ, રાધા જુડી છે, આધી-રાધા રાણીએ ગમ, રાધા જુડી છે”

કવિ દૂરકાંદાસ

ગમતું ઘડાવવું, કોઈ કહે કે મને ગમતું નથી તો તેના ઉત્તરમાં મરકરીમાં એમ કહેવામાં આવે છે કે ‘ગમતું ન હોય તો ગમતું ઘડાવો અથવા ગમતું ઘડાવવા નો નીતેશ્વર ગપ્યું છે’ મતલબ કે ગમે તે રીતે ગમતું જોઈએ (ઝોડો ગમતું એ એક ઘરેલું કાણુ છે)

ગર્જીયામંત્ર મુદ્રત, (સર્વોચ્ચ પહેલાં પાંચાંગ ધડીથી ત્રીજી ધડી સુધીનો વખત, આ વખત મુસાફરીમાં નીકળવાને શુભ છે એમ ગમ્મચાય કહ્યું છે તે ઉપરથી) ફેર નીપ્રેરે એવું મુદ્રત, કોઈ ચોક્કસ મુદ્રત-વખત-સમય ગવાવામાં, મિથિલાપુરીમાં જન્મી હતા, ને ગાંડી ઉપર તપશ્ચરી કરતા એ નાદવની ગોર દતા એમણે કૃષ્ણ મગરામના મામ પાખાં દતા ને ઉપનિવસ સ્થાન પણ ફસાવ્યા હતા

ગરદન કાંઠાપર નથી, ધણુજ મગર અને
ધિકારને પાત્ર એવા માણુસને વિષે બોલતાં
વપરાય છે,
ગરદન નમવી, આખર જવી; મુડી નીચી
થઈ જવી.

૨. ખોટ આવવી; ભાગવું. નુકસાન
પહોંચવું.

૩. પેડતી દશા આવવી; નમળું થવું.

૪. દેવાળું કાઢવું.

૫. (મરી જતાં.)

ગરદન નાખી દેવી, (મરી જતાં) પાછી
ઠાર ન થાય તેમ ખભા ઉપર મૂકી દેવી.

ગરદન ન-મારવું, જીવલેવો; મારી નાખવું;
ઢોચકું ઉરાડી દેવું; ડાકું ઉરાડવું.

૨. ધણુજ નુકસાન કરવું; જીવતું માર-
વું; પાયમાલ કરવું; ખરાબખરાત કરવું.

‘તને ગરદન મારે’ એમ સોંપેયું કામ
કરવાની ના પાડનાર છાકરાને લાડમાં કહે-
વામાં આવે છે.

ગરબડગોટા પાળવો, ગરબડ કરી ભેળ-
રોળ કરી નાખવું; જાંધું ચપું કરી મેલવું;
ખગાડી નાખવું; ધાલમેલ કરી કામતો ઉ-
કેલ ન થાય એવી ગુંચવણ કરી મૂકવી.

૨. બોલવામાં આવકા ખાવા, સાંભળનાર
ન સમજે તેવું બોલવું.

૩. ઉલટું ઉલટું કરવું; ખોટું કરી મેલ-
વું. હિસાબમાં લોચા પાળવા.

ગરાસ જવો, ગરાસ જવા જેવું નુકસાન
થવું.

“આ રાંડના શીકારીઓ કાણ જાણે ક્યાં
થીએ આવી લાખ્યા; એમના આપનો માં-
ડેની શો ગરાસ જતો હતો કે તેઓ વગ-
ર લાંના વચ્ચે પડ્યા ?”

ગર્ધવસેન.

ગલ આપવો, મનનો મર્મ-પાર આપવો;
મનનો સંકેત જણાવવો. (નિખાલસપણે)

૨. લાંચ આપવી; લાંચમાં કંઈ આપ-
વું કે બતાવવું; લાલચ દેખાડવી.

ગળતી ગોદડીએ, વીસે મોઢે; લીસે તોરણે;
કામ-અર્થની સિદ્ધિ થયા સિવાય; આત્મા
તેમના તેમ;

“માનસિંધને ગળતીગોદડી એ રાણાનો
પરોણાચાર પહોંચ્યો ગણી બૂખ્યાને તર-
ચા ભરે ભાણે ઉડી હાલ્યા આવવાનું થયું.”

પ્રતાપનાટક.

ગળાલગી, (ધરાઈ જવાના તેના મૂળ અર્થ
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ઘણું; પુષ્કળ;
(દુખ વગેરે).

૨. પૂરેપૂરું; મનમાન્યું; સંપૂર્ણ.

“તારા કર્તુકની ખાત્રી મને ગળા સુધી
થઈ છે.”

“મને તારો ગળા લગી ભરેંસોછે.”

ગળામાં જીલ ધાલવી, બોલતાં બંધ રહે-
વું; બોલતું અટકવું; બહુ બોલ બોલ ક-
રી કંઠાળો આપતા હોય સારે તેને કહેશે કે
‘ગળામાં જીમ ધાલ દવે.’

ગળામાં જોતર ધાલવું, કાંઈને કાંઈ ન-
વા કામમાં કે જંગમમાં પહેલવહેલું ના-
ખવું; પીડા વળગાડવી; પોતાના કામમાં
નહે એવું ખીનું કાંઈ કામ કરાવવું.

ગળામાં ઠંડીઆ, જે ઠંડીઆ ભરાયા હો-
ય એવી સાંકડમાં આવી પડવું તે; ઘણી-
જ સુશીખત; જીવ જોખમાય એવી રિય-
તિમાં આવી પડવું તે; માથે જોખમ.

“ગઢવી, તમે તો ઉલટા મારે ગજેજ
ઠંડીયા ભર્યા ને હું તમને કહું છું સારે
ઉલટા તમે મનેજ લઈ પડોછે.”

મુદ્રારાક્ષસ.

ગળીઓ બળદ, (ગાડીએ જોડી ચલાવતાં
ભેરી જાય એવા હડીલા બળદને ગળીઓ બ-
ળદ કહેછે તે ઉપરથી.) બરાબર કામ ન કરી
શકે અથવા કરતાં કરતાં આટલી જાય એવા

તોં પરમ દહાડે એનો હાથેવાળો મળી
જાય એટલે મંગા નહાય.”

સહભામાખ્યાન.

“પ્રભુ પહેનને કૃપા કરે ને એનાં સૌ
દુઃખ આપણને આવે નો જાણે મંગા
નહાય.”

તપસાખ્યાન.

મંગા ભાંગીરથી, વિધવાને એ રીતે પત્રમાં
લખવાનો રિવાજ છે.

મંગા સ્વરૂપ, (મંગાનાં જેવી પવિત્ર) પો-
તાની વધુ સિવાયની વડીલ સ્ત્રીઓના પત્રમાં
એ પ્રમાણે લખવાની રીત છે.

મંગાનો પ્રવાહ; મંગાના પ્રવાહ જેવી એક
ધારા; અરુપલિત ને બોલવાની છતાં તે;
વાગ્ધારા; (મોંઠાદેવની નદી તે સુખ,
પવિત્ર મંગાછ તે ઉત્તમ વિષય અને તેનો
પ્રવાહ તે અરુપલિત વાચા.)

૨. પવિત્ર, નાત તો મંગાનો પ્રવાહ છે.
ગમ્મન્તિ કરી જવું, (સં. ગમ્ (ગમ્મ
ઉપરથી) નાથી જવું; છટ્ટી જવું; અગી-
આરા ગણવા; છ પાંચ કરી જવું. ગમ્મછી
જવું પણ બોલાય છે.

“એક વર્ષ પૂર્વે યયું એટલામા તો ત્રિ-
જેરીનું તળિયું દેખાયું અને મારા મેજપટ
આરી સાથે બેસી જમનારા મિત્રા પણ
ગમ્મન્તિ કરી ગયા.” અરેમિયનનાંઈદમ.

ગમ્મ-ગમ્મ કુદવું; (હર્ષમાં) મસ્તીમાં આવવું;
પતરાજખોર થવું; તોરમાં રહેવું.

“અલકંકિશોરીને” આનંદ માયો નહિ
અને તેનું ચાલત તો તે ગમ્મ ગમ્મ કુદત.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગમ્મલ ગોષ્ઠિ, વાંતચિત્ત; ગમ્પા; ટાટા પહે-
તેથી ગંપાટા.

ગમ્મ વાગવા, અજમાવેલું જોર, હાથકારક
નીવડું; જોર હાથડું; ચોગ્ય ટેકાણે ચોગ્ય
રીતે શક્તિ કામે લાગવી.

ગમ્મવાં ભરવાં, (પેસાથી) લાંચ આપવો.

મંગા આપવા; મોં પ્રરવું.

“એવે વખતે તેનું મગ્નું ભરવાને
ને આનાકાની કરે તેની ખરેખરી કમખાસી
જાણવી.”

કરણધેસો.

૨. લાંચ લઈ મગ્નવાં તર કરવાં; બદ
દાનતથી પુષ્કળ પેસા એકા કરવા;
ખીસાં ભરવાં.

“આલ્યો આલ્યો રે સુરતી લાલ,
મુબાઈ ઠગવતે;

લાલ્યો-લાલ્યો રે સુરતી ચાલ,
મગ્નું ભરવાને.”

નમંદવિતા.

મગ્નવાનો વર, પહેરામણીનો વર, મગ્નું
ભરાય એટલી પહેરામણી મળે એવો ક-
સિન વર.

મગ્નવામાં ધાલવું; ન મગ્નવું; તુચ્છ મણી
કાઢવું; દંરકાર ન કરવી; ગાન ન આપવું;
ન માનવું; ન લેખવું.

‘ઉચ્ચાટના વારામાં ઉચ્ચાટને મગ્નવામાં
ધાલીને ફેર એવા વિદાન નર થણા હતા.’

ભાતમદેનત

મગ્નમાંનો સાંપ, યુક્ત શત્રુ; જ્વેવામાં કે
જ્વણવામાં ન આવે એવો દુશ્મન; ઉપર
ઉપરથી મીઠુબોલનાર પણ અંદરખાનેથી
વેર રખનાર; મોટેથી મિત્ર પણ અંદરથી
દુશ્મન.

મગ્મ કરી જવું; (લાક્ષણિક) પેસા-માર્ગ વગેરે
લઈ નાથી જવું; પેસાથી પડવું; ઉચ્ચાપત
કરવું; હરામત ખાઈ જવું; એકાધવાં કરી
જવું; કાઠનું કાંઈ ચમર દઈ પોતાના ઉપ-
યોગમાં લેવું.

મગ્મગડિયું આપવું, (મગ્મગડિયું-મગ્મગડિયું
એવું ને થીપળ-નાજિયેર તે. એ ઉપરથી
લાક્ષણિક અર્થે) રત્ન આપની; જરનર
કરવું; પાણીયું આપવું.

ગોવાનું ગડગડિયું આપવું પશુને
બોલાય છે.
ગણકુળનું, ત-મય થઈ જવું; ગરેક થઈ
જવું.
ગઠ ઉકેલવો-ઉચ્છાલવો, ગઠ ઉકેલવા જેવું
કાઈ મહાભારત-મહાકુરી ભરેલું કામ
કરવું; પરાક્રમકરવું; મોટા ફેરફાર કરી
નાખવો; ઉચ્છેદપાંચલ કરી નાખવી.
“એકલી બેડી ગઠ ઉકેલે એવી સુગણ-
સુંદરીને તમે અબળા ગણી કે કાણુવગ-
રની સેખાને નિર્બળા માનતા હો તો તેમાં
તમારી ચૂક છે.”

ગર્ધવસેન.

ગણપતિ પધારવા, (ગણપતિના જેવું મોટું
પેટ થવું, તે ઉપરથી મળકમાં) ગર્ભ રહેવો;
ફાણું પેટ થવું.

૨. શુભ કામનો આરંભ થવો.
“જમના મૈયા કરસન રાધા,
અંબા મોટી રામચ;
સેવે ન ગણપતિ પધારી,
પેટબળા આડે જામ

સાચું કહુ છુ છ.

નર્મકવિદ્યુ.

ગણેશ માંડવા, એક સમે વિપણ અને ગ-
ણપતિ લડતા હતા. એટલામાં શિવે વચમાં
પડી ગણપતિનું ડાકું કાપી નાખ્યું. એ વાત
પ્રાણીએ જાણી એટલે શિવને શાપ દેવા
માંડ્યો. પછી શિવે એક ઘંતના હાથીનું
ડાકું કાપી છાવી ગણપતિના ઘડને ચોંટાડી
છવતા કયા. મારા પુત્રને વરવો કયો તેથી
હવે એને કાઈ બેઠાવરો નહિ, એમ કહી
પ્રાણીએ શોક કયો ત્યારે શિવે કહ્યું કે,
સર્વ દેવતાં એ પહેલો પૂજારો ને સર્વ શુભ
કામમાં તેનું આરાધન થશે. એથી હરકોઈ
શુભ પ્રસંગે પ્રથમ એમની સ્થાપના કર-
વામાં આવે છે. તે ઉપરથી ગરઆત કરવી;

આરંભ કરવો; પહેલ કરવી; મૂળ રોપવું.
ગણેશ બેસવા એટલે સારા માડા કોઈ કાં-
મનો આરંભ થવો.
ગઠબદિયાં થવાં, પ્રુષ્ઠાનાણાનું ઉછળવું;
ધણા-પૈસા એકેકી તથા. ‘તેની પાસે તો
આજ કાલ ખૂબ ગઠબદિયાં થયાં છે.’ (ખ-
લુવચનમાં જ બોલાય છે.)

ગતે ધાલવું, શ્રાદ્ધ કરીને સદ્ગતિએ પહોં-
ચાડવું.

૨. કામે લગાડવું; ઠેકાણે પાડવું; ઉપ-
યોગમાં લેવું.

“મારે કુંવરની આંખ મોંચાય ત્યારે
ખીમતને ખડો કરી મરનારને એવી રીતે
ગતે ધાલવામાં આવે કે તેની કાછને સ-
મજ પડે નહિ.”

ગર્ધવસેન.

ગતેગતું થવું, જરૂર વાપર્યું-ગયું હોય તેટલું
પાણું આવવું; ખોટું પૂરી પડવી.

“આ વેપારમાં મારે માફ ગતેગતું યાય
એટલે ખસ.

ગદાપચીરી, સોળધી પચીસ વર્ષની ઉમર
સુધીના માણસનો વખત તોફાન અને ઉ-
દ્ધતાઈમાં નકામો જાય છે તે ઉપરથી જુ-
જ્ઞાનીઆઓની મરતી કે તોફાનને વિષે ધિક્કા-
રમાં બોલતાં વપરાય છે.

ગદામટ્ટેદાર, ખરાબ રાગને વિષે તિરસ્કા-
રમાં બોલતાં વપરાય છે.

ગણેશ જનવું, મર્જમાં ખપવું; બેવકુફ જનવું;
ગણેશ વૈતકે કરવું, ગણેશની પેટે ભાર માખ
વંદા કરવો; મહેનતનો પૂરતો ખદ્દો ન
મેળે એવી મહેનત કરી થાકી જવું.

“તેઓનાં મન રાજ રાખવાને તેઓ સ-
વારથી સાંજ સુધી મદાવૈતકે કરે છે, તે
ઓની મરજ સંભાળે છે અને તેઓની સાથે
હેતથી રહે છે.”

કરણધોળા.

ગણેશનાં પૂજાર્થ આમજે એવું, બિન આ-
નંદનવાળું, મૂળ.

મંદ ગાણસને વિશે જોડનાં વપરાય છે.

“આણી પાંચ અમાલને હરગાદી પ્રય-
ના પાણીદાર મોડા પેઠે વેગપર દોડતો
હતો સારે કારજારી ગળીયા યાગ જવો
થઈને એક ખુરશી ઉપર બેઠો હતો.”

મરજાલીયદ્ર

ગળી ખાવી-નાખવી, અદ્રોણ વૃજેદના અ-
દ્રામાં તેજ મદી ઉપર અમુક રકમ લેવા-
ની અમુક રીતની મરત મારવી, મદ્રામાં તે-
જમદી ઉપર મરત દરવી

ગળી જડું, ખાગેરા ખાવી, ગમ ખાઈ જવી,
ગાંધી રહેડું; મદન કરડું.

ગળું કાપડું, (લાઘજિક) વિશ્વામપાત પ્ર-
વા, અમુક-મદરપર મમનવી કામનું
કંઈ દરી લેડું. બરોડા ઉપર જે રડું
હોય તેને દો દો ગળું કરડું પણ
જોતાય છે

“નગીનાં ગળાં કરતાં મનજને કાઢ
પ્રનંદ દસ નડોતી રીડી મડોતી માપજો
જોજનતાં પરમેશ્વરો ઉર આવેના ન હોયો.”

કુવારી કન્યા

“જેમા લાભ હોય તેમા આજો નિમ
માવતો અને જોખના ગળા કાળિને પાપ
ના પોદકી આપતો.”

મા સારમમદ

ગળું રહેસડું પણ જોત અર્થમા વપરાય છે.

“ગળાં રહેમીને થલું ફરે છે, જીવ અરમે
જેવાય, પાપનો લગ્ન પોદકો, લોંબે અતે
એકિલા જાય

જોતવિનાખજી.

“જે પાતાની પ્રાણ રિય પની તેજ
તેનું ગળું રહેમસા જામી થાય સારે રી
મમનડું.” ગિરિ । શિવ । ગિરિ ।

ગરિવંદન.

“જેવ અને નીતિની વાતો, કોઈક આઈ ૦-
જે, શાન મિત છે સમાન મીને, મગજ

કાપી નાંખે-છવ ”

નમંકવિતા

ગળું ખડડું, થલું રડવાથી, જિવેથી પડવાથી
અર્થમા ગરગીથી ખાજકની ગળામાંનો કાક-
ડા લુલો થઈ આડો ખસી જવો. તેથી જા-
આથી રડાઈ નથી

“ગળું જોશી જડું, જડું જોખરા અવાજ વા-
ળું થડું

ગળે આવડું, ધમ-કર-ચિન્તા-દરકન પો-
તાને જોમનવી રડવી

ગળે ઉતરડું, હવ, મનમાં વાત કસવી,
સમજડું.

“માખજિયો શાંત પડયો. જોડિ દસવેતે-
ને જે જે કડું ને તેને ગળેજનડું અને જો-
લ્યો કે પ્રાનજ, જે થઈ તે ખગી ”

જી. જીની વાંતા.

ગળેજળું મળી જડું, ગળું લકાઈ જડું
(તરસને લીડે)

“કાડપર તાવ કકડીને આગ્યો, માયુ તેમ
ફ જે, પમ તેમ મુલાય, પાણીની તરંગ દરે
માઈ કામ, ગળેગળું મળી જાય, જોઈ
કડેતી જાય, અને આખમાંથી આંશ પા-
ડતી જાય.”

માનુવડુંની લકાઈ.

ગળે ઘાડડું, મહાખીનને મોંપડું, જાણ
દરી કાઢ ખીનને માથે નાખવી.

૨. દાચે મીને નાખાઈ જામ માનુ

૩ માથે વડોરી લેવું.

ગળે-ગળાપર છરી મૂકવી, (મારી નાખવું
અથવા પ્રાણનાંતરી ધમગી આવવી એ ને
ના મળ અર્થ ઉપગ્ય) થલુંજ નુકમાન
કરડું, પાપમાલ કરડું

૪, વિશ્વામધાન ફરેલો, બઝેલો તેડિયો

૫, ધમકી બનાવી

ગળે જોતક પંચગાદ્ય, કોઈને કોઈ નવીજ
મનમાં મોંકડું, કોઈ નવાસલો કામમા
લખાઈ કરડું

ગળે ઝલાયું, ગળે ઝલાયા જેવી બારીકરિય-
તિમાં આવી પડયું; આદત કે સાંકડમાં
આવી પડયું.

“ તારા બાઈ ગળે ઝલાયા દરો તો પણ
તેમને તેં સવાદો ધીરો નથી અને તેથી
ને તારા પર હેત રાખતા નથી. ”

સ્વદેશવન્સલ.

ગળે દોરી આવવી, પ્રાણ રૂંધાય અને અ-
કળામણ થાય એવી સાંકડમાં આવી જયું;
કંઠે પ્રાણ આવવા; જીવ પર આ-
વયું. જીવ જોખમાય એવી રિયતિમાં આ-
વી પડયું એથી હલકું ગળેથી દોરી
કાઢી નાખવી એટલે માથેથી જોખમ ઉત્તા-
રી નાખયું. ‘ગળે પવિત્રાં આવવા’ પણ
બોલાય છે.)

૨. જુઓ ગળે આવયું.

૨. મુશીબત પડવી; ઘણુંજ ખલાવડ
બની જયું; ઘણુંજ ગમરાઈ જયું.

ગળે નાખયું, માથે ઢોળા પાડયું; જવાબ-
દારી અથવા જોખમ ઢોળને શીર નાખયું.

ગળે પડયું, આજ અદાવયું; તહોમત મૂકવું;
દોષ દેવો; શુદ્ધામાં આણયું.

૧. કબૂલ કરવાની ફરજ પાડવી; કોઈ
કામ કરાવી લેવાને કાલાવાલાથી
જળાનકાર કરવો; સામા માણસને
કરવાની જરૂર પડે તેવા અતિરે કા-
લાવાલા કરવા

૩. બચાવી પડયું; વગર હકે જમર-
દસ્તીથી માગયું; પારકું તે પોતાનું
છે એમ કરી દાવો કરવો

૪. (વ્યસન.) ‘અશીણુ ગળે પડયું છે.’

“ અશીણુને અજળા છે સરખી,

ગળે પક્ષાં નવ છૂટેરે. ”

કવિ દયારામ.

ગળે પાણી ન પડવા દેવું, અતિશય સં-
તાપયું, નિરાંતવાળી બેસવા ન દેવું; ઘણી
ઘણી રીતે દુઃખ દેવું.

ગળે ફાંસી આવવી, જીવતા જોખમમાં
આવી પડયું; ફસાયું; સપડાયું

ગળે બાંધયું, નેરજીલમ-જળાનકાર કરવો;
માથે નાખયું.

૨. પાસણપોપણ કે દેખરેખ કરવા અ-
ર્થે કોઈનો હવાલો લેવો.

૩. કબૂલત આવવી

૪. આરોપ મૂકવો.

૫. વ્યસન રાખયું.

ગળે હાથ મૂકવો, એગત ખાવા; સમ ખાવા;

“ તમે જૂઠા ગળે હાથ વાઓ;

તમે મુજને મારી ઘેર જાઓ. ”

પ્રાચીનકાવ્ય.

ગળે હાથ નાખવો એ પ્રેમના આવેશમાં.

ગાંઠ કરવી, પંમો એકઠો કરીને ગાંઠ બાં-
ધવો.

“ છે રાડ અપડાતી; ગાંઠ કરીને બેઠી છે
તે મને એર ખાવાનેય, કામમાં નથી લાગતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગાંઠ પડવી, વેર બંધાયું; અંટસ પડવો;
હૈયામાં આંટી રાખવી, અદાવત-કીનો-વેર
રાખયું.

૨. ‘મૈત્રી બંધાવો; ઐક્ય થયું.

“ રાશિકરમાં લપટાઈ, આ શાંતિધરે પ્ર-
કાશ, જુઓ જુઓ પ્રિયગાંઠ, એ બેની કે
વી પડી આ, એવી ગાંઠ મુજ શુ રચોની? ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગાંઠ બાંધવી-વાળવી, અમરણમાં રાખયું.

(ધણી લોકો અમુક બાળત યાદ રહે એ-
ટલા માટે કરે ગાંઠ બાંધે છે તે ઉપરથી)

૨. અંટમ-કીનો રાખવો.

૩. નિશ્ચય કરવો; નક્કી કરવું; ખાતો
કરવી (મનસાથે.)

“ ધરમાંથી બેળા થઈને રૈસ બોદ્યા એવું
માગી; પુષ્પ પત્ર દિગ્ગને નહિ દ્યએ અરે
ગાંઠ એ વાળારે. ” વરતી.

વેનચરિત્ર.

“ બાઈમાણસ સાથે એકાંતમાં હવે ન રહેવું એવી મનમાં ગાંઠ વાળી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ગાંઠ મારવી, ઉપર કે નીચેનાં કત્રાં આગળ કનકનો વધારે લોટે અગર વધારે લોટનો હોય તો તે કમી લોટે એટલા માટે ગાંઠ આંધવી.

ગાંઠગડકા, કુડકપટ; વાધોવચકા; આધ; મંશય, વહેમ; ખટકો.

ગાંઠનું ગોપીચંદન, ગાંઠનો-પોતાનો અર્થ; ગેરકાયદો; (-કરવું-જોવું-ધસવું) એમ કહેવાય છે)

“ ને વિદ્વાનોને લખવાનો એક ગોખજ પડી ગયો છે-લખવાનું વ્યસનજ લાગ્યું છે તે ફક્ત ગાંઠનું ગોપીચંદન કરીને પણ એ કામ ખતમ છે ”

પ્રિયંવદા.

“કવિ થયા કે ન કરે મન તેનાં બે દારણ, ગાંઠનું ગોપીચંદન ઘનવાનો ખેત્ર છે. ”

વિજયવાણી

ગાંઠે કરવું; સંગ્રહ કરવો (પૈમાનો)

‘એણે કીક પિયો ગાંઠે ક્યો છે !’

ગાંઠે બાંધવું; પોતાનું કરી લઈ પામે રાખવું-કબજમાં ગખવું.

“ વડુને પિયર તરફથી ને મળે ને સાસુને નહિ આપના પોતાની ગાંઠે બાંધે છે ”

ગાંઠું ઘેલું થવું, કુરખાન થવું; ઘેવા થવું; ચકિન યર્જનવું; વિરમય પામવું. (હર્ષમાં અથવા પ્રેમના આવેશમાં.)

“ તે પુત્રીનાં આખાં એને જોઈ ગાંઠ ઘેવાં બની ગયાં હતાં. ”

નવીપ્રભ.

ગાગર જેવડું પેટ, મોટું પેટ (કદમાં.)

સાગર જેવડું પેટ એ ઉચરતામાં.

ગાગર તાણવું, ગાગરના જેવા આઘારનું કપાળે ઢોધ કરવું (મરકરીમાં.)

“ મને મોઢા રૂઢાણના મજાની માળા પ-

હેરેલી હતી ને કપાળે ગાગર તાણું હતું, ” તારાજાઈ.

ગાડરિયો પ્રવાહ, ગાડરની પેઠે એક ક્ષુ તે-મ ખીનએ કરવું, એવી ને રીન ન્યાય તે; વિચાર કયા વિના એકની પાછળ ખીનએ ધસાણું તે. ગાડરિયો સંધ પણ કહેવાય છે. એક કવિએ કહ્યું છે કે,

ગતાનુગતિકો લોકો

ન લોકઃ પારમાર્થિકઃ

તાતસ્પ કૂપોઽમિતિ

ક્ષારા મૂઢઃ પિવત્સપઃ ॥

ગાડાના પૈરાજેવો (રૂપિયો,) ગોળ મટાળ અને ઘણાજ જરરનો; ઘણી જગાએ કામ આવે તેવો.

ગાડાના હડા જેવડુંનાક, ઘણાજ મોટું નાક; પ્રમાણમાં નેવડું જોઈએ તેથી વધારે મોટું,

ગાડું ગખડાવવું, કામ બંધ ન પડવા દેતાં આગળ ચલાવવું (ધીમેધીમે થતું હોય તે.)

ગાડું ચાલવા દે, કામ આગળ ચલાવે; ધીમેધીમે આગવ વધો; થોભો-અટકો નહિ.

ગાડે ગાડાં આખર, એઆમર (લાકામાં.) નામીયા પુચ્ચાને વિરે બોલતાં એ વપયછે,

“આખર ઉલ્લસારી જાયછે-વેરાઈ જાયછે એમ પણ બોલાયછે.

ગાડે ચડીને મહણ જોવું, તારી માએ ગાડે ચડીને મદણ જોવું હતું કે શું? એમ મદણધેલા છોકરાને વિરે બોલતાં વપરાયછે.

ગાડે ચડીને મોત આવવું, જોવિતું આવી જનવું.

“ પછી પંડિતોએ વિચાર ક્યો કે હવે ગાડે ચડીને મોત આવ્યું. ”

જોગસુખોધરભાગો.

ગાડે જોડાવું-જોતરાવું, જગદ ગાડે જોતરાવા હોય એવી સ્થિતિમાં આવડું; પીડામાં પડવું; કાળે કાળ નવા કામમાં કે ન-

જાળમાં પહેલપહેલું નાખ્યું હોય એવી સ્થિતિમાં આવી પડ્યું; દુઃખ દેતું-કરકત કરતું-કંઠાજો આણતું જે કામ તેમાં નયું સયું ચૂંચાવું.

૨. 'સંગતિદોષ આવવા; કોઈનું ભેદ-ને તેના જીવું કરવું; દેખાદેખી કરવું (નકારી ખાખતમાં.)

'તું એ તેની સાથે પાછો ગાડો જોડાયો?' ગાદીએ બેસવું, રાજની આણ કરવી; અ-ખસ ચાલુ થવો.

ગાખડી મારી જવું, 'એકએક ગેરવાજર યર્ષ રહેવું' અથવા ખ્દાનું કાઢી જવું રહેવું; મોડું દેખાડી જઈછું એમ કલા સિ-વાય પોખારા ગણવા (કોઈ કામમાધી કે જવાબદારીમાંથી છટકો જવા સાર)

ગાખડું પૂરાવું, જોડ-નુકમાન-ખાડા પૂરાવા. (કરજ પગેરના)

'તેનું ગાખડું પૂરાવું' બહુ મુશ્કેલ છે.)

ગાભા કાઢી નાખવા, માર મારીને કે અ-તિશય કામ કરાવીને ઘાણુ-એંચા કાઢી ના-ખવા; હાંકાં પાસમાં નરમ કરી નાખવાં; આટો કાઢી નાખવો

ગામ ગાંડું કરવું, ૧૫-ગુગુ-જુખીથી વગ કરી નાખી મોઢ પગડવો-મોઢ પગાડી સમાજને ગાંડા જોવો કરી મૂકવો

" નંદ નંદન અવભેલડોરે, એનાં વહા-લાં લાગે છે વેણુ, સાંભળ સહી મારી "

" ઘેંધું કોધું ગામ ગોઠણીઈરે, એનાં કામણુ-ગારા નેણું; સાંભળ મહી મારી. "

કવિ દયારામ.

" ગામ સર્વને રે તેં ઘેંધું કર્યું, અલ્યો આ-અમારે હાય. "

હારમાળા.

ગામ માથે કરવું, કંઈ ખોવાયું હોય તેને માટે આખા ગામમાં શોધી વળવું.

ગામ હાલાવીનાખવું, જગત કરવું, ૨૬-

લાવવું; ઉસ્કેરવું; જગાડવું; હોદ્દાર પાડી ચંચળ-જગત-ધામડુમવાળું-ગાજતું કરવું. ગામનું પાગ, ગામના લોકને દુઃખ દેતું મા-ણસ; આગકંટક.

ગામનો ઉતાર, ગામનો ખરાબમાં ખરાબ આણસ, આમકંટક; ગામના સધળા લોક પૈકી દુઃખ દેતો-જુલમગાર માણસ; ગામને કનડનારો.

ગામેગામનાં પાણી પીવાં, ઘણી મુસાફરી કરી 'હોશિયાર બનવું; બહુ બહુ જાતનો-ઠેર ઠેરનો અનુભવ મેળવી પામી થવું.

ગાયક સાડી ચાસવી, અઅવસ્થા-અધેર ચા-લવું. (૧૫મ ગાયકવાડી રાજ્યમાં બહુ અધેર ચાસવું હતું તે ઉપરથી)

ગાય વીઆરી, બે કે તે કરતાં વધારે છો-કરાં (નાનાં) સાથે જમવા બેઠાં હોય તો 'કોની ગાય વહુલી વીઆય છે' એમ વડિલ તરફથી તેઓ ઝટ ખાઈ લે અથવા કાંઈક વધારે ખાવાની હાલેજતમાં પડે એ-ટલા માટે પોતાની તરફ ધ્યાન ખેંચતાં કહેવામાં આવે છે.

ગાયના લાક જોવું, મૂર્ખ, જુડયત્ત; સમજે-લ્યું કંઈ ન સમજે એવું

ગાયનું લેંસ તળે અને લેંસનું ગાય તળે, અવસ્થા વિનાનું, અગડં બગડં; જ્યાં જોઈએ ત્યાં નહિ અને ન જોઈએ ત્યાં ખરું; અઅવસ્થિત; ગરબડ સરખડ; જીંધું છનું-મથરપથર કરી મૂકેલું એવું જે કંઈ તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ગાલપર ગાલ ચઢવા, ગાલ પુષ્ટ થવા; બે-વડા થવા હોય એમ જણાવું.

ગાલમાં હસવું, મંદ મંદ હસવું, મોડું મ-લકાવવું; બહારથી ગંભીર ચહેરા રાખી મનમાં હમવું; દાંત ન જણાઈ આવે એવી રીતે હસવું.

ગાલવું કાઢવું, જે કરવું જેઈએ તે ખ્દાનું કાઢી ન કરવું.

ગાળિયું કાઢી નાખવું, કામ કરતા વચ-
નાથી જતા રહેવું, યુદ્ધ કરી અધનમાંથી
છટકી જવું-મુમ્ત ધર્મ જવું, માથે નાખેલા
કામમાંથી ખસી જવું; ને કરતુ જોધે તે
બદાતું કાઢી ન કરવું.

" આવાપીવામાં તેને કાઈ તરેહની
હરકત પડવા દેવી નહિ, કાઈ વાર અજ-
સારને ગાળિયું કાઢી નાખવા ધારતી હોય
તો મોઝે ચઢાવેલી કનકદંતી તેનું દડું
આપવા પેશુ ન દે "

જે જોડેનો.

ગાળી ગાળીને, (કામ કરતુ), વિચારીને
વિચારીને, મમજ સમજને માત ગૂળજી
ગાળીને પશુ જોતાય છે
ગાળે ગાળે ધોણું; ઉપરા ઉપરી ગાળા બાંકી
હલકું પાડતુ

ગિહા ગણાવા, નિંદા થવી ગિહા ઉડા
વવા-કરવા-ગણવા એમ પ્રયોગ થાય છે
'તેના જાડુ ગિહા ગણાય છે '

ગીત ગા ગા કરતુ, ઉપકાર વગેરે ક્યું હોય
તે વારવાર કહી બતાવતુ, વખાણુ કયા કરના
ગાયુ ગાયુ પશુ જોતાય છે

" તાર ગાયુ ગાય કે માર્ત ગોમદે "

દેશી ગીત

ગુણા ભરી જવા, (ચુલ્લ=હાણા ભરી મધેડા
ઉપર લાદવાની કાથળી, તે ઉપરથી) સર-
સામાન લઈ જતુ રહેતુ, નાશી જતુ, પો
આરા ગણવા, ધર વાખરા ઉપાડી જવો
ખડીયા ભરવા પશુ જોતાય છે

' અધિકારીની બટ્ટીની સાથેજ જડમ-
રત આશ્રિતોને ગુણા ભરવા પડે છે '

ગર્ધવસેન

૧. ગુંદરીજી ચોટવું, લક્ષ્મી વળગવું, છુટકા ન
થાય એવી ધીડા વળગવી.

" નથી માતાપિતા સહુ જોડું છે
એ તો તને માયાનુ ગુંદરીડ ચોટવું છે "

કવિ બાપુ

ગુંદીપાક આપવો, (વાઘામાં મુઠીએ મુઠીએ
મારી નરમ કરતુ, નરમ થેસ કરતું

" માંગમાં ને માણુમ મળતુ મયું તેને
ગુંદીપાક ખવગળીને સંતારીએ ખળતો
જોળી આપવાની ફરજ પાડવા માડી "

કુંવારી કન્યા

ગુમ ગગા, જેના મનનો ભર્મ ન જણાય
એની સ્ત્રી (ગિવની જઠામા મતાઈ રહેલી
તે ઉપરથી)

ગુમડે ધસી ચોપડવાનો? મતનય કે શા
અર્થનો? ને માણુંન ગાઈ જરૂરને પ્રમગે
કામમા ન આવતુ હોય તેને વિરે જોડતાં
વપતાય છે

" ગુણસુદરી બૂએ મરે તો માહમરાય
એને ઝેર ખાવા કોડી સરખી આપવાનો
હનો? અને દુખમાનુ પડતુ અત્યારે
ગુમડે ધસી ચોપડવાના મમતુ નહિ, એમ
દુ નહિ થવા દઉં "

મરચવીચંદ્ર.

ગુરુ આદેશ, કાનકદા વગેરે નાથ લોમે એક
ખીખતે મળતા એમ જોને છે

ગુડ મત્ર મકલો, ચેતનુ, બજાવતુ, ઇસારો
કરવો, ઉરકેરતુ

ગુરુ મળવા, પોતાન થી ચઢિયાતા ગુણવાગો
અથવા પોતાનેજ મોધ આપનારો ખીજો
કોઈ અધિક શક્તિવાળો મળવો

" તુ પશુ મારો ગુરુ મળ્યો, અલ્યા
માઈજ ખુન ? "

મરચવીચંદ્ર

ગુલાખી લીંધ, (ગુલાખના ફુલમા માર્દવત્વ
અને આહવાદ્યલતા ગુણ છે તે ઉપરથી)
મૂલ્લી મીઠી લીંધ

" સંવારના પહોરની ગુલાખી લીંધ જો
વરાવી અર્થ વગરનું રાજ દોડસહોમ કયાને
હો એમા ગો ગાય છે ? "

ગર્ધવસેન

ગોકુળપુરી, હયાહોકારાં, ચાકર નરર, દો

રતાંખર જ્યાં પુષ્કળ હોય એનું ધર કે ગામ.

‘ ધરમાં ગોકુળપુરી જેવું લાગે છે. ’

ગોકુળિયો રોગ, કામથી-વિશ્લેષી થતો રોગ-પીડા.

“ આ ભેરી, અરે, નાની છોકરીના મોં ઉપર કાંઈ રોગ તો જણાતો નથી; એને તો ગોકુળીઓ રોગ થયો છે. ”

ખટનું ભોપાણું.

ગોખી નાખતું; (છુપ્ત-પૂમ પાડવી તે ઉ-રથી) અધમૂકું કરી નાખતું. ધમકી આપતાં પણ વપરાય છે. ‘ખટુ બોલ્યો તો ગોખી નાખીશ ’

ગોચલાં ગણવાં, મનમાંને મનમાં કાંઈ અ-મુક બામનને માટે તર્ક વિતર્ક કે શંકા ઉ-દાસ્યાં કરવી; દૃઢ નિશ્ચય પર આવી વા-તનો ખુલાસો ન કરવો.

“ એ કેન્ટોનિયો પૈમા વાસ્તે ધણો આ-તુર હતો તેથી શાઈ લોક મનમાં ગોચલા મણે છે ‘ને કંઈ ઉત્તર આપતો નથી ’ ”

રો. કથાસમાજ.

ગોટપીટ કરતું; અંગ્રેજી ભાંચું તૂટું બોલતું. ગોટીધાલ્યો, (ગમે ગોટી-નાની સરખી ગાઠ નીકળે છે ત્યારે ખરાખર ખવાતુ નથી તે ઉપરથી) એ પ્રયોગ બાળકોને લાડમાં ધમકાવતા વપરાય છે.

ગોટા ધાલવો, ઉકેલ-ખુલાસો ન માલમ પડે તેમ અસ્તોત્વસ્ત કરી નાખતું; ગુચવણ-બૂલ કરવી;

૨. રૂપિયા વગેરે લઈ છાનુંમાનું નાસી જતું

૩. દેવતા મૂકવો.

૪. વચ્ચે શાસ મારવી; અડચણ આ-ણી મૂકવી; સલાહસંપ ચાલતો હોય ત્યાં પુસંપ કરાવવો.

ગોટા વાળવો, ઊંધુ ચળું કરી નાખતું; ઉ-

ચલપાચલ કરી ગોટાજો-મરખડ કરી મ-કવી. (કામમાં)

“ ઉપરીઓ ફરીવાદ કરનારને મને તેમ સમજાવી દાઢી મૂકે અથવા કામ ચલાવ-વાની જરૂર પડે તો તેમના કામનો ગોટા વાળા ઉડાવી દે. ”

મર્ધવસેન.

૨. બોલવામાં લયકતું; અટકી પડતું;

અચકતું. ‘ તેણે હવે ગોટા વાળવા

• માંડ્યા.

૩. રૂપિયા વગેરે લઈ છાનુંમાનું નાસી જતું.

૪. ગુચવણ-બૂલ કરવી.

ગોણણી વાળવી, સુવાસણને જમાડવી.

ગોથ ખાવી-મારવી, કનકવાનું ઊંધે માથે નીચું વળી જતું-સુઈ જતું.

ગોથું ખાતું; છેતરાતું; ભૂલ કરવી; ભૂવાવા-માં પડતું; મશ્વલત કરવી.

“ કનકમાલિકાને સુવર્ણસરોજિકામાં શોધે કરવા મોકલી તે ત્યાંની ત્યાંજ રહી, ગોપબંધુએ એને પણ ગોથું ખવરાવ્યું છે કે શું? જો એમ ન હોય તો આટલી બધી વાગ કેમ લાગે ? ”

સત્યભામાખ્યાન.

‘ તેણે તે કામમાં જખડે ગોથું ખાધું ’

“ જેનું કામ તે તેણે થાય,

ખીન કરે તે ગોથું ખાય. ”

પ્રાચીન કાવ્ય.

ગોથું મારીને સુઈ જા એટલે ઊંધે માથે પડી રહે.

ગોધરાની ડાકણ, (ગોધરા તરફ ડાકણો ખટુ હોય છે તે ઉપરથી) ગોધરાની ડા-કણ જેવી દેખાતી હરકોઈઓને વિષે બો-લતાં વપરાય છે (ખેડા કે મંચમહાલ જીલ્લા તરફ)

ગોધે આવતું; માથે મવાણે આવતું.

ગોપીચંદન કરતુ, વસ્તુને ભાગી તોડી તેનું
નામ ન રહે તેમ કરતુ, સ હાર મરવો

૨. નુમ્સાન કરતુ, જિગાડ કરવો

ગોફણિયા લાકુ, ગોફપુમાના ગોળા નવા
નાના ચોડા ધીના ગડડતા લાકુ

ગોરધન પર્વત, અનનો મોટો જયો

કાર્તિક શુક્ર ૧ ને દિવસે ગોરધન પર્વતને
નિમિત્તે અનના સમુદાયનો ગોવર્ધન કરી તે
ગોવર્ધન સહિત શ્રી કૃષ્ણ પ્રીત્યર્થે 'ગો
વર્ધન પૂજન ગોપાલપૂજનાત્મક મંહો
ત્સવ કરિયે । એવો મકપ કરી ગો
વાગોની પૂજન કરવાની રૂઢિ છે, એ રૂઢિમા
પોતાની સપત્તિ પ્રમાણે મહા નૈરેવ અ
નનો પર્વત કરી) દેવામા આવે છે તે ઉ
પરથી ભાણુમાં બહુ પોરસાયુ હોય ત્યારે
કહેશે કે આ શો ગોવર્ધન પવત પૂર્યો છે ?

ગોરભો વાસવો, રસો ન નીકરો, કામમા
સુઝ ન પડે એવી માંમડમા આણી મૂકતુ,
સુધારો રી મેવવો, નીકાલ ન થાય ને
ખોટી થઈ રહેતુ પડે એવી અડચણ લાગી
મૂકવી

૨ ધુમાતુ ધુધરાતુ મોઢું રાખતુ

૩ વગમાદ ચગી આવવો

ગોવખમાં નાખતુ-મૂકતુ, ઠેકાણે કરી દેતુ,
ગક્ષામા મેવતુ, પોતાનું મરીને પોતાના ક
બેળમા રાખતુ

ગોવાતુ ગડગડિયુ, (ગડગડિયુ-ગડગડ થના
અવાજવાળુ કાંકરુ મોખને વિતાય મસ્તી
વખને આપવાની રૂઢિ છે ગોવામાં શીફ
ળની છત વિશે છે તે ઉપરથી ગોવાતુ
ગડગડિયુ અને તેના લક્ષણિક અર્થે) રમ
ખરતરફી, ધીરજ વિભાગિરી

‘ દાવાનગ વખને જેમ લીડ સુક સવં
મીને ખાખ યઈ જાય છે તેમ અધિકા-
ની બની થના નામાયક આગ્રિતોની

સાથે ભોગભોગે સારો નોક
હોય તેને પણ ગોવાનું ગડગડ

ગોળ ખાધા સાથે ઝામ, ખ
છપનમા ન પડતાં કામદો

૩ અર્થની સિદ્ધિ સાથે કામ

“ આપણે ગોળ ખાધા સાથે
તેનો હાથે હા ભણીને હળવે
કામ કાઢી લેતુ ” .

“ વયસ્ય, આ અવમર ગતે
ગોળ ખાઈ લીધા જેવો છે ”

ગોળગોળ, મતનગ ન સમગ્ય
ડિયુ, અડડુપડધુ, અહિનું તલિ
ગોળ ઝરી નાખતુ એટલે
સામાનું મન પીગળાવી દેતુ,
નરમ કરી દેતુ મન પનાગતુ
મતમા લાવતુ

“ વાફ્યાતુયથી સરદારગાએ સુ
ગોળ મરી નાખ્યો, અને વાતમ
તમા કતું કે સુગાસાહેમ શોખ
કરુ ભૂતો છો ? ”

થુ જુ

ગોળધાણા વહેચના વધામણીમાં
સારા કામના આરબમાં ખુશખબ
ગોળધાણા વહેચવાની રીત છે તે
ખુશખબતી થવી, મનમા મોઢાં
જય-ફોલે થવી, આનંદ દર્શાવવો

ગોળ ભમરડા જેવું, ન સમગ્ય
૨ ભમરડાના આકારનું, મોઢું
ખાતન

ગોળવાળી જીભ, મીઠી-મધુર રા
સનારી જીભ ‘ એની જીભમા ગો
એમ પણ મોસાવડે

ગોળના પાણીએ ન્હાયા, હેતરાર્થ ગયા;
બૂલ થાપ ખાધી; બૂલાવામાં પડ્યા.

‘આત્મા એવા ન્હાએ ને ગોળના પાણી
એ ન્હાએ’ એ કહેવત છે.

ગોળનું ગાઢું, ખુસાલી ઉપજ ને મોઢાં ગ-
ત્યાં થાય એવો કોઈ મોટો લાભ.

“રામ નામની ધુન લગાવે, અલમસ્ત
નેગી અનેક, ત્યારે યાદ પરશુરામ કરાવે
વિસરાવી વાણીને વિવેક, ગોળનું ગાઢું દા-
ખેરે, કર્મકુટ કેતી કઢું.”

ધીરો ભક્ત.

“એ ન્યાયાધીશની પામે એકાદ મુકદ્દમા,
ટોટા કે ફરિયાદ આવી કે જાણે ગોળનું ગા-
ઢું મળ્યું.”

કોતુકમાળા.

ગોળમટોળ, મીઠું; અને તે પરથી લાક્ષ-
ણિક અર્થે સ્વન્ય; રદ; ખાતલ.

ગોળાને તળિયે તાવ આબ્યો, તાવ આબ્યો
ન હોય અને શરીર ગોળાના તળિયા જેવું
ઠંડું હોય તેમ છતાં કોઈ કહેરો કે મને તા-
વ આબ્યો છે તો તેને કહેવામાં આવે છે કે
શું તને ગોળાને તળિયે તાવ આબ્યો છે ?
(મરકરીમાં)

ગોળી ખેસવી, ઘોઠકા પહોંચવો; માણસ
અથવા પૈસા સંબંધી મોટું નુકસાન થવું;
માણસ અથવા પૈસા દેકે ભાગી જવું.

એ બિચારા ને ઘેર ગોળી ખેડી.”

“આ તો કંસારના મેમાન છે તેથી પાંચ-
સાત રૂપિયાને ઘેર ગોળી આવે એવું છે.”

કોતુકમાળા.

ગોળી વાગવી, ગોળી વાગી હોય તેવી દશાં
યવી; ઘોઠકા લાગવો; માર્યું જવું.

૨. એકાએક અડચણ આવી પડવાને
લીધે કંઈ કામ ન થઈ શકવું.

ગોળીએ પડવું; કોઈ ઘોઠા-નુકસાનને લીધે
માર્યું જવું

“બુદ્ધિ રણમાં પડી ગોળિયે, શૌર્ય મધું
દીસે ધાયેલ; માયુરે’ ધડપર ચોટયું’ પણ,
પડે પાવડું ડકે હેડળ.”

પાણિપત.

ગોળીનું પાણી મુકાવું; માણસે ભાગી જવું;
માણસ કે પૈસા તરફનું મોટું નુકસાન થવું.
‘કંકાસથી ગોળીનું પાણી પણ મુકાય.’

ગોળે વીંટાળીને કહેવું; સામા માણસને
સાંઘે લાગે એમ મધુર શબ્દોથી બોલવું;
ઉપર ઉપરથી મધુર શબ્દો વાપરી પોતાને
જે કહેવું હોય તે બંધ ખેસવું કહેવું.

ગોળો ગંબડાવવો, વચમાં હરકત કરવી; અ-
ડચણ નાખવી (કાંઈ બોલીને અથવા કોઈ
ન જાણે એમ યુક્તિથી-પ્રપચથી.)

ભવિષ્ય ભાવનાના રંગપર ચઢી મિથ્યા
મતોરાજ્યના ગેબી ગોળા તે ગંબડાવવા
લાગ્યો.”

ચારેબિયન નાઇટ્સ.

“માણસે બેમાં બેમાં ઘડપણમાં કેવા ગોળા
ગંબડાવે છે તે કંઈ જાણ્યું કે? ખીજી પત્ની
ની તપાસ કરાવે છે.”

તપસ્યાખ્યાન.

ગોળાને ગોઠણ સાથે ગઈ, અથા બલો
બધી સામડી ટળી ગઈ, -જતી રહી; તમા-
મ નડતર દર થયું.

ગોળોપિંડાળો, ગોટાળો; ગરબડ ગોટા; જાં-
ધું ચતું-સચર પથરકરી મૂકવું તે.

“આ ઠેકાણે ક્ષારશી શબ્દ કેમ લખ્યો
ને આ ઠેકાણે સંસ્કૃત કેમ લખ્યો એવી
આભડછેટથી અમે ડરતા નથી પણ
અમુક વિચાર પદ્ધતિમાં ગોળોપિંડાળો
વળતો હોય તેથી અમે બહુ ભય પામીએ
છીએ.

પ્રિયવંદા.

ગોળો વાળવો, જાંધું ચતું કરી મેલવું; ન
સમજાય એવું સંઘેરવચર કરી નાખવું;

અગડ બગડ-મલિવાર વિનાડુ કરી બગાડી નાખતુ

ગૌડ બગાળી, (ગૌડ અને બગાળા એ દે શના લોકો જાદુઈ પ્રાણે માટે પ્રખ્યાત છે તે ઉપરથી) જાદુગર-જાદુ મત્ર જાણનારો ૨ સાતારણ બુદ્ધિના લોભથી ન સમજાય અને અચ મો લાગે એવી દુલિઓ જાણનારો ઝારણ-સુકિત ન માલમ પડે એ લો અજાયબ એન કરનારો

ગૌમુખો વાઘ, જેતુ મોડુ ગાયના જેટ ગરીમ પણ કાળજી વાતના જેતુ કૂર હોય તે, અદરથી વાન જેવો નિત્ય પણ બહાડ થો ગાય જેવો દેખાતો હોય તેવો પુરુષ અથવા સ્ત્રી

અહુ કંઠણ ચવા, દિવમ વાકા ચવા, નરીખ વ્યવ પ્રતિજ્ઞા ગતુ

અહુ ગામ જવા, દહાડા વાકા હોવા, નરીમ પ્રતિજ્ઞા હોતુ, સારા અહુ ઠેકાણે ન હોવા, સિદ્ધર પાધરો ન હોવો

૨ અક્ષન-શુદ્ધિ જવી

‘ અરૂ પૂરોતો મારા દહાડાજ વાકા ખેા છ અને મારા મધમા અહોએ ગામ જવા માડયુ છે અને મારી દુદ્ધા યરાનો સમય પાસે આનતો જાય છે ’

કરણુ ઘેનો

“ મારા અહુ ગામ ગયા નથી કે વહવા આવી, સોળ સદસ સાલ હોરાડ બોજી વાર લઢવા આવી કંધનું કંધ

મલજામ

“ જૂમાસ્કર કદ છે, જો, હવે કદ અહુ ગામ નથી ગયા કે હુ વિચાર ક ના તારી સાથે બોલુ ”

આમિન

અહુ ઘરેણે મૂકવા, નરીખ પ્રતિજ્ઞા ૨ અક્ષન ગુમાવવી, શુદ્ધિ જોવી ‘ મારા અહુ ઘરેણે નથી મૂક્યા તો, તમારૂં માનુ-પ્રદાપિ તમારૂં મહેતુ ખ તોપણ ”

તપત્ય

અહુ વામ હોવા, સિતારો પાધરો ‘ ને દહાડા નખગા હોવા, નરીમ અતુકજ ન ‘ મધુરીમેના મુખે, દરિ ગુણો સંણુ ધરા થાય અહુ હોય વાકા ”

નર્મક

અહુણુ કાઠણુ, (ધરમાથી) ધર લીપણુ તુ, ઝાડતુ, ભીતિને જાપરા સાફ કરવા નવેણુ ધોળવો, દીવીઓ ચાડા વગેરે સાફ કતેકાં, ટાડીઆ વગેરે કાઢી નાખવા, વ વપરાતા મ્પડા ધોવા વગેરે ધર ધોળ ને સાફ કરતુ

ધ.

ધઉ ભરવા જણુ, મરી જતુ

(અગાઉ લોકો માનવામાં ધઉ ભરવા જતા હતા, તે આજેજ પાછા ધર તરફ આવી શક્તા હતાં, કારણુ કે તે વખતે કાસિયા અને ઠા લોકોનો બપ જાદુ હતો તે ઉપરથી)

ધરસ્ત્રોત કરવો, ફરીથી નજ કરવો એવા નિશ્ચયથી સમઘ છેવેનો તોડી નાખવો, છેડા છુટકા કરવા, (મડલને બાગીને ચીતા જા-ટવા પછી છેલ્લી વાર તે ઠેકાણે મોડુ કે રતી તોડી ફેંકી નાખે છે, તે ઉપરથી લા-

ક્ષણિક અર્થે, અથવા ધરસ્ત્રોત સબધી સિધુમાં આ પ્રમાણે લખેણુ છે-

यस्य घटस्फोट कृतस्तेनसह
सभापण स्पर्शादि संसर्गानि
केनापि कार्य ।

કરણે પતિત તુલ્યતા.

અર્થ-જેનો ધરસ્ત્રોત ખધો તેની બોતલ, રપર્ષ ઈત્યાદિ સબધ ત્રણે વધ રવો નહિ, કરે તો તે પતિત સરખો

છે તે ઉપરથી)

“સુલતાનની પુત્રી સાથે પોતાના પુત્રનાં લગ્ન થાય તે ઉમેદ તો વછરની પાર પડી પથ્થુ તેણે જોયું કે પોતાના પુત્રે પાકો કસાવ કીધો છે કે હવે ધટરફોટ કરવો ત્યારે તેણે નિશ્ચય જોઈ તે ઘણો ગમરાયો.”

અરેબિયનનાઈટ્ઝ.

૨. નિશ્ચય-નિકાલ નહર કરવો; તોડ કરવો; હવે આણું.

૩. ઠેકાણે કરવું; મારી નાખવું.

ધટરફોટ થયો, (પ્રેતને લઈ જુદી વખતે પાણીનો ઘડો ફોડી નાખવાની રીત છે તે ઉપરથી) મોત ફરી વળવું; ધટરફોટ થયો હોય તેવી દશા થવી; મોટી દુસ્થામાં આવી પડવું.

૨. ઠેકાણે થવું.

“મારો ધટરફોટ ત્યાં જ જણે થઈ ગયો એટલે કે મારા સંરક્ષણનો પશુ કાંઈ ઉપાય રહ્યો નહીં.”

અરેબિયનનાઈટ્ઝ.

૩. ગાંધાર થવું.

ધડાના કળશિયા કરવા, નકામી ભાંગ ફોડ કરી નુકસાન વેઠવું; ખોટનો ધધા કરવો.

ધડાઈ ધડાઈ ને ઠેકાણે આવવું, ફોડર ખાઈ ખાઈને સુધરવું; અનુભવી બનવું; પુખ્ત થવું; પાંસઈ થવું.

‘ખાઈ ધડાઈ ધડાઈને હવે ઠેકાણે આગા છે.’

ધડી નાખવું; મારી મારી પાંસઈ કરવું; માર મારવો. (ધાતુને ધડી ધડીને પાંસરી કરે છે તેમ) ધડાઈ જવું એટલે માર ખાવો; ધડીઓ ગણવી, ધડીન આતુરતાથી વાટ જોવાં કરવી;

૨. મરવાની તૈયારી પર આવવું.

“મહમુદે પથ્થુ જાણી વાત કે, કેદાવિ ધોડા ચઢ્યો રહ્યો; આવિ ઉભો જ્યાં હતું તિ

ફેરી, બાળિ પાણિપત ધડી ગણે.

પાણિપત,

ધડીઓ ગણવી, (શાસ્ત્રમાં એમ મનાય છે કે માણસનું મુકરર આયુષ્ય હોય છે, ત્યાં સુધી તે જીવે. તે ઉપરથી બાકી રહેલી ધડીઓ પૂરી થતાં તેનો જીવ જવાનો એવા નિશ્ચયથી મરણપધારી પામે સંત્યાધી વર્ષ બેસી રહે છે તે ઉપરથી) મરવાની તૈયારી ધવી; અંતસમય નજીક આવવો.

“એક” ગયો મશાણમાં, બીજાનું ઝોસડ થયું.” ત્રીજીની ધડીઓ ગણાય છે, ચોથાની કાકી બંધાયે, સરજનકાર.

કવિ બાપુ

ધડીના છઠ્ઠા ભાગમાં, સદન વારમાં; જે જોતામાં; થોડીવારમાં.

“આ પ્રવાસની વાત સાંભળવામાં લેમ-ડિમોનાતું ચિત્ત એટલું બધું પરવાતું કે જે કાંઈ વેળા ધરમાં કાંઈ કામે બોલાવે તો તે વહેલી વહેલી ધડીના છઠ્ઠા ભાગમાં પરવારી ને ઝડ પાછી આવતી.”

ગી. કથાસમાજ

“મોઢા મોઢા મુનિયોનાં મત તો આપ્ત રાઓ એ ધડીના છઠ્ઠા ભાગમાં ભંગ કરાવ્યા છે.”

નવી પ્રત્ન.

ધડો ગાગર થવી, સારો નરતો નિકાલ-ફેંસલો થવો; આખરનું પરિણામ આવવું. (કાંઈ અનિશ્ચિત વાતને માટે વપરાય છે.)

‘ચાક ઉપર પેડો’-ધડો ઉતરો કે ગાગર એ શામળ ભટ્ટની બનાવેલી વાત ઉપરથી આ પ્રયોગ નીકળ્યો છે.

ધડાધાટ, નિકાલ; ફેંસલો. ધડોગટ કરવો એટલે મારી નાખવું; ઠેકાણે કરી દેવું, નિકાલ આણવો; ખરાબ દશાને પ્રાપ્ત કરવું; મોઢા નુકસાનમાં આણી મૂકવું; ધડો ફૂટી જવા જેવી માડી દશા થવી. (જુઓ ધટરફોટ કરવો.)

“ રજીજીતને રૂપાળી સાથે સંબંધ હતો,
એ દુષ્ટરાયને માલમ પડવાથી એનો ધડો
ઘાટ કરવાનો વિચાર થયો. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર

ધડો કુટવો, (જીઓ ઘટકોટ થવો.)

૨. છુપું રહેતું ને કંઈ ને ઉઘાડું પડતું;

નહેર યતું ‘પાપનો ધડો કુટવો.’

૩. (આયુષ્યનો) મરી જતું અથવા

મરી જવાજેવી હાલતમાં આવતું; મોટું

નુકસાન થતું, તંગીમાં આવી પડતું;

પાપમાલ થતું; નહિ જેવું થઈ જતું;

ખરાબખરાત થતું; દુર્દશામાં આવી પડતું;

ખરાબેકાવ થતું; ખંડિત થતું; પડી

ભાગતું; ધન્યથ નમ થઈ જતું.

“ ડંકો વાગ્યો આજ ખુમ સુધારા તણો જો

ધડો કુટી ગયો ટપ વક્ષમ મતનો જો, ”

નર્મ કવિતા.

ધડો ભરાવો, ઠેક મૂકી પહોંચતું; શિખરે

પહોંચતું; અદ્યો અથવા શિક્ષા જે મળવા-

નું હોય તે મળવાની તૈયારી પર આવતું.

“ તેના પાપનો ધડો હવે ભરાયો છે. ”

૨. (આયુષ્યનો) મરી જવાની તૈયારી

પર આવતું.

ધડો લાડવો થવો, (પ્રેતશ્રાદ્ધ કર્યા પછી

ધડા ઉપર લાડવો મૂકીને આહુત્યને આપ-

વામાં આવે છે તે ઉપરથી) મોત થતું;

મૃત્યુ પામતું.

૨. ખરાબ થતું; મોટી નુકસાનીમાં આ-

વી પડતું; ધડો લાડવો થવો હોય એવી

દશા થવી. (લાક્ષણિક)

૩. પાર પડતું—થતું; એક નિશ્ચય

પર આવતું.

“ આ આખરના પ્રયત્ને હું તેના હાથમાં

સજડ સપડાઈ અને મુઠાએ કરીને આ પ્ર-

યત્ને તમે ત્યાં હાજર હતા તેથીજ હું જ-

ત્ની, નહિતર મારો ધડો લાડવો થવામાં

મિલકુલ આકી નહોતી ”

અરેબિયનનાઈસ.

“ જો આપણો ધડો લાડવો થઈ ગયો તો
કોઈ નથી રીસાવનાર કે મનાવનાર, માટે
ચાલો જઈ જીની આંખે નવા તમાસા જો-
ઈએ. ”

તપસ્યાબ્જાન.

ધંટ વાગવો, ખાલી થઈ જતું; ખપી જતું;

વપરાઈ જતું. શંખ વાગવો પણ બોલાય

છે. ‘ ધરમાં ધંટ વાગે છે. ’

ધંટડી વગાડો, મતલબ કે ધંટડી વગાડી ભી-

ખી ખાઓ-ખીખ ખાજો. જોંસાઈ લોકો

વગાડી ભીખી ખાય છે તે ઉપરથી અમુક

વસ્તુ ખુટી પડે છે ભારે એમ બોલાય છે.

ધંટીટકારો કરવો, ધંટીના અવાજની પેટવા-

ગંવાર ટકોર ટકોર-ટોક ટોક કરવું.

ધંટીતું પડ ટાંગવું—(ડોકે), ધંટીતું પડ

ટાંગવા જેવું કોઈ વસ્તુ લાગે એવું કામ

વળખાડવું.

ધણુ વખતે સાપ કાઢવો, અણીને પ્રસંગે

વચમાં આટકાવ નાખવો.

ધણું વાનાં, ધણી રીતની સમજણ; અહુ બ-

હુ રીતે સમજવું તે.

૨. ધણો વખત રોકે એવું કામ શરૂ

કરવું અને પછી તે ઉતાવળથી પૂ-

રૂ કરવાની આશા રાખવી.

ધણાધણી, ધણો સ્નેહ-વ્યવહાર.

ધણું કરવું, ધણાં ધણાં વાનાં કરવાં; અહુ

બહુ રીતે સમજવું.

ધણું હોવું, ધણો મંદવાડ હોવો.

‘ હાલમાં એને ધણું છે માટે જોવા

નહો. ”

ધનચક્ર, (ઘન-વાદળ+ચક્ર) ધનચક્ર-વાવા

ઝડમાં ચઢેલું-વાયે ચઢેલું તે ઉપરથી ઉ-

ધાનપાયા; વજ્રવસ્તુ; ચરકેલ; ઉગાઈ ત-

બિયતવું; વાદળી, કુદંગી.

ધનપાટી વેદીઓ, (વેદ બળવાના એક

પ્રકારને ધનપાટ કહે છે તે ઉપરથી) સાર

સમજ્યા સિવાય જેમ તેમ પડ્યા કરે
તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ધર આંગણું કરવું, (ધરમાં જવું ને બા-
રણે આવવું- જાયે જવે). કોઈની વાટ
ધણી જ અધીરાઈથી જોયાં કરવી; કોઈની
સાહેબો આતુર રહેવું; કોઈને માટે ધ-
ણી જ ઈતિભરીમાં રહી ધરમાં જવું ને
બહાર આવવું.

“ આપ સવારના ક્યાં સિધાબ્યા હતા?
મેં તો આખો દહાડો ધર આંગણું કર્યું, ને
સાઈ રોડને દુશ્મનનો દહાડો ચુમ્યો.”
તારાખાઈ.

“ હું તો તુજ પાછે ધર
આંગણું કરતી હતી રે,
મારી રાધા મારા
લોચનનો શણગાર,
મારી લાડસઘેલી લાડણી રે.”

કવિ દયારામ.

ધર ઉખડી જવું, નસંતાન જવું; પાછળ
વંશમાં કોઈ વસનાર ન રહેવું. ‘ ધર ઉ-
ખેડી નાખવું ’ એટલે પાછળ કોઈ રહેવા
ન પામે એવી દશા કરવી; ધર પાયમાલ
કરવું.

“ રાજાએ તે દિવસે મને ગામ જવાનો
હુકમ કીધો, તેની મતલબ હવે સમજાઈ;
તે હુકમ ચંડાળનો મારૂ ધર ઉખેડી નાખ-
વાનો વિચાર હતો.”

કરણચેતો.

ધર ઉધડવું, ફાયદો થવો (ધરમાં,) કલ્યા-
ણ-સાઈ થવું; પ્રાપ્તિ થવી.

૨. પરણવું અથવા છેડકું થવું; વંશ
જાળવી રાખનાર પુત્રનો પ્રસવ થવે,
“ તું હજી ગરીબનું ધર ઉધારે એ
તાઈ મામ.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ધર ઉજળું થવું, ધરની આખર વધવી.
ધર ઉઠાવી-ઉપાડી લેવું, ધર અલાવવું; સં-

સાર વહેવાર ચલાવી લઈ બેસાં છોકરાં વ-
ગેરેનું પોપણ કરી રૂઢી રીતે દહાડા કાઢવા.

“ ધર ઉઠાવી લીધું એમ નવી સીએ
જલદીથી, કહેવડાવવું જોઈએ.”

નર્મગદ્ય.

ધરનો સાર ઉપાડી લેવો પણ બોલાય છે

“ ધરનો ઉપાડો માર,
જુકિત ચલાવી રે;
વણસાડો ન લગાર,
ધર દાઢ લાવી રે.”

* * *
“ બહું ઉપાડી લીધું ધરને,
વળી તરાવ્યું કઢાવે રે.”

નર્મ કવિતા

ધર ઊછું રહેવું, સંસારવહેવાર સારી રીતે
નભવો; ધરનો મોબો જળવાઈ રહેવો.

૨. ધણીનું નામ રહેવું. એથી ઉત્પન્ન ધર
ભાગવું-વણસવું.

ધર કરવું, સ્થાયી રહી તબિયત બગાડવી;
રહેણાણ કરવું; નિવાસ કરવો (રોગે.) રોગે
શરીરમાં ધર કરવું.

૨. જોર જમાવવું.

૩. પ્રવેશ કરવો; વાસ કરવો. (હુણે
કહેશે).

“ તેતો ઘટ ઘટમાં ધર કીધું,
લાલમ વરણાગિયા રે;

કાળજ કોરાણું કંદ્રપનાં

શર વાગીઆ રે.” તે તો

કવિ દયારામ.

ધર કાણું હોવું, ધરની શ્રમ વાત ધરતા જ
કોઈ માણસે જાહેર કરવો.

ધરકુકડો, (ધરનો કુકડો-કુલ્લકુટ) ધરમાં
પસાઈ રહેનાર અને બહાર શું થાય છે તે
જાણવાની દરકાર નહિ રાખનાર માણસને
વિશે બોલતાં વપરાય છે.

ધર ધાલવું, ચોરી કરી તુક્યાન કરવું.

“ દર દાગીનાને લીધે ચોરીએ

ટલાનો ધર મલાય છે તેનો વિચાર કોઈ કરતું નથી. ”

એ બહેનો.

૨. પ્રવેશ કરી ધરની ખરાબી કરવી.

“ પડિતોની લગાઈથી પણ કુસરે ધર ધાસ્યાં છે. ”

નર્મગદ્ય.

“ ઝીને કહેથી હું થયો લોભી,
તુમ્હ ભેટ અઢી આણી;
લગ્ન લાખ ટકાની ખોઈ,
ધર ધાસ્યું ધણિયાણી. ”

સુદામાચરિત્ર.

૩. પ્રવેશ કરી-દાખવ થઈ તળિયતળ-ગાડવી (રોગે.)

“ શોક યકી રોગ ધરો ધાલતા,
તન મન રહે નહિ હાય રે. ”

નર્મ કવિતા.

“ પ્રકૃતિ પ્રમાણે ખોરાક માફક આવે
છે, હૃદયી બહાર ગયા કે રોગ ધર ધાલે છે. ”

ધર ચલાવવું; સંસાર ચલાવવો; વ્યવહાર નમે ઝેમ કરવું; ધરનો વહીવટ ચલાવવો. ધર ખટલો ચલાવવો પણ વપરાય છે.

“ લોભ તજ સતોષે રહેવું,
ચલાવવું ધર નિયમે રે;
સ્વજનસાથ શું વિવેક રાખી,
ગુણથી વહાવી યધ્ધિ,
સખિ નીતિ મરજદમાં રહીએ. ”

નર્મ કવિતા.

ધર જમાઈ થઈ રહેવું; ધરમાં પડી રહેવું, ધરમાં સજા કરવું; માથે પડવું; કોઈ ઉત્પત્તિ ન થાય એવા માથ-વસ્તુના સળ-ધમાં એ વપરાય છે.

“ માલ ધર જમાઈ રહે તેથી વ્યાજ આપ વધારે ભોગવવી પડે. ”

દે. કા. ઉત્તેજન.

૨. વગર હકે હકનો દાવો કરવો; પ

ચાવી પડવું; ઉચાપત કરવું અથવા લઈને ન આપવું; વગર મહેનતે નીકે ભોગવવાનો દાવો કરવો.

ધર જોડવું; કોઈ કુટુંબ સાથે મંપ-વ્યવહાર ચલાવવો; કુટુંબની માથે મંપ કરી સત્તા શાંતિ ભોગવવી.

ધર તરવું રાખવું, (ધર, એ હોડી અને ભવ રૂપ સાગર) ધરનો વ્યવહાર રૂડી રીતે ચલાવતા રહેવું, ધરનો મોભો ભગવી રાખવો.

“ શીખી ઓ ધર તરવું રાખે રે,
કોઈ ભૂલી ખરાબે ન નાખે રે,
નિર્મે યજ્ઞને રૂડાં રૂજ ચાખે-બલા ”

નર્મ કવિતા.

ધર તપાસવું, શુદ્ધો ઝોરડો તપાસવો.

“ પોતે પોતાનું ધર તપાસતો માલગ પડવું કે નાણાં સંબંધી પોતાની હાલત સારી નથી, આપે કરેલું કરજ અપાવું નથી ”

એ બહેનો

“ શેઠ, તમારે પારકા ધર ઉપર આ બધી ધામધુમ ને વેપાર શા માટે કરવો પડે? હો? પોતાનું ધર તપાસીને વાન કરતી હતી, એવું શું સોનું પહેરિયે કે કાન તૂટે? આ લીધા છે રૂપિયા તે તો આપવા પડશે ”

કોતુકમાળા.

ધર તૂટવું; કુટુંબમાં મંપ તૂટવો; કુસપ થવો; અજીનવાવ-તૂટ થવી, કજ્જો થવો, સંબંધ ટાળી દુસ્મન થવું, ધરનાં માથુંસોના સંબંધમાં વાધો પડવો

ધર ધોવું, ધરની માલમતા ઉડાવી દઈ-ખોઈ નાખી સાફ કરવું.

ધર નીચું છે, ધર નીચા કુળનું છે

૨. તગી ભોગવનાર છે.

“ અભિમાનીનું ધર નીચું છે ”

ધર ફાડવું, ધર ફાડી-વરમા બાકાઈ પાડી ચોરવું; ખાતર પાડવું.

“ પાર ઉપર એકનો સગો થવા આવ્યો તે વારે આપ દીકરા કેડે તરવારને હાથમાં ખાતરિયાં લઈ નીકળી પડ્યા, કોનું ધર કાઢવું તેનો વિચાર કરવા લાગ્યા; આપ કહે ખમી શકે એવા આશામીને મારવો, માટે ચાલ રાખના મહેલમાં.”

સાસુ વહુની લડાઈ.

ધર કુટુંબ, ધરની ચુપ્ત વાત ધરનાંજ માણસે બહાર પાડવી; ધરમા જ કુટુંબ-કુસંપ મવો; કરેલા સંપમાથી છૂટા પડવું; કે છૂટા પડી સામે થવું.

“ રાવણનો ભાઈ વિશ્વીપક્ષ કુટુંબો એ રાવણનું ધર કુટુંબ કહેવાય ”

“ પણ તુજ ધર કુટુંબ,
ત્યાં શી કરવાની વાત;
રે, રે, ધર કુટુંબા યકી,
ધણી ઉપજી ધાત. ”

પ્રતાપનાટક.

‘ ધર કુટે શંતુ કાવે ’ એ કહેવત છે.

ધર કૌડવું, ધરમાં એકાદ માણસને લાલચ, કપટ વગેરેથી પોતાનું કરી લેઈ ખીજાઓનું જોર તોડવું; મતક્ષય પાર પાડવાને શત્રુના ધરમાં કુસંપ કરાવવો, કોઈના ધરમા યુક્તિથી કંકાસ ધાલવો.

“ ભાઈની વિષયવાસનાને સાધનભૂત થયેલીએને કંઈ કંઈ ધર કૌશલ્ય હતાં અને કંઈ કંઈ ભોળા સ્ત્રીઓને ફસાવી હતી. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ધર બગડવું, ધરની કાર્તિ-મોહપ ઓછી થવી; ધર વણસવું; ધરની ખરાબી થવી.

“ ધર બગડવું સુધરે નહિ,
જો ખરચો લાખો દમ ”

ધર વંકવું એટલે ધરનાં માણસો વહી જવાં-હાથથી જવાં-એકદમ બગડી જવાં.

ધર બુડવું-બેસવું, કમનશીન-આક્રતથી ધરની પડતી આવવી, ધર પડી ભાગવું;

વંશની સમાપ્તિ થવી; નસંતાન જવું; કુળનું નિકંદન થવું.

“ આજ તેનું ધર સામઠું બેઠું, તેના ધરમાં હવે કોઈ ના રહ્યું. ”

“ ઉઠો લાડકવાળા કુંવર,
ક્યાં બેસાડવું માઈ ધર. ”

માંધાતાખ્યાન.

ધરભરવું, માલમતા, પૈસા, સામાન વગેરે ધરમાં લાવી તેને શણગારવું; ખીજાને તુ-કસાન કરી પોને તાજ થવું.

“ કોઈ અભણ માણસ હિસાબી ખાતાનો ઉપરી ધાપ ત્યારે તેના હાથ નીચેના માણસો ચઢી વાગે ને પોતાનાં ધર સહો-લાઈથી ભરી કાઢે એમાં નવાઈ નથી. ”

ગર્ધવસેન.

“ એ હુઆઓ દેશી રાખની દરકાર ન રાખતાં પોતાનાં ધર ભરવામાં આતુર હતા માટે તેમનાથી ખચવાનાં સાધન ખોળ્યાં. ”

વનરાજ ચાવડો.

ધર ભલું કે આપણે ભલા, કોઈની આડી અવળી-લપ્પન છપ્પન ન કરતાં પોતે ભલા ને પોતાનું કામ ભલું એવી રીતે રાખનાર માણસ પોતાને વિરે ભોલતાં એ વાપરે છે. મતક્ષય એછે કે ઘેરથી કામખર નેકામ કરી પાછા વળતાં ધરતરફ નજર રાખવામાં આવે છે.

ધર ભાગેવું; કુટુંબમાં કુસંપ કરાવી ધરની ખરાબી કરવી અથવા જેથી ધર ચાલતું હોય તેવા આદર્શનું મરણ થવું; ન સંતાન જવું. (મુખ્યત્વે સ્ત્રી મરી જાય છે અને તે વખતે પુરુષને કોઈ સંતાન હોતું નથી ત્યારે વપરાય છે)

રાખમાં કણું છેકે-

ન ગૃહં ગૃહમિત્યાદુર્ગૃહિણી ગૃહમુચ્યતે
મતક્ષય કે પત્યર અને લાકડાંથી ખા-

ડાયેના બળદની પેઠે એકજ ધરડમાં ફરી
ભાર વહેના માડવો, દીપી ન નીકળાય એ
વી જગમગ સામેન થયું, સસારની
દુઝામા ક્રમયુ, પીડા વગગવી

“ કન્યા વધીને જનદી એક થશે ને તમે
કે તેનો આગમ વળાવવાની ઉનાવળ કરશો
એટલે મિયારા કિમનમાઈ પણ ધાંચીની
વાણીએ જોડાશે ”

એ બહેનો

ધાંચીનો બળદ, એમની રીતે ચાલી ભારે વજા.
કરનારો, ધાંચીના બળદની પેઠે એકજ ધરડા
ચાલનારો, એમની રસ્તે દોશયતો-સસારની
ધુસરીમા ક્રમયુનો મુરુ

ધાટી કુટવી, જુવાની આવવી
૨, એવે સમે અવાજનું બનાવું
ધા પડ્યા છે, કામ ન થઈ શકતું હોય અથ
વા કામ કરવાથી ને કટાગતો હોય એવા મા
ણસને વિશે બોલતા વપરાય છે

ધા મારવો, મોઢું વુકસાન કરું
૨ ઝડકાનો પણ નધ એમનો બોન બોનવો
૩ ધા મારવા નેટલું જોર અન્યાય
‘ એનાથી ધા મારીને કામ થયું નથી ’
‘ કીક ધા માવો-ચોટ મારી એલો

ધા લાગવો (ધાતીમાં,) જમગી અમર થવી
ધાટ ઉતરવો, એકાદુ ગમ પાર પાડવાને
માટે યુક્તિ-તજવીજ થઈ શકવી
ધાટ ધડવો, યુક્તિ-તજવીજ ખરી મૂવી, મ
નસુમો કરી રાખવો
(ધણુ કરી નકારી બાળતમાં)
‘ ધગવા મેલ અવદિત ધાટ,
વિચર સદૈવ સારી ધાટ ’

અવિ દનપતરામ

“ રાત્ર કંડે ધડે રો ધાટ,
ઉપાટ માર જવા દે ધાટ ”

નદ બજીશી.

“ કમોગી પ્રેમની જોવા,
ધાટ તુ ઘડતી હશે
પ્રતિકૂળ મને તોયે,
સ્વપ્નમાં નહિ પેખશે ”

૨ વણુજ વુકસાન કરું
“ દેખાડી માણુએ ધાટ,
મોકલ્યો ધડવા મારો ધાટ ”
“ જોગી માળા રાખે કરમા,
પોટકઠો ભારે,
ભમડાવી મુખ મનમા કૈના,
નીટજ ધડવા ધારે રે, ” મુરખ
વિજય વાણી

૩ મારી નાખવું.

પછિ અગદ ખીજ્યો અગમા,
પ્રથમ વાટ એનો ઘડ
શામળ મ્હે સેવક રામનો,
નરપતિને વળતો નડું ”

અગદ વિદિ

પર્વતક કે વન એમાથી એકનો ધાટ
ઘડાય તો ચાલુકયનું માંહુ થયું કહેવાય ”
મુદ્રારાસસ

ધાટ ધાટના પાણી પીના, બહુ સુસાદરી
કરી બહુ મદ પ્રમારનો અનુભવ લેવો ફરી
ફરીને બહુ પાકુ દોશિયાર બનવું, અથ
કાઈ કુદાઈ મકા પ્રયોગેની સુદીતું થયું.
હજાર ઘડીને લોટ ખાવો પણ આવા જ
અથમાં વપરાય છે

તમે મને શું શીખામણુ દેતાંતા? હું ન
થી સમજતો? મે પણ ધાટ ધાટના પાણી
પીધા છે, રાંડ ભાગો દુ ડરી જવાનો કે
બાંમિનીબૂરણ

ધાટ ધાલવો, મોક્ષ રીતે પૂજું કરું, ટેકા
જો પાગુ, મને ધાલવું, ઉપયોગમાં લેવું
“ અમો બેસી રજા પુ તમ માટ,
અડી આવો તો ધાતીએ ધાટ ’
અનિમન્યુ આખ્યાન

ધાણ કાઢવો, સંહાર કરવો.

“ બજે પકડતામાંતો એ તમારા લક્ષ્મીમાં-
થી કંઈકનો ધાણ કાઢે કે પોતાનો પિંડપાડે”

મુદ્રારાક્ષસ.

“ હુઈ ગાહેલિના નામની એક સ્ત્રી
રોજ રોજ સતી નહોતી પણ પંદર વીસ
દીવસને અંતરે સતી ત્યારે જોલા દીવસ
તે જગી હોય તેટલા દીવસનો તે ધાણ કા-
ઢ્યા સિવાય હકતી નહિ.”

“ માસિક સારસંચલ.

ધાણ ધાણવો, ખરાખી કરી નાખવી.

ધાણ નીકળી જવો, સંહાર થવો; કચરાઈ-
છુંદાઈ જવું. (લડાઈમાં, મરડાઈમાં, હુકા-
ળમાં)

“ આપણી પહેલી લડાઈમાંજ અચ્છા અ-
ચ્છા સરસારોનો ધાણ નીકળી ગયો છે ”

પ્રતાપનાટક.

૨. ધાણીમાં ખીલાયા જેવી હાલતમાં
આવવું. નરમ થઈ જવું. (કામક-
રીને-માર ખાઈને)

૩. ધણીજ નિકટ સ્થિતિમાં આવી પડ-
વું; સંક્રાંતિમાં આવવું, ખરાબખરાબ થવું
(અર્થકરીને)

ધાણ વળી જવો પણ જોલાય છે.

ચાળાસે ચોરની ટોળીનો ધાણ વળી ગયોછે
અરેબિયનનાઇટસ.

ધાણ પેસવો, શરીરમાં રોગનું ફેલાઈ જવું,
શરીરમાં રોગે ઘર કરવું.

ધાણ વાળવો, ધણુંજ નુકસાન કરવું; ધૂળ
ધાણી-ખરાખી બિગાડ કરી મેલવો

૨. બેળમેળ કરી બગાડી નાખવું.

ધાણીમાં ધાણીને ખીલવું, ધણુંજ રીઆવવું;
કનડવું; અતિરાય દુઃખ હેવું; ધાણીમાં પી-
લાયાં જેવી હાલતમાં આવવું; જેર કમી
કરવું; નરમ કરી નાખવું.

ધાત જવી, મરતાં મરતાં જવો જવું. ‘તેને
માર ધાત ગઈછે.’

ધારીઓ ગુંડાળવો, ઉચાળા ભરવા.

“ સમજીને અત્યારથી જ ધારીઓ ગુંડા-
ળશે તો ઠીક છે નહિ તો પછી જોવા
જેવું થશે.”

ધાસ કાપવું, બ્યારે પોતાનું બોલવું સામે
માણસ લેખવતો ન હોય ત્યારે એ પ્રયોગ
વપરાય છે. જેમ, “ તારે મન તો જાણે
હું ધાસ કાપું છું ! ”

ધી કેળાં, ધી કેળાં ધાય-ખવાય એવો કા-
યદો; સારો લાભ; ધી કેળાં ખાવા જેવી
મઝે, પૈસાકાની પ્રાપ્તિ.

“ હુઝ્યો કાયરથ જાણે છે કે સારાં મા-
ણસ રાખીને પડખે ચઢશે તો આપણાં ધી
કેળાં થવાનાં નથી.”

પ્રેમરાય ને ચારમતિ.

ધીલોડું પેસવું, લક્ષરં વળગવું, બસાવળગવી;
પોતાના કામમાં નડે, એવું ખીજું વચમાં
કોઈ કામ આવી પડવું

ધીસા લાગવા, એક કનકવાની દોરી કે માં-
ળને ખીજા કનકવાની દોરી કે માંજ વડે
ઘસરકા લાગવા

ધુધરીઓ લટકે છે, કાટેલા લુગડાની ચીદ-
રડીઓ લટકતી રહેતી હોય ત્યારે મરક-
રીમાં એમ બોલાય છે કે એને પોતીએ
તો ધુધરીઓ લટકે છે.

ધુધરો બનવું, (ધુધરો-એક રમકડું તે ઉ-
પરથી) રમકડું થઈ રહેવું; આધીન-વશ
થઈ રહેવું.

૨. તાનમાં આવવું; ધુન્દ-લેકમાં આવી
જઈ થેલાં કાઢવાં.

“ ગેડ તો આજે ધુધરો બન્યા છે ને. ? ”

બઠવું બોપાળ.

ધુન્ધવાયેલી બાણ, ગોઠાજો વળ્યો હોય
એવું કામ, સઘરવધર ઘડ ગયેલું-સઝ
ન પડે એવું કામ; નિકાચ ચતાં ધણી વાર
લાગે એવું ગોઠાજામાં પડેલું કામ.

ધુન્નમાં મૂકું—ધાલવું, દરકાર ન રાખવી;
ન લેખવું; ન ગણકારવું.

“એ તો તારા જવાને ધુન્નમાં ધાલીને
ફેરે એવા છે.”

ધુટડા ગળી જવા, સડન કરવું; ખમી ખાવું;
માખળી રહેવું; પેટમાં ઉતારવું.

“ચંદ્રવક્ત્રી મોટું પેટ રાખી ધુટડા
ગળી જતી અને સાસુનો સ્વખાવ મનમાં
પણ આણતી નહિ.”

મરચવીચંદ્ર.

“દૂધ ધુટડા ગળી ગયો ને,

માદી જમી ત્યારે.”

ધુમણી ધાલવી, બાળક હાકરાને ધોડિયા-
પારણામાં ચડાડીને ગાતાં દોરી બેઝી હા
ચક્ર નાખવા;

“એ અંબા, હા ધુમણી ધાવ, ભાઈ
મગ્યો.”

કાચો ને વાચો,

બાઈને ધુમણીએ ધાલો

ભાઈ મારો અથારો,

ધી ને ખીચડી ચગડો.”

શ્રી સંભાષણ

ઘટાવું ટાણું, ગાંડરની પેટે એકજ રીત કે
રીવાજને અનુમતીને વર્તનારો મમાજ, એ
જમી. “કાળજી દારનાર—એવું બોલે, તે
પ્રમાણે વગર વિચાર્યું કરનાર ટાળી (મા-
ણસોની)”

ઘેર ઉડી જવું, મોણું થવું; અછત થવી;
તંગી-તાળ-બીડ પડવી, (પલ્લું કરીને ઘ-
ભાના મજબૂતમાં)

“બાજરીને ઘેર ઉડી ગયું છે” દેવાઈ
ગયું છે એમ પણ બોલાવ છે

ઘેર કરવો, (દીવો) ચૂન કરવો, દોષથી
નાખવો.

ઘેર કાંટા પડવા, ઘર ભંગ થવું, અને ને
કપરથી કામ પરમા વસનાર ન ર-

હેવું. ઉછેદીઈ થવું; ઝાંખરાં ઝીંટવાં પણ
બોલાવ છે.

ઘેર ગાળી બેસવી, નુકસાન થવું; ધોડા પ-
હોયવો; તેને ઘેર ગાળી બેઠી એટલે આ-
દમી અથવા પૈસાનું નુકસાન થયું.

ઘેર જવો, (દીવો) ખુઝાઈ જવો; દોઢાઈ
જવો.

૨. ઘેર—મુકામે જતો રહેવો; દીસો ર-
હેવો. (માણસના સંબંધમાં બેઠ-
કારીમાં, કંટાળામાં કે તિરસ્કારમાં
બોસતાં એજ વપરાય છે ” ઘેર ગયો
ના આબો તો.”

“વહેમ રૂપી દિવકાર,

જ્યેત તારી જાંખી પડી.

ઘેર હવાં જની

વાટને શું રહ્યો અડી.

વિનયવાણી.

“જુવાનીઆ તો જાણે ઘેર ગયા પણ
હાલતી કેટલીક શીઆ પણ ને સ્વામી-
મગે દારના સોમા ખાલી કરતી થઈ છે
તે કહોને

આર્યપ્રભ

ઘેર તાણું દેવાવું, સત્યાનાશ જવું.

૨. જપ્તી આવવી

ઘેર ભેડાં, ધમ, છાં, વગર, બહાર ગયા વ-
ગર, આવવું; વગર મહેનતે; મફત; તૈયાર.

૨. ધરમાં કામ કરતાં.

ઘેર બેઠું ગગા ધવી એટલે વગર
મહેનતે કામ મોટો કાપડો થવો; અનાયાસે
તૈયાર લાભ મળવો, માધન અનુકૂળ થવાં.”

ઘેર બેઠી, નુકસાન થયું; દમ્મા અથવા ખર્ચ
થયું. (પલ્લું કરીને રૂપિયાના સંબંધમાં)

“અડીઆં થયેલાં ૧૫૨ ચોટીઆં મા-
ણાંની તજરીજ કરતાં બોજામાં બોજા પ-
ચીસ લાખને ઘેર બેઠી છે એમ અડમટે
જાણવામાં આવ્યું.”

૨ બેસવું, રાજમાર વગરના થવું.

“ માફે શરીર હવે ચાલવું નથી, માટે કૃપા કરી મને શાંતિથી ધધર સ્તવન કરવા માટે ઘેર બેસવાની પરવાનગી આપજો. ”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

૨. નોકરીથી અરતરફ થવું; રમ્મ મળવી.

“ અંગ્રેજી રાજ્ય દેશાતું ગયું તેમ તેઓ ઘેર બેઠા તેથી દેશીઓમાંથી ખીમના મદાવરે રાજકાજની સમજાઓથી થતો ગઈ. ”

બ. સરળ ઈતિહાસ.

ધેર મૂકવું, પામે ન રાખવું; દર રાખવું; વેગળું કરવું; ન લેખવું.

“ તેણે પથ્થર જેવું અતઃકરણ્ય ક્યું હતું; બીક તો તે ઘેર મૂકીને આવ્યો હતો. ”

કરણ્યધેવો

“ આખર તો એણે ઘેર મૂકી છે ”

ધેલાં કાઢવાં, લાડમાં ઘેલાઈ કરવી; ઘેવાળની લાડવું;

૨. જૂઠું ઘેવું બનવું

૩ મસ્કરીટકા કરવા

“ ડાહ્યા તો એ ઘેવાં મહુ કાઢો. ”

રહો ન આજેરે બજાયા — હારે

નર્મ કવિતાં.

ધો કે સાપ, અગણ્યા દરમાં અથવા અમુક કેકણે શુ છે તે જાણ્યા વિના હાથ નહિ ધાલવો એના ભાવના વપરાય છે.

ધોધર આવવો, નાનાં છોકરા રડે છે ત્યારે ‘ એ ધોધર આવ્યો ’ એમ કહી ખીવડાવી શાંત કરે છે. એ ધોધરનું સ્વરૂપ નીચેની વિગતથી સમજાશે ”

‘ સુવો સુવો બાવા ૨ ધોધર આવ્યા, દોકણીએ ઢંકાતા આવ્યા, સુપડીએ સંતાતા આવ્યા, વાજળ જેવડો રોટલો લાવ્યા, પેડા જેવડો પાપડ લાવ્યા,

વાંસ જેવડા ચોખા લાવ્યા, ચાળણી જેવડી ઘણ લાવ્યા. પૃથ્વીની પનાવળી કાપી, માગરનો તો પડીઓ કાપો, ઘોધર સધળા જમવા આવ્યા, કુવાના પાણીએ નહાતા આવ્યા, સ્ના મળીને જમવા બેસા, જમનાં જમતાં વડી પડ્યા. ”

વગેરે. વગેરે.

એમ બેસાં હાલરડામાં ગાય છે.

ધોધણે સિંદુર દો, બોલનાં બધ કરો.

‘ એને ધોધણે સિંદુર દો. ’

સિંદુર દેવાથી ધોધણો બેસી જાય છે

(અને બોલાવું નથી તે ઉપરથી)

ધોડા જેવો, બેસ્સામાં આવી ટહાર થયેલો;

ધોડા જેવો મશકત.

“ હવે માગમાં કંઈ રોગ નથી, ધોડા જેવો છુ. ”

ધોડા થાડી જવા, (ધોડા-મૂઢા=પગ) અટકી પડવું; થાડીજવાથી ક્રિયા બંધ પડવી; દારી જવું; આગળ વધવાની હિંમત જતી રહેવી (મુમાશ્રીમાં, વેપારમાં, કામમાં, અભ્યાસમાં)

ધોડા પર ધોડા વધવા, (બ્યાજના) બ્યાજ ઉપરાઉપરી વધવું.

ધોડા પહોંચવા, (ધોડા-મૂઢા=પગ ઉપરથી) આગળ ધપવાની હિંમત ચાલવી.

“ મારાતો બાઈ ધોડા પહોંચતા નથી, તારે કરવું હોય તો કર. ”

ધોડાગાંઠ પડવી, મજબૂત રીતે બંધાવું (મૂઢાંચિ=છુપી ગાંઠ એ ઉપરથી)

ધોડાના ગાઉ, થાક લાગે એવા લાંબા ગાઉ. ધોડાની ચાલે, ધોડા જેટલી ઝડપથી; ઉતાવળે.

ધોડા લે, ‘ તને ધોડા લે, ’ એમ ધમકી આપનાં કાઠિયાવાડ તરફ બોલાય છે. (એ

લાગમાં પ્રથમ બહારવટિયા લોકોનો બંધ હોવાથી એમ બોધાતું હતો.)

ઘોડીઆમાંથી ઝડપાવું, નાનાં બાળકો ઘોડીયામાં ઝુલતાં હોય તેવાઓનો વિવાદ થયો.

“ તમારા જેવા સાતબરનાં છોકરાં ઘોડીયામાંથી ઝડપાય નહિ તારે શા કામનું ? ” એ એહેનો.

ઘોડી પર ચઢવું-એસવું, માદક પદાર્થ પાવાથી કે પીધાથી લપડિયાં ખાવાં; લહેર-ખુમારીમાં હોવું.

(ભાંગને લીધી ઘોડી અને અશીશને કાળો ઘોડી કહેવામાં આવે છે, તેઉપરથી)

ઘોડું ચઢવું છે, નેરસો ચઢનો હોવો.

“ એનું ઘોડું ચઢવું છે હાલમાં. ”

ઘોડે ચઢીને આવવવુ, હઠથી જાદે ઉતારવામાં આવવું. જ્યારે કોઈ બેઠક ઉતારવા કરી કંઈ કામ કરવા માગે ત્યારે તેની પ્રત્યે એમ કહેવામાં આવે છે કે “ ઘોડે ચઢીને આવ્યો છું ? ઘોડે ચઢીને આવ્યો હોઈ તો ઘોડા ખાંધ જા, મતલબ કે જરા યોગ, ધીરજ પકડ, સાંસતો રહે, રાહ ખમ.

૨. કજીઓ કરનારા એ પૈકી જે પક્ષ તે માંડી વાળવાની કાળજી ધરાવતો

ન હોય તેને વિષે એમ કહેવાય છે કે “ એ તો જાતે ઘોડે ચઢીને આવ્યો છે. ”

ઘોડા ગઢવો, જાની મોડવણુ-મંસલત કરવી. ઘોડા ચઢાવવો, માળવાના નાથણે વળ ચઠાવી નેથી વધતુ લેવાય અને ઓછું આપાય એવી મુક્તિ કરવી.

ઘોડા નેરપર હોવો, નેરસામાં હોડ; ચપળ હોવું.

“ એનો ઘોડા નેરપર છે હમણાં. ”

ઘોડા ખાંધવો, જીઝા ઘોડે ચઢીને આવવું. ઘોડાં મારી મૂકવો, ઘોડા પુરપાટ દોડાવવો. ઘોડા ફેંકવો પણ બોલાય છે

“ અમે અમારા ઘોડા એની પાછળ મારી મૂક્યા ”

પ્રતાપનાથક

ઘોડાણું મહાજન, વગર નોતરે કે તેડેઆવીને બેસે તે. (વણુ કરી જમવાને સાર) ઘોળીને પી જવું, કોઈના કહેવા તરફ અખાણ કરવા, ન ગણુકારવું, બેઠકાર રહેવું; ન લેખવું

“ મનોહરી આ સૌ કુનેલીથી કોઠવાર અકળાતી, કોઠવાર ડરતી અને કોઈ વાર તો એવા હજાર વાનાં ઘોળી પીતી ”

સરસ્વતી ચક્ર,

ચ

ચક્રડોળે ચક્રવું, (જીવ.) ચક્રડોળતી પેઠે જીવ બમતો હોયો; મન અસ્થિર હોવું; બે બાનું થવું; જાકડા થવું, બમિત થવું, મેલ-જાપર આવવું; અસ્થિર બોલી, મર્યાદા બહાર જવું.

“ જે કહેવાતું છે તે એમ છે કે તમારું મન, ચક્રડોળે તો નહિ ચક્રવું હોયક ધડી-આં તમે અકરૂને કન્યા કેવાનો વિચાર કરો છો, અને ધડીમાં શતધનવા સાથે વિ-

વાદની વાત કાઢો છો ”

સસભામાખ્યાન

૨ પાર ન પડવું સિદ્ધિ ન થવી, નવી નવી વિદ્યના મચમા બોલી થવાથી નિઝાલ ન થવો.

‘ માફ કામ તો બે માસથી ચક્રડોળે ચક્રવું છે. ’

ચક્રમક ઝરવી, (ચક્રમક સાથે હોડું ધસાવાથી તણખા ઝરે છે તે, ઉપરથી લાક્ષ-

(શિક્ષક અર્થે) બે જણ વચ્ચે બોલાચાલી થ-
ઈ કહ્યો ધેવો; અણુનવાય થવો; લડાઈ
સળંગવી; તકરાર થવી; ટટેા ધેવો.

“મડું તો નેહાંએ, પંજુ તેનાથી છેટે ને છેટે
રહીશ, તે હુમાંધેન છે એટલેકંઈ પણ ચક્ર-
મંડ કરશે ખરી.” ટ્રીપટીદરાન.

ચક્રમંડળે ચડવું, અતિ ખટપટથી અચ-
વરથા વધી જવી (કામમાં)

‘ ચક્રમંડળપર ચડવું રાજ તે,

ચક્રી ખાઇ પડશે નિર્વાણ.’

‘ મારામારીને તોફાન એટલું ધધી ગયું છે
કે મોટું ચક્રમંડળ થઈ રહ્યું છે ’ એમ પ-
ણ બોલાયછે.

૨. બાણમાં બધું છકછુદ કરી મૂકવું
હોય ત્યારે કહેશે કે આશું બાણમાં
ચક્રમંડળ કરી મૂકવું છે?

ચક્રમંડળાળીમાં નાખવું; બમાવડ. બૂવાવા-
માં નાખવું.

૨. કોઈ કામની મિદ્ધ ન થાય એમ
બહુ લાખી સુદત સુધી ટલ્લે ચઢે
એમ કરવું.

ચક્રરડા જેવો રૂપિયો, ઘણે ઠેકાણે ઉપયોગ-
માં આવે એવો ચક્રરડા જેવો ગોળ મટો-
ળ અને વહાલો રૂપિયો.

ચક્રરડી સ્વચ્છરડી રજાડવી, ચક્રની પેઠે બ-
માવડ; બોગવીને ફસાવડ; ઊંડુ ચડવું સ-
મજવી ફાંફાં મરાવવાં.

ચક્રર કરવડું, (કાળજી પેઠું કરવાથી ચઢતી
પડતી, સુખ દુખ, શીજોતડકો એ પ્રમા-
ણે વારા ફરતી, આબું જ નયછે. એકને
એકને એક સ્થિતિ ટકતી નથી-ફેરફાર થ-
યાંજ કરે છે તે ઉપરથી) સ્થિત્યંતર-ર-
ખાંતર થવું

“ નગરો રાજકારમારમા મોટી પદ્ધિએ પ-
હોંઆ તૈથી વધારે ધનવાનેને સેતાવાનું થ-
યા ને પોતાના બાળના પ્રતાપે કરી બીજા

બ્રાહ્મણોને નમાવ્યા તે એટલે સુધી કે બ-
ધું ચક્રર ફરી ગયું; તમેના ઉપર આબું ને
ઉપરવાળા નીચે આબું. ”

સામ્રવડની લડાઈ.

૨. અધિક ઘાટ કે વિચાર બદલાવો; ઉચસ-
પાયસ ધવી.

‘ આપણે તેને માટે ને જેત ધારતા હ-
તા તે તો ચક્રર ફરી ગયું.’

૩. કામ થવું.

૪. ફાવવું; સુતર-સહેલું પડવું.

‘ તારા વિના મારું ચક્રર ફરે એમ નથી.’

“ ફરી ગયેલું ચક્ર આપ અજો નહિ ને
પાસરું યાય પણ નહિ. ”

પ્રતાપનાટક.

ચક્રર મારી આવવડું, આંટો ખાઈ આવ-
વો; જડું અને પાછા આવવડું.

ચક્રલાં ચુંથવાં, (બહુવચનમાં જ વપરા-
યછે.) ચક્રલાં જેવી તજીવી અને પ્રાપ્તિ વિનાની
ધણી બાબતોમાં માથું ધાલવું.

ચક્રલે મૂકવડું, આવતા જતા તમામ લોકોને
જણાય એવે રથજો મૂકવડું તે ઉપરથી સુ-
લું કરી દેવડું; જાહેર કરવડું; ઉધાડું પાડવડું.
ચક્રક ચાંદની, હાડમાથી બધાને મોહમાં
નાખે એવી ખુબસુરત સ્ત્રી; ચાંદનીની પેઠે
ચમકાર મારતી સ્ત્રી

ચટકો લાગવો, કોઈના મેણાથી દુઃખ લા-
ગવડું; રીસ ચઢવી; માફું લાગવડું.

‘ તેને તારા કલાનો ચટકો લાગ્યો.’

ચટણી કરવી, ચટણીની પેઠે છુંદી નાખવડું;
મંહાર કરવો; ધાણું કાઢવો

“ બંહારવડીઓએ ‘ તેમની ગંભીરમ-
ણનો લાભ લીધો ’ અને ‘ જોતજોતાંમાં ’ સ્વા-
રાની ચટણી કરી નાખી,

ચ. જૂની વાર્તા.

૨. ખરડાખાવડું; ઉઘાંધી ટિપું (ચંદ્ર-
ણીની પેઠે.)

ચટણીનો પેઠે હડી જવડું, ધંપરાઈ જવડું.

(જો જોતામાં—ચોડી વારમા)

‘તમે એકના કમાઈને લાવોછો તે તમારી કમાણી ચટણીની પેઠે ઉડી જાય છે ’

ભાગિનીબુવણ

ચટણીમા કાઢી નાખવું, ચટણીની પેઠે ગણતરીમા ન ગણવું, બેઠકારીમાં ન લેખવું, નહિ જેવું ગણી કાઢવું

‘માફ બોલવું તે શું ચટણીમા કાઢી નાખોછો ?

ચટ ચુલા ખાઉં, ખાવાને માટે હદ ઉપરાત ઉતાવળ કરનારને વિષે બોનતા વપરાય છે ‘ એતો ચટ ચુલા ખાઉં છે ’

ચટતા દહાડા, (ગર્મિણી સ્ત્રીના)

૨ આખાદીના—ઉદયના દિવસ ચટતી કમાન, આગાદી સુખરહિ, ઉચ્ચમળ ચટતી કળા, ચટતા દહાડા આખાદીનો વખત, વિજય—સુખ—સમૃદ્ધિનો સમય, ઉદય કાળ, ચટતી—વધતી—સુધરતી રિયતિ (ચંદ્રની થાય છે તેમ.)

‘ એ સમયના લોક પરાક્રમી અને ચંદ્રતી કળાએ હતા તેથી હાનીમારખ યાગન થતો ચાલ તેમનામાં નહોતો ’

બ ૬

ચટતો પામો, આગાદી, વિજય ભાગ્યોલ્લસ ચટી આવવું, ગુરસામા આવી ધમારો કરવો ‘ લક્કર ચટી આવ્યું

ચટી વાગવું, દુઃખ ન માનવો, બહુકી જઈ દુઃખ દેવું, બેમયાદ થવું

‘ અરે, લોકો તને ગીરધરનાલ શાસ્ત્રીનો દીકરો બોલેતો અને હવે હવે હવે છે તેથી શું શું ચટી વાગ્યો ? ’

મણિ અને મોહન

ચટી બેસવું (ઉપર), સવાર થવું શિરનેરી કરવી, આગા ઉદયધવી, મધ્યાહન મુકી ધુર ધવું, બહેકી જવું

ચટ ઘોડે આવ્યો છું, (ઘોડે ચઢ્યો હોય એમ) એક જામેને જામે—હૃદયી મને ઉતાવળ મરી માગણી કરનારને માટે આ પ્રયોગ વાપરનામાં આવે છે એ જ દોડમા, અટક્યા અથવા થોડ્યા સિવાય

વળી એ ઉપરથી ઘોડે ચઢીને આવ્યા હો તો ઘોડો બાધો એમ પણ થોભવાના પ્રસાદ ખમવાના અર્થમાં બોનાય છે

મુગદેવે ખારણે આવેના દૂતોને મળું

આમ ચટ ઘોડે પ્રયાથી આવ્યો છે ?

યાય છે તમારે ઘોડો જરા ગાધો, અમે આપિરે છીએ

વીરાધીરાની વાતા

ચટચુ ખાતું, અવિવેગી અમર્યાદ ચર્ચ ગયેલા માણસને વિષે બોનતા વપરાય છે ‘ એવું તો ચટચુ ખાતું છે હમણા ’

ચડાળ ચોકડી, દુર્બોધન, દુશ્શાન સકુની અને મર્જુ એ દુષ્ટચતુષ્ટય અથવા ચડાળ ચોકડી પ્રેરણ છે ચડાળ—હરામખોર—લુચ્ચા—વફા મળા ફૂલ મરનાર પુર પાતી ટોળી ‘ ચડાળ ચોકડીમાં જઈએ નહિ તો લાંબા મુકી ખાઈએ નહિ ’ એ કહેવત છે

તે મવ એ કમાનને વેર એકા યાય છે નેવી એ ચડાળ ચોકડી એકડી ચર્ચ આખા પરાની નિદા કરે છે ”

અરેખિયનાઈસ

ચણા કરના, ઉડાવી દેવું (ખાઈ પી)

૨ છેતરી જવું

ચણા ચવરાવવા (કાચા), છેતરવું ‘ તે તને ચણા ચવરાવી ગયો ’

૨ ચણા ચવરાવવા જેવું સખત કામ

કરાવી યકવવું, સતાવવું

એતો એને માર્યા ચણા ચવરાવે છે ’

ચણા લઈ ખાના, જવું કરવું, જવા દેવું (વાકાણિક અર્થ)

“ હવે તો એ વાતના ચણા લઈ ખા-
ઓ; ન માને તો ગોર ખીજો કયો. ”

વિદ્યાવિલાસ.

ચચાના ઝાડપરથી કુદી પડયો, ચણાનું
ઝાડ નાનું હોવાથી તે કુદી જવું એ કાંઈ
ચુસ્કેલીનું કામ નથી તે ઉપરથી, સહેજ
કામને અંધરૂં કહેવું અથવા બુજ મહેનત
છતાં મોટું પરાક્રમ કીધું સમજવું.

ચણિયારાં ઠેકાણે રાખવાં, (બારણાંનાં ચ-
ણિયારાં સારાં હોય છે સારે તે ખરી જતાં
નથી-ચોગ્ય ઠેકાણે રહી શકે છે તેમ ગો-
ઢાનાં, જીમનાં ચણિયારાં ઠેકાણે હોય-ચોગ્ય
સ્થિતિમાં હોય તોજ શુદ્ધિથી હદમાં બોલી
શકાય તે ઉપરથી મોં-જીમ વગર રાખવી;
સંભાળી-વિચારીને બોલવું; હદથી જાહે ન
બોલવું.

૨. (આખનાં) નજર સીધી-ચોખી
રાખવી.

ચણિયારાં નચાવવાં (આખનાં), આંખ
મારવી; ધસારત કરવી.

“ કોઈ બેઠાં ચક્રચકિત કરે, કોઈ બેઠા
રેહી ચણિયારાં નચાવે ”

નવી પ્રત્ન.

ચતુર્ભુજ કરવું-જનાવવું, બે હાથ વાસી
સાથે બાંધવા. (ચતુર્ભુજના સ્વરૂપમાં આણવું
તે ઉપરથી)

“ અરે ! આમ પૂછેછે અને આ શેઠ
સાંનો જણીતો હરો તો કદાપિ એને યુને-
ગાર મણી પકડશે અને બેગા આપણા
બેગ મળશે-મૂઝો એ અભાગીઝો હમણાં
બધાને ચતુર્ભુજ કરાવે છે. ”

અક્ષરાક્ષસ.

“ એમ વિરમય પામી ચોર છે ચોર
છે કહી સિપાઈ ચાકરોને બેગા કરી અહા-
દેવને તો લાગલાજ ચતુર્ભુજ જનાવ્યા. ”

બેજ શુભોધિરતનમાળા.

ચતુર્ભુજ બનવું; સ્તબ્ધ થઈ રહેવું; ચકિત
થવું; દિગ્મૂઠ બનવું.

ચંદ્રવો બાંધવો, જાહેર કરવું; અચુક બા-
બતની કીર્તિ ગમવી મૂકવી; ચારે તરફ
પ્રખ્યાતિ કરવી.

(સારી નારીબને બાબતમાં વપરાય છે.)

૨. (વાંકામાં) ફેળેત થવું; જૂઠું નામ-
કીર્તિ મેળવવી.

આકાશમાં ચંદ્રવો બાંધવો પણ
બોલાવ છે.

ચંદાવા ચકતું, કાંઈક અંશે વધતું. (મમન-
સરમાધમાં.)

‘ એ તેના કરતાં ચંદાવા ચઢે એવો છે ’

ચંદી ચઢવી, ખુબ ખાઈ પીને ઘોડા જેવા
અલમરત બનવું.

‘ આજ કાલ તને ખુબ ચંદી ચઢી છે ’

એમ કહેવાય છે.

ચંદું મંડુની જોડ, (ચંડ મૂંડ એબે બાઈ
દેલ હતા તે ઉપરથી) સરખી ઊંચાઈના
અને સાથે હરતા ફરતા એવા બે જણ.

ચપટ થઈ જવું, દગાઈ જવું; પડી બાગવું;
સાફ થવું; જમીનદોસ્ત થવું.

“ મારાં ક્યાં ઘોર કર્મનાં આ ફળ હરો
ક જ્યાં જાઉંછું ત્યાં ચપટ થાય છે. ”

નળદમયંતીનાટક.

૨. દગાઈને બેસી જવું; જોરસો નરમ
પડી જવો; તુકસાને કે ખોટમાં આ-

વી પડવું.

“ કોઈ કપટ કાર્યું કરતા,

શત્રુ સાંવા માટ;

ચપટ તેનું ચપટી મધ્યે,

ચઈ મથું વેંતા વાટ.

માંધાતાખ્યાન.

ચપટીમાં, ચપટી વગાડતાં જેટલી વાર લાગે
તેટલી વારમાં; જરા વારમાં.

‘ આ ચપટીમાં જઈ આવ્યો ’.

ચપટીમાં ઊડાવવું, ન લેખવવું; નામજુકારવું;

મસ્કરી કરી બમાવયું; તુચ્છ ગણી કાઢયું;
દલકું ગણયું; પી જવું.

“ જ્યારે હોય સારે તે તો મને ચપ-
ટીમાં ઉગામ્યાં કરે છે. ”

“ જગને પીળને બનાવવાની ટેવ હોય
છે તેમને પીચું કાઢી ચપટીમાં ઉગાવે
તો તે સૌથી વધારે સ્વીકાય છે. તે પ્રમાણે
બેનીડિક અને પીટ્રોસને થયું. ”

શે. કથાસમાજ.

ચપટીમાં લેવું, સપડાવયું; ચોડીન વારમા
કમળે કરયું; ફસાવયું; દાવમાં આણયું.

“ આપણને બનાવ્યા પણ તે રાડને આ-
પણે ચપટીમાં લેઈ લઈશું; પછી જે રમુજ
પડે છે !

નવી પ્રગ.

“ અર્થદામ પણ ખરો કે તને પણ
ચપટીમાં લે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ચપટીમાં આવયું; ફસાવું; દાવમાં આવયું;
ચોખાઈ જવાય-સંહાર-તુકસાન થાય એવી
સાકડમા આવયું.

“ નિર્મળ બુદ્ધિ પડરિપુની ચપટીમાં
આવ્યા વગર રહેતી નથી માટે માણસે
એવો પરિપક્વ વિચાર કરવો કે પછી ફેર-
રવો ન પડે. ”

વીરમતિ નાટક.

ચમક વિજળી, વિજળીના પેઠે ચમકારા
મારનારી સ્ત્રી; ચમકારાથી આંજી નાખી
અભેદ-અદૃશ્ય થઈ જનારી-વધૂ કડપથી
ચાંસનારી સ્ત્રી.

ચમકત થયું; ચાંચીને નાસયું; નાસી જવું.
ચરણ ધરીને બેસાવું; આશરે-શરણે જઈ
રહેવું; કાઢના ઉપર આધાર રાખવો.

ચરણ સેવયાં, (ચરણની પૂજા કરવી તે
અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ) તાબેદાર
થઈ રહેવું; આધીન થઈ સેવા ઉઠાવવી.

ચરણની રજ, દલકા દરજ્જાનો સેવક; ઉત-
રતા દરમનું.

“ હું તો તારા ચરણની રજ છું. ”
ચરણે લાગયું; નમન કરયું; પગે લાગયું.
ચરખી ચઢવી-વઢવી, મદ થવો; પતરાજ-
ખોર થવું; પોતાને વિષે મોટાઈ ઢાંકવી;
ઉન્માદ થવો; બેસ્સો ચઢી જવો; આમોદી
વધવી.

“ આજ કાલતારી ચરખી ખુબ વધી છે. ”
ચણું કરયું; ખાધા મછી મોઢું ઘોયું.
ચરખાં આવવાં, ઘોડું ટેખાવું; આંખે આંખ
મારવી.

“ તમને ચાળીમ વર્ષે થયાં તે છતાં
અસાચી ચરખાં આવ્યાં છે ? ”

૨. ચરખાં ખેસવાં-ખેસતાં આવવાં-લાગુ
થવાં.

ચરખાં ઠેકાણે હોવાં, (ચરખ=આંખ. તે
ઉપરથી) મિત્તળ ઠેકાણે હોવો
ચરખાં ફરીજવાં, ‘આંખ ફેરી જવી’ જુઓ.
(બહુવચનમાં જોવાય છે.)

“ એના પર સુંદરીનો આવી વખતે
પણ આટલો વિશ્વાસ જોઈ ચંડિકાનાં ચરખાં
ફેરી ગયાં પણ એના સિવાય મીનાં કાળમાં
ધડકવા લાગ્યાં. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

ચરખે ઢખ, ચરખાં સિવાય જેને ધમાચનમ-
થઈ જાય-કામ ચઢકી પડે તે.
ચસી જવું; મરવા પડવું; મરી જવું; ધખી
જવું.

૨. એકાએક પડતી હાલતમાં આવયું;
ડુબયું. બંનેમાં લાક્ષણિક અર્થ રહેશે છે.

(દમાઈ જવું એ મૂળ અર્થ ઉપરથી)
ચાંચમાં લેવું, પક્ષીઓ ચાંચમાં લેઈ શિકા-
રનો ભોગ લે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ
બચરી નાખવાની તૈયારી કરવી; તુકસાન
કરવું; કીનો રાખવો.

“ નહિ તો મદ લાંક લાગ્યો,

જનો આપકાલ ખૂટયો;
જન્મ રામ નામ,
કાલ લિયો ચાંચમે. ”

અંગદવિદિ.

ચાંચડની પેઠે ચોળી નાખીશ, મતલબ
કે ચાંચડની પેઠે જે જોતામાં મારી ના-
ખીશ-પોખી નાખીશ.

“ કે, માર્યો કુંભકર્ણ,
કે રાવણ રણ રોલ્યો;
કે, ઇન્દ્રજીત અજીત,
તે ચાંચડવત્ ચોલ્યો. ”

અંગદવિદિ.

ચાંચે ચઢવું, અદેખાઈની નજરે આવવું.
ચાંદલે ચોટવું, નશીમે દરવું; પાલવે પડવું;
કોઈને આશ્રયે-આધાર ઉપર રહેવું.

“ તું મારે ચાંદલિયે ચોટયો,
ગામળિ મુરત શામળિયો રે;
એક ધડી અળગો નવ-મુકું,
પ્રાણ થકી બ્હાલો પાતળિયો રે. ”

વસિંદ.

ચાંદા જોળવાં, છિદ્ર જોળવા; રોધવાં; કો-
ઈની વર્તણૂકમાં જે કંઈ ખામી હોય તે જોલ્યા
કરવી.

ચાંદી કરવી, સમુજો નાર કરવો; રાખ કરવો.
ચાંપી હાંકવું, જલદી નાશી જવું.
ચાંદલો કરવો, નકામું આપી દેવું.

૨. (લગ્ન સમયે)

૩. વિવાહ કરવો.

“ એ છપ્પી જે રાત્રની હોય તેને મય
જુલદેવીની આ છપ્પી દેખાડી ચાંદલો કરી
નાળિયેર આપવાની આજ્ઞા દીધી છે. ”

મધરાત્રે સંધ

ચાંદલો ચોટવો, દંડ કરવો; ગેરકાયદો કર-
વો (વાંકામાં.) ચાંદો થવો એટલે-

અ દંડ થવો.

વ વિવાહ થવો; લગ્નના કાલકરાર
થવા; મગાઈ થવી

ચા પીવી, આ પ્રયોગ માત્ર ઘડિયાળને મા-
ટેજ વપરાય છે. ઘડિયાળ ન ચાલતું હોય
ત્યારે ઘડિયાળ ચા પીએ છે અથવા ચા-
પીતું છે એમ કહેવાય છે.

ચાક લેવો, અણી ઉપર ગોળ ચક્કર ફરવું.
‘ભમરડા ચાક લે છે.’

ચાકે ચઢવું, (કુમારના ચાકની પેઠે બ્ર-
મણ થવા માંડવું) લોકમાં વાત ચાલવી;
ગવાવું; ફરવું થવું; વગોવાવું; બવાડા
થવા.

રે. ફરવું; તળે ઉપર થવું; ગજગ થવો;
ડોલવું; ડામાડોળ થવું.

“ જગત ભય પામે બાચુની હાકે, બાણે
પૃથ્વી ચઢાવી ચાકે. ”

ઝોખાહરણ

“ એના એજ તફતે વિનંકના સંપર્ક થકી
ચિત્ત મુજ ચાક ચઢવું રહે બ્રમખંધથી. ”

મુદ્રારાક્ષસ.

“ ત્રિલોકમાં વાગી હાક, ચઢી મેદિની સહ
ચાક ”

લક્ષમણાહરણ.

“ આખી પૃથ્વી ચઢાવી ચાક, દેવદાનવે
મારી હાક ”

માંધાતાખ્યાન.

૩. અસ્થિર હોવું; (મન)

બમવું; બેમાન થવું; ચમડોળે ચઢવું.
ચાટલો રૂપિઆ, ખોટા રૂપિઆને માટે તિ-
રસ્કારમાં વપરાય છે.

ચાદર ઝોટવી, દેવાળુ કાઢવું. (દેવાળું કા-
દનાર માણસ ચાદર ઝોટી બેસે છે તે ઉ-
પરથી)

“જે હુંડી પાછી ફરશે તો, દેવાળું કહે-
વારોરે; સેવક ચાદર ઝોટી બેસે, તીર્થવા-
સી યવારોરે-શિકાર ને. ”

હુંડી-પ્રેમાનંદ.

ચાદરમાં પાંચરોરી ઘાલી મારવું, જે-
ખી-ગુપ્તમાર મારવો; કોઈ જાણે-દેખે ન-

દિ ને સખત માર પડે એવી તમવીજ કર-
સ્વી.

૨. બદારથી દેખાય નહિ પણ અંદર
ખાનેથી કાઢતું નુકસાન કરવાની યુક્તિ
રચવી

આપુ ચણા આપવા, માર મારવો. (વાંમમાં)

‘ધમ ધોકોને આપુચણા’ એ કહેવત છે.

ચાખકા મારવા, ચાખકાના જેવાં મખત વેણ
મારવાં; મહેણાં મારવાં; કાણુ વચન કહેવાં.

ચામટ્ટુ માફક ચોંટી રહેતું-વળગતું; ચા-
મળુ એવી રોપ છે કે ચામડી જતાં સુધી
લખડી નથી તે ઉપરથી દાંથી વળગતું-
ચોંટતું-પાછળ ખાતડું (અમુક ખવાડ કે
નિચાર પર.)

“મધુરા રમતી ને યમપાનપતી, જુદા ચો-
ટી મુજ ચામ, વંચી દંઢ ગવાર-”

નર્મદાવિતા.

“તે નો મને ચામચુડ માફક વળગોલે
એકસે એવો નો વળગો છે કે મારી ત-
જવીજ દઈ પું, નો પણ કેરો મારતો નથી-
જાવ રાગતો નથી-મારી પાસેથી જતો
નથી

૩. માઈ અમુક ફેંકાણે જાંવા તખત
સુધી પડી રહેતું.

ચામડાની છબ છે, મનમન કે ચામડાની
પડે જમ વાંતમે તેમ વડે એરી છે ન

નુ દંડ મમે તેમજુ મેલ્યાવ એમ કો

“દે.૧ એ નો ચામડાની છબ છે વખતે
ચોંટતો ૧.૧૧ ૧૧૧ ૧”

નવલખાવન.

ચામડી મુપેવી, ૧.૧ વરેજા અપાવનામ.

નવેજા મેલતી નિયા કરી, વરેજાં ૧૧૧.

નોખાં ચામડાં, જાવો ને ૧૧૧

ચામડો નાંડી નાખીશ, જાવજાવ જાવો ૧.૧
જાવજાવ.

ચામડી જાવજાવ (૧૨૧૧૧)

૪. પુખ્ત ૧૧૧ જાવો.

ચામડી આપવી, નવી ચામડી આપવી.

ચાર આંખ, ધણીક સંભાળથી ચારે પાસ
નજર રાખી કામ કરનારને વિશે ખોલનાં
વપરાય છે.

“ચોરની અને જાણવાની ચાર આંખ
રોપ છે.”

“ચોરનારની ચાર આંખને જોનારની બે”
એ કહેવત છે.

“તારી બેહેનનાં લમ તારા દેશમાં ધરે-
વાં, અને લમ પછી તારા અનેવી મરણ
પામ્યો, તે જ્યારે કોઈ જાણતું નહિ રોપ,
પણ મંત્રાને ચાર આંખો છે, મારી આ-
મળ ન રાં પાખંડ સાધના નથી.”

તારાખાઈ

ચાર આંખો કરવી, શુભે પાંડે તપી જાવ;
કરતી પડતું.

ચાર આંખો ઘવી, રોપ યતો

૨. ઈર્ષ્યા ધરી.

૪. બે જાણની અરસપરસ નજર એકી ધવી.

૩. યેજાવ ધરી.

આર હાથ કરવા, હાથી નદે ઉતાવળ કરવી.

“ શું કરું હું તે, કંઈ આર હાથ કરું ? યા-
યછે, ઉતાવળ હોય તો બેસ ”

૨. એક માણસને મદદમાં લેવો.

આરે હાથ હેઠા પડવા, આધાર નખજો પ-
ડવો; આશ્રય જતો રહેવાથી નિરાશ થઈ
જવું; આશાભંગ થવું

“ પ્રથમ તો નેપથ્યના રાજાના કુંવર
કર્ણિનને સમુદ્રમાં ઘૂસકો, માથો તેથી તેના
પિતાના આરે હાથ હેઠા પડ્યા. ”

શે કંપાસમાન.

“ શક ન સમજ્યો રે,

સંસુર સાનમાં;

ત્રણે અવસ્થામાં રે,

જાણ્યા ન ત્રિભુવનનાયજ્ઞે.

ભક્ત બોજલ રે,

એણિ પેર બોલિયા,

અંતે બોયે આરે,

પડિયા હાથ જ્ઞે-શીખા. ”

ભોજનેભક્ત.

આરેચૌદિ, પ્રસંગ આવે; કોઈ નિવે, બ્યારે
સારે.

આરે હાથ, કૃપાદષ્ટિ, મહેરબાની, રહેમ
નજર, રહેમિયત

“ આરેખના ઘેવાભાઈ ઉપર આરે હાથ
હતા, પણ તેમના જવાથી તેના આરે હાથ
હવે હેઠા પડ્યા ”

એ બહેનો

“ કૃષ્ણકાલિકા ઉપર પુત્રીના આરે
હાથ હતા અને તેનું કારણ એ હતું કે એ
તેની ઈચ્છાને શરણ રહેતી ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

આલતાં-બોલતાં, તંદુરસ્ત સ્થિતિમાં. તે આ-
લતાં-બોલતાં મરી ગયો.

આલતી ગાડીએ બેસવું, ઉગતા સૂર્યને ન-
મવું, મોઢાની બાજુ પકડવી

૨. આલતા વિચારમાં મગી જવું

આલતી પકડવી, જવું રહેવું; ખસી જવું.

આલતું થવું એટલે જવા માંડવું.

‘ આવતો યા હું આવું છું. ’ વળી એનો

ખીન્ને અર્થ એ કે જરી થવું; શરૂ થવું.

‘ જમણવારમાં બધું જમણ પીરમાઈ ગયું

હોય સારે કહેશે કે હાં, ‘ આવતું થવા દો. ’

આલતો એર, ઘેમાતી આલતી આવડ.

આલતું ચલણ કરવું, શક્તિ પ્રમાણે કોઈ

કામની વ્યવસ્થા કરી લેવી.

આલતું પેડું, ચડતું-આખાદ થવું કામ.

આલતો કણ્ઠઓ વેચાતો લેવો, પારકી લ-

દાર્દ પોતે વહોરી લેવી; પારકી લડાઈમાં

વચ્ચે પડવું

આલતો બોલતો, આલવાને અને બોલવાને

શક્તિમાન

૨. સાન્નેતાન્ને, તંદુરસ્ત સ્થિતિમાં.

‘ તે આલતો બોલતો મરી ગયો. ’

આલતો વખત, સત્તા અને આખાદીનો

વખત

આવી ખાતું-નાખતું, (લાક્ષણિક અર્થે)

કાષ્ટને વિરે છુંડું બોલી તેનું માન ઉતા-

રતું, વગોવણું, વગોણું કરતું, ચરચાવતું; ઠેર

ઠેર નિંદા દહીં હવકું પાડતું.

આવી આવીને વાગોળણું, એકની એક વાત

વારંવાર કહ્યાં કરવી. (કેટલાંક ચોપડાં

પણ એ આપ છે, આવે છે અને પછી

આવેલું બહાર આણી વાગોળે છે તે

ઉપરથી.)

આવીને કૃષ્ણ કરવો, સંધળું સારી પેઠે સ-

મજી એબાસ કરી લેવો.

૨. રમકસ ચૂસી લેવો; અનુભવ કરી

પુરતી લહેજત મેળવવી.

“ તે’ તે ચોપડીનો આવીને કૃષ્ણ કરી

નાખ્યો. ”

“ હવા તો હરિને બજેરે બજે મન,

હવા તો હરિને બજે;

ચાવીને ફોંટા ક્યો તેં સંસારસુખ,
હવા એમાં નથી મઝોરે મઝો.”

દયારામ.

ચાળીસમું નહાવું; ચાળીસમે દહાડે સુવા-
વડ નિમિત્તનું છેલ્લું ન્હાઈ શુદ્ધ થવું.
(સ્ત્રીઓમાં.)

ચિટ્ટી ફાટી જતી, પેટે દોકરી પડી હોય
અને તેને પરણીવવાના ને અમુક રૂપિ-
યાનો ખર્ચ ચવાનો હોય તે તેની મરી
જવાથી ઉઘરી જાય સારે તે અમુક રૂપિ-
યાનો આંકડો વાપરી આ પ્રયોગ બોલ-
વામાં આવે છે

જેમ—“ દોકરી મરી ગઈ તો શુ યર્ષ
ગયું. ? પાંચસેં રૂપિયાની ચીટી ફાટી ગઈ
મારા ભાઈ ! ”

“ છોકરી મરી ગઈ તો દૂધ કુળવાન
દેશાઈઓ કહે છે કે ‘ પાંચ હજારની ચીટી
ફાટી ગઈ ’ અરે, એ કેવા નિર્દય અને
પાપી છે ! ”

માસુવડુની લગઈ
ચિટ્ટીનો ચાકર, ખીજી કાંઈ લખતછપત
ન કરતાં માત્ર ચિટ્ટી લઈ જવા લાવવાના
નિમિત્તે જ રોકાયેલા ચાકર; માત્ર ચિટ્ટીજ
લાવી કે આપી જનારો.

ચીકલો લાટ-વાધર, કોઈ બાળતમાં વાર-
વાર હાથ ધાલી તેને જગાડી નાખનાર;
કોઈ બાળત નકામી ઉપલાવી જિડી તજ-
વીજ કરનાર.

ચીકલો વાર, સનિવારને એમ ઘણી વખત
કહેવામાં આવે છે.

ચીંથરાં વીજુવાં, (બહુવચનમાં વપરાય છે)
બીખ માગતી; ચીંથરાં વીજુવા જેવી નિ-
ર્ધન અવસ્થાને પ્રાપ્ત થયું.

ચીંથરીઆ મામા, શુભરાતમાં એવો માસ
છે કે વગડામાંનું ઝાડ કોઈ કાળેને લઈ
ન જાય તે સાર જાડની રક્ષા કરવાને અર્થે
તેઓની ઉપર સિંદૂરનાં ત્રિશુળકરે છે અને

એવો જોગ ન આવે તો જૂતા લૂગડાનો
કકડો તે જાડને વળગાડે છે પછી ખીજી
પણ લૂગડાં ચડાવતા જાય છે અને ચીં-
થરીઆ મામાનું સ્થાનક એ રીતે યર્ષ પડે
છે. આવાં સ્થાનક ઘણું કરીને લગ્ના જાડની
અછત હોય છે સાં બહુ જોવામાં આવે છે;
તેના વળગાડના જમથી મોજુમ હેરાન
ચાય છે સ્ત્રીઓએ માનની ખાતર જૂતને
મામાનું નામ આપેલું છે

ચીંથરેહાલ થયું, ખરાબખરાબ થયું, કં-
ગળ થયું

“ દેશદેશની ચીને શણગારી સદ્,
પણ કરી નાખી છેક જ ચીંથરેહાલ જે.”
નર્મ કવિતા.

“ ભાઈ રામસિંહ, સમરમિંહ આદિ
પૂર્વ દિશા તપાસી આહી આવે છે; આકા-
દાહા ! શા ચિંથરે હોય યર્ષ ગયેલા જ-
ણાય છે ! ”

તપસાખ્યાન

ચીનનો શાહુકાર, ચીનાઓ ગમે તેને ફંગે
છે—ચીનાને ફંગવાને તો ચીનો જ જોઈએ
એમ કહેવાય છે. તે ઉપરથી ફંગ;
બુઝો, કપડી, લઈને પાછું ન આપે અને
ઉપરથી ડોળ ગતાવે તે

‘ ચીન પૈમા લીપે છીન ’ એ કહેવત છે.
ચીલે પડવું, રાગે પડવું; અને પડવું, રીતમાં
આવવું, મરાએ ચડવું, રીતમર ચાડવું; ધ-
રમાં પડવું.

“ ચુલ્લુંદરીના કુટુંબમાં હવે સર્વ વાતે
મિદિ યર્ષ અને એ કુટુંબનો સંસાર ચીલે
પડ્યો ”

સમસ્તવીચંદ્ર.

ચીરા ખાવી, જો જતી જતી; એવાં કંઈ
તજવીજ થવી કે નેપી ફરીપી એવું કામ
ચાય જ નહિ. નગરી ટેવ—આદન ખરી
દેવી—કરવી

ચુક આવવી, કામ કરવાને ના હંગેનો દોષ

અથવા કંટાળો ખાતો હોય એવા માણુ-
સને વિષે બોલતાં વપરાય છે. ચુક આ-
વવા જેવું દુઃખ થવું; વાંકું પડવું; માંકું
લાગવું; નાખુશ થવું.

“કામ કરતાં શું ચુક આવે છે.?”

ચુક મટાડવી, ને જીની મનકામના હોય
તે પૂર્ણ કરવી.

ચુટી ખાણું, નિંદા કર્યાં કરી હલકું પાડવું;
મણા જણે એકદમ એકના ઉપર કપકો દેવા
મંડી પડવું; ટુંપી નાખવું.

“અરે, આ તો સનેહાત યથો તેથી હવે
એ સાડાતણ પણ, પહેર કે દીવસના પ-
રાણા છે માટે એતી રહેજે; નહિ તો ખા-
ટલામાં મરી જશે તો દુનિયામાં તને ચુટી
ખારો.”

વીરાધીરાની વાંતા.

ચૂકે ચાં (નથી કરતો), એકપણ શબ્દ
બોલવાની હિંમત નથી મરી શકતો.

“તમે જો ચૂકે ચાં કરવા જશો તો
આ જમાઈઆને ગળામાં પેમતાં જરા પ-
ણ દયા નહિ આવે.”

ગર્ધવમેન.

“હરિનંદ કહે, ના કહે તો હાડકાં બા-
ગી નાખું, તાકાત શી છે કે સામુ ચૂકે ચાં-
કરે! મારો ધાક એવો છે કે જરા ડાળા કાઢું
કે યરયરે.”

સામુવદુની લડાઇ

“જો ચૂકે ચાં કર્યું તો આ કારડો ને તા-
રો ખરડો.”

“ધન્ય છે હાલની સરકારને જે રૂયતને
સ્વતંત્રતા વધારે આપતી જાય છે ! ને સારે
તમે બંધમાંથી કેમ નથી હોતા ? મુંબઈ-
માંની રાજ્યમાં તો ચૂકે ચાં બોલાવું નહિ.”

નર્મગદ્ય.

ચૂડી કરેમ કરવું, વર મરી ગયા પછી તેની
વિધવા સોએ ચૂડી ફોડી નાખવી.

૨. પ્રારંભ રાધવા પેસવું

ચૂડીઓ પહેરવી, પુરુષાર્થ શુભાવયું; સ્ત્રીની
પકિતમાં આવવું.

“માતૃશ્રી, હું તમારી કુખે ઉઠ્યો છું; મેં
ચૂડીઓ નથી પહેરી, હું તેવું વેર વાળીશ.”

સરસ્વતીચંદ્ર,

“ખાંડવ વન જણે દહન કીધું, કૃષ્ણ સ-
રખા સાય; તે અર્જુન વ્યંડળ થયા, કંઈ
ચૂડી પહેરી હાય.”

(પ્રેક્ષ.) સુધન્વાખાન.

ચૂલા ઉપર ચૂડી બેસું, ખાવાનું ચૂકે ચા-
કું હોય છતાં ખાવાને માટે કોઈ હૃદયી
નદે ઉતાવળ કરવું હોય ત્યારે રાંધનાર
તરફથી એમ બોલવામાં આવેછે.

ચૂલા મોંનો, બળિયેલ સ્ત્રીઓ બાળકને રીસ-
માં કહેછે. (ચૂલાના જેવા મોંનો) (ચૂલાનું
મોં હમેશ બળતુંજ રહેછે તે ઉપરથી) ધુ-
ધવાનો; અદેખો; ધર્મ્યાવાળો.

ચૂલાસધડી સળગવી, (કાળજીમાં) અત્યંત
ત ચિંતા થવી; કાળજી બળવું; જોસ્સાથી
અકળાવું; ગભરાવું. તેવી નિરંતર સ્થિતિ
દર્શાવવામાં કાળજી ચૂલાસધડી ખાંધી છે
એમ બોલાય છે.

ચૂલામાં ધાણવું, ચૂલામાં ધાણી બાળી મૂકવું.

“અદિતિ-ન્ન, એનો હું કોઈને આપ-
તી નથી અને આપનારે નથી. તારે બી-
જું કંઈ જોઈએ તે માગી લે. દિતિ-(સ-
કોપ) બીજને શું મારે ચૂલામાં ધાણવું
છે ?”

સત્યમામાખ્યાન.

ચૂલામાં જા, હું તારું ફાવું કરે; ફાણું કરે; ફર-
જા. (તિરસ્કારમાં બોલાયછે.)

ચૂલામાં નાખવું, ચૂલામાં મૂકી બાળી મૂક-
વું; બાળવું; દીસવું કરવું. (તિરસ્કારમાં)

“નાખ તારો ઉપદેશ અને તારી ભવિષ્ય-
બાવના ચૂલામાં.”

અરેબિમનનાઈસ.

ચૂલામાં પડ, અગ્નિમાં પડ અને જળ. જ્યા-
રે કોઈ કહેવા પ્રમાણે ન કરે-વર્તે ત્યારે છે-
પટે હારી યાત્રી એમ કહેવામાં આવેછે.

ચૂલામાંથી નીકળીને હોડામાં પડવું
એટલે કામદાર પશુ જળતરા તો ખરીજ.

ચૂલામાં પેસવું, રસોડામાં પેસીને રાંધવું

“ ઘર ધણિયાણીના મનમાં હવું કે રા-
ધવાના કામમાં અવલ ગોરાણી તેના માથાની
હતી. તેણે કયું

x + + x + + +

એ વડુ તો શ્રીમંતની છોકરી તે વળી
ચૂલામાં પેસવાની હતી કે ? ”

સદ્યુષ્ણી વડુ.

ચૂલામાં ખિલાડાં આજોડે છે, મતલબ કે
ચૂલો ખિલાડાં આજોડી રાત્રે એવો ઠંડો છે, ચૂ-
લામાં આવનાર માટે કાંઈ તજવીજ કરવામાં
આવી નથી-દેવતા પાડવો નથી;

૨. ધણીજ તંગી કે ગરીબાઈ દર્શાવેછે

ચૂલામાં શું ટાંટીયો ધાલું? , જળતણુ ખુ-
લ્યું હોય અને ધણીને કહેવા છતાં પણ
તે લાવતો ન હોય ત્યારે રાધનારી મૂખ
સ્ત્રીના તરફથી (રીસ-કોધમાં) એમ ધણી
વખત બોલાવુ સાંભળવામાં આવેછે.

ચૂલે પડવું, જળી જવું; નાશ થવો; ધિક્કાર
પડવો; બર્થ જવું. (ધિક્કારમાં)

“ ચતુરાઈ સૌની ચૂલે પડીર,

કોઈનું ન ચાલે જ્ઞેર,

દયા જગતમાં તે બચે,

જેનો કર મહે નદકીશોર.-હોય નવા ”

દયારામ.

ચૂરી ખાવું, ધનમાલ હરણ કરી લઈ વિત
વગરનું કરી મેલવું.

ચે ચું કરવું, ‘ ચું કે ચાં ’ જુઓ

“ હવે રમ બદલાઈ ગયો છે, માટે વ-
ધારે ચે ચું કરવામાં માલ નથી. ”

મણિ અને મોહન.

ચેપ કાઢવો-મટાડવો, પીઝ ટાળવી; નડતર

દૂર કરવું; કંટક ટાળવું; નામ જવા દેવું;
(દુઃખ દેતા ગણ્યસનો) નિકાલ ક-
રવો; પતાવવું.

૨. શાંતિ-શંકા દૂર કરવી.

ચેપ છોડવો, મોખત ટાળવી; જવા દેવું (ધિ-
ક્કારમાં)

ચેલો મૂડવો, (ગુર કાનમાં મંત્ર કહી-
આપી ચેલો મૂડે છે તે ઉપરથી) પોતાના
ગુણ દોષ ખીલતે આપવા. (લાઠાણિક)

૨. છેતરવું-કંઠવું; ધૂતડ.

ચેહરો કઢાવવો-રખાવવો, માથે વાળ વ-
ધારવા.

ચેહરો પડાવવો, છખી પડાવવી.

ચોક પૂરવા, મંગળ કાર્ય કરવું; શુભ કરવું;

૨. બહારની ચોમા કે રનેક ખતાવવો.

“ હાંરે મારે ધ્રુજ જે હમેશ જાત્રી જૂ-
રતી, હારે તે તુજ બહારથીજ ચોક પૂરતી,
હોજરે જોધરે મેં જોઈ રીન પ્રોતની. ”
નર્મડવિતા.

ચોકડું બેશી જવું, સુકિતસર બંધ બેસવું
આવવું, ગિધતિ-સમય પ્રમાણે ધટવું
આવવું.

“ ધનગવરીનો ડાલામાધને ત્યાં વિ-
વાહ થયો તે ઠીક ચોકડું બેસી ગયું! ”

એ બહેનો.

૨. એવી રીતે અનુકૂળ આવી જવું
કે કોઈથી કશી રીતનો વાંધો લઈ
સકાય નહિ.

ચોકડી મૂકવી, રદ કરવું; છેડી બાદ કરવું.
ચોકા પાટલા કરવા, એકવાડો કાઢવો.

૨. કોઈ કામમાંથી પૂર્ણ રીતે છૂટા થવું.

ચોકે નાખવું, મરનારને બીજવેલી જગોમાં
જને ચોકા કહે છે તેમાં સુવાડવો. ‘ બેચે
નાખવું ’ પણ બોલાય છે

ચોકો કરવો, મરનારને સલા માટે અબોહ
દેવો; મરનારને માટે બોંધ લીધવી.

“ ચોકો કરાવ્યો ચોવિધે,
આપણા જવતણ જાણ્યું;
દધિ ગોમય ગોમૂત ત્યાં,
મૂકયાં નાખી નિર્વાણ.

મોંઘાતાખ્યાન.

૨. ‘ઝેના નામનો ચોકો કર્યો’ એટલે
ઝેનું નામ જવા દીધું—હવે પતી
રહ્યું. જાણે છે નહિ એમ કરવું; ઘટ-
રફાટ કરવો.

ચોકો વાળવો, ગમેતેમ આડુંઅવળું ખતા-
વીને કામ બધ પાડી નાખવું; આડું અ-
વળું કરીને કામ સરાણે ચઢવા ન દેવું;
યથેચો હરાવ અથવા વિચાર કાઠપણ રીતે
ફેરવી નાખવો, ગમે તે બહાને કામ અ-
ટકે એમ કરવું.

૨, (મરનારનો) મરનારને ચોકે
નાખવું. ‘ તારો ચોકો વાળે ’ એ-
મ બહુવા દેતાં વપરાય છે.

ચોખા ચઢાવવા-મૂકવા, કોઈની મરજી મે-
ળવવા માટે તેને ત્યાં જઈ ખુશામત ક-
રવી. (દેવની કૃપા મેળવવા દેવસ્થાન આ-
ગળ ચોખા મૂકવા-ચઢાવવામાં આવે છે
તે ઉપરથી)

૨. ચોખા મૂકી નોતરૂં-આમંત્રણ કરવું;
નોતરવું; તેડવું;

“ તેણે દરેક અધિકારીને ત્યાં ચોખા
ચઢાવ્યા. અને મહિનાના મહિના ઉમેદવારી
કરી તથા નોકરીની આશામાં પોતાની
પાસે ને કંઈ પાંચ પચાસની આસ્તા
હતી તે પણ બોર મૂકી દીધી. ”

ગર્ધવસેન.

• “ જાણે, તેને ત્યાં જઈ સત્તર દહાડા
પચા રહો ને ! તમને કોણ ચોખા મૂકી
બોલાવવા આવ્યું હતું તે.”

સત્યભામાખ્યાન.

“ અરે ઝો લાલુગાડી, તારે ખારણે

કોણ ચોખા મૂકવા આવ્યું છે ને તું વ-
ચ્ચે મુંડી ધાલવા આવી ? ”

ભામિનીબૂપણ.

ચોખા નાખવા-વેરવા (સાથે,) નોતરૂં
કરવું (નોતરીઆ નોતરમાં.)

ચોખા હાથ રાખવો, પ્રમાણિકપણ કે નિ-
રપરાધીપણું જાળવી રાખવું.

ચોટલી મંતરવી, હેનરીને કંઈ કાઢી લેવું;
આડુંઅવળું સમજાવોને છગી લેવું.

“ એતો બલભસાની ચોટલી મંતરી લે
એવો છે. ”

ચોટલી હાથમાં આવવી, દાવ-કમળ-પે-
ચમાં આવવું.

“ વાઘજી કહે છે એ ખરૂં છે, પણ પુ-
દ્ધિધનની ચોટલી આપણા હાથમાં આવે
એટલે પછી એ જૂતને ધુણાવવું હશે તેમ
ક્યાં ધુણાવાતું નથી ? ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ચોટલી હાથમાં હોવી, જે માણસ નથી
ખીમને વશ થઈ રહ્યું હોય તે માણસનું
મૂળ બળ પોતાના હાથમાં હોવું. ‘ ઝેની
ચોટલી મારા હાથમાં છે ’ એટલે કે એ
મારા કમળમાં છે --હું જેમ કહીશ તેમ
તે કરે એમ છે.

ચોથો પાથો જ નથી, (સ્થિર રહેવાનો
આધાર જ નથી) એમ ઢંગધડા વિનાના
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ચોપડી મૂકવું, જવા દેવું; માફી આપી
છુટકો કરવો.

“ ત્યારે શું હું તેને ચોપડી મૂકી-
શ કે ? ”

ચોર પેસવો (શરીરમાં), રોગે પ્રવેશ
કરવો અથવા પ્રવેશ કરી તબિયત બગા-
ડવી, ધાણ પેસવો

ચોરાશી બંદરના વાવટા ડિરાડવા, ચોરાશી
બંદરમાં વેપાર ચલાવી બહુ ધન પ્રાપ્ત

કરવું અથવા 'મોઢું' નામ ગળવી મૂકવું.

“ બાપ એને ત્યાં તો ચોરાશી બંદરના વાવટો ઉડે છે ”

ચોરાશીનો ફેરો, (ચોરાશી લાખ અવતાર જીવને ધરવા પડે છે એમ પૂરાણમાં કહેલું છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક) કાર્ષ્ક કામ એક વાર આરંભ્યું અને તે પાર ન પડવાથી ફરી કરવું પડે અને એમ વારંવાર ચર્ચા કરે ત્યારે કહેશે કે એ કામ તો ચોરાશીના ફેરામાં પડ્યું.

૨ જન્મથી તે મરણ પર્યંતમા ક્ષણે ક્ષણે અનેક સ્થિતિઓ થવી તે; સ્થિતિઓનાં રૂપાતર થવા ને.

૩. ધણીજ સંકટામણમાં આવી પડવું તે, વારંવાર ગભરાટ ઉપજે એવી સ્થિતિમાં કરવું પડે તે

૪. 'જન્મ મરણનો ફેરો'

“ ધન્ય છે એ રાજાઓને તથા ભેગોના માતપિતાઓને ! તેઓએ તો મોતાના દેહનું સાર્થક કર્યું તેઓ તો ચોરાશી લાખના ફેરામાંથી ટળ્યા હમણા તેઓ આકાશમાં તારા યર્ધ પ્રકાશતા હશે ”

કરણુધેવો.

ચોસણુ-ચોકડું બેસાડણુ, તાવમેલ-જી-કિતપી કામ પાર પાડણુ, વાત-બંધ બે સાડી દેવી;-વાદ ખરો કરી બતાવવો

“ બે તારામાં હિમત હોય તો બેમાડી પાડીએ ચોકડું, પછે યાવ સત્યભામા પરણી અને તુ યર્ધ પડે તેની સખી, નેથી કરી વધે તારો અને મારો ભાવ. ”

સત્યભામાખ્યાન.

ચોસણુ ફરવું, કામ થવું કે અમુક કામમાં ફાવડ.

“ એના વિના ચોસણું ફરવાનું નથી ”

ચોળીને ચીકણું કરવું, અમુક વાત સંભાળ્યાં કરવી; અમુક વસ્તુમાં વારંવાર હાથ

ધાલી તેને બગાડી નાખવી.

૨. સહેલા કામને અધરું કરવું, શુંચવણી કરવી, દોઢ ઉઠાપણ ચલાવવું; સારી પેઢે તપાસ કરવા સાર વસ્તુ કે કામમાં ઉપલ પાપલ કરી મૂકવી.

ચૌદ ચોકડીનું રાજ, સત, ત્રેતા, દ્વાપર, અને કલિ એ ચાર યુગના સમુદાયને ચોકડી કહે છે એવી ચૌદ ચોકડીના વખતનું રાજ. “ ચૌદ ચોકડીનું રાજ કબૂલ એ કર્યું કીધું. ”

અંગદવિધિ.

ચૌદ ભુવન એક થવાં, ગળખ થવો, પ્રલય થવો, કેર વર્તોઈ જવો. (સપ્ત સ્વર્ગ અને સપ્ત પાતાળ મળી ચૌદ ભુવન.-

ભૂતલોક, ભુવલોક, સ્વલોક, જનલોક, તપોલોક, અને સત્ય લોક એ સપ્ત લોક અને અતળ, વિતળ, સુતળ, તળાતળ, મહાતળ, રમાતળ, અને પાતાળ એ અપ્ત પાતાળ કહેવાય છે)

૨, મહા મુશીમત પડવી; અતિશય સાંકડામાં આવી પડવું; શું કરવું તે સહે નહિ એવી મુશ્કેલીમાં આવી પડવું, એકાએક આક્રમ આવી પડવાથી ગભરાવું.

ચૌદમું રતન, શિક્ષા, ડહાણનો માર. (અમૃત એ ચૌદમું રતન છે. તેને માટે દેવ અને રાક્ષસોને વારંવાર લડાઈઓ થતી હતી તેથી અથવા અમૃતના જેવું કંઈ આપનાર માર છે તે ઉપરથી મારના સંકેતમાં તે વપરાય છે.

લક્ષ્મીઃ કૌસ્તુભ પારિજાતક મુરારી ધન્વંતરી ધંદ્રમા ।

ગાવઃ કામદુષા સુરેશ્વર ગજોરંભાદિ દેવાંગના ॥

અશ્વઃ સપ્ત મુલો વિપંહરિ ધનુઃશંભોડ

મૃત-આમ્બુધેઃ રત્ના નીતિચતુર્દશ (પ્રતિ
દિનં કુર્વન્તુનો મંગલમ્)

“અક્કરમીને પાસે પડ્યાં હોત તો ચૈદમું
રતન ક્યારનુંએ અંગોઅંગે, બાપી રહ્યું
હોત.”

સત્યભામાખ્યાન.

“માર બે ચાર તમાચા, ચૈદમા રતન વિ-
ના પોરિયાં રડતાં રહે તહિ.”

ભટનું મોપાણું.

“આ રાંડને કંઈ બાનું જડે તો એવી
ગુંદી ગુંદીને માફ કે નરમ થેસ યઈ જા-
ય; પછી હું જે કહીશ તે કરશે, માર ચૈ-
દમું રતન છે, માટે હવે લે બુધું ને કર સુ-
ધું. હવે તો એજ વાત; ખીજો ઉપાય નથી”

“પશુના સમજે પગે લાગે,
ભૂત ચૈદમે રતનેજ ભાગે.”

વિનયવાણી.

છ

છકડ ખાવી, (છકડ=ધોલ; લપડાક તે ઉપર-
થી) મારખાવો; ઠગાવું; નુકસાનમાં આ-
વી પડવું. (સાક્ષણિક)

જેઓ કાચા દેવાના છે તેવા માણસો બ્યારે
છકડ ખાય છે સારે ખાલી હુનિયાનો વાંક
કાઢે છે.”

જાતમહેનત.

છક્કા છટી જવા, નાઉમેદ યઈ જવું; આ-
શામંગ થવું.

૨- હિંમત હારી જવી; નરમ પડી જવું;

જેરસો નરમ પડી જવો.

છક્રે પંજે કાઠસો, પારકે જેસે છજબેદ ફરી
મોજ માણવી તે. છક્કા પંજા કરવા પણ
વપરાય છે.

છક્રેકા પંજો રમવો, દાવ પેચ રમવો; હોઠ
ફટકો કરવો; છજબેદ કરવો; ભૂલ્યાપ આ-
પવી; ફરેખ દેવો; કાંવોદાવો કરવો; દગલ-
આજી કરવી.

(રમવાનાં પાનામાં છ અને પાંચનાં જે
બે સમુદાય તેના અથવા પાસાના દાવ રમ-
વા તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ;

“તને છક્રે પંજો રમતાં ઠીક આવડેછો”

“નાની જેન ઘણીજ માદા શ્વભાવની,

નિષ્કપટી અને માયાળુ સ્ત્રી હતી એટલે
આ છક્રે પંજો રમ્યાની તેણીને બિલકુલ
અખર પડીજ નહિ.”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

છઠ્ઠીના લેખ, (બાળકના જન્મ્યા પછી છઠ્ઠે
દિવસે ભીંતે કંકુવતી પુતળાંવાળું ઘર ચી-
તરી-એ જે ઘર તેને વિધાત્રી કહી તેની
આગળ કાગળ, ખડીઓ, કલમ વગેરે મુકી
પૂજા કરે છે અર્થાત્ જોડરાંતું ભવિષ્ય પેલી
વિધાતા લખી જાય છે, એ લેખ કાઠ પછી
પ્રકારે ટાળ્યા ટળતા નથી. કહ્યું છે કે.

લલાટપટ્ટે લિખિતા વિધાત્રા

પષ્ટિદિને યાક્ષરમાલિકાચ ।

વિધાતાએ છઠ્ઠીને દિવસે યાક્ષરની માલિ-
કા લલાટમાં લખેલી છે અને તે મિથ્યા
ચતી નથી તે ઉપરથી) વિધાતાએ નિર્મા-
ણ કરેલું નશીબ.

“છઠ્ઠીના લખીઆ લેખ, કહો કેમ મઠ-
શેરે; મારા પેલા જનમનાં પાપ, કઈપેર ટ-
ળશેરે,”

“તે તો ટાળી નહિ ટળે, લાગી રહિયા
સાથ; જન્માક્ષર છઠ્ઠીતણા, પડી પડોજે ભાત,
નંદ બનીશી

“કંઈ કહે ઠાપ્પા નવ ટળે,
‘લપ્પા છઠ્ઠીના લેખ,
તોપણ શોષે શુકનને,
પૂઠે છે મીન મેખ,”

વેન ચરિત્ર.

છઠ્ઠીનું ધાવણ કાઢવું, (જન્મ્યા પછી છઠ્ઠી દિવસથી આરંભીને આજ પર્યંત નેટલું ખાધેલું હશે તેટલું બધું ઝોડી કાઢવું) થઈ જ ઝોડવું. ‘તે એટલું ઝોડશે કે છઠ્ઠીનું ધાવણ કાઢવું.’

છઠ્ઠીને ઉખડેલો, જન્મથીજ તોફાની-ઉછાં-છગો-ઉદ્ધત

છટ્ટો ખૂણો, ઘણાજ દરનો અને ખૂણા ખો-ચરાનો ભાગ, કાંઈ ન જડે-ન ઝોગખાય એવી દરની જગો. (ખેદકારીમા બોલાય છે)
“આટલા હડાડા તો હું મને તેને ઘેર જાડો તો વગર બોલે છેક છટ્ટે ખૂણે તે બે હા હોય ત્યાં ચાલી જાડો એરી હતી.”

ભામિનીશ્વરપણ.

“ભાઈ હું અનુષ્ઠા છુ માટે માફ કરો વાસ્તવિક રીતે તે મહેવ સળધી મને મા-હીતભારી નથી હું તો અહીંઆ માત્ર કાવે જ છેક આક્રિકાને છટ્ટે ખૂણેથી ચાલ્યો આવું છું ”

અરેગિયનનાઈટમ

છાપનમે ખૂણે પણ કહેવાય છે.

છડી નાખવું, મારમારી ધાણ ફાડી નાખવો
‘તેણે તેને છડી નાખ્યો’

છતા પૂજેલા, પૂર્વ જન્મે પ્રુષ્ઠ કરેલું, માફ તપ કરેલું. ‘છતે હાથે પૂજેલા’ પણ બોલા-ય છે

છતું રાખવું, મળની-પ્રથમની રિપતિ કાયમ રાખવી.

‘આ છોકરો માફ કોઈ છતું રાખે એમ નથી ”

શિવચક્રમી

છાપાછતી, ચર્ચ રહેવી, નાણાંનું પ્રુષ્ઠન બે-ગું થયું; મદ્યબિયાં થવાં.

(રૂપિયાનો છન્ છન્ અવાજ ધાય છે તે ઉપરથી.)

છપડી ખાપડી, કુકપટ; લુપ્પાઈ; દોંગાઈ.
છ પાંચ કરી જણું, અગિયારા ગણવા; ના-શી જણું; સારી જણું.

છાપન વખારી-વેપારી, (છાપન દેશમાં વેપાર કરનારો) ઉચ્ચકતપણે ચુંચાયલો; ઘણા વ્યવસાય વાળો; જેને ઘણે ઢેકાણે નજર રાખવી પડતી હોય તે.

‘છાપન વખારી ને ભારો કુંચી’ એમ ક-હેવાય છે. છાપન શાહ એકલું પણ ખો-લાય છે,

છાપનની છીનાળી કાઢવી, શુભ કર્મ ને કવી હોય તે ઉવાડાં પાડી ફનેલી કરવી; ધૂળ કાઢવી. આ પ્રયોગ સ્ત્રીઓમાં જ વ-પરાય છે.

છાપનનો દેવાળવો, (છાપન જગાએ ને-જો દેવાળું કાઢવું હોય તે) હમેશનો નામી-ચો દેવાળવો.

છાપન પર જૂગળો વાગે છે, (લોકમાં મનાય છે કે ને ખજાનામાં છાપન ફોડ રૂ-પિયા રાકડા હોય તે ખજાનામાંથી ગળી અવાજ નીકળ્યા કરે છે—લક્ષ્મી સાક્ષાત્ ખીરાને છે તે ઉપરથી.) પ્રુષ્ઠ પૈસા છે.

“ હામ હામને સુંદર હામરે,
સોનામય હારિકાં ગામરે,
વાને છાપન ઉપર ભેરરે
પામે ગામતીની ઘઠેર રે”

લક્ષમણાદરજી.

છાપનમે ખૂણે પડવું, કદ જડે નહિ એવી રિપતિમાં ખૂણેખાચરે પડી રહેવું

“ દાણ જાણે પડ્યું હશે છાપનમે ખૂણે” એવીરીતે-એ દરમારીમાં જવાજ દેતાં વપ-રાય છે

છપ્પનમે પાને (ઉશડવું), ન લેખવું;
તુઝ ગણી ન ગણકારવું; બેઠકારીમાં ઉ-
ડાવી દેવું. છપ્પન સિવાય ખીજ કોઈ
સંખ્યા મૂકી નથી બોલાવું.

“તેઓ કાઢથી પણ ખીતા નહિ; એઓ
પહેલાં દરબારી સિપાઇઓથી ખીતા હતા,
તેમને પણ હવે છપ્પનમે પાને ઉડાવવા
લાગ્યા.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

૨. (નાખવું) દરકાર વિનાની રિયતિમાં
રાખવું; અજવાળામાં ન આવે એમ ગુપ્ત
રાખવું

‘હવે તો તમારા બહાર છે, હવે તો
આ શેઠ પડી ખાંજરે, નાખો છપ્પનમે
પાને! નહિ તેના સુખનો નહિ તેના દુઃખ
નો સવાલ, કોણ સમી તે કોણ વાત!’”

દિલીપર હક્યો.

છખલીકાં વગાડવાં, બીખ માગવી અથવા
બીખ માગતા થવું, (પૈસો ટોઢા ખાલી થઈ
જવાથી.)

‘છખલીકાં વગાડો હવે’

છર ફેરવવો, કાપી નાખવું; બગાડવું, બર્થ
કરવું; ધૂળધાણી કરવું; તુકસાન કરવું.

૨. (નામપર) નામ-કીર્તિ ગુમાવવી;
આખર ધૂળ મેળવવી.

“ઓ બાવલા ને બીકણ, લશ્કરની સરદારી
લઈ આજ તે અકબરના નામપર છર ફેર-
વ્યો છે.”

પ્રતાપનાટક.

છરી મૂકવી (માથે), કાપી નાખવું; ખરાબ
કરવું; નાશ કરવો.

૨. (ગણે) જુઓ ગણે છરી મૂકવી.
છછી મૂકવી, સ્ત્રીઓ કાનનો વેડુ વગાડવાં
સાથે ઘંતની નાની ચૂડીને એક ઠેકાણેથી
બીજા મૂકી કાનની નીચથી જુટે બેરમે છે
તેને છછી મૂકવી કહે છે

છાંટ મારવી, જુદી રૂપ ઠોકવી, ખોટી વાત

ચલાવવી; મરદમી બતાવવા ઉકાંસ હાંકવી.
છાંટા ઉડવા-લાગવા, ડાઘ લાગવો; કુસંગતિ-
નો દોષ બેસવો; બદનામી આવવી; નકારી
સોજતથી તુકસાન થવું. ‘તેના છાંટા મને
ઉડ્યા.’

“મને પુષ્કરની કથી વાત તું કહીશ નહિ,
આપણને એની સંગતના ખરેખરા છાંટા
લાગ્યા.”

નળદમયંતીનાટક.

છાંટા પાણી, દાર કે એવોજ કોઈ પ્રવાહી
માઠક પદાર્થ.

છાંજળ્યાં લેવાં, (ધિકાર-ચીટનો શબ્દ બેરો
વાપરે છે) કાઢને નામે કહેવું. (બહુવા
દેતાં વપરાય છે)

“તારાં જાજળ્યાં લઈ મૂક્યા, કેમ મારો
જીવ લેવા બેઠો છે.”

“ગાળો દેતી દેતી અને મોટે સાદે મોં
વાળતી ચંડિકા મેડીએ ચઢી અને ધણી
સામી બેઠી રહી જાજળ્યાં લેવા લાગી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

જાણ પુજવું, જાણ એકઠું કરવું. (કાલિયા-
વાડ તરફ)

જાણમાં તરવાર મારવી, જાણમાં તરવાર
મારવાની પેટે ધાલવું ત્યારે મોટું ડોળ, ને
કરવું ત્યારે કંઈ નહિ; કરવું કાંઈ નહિ
તે ખોટી ઉકાંસ હાંક્યાં કરવી

“શ્રીમંતો અધરિત રીતે પાણીદાર હ-
થિયારને જાણમાં મારે છે.”

નર્મગદ્ય.

જાણું થાપવાં (માથે), બહેકી જમને દુઃખ
દેવું; માથે ચઢી વાગવું; માથાને જાણું
થાપવાની જગા માનવી (બહુવચનમાંજ
બોલાય છે) ‘તમે તેને બહુ લાડ લડાવો છો,
પણ જો તે તમારે માથે જાણું થાપશે.’

જાણું સંકરવાં, તપ કરવામાં મદદ કરવી;
પૂણ્યનું કર્મ કરવું.

“બાઈ, એણે એનાં જાણું પૂર્વ જન્મે

સંકોચી હશે તે આ જન્મ લાભ મળે એમાં શી નવાઈ ? ”

છાત્રે વીંછી ચઢાવવો, ઉસ્કેરવું; સાંસણી કરવી, ઉત્તેજન આપવું (ખોટી બાજતમાં.)

૩. એક ઉપાધિમાં બીજી અનેક ઉપાધિઓ એકઠી કરવી. (નાણી જોઈને)

“ ખટ કરમમાં જાઓ ધુન્વવાયો, ફરી વીંછી ચઢાવ્યો છે છાત્રે રે, બાધ બેદ.”
કવિબાપુ.

છાત્રી ઉલટાઈ જવી, શોક કે આમંદથી રડવું આપવું.

છાત્રી જિંચી આવવી, (ખુશાલીમાં છાત્રી હલકી લાગે છે તે ઉપરથી) છાત્રી કુલવી-ઠરવી; સંતોષ થવો, સાફ દેખી આનંદ થવો; જીવ પ્રફુલિત થવો; જીવને આનંદ થવો. ગજ ગજ છાત્રી જિંચી આવવી પણ બોલાય છે.

“ મી. હીયકોટમાં, પ્રમાણિકપણના હિંમતના અને યાંત્રિક બુદ્ધિના એવા જિયા સદ્ગુણ દત્તા કે તેના વંશજની છાત્રી વાજની રીતે જિંચી આવે. ”

જાતમહેનત.

છાકરો મોટી પરીક્ષામાં પાસ થયો સાંભળી બાપની છાત્રી જિંચી આવી. ”

છાત્રીકાઠી ચાલવું, મરદ છુ એમ ખતાવવું; મરદાઈમાં ચાલવું; બપકાથી ચાલવું; મિનસમાં ચાલવું.

“ અગે તેલ કુલેલ લગાવે,
માયે છોગાં ધાલેજ,
જોખનધનનું જોર જણાવે,
છાત્રી કાઠી ચાલેજ,

અજ્ઞાનદ.

છાત્રી ચલાવવી, હિંમત બીડવી.

છાત્રી ટાઢી છે, સંતોષ-તૃપ્તિ; નિરાત છે

૨. સુખ છે, ચેન છે.

૩. ધીરજ છે.

૪. પ્રસન્ન સ્વભાવ છે; ખુશ મિનજ છે.

છાત્રી ટાઢી થવી, ઈચ્છા પૂરી પડવાથી મં-
તોષ ઉપજવો; તૃપ્તિ થવી; નિરાત વળેવી.

છાત્રી ઠાલવવી, દેવાની બળતરા બહાર કા-
ઢી છાત્રી હલકી કરવી; દેવાની વરાળ કા-
ઢવી, સુખ દુઃખના ઉમરા કાઢવા.

“ છાત્રી ઠાલવવાનું છે, નહિ ઠેકાણું બ્રા-
ત; કેની આગળ જઈને કહું, મારા કર્મની
વાત. ”

વેનચરિત્ર.

છાત્રી ખાલી કરવી પણ બોલાય છે.

૨. રડીને દેવાનો હુમો કાઢી નાખવો.

છાત્રી ઠેકની, (સાબાશી આપતાં)

૨. ઉસ્કેરવું, ઉત્તેજન આપવું; હિંમત
આપવી.

છાત્રી ઠેકીને કહેવું, ખાતરીથી-મરોસા-
થી કહેવું.

૨. દમ ભર્યું બોલવું; નિડરપણે કે કંઈ
આચકા ખાધા વિના બોલવું.

છાત્રી તોડવી, શરીરને ઈજા પહોંચે-છાત્રી-
માં દરદ થાય એવી સખત મહેનત કરેવી.
તેણે તે કામમાં છાત્રી તોડી નાખી છે
‘ તે છાત્રીતોડ કામ કરે છે ’

છાત્રી પીગળવી, દિલમાં અસર થવી,
દિલમાં લાગવું. (દયા, પ્રેમ વગેરે જ્ને-
સાથી)

છાત્રી ક્રાંત્રવી, એકદમ ઓચિંતી આફત કે
ગમરાટમાં આવો પડવું.

“ વજર જેવી છાત્રી, ફટકા ક્રાંત્રી જાય,
રાજ કુવર જીવતો બળે, સગીમાંએ તે દે-
મ કુખાય-કુવરજી કેમ દુ જીવું. ”

વેનચરિત્ર.

૨. નુકસાન થાય એવા દરખમાં આવી
જવું.

૩ છક થઈ જવું, દિંગ થઈ જવું, અ-
ચો ખામવો.

છાતી કુલવી, આનંદથી હલકી થવી) આ-
નંદિત થવું; હરખથી કુલવું.

“ મણિમાધને મોડાના દિકરા જાણી ડા-
લા હશે એમ જાણી સમજાએ માન આ.
પેલું ત્યારે તો મણિમાધની છાતી હાથ હા-
થ કુલેલી. ”

નવી પ્રજા.

છાતી બળવી, અદેખાઈના જોસ્તાથી છા-
તીમાં જમરી અસર થવી.

૧. ઘણું દુઃખ થવું; અતિથય જોસ્તા-
થી અકળાવું.

૩. દયા ખાવી-દિલમાં દાઝ આવવી.

‘ છાતી બળીને કોયલો થયો ’ પણ
જોલાયછે.

છાતી બેસવી, દિલગીરી કે તુકસાનમાં દ-
ગાઈ જવું, હિંમત હારી જવી; ટાંટિયા
નરમ થવા; ભય-ચિંતાથી છેક ચોંટી જોડી
અકળાવું. છાતી ભાગવી પણ વપરાય છે.

જેમ કે, “તેણે મને દુઃખ દઈ મારી
છાતી ભાગી નાખી” એટલે મારામાં જે
હિંમત હતી તે જતી રહે એમ કહ્યું.

“ ઈશ્વરે મારો એકનો એક છોકરો
તાણી લઈ મારી છાતી ભાગી નાખી. ”

છાતી ભરાઈ આવવી, ડીમો ચઢી આવ-
વો; છાતીમાં મુઝવણ થવી. (જોધુ આવતાં
અથવા પ્રેમના આવેશમાં.)

છાતી ભરાઈ જવી પણ જોવાય છે.

“ પ્રેમે આંખમાં આવીયાં પાણી,

સેઠ સ્મરણથી છાતી ભરાણી. ”

વેનચરિત્ર.

“ ન્યારે પોલીનાએ આ ઔચકિક મર્તિ ”

આગળ પડેલો જોયો ક્યો ત્યારે આબેહુબ
હામિયોનગી મુક્તિ સર્વેના દીકામાં આવી
તે વેળા રાગની છાતી ભરાઈ આવી; ધ-
ણીતાર લગી તો તે સ્તબ્ધ થઈ ગયો અને
તેની જગ ઉપડી રાહી નહિ. ”

શે કયાસમાજ,

છાતી ભરાઈ જવી, (ગમરાઈથી કે ખેદ-
કારક બનાવથી)

“ પોતાની પ્રજાને રકતી કકળતી સાં-
ભળી તેની છાતી ભરાઈ ગઈ-આખી રાત
તેને નિંદ્રા ન આવી ને અનેક વિચાર
સૂઝ્યા. ”

વનરાજ આવડો.

છાતી વેંત વેંત તર થવી, હરખથી કુલવી;
ધણજ સુતોપ થવો; આનંદમાં ગરક થવું;
“ (દિલગીરીમાં છાતી ભારે લાગે છે અને
ખુશીમાં હલકી લાગે છે તે પરથી.)

“ તારા વડેજ પૂર્વ દિશામાં ફતેહ મળી
છે; અને વળી તારી જોડજ નરવારથી એ
જાણી મારી છાતી વેંત વેંત તર થાય
છે. ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

‘ છાતી હાથ હાથ કુલવી ’ પણ
જોલાય છે.

છાતી સરસું રાખવું, પ્રેમમાં પામે ને
પાસે રાખવું; વીહું ન મૂકવું; અધીરાઈથી
કોઈને ન ધીરવું.

છાતી હાથ ન રહેવી, હૈયું વશ ન રહેતાં
લાગણીએ જમરાઈ-ઉસકેરાઈ આવવી.

“ કુંવરી તેમ દમાતી,

આવી બહુલ સંધાતી રે;

રજે રમતી રાતી માતી,

દેખી નવ રહે છાતી રે-સાંભજો. ”

શીલવતીનો રાસ.

છાતીએ ડાઘ લાગવો, દિલમાં ઘણું દુઃખ
લાગવું; મનમાં માઠી અસર થવી.

“ પ્યારીની એવજાઈથી આરાકને છાતીમાં
ડાઘ લાગ્યો. ”

૨. વેર લેવાનો જોસ્સો રહેવો (દિલમાં.)

છાતીએ ધરવું, બહાદરીમાં છાતી સરસું આ-
પવું; છાતી સાથે બેઠાડવું-દાખવું-વળગાડવું.
છાતીએ હાથ મૂકવો, ધીરજ આપવી;
દિલામો દેવો.

૨. ઉત્તેજન આપતું.

છાતીની મુકી, સ્વપરાક્રમે; આપસામર્થ્ય,
જાતમહેનત.

“છાતીની મુકી વિના કામ ન થાય.”

છાતીનો આઘો, સાહસિક; હિંમતવાન; છ-
વની દરકાર ન રાખે એવો; મોટું કામ
માથે લેવાનો, અને તેમાં દુ.ખ પડે તે સ-
હન કરવાનો જોસો રાખનાર; આશું પાછું
તે જોતા કૂદી પડે એવો; જોખમ ખેડનાર

“તે કહે મારો બાળક આ દોડાદોડમાં
અથડાઈ પડશે અને કંઈ વાગશે તો હું શું
કરીશ ? છાતીનો આઘો છે તેથી કદાપિ
ધાડ જોવા ગયો હશે ને ત્યાં કદાચ ચોરો
સાથે જુદું કરશે.”

વનરાજ ચાવડો.

“માળવી રાજ ચપગ, કુશળ, પાતંગો
પણ કંઈ ધડાયેલો, છાતીનો આઘો, તાડીને
બાલો ને તીર મારનાર, જળવાન ને દાવ-
પેચવાગો હતો.”

સધરાજીસીંગ.

છાતીપર પથ્થર મૂકવો, દિલગીરીના જો-
સ્સાને દર્શાવવો. (ઉપર પથ્થર મૂકવાથી
જેમ તજોની વસ્તુ વધવા અથવા ઊંચી થવા
પામતી નથી તે ઉપરથી.)

“મારા ઉપર ઉપરા ઉપરી દુ.ખ આવી
પડવાથી ધણી વખત ડુમો બરાઈ આવે છે
પણ છાતી પર પથ્થર મૂકી ના સહન
કર્તું.”

છાતીપર બેસતું, ઘાઈની પાસે આંખોને
કામ કરાવતું.

૨. સંતાપતું; દુ.ખ દેડું.

૩. ધર્મ નહક બેસી ગળરાવતું

છાતી પર બેસીને લોહી પીતું, અતિશય
સંતાપતું

“તારા જેવા દાની છાતીપર બેસીને
લોહી પીડ એની હુ. (નિર્ધ ૧૩) નજે
છે અને ?”

આમિનીજીવન.

છાતીપર રાખતું; કાળજી પૂર્વક પાસેનું પાસે
ગપતું; વીધુ મૂકી કોઇને ન ધીરતું; કોઇના
વિશ્વાસપર સોપી દર ન ખસતું (ધારમાં.)

“ધરનો ધણો ધણો કરે જમ,
લીધી વેચાતી લૂંટી;
દેખા છાતી પર રાખું તો એ,
બાબાં કહેશે ભૂડી.”

વેનચરિત્ર.

“અલક, જો નવોનચર સાથે જવું
પડે તો હોશીધારી રાખજો હો ? તારી
બાબીને જો એ કેવી ધાની પર રાખે છે ?”
સરસ્વતીચંદ્ર.

છાતીપર હાથ મૂકવો, છાતીએ હાથ દેવો;
ઉત્તેજન આપતું; ધીરજ આપવી.

૨. ધીરજ ધરવી, નિશ્ચિંત રહેતું—

છાપ ખાની, કનકવાનું ચગનાં ચગતાં એકા-
એક નીચા પડી જતું.

છાપ પડી જવી, કોઈ પણ માણસ વિષે
લોકમાં સાડે કે નરસુ જોલાતું ‘તેની ચાર
લોકમાં છાપ પડી ગઈ છે.’

છાપ મારી આવવી—મેસાડવી, ચારમાં
જઈ યસ મેળવવો, ડોકા કરી આવવો
છાપડું વધતું (માથે), માથાના ધણા બરા
ભાગમાં વાળ ગળ્યા હોય—ચહેરાના વાળ
વધ્યા હોય ત્યારે તેને વિષે મનકમાં જો-
લતાં વધરાય છે.

છાપરે ચડતું, ખોટી મોઢાઈ દેખાડવી; કૂલતું;
પતરાજીવેર થતું. ખહેટી જતું, ફાટી જતું;
મગર જતું.

“સહેજ સહેજ વાતમાં એટલે બધો
જોનો છાપરે ચડી જાય છે તે ?”

“હવે એની વેનચર કરું છું; બાઈશ્રી
પાચ ખુન છાપરે ચડ્યા છે પણ પાછો
તો તોવોજ જમાગ કરી મૂકું ત્યારેજ હું
મીઠીનાઈ ખરો.”

અરમિયનનાઈચર.

“હું તો તને એક વાત પૂછવા બોલાવતી હતી, એટલામાં તો તું છાપરે ચઢે છે.”

ભાભિનીમૂળણ.

“કોઈના મોઢાપર તેનાં ધણાં વખાણુ કરશે નહિ કેમકે તે છાપરે ચઢાવવા અને ખુશામત કરવા સરખું ગણાશે.”

નર્મગદ્ય.

છાપરે ચઢાવતું, વખાણુ કરી કુલાવતું.

છપી નાખતું, મર્મ ઉધામે કરી ફેંચેતી કરવી; ચારમાં જઈ મર્મનું બોલી અથવા ચરચા કરી નીચું જોવડાવતું; ઝાંખું પાડતું.

“તેણે તેને છાપી નાખ્યો.”

છાપું મારવું, નિશાની કરી સુકરર કરવું. “તમારે એજ વીંદી ઉપર શું છાપું માર્યું છે? તમને એથી ભારે વીંદી મંગાવી આપું છું; આ વીંદી સાથે તો કામા કરો.”

શે. કયાસમાજ.

છાપેલું કાઢેલું, નકારી બાબતમાં ક્ષતિ મેળવેલો માણસ; પ્રખ્યાત માણસ (ખોટી બાબતમાં.)

લોકોમાં ચરચાયેલું-વગોવાયેલું માણસ; નકારી બાબતમાં જેની છાપ પડી ગઈ હોય તે.

છાખડી કળપવી, ધરો આડમે ટોપલીમાં અનેક ચીજો મૂકી બાહ્યણને આપવી.

છાયા પડવી, ‘મારી તેને છાયા પડી’ એટલે તે મારા તેજમાં લેવાયો.

છાલ છોડવો, (છાલ-ખ્યાલ ઉપરથી) કંડો મૂકવો.

છાલકા પાણીમાં ફેરવું, હલકાઈ જવું; ચતરાજી કરવી; મિથ્યાડંબર રાખવો.

છાલોં કુટવાં, મહેનતનો બદલો ન મળે એવી નકામી માયાકુટ કરવી; નકામી વાતનું ટાપવું કુટવું; છાલોં-છોતરાં કુટવા જેવો વ્યર્થ પ્રયાસ કરવો.

છાશ પીવી, સવારમાં શિરામણી કરવી;

(છાશ પીવા ટાણું એટલે સવાર. (કાઠી-આવાડ તરફ.)

“અમરતો શું છાલોં કુટવાં કરે છે? કોઈ સાંમળતું તો છે નહિ.”

છાશખાકળા, ખટું ચર્ષ ગયેલું; નકામું; બગડી ગયેલું.

૨. (અર્થ ૧ ના લાક્ષણિક અર્થે) વીલું; શીકું પડી ગયેલું. (મોં)

કાઠિયાવાડ તરફ આ પ્રયોગ બોલતો, સાંમળવામાં આવે છે.

છાશમાં પાણી ઉમેરવું-કરવું, વધારીને કહેવું; અતિશયોક્તિ કરવી; વધારો કરવો.

“શામાં શામાં સાફ નરસું બોલાય છે તેની તપાસ ડોસી ચંચળ મારફત કરતાં; ચંચળ છાશમાં પાણી ઉમેરતી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

છીંકતાં છીંકું પડવું, સહેજ સહેજ બાબતમાં વાંકું પડવું; બોટુંલગાડવું; કોઈ ખરા કારણ સિવાય મારું લગાડવું; સહેજ વાતમાં એછે પાટલે જઈ બેસવું.

છીંકો આવે એવી સ્વચ્છતા, (સૂર્યના પ્રકાશથી માણસને છીંક આવે છે માટે સૂર્યના પ્રકાશ જેવી અત્યંત સ્વચ્છ જગો હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે. સ્વચ્છતાની પરિસ્થિતિમાં પ્રકાશ છે તે ઉપરથી)

છીંકાં શોધવાં, (છીંકાં=છિદ્ર; તે ઉપરથી) હોય-જહાની શોધવાં.

“તેણે તેનાં છીંકાં તો ધણાંજ શોધ્યાં પણ કોઈ વળ્યું નહિ.”

છીણી મૂકવી,—(માથે) જાણે છીણી મૂકી હોય એવી રીતે કાપી-કાઠી-ઉડાવી ખરાબ કરી નાખવું; નિરપયોગી ધાય એમ કરવું; બગાડવું; રદ કરવું; તુક્કાન કરવું; બોર્ષ નાખવું.

ધણા પૈસા નકામી બાબતમાં ઉડાવી દીધા હોય ત્યારે કહેશે કે તેણે તેના બા-

પત્ની મિલકત ઉપર (ને માથે) છીણી મૂકી.

હુમંતર કરવું; છુ છુ કરી કાઢી વસ્તુ ઉડાવી દેવી.

હુંદીને ચઢણી કરવી, ચઢણીની પેઠે હુંદી નાખવું, તે ઉપરથી ખાંડવું; રીનાવવું; સનાવવું.

છૂટા છેડા કરવા, (વરકન્યા પરણતી એક બીજાની છેડામાં પાડવામાં આવે છે અને તે ઉપરથી ને લક્ષ રચાપિત થાય છે તે તોડી નાખવો તે ઉપરથી) પરણેલાં સ્ત્રી પુરુષે એક બીજાથી જુદાં રહી પોતપોતાની મરજી મુજબ ચાલવા સાર પોતાનું માંડેલું ઘર ભાગી નાખી એક બીજાથી જુદાં પડવું; તક્ષાક આપવો; સ્ત્રી પુરુષનો સંબંધ તોડવો.

૨. કંટાળાના કામમાંથી હાથ કાઢી નાખવો; મુક્ત થઈ જવું.

છૂટા છેડા થવા, સ્ત્રીએ અથવા સ્ત્રી જાતે પોતાના ગર્ભના ભારથી છૂટા થવું; સ્ત્રીએ પ્રસવથી મુક્ત થવું.

૨. અરસપરસ સ્ત્રી પુરુષનો લગ્નનો સંબંધ તૂટવો અદુવચનમાં વપરાય છે.

“ પટરાણીને છૂટા છેડાના દિવસ પામે આઆ એટલે કુવર શોધવાનું કામ બે વિશ્વાસુ ગૃહસ્થો ઉપર પડવું.”

સુરસ્વતીચંદ્ર.

છૂટકખારો થયો પણ અર્થ ૧ માં વપરાય છે.

છૂટું મૂકવું; (મોઢું) પોકેપોક મૂકીને રડવું.

૨. (જીમ) ગમેતેમ ખોલવું; જીમ નિરંકુશ રાખવી; જીમે લગામ ન રાખવી.

૩. (હાથ.) ઉઘાર થવું.

૪. (ઉદ્ધિ) સ્વતંત્રતા આપવી; છૂટા આપવી; બહેકાવી દેવી.

છૂટે દેંપટે-છેડે, સાથે કાંઈ બાર લીધા સિવાય; છૂટે હાથે.

૨. નિર્ભયપણે; ભયની સામે યવાની તૈયારી રાખ્યા સિવાય કેડ બાંધ્યા સિવાય છૂટે કપડે વાધ્યા બાંધ્યાને કાણુ રોકે છે ?

“ બાપુ કહે સનનામને બંધ લ્યો, નેને છૂટે કપડેથી કરવું રે; કાણુને કાંણું કહિયે તો લાગે કડવું.”
કવિ બાપુ.

કાંઈ નાયને જોતી નરખીર,
કાંઈ દેવું હડાવે હરખીર;
કાંઈ છૂટે છેડે જુએ છેમરે;
માગે બળિયા તે દેવની એલરે.

માંધતાખ્યાન.

છૂટે મોઢે, મોઢું મૂકીને; અલખ-શરમ કે અંકુશ રાખ્યા સિવાય. “ છૂટે મોઢે રાયો;—ખોલ્યો વગેરે.”

છૂટા હાથ, ઉઘારતા; સખીભાવ; અસ્વાંગપણું.

“ ગીગમ, કીનખાખ, મશર, સાદીન, ગાજ, તારી વગેરેના તાકાની છૂટે હાથે ખરીદી થાય છે.”

તારાખાઈ.

છૂટી પડવું; બંધ જવું; રદ થવું; નિરંયક જવું; અરબાદ જવું.

“ ને ધનને માટે કાળાં કર્મ કર્યાં તે ધન ખુંચવી લે તો બધી જગ્યાંની મહેનત છૂટી પડે.”

વનરાજ આવડો.

“ વિવાયતી માલ તકલાદી છે, તે એક વાર વાપર્યો કે ધોર્યો એટલે પૈસા છૂટી પડે છે.”

૬૦ કાંઠ ઉઘ

“ જોર તો આહુનું છે કે ? હાથકાપ
છોકરાના હાપનો માર ખાધો ! વરદા
છૂટી પડ્યાં ! ”

તપત્યાખ્યાન.

છેડે બેસવું, (રવસાવ વખતે ઓઝોને છેડે
'બેસવું' પડે છે તે ઉપરથી) અટકાવ આ-
વવો; રવ આવવો; અગચું બેસવું; અભ-
હાવું. (ઓઝે)

છેડા છોડી નાખવા, દિગ્ધત દારી જવી;
આશા મૂકવી; દારી યાકવું.

“ છોડરી માંદી છે તે સંબંધમાં વેર
તો તેના આપના પહેરેથીજ છેડા છોડવી
નાખ્યા. એટલે તે ગિચારો હવે શું કરે ? ”

૨. સંબંધ તોડી નાખવો; મુક્ત થઈ
જવું.

છેડે ગાંઠ વાળવી, સ્મરણમાં રાખવું; નિ-
શ્ચ કરવો; એક વખત કંઈ કામ કરવાથી
પરનાવું પડે તો બીજી વખત એવું કામ
ન થાય તેને માટે કાળજી રાખવી. “ ખ
ફે કહેના જતાં તેને ખોટું લાગ્યું અને
એ બોલ કહી સંભળાવ્યા તો હવે મેં મારે
છેડે ગાંઠ વાળી કે કદી એને કહેવું જ
નહિ. ”

છેડે બાંધવું, વહોરી લેવું; બેઠું કરવું;
મદણ કરવું; સંચય કરવો; પોતાના કચ્છ-
મમાં રાખવું.

“ છેડે બાંધવું છે તે જાજ છેડવું કેમ
છૂટશે ? ”

દલપતરામ.

૨. (ઉચ્ચાર) બોલ પાછો ખેંચી લેવો.

“ માનીશ માઈ એવી નથી આશા,
તોય કઈ વિચાર;

માનવું હોય તો માનને તારે, . . .

નીકર છેડે બાંધીશ ઉચાર.

માર તારો મારેર,

કહેવાય તે હું કા'વું;

માન માઈ મનવારે.

ધીરો બકેત.

૩. (વ્યસન.) વળગવું; કાઈ ખરાબ
ખાતતની આદત પડવી.

છેડા છુટકો કરવો, તક્ષાક આપવો.

“ તેણીને તમારે પોતાની દાસી પ્રમાણે
સમજવી નહિ તથા તેણીને વેચી નાખવી
નહિ કિંવા છેડા છુટકો કરવો નહિ. ”

અરેખિવનનાઈદ્રિય.

છેડા છોડવો, જુઓ છેડા છુટકો કરવો,

છેડા છોડવવો, પતાવીને દૂર કરવું; ફરીથી
નામ ન લે તેમ કરવું.

૨. નિકાલ કરવો.

છેડા ઝાલવો-પકડવો, પછવાડે લાગવું; આ-
મલ કરી માગવું; જગરદસ્તીથી માગવું.

૨. આશ્રય લેવો-ધરવો.

છેડા પાથરવો, કાલાવાલા કરવા; આછજી
કરવી; કોઈ વાતને સાર છેક ગરીબાઈથી
બોલવું.

ખોળો પાથરવો પણ વપરાયછે.

છેડા ફાડવો-ફાડી આપવો, સ્ત્રી પુરૂષે રાજ
ખુશીથી લગ્નનો સંબંધ ટાળવાની શરમતી
આપવી; તક્ષાક આપવો; લગ્ન સંબંધ તો-
ડવો.

‘ સ્ત્રી વ્યભિચારી નીકળી તેથી પુરૂષે છે-
ડા ફાડી આપ્યો તેમાં ન્યાતવાળાને વચમાં
પડવાનું શું કારણ છે તે સમજાવું નથી. ’

છેડા વાળવો, મોઢું ઢાંકી વિલાપ કરવો;
છેડા વાળી રડવું. (ઓઝે કાઈ મરનારને
નામે)

છેડા સાંધવો, કોઈનો આશ્રય ધરવો-લેવો.
છેલ્લા દહાડા, (ગર્ભિણીના) પ્રસવકાળને
પોડી મુદત બાકી હોય તે.

‘ ફલાણીને છેલ્લા દહાડા જવછે. ’

છેલ્લી ધડી જવી, મરવાની અણીપર આ-
વવું.

છેલ્લી સાંખી ઊંઘ, મોત.

(મોત અને જીવમાં માત્ર એટલોજ ત-
ફાવત છેકે જીવમાંથી ઉડી શકાય છે અને

મોતમાંથી ઉઠી શકતું નથી તે ઉપરથી
લાંબી અને છેલ્લી વખતની)

છેલ્લી સનદ, આ માનવદેહએ છેલ્લી સનદ
(મુક્ત યવાનો પટો) છે તે ઉપરથી છે
લ્લો જન્મ; એ જન્મે જે ન તથાં તો પછી
જીવને ચોરાથી લક્ષ ફેરા ફરવા પડે છે.

“સાચાતણી પત રાખો સામળિયા,
યાજે પ્રુડપદના બેકીરે, જોજે બગત કહે
આવો અંતકાળે, હવે સનદ છે છેલ્લીરે.”
જોજે બકત.

છેલ્લી સલામ, ફરીથી ગળવાની આશા ન
હોય ત્યારે છેલ્લે મળતી વખતે ને સવામ
કરી લેવી તે. ફુનિયાં તજી જવાને છેલ્લે
પ્રમગ્ને-મરણ સમયે ને સલામ કરવામાં
આવે તે. છેલ્લા નમસ્કાર, છેલ્લા પ્રણામ
વગેરે કહેવાય છે.

“એવાં માનાપોને રે,
મેં અગતાં મેલિયાં રે,
અદૃષ્ટમાં મારે લખેયું આમ,
મારી વલી જઈને રે,
માછ મારા બાપને રે,
કહેજે મારા છેલ્લા પ્રણામ-કુંવરજી”
વેનચરિત્ર.

છેલ્લું ઘર, સ્થગન.

છેલ્લું પાણી જવું, છેલ્લા દહાડા જવા; (મ-
ભિણી સ્ત્રીને)

કેમ વાર ! હવે આ વખતમાં એની જોડે
વહુને એકલી મોકલાય ! આપેનો મામયો;
કેમ છે કેમ નહિ, હવે તો છેલ્લું પાણી
બચ છે.”

વિદ્યાવિલાસ.

છેલ્લે પગથીએ, છેક નીચી પાયરીમાં

“હું જન્મ્યો ત્યારે જનમડગમાં હું છેક
છેલ્લે પગથીએ પડ્યો હતો. મારો જન્મ
નીચ કુળમાં થયો હતો.”

નતમહેનત.

૨. અતે; છેડે, પરિણામે.

છેલ્લે પાટલે બેસવું, નત કે સ્વભાવપર-
જવું; હાડજવું.

“વપગ્યા, તું નવું જોષ આવી અને તે
અમે પૂછ્યું તેમાં તે આટલી બધી છેલ્લે
પાટલે જઈ શું બેસે છે. !”

સસમામાખ્યાન.

છેલ્લે રવિવારે, કદી નહિ (વાગ્દામાં.)

છેલ્લે સરવાળે, છેક સૌની પછવાડેથી; છે-
વડ; છેલ્લો વાર; અંતે; આખરે; નિદાને;
રોવટે; રોવટ સરવાળે; સપ્તમી દ્વિયા યર્ધ
રહ્યા પછી.

‘છેલ્લે સરવાળે તેણે મૈત્રીપર પાણી ફેરવ્યું’

“જવેરીઓએ પોતાના મનનો હેતુ પાર પા-
ડવાને માટે એ વાત જાણી જોઈને કા-
ઢી હતી. અને છેલ્લે સરવાળે તેવી રીતે તેમ
નો ઉદ્દેશ પાર પડ્યો વિના રહ્યો નહિ.

અરેબિયનનાઈટ્સ. ૧ લો.

“છેલ્લે સરવાળે હું બગદાદ શહેરમાં
સુખરૂપ જઈ પહોંચ્યો.”

અ. ના. ભાગ ૧ લો.

છેલ્લો અક્ષર એ વાતની એકવાત; સારજૂ-
ત વચન.

૨. સમનામ.

“તેમાં શું છું મેહી રહ્યો, છેલ્લો અક્ષર
બૂધી ગયો”

જોજે બકત.

છેલ્લો પંદોણો, મરવાની તૈયારી પર આવી
ગયેલા માથુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.
છેલ્લો ત્યાસ મૂકવો, છેલ્લી વખતનો આમ
મૂકી મરણ પામવું

ડૉ ફેરવવી—વાળથી (ઉપર), ડૉ ફેરવી
દાંડો દેવ, બગાડી નાખવું; ધૂળ મેળવવું;
પાણી ફેરવવું, વ્યર્થ કરવું; બરબાદ કરવું;
નકાસુ કરી મૂકવું.

“રે, દી વાળે તે દીકરો એકઠેવત જોડી
નથી. નેટલા આપેલી છવિકા ઉપર જીવશે

તેમનાં સંતાન આપદાદાઓનાં નામ ઉપર
છો વાજે એવાંજ યશે. ”

પ્રતાપનાટક.

છોડાં ઉબેડી નાખવાં, પુષ્કળ માર મારવો
કે સખત ઠોક દેવા.

છોડાં રંગી નાખવાં પણ ખોલાયછે
છોડાં પાડવાં, સખત ઠોક દઈ બેહુરમત ક-
રવું-દલકું કરવું; માનભંગ કરવું; ધમકી-

ના રાખ્દોથી દલકું પાડવું; ધમકાવી બે-
આખર કરવી.

છોડાં ઉતારવાં પણ ખોલાયછે.

હોયલો કુવો, (હોયલા કુવામાં બધું સાફ
હોય-મૂળ, ઈંટ કંઈ મજે નહિ તે ઉપરથી)
એક લાભ-ફાયદો કંઈ ન મજે એવું
ને કંઈતે; નેમાં કંઈ આડું અવળું મળ-
તર ન હોય તે.

જ

જખ મારતી, જખ કીધી-ખોટું તો કીધું ખ-
રું, હવે પરતારું છું એવો અર્થ રાખે છે.

“ જખ મારવા ખાધું ત્યારે ? ”

૨. ન છૂટકે મોટો ચુંદો કીધો-જખ-
કીધી એવી દાલતમાં આવવું. ‘ જખ મા-
રીને ખાધું ’ એમ કહેવાય છે.

“ ધમે એમ કહ્યું ત્યારે તું ખોદ્યો જોડી
પાણી રે, કે જખમારી કું દાણે સ્વામી, દી-
ન વધો તું વાણરે, ચેત. ”

દયારામ.

“ ને સુખને પક્ષા તરમેછે તે તું સહેજે
પામો, જખ મારે છે જગત માણુ તું દાસ
દયાના સ્વામી. સખી ” આ જોને.

દયારામ.

ખાઈને જખમારી એમ ખાધા પછી એક-
વાડો કાઢવાને માટે કંઠાળામાં ખોલાયછે
જગતપાણી, રંગપાણી; ગાંજો.

જગતની ગાળ, બટો; કલંક; કહેવત; માથે
ટપસો રહો ગયો હોય તે; કહેણી બદનામ.

“ સતારીનો તિરકાર કરનાર મહાપાંખી
છે. તે દુનિયામાં ખાસડાં ખાયકે; જગત-
ની ગાળ તેને માથે છે; વહુ તો પ્રાણ સ-
માન છે—અર્ધાગ છે. ”

વનરાજ ચાવડો.

જગતનો વા વાવો, સુખ દુઃખનો અનુભવ

પવો; વ્યવહારિક આગતના બોમિયા ચવું;
સુખ દુઃખ વેડી પાડા ચવું; ચડતી પડતી
વીતવી; આ જગતમાં સુખ દુઃખ, ચડતી
પડતી, તડકા છાંયડો, એવું કાંઈક કમણ
વારા ફરતી આત્મા કરે છે તેના સપાટામાં
આવો સંસારમાં અનુભવી બનવું.

“ જણે દજી દાંત પણ આવ્યા ન હોય તે-
મ જ્યાં જાય ત્યાં મજે મોટે સમની પેટે
બેસી રહે; તે કંઈ ભણ્યો એ નહિ અને
તેને જગતનો “ વા પણ ન વાવો. ”

એ બેહેનો.

જગતી રતન, જગતમાં રત્ન રૂપ પણ વાં-
કામાં વિશેષ વપરાય છે.

“ દાહા જગતી રતન, મારણ કીધાં મન,
હરને કારણે એ, નરકને ભારણે એ,

ત્રેમ વિનય.

જગન લડાકો કરવો, પાપધડી છુટવાને,
ધ્રુવરનો કોપ સમાવવાને, અને તેની કૃપા
પ્રસાદી મેળવવાને અગ્નિમાં હોમ કરવા જ-
વું મોટું પરાક્રમ કરવું; યશ કરી નામના
મેળવવી; મોટું યશસ્વી કામ કરવું.

જગન્નાથ રાયજી, (વિષ્ણુના દશ અવતારમાં-
નો નવમો જગન્નાથને સ્વરૂપે બુદ્ધાવતાર.
એ અવતાર કોઈ લીલા કરવાને નથી પણ
જગતની લીલા જોવાં કરવા ને છે. એ ઉ-

પરથી,) કોઇને બોલતાં જોયાં કે સાંભળ્યાં કરે તે પુરવ.

“હમે તે શું જગન્નાથરાયજી હોઈ શું કે?” એટલે તારાઢાય ચાલશે ત્યારે અમારા નહિ ચાલે કે, ?

જગન્નાથજીનો પ્રસાદ, જગન્નાથ—યુદ્ધાવતાર રૂપે વિષ્ણુ—એમનું મોટું ધામ જગન્નાથ પુરી ને આરીસામાં છે ત્યાં છે. જગન્નાથ પુરી એ ચાર મોટાં યાત્રાનાં ધામોમાંનું એક છે ત્યાં અઢારે વર્ણુ જાતિ ભેદનો વિવેક મૂકી જગન્નાથનો પ્રસાદ જમેછે તે ઉપરથી) જે પ્રમાદ ધણા લોક વર્ણુશ્રમનો ભેદ મૂકી દઈ ખાતા હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે. એમાં અમુક માણુમ વડલાયો એમ કહેવાય નહિ.

જગન્નાથજીનો રથ, જગન્નાથજીના રથ નીચે હુંદાઈ મરવાની એક ધર્મધેસાઈ હતી તે ઉપરથી હુંદાઈજવાય, અતિરાય તુકસાન યાય એવું જોખમ ભરેલું કામ—ખાતતને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

જંગલ જડું, ઝાડે ફરવા જડું.

જંગલમાંનું રોઝ, (રોઝ મૂગે તો આકલ હીન અને તે પાછું જંગલનું.) કંઈ ન સમજે તે; બુદ્ધિ ને વિવેક વિનાનું.

“ ક્યાંથી જંગલમાંનું રોઝ આ પકડી આપવું છે? ”

જડ કાઢવી, જડમૂળથી નાશ કરવો; નિકદન ફરડું; મૂળમાંથી ઉખેડી નાશવું; પાપ આશ કરવું.

“ નવા રાજાએ આચિંતા બનાવથી હજારી ગણેલી રૈયતને જલમની જડ કાઢી નાખીને શાંત કરી.”

૩. જડની વાત.

જડ બાઝવી, પડતી દશમાં ન આવી જવાય એવો. પુષ્કળ પૈસા એકઠા થવો. તેની પાસે પુષ્કળ જડ બાઝી છે. (ઝાડનાં મૂ-

ળની જડ બાઝી હોય તો જેમ ઝાડ ટકાર બીજું રહે છે અને પડવાનો ભય લાગતો નથી, તેમ જેની પાસે પુષ્કળ પૈસા હોય છે તેને પડવીમાં આવવાનો ભય રહેતો નથી, તે ઉપરથી.)

જડથું વધવું, વગર વિચાર્યું જેમ આવે તેમ બોલ્યાં કરે એવા માણુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે. જીમ વધવી; હદ ઉપરાંત બોલવાની છુટ થવી.

“ તારું જડથું બહુ વધ્યું દેખાયછે હમણાં.”

જડમેસુલાખ, મક્કમ બંધ મેસવું, સત્તજડ. (મેસુલાખ—છિદ્રરહિત—છિદ્ર ન દેખાય એવી રીતે જડું તે ઉપરથી)

૨. એકદમ; વિલંબ કર્યા સિવાય.

જડભરત જેવો, (રૂપમહેવનો પુત્ર ભરત; તેની સ્થિતિ એવી હતી કે કોઈ ખવાડે તો ખાય ને કોઈ મારે તો પણ બોલે નહિ એ ઉપરથી તેને સૌ જડભરત કહેતા; માયાનો પાસ ન લાગે માટે તેણે જડવૃત્તિ રાખી હતી તે ઉપરથી) એકને એક ટેકાણે જડવૃત્તિ રાખી બેમી રહેનારો; મદ; ઝાડું બોલે ચાલે નહિ—મેટાંતે મેટાંજ એવો જડને થોડો બુદ્ધિનો જે પુરવ તે

જડમૂળ જડું, સમૂજો નાશ કરવો.

૨ ઉખડી જડું અર્થ ૨ જુઓ. જડ ઉખડવી પણ બોલાય છે.

“ કોઈક કોધીને આવું કહેતાં, જડમૂળનો તો મરો. ”

માંધાતાખ્યાન.

“ જુલમો રાજાની જડ ઉખડી નાશિ સરખા પામ્યા નાશ. ”

દયપતરામ.

જડમૂળથી જડું, પણ વપરાય છે. “કુશ લેખ ન દોષી લખાય; જડમૂળથી લખનારો ભાય.”

માંધા તાપમન.

જડી બુટ્ટી સુધાડવી, અનન્ય જેવો ગુણ દે-
ખાડી—આડું અવળું સમજાવી ભગવાનું;
પેતાના મતનું કરવું; આડા અવગા પાટા
દેવા.

“એક જડી બુટ્ટી સુધાડું નળને, તત્કાલ
યાદો ધેવો; આશ્વિની આવીને રહેશે, જે
શે સર્વથી પેશો.”

નળાખ્યાન—પ્રેમાનંદ.

૨. ચમત્કારિક રીતે પ્રભાવથી જ્ઞાન આ-
પી દેવું.

“જડીબુટ્ટી સુધાડી દો. ગુંગળે, જેથી
સંકો રહે નહિ કોઈ,

નિર્મળ મનડું યર્ષા નય માફ, એવું સ-
મજાવી દો કોઈ સાંધ, ધીરો દૃઢ કરવોરે,
કાઠે જ્ઞાનમાર્ગ હડી—મોઈ.”

ધીરો ભક્ત.

જતન કરજો, છુટા પડતી વખતે એમ ભો-
લાય છે. (કોઈ જાળકના સંરક્ષણના ભા-
વમાં—છડર કે પાટણ છૂટા તરફ.)

જતરડામાં ધાસવું, (જતરડામાં સોના રૂપા-
ના તાર ધાધી ખેંચી લાંબા કરવામાં આવે
છે તે ઉપરથી) કમાવવું; ધણીજ સાંકડામાં
આણી મૂકવું; રેવડીના પેચમાં લેવું; ઘણી
જ મુશ્કેલીમાં આણવું.

“આડું અવળું સમજાવીને તે બિચારાને
આપરે તેણે જતરડામાં ધાવેલો.”

૨. ભયરડી જવાપ કે ધણીજ ગુસ્સા-
નીમાં આવી પડાય એવી આકૃતમાં આણી
મૂકવું; ખંધનમાં લેવું; આમ તેમ ચસકાચ
નહિ એવો સખત અટકાવ—પ્રતિબંધ કરવો.
જત લે, ‘તને જત લે’ એમ ધમકી આ-
પતાં કાઠિયાવાડ તરફ ભોલે છે. (જત લે-
કાનો ત્યાં ભય બહુ હોતો તે ઉપરથી)
જતું આપવું થવું, જોળખાણ—સંબંધ થવો.
જતું કરવું, માફ કરવું; જા્ય તેમ કરવું; દી-
સું રહે તેમ કરવું.

જનસ પડી, વેપારીઓમાં એમણીસખી સંખ્યા
નો સંદેહ; ૧૯.

જનોઈ પહેરવાં, આવણ બાદરવામાં બાહણી
એ જનોઈ બદલી નવાં ધાલવાં.

જખડું લાકડું, (મોટા બારે લાકડાની સાથે
ટોર અથવા એવુંજ કોઈ પ્રાણી બા-
ધ્યુ હોય તો ગમે તેટલું તોફાન કરવા છતાં
પણ છુટે—વીધું પડે નહિ તે ઉપરથી.)

મોટી પસ; જમરો આધાર; સખળ આ-
શય; કારણ કે પુષ્ટિ રૂપ સદાયતા; દેકો.

“તારે સરમુગાનું જખડું લાકડું છે તે
જેમની લાતો નાખે છે તેમ નખાય છે.”
જખે જખે કરવું, જોશમાં આવી કૂલું.

(જે અખે જે અખે કરી સતી સીઓ
જોસમાં આવી ધણીની પાછળ ચીતામાં પો-
તાનો દેહ અંપલાવે છે તે ઉપરથી)

૨. ઉગાઉપણું રાખવું (અર્થ કરવામાં)
હાથ છૂટો રાખવો.

જમનો દૂત, જમના દૂત જેવો નિર્દય અને
કઠોર મોણસ.

“તે કંઠણ લેવના જમના દૂત મોઢેથી
ગમે તેમ કઠોર ભાષા ઉચારે છે કે સાંખી
પણ ન શકાય એવી ગાગો દેછે.”

દે. કા. ઉ.

જમણો હાથ, (જે તે કામ જમણે હાથે
કરવું વધારે ફાવે છે તે ઉપરથી.) મુખ્ય
મદદગાર માણસ; સહાયક; જેના વિના બ-
રાબર કામ કરવું ફાવે નહિ તેવો પુરુષ; ખરો
મદદનીશ—માનીતો માણસ.

“બલી અને ભણેલી જાવડી પીળાં સા-
ધારણ મનુષ્યો કરતાં એક વિદ્યાન લખ-
નારને તેનો જમણો હાથ યર્ષ પડે છે.”

શુદ્ધિપ્રકાશ.

“આ એજંદ ધણાં વરસ ધયાં કંપનીનો
જમણો દાંય ધરો છે.”

જમણા હાથ ઝાલવો, મદદ-સહાય આપવી
 “રૂપિ મુની મોટા મારે માથ, કોઈએ
 ઝાલ્યો ન જમણા હાથ”

માધાતાખ્યાન
 જમીન આસ્માન એક થયું, પ્રલય થયો,
 ગળ્ય યઈજવો, મોટો અનર્થ થયો, મોટો
 નુકસ થયો

“જમીન આસ્માન એક થાય તોય શું,
 હવે તે એકનો બે થવાનો છે ?”

૨ મોની આકૃત આરો પડવી,
 અતિ દુ ખમર પ્રસંગ આવી પડવો

“આ કામ કરતા તો જમીન આસ્માન
 એક થશે”

જમીન આસ્માનનો તફાવત, ધણેજ મોટો
 તફાવત (જમીન અને આસ્માનને છે તે
 ટોલ)

“જમીન આસ્માનનો તફાવત એમના બો
 લવામાં, ચાલવામાં, રીતભાતમાં થઈ ગ
 ચો છે”

ભામિનીબૂણ

‘જમીન આસ્માનનું છેદ’

જમીન આસ્માન એક હોયું, મગર મા
 યુસને વિષે બોલતા એમ વપરાય છે કે
 ‘તેને તો જમીન આસ્માન એક છે’

૨ જમીન અને આધાર એકાકાર જ
 છાય અટતો અતિશય વરસાદ વરસવો
 (આ અર્થમાં આ પ્રયોગ બહુ વાપરમાં
 આવતો નથી તો પણ બોનાય છે)

જમીન કરવી, મિલકતમાં જમીન રાખવી,
 ૨ વાપ દેવાવવી

૩. લાખી મુલતથી દરિયાઈ મુસાફરી કરી
 જમીનપર આવવું (વડાણે ઉ
 તારઓએ)

જમીન માપવી, જમીનપર કોંકર ખાંધને
 મડવું

જમીનપર પો મૂકતો નથી, એમ ગર્વિષ્ટ
 માણસ વિષે બોલતાં વપરાય છે

૨ ધણીજ ત્વરાથી ચાલનાર માણસ
 સને વિષે બોલતા પણ કેટલીક વખતે એ
 વપરાય છે

જવાબ દેવો, અડી ઓપગીએ, મોંડ, સક
 ટને સમયે ખપમા આવવું “દુ ખમાં કોઈ
 અજે કામ પડે તો જવામ દે એવો આ હાર
 તમને આપુ છું”

૨ સામે ટકર ઝીલવી, સામે ઉત્તર દેવો,
 સામે થયું

“તેનું શરીર જોયું હોય તો જમને
 પણ જવામ દે એવું હતું”

૩ જુની વાર્તા

“માગરો જમરાજ જવામ,
 અમિત્રા ઊભારશે”

બોબોલકત

૩. સાક્ષી આપવી-દૂરવી

‘કોઈ કોઈ ધરમાં એ અથવા વધારે
 બાપડીઓ બેસીને કોઈ ધરમાંના લાખી
 મુલત ઉપર મુએના માણસને વાસ્તે જણી
 બેઠને રહતી હતી અથવા અમથો દાગડો
 કારતી હતી કેમકે તેઓની આખ તેઓના
 મોને જવામ દેતી હતી’

કરણધેતો

જવામ આપના જનુ (ધંધરને લા)
 એટલે મરી જનુ

જગના થવા, ફટેલ થવી

“ધડપણથીજ સારા શુકન થતા આવ્યા
 છે તો ખાત્રો રાખજો કે જશનાજ થશે.”

૩ જુની વાર્તા

જહાંગીરી ચલાવવી, અવગે-અવગે બોટો
 જેન આગે તેમ સોટો બળવવો, નિર
 કુશપણે સત્તા ચનાવવી, મગેવી સત્તાથી
 દુકમનો અમલ કરવામાં જૂલમ ગુમારવો.

(જહાંગીર મોગન બાદશાહ ધણેજ
 જૂલમી હતો અને દુકમ તત્કાળ ન માન
 નાશઓને ધાતથી સજ કરતો હતો તે ઉ
 પરથી બાંધણિક અર્થે)

જાહાનનમો જા, (જાહાનમ=નર્મકુડ) મ
તનમ કે મરી જા, દીસો રહે, તારે ગમે
તે યાવ તેની દરકાર નથી.

“જમ જમ તેઓ ચડતા ગયા તેમ
તેમ પર્વત તો તેમને ધજોન જોયો અને
સીધા ટોળાવવાં લાગ્યો અને તેથીજ
તેઓને ધણીવાર મનમાં એમ આવ્યું કે
જાહાનમમાં ગયું ચડવાનું કદાચ ચડવા ને
પડી ગયા તો સારીરની એકે પણ કેરય
હોયે આવવાની નથી ”.

અરેમિંબનનોઈરૂમ

જળી જળી, (સત્રોને સમયે નદી, તળાવ,
કુત્રાનાં પાણી સ્થિર થાય છે તે ઉપરથી)
સારે કોઈ જાગતુ ન હોય અને સધળે
શીતિનું મોમાન્ય હોય એવો સમય થયો.

“ભારે મી જળ જાણુ સારે તેઓ
આરપરનાં ઝોરકામા ગયાં અને જે કહાર
તેણે તેઓને મુકવાની આપી હતી તે તેના
કાળજમાં બોલી. ”

રો કયામમાજ

જળપોતીઆં કર્યાં, પોતીડ માંયે બાંધી
નાહી લેતુ

જળી મનુ, (હિંદુસાહમા કોઈ પણ
જનનો સકલ કરતા જળ મુકવાું ફરમાન
છે તે ઉપરથી)

કાંમ ને કરવાની અધના ન બોલવાની
પ્રતિજ્ઞા લેવી, નીમ લેવો, અમુક કામ કર
વાનું મે આજથી જળ મુક્યુ જળ સીધું
પણું ફેલાવ્યું છે

જાગતો ફેલાડો, બાગોદય, આબોદીનો.
દીવસ

જાગતાં સૈન્ય-પૈદલે, પાટણવાડમાં ફોંછતે
ઘેર શીતની વખતે મળવા ગયા હોઈએ અને
હુકુમોનો રત્ન મોઝીએ સારે ધરવણી એમ
કહેયો કે જાગતા સજો એ ઉપરથી જ
જાય છે કે હાં ચોરની અને બારવગીઓની

બીમ ધણી દનો તેથી એમ કહેવાનો ચાવ
પડ્યો હશે

જાગતુ જોધ, તરત પારખુ બનાવે તેનું
(દેવ કે દેવી)

૨ તરત ફળ-ગુણ આપે તેનું (કામ
મંત્ર-ઓસડ)

૩ જોધનું ન હોય તેનું, સાવધ

જાગ ઉધાડી, ગુણ કનક બદાર પાડુ,
છાનું બદેર મરુ, એનું કોઈ ગુણ ઉધાડુ
મરુ કે નથી અપકીર્તિયાય

જા જા, ખાંડ ખા, એટલે તુ દડે છે તેમ
નથી ‘ખાંડ ખાય છે’ સધળા એટલે જખ
મારે છે બધા, એમની કાણુ દરબાર રાજે છે
જાડો પાતળો રોટલો, (જર બાનરીનો
અથવા નદી બાવડાનો) મરીયાહમા મ
જતા સાચ માકા ખોરાકના સળધમા મા
ધારણુ રીને વપરાય છે

“બગવાન જે જરમાજરીનો જાડો
પાતળો રોટલો આપે તો દગીમગીને
હોમથી ખા ને સતો. પામો બગવાનનું
બગન કર ’

કુવારી કન્યા

‘પામો પેટ ભરવાને જાડો પાતળો
પણુ રોટલો ન મજો તેવા દુખથી પડી
બામો શું મરુ?’

જાત ચોરવી, જોર ન વાપરતુ કામ કરવામા
આગસ રાખતુ, ખરા અત કરેણથી મહે
નત ન લેવી

જાત તોડવી, એટલે છાતીતોડ મહેનત
કરવી

જાત બોળવી, (ધર્મબ્રટ ધર્મ જાત વણુ-
સાડવી) નામ ગુમાવતુ ધર્મબ્રટ થતુ

૨ જૂદી જાતની ઓએ જૂદી જાતના
પ્રશ્ન સાથે કે પ્રશ્ને ઓ સાથે વ્યાખ્યાયાર
કરી એકે ભવના બે ભવ કરવા જાતને
કલક લગાડતુ

જાતનું અડધું, કમતાકાદવાણું; શરીરને
અસર તરત થાય એવું; તકવાદી, શરીર
વાળું; સુકાઈ ગયેલા શરીરનું, નબળા
બાધાનું; ધુકધુકડી શરીરવાળું. (અડધું
સુકાયેલું હોય તેવું)

જાતમાં લેવાનું, વુકમ-કુળની રૂઢિએ ખસિ-
યાણું પડતું; જાત-પ્રતિષ્ઠાને હાની ન પહોંચે
એટલા ખાતર વુકસાન વેરી લેતું.

‘ જાતમા ક્લેવાય કે જાતમાં લેવાય ’ એ
કહેવત છે.

જાતે ને જીવે, એકલું, એક પોતેજ

જાદરનું કાપડું, કુંવારી કન્યાને પરણાવતાં
જે ધોળું રેશમી કાપડું પહેરાવે છે, તે

જાદવાસ્થળી થયી, (જાદવ લોકો પવિત્ર
સ્થાન પ્રભાસમા જન્મા કરવા ગયા હતા
સા તેમણે કેફ કરી પરસ્પર નાશ કર્યો
હતો તે ઉપરથી.) બારે તોફાન થયું

(સ્નેહી મંડળમાં) માહોમાહે લશ્કાર
યવી.

“ જૈનાકના મહેલ આગળ જાદવાસ્થળી
યઈ અને સાતિના રણૂર વાગતાજ રજ-
પૂતોએ જીયું જોયું.”

શુ જૂની વાર્તા

જાન આપવો, (કોઇને માટે કાંઈએ પો-
તાનો જીવ આપવો તે ઉપરથી) કુરમાન
થવું; દિલ દિલ યઈ જતું; ધણુંજ મહે-
રમાન થવું.

જાનીવાસો કાણો થયો, ધરનાજ ‘ માણમે
‘ શુભ વાત-કલક બહાર પાડતું; પોતાના
મળતીઆઓમાંજ કુસંપ-કાષ્ટક થવી.

જાપતો રાખજો, ઈડર જીજામા રાતની વ-
ખતે કાંઈને ઘેર મગયા ગયા હોય એ અને
હંવાની રમ માગીએ સારે ધરધણી
કહેશે કે ‘ જાપતો રાખમે ’. અસવ એ
તરત ચોરનો ભય બહુ હતો તેથી એવું
કહેવાનો આજ પડ્યો હતો.

જામી ગઈ, (ઠેરી ગઈ, જાની ગઈ વગેરે.)
લડવાડ યઈ-ફાલઈ.

“ સાથે કામ કરતાં કરતાં તે જાનેમાં
જે જોતામા જામી ગઈ.”

જાદખાજરી થવી, જાદ ખાજરી જેમ
ખોરાકમા સાધારણ ગણાય છે તેમ કોઈ
માણુમની સાધારણ પક્ષિમાં ગણના થઈ
જવી. જે માણુસ પ્રથમ માંનની દ્રષ્ટિએ
જોવાતો હોય તેનો વધારે પરિચય થતાં
દિવમે દિવમે તે કેવળ સાધારણ યઈ જાય
છે અને તેથી વખતે આ પ્રયોગ વપરાય છે.

જાવડ લાવડ, ભાવડ નામના શ્રાવકનો પુત્ર
જે જાવડ તેના નિરંતર પ્રયત્ન અર્જન ગયા
તે ઉપરથી-

‘ જાવડ ભાવડ કામ છે ’-એમ કહેતામા
આવે છે.

આ જાવડ વિક્રમ સંવત્ર ૧૮૦૦માં મ-
રણ પામ્યો. (રાસમાંજા)

જેવું તેવું; થોડું થોડું; જોણુ તો વર-
માદ જાવડ ભાવડ થયો છે.

જીદગીમાંથી નીકળી જવું, ખરાબખસ્ત
યઈ જવું, -માણુમણું ન બોગવાય એવી
સ્થિતિમા આવી પડતું, જીવતા મુઆ જેવી
દશાને પ્રાપ્ત થવું.

“ માઝ સંભાનારા વગી ગયું ! બાદશાહ
મારી ખૂબ માભજે તો બહુ સાર; જીદગી-
માથી નીકળી ગયો ! અરે પરમેશ્વર તે
ધાર્યું હતો તે થયો ”

મર્તાપનાદક.

જીલ્લ આડી વાળવી, ટેકા આપવાને પ્રયત્ન
વંચે અડચણ આવી પડે એવું વાંકું બો-
લવું; અજીકતુ બોલવું; વિરુદ્ધ બોલવું.

“ પરાણા બધું થયું હોય કોઈનું,
તેમાં તમે આડી વાગો જીમ રે, પાં
કવિ બાપુ.

જીલ્લ કંઠની છે, કડવા બોલ બોલનારી છે,

“ કઠવી જીમે દોષ,
પાય વળી પાણી નદી;
દરેક મ્હોટર્થ દોષ,
વનો ચેરીને વગ કરે.

કામ્યકોશ્તુભ.

જીમ કઠાવવી, યકવતું; દસાવતું.

૨. અચંબો ઉપમવવો.

જીમ કાપવાના સમાચાર, ધેણાન માલ-
કહેતાં જીમ ઉપડે નદિ એવા સમાચાર.

“મદારાજ, મુખ જતાવવાનો દી દીના-
નાથે ન આપ્યો હોન તો બહુ યાત.”

ગોન મને દેખી. વેગળું વચું, જેથી
આ જોળીકે રચું; તે માન આ જીમ કા-
પવા જેવી ખગર આપવાને.”

પ્રતાપનાદક.

જીમ ધાસી જમી, (એકની એક વાન
વારંવાર કલાં કરવાથી)

“ દોરે ઠમા રાણી મદોદરી છે ખાસી.

ચીખ દીધામાં ગઈ જીમ ધાસી;

દિશમાં દેખી લો રે દેખી લો રે ’

રંગિગર.

જીમ ધાસવી-ટુંકી કંરવી, બોલતાં બંધ
યતું; ગમ ખાઈ જવો; મર્યાદાસર બોલવું

“ હું મારી જીમ દવે ટુંકી કરીશ. અરે
તમે ના પાડશો તો કશું બોલીશ જ નંદિ
જાણ્યો હવે મું ખરો જઈ રહું છું.”

અરેખિપતનાઈસ

જીમ ટુંકી થવી, બોલતાં અચકાવું; બો-
લી ન શકાય તેવું યવું. (મરતાં મરતાં)

જીમ ચામડાની છે, મતલબ કે ચામડાની
પેટે, જેમ વાળાએ તેમ વળે એવી છે. નરસં
પણ બોલાય તેમ નરસં પણ બોલાય-જેમ
આવ્યું એમ લવી જવાય એવી છે.

જીમ તો વાઢયા જેવી દેખાય છે, એમ
બહુ બોલનારને માટે બોલાય છે

“ અરરર, જીમ તો વાઢયા જેવી દેખાય-

છે; દિશા જેવી દેહને એવી માળ શું કર-
વા દેતાં દરો. ! ”

શ્રી સંભાષણ.

જીમ કોઠવી, અમર્યાદપણે બહુ બોલવું.

“ એક છોકરે તેની માને કહું કે મા,
મારા બાપ આને મને કહેતા દના કે તારી
માની જીમ સવારથી તે સાંજ સુધી કોઢ્યા
કરે છે. ત્યારે શું મા તારી જીમને પગ
દરો. ! ”

માસિક સારસંમંદ.

જીમ બંધકંરવી, બોલતાં અકાવડ. (સત્તાથી)

૨. ચૂપ રહેવું.

જીમ લગામમાં રાખવી, મર્યાદામાં બોલ-
વું; જીમ વગ રાખવી-અંકુશમાં રાખવી.

“ જવનું મરવું જીમ ઉપર છે; લગામ
વગરની જીમનું પરિણામ કમનચીય થા-
ય છે. ”

માસિક સારસંમંદ.

જીમ લાંબી હોવી, મર્યાદા ચૂકીને અતિ
બોલતાં કરનાર માણસને વિષે બોલતાં વપ-
રાય છે.

“ મધજા દેરામાં દન્તગની જતની જીમ
ધણી લાંબી તથા પેટ ધણું નાનું હોય છે. ”
કરણધેસો.

જીમે કાંટા પડવા, ગરમીના કારણથી અથ-
વા તરસને લીધે જીમ જુઓ પડવી.

“ રસ્તામાંથીજ જીમે કાંટા પડેવા પણ ખી-
વાને ચાપુ પાણીએ ન મળે. ”

ગર્ધવમેન.

૨. તારી જીમે કાંટા કાં ન પડયા
એમ અમર્યાદ બાધણ કરનારને વિષે બો-
લતાં વપરાય છે.

જીમે લોથા વાળવા, ગમજ શકાય એવા સ્પ-
ષ્ટ ઉચ્ચાર ન કરવા; બોલવામાં લગાડિયાં
ખાવાં; અગ્રપદ બોલવું.

જીમ વધવી, વગર અર્થનું- મતલબનું વારે

૨. મહેનત વગેરેમાં પોતાનું સઘળું
જેર વાપરવું.

૩. કાચર કરવું.

છવં અઘધો થવો, ઘણી સખન મહેનત કર-
સ્વોથી અથવા યાદી જવાથી કે ભય પા-
ર્શથી અઘમુઆ સરખું થઈ જવું.

છવ અઘધો થઈ જવો, છવ બહારો થવો
(ઘણો ખુશીથી કે ઘણી દિલગીરીથી,)
બહેમાઈમાં થવું; કંઈ સ્ત્ર ન પડે તેવી
રિયતિમાં આવી પડવું; ઉશ્કેરાયલી કે ગ-
ભરાયલી હાલતમાં આવી પડવું.

ગાભડે બનવું; ચિત સ્વસ્થ ન રહેવું.

૨. કુર્યાન થવું; બહાવાને માટે ખુશ
ખુશ થઈ જવું.

છવં અધર રહેવો, છવ જાણે રહેવો; નિ-
શ્ચિત ન હોવી; આતુર હોવું, અધીરાં બ-
નવું; દિલ ન લાગવું, ધ્યાન જતું રહેવું; મ-
ન ન ચોટવું. (ગભરાટને લીધે)

છવં અધર ફરવો, ધ્યાન ન ચોટવું; મન
બેટકવું; છવને નિરાંત ન હોવી. (ઉચ્ચાટ
વાળી રિયતિમાં)

છવં અધર લટકી રહેવો, (મતવળ એવી
છે કે ઘણુંજ આતુર રહેવું) કોઈ ઇચ્છિત
વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે અધીરાં થવું.

છવં આપવો, —કાઢવો, સારી પેઠે કામ
બંજાવવું; અંગ તોડીને કામ કરવું.

૨. કુખ—જૂવમઘી આપધાત કરવા
તૈયાર થવું.

૩. કુર્યાન થવું—બહાવાને માટે ભોગ
આપવો; ઘણું ચઢાવું; આતુર
રહેવું.

છવં ઉડી જવો, (જોળિયામાં), મરી જવું.

૨. એકાએક બહાર થવું; ફાળ
પડવી; કાસકો પડવો; ચિત સ્વસ્થ
ન રહેવું; કંઈ સ્ત્ર ન પડે તેવી
અકળામણમાં મહેરા ફરી જવો; ગ-
ભરાઈ જવું; ધારતીથી એકાએક ગ-

ભરામણ થઈ આવવી (માડી ખ-
બર સાંભળવાથી) તેથી ઉડતું છ-
વમાં છવ આવવો.

" રૂપસુંદરીનો છવ ઉડી ગયો હતો. તે
પુતના મેળાપથી હવે ઠેકાણે ખેડો. "

વનરાજ્યાવડો.

" આસપાસની જગો લોહીલુહાણ થઈ
મઈ એ જોઈ નોકર ચાકરાનો છવ જો-
ળીઆમાંથી ઉડી ગયો. "

કુંવારીકન્યા.

છવ ઊંચો થવો, ધ્યાન જતું રહેવું; દિલ
ન લાગવું; ઉચાટ થવો; નિરાંત ન હોવી.

" એટલું જાણ કરવાનું કારણ આ કે
છવ જાણે છે તે હેડો જેમે "

ટ્રાપ્પીદર્શન.

છવ એક છે, એકવ છે; મારો ને તેનો
છવ એક છે (માન દેહ જૂઠા છે.)

છવ કઈ પાંખડીએ ગયો છે? મિમ્મજ કેવો
છે ? શુ થયું છે? ચિત ક્યાં ભમે છે—ક્યે
અજાણે ગયું છે? (છવને ભ્રમરનું રૂપ આપ્યું છે)
" આજ છવ કઈ પાંખડીએ ગયો છે? "

છવ કપાઈ જવો, છવ જવા જેવી અત્યંત
દિલગીરી થવી; હલ્લ વિધાઈ જવું.

" આયં પુત્ર, એને ગાવીને ચોગિણી
લેઈ ગયાં તેથી મારો છવ નો કપાઈ નથ
છે; આપનાથી કેમ કંઈએ ન કહેવાયુ? "

તપત્યાધ્યાન.

છવ કાઢવો, જુઓ છવ આપવો.

૨. અતિશય આમહ કરી થકવું; કા-
ચર કરવું; પાછળ લાગવું; સંતાપવું;
કંટાળો આપવો.

છવ ખારો થવો, દિલગીર થવું; નારાજ
થવું, નાહમેદ થઈ જવું; નિરાશ થવું; આ-
શામંગ થવું; નાખુશ થઈ જવું; મન ભાગી
જવું, હતાહ મદ પડી જવો.

છવ ખાવો, ખીલવ્યા કરવું; કંટાળો આ-
પવો; થકવું; મહેનત આપવી. તપાવવું;

વારે બોલ્યું 'હર્ષણો તોરી છંમે બંદુ વધી
દેખાય છે? બે આંગળ ભરીને કાપી ના-
ખી પડે?' (સામાન્ય રીતે થોડું બોલ-
નાર મોઢું વધારે બોલે ત્યારે કહેવાય છે.)
છલે વળવી, શુદ્ધિયાર થવા; છંમે સંપત્તા
પકડવી.

છલે વળવી, શુદ્ધિયાર કરવાનો મં-
દાવરો પાડવો; છંમે અટકતી હોય તે સુ-
ધારવી, છમને ટેવવી (વારંવાર બોલી
બોલીને.)

૨. બોલતું બંધ કરતું અંધવાં થતું.

છલ સલખની ન રહેવી, છંમે મંદાગ-
મો ન રહેવી (સંયમથી-સુલક્ષણી ઉપે-
ક્ષી) ગમે તે ન બોલવાતું બોલતું અ-
થવા બોલ્યાં કરતું.

છલના કકડા કરવા, સંપત્તિચારને માટે
છલ વળવી.

'છમના કકડા કરે છે ત્યારે અગ્રેછ
બંધાય છે.' અમથુ નથી બંધાતું!

'સંસ્કૃત બધું તે કાઈ રમત વાત છે.

છમના કકડા થાય છે ત્યારે બધાય છે.'

છલના કકડે કકડા થઈ જવા, 'કહી ક-
હીને મારી છમના કકડા થઈ ગયા' એટલે
કહીને, કહીને-અમળવી સમળવીને યાદપો.
છલને ટેરવે, તત્કાલ બોલી જવી એવું
મોઢે-નેયાર.

"અશુર વિમહનદકાકત મારીને છમને
ટેરવે છે." આંગળાને ટેરવે તે મોઢે બોલીને
ગંધુવાનું, અને છમને ટેરવે તે માત્ર મોઢે
બોલવાનું.

ગુર્જર દરબારમાં આ સેને કવિ સંકર બો-
રાટ નામે મોટા પંડિત હતા; પિંગળ શ-
અ તેની છમને ટેરવે હતું."

વનગજ ચાવડો.

છલનો દુઝો કરવો; એકની એક વાત
વારંવાર બોલ્યાં કરવો. -કહેવી (ચાવી
ચાવીને બોલતું તે ઉપરથી.)

'કહી કહીને છમને દુઝો કર્યો તો પણ
સમજતો નથી.'

છલનો દુઝો વળવી, એકના એક વાત
વારંવાર કરવાથી છંમે થોડી જવી.

'બો' હવે! પૂછ, પૂછ, પૂછીને સાર
કાઢ્યો! તને કહી કહીને છમનો દુઝો
વળી ગયા કે આં કાંકીછંમે છંડીશ નહિ
તે છંડીને લેલો ત્તે હવે!

સરસ્વતીચંદ્ર.

છલની છંડા; બોલવામાં અંકુશ વિમોહા;
અમંથાંદ બાંધે કરેતોરા.

છલમાં કંઈ હોઈકું છે?, મર્ચળી કે જમ
વાળાએ તેમ વળે એવી છે. આમ પછું
બોલાય ને તેમ પછું બોલાય; સીફ પછું
બોલાયને નરસું પણ બોલાય.

"શામકુવર વંદુ અંબોહ કરતાં પણ
એટલો તો વાચાળને વેઠેછો યંધ પેડીકું
તેની છંમમાં હોડકાંતું નામે પછું રહ્યું
નહિ "

સંદેશી વંદુ.

નરસું વચન બોલી વાંક હુપાવવાના
જ્ઞાનામાં આ પ્રયાગ પ્રકે રૂપે વધે-
રાધ છે.

છલમાં ગોળ, મોઢુવના; બોલવામાં મીઠાસ;
તેથી ઉવંદુ છલમાં જોર.

છલે ગામ દે-કાંદાં મડે; એમ અંબેવાંધવે
એને એપેવિત્ર શબ્દો બોલનાર માણસને
ધમકા આપેતાં વેપરાય છે.

છલે ચેહનું; પોઠે થતું; છંદામે થતું.

"જમ મોટી વાગે ચંમ ચમ; છંમે ચ-
દો. વિદ્યા ધમ ધમ."

મંધાતાખવાન.

છલે સરસ્વતી છે, (સરસ્વતી એ સર્વ
પ્રકારની વાણી-સર્વ પ્રકારની વિદ્યાજ્ઞાની
અધિજ્ઞાતા ટેવી છે તે ઉપરથી) ને બલે
છે તે ખુબ વાદ રહે છે; મરખવા પ્રમમ છે.

છલ અંકો કરવો, નીચીને અપમુડ કરવું.

૨. મહેનત વગેરેમાં પોતાનું સમય
જેર વાપરવું.

૩. કાચર કરવું.

છવ અડધો થવો, ઘણી સખત મહેનત કર-
સાથી અથવા યાદી જવાથી કે બપ પા
મવાથી અધમ્યમાં સરખું થઈ જવું.

છવ અડધો થઈ જવો, છવ બહારનો થવો
(ઘણી ખુશીથી કે ઘણી ત્રિગીરીથી,)
બહિર્ભાગમાં થવું; કંઈ સૂઝ ન પડે તેવી
સ્થિતિમાં આવી પડવું; ઉશ્કેરાયલી કે ગ-
ભરાયલી હાલતમાં આવી પડવું.

ગામડે બેનવું; ચિત રવસ્ય ન રહેવું.

૨. કુર્યાન થવું; વહાલાને માટે ખુશ
ખુશ થઈ જવું.

છવ અધર રહેવો, છવ જયો રહેવો; નિ-
શ્ચિત ન હોવી; આતુર હોવું, અધીરાં જ-
નવું; શિવ ન લાગવું; ધ્યાન જતું રહેવું; મ-
ન ન ચોટવું. (ગમરાહને લીધે)

છવ અધર કરવો, ધ્યાન ન ચોટવું; મન
બેઠકવું; છવને નિરાંત ન હોવી. (ઉચ્ચાટ
વાળી સ્થિતિમાં)

છવ અધર લટકી રહેવો, (મતક્ષ્મ એવી
છે કે ઘણું આતુર રહેવું.) કોઈ ઇચ્છિત
વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે અધીરાં થવું.

છવ આપવો, —કાઢવો, સારી પેટે કામ
બેગવવું; અંગ તોડીને કામ કરવું.

૨. દુઃખ—ઝૂલમથી આપધાત કરવા
તૈયાર થવું.

૩. કુર્યાન થવું—વહાલાને માટે બોગ
આપવો; પાછું ચઢાવું; આતુર
રહેવું.

છવ ઉડી જવો, (જોળિયામાં), મરી જવું.

૨. એકાએક બહારના થવું; દાગ
પડવી; દાસકો પડવો, ચિત રવસ્ય
ન રહેવું; કંઈ સૂઝ ન પડે તેવી
અકામજમાં ચઢેરો ફરી જવો; ગ-
ભરાઈ જવું; પારતીથી એકાએક મ-

ભરામણ થઈ આવવી (માઠી ખ-
જર સાંભળવાથી.) તેથી ઉડવું છ-
વમાં છવ આવવો.

" રૂપકુંદરીનો છવ ઉડી ગયો હતો. તે
પુત્રના મેળાપથી હવે રૂપકુંદરી મેડો. "

વનરાજઆવડો.

" આસપાસની જગો લોહીકુહાણ થઈ
ગઈ એ જોઈ નોકર ચાકરાનો છવ જો-
ળીઆમાંથી ઉડી ગયો. "

કુંવારીકન્યા.

છવ ઊંચો થવો, ધ્યાન જતું રહેવું; દિલ
ન લાગવું; ઉચાટ થવો; નિરાંત ન હોવી.

" એટલું બધું કરવાનું કારણ આ કે
છવ જયો છે તે હોડો મેરો. "

દ્રોપદીદર્શન.

છવ એક છે, એક્ય છે; મારો ને તેનો
છવ એક છે (માત્ર દેહ જુદા છે.)

છવ કઈ પાંખડીએ ગયો છે? મિત્તન કેવો
છે ? શુ થયું છે? ચિત ક્યાં ભમે છે—કયે
મથળે ગયું છે? (છવને ભ્રમરનું રૂપ આપવું)
' આજ છવ કઈ પાંખડીએ ગયો છે? "

છવ કપાઈ જવો, છવ જવા જેવી અત્યંત
ત્રિગીરી થવી; હલ્લ વિધાઈ જવું.

" આર્ય પુત્ર, એને રાધીને ચોગણી
લેઈ ગયાં તેથી મારો છવ નો કપાઈ જાય
છે; આપનાથી કેમ કંઈએ ન કહેવાય? "

તપત્યાપ્પ્યાન.

છવ કાઢવો, જુઓ છવ આપવો.

૨. અતિશય આમદ કરી થકવવું; કા-
ચર કરવું; પાછળ લાગવું; સંતાપવું;
કંદારો આપવો.

છવ ખારો થવો, દિલગીર થવું; નારાજ
થવું; નાકમેદ થઈ જવું; નિરાસ થવું; આ-
શામં મ થવું; નાખુશ થઈ જવું; મન ભાગી
જવું. હન્નાદ મદ પડી જવો.

છવ ખાવો, ચીડ્યાં કરવું; કંદારો આ-
પવો; થકવું; મહેનત આપવી; તપાવવું;

દુઃખ રહેવું; અકળાવવું; સંતાવ્યા કરવું; કા-
ચર કરવું; સંતાપવું; ખીજવું.

જીવ ગતે જવો, જીવની સદ્ગતિ થવી.

જીવ ધાંદીમાં આવી રહેવો; અંચલુ-સં-
કટ વગેરેમાં શું કરવું તે મંત્રે નહિ એવી
સંકટની સ્થિતિમાં આવી પડવું. આખર
આવવી; બહાવડે બંનવું; જીવ જવાની
આણી પર આવવું. જાણે પ્રાણ જવાની
તૈયારી પર આવ્યા હોઈએ એમ બહાવડે
બંનવું.

જીવ ધેરાવો, મન મળવું; રતેદ થવો; દો-

સ્તીમાં જોડાવું; મન એક થવાં.

“ તમારા ધરની રીતભાત જોઈ તમને
એ વાતો કહેવાઈ મને મન થયું પણ તમે
મારાથી મોટાં ને આપણો જીવ ધેરાયો
નહિ તેથી મારી જીમ ઉપડી નહિ. ”

એ બહેનો.

જીવ ચગડાણે ચડવો, જીવ ઠેકાણે ન હોવો-
ભમવો; આકુળઆકુળ થવું; ગભરાવું; બ-
હાવડે બંનવું; અજાણી થવો; જીવને અ-
સ્વચેતા થવી.

૨. શુદ્ધિ-અક્લ જોવી; મર્યાદા બદલ
જવું. (જીવ ભમે છે તે વખતે
ખરી વાત ચક્રવી નથી તે ઉ-
પરથી.)

જીવ જતો રહેવો-નીકળી જવો, ધણું
દુઃખ થવું; જીવ જતો-મરણ પામનાં
જોઈશું દુઃખ થાય તેટલું દુઃખ થવું.

૨. (આતુરતાથી) મરણ થશે એવી
દાસંતમાં આવવું.

જીવ જોવો, પાછી જોવું; પરીક્ષા કરવી;
ક્ષી લેવું.

જીવ જાણવો ન રહેવો, તપ્તિ ન થવી;
અનિશ્ચય લક્ષ્યાર્થ જવું.

૨. અનિશ્ચય ચર્ચા થતી થવી; તત્ત્વ-
પાપક થવું.

જીવ રંગાર્થ રહેવો, અનિશ્ચય મંત્રારાવાજો

સ્થિતિમાં આવી પડવું; જીવનીની હયાતી
છે કે નથી એ નક્કો કહી ન શકાય એવી
બચકર સ્થિતિમાં હોવું.

જીવ રણમણુ થવો, (ધણીજ આતુરતાથી
કે સંકટમાં આવી જવાથી.) વચમાં વ-
ચમાં તૂટે જાય ને વળી જરા ટકે એવી
અસ્થિર હાલતમાં આવવું.

જીવ ટાઢો પડવો, નિરાંત થવી; પોતાના
ગરમ સ્વભાવથી ને ગભરાટ-કંડોગ-થયો
હોય તે ગાંત પડવો; ચેન વળવું; સુખ
થવું.

જીવ ટુંકો થવો, કરકસરિયું થવું.

પરચખૂટણમાં લાય એવી રાખવાની
વૃત્તિ થવી.

“ તેનો આગળ તો અમીરી જીવ હતો

પણ આજ કાલ ટુંકો થયો છે ”

જીવ ઠરીકામ બેસવો, નિરાંત થવી, ગ-
ભરામણુ દૂર થવી; જીવ ઊંચો થયો હોય
તે ઠેકાણે બેસવો; માંતિ થવી; જીવ કરવો.

જીવ ઠેકાણે પડવો, નિરાંત થવી; જીવ ક-
રવો; આખાને મતોળ થવો.

જીવ ઠેકાણે રાખવો, સ્વચેત રહેવું; એક
ચિત્ત થવું; ચિત્ત સ્થિર રાખવું; ખમડદાર
હોશિયાર રહેવું.

“ આજ આપણું ચિત્ત સ્થિર નથી માટે
જીવ ઠેકાણે રાખી માંબળજો, આ ખીટો
દુ શેડું ”

પ્રતાપનાટક.

જીવ તત્ત્વપાપક ધર્મ રહેવો, (તત્ત્વપાપક
સેવાય છે ત્યારે જેમ ઝડપથી ઉડે છે ને
ડુડે છે તેવા જોરમાવાજો થવો.)

“ અધિગર્હ ઉપજાય થવી; આતુર થવું;
અસ્થિર-ડગમગ થવો; (જી.) એક પત્રે
ધર્મ રહેવું; જીવ ઊંચો નીચો થવો; ઉના-
વણું-મંધીર બંનવું; ધીરજ-અતુર ન વળે
એવી ઉવાવગમાં આવી જવું.

“ પતનક્ષત્રીને નાની બદનને ગેર વિ-

વાહ મહાલવાના કોડ હતા. તેનાં છોકરાંને જીવ પ્રેમાળ માણીને ઘેર જવા તલપાપડ યર્ધ રહ્યો હતો. ”

એ બેહેનો.

“ પણ જોજો, જલદી પાછા પધારજો, કારણ કે તમને જેમ વાર થશે તેમ મારો જીવ તલપાપડ યર્ધ જશે. ”

અરેખિયનનાઈદસ.

“ પ્રેમ વિના મારાથી પણ રહેવાય નહિ, એ નીર જો વળિખમડે કો દિન વેશજો; જીવડો તો તલપાપડ યર્ધ જશે સહી, તે નીર ગયું ને આ છે મારા વેશ જો. ”

રડતા રડતાં ”

નર્મકવિતા.

જીવ તાજવે ટંગાવો, (જરા કંઈ ઉઠડું થાય તો તાજવે આવી, રહેલા પ્રાણને ની-કળી જતાં વાર લાગે નહિ એવી સ્થિતિ થવી.)

પોતાનું શુ થશે એવી ધાસ્તીમા આવી પડતું; જીવ અંતરિયાળ રહેવો; હમણાં જાણે જીવ જશે એવી આરિક હાલતમા આવવું. ”

“ શત્રુને હાથે પકડાવાની કે કતલ થવાની લગમગમા હોવાના પ્રસંગ વર્ણવે તે વારે તેના હોશ ઉડી જીવ તાજવે જાય ”

વનરાજઆવડો.

૨. ધણીજ આતુરતાથી જીવ જીવો રહેવો, -હિલ ન લાગવું; જીવને ગમરાટ ઉપજવો; મન ન ચોંટવું; કોઈ પ્રિયને માટે ધણીજ અધિરાઈથી રાહ જોયાં કરવી-આતુર રહેવું. ”

૩. જીવ જવાની તૈયારીમાં આવવું. તેથી ઉઠડું જીવ નીચે-ઠેકાણે બેસવો. ”

“ પૂછ્યું જોઈએ તેના મનને; નગરી હ-રખ ભરી શોભે છે પણ દુપદનો જીવ તો

તાજવે ટંગવો છે. ”

દ્રાપદી દર્શન.

જીવ તોડી નાખવો, ધણીજ મહેનત કરવી; જીવની પણ દરકાર ન રાખી પ્રયાસ કરવો. ”

૨. આતુર રહેવું; તલપવું; આતુરતાથી તરફડવું; આતુરતાથી જોડમાં ચા-વવું; ટળટળવું. ”

૩. ધણીજ ચલાવું; દુરઆન થવું; પ્રેમ-ના આવેશમાં ભોગ આપવો. ”

જીવ ત્યાંને ખોળિયું અહિં છે, કંઈ જવાને અથવા કોઈને મળવાને જીવ જીવો છે; નિરાંત નથી; મનમાં અણખત ગમરાટ-અકળામણ-ચિંતા છે; મનમાં કંઈ કંઈ ખુંચ્યા કરે છે; મનમાં કંઈ કંઈ કાળજી થયાં કરે છે અને તેથી જીવ જીવો છે-ધ્યાન જીવ રહ્યું છે. હિલ નથી લાગતું-મન નથી ચોંટવું; ”

“ શ્રી કૃષ્ણ પ્રપંચ અનેક કથા, પણ માન્યું નહિ નંદરાય; જીવ તહાને ખોળિયું છે અહીં, જીવાને મન અમુકાય. ”

કવિ હારિકાંદાસ.

જીવ ઘોડો ઘોડો થવો, નળજા પડવું; આખર આવવી. ”

૨. કોઈ વસ્તુને માટે હૃદયી, જાહે વિનવણી કરવી; કાલાવાદા કરવા. ”

૩. પડતી સ્થિતિને પામવું; નાહમેદ થવું; હિમત હારી જવી. ”

૪. દુરઆન થવું. ”

જીવ દોરીએ ટંગાવો, (એક દોરીને આધારે જ જીવ લટકી રહેવો-જીવવાધ રહેવો, એ વૃદ્ધી જાય તો જીવ પણ જાય, તે ઉપરથી) જીવ દોરીએ ટંગાવો હોય તેવી દશા-અઠ-રીક સ્થિતિ પ્રાપ્ત થવી; અતિરાય પ્રેમરાટ વાળી સ્થિતિમાં આવી પડવું; જીવની

હયાતી છે કે નથી એ નક્કો ના કહી શકાય
એવી ભયંકર સ્થિતિમા હોવું

જીવ નાખી દેવો, કુરમાન થવું, પ્રાણપિય
કરવું; કોઈનાં વહાનમા ભોગ આપવો, પો
તાનાં જીવની પશુ દરકારી ન રાખવી, કો
ઈની ઉપર ક્રોધ ક્રોધ-ખુશખુશ થઈ જવું
જીવ નીચો બેસવો, હેઠે બેસવો, શાંતિ વ
ળવી; નિરાત થવી, જીવમાં જીવ આવવો,
ગભરાટમાં જીવ ઊંચો થયો હોય તે ઠેકા
એ બેસવો, કહુ પડવું, જોરસો-નરમ પડ
વો, ઉમરો શમવો

“ વનરાજ ક્ષેમ કુશાગને યશ મેળવી પા
છો આવે ત્યારે સુદૃ કેશીનો જીવ નીચે
બેસે ને તેનું વદન હમવું ધાય ”

વનરાજ આવડો

જીવને જનાખ નીકળી જવી, મહા મુદ્ધા
ખત પડવી, જીવ નીકળી જવા જેટલી મુ
શ્કેલી પડવી, હુ ખ પડવું

જીવ પડીકે બધાવો, (કોઈ અમુક બાગ
તમા ગભરાટની સાથે પૂરે પૂરો રુચાર્ધ
ભય ત્યારે જીવ પડીકે બધાયો એમ કહે
વાય અને જ્યારે તેમાંથી મુક્ત ધાય ત્યા
રે ઠેકાણે બેઠો એમ મહેવાય છે) એકાએક
તાલાવેલી થવી, જીવ તનપાપક થવો, ચ
ટપડી થવી ધણીજ આતુરતાની સાથે

૧. એકાએક ગભરાટની સાથે જીવ બે
ચો થવો, હુ ખ થવું, જીવ નીકળી
જવા જેવું થવું, હઠિંગ થવો, ગમ
રાઈ જવું

‘ આ ત્રાસદાયક પ્રકરણનો વેનિસના
શુક આગળ તપામ ચલાવવાનો એક દિવસ
નીચો હતો તે દિવસ દ્વારે આવશે અને
આનું શું ફળ નીપજશે એવા વિચારમા
બેમાનિયાનો જીવ પડીકે બધાયો હતો ”

તે કયાસમાજ

જીવ ફરવો-અગડવો, તબિયત અગડવી, રા
ફીંકે અસુખ થવું.

જીવ બળવો, ચિતા થવી,

૨ કાઈનું હુ ખ જોવાથી દયાની લાલુ-
ણી થવી

૩ કાઈનું માત્ર જોઈ ન શકવાથી કે ન
સાંભળી શકવાથી મનમા હુ ખ યેવું-કાળ-
જી બળવું

જીવ લડકે બળવો, અદેખાર્ધ-શોક-ચિ-
તા કે એવી કોઈ મનની લાગણીથી કાળ
જી ચરર બળવું-કાળજી બળીને ખાખ
થવું

જીવ ભરાઈ મહેવો, વામના મહેવી, જીવ વ
ળગી રહેવો-વીરનાઈ રહેવો

“ એક પાવનીની ધૂળ જેવી વિસાતમાં તા
રો જીવ ભરાઈ રહ્યો એ મિત્રનાને ટેકણ
કુપણ ભડેલું છે ”

જીવ માનતો-કહું કરતો નની, ખુશી-તુષિ
થતી નથી, નિરાત વળતી નથી

જીવ મોટો કડવો, ઉદાર થવું સખાવતનો
જોરસો વવારવો (કાઈનું સારું ધાય એવું
ભણી આપવામા આચરે નખાવો મોઢો
મનનુ-સખી-દાનશર થવામા મનોદર્શિતે દો
ડાવવી (આપવામા કે ખચવામા.)

‘ અન્ય મન તેણે જીવ મોટો મરવા
ખડ્યો છે ’ તેથી ઉનકું જીવ હુકો
કરવો એટલે વરકસરીઈ થવું

જીવ લડને નાસવું, ધારતીનું મારું ધણીજ
ઉતાવળથી દોડવું (લડને=સાચી રાખ
વીને-જતો ન રહે એવી રીતે) ધારતી-
બોધમાંથી નાસ્તી છુટાય એવી ત્વરાથી
પાસ્તી છુટવું, ધણીજ ત્વરાથી નિર્ભય રથા
ન તરફ દોડવું

“ રસ્તામાં તેની ગાડી હાંકનારની નજર
નાહું દેખી બગડી અને તેથી તેણે પોતા
ના શોક અને તેના પાંચ છોકરાના બદકથી
માણુ લીધા, છઠ્ઠો છોકરો ત્યાંથી જીવ લ-
ઈને નાદો ”

ગર્ધવમેન

“ જોહલેખા ભય ધરીને,
નોંધી નહીયી જીવ લઈ,
રેલાકરે ભણ્યું રત્ન ભયે,
તજી ડર ગયો (પાછળ) ધાઈ,

રસયશુંગાખ્યાન.

“ આખી રાત ચુંદરાઓ શહેર સુધી,
કાંઈ કાંઈ ઠેકાણે લાલ લાગી, ધણી ધરા
બળી ગયાં અને લોક જીવ લઈ નાહા ”

વનરાજ આવડો.

જીવ લાલુક લાલુક થવો, ગભરાઈ જવું;
ગામરાં બનવું; પોતિયું છુટી જવું; જીવ
લપ લપ થવો; બંદોબસ્ત બનવું, ખીક-ડક
-ધારતીથી.)

જીવ લેવો, મારી નાખવું.

૨ ચીડવવું; ખીજવવું; પાછળ લાગી
કાયર કરવું; જીવને ધણેજ અકળાવવો;
અત્યંત આમકથી માગવું; સંતાપવું; ધક-
વવું; ખતે પડવું.

જીવ વળગી રહેવો, કાંઈ એકાદી બાબત
માં મન ચુપાઈ રહેવું; દિવ લાગી રહેવું.

જીવ શીકે ટંગાવો, અધીરા બનવું; આ-
ગુર રહેવું; જીવ ઉચ્ચો થવો; મનમાં ગભ-
રાટ થવો; કાંઈ અમુક બાબતમાં ધણી
અધીરાં બનવું; જીવ નિરંધાર-અંતરિયાળ
રહેવો. (શીકાની પેઠે.)

“ આ સધળી ઘાર ક્ષાત્રીલખાતું અને
બળવંતનો જીવ શીકે કુમારિચેલો હતો. ”

તારાગાઈ.

જીવ સંદોસરવું, જીવ જોખમામ એવું;
જીવના જોખમ ભરેલું (કામ)

જીવથી જવું, મરવું; પોતે પોતાનું જ મરણ
માગી લેઈ મરવું.

જીવને ટાકક વળવી, નિરાત થવી, સંતા-
પ વળવો.

જીવપર આગવું, ધણી આવેશથી કાઢના
પર વટી પડવું. (જીવ જીવ એવી સૂતે.)

૨. જીવ જોખમાય અવી સ્થિતિએ
આવી પહોંચવું. (ત્રાસ કે કંટાળાથી)

જીવ જવા જેટલું દુઃખ થવું; ધણેજ ત્રા-
સ કાયક લાગવું; કાળ જેવું લાગવું.

“ એક વખત રાત્રે ગપાટા મારવાની ટેવ
પડી એટલે મંડળીમાંથી ઉડી જવાતું જીવ
પર આવે છે. ”

સુબોધપ્રકાશ.

“ એક વખત એવી સ્થિતિ નિકાળી સુઝ
રાધાગંધરીને જીવપર આવ્યું અને તે હિ-
બકાં ભરી રડવા લાગી. ”

સદગુણી વડુ.

“ સદગુણસંપન્ન રાજપુત્રોની નીતિ
અને સદાચરણ જોઈ એક માતા તરીકે
આનંદથી ઉભરાઈ જવાને બદલે એ બને
રાણીઓ જીવપર આવી જઈ તેમનો નાશ
કરવાની વેતરણ કરવા બેઠી. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“ ચંદ્રાવતી ! હવે સર્વના જીવપર આવી
એટલે હું તો મારી મેળે મારા ધારેલા
પતિ સાથે જાઉં છું. ”

ગ્રેમરાય અને ચારમતિ

જીવપર બેસવું, આધાર, આશરો રાખવો.

૨. હકથી માગવું; સંતાપવું; કાયર
કરવું.

જીવમાં જીવ આવવો, (જીવ ઉડી ગયો)

હોય તે મનનું શાતન ધમા પડી જીવમાં
જીવ આવ્યો; એમ કહેવાય છે જીવ
ઠેકાણે બેસવો. પણ વપરાય છે, તેથી
ઉલટું જીવ ઉડીજવો.) અણખત ટળ-

વાથી સંતાપ થવો, મનમાં જે કંઈ કંઈ
કાળજી ખટક્યાં કરતી હોય તેનું મમાખાન
થયાથી મનમાં ધીરજ વળવી, ચિંતાથી
મનમાં જે અકળામણ થવી હોય તે શાત
પડવાથી જીવને ટાકક વળવી; નિરાત વળવી;

“ કાકારને પાછા આવતો દેખી વિમળ-
દેવીના જવમાં જવ આવ્યો ”

વનરાજ આવડા

જવમાં જવ હોવો, દેહમાં જવ હોવો, દેહ-
દયાત હોવો

“ જ્યાં સુધી મારા જવમાં જવ છે ત્યાં
સુધી હું મારા કુળને લાઇન લગાડનાર નથી ”

સુ જુની વાર્તા

જવતી ડાકેણ, (વિચિત્રને છુટા ચોટવા-
વાળું સ્ત્રીના આકારનું જે ભૂત તેને ડાકેણ
કહે છે, તે ઉપરથી તેવા સ્વભાવ ને તેવા
રૂપની જે દુષ્ટ અને જેની નજર પડેથી
માણસ સપડાય એવી મેંથી વિવા જાણ-
નારી સંસારમાં જવતી સ્ત્રીને વિશે બો-
લતાં વપરાય છે

૨. ડાકેણની પેઠે વળગેલી છુટે નહિ એવી
દુષ્ટ સ્ત્રીને વિશે ધિક્કારમાં વપરાય છે

“ કેટલીએક પાતરાનાં ઘરમાં રાગતા-
ન તથા, વાજાનો નાદ યર્ષ રહ્યો હતો
એને એ જવતી ડાકેણની આસપાસ દી-
વામાં પડનાર પતંગિયા જેવા મૂર્ખ લોકો
બેસ હતા ”

કરણવેનો

જવતી માંખગાળ્યાજેવું, જવતી માંખ ને
ગળામાં આવીજાયતો નેટકું ખાધું હોય
તેટલું બધું ઉપદેશી બહાર નીકળી જાય છે
તેની પેઠે વગર હકનું જે કાર્ધ ઉચ્ચાપત કર્યું
હોય અથવા લર્ડ લીધું હોય તે બધું પાછું
કાઠવું-આપવું પડશે એવો સંકેત છે જેમકે-

“ એના દીકરાની વડું બદેશ્વર જવાની કમી
છે અને અંખા સદાય યદ્ય તો આ જ વડ પા-
મે આપણા હાથમાં સવારે આવશે, પછી
એ ધીરપૂર પચાવી પડ્યો છે તે જવતી
માંખ ગળ્યા જેવું થશે ”

સરવતીચંદ્ર.

જવતું પાણી કાઠવું, પાતાળ ફોડો પાણી
કાઠવ

જવતું મારવું, સંસારમાં માનેલાં ખરા સુ-
ખનો નાશ કરવો, દુર્દશા કરવી; મારે સં-
કટમાં નાંખવું, સંસારનાં સુખનો ઉપભોગ
ન લેવાય એવી રીતે રીમાળ્યા કરવું

“ રતાવળી રસની ભરી કાંઈ કામણગા-
રી છે, દયા પ્રીતમ હું કેમ જીવું, મને જ-
વતી મારી છે, વિશ્વ વાંકજીવું મા અંખરે,
તારી નેણકટારી છે ”

કવિ દયારામ.

જવતો કોયલો, ઉનો ધીકધીકતો કોયલો
જવતો જાગતો, જવતો અંતે વળી સાવધ.
જવતો મુઝો, જવતો કર્મ કરવાં ને સુખ
ભોગવવા એ જોને પ્રાપ્ત નથી તે; કારણ કે
તેવો માણસ જવતો છતાં મુઝા સરખોજ
છે સંસારના સુખ જેનાથી ભોગવાતાં નથીતે.

જવતો મુઝોરે,

મૂર્ખ જવતો મુઝો;

તે બજ્યા નહિ જાગવાન,

મૂર્ખ જવતો મુઝો

કવિ દયારામ.

“ બાંગ લક્ષ્મી કેટલીક નીકળી જાય છે
અથવા પીઠેર મોસાળમાં રહે છે ત્યારે તેનો
વર મિચારે જવતો મુઝો યર્ષ પડે છે
ને ફોકમાં દીઝો કહેવાય છે ”

નર્મગદ્ય

જવતું જીવન, પણજ વ્હાણ

જુના જમાનાનું ખોખું, ધરમાં ખખ યથેવા
માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

જુનો પાપી, ઘણા દહાડાના વહીવટ વાળો;
અનેભવી ગાલો-સમજી, ખુણાખોચરાની
નૂની વાત જાણનારો (પુરુષ)

૨ ઘણા જીવનાં પાપ-કાવતરાં જાણ-
નારો

જુલાળ આપવો, (લાક્ષણિક) ગમરા-
વવું, ત્રામ દેવો, લેમેલ માપ એમ કરવું.
જે અંખે, જે અંખે, સતી સ્ત્રી ધણીની

પાછળ સહગમન કરતી વખતે, જેસમાં આવી સગમતી ચિતામાં એવા શબ્દો બોલતી પડતું નાખે છે. તે ઉપરથી) જાણે જાણે કરવું જુઓ.

જે નારાયણ, ધ્યાયનમઃ; પડી ભાગવું તે. જે હરિની આરતી, હરિની આરતી કયાની પેઠે કૃતાર્થ થયું; નિરાંત થવી.

“જેવના ઘરમાં ધુસી વગર મહેનતે વસુ સાંપડવા, એટલે જે હરિની આરતી.” જેટલો બહાર છે તેટલો માંદો છે, જેનું કપટ-ભર્મ બહાર જણાઈ ન આવતું હોય તેવા પ્રપંચી માણસને વિશે જોક્ષનાં વપરાય છે.

જેળ ગયું, દેવત ગયું; અધુન્ય જગડ્યું. જેઈ લેવું, (પ્રસંગ આવે.) અનુભવવા ઉપર મુક્તવી રાખવું.

૨. મારવાની તજવીજમાં રહેવું; નુકસાન કરવાની તક જોળવી.

૩. કસી જોવું; અનુભવ કરી જોવો; તપાસવું.

“એક દહાડો એ ગાંડીએ મારી પામેથી એ કુમારને માગ્યો હતો પણ મેં નહિ આપ્યો તેથી રિસાઈ ગઈ તે ક્રોધથી બોલી હતી કે હીક છે, તને જેઈ લઈશ.” દિલીપર દલ્લો.

જોખી નાખવું, કટલો બાર છે તે ત્રાજવે ધાલી નક્કી કરવું તેને જોખવું કહેછે તે ઉપર માર મારી સમતોલ કરવું-નક્કી-કરવું-પાંશરું કરવું; સખત માર મારવો.

“અહુ બોલ્યો તો હું તને જોખી નાખીશ હો, માદ રાખજે.”

૨. ધૂળ કાઢી નાખવી; ધમકાવવું; સખત ઠોક દેવા.

જોગ વહેવા, જે ક્રિયાથી જૈન યતિ-ગોરજ પવિત્રતાને પામે છે તે ક્રિયા કરવી. (જૈન લોકમાં)

જોડા ખાવા, ખતા ખાવાં; ટપકા-ઠોકરો ખાવી; નુકસાન-ખોટ-હાની જોગવવી.

૨. ટપકો સકન કરવો.

જોડા મારવા એટલે સખત ટપકો દેવો.

જોડા ધસવા-ફાડવા, (જલુવચનમાંજ વપરાય છે.) અચુક ધારેલું કાર્ય પાર પાડવા ખુશામતની ખાતર કોઈને લાં વારંવાર ધક્કા ખાવા.

“તેના જુના મિત્ર, તેના સગા કહેવડા નારા, તેને જારણે રાજ જોડા ફાડનારા, અને તેને જાપણ જાપણ કહેનારા એ સઘળામાંથી લાં કોઈ ન હતું.”

કરણ્યધેસો.

“આ કામદારને ઉમરે જોડા ધસાવી નાખ્યો તેના કરતાં અમારા જેવાને ઘેર કોઈ વખત આવતા હો તો તમારા જેવાને અમે તો કાંઈ કામ લાગીએ છીં.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

જોડા મારવા, કાળજમાં વાગે એવા ઠોક દેવા; ઘણો સખત ટપકો આપવો; કંકણ વચન કહેવો.

“આજે તમે તેને હીક જોડા માર્યાં; એ તો એજ દાવનો છે.”

જોતરું ધાલવું (ગળે), (લાક્ષણિક.) લફરું વળગાડવું; પીડા વળગાડવી.

કોઈ નવાસવા-ગિનઆવડતવાળા કામમાં પહેલ વહેવું નાખવું-વળગાડવું.

“જાપે નાનપણમાં કંઈ અભ્યાસ કરાવ્યો ન હોતો પણ તેને જોતરું ધાલવાની તજવીજ કરી હતી એટલે સાત વર્ષની ઉમરે તેનો વિવાહ કર્યો હતો.”

નર્મગદ્ય.

જોતરે જોડાવું, કોઈ નવા અભ્યાસ-કંઠાળા ભરેલા કાનમાં યુથાવું; જાનજામાં ભરાવું; સસારની ધુસરીમાં જોડાવું.

૨. સંગતિ કરવી.

જેરાવરીનો પોરો, બળવાન માતાનો બ-
ળિયો પુત્ર.

“ગોપી ગાળ દે અદેકડી,
છે જેરાવરીનો પોરો,
બીખ માગ્યાની પેરે કુંડ,
ધર કાનડું જોરો.-ધુતારી.

પ્રેમાનંદ.

જેવા જેવું કરવું, જેવાનું મન થાય એવી
નવાઈનું-અન્યથા જેવું કરવું; ખરાબી-
દુકસાનીના અર્થમાં પણ એ શબ્દ વપરા-
ય છે.

“ભાંડ ભવાયા ચારણ ગાંધવ એ વળિ
બોલ્યા એવું; અમે ફળેત ફળેત, કરીને,
કરીયું જેવા જેવું રે-વસતીના.

વેનચરિત્ર.

૩

ઝટકા પડવા, ઝટકા પડવા જેવું દુઃખ થવું.
‘પથરાને શા ઝટકા પડવાના છે કે
ખાવા પીવાનું દુઃખ વેડવું ?’

એ મહેનો.

કાઈના પ્રત્યેની બેદરકારીમાંજ બો-
લાય છે.

ઝટકાના બોલ, કાળજીમાં ઘણી અસર કરે
એવાં-હૃદયબેદક વચન; (ઝટકા વાગે ને
જેવું દુઃખ થાય તેવા.)

ઝડતી લેવી, ઝડો જેવો-તપાસવો.

૨. ધમકાવવું; ઠાક દેવા; કપકો દઈ શર-
મીંદુ કરવું.

ઝડતી લઈ નાખવી એટલે ધૂળ કાઢી
નાખવી

૩. સોંપેલું કામ ચાંપીને તપાસવું.

ઝપાટો કાઢી નાખવો, ઝપટી નાખવું;
ધમકાવવું; ધૂમકાઠો કાઢી નાખવો; ધમધમાવી
પાંશફ કરવું.

૨. માર મારીને હલકું કરવું.

૩. ચીસ ખવડાવવી; બો બૂલાવી દેવી.

ઝપાટો મારવો, ઘોડા વખતમાં ત્વરાથી કામ
કરવા મીડવું.

ઝરકીઈ કરવું, બાળકના શરીર પ્રમાણે એક
લગડાનો કટકો ભેઈ તેને દીવાથી સળ-
ગાવવો.

(બાળક ઝમકી નય છે ત્યારે એમ
કરવાની રીત છે.)

૩. ધુરકવું.

ઝાકળ ઉતારવી, મહેલમાં મારી સીધું
કરવું; ધમકાવવું.

૨. માર મારી હલકું કરવું; બોખફ કરવું.

“જો હરિ દેખાવે મુને બળ રે,
તો હું ઉનારીસ ઝાકળ રે.”

અભિમન્યુ આખ્યાન. (પૃ.૬)

ઝાકળીઈ છુડવું, જેમ આવે તેમ વગર
વિચારે બકાં કરવું; ઝોકામાં કરવું.

ઝાંખફ ઝીંટવું, (શાસ્ત્રાવૃક્ષ ઉપરથી શાસ્ત્ર-
રુક્ષ અને તે ઉપરથી ઝાંખફ.) નામ ટાળવું;

નામ નય એમ કરવું. કોઈ માણસ આપણી
પાસે કંઈ વસ્તુ લેવા આવ્યો હોય અને
તેને આપવાની ખુશી ન હોય તેમ છતાં
તે ઘણી હડ કરે ત્યારે નિરૂપાયે કંટાળો
આછડને આપવું પડે એવે પ્રસંગે આ પ્રયોગ
વપરાય છે.

‘એના નામનું ઝાંખફ ઝીંટને’ એટલે એને
ન જેમજે છીએ તે આપીને ભતો કરને.

૨. સલાનાશ જવું; નિર્વેસ જવો.

‘એને ઘેર ઝાંખરા ઝીંટાય’ એમ બદ-
લવા દેતાં બોધાય છે.

ઝાંઝરાં પહેરવાં, (કદીને ઝાંઝરાં-જંજીરાં-તો-

હાની સાંકળ પહેરાવવામાં આવે છે તે ઉપરથી) કેદી યવું; પગમાં બેડીઓ પહેરવી.

“ દુર્ગપાળ, વિજયપાળને કહે કે માલમતા જમ કરી બાથડી છોકરાંની સાથે એને અંકરિયાં પહેરાવી કેદ રાખે. ”

મુદ્રારાક્ષસનાટક.

અંકવાનું નીર, દુરથી લાભદાયક જણાય પણ પાસે જઈએ તો તેમાંનું કંઈ ન હોય એવું ને મિથ્યા તે; કાંઈ.

(મેલનમાં ખારાટવાળી જમીનપર પાણીનો ભાસ થવાથી યાદમાં પાકમાં મૂગ ત્યાં મટાડવા તે તરફ દોડે છે પરંતુ પાસે જઈ જુએ છે તો જમીન જ હોય છે અને એ રીતે તે ભૂવાવામાં પડી જીવ ખુએ છે તે ઉપરથી.)

અંધો જુલો, પોતાની એકાદ વાતને લખાવી લખાવી મોટી કરવી-પોતાનીજ વાત લખાવ્યાં કરવી. ‘ એ વળી એનોજ અંધો જુલો કરે છે. ’

ઝાટકી નાખવું, સારી પેટે ઠપકો આપવો; સપડાવવું; ધૂમડો કાઢી નાખવો; ખુબ ધમધમાવવું.

૨. માર મારીને હલકું-પાંશરૂં કરી નાખવું.

ઝાડ ઉગતાં બાકી છે, દુખ તો ધણું પડ્યું અથવા એટલું પડી ચૂક્યું કે માથે દુઃખનાં ઝાડ ઉગતાં હોય તો નિરાશી રહી જાય.

“ ને કે સુગ્રજાસુંદરીએ પ્રેમાવસ્થામાં પ્રવેશ કર્યો હતો અને તેને માથે દુઃખનાં ઝાડ ઉગ્યાં બાકી રહ્યાં હતાં તો પણ લેવો દેખાવ હતો સુધી નવધાવના નારીના નેવોજ માલમ પડતો હતો. ”

ગર્વવગ્નેન

ઝાડ થવું, બેઠું થવું; બે પગે ઊભા થવું. (જનાવરે)

“ ઘોડો, ઝાડ થયો. ”

ઝાડખંચાણું, વાંદરૂં એક ઝાડથી બીજે ઝાડ એમ પાંચ અથવા કેટલાંક ઝાડપર કુદાકુદ કરી મૂકે છે તે ઉપરથી ‘ સાધારણ રીતે એકને એક જગાએ સ્થિરતાથી બેસી ન રહેવાય એવા સતપત્નીઆ અને ઉદમાતીઆ બાળકને વિષે બોલાય છે.

ઝાડખટ્ટી કરવી, ખુબ ધમકાવવું; ઝાટકી નાખવું; જ કાઢી નાખવી; સખત ઠોક દેવા.

૨. ખુબ માર મારી પાંશરૂં કરવું.

ઝાડપર ચઢવું, ઊપર ચઢવું; પતરાજ્યોર થવું; ખોટી મોટાઈ દેખાડવી; બેઠકી જવું; કુલાઈ જવું; મગર જતવું; વંદી જવું; ફાટી જવું; મર્યાદામાં ન રહેવું.

“ તને મોટે ચઢાવીને જવા દઈએ છીએ ત્યારે છેક ઝાડપર ચઢી બેસે છે. ? ”

ભામિનીભૂપણ.

ઝાડું ખાણું, નિરાશ થવું; ઉમેરેર છતાં એકદમ નાઉમેદ થઈ જવું; અંતર્ધ જવું; દાર ખાઈ જવી; ન ફાવવું; “ તેણે ઝાડ ખાધું, તે ઝાડ ખાઈ ગયો. ”

ઝાડે ઝપટે જવું, ઝાડે જડું, હાથ પગધોવા, દાંતણું કરવું, વગેરે સવારમાં ઉઠીને ને પહેલું કામ કરવાનું તે કરવું.

‘ ઝાડે ઝપટે જઈ આવી ને મેં ન્હાઈ લીધું. ’

ઝાડે ફરવા જવું, લોટે જવું; અલવા જવું; ચોટલિયે જવું કળસિયે જવું. ઝાડે જવું-ફરવું પણ કહેવાય છે.

ઝાડે જંગલ જવું પણ બોલાય છે.

ઝાડો ઝપટો કરવો, જેને મેલું વળચું હોય તેના ઉપર અથવા દરદી ઉપર મંત્ર બણી મોરતું પીધું કે ખીજી કંઈ ફેરવવું. ઝાડો ખીંછી કરવી પણ બોલાય છે.

અંધો જુલો, નકામી માયાફાડ કરવી; વગર અર્થનું બોલાવું કરવું.

૨. એકની એક વાત લખાવ્યાં કરવી.

ટાઢા સમ, સમ ખવડાવવાની અસલ જૂદી જૂદી રીતો હતી. કોઈ મૂર્તિ આગળથી ધરાવેલા ફૂલ ઉપાડી લેવા અથવા કોઈ દેવને પગે હાથ મૂકવા એ ટાઢા સમ કહેવાય છે ધણા આકરા ટાઢા સમ ખવડાવવામાં આવે સારે બ્રાહ્મણને ગળે હાંધ મૂકાવે છે અથવા એ કરતાં પણ ધણા સખત ખવડાવવા હોય તો ગાયને ગળે છરી મૂકાવવામાં આવે છે. એમ ક-રાવવાનો હેતુ એટલોજ કે જૂઠા સમ આવે તો બ્રાહ્મણ કે ગાયને માર્યા જેટલું પાપ લાગે.

વળી ઉના તપાવેલા શોઢાની, ઉના ઉકળતા પાણીની, કે ઉના તેલની કોઈ અમુક ચરતથી ચમ ખવડાવવામાં આવે તેને ઉના સમ કહે છે.

ટાઢિયો તાવ આવવો, આ પ્રકારના તાવ-વા બગાડા આવે છે, અંગે ભાગે છે અને કામપર ચિત્ત લાગતું નથી તે ઉપરથી જ માણસ કામ કરતા કટાળનો હોય અથ-વા નાખુશી બતાવેતો હોય તેને વિશે બોલતાં વપરાય છે કે એને તો ટા-ડીઓ તાવ આવ્યો છે અથવા કામ કરતા તો ટાડીઓ તાવ આવે છે

ટાઢું ગાર જેવું, તેજ પિનાવું, નમાણું. (માણસ.)

ટાઢું થયું, શાંતિ થવી, નિગંત થગવી.

“ પાંડવ દરિએ મૂક્યા નથી, કોરવપતિ ક્યાં યાજ્ઞો દુર્મતિ,

“વન ગયા તો ટાઢું થયું, હજી તમારું કપ-ટ ન ગયું ”

મુરેખાદરણ

ટાઢું છમ કરવું, ગઢ કરી જઈ—પચાવી પ-ડી કે જે કરવી (વરત)

કોઈનું નાણું ઉઘાપન કરી તે વિશે કોઈ નાણા નથી એમ બતાવવું

“ ધણા વર્ષ સુધી વહિયાત, રૂપિયા 'લેવા' આવ્યો નહિ, એટલે તો મુશ્કેલીએ રૂપિયા ટાઢા છમ કરવા નિશ્ચય કર્યો. ”

ગર્ધવસેન.

ટાઢું પડવું, શાંત થવું; ચઢેલો ચુસ્તો—તામ-સટતિવું શાંતન થવું, નરમ. પડવું; જોર કમી થવું, શાંતિ થવી; બંધ પડવું; રામવું. “ વાત ટાઢી પડી—હુલ્લ ટાઢું પડ્યું, ઈ. ” તે મારા ઉપર જેટલો તપી ગયો હતો તેટલોજ આખરે ખતાળને ટાઢો પડ્યો ”

૨. ઝાંખું થવું.

“ મોંય ટાઢો પડે તેથી કેટલીક વાર તો બોલ મૂકીને પણ તે વધેરી દેવો પડે ”

દે. કા. ઉત્તેજન.

૩. જુઝવું.

“ દેવતા ટાઢો પડ્યો ”

ટાઢું પાડવું, શાંત કરવું; જોરનો ઠંડો પાડવો.

૨. જુઝવું.

ટાઢું પાડી પલાળવું, તપી ગયેલો—ગરમ થયેલો મિઝગ શાત પાડી પોતાના મતવું કરવું, ધીમેધીમે સુક્રિતસર મમજવવું; પ-રમોલવું.

“ હું તેને ટાઢો પાડી પલાળવા તો ગયો પણ શોનો પલગે ? એકનો બે થયો નહિ ”

ટાઢું પાણી રેડવું, (મનની ગતિ પર) અ-સર કમી કરવી, શાંત પાડવું; જોર ધીમું પાડવું—નરમ પાડવું.

“ આ રાત તેના ધણી સાથે આનંદમાં કાઢવાનો દરાવ કર્યો હતો પણ કચ્છના દિ-લગીર ચઢેરાએ તેના ઉઘાસ ઉપર ટાઢું પાણી રેડ્યું; ”

કચ્છયેલો.

દાહું પેટ, નિરાંત; સતોપ; કાંઈપણ ઉચાટ ન હોય એવી સ્થિતિ; નિશ્ચિંત હાલત ટાંકાં પેટ, વસતાં પેટ, દીકરા જણને ને ઘર ભરને ' એમ આશીર્વાદ દેતાં સ્ત્રીઓ વાપરે છે.

દાહું લોહી, (જ્યારે નિરાંત અથવા શાંતિ હોય છે સારે લોહી ઠંડું હોય છે અને જ્યારે ચિંતા-ઉગ્રતા-તમોશુ હોય છે સારે લોહી ગરમ થાય છે તે ઉપરથી.) નિરાંત; કાંઈપણ તરફની ચિંતા ન હોય તેવી સ્થિતિ શાંતિ; ઉચાટ-વિનાની સ્થિતિ.

" બાઈ તમારે ટાંકા લોહીના રોટલા ખાવાના છે એટલે મકરકુંદીઓ શા સાર ન સૂઝે ? "

" શરવીર રત્નપૂતાણિયોએ ચોતાનાં પેટથી પણ વહાણાં બાળકોને પતિની પાછળ જવા માટે ટાંકા લોહીમાં કતલ કર્યા. "

જૂ જૂની વાર્તા.

દાહું હીમ જેવું; ઘણું ટાંકું.

૨. ઘણું જ પ્રિય અને શાંતિ ઉપજાવનાર.

" હું જે વખત કાંઈ નમાલી ખાવાની જણુમ કે પાઈ પૈસા ચોરી લાવતો તે વખત તેને ટાંકા હીમ જેવો લાગતો હતો ને શાઆશી આપતી હતી "

કોતુહલાળા.

ટાંકા હાળવો, બહુ તાપથી તપી ગયા હોય એ સારે ઝાડ વગેરેને છાંયે બેસી વિરામ લેવો.

" બપોર થવા આવ્યા એટલે જરા ટાંકા વાળવાને એક કુવા આગળ ઝાડને છાંયે બેઠા. "

શિવલક્ષ્મીની વાર્તા.

ટાંકા માર-મારવો, મુઠીઓ અને લાતથી સખત માર-મારવો.

ટાળો દેવો, વાયદા કર્યા કરવા; ઉડાવ્યાં કરવું.

" ગુરુજી ટાળો દીધો, તપથી કેમ વિખૂટો કીધો. "

મોંઘાતાખ્યાન.

ટીકો કરવો, (કપાળમાં.) નકામું આપી દેવું.

ટીલીઆ ભગત, (ઠેર ઠેર ટીલાં કરનાર.) ટીલાં કરી ભક્તિનો ખોટો આડંબર કરનાર.

ટીકું ચાટી જવું, મજબીયુમના જેવું આચરણ કરવું.

૨. કાંઈનું હરણ કરી લેવું; છેતરવું; કાવું.

ટુંકું કરવું, અમુક ચાલતી વાત, ટુંકાવવી; જતી કરવી.

૨. આ અર્થમાં "આયુધ્ય" અધ્યાદાર રહ્યો છે. જેમકે- "માતાએ મને મળ-યુથીમાં ઝેર કેમ ન પાડ્યું ? ચોતાના મરતા પહેલાં મને ટુંકી કેમ ન કરી ? "

મંથિ અને મોહન.

૩ પતાવવું; દરચુગર કરવું.

ટુંપી નાખવું, ચુંટી ચુંટી છૂટું કરવું એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી) નિંદા કરી હાલકું પાડવું, મહેણાં છાં શરમીંદુ કરવું; નીચું જોવાવવું, ઠાક મારી મારી નચણું કરવું.

ટુંપો દેવો, કોઈનો નફો ખુંચવી લેવો, કોઈને નફો ખાવા ન દેવો; કોઈને નફો લેના વચ્ચે અટકાવ કરવો.

ટેકનો તારો, મહા ટેકાલો માણસ.

" રે તું તો કાંઈ ટેકનો તોરો જણાય છે. નાક પર માંખ બેસે તો નાક કાપી નાખે એવો. "

પ્રતાપનાટક.

ટેકનું પૂતળું પછુ વપરાય છે.

ટેકરાં ટીપવાં, જાડા જાડા રોટલા બઝાવા.

(તરસ્કારમાં અથવા બેરકારીમાં વપરાય છે.)

અંધ્યાં ઝીલવાં, સંકટ કે આફત-અડચણ
જે આવી પડે તેની સામે થવાની શક્તિ
હોવી; માથે આવી પડેલું અટકાવવાને કે
ખમવાને શક્તિમાન હોવું.

‘મારાથી તો બાઈ હવે ઘડપણમાં અંધ્યાં
ઝીલાતાં નથી.’

આવસોઈ ઉડવી, આવસોઈ એ મુસલમાન
ધર્મમાં એક ઝનુની શબ્દ. ગણાય છે તે ઉ-
પરંથી) કુસ્તી થવી; લડાઈ નગવી; મા-
રામારી થવી.

“જૂઠા નીકળ્યા પછી તકરારનું વિરોધ
કારણ નહિ તો પણ ધૂળખલાની કુચસી
ને અડવાડિયામાં એકાદ વાર તો આવસોઈ
ઉઝા વગર રહેજ નહિ.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ઝાંહે જતું રહેવું; ધસાઈ જવું; જીવું થવું;
નાકાવત થવું; ખરાબ થવું.

“હદ ઉપરાંત કેદ વડે તેમનું શરીર છેક
ઝાંહે જતું રહ્યું છે તેથી મને તો ધારતી
રહેછે કે તે લાંબી મુદત નહિ કાઢે.”

“કોઈને બોધ મેં માન્યો હોત તો, આ-
વું વિપરીત ન ચાત,

મિત્ર મંડળી તારૂં નહો જરો, ચારે
ધોવનનો ચારો પાત; પરતાઈશરે, કલીશ
રાત મેં ન ગળ્યું-પ્રથાત.”

ધીરમક્ત.

“જા જાને કહે તહી. શું બકેછે ઝિને-
અહી, નહો જીવ જરો તારો લખ્યું એ
લલાટ છે.”

અંગદવિદિ.

ઝૂડો ઉરાડવો, કામમાં જરા મેળવવો;

વાહવાહ ચાથ તેમ કરવું.

(લાક્ષણિક.) ક્ષેત્ર-નામના કરવી.

“ગુર્નરકવિથી નર્મદાશંકરે, કવીશ્વર દલ-
પતરામે અને રા. બા. દરગોવિંદસે ત-

યા ખીજ સ્વદેશના વીરલાઓએ થોડાંક,
૫ પર સુધારાનો ભગવો ઝૂંટા ઠેર ઠેર ઉ-
રાડવો હતો.”

સ્વદેશવત્સલ.

ઝૂંટો રોપવો, ક્ષેત્ર મેળવવાની નિશાનીમાં
નિશાન ચડાવવું. (લાક્ષણિક.)

ઝૂલવું મૂકવું; લટકવું રાખવું; અંતર્યામી ર-
હેવા દેવું; લક્ષમાં ન લેવું; મુલતવી રા-
ખવું, દાલણુદોલણુ સ્થિતિમાં રાખવું.

ઝેર થવું, ઝેર જેવું. અળખામણું થવું; ઝેર
ખાવા જેવું ત્રાસદાયક થવું.

“ઝેર ચયા જરિયાની ગમ્મા, ટુટેલી કંથી
ધારી, ધન્ય ગોપીચંદરે, વૈરાગ્યને, જાહેવારી.”
પ્રાચીન કવિતા.

“ખાધુપીધું ઝેર ચર્ષ ગયું.” એટલે
ખાધાપીધાથી જે શક્તિ આવવી જોઈએ
તે ન આવી

ઝેર વરસવું (આંખમાં), સામાનું સાઈં જોઈ
બળવું; ઈર્ષ્યા ઉપત્ત થવી; અદેખાઈ થવી.

ઝેર વાટવું, કોઈને તુકસાન કરવાની તત્ત્વની.
જ કરવી (અદેખાઈને લીધે.)

૨. અદેખાઈ-ઈર્ષ્યા કરવી અથવા દેશાવવી.

ઝાટિંગ પાદશાહી, તોફાની અને જુલમી
કારોખાર; જંગલી ધોધાટ

ઝાલાં ખાવાં, અધવચ ટીચાં કરવું; અથ-
ડાયાં કરવું; નકામું રખખાં કરવું; ખોટી
ચર્ચા કરવું; કાંઈક મારવાં; કામનો પાર
ન આવતાં વાર લાગવી.

પતે બિચારો ઝાલાં ખાયાં કરે છે.”

ઝાળીમાંથી ઝડપાવું, થોડીયામાં રમતાં ના-
નાં છોકરાંનો વિવાદ થવો.

“છોકરા છોકરી ક્યારે પરજો, ફાણીનો
તો ઝાળીમાંથી ઝડપાવો જો, એવા અદે-
શા કરી તેની ખટપટમાં પડે છે.”

નર્મગદ્ય.

“ ૬૫૧૦ મુકવો-રહી જવો ” એમ પ્રયોગ
યાય છે.

૬૫૩ ૬૫૧ જાન્યુ, ફલંગ મારી કુદી જવું
૬૫૧૦ મારવો, ગપ ચલાવવી-ફલાવવી.

૨. યુક્તિસર બધે બેસતા શબ્દો બોલવા
દલે ચલાવવું, વાવડા કરવા; આશા આપી
, ફોગટ ફેરા ખવડાવવા; રખડાવવું.

૨. ઉચે ચલાવવું; ઉચેરવું; કુલાવવું;
ચલાવવું.

૬૫૧૦ ખવડાવવા, પશુ અર્થ ૧ માં બો-
લાય છે

ટાંટી લાગવી, રોગપર દવાની અસર થવી.
૨ પતો ન લાગવો

ટાચકા ફેડવા, ટોપની ચરચા કરવી, નિંદા
કરી હલકું પાડવું; તતડાવવું.

“ જોના હોય તેના ટાચકા શુ ફેડવા
કરે છે ? ”

ટાટલું કરવું; એમાં વાસણ માંજ સાક્ર
કરવાં.

ટાંટિયા કહું કરતા નથી, ચાલી ચાલીને
પગ ધકી ગયા છે અથવા પગમાં ધણી
કળતર યાય છે

ટાંટિયા ગળે આવવા, જુઓ ગળે આવવું.

“ પુરાવાની સાક્ષ્ય તો તૈયાર કરી પણ
એટલું ક્યાં છતાં આખરે મારા ટાંટિયા
મારાં જગામા આવ્યા તો કરું કેમ ? ”

મણિ અને મોહન

ટાંટિયા જોરમાં હોવા, ઉમંગ-ઉત્સાહની
સ્થિતિમાં હોવું; આશામય હોવું. “ આજ
કાલ તેના ટાંટિયા જોરમાં જણાય છે ”

ટાંટીયા ભાગવા-બેસવા, એ તેથી ઉ-
લટા પ્રયોગ છે

ટાંટિયા તૂટી પડવા, યાદી જતુ અથવા
પગમાં ધણી જ કળતર થવી.

ટાંટિયા રહી જવા પણ બોલાય છે.
જમ-“ મારા તો ચાલી ચાલીને ટાંટિયાન
રહી ગયા ”

ટાંટિયા તોડવા, નકામા મક્કા ખાવા-ફેરા
ખાવા. (કંટાળામાં વિરોધ વપરાય છે.)

“ બેસની અમરતો ભાઈ, કાલી ટાંટિયા
તોડવા કોણે કલા છે ? ”

ટાંટિયા પહોંળા થઈ જવા, ગમરાઈ જવું;
બમથી સપરવથર થઈ જવું, શીયાંવીયાં
થઈ જવું (પગની સ્થિરતા ન રહેવી તે
ઉપરથી લોકલેખિક.)

ટાંટિયા બેસવા, છેક નિરાશ થઈ જવું;
હિંમત હારી જવી; આશાનંગ થવું;
નાઉમેદ થઈ જવું

ટાંટિયા ભાગવા, (કોઈ અકસ્માત માટે
ખતાવ આવશે એવા વહેમથી, ધડપણથી,
નમગાઈથી, સખત માંદગીથી, નિર-
સાદથી કે નિરાશ થઈ જવાથી) અશક્ત
થવું; પગમા ને જોર હોય તે નમળું પડી
જવું; પગે નમગાઈ આવવી.

“ અમુક વર્ષે મરવાનું છે એમ કોઈ
બવિષ્ય કહે ને તે આપણા મનમા ફરી
જાય તો તેની ચિંતા આજથી યાય અને
તે વર્ષ નજીક આવતુ જાય તેમ તેમ મો-
રણ ને સંતાપથી આપણા ટાંટિયા ભાગતા
જાય ”

એ બેહેનો.

“ અરેરે, તે જતો રહ્યો હોય તો મારા
ટાંટિયા ભાગી ગયા, હાય હાય ? મારી
કમ્મર લગી પડી, અરે હું શું કરું ? ”

અ. ના. બા ૧ લો.

૨. નમળું કરવું, ને મૂળ જોર હોય તે
કમી કરવું.

૩. આગળ વધવાની હિંમત જતી
રહેવી; ના કમેદ થઈ જવું.

ટાંટિયા મેળવવા, મેળ મેળવવો (દિસાખમાં)

ટાંટિયા રંગવા, જુઓ ટાંટીઆ ભાગવા.

ટાંટિયા કાઢવો-ટાળવો, દૂર કરવું; જવું કે
રવું; આવતુ જવું બધે યાય એવી તજ-
વીન કરવી; પગ ટાળવો; ચલાવું બધે કે
રવું; ધરમાં આવતું અટકાવવું. (ધિકાર-

કંઠાળાને પાત્ર યથેલા માણસને વિષે બો-
લતાં વપરાય છે.)

ટાંટિયો ટકવો, એકને એક જગોએ કે ધં-
ધામાં રિયરતા વાળી રહેવું; નિરાંત બોગ-
વવી; પગ ઠેરવીને નિરાંતે બેસવું; નિરાંત
વાળી લાંબા વખત સુધી થોભવું.

“ બાઈ, મારી સંકળા દુઃખની તે હું શી
વાત કહું? તેના ટાંટિયો ધરમાં ટકતોજ
નથી, રોજ જોખમાં જોખી તે ચાળીસ
વખત બહાર રજળવા જાય છે. ”

સુબોધપ્રકાશ.

ટાંટિયો વાળવો, ચાક ઉનારવો-ખાવો; વિ-
સામે લેવો.

ટાંટર કરવી, વાંધો ઉઠાવી કંઠાઓ કરવો.

૨. ધ્રુજવું.

ટાંટ તડકો, સુખદુઃખ. તડકોછાંયડો પણ
બોલાય છે.

‘ એ બિચારાએ ટાંટતડકો મુઠ્ઠે નેધો
નથી. ’

ટાંટ ફેરા મારે છે, ટાંટ પાસે આવી શકતી ન
થી; ટાંટ વાતી નથી.

“ શિયાળામાં એક બનાતનું બદત પહે-
તું કે ટાંટ ફેરાગ મારે. ”

ટાંટક કરવી, એકાદો પદાર્થ ખાઈ-ચોંપ-
ડી શરીરને ટાંટ લાગે તેમ કરવું; પદાર્થમાં
રહેલા ગુણથી ગરમી સમાવવી.

ટાંટ ચઢવી, તત્ત્વમાં ટાંટ ચડે છે ત્યારે કામ
ચર્ચા શકતું નથી તે ઉપર કોઈ કામ કરવાની
ના પાડતું હોય અથવા કંઠાળતું હોય ત્યારે
તેના સંબંધમાં બોલતાં વપરાય છે.

‘ ખાવાનું બેઠાંએ છીએ ને કામ કરતાં તે
ટાંટ ચડે છે. ’

ટાંટ પાટિયાં કરવાં, ખાઈ પી નિરાંત ધરવી.

ટાંટા દેવા, (ટાંટા કામ દેવા.) ઉપરથી દે-
ખીતું સાઈ પણ કાળજીમાં તીર વાગે તેવું
કોઈ પ્રત્યે બોલવું; કાવડે મોટે મહે-

ણું મારી સામા માણસને જીવ બાળવો.
(બહાર દેખીતો ફાલ્સો ન ઉઠે પણ કાળ-
જીવું બળે એવા ને ગુપ્ત કામ તે ટાંટા કામ
કહેવાય છે.)

ટાંટા પથરા જેવો, (માણસના સંબંધમાં)
ધીમું; સુસ્ત; એકને એક ટેકાણે પડી રહે
એવો ચંચળતા વિનાનો પુરુષ; પથરાની
પેટે એકને એક ટેકાણે પડ્યો રહે, અને
જાતકીએ-ધમકાવીએ ત્યારે ખીછ જગોએ
ખસે તેવો.

“ સસમામા, અહો, એના તો ઉત્તર અ-
નેક છે, પણ જતું તો ખરું. ચાલ્ય, ચાલ્ય,
તું વહેલી ચાલ્ય; અલિ, વાહરે ! કેટલી વાર !
ટાંટા પથરા જેવી દેખાય છે ને ગુ ? ”

સસમામાખ્યાન.

૨. ટાંટું ઘોરાયા જેવું, (સંધેલું)

ટાંટું શીતળ, (પાણી.)

ટાંટા પહોરનું, (ઠંડા પહોરની ઠંડા પવનની
લહરીમાં જેમ વૃક્ષપત્ર આનંદથી હાલે છે
અને તે ઉપર બેસનારાં કોકિલાદિ પક્ષીઓ
ગુલતાન રહે છે તેમ ટાંટા પહોરની વાતો
કે ગપાટામાં પણ સેગા યથેલા માણસો
ગુલતાન યઈ વાધરે ચઢે છે તે ઉપરથી)
નવરાશની વખતનું; નકામા-ગમતની ખા-
તર બરોજરિયામાં બેઠા હોઇએ તેવી નિ-
રાંતની વખતનું, ઠંડા કાળખતું. ‘ ટાંટા
પહોરના ગપાટા. ’

ટાંટાં પાટીઆં કરવાં, ખાઈને નિરાંત વાળવી.
ટાંટા પાણીએ ખસ જવી, વગર ચલે કંઠ-
ક ટળવું; વગર પ્રયાસે પીડા નાશ પામવી.

ટાંટા પાણીનું માટકું, સું કે ચોં કંધો સિ-
વાય સધણું મૂળે મોઢે જોયાં કરનાર મા-
ણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

૨. ઠંડા મિત્તજનું; શીત સ્તમાવનું પણ
લાગ આવે તો ગોગા ગમકાવે-હંધું જીવું
કરે તેવું.

દાદા સમ, સમ ખવડાવવાની અસલ ન્દી
ન્દી રીતો હતી. કોઈ મૂર્તિ આગળથી
ધરાવેલાં ફૂલ ઉપાડી લેવાં અથવા કોઈ
દેવને પગે હાથ મૂકવા એ દાદા સમ
કહેવાય છે ધણી આકરા દાદા સમ
ખવડાવવામાં આવે સારે બ્રાહ્મણને ગમે
હાથ મૂકાવે છે અથવા એ કરતી પણ
ધણી સખન ખવડાવવા હોય તો ગાયને
ગમે છરી મૂકાવવામાં આવે છે. એમ ક-
રાવવાનો હેતુ એટલોજ કે ન્દી સમ ખાય
તો બ્રાહ્મણ કે ગાયને માર્યા નેટકું પાપ
લાગે

વળી ઉના તપાવેલા મોદાની, ઉના ઉડળતા
પાણીની, કે ઉના તેલની કોઈ અમુક મરતથી
મમ ખવડાવવામાં આવે તેને ઉના સમ
કહે છે.

દાદિયો તાવ આવવો, આ પ્રકારના તાવ-
વાં બગાસાં આવે છે, અંગ ભાગે છે અને
કામપર ચિત્ત લાગતું નથી તે ઉપરથી જે
માણસ કામ કરતા કટાળનો હોય અથ-
વા નાખુશી બતાવતો, હોય તેને વિશે
બોલતાં વપરાય છે કે એને તો દા-
દીઓ તાવ આવ્યો છે અથવા કામ કરતા
તો દાદીઓ તાવ આવે છે

ટાકું ગાર જેવું, તેજ વિનાનું, નમાકું.
(માણસ)

ટાકું થયું, શાંતિ થવી, નિરાત વળવી
“ પાંડવ હરિએ મૂક્યા નથી, કૌરવપતિ
ક્યાં ચાઓ ફૂર્મતિ,
“વન ગયા તો ટાકું થયું, હજી તમારું કપ-
ટ ન ગયું ”

સુરેખાહરણ

ટાકું છમ કરવું, ગટ કરી જઈ—પચાવી પ-
ડી ઢેકણે કરવી (વણ)

કોઈનું નાણું ઉચાપત કરી તે વિશે કાંઈ
બાણુના નથી એમ બતાવવું

“ ધણી વર્ષ સુધી વહિયાત રૂપિયા લેવા
આવ્યો નહિ, એટલે તો મુલાંજીએ રૂપિયા
દાદા હમ કરવા નિશ્ચય કર્યો. ”

ગધંવસેન.

ટાકું પડયું, શાંત થયું; ચઢેલો યુસ્મો—તામ-
સટ્તિનું શાંતન થયું; નરમ પડયું; જોર
કમી થયું; શાંતિ થવી; બંધ પડયું; રામનુ.

“ વાત દાદી પડી—હુલડ ટાકું પડ્યું, ઈ. ”

તે મારા ઉપર નેટલો તપી ગયો હતો
તેટલોજ આખરે ખતાઈને દાદો પડ્યો ”

૧ જાંખું થયું.

“ મોવ દાદો પડે તેથી કેટલીક વાર તો
જોઈ મૂકીને પણ તે વધેરી દેવો પડે. ”

દે. કા. ઉત્તેજન.

૩. યુગલું.

‘ દેવતા દાદો પડ્યો ’

ટાકું પાડયું, શાંત કરવું, જોરનો કંડો પાડવો.

૨. યુગલું.

ટાકું પાડી પલાળયું, તપી ગયેલો—ગરમ
થયેલો મિલન શાંત પાડી ચોતાના મતનું
કરવું, ધીમેધીમે યુક્તિસર સમજાવવું; પ-
રમોણું.

“ હુ તેને દાદો પાડી પલાળવા તો
ગયો પણ શેનો પત્રજો ? એકનો બે થયો
નહિ ”

ટાકું પાણી રેડયું, (મનની જાતિ પર) અ-
સર કમી કરવી; શાંત પાડયું; જોર ધીમું
પાડયું—નરમ પાડયું.

“ આ રાત તેના ધણી સાથે આનંદમાં
કાઢવાનો કસાવ કર્યો હતો પણ કરજુના દિ-
લગીર ચઢેરાએ તેના ઉત્ત્રાસ ઉપર ટાકું
પાણી રેડયું; ”

કરજુધેવો.

ટાકું પેટ, નિરાંત; સંતોષ; કાંઈપણ ઉચાટ ન હોય એવી સ્થિતિ; નિશ્ચિંત હાલત ટા-
હાં પેટ, વસતાં પેટ, ફીકરા જણાવે ને
ધર ભરવે ' એમ આશીર્વાદ દેતાં સ્ત્રીઓ
વાપરે છે.

ટાકું લોહી, (બ્યારે નિરાંત અથવા શાંતિ
હોય છે સારે લોહી ઠંડુ હોય છે અને
બ્યારે ચિંતા-હ્રમતા-તમોચુલ હોય છે સારે
લોહી ગરમ થાય છે તે ઉપરથી.) નિરાંત;
કોઈપણ તરફની ચિંતા ન હોય તેવી
સ્થિતિ શાંતિ; ઉચાટ-વિનાની સ્થિતિ.

“ભાઈ તમારે ટાકા લોહીના રોટલા
ખાવાના છે એટલે મકરકુંદીએ શા સાર
ન સ્વેડે ? ”

“શરવીર રત્નપૂતાણિયોએ પોતાનાં પે-
ટથી પણ વહાણાં બાળકોને પતિની પાછળ
જવા માટે ટાટા લોહીમા કતલ કર્યા ”
શૂ ભૂતી વાર્તા.

ટાકું હીમ જેવું; ઘણું ટાકું.

૨. ઘણું જ પ્રિય અને શાંતિ ઉપખ-
વનાર.

“હું જે વખત કાંઈ નમાશી ખાવાની
જણસ કે પાઈ પૈમો ચોરી લાવતો તે વ-
ખત તેને ટાકો હીમ જેવો લાગતો હતો
ને સામાશી આપતી હતી ”

કૌતુખાળા

ટાકો ઢાળવો, બહુ તાપથી તપી ગયા હો-
ઈએ સારે ઝાડ વગેરેને જાયે બેસી વિ-
રામ લેવો.

“બપોર થવા આવ્યા એટલે જરા ટાકો
વાળવાને એક કુવાં આગળ ઝાડને જાયે
બેઠા. ”

શિવલક્ષ્મીની વાર્તા.

ટાકો માર-મારવો, મુકીઓ અને લાતથી
સખત માર મારવો.

ટાળો ઢેવો, વાપણ કર્યા કરવો; ઉડાવ્યાં ક-

“શરજીએ ટાળો દીધો,
નૃપથી કેમ વિખુટો કીધો. ”

મોંઘાતાખ્યાન.

ટીકો કરવો, (કપાળમાં.) નકાસુ આપી
દેવું.

ટીલીઆ લગત, (ઠેર ઠેર ટીલાં કરનાર.)
ટીલાં કરી ભક્તિનો ખોટો આડંબર ક-
રનાર.

ટીલું ચાટી જવું, મપ્પીચૂમના જેવું આ-
ચરણ કરવું.

૨. કોઈનું હરણ કરી લેવું; છેતરવું;
કમવું.

ટુંકું કરવું, અમુક ચાવતી વાત ટુંકાવવી;
જતી કરવી.

૨ આ અર્થમાં “આયુધ્ય” અધ્યાહાર
રહ્યો છે. જમકે-“માતાએ મને મળ-
યુથીમા જેર કેમ ન પાપુ ? પોતાના
મરતા પહેલાં મને ટુંકી કેમ ન કરી ? ”
મણિ અને મોહન.

૩ પતાવવું; દરશન કરવું.

ટુંપી નાખવું, ચુંટી ચુંટી છૂટું કરવું એ
તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી) નિંદા કરી હ-
લકું પાડવું, મહેણાં ઈર્ષ્ય શરમીંદ કરવું;
નીચું બેવડાવવું, ઠોક મારી મારી નાખવું
કરવું.

ટુંપો ઢેવો, કોઈનો નફો ખુંચવી લેવો; કો-
ઈને નફો ખાવા ન દેવો, કોઈને નફો લેતાં
વચ્ચે અટકાવ કરવો.

ટેકનો તારો, મહા ટેકીલો માણસ.

“રે તુ તો કાંઈ ટેકનો તોરો જણાય
છે. નાક પર માંખ બેમે તો નાક કાપી
નાખે એવો. ”

પ્રતાપનાટક.

ટેકનું પૂતળું પણ વપરાય છે.

ટેકરાં દીપવાં, જડા જડા રોટલા ધડવા.
(તરચારમાં અથવા બેરકારીમા વપ-

ટેકા આપવો, મદદ આપવી અનુમતિ આપવી

ટેકા કરવો, મદદ કરવી
૨ આશ્રય આપવો.

ટેકા પડી શકાવો, (ધરતો ટેકા પડી બા ગવો એટલે ધગ નિભાવનાઈ—જેને આ ધારે ધર ચાલતું હોય તે માણસ ગત થયું)
જેના ઉપર આધાર હોય તે માણસ અથવા વસ્તુ જૂદી પડવી-જુદી પડવી-ગત થવી, જેના પર ઝૂકાતું હોય તેથી ૨ કિત થયું, નિર્વાહ મનુ

ટોપી લઈ જવી, હેતરવું

ટોપી ધાવવી, દેવાણું કાઢવું

૨ જનસમૂહમાં હલકું પડવું, તિર્નજ થવું

૩ ખાખી થવું

૪ મગારમાથી નીકળી જવું

ટોટલે મૂંઝવું, ન સેખવું ન ગણવું, દર કાર ન કરવી ધ્યાન ન આપવું, બેરમા

રીપી જાયે દર મૂળી દેવું, કોરે મૂંઝવું, જીયું મૂંઝવું, વિસારી દેવું, સતાડવું, મૂકી જાડવું

“ છેલ્લે તેણે જોયેશોને એવી સતાદ બતાવી કે કપાશીઓ માયે સમાધાન કરવાની વાત હમણા જગા ટોલે મૂંઝવે એટલે તમને જાણારો કે કેમડિમોના કેમ આતુરતાથી કપાશીઓની વતી તમને સમજાવે છે ”

શે કપાસમાળ

“ મોટા મોટા ટોલાઓ દ્રવ્યના શ-રમાશરથી અને મોટાખમા પારકાને સાર જોગી રીપો બરે છે ને ધસડ ને દેશી મરીમો તેઓને આપવાનું અને દેશ સુધા રવાનું કામ ટોલે મૂળી જાડે છે ”

નર્મમથ

ટોટલો મારવો, વિલબ કરવાને અર્થે જૂદી જૂદી આશા આપી કામ લખાવવું, મુન તવી રાખવું ટોટલો દેવો પણ બોલાય છે

૬

ઠગ પાટણનો રહેવારથી (મોટું બહોળું અને ન્યા ઠગાર જવાય એવું ને પાટણ તે ઉપરથી) હુમ્મું ખદ, શક હુતાર સસમામા-(મર્મ સમજવા જેવે વેરે) હયા નાગરિકા ! આતો બનેય ઠગ પાટણના રહેવાશી દેખું ! અરેરે ! વિધાતાય વાડમા વરસ્યો લાગે છે !

* * * * *
“ કૃષ્ણદેવ—અહો વરાનને ! અમે ઠગ પાટણના નથી એટલે અસલ બોલનારે નથી ”

સસમામાખ્યાન

ગયું ગાડું, ફરી પતો ના લાગે એવી

વસ્તુના સનધમા એ વપરાય છે,

‘ ઇતિહાસ જોગળમાં પણ કંઈ ગયું ગાડું હતું ’

બાળકાનો આનંદ.

ઠૂંકાની ડાકણ, વેસ્યા, લપટ ઓ

‘ લોગની ઓગોને અનીતિને રસ્તે દો રનાર રાંડ ઠૂંકાની ડાકણ હુ રૌરવ નકંમા પડા વિના રહેતાર નથી ’

મણિ અને મોહન

ઠેરી કાઢવું, તિરકારથી કાઢી મેલવું

“ ગડુપુરીને બાતિ પેળે કે એ હુમ્મો; ફખણી રખેને કાવી નય ને મને ઠેરી

કઠાવી દીવાનગીરી મેળવી લે, ”

ગર્ધવસેન.

કંઠક કરવી-દેવી, ધીમું-ટાઠું પાડી યુ-
ક્તિથી સમજાવવું. (ગરમ મિનજવાળા
માણસને.) મધુર શબ્દો બોલી ગરમ ય-
થેલા મિનજને શાંત કરવો.

૧. ટાઠક કરવી જુઓ.

કંઠા લોહીનું; નિરાંતનું; ઉચાટ વગરનું; સુ-
ખચેનું.

કંઠી મરકરી, ઉપરથી સમજાય નહિ ને અં-
દરખાને મરકરી થતી હોય તેને માટે
આ પ્રયોગ વપરાયછે. કાવકું મોં રાખી ક-
રેલી મજાક.

કંઠીલ જવું; ઝાડે જવું; દિશાએ જવું;
ખરસું જવું. (શ્રાવકોમાં)

કંઠું પાણી રેડવું; શાંત પાડવું; નાઉમેદ
કરવું; નિરાશ કરવું; નિરાશ કરવું; અસ-
ર ઝોણી કરવી.

‘ આ સ્વદેશાભિમાનીએ એક કંપની
બોલી કરવા માગણી કરી પણ ડાહ્યા મા-
ણુમે એ તેની આ યુક્તિ ઉપર કંઠું પાણી
રેડ્યું. ”

કંઠે પેટે, નિરાંતે; ટાઠા લોહીએ, મતોય રા-
ખીને.

૨. મોઢું કાવકું રાખીને.

“ કીક કંઠે પેટે એમ મરકરી કરતાં શી
ખો છે ? બકરી આઠ આતાં શીખી ખ-
રી ? ”

કણ કણ પાક આપવો, માર મારવો.

કણ કણ પાળ, સમજ કે દ્રવ્ય વિનાનો પુરપ.

‘ કણ કણ પાળને મદન ગોપાળ ’ એ ક-
હેત છે.

કમક દીવી, સુંદર બાંધાની અને મનોહર
ચાકની ઓ.

કરી હામ બેસવું, નિરાંત વાળીને બેસવું;
અસહ્ય દેકણે બેસવું-રવું. નિગ્રહ રિયત
માં રહેવું; આડી અવગા ઉપાધિ ટાળી એ-

ક વૃત્તિએ રહેવું; હારી યાત્રી નિરાંત વા
ળીને રહેવું.

“ પચાસે જઈ પહોંચ્યોરે, દેકણે ન બે-
ઠો કરી. ”

દ્યારામ.

કાગા મારવા, મોઢામાં દંડા મારવા. (રમત-
માં.)

કાઠો બેસવાં, દુર્દશામાં આવી પડવું; પ-
ડતી હાલતમાં આવી જવું.

૨. નાઉમેદ થઈ જવું; આશાભંગ
“ થવું; હિંમત હારી જવી. (લીધેલા
કામમાં નિષ્ફળ થવાથી)

કાઠાં લાગવાં-રંગવાં, પુષ્કળ માર માર-
વો.

૨ એકદમ ભંડેથી પડી જવાથી કાઠાં-
માં ધ્વજ થવી.

કાઠાં રંગાઈ જવાં, કાઠાંમાં સખ ઈજ્જ ચાપ
એવી રીતે વાગવું-પાડાવું.

“ જાય છે કે નહિ; આદિ ઉત્તો-
તો કાઠાં રંગાઈ જશે તારાં. ”

૨. અણુધારી તુકસાનોમાં આવી પડવું.
કાઠાં વેરી નાંખવો, મારી મારીને શક્તિ-
હીન કરવું.

“ બહુ બોલ્યો તો કાઠા વેરી નાખીશ, ”

કાઠાં-કમ્મરનાં કાડકાં જૂદે જૂદાં કરી
નાખીશ.

કાઠિયું બેસી જવું, પડી ભાગવું; દુર્દશા-
માં આવી પડવું; જે આધારે કામ નબું
જતું હોય તે આધાર પડી ભાગવો.

હામ બેસવું, -પડવું, બોવાપણું જડવું-દામ
લાગવું.

“ માર શોક્ય પગલું બોવાય હતું તે
હવે હામ બેસું અથવા દેકણે પડ્યું ખરું. ”

૨. રંડાયવી ઓએ નાતરે જવું; (કા-
ળો-કાણી વગેરે નીચ જાતિમાં.)

‘ ફલાણી ફલાણીને ત્યાં હામ બેડી ’

૩. હારીયાત્રી નિરાંત વાળીને રહેવું.

“ પોતાનાથી ન ચાલ્યું એટલે કહે છીને
કામ એકા.”

કામ કીકરાં ઉપારવાં, ક્યાળા બરવા; ધર-
વાખરો ઉપાડી લઈ જવો; ધરનો વપરાતો
તમામ સામાન લઈ ઉપડી જવું.

કામ ઠેકાણા વિનાનું, પાપા વિનાનું; દંગ
વિનાનું, ઉડેલ તબિયતનું; જરાક ઘેસળા
વાળું; વાપેલ; બલિવાર વિનાનું.

૧. ગોઠાળા બરેલું, ગરમકાલવાળું;
અશ્વરિયત

“ આ કામ-કામ ઠેકાણા વગરનું છે” એક
સે એમાં કઈ ચોખવટ-બલિવાર નથી

“ મુરખને કહેતાં શું એને નાણું. મિથ્યા
લવરી કરે મન ગમતી, નહિ તેમાં કામને
ઠેકાણું-મૂ.”

દયારામ.

૩. પાપા વિનાનું.

“ કામ ઠેકાણા વિનાનું માણસ ” તે કામ
વિનાનું ઢોળવું કહેવાય
ઠાર-ઠોર કરવું, હથિયારથી તરતજ છૂપ જાય
તેમ કરવું, છુપ કરવું, મારી નાખવું.

૧ ધણી નુકસાનીમા આણવું
ઠીક છે, ખમર લઈશ-જોઈ લેઈશ એવા અ-
ર્થમા વેર લેવાના સંબંધમા વપરાયછે ‘ઠી-
કછે, યાદ રાખજો’

૨. જોઈશ-વિચાર કરીશ ‘આ કામ-
કરજો, ઠીકછે.’

૩. સાઈ છે ‘કમ છે? ઠીક છે’

કીકરાં ફેડવાં (ઠેર ઠેર), યોડા યોડા પણ
એનુભવ લેવો; માથું મારવું; જૂઠા જૂઠા
વિષય તરફ આ કરવું.

(જે માણસ પગ ઠેરવીને ધધી ન કરે પ-
ણ અહીંથી તહીં તે તહીંથી અહીં એમ
યોડા યોડા દિવસ રહે અને ઠેકાણે ન પડે
ત્યારે એમ બોલાય છે.)

૨. નકામી લઠાઈ ઊભી કરવી-કરાવવી.

૩. વચ્ચે પડવું.

કીકરામાં ધૂળ પડવી, ખાધા પીધા પર ધિ-
ક્કાર પડવો; બચ્ચું એનું આધુપીધું અને
બળી એની અક્કલ; આધુ પીધું છુટી પ-
ડવું વ્યર્થ જવું.

૨. ચાલતું ગુજરાત અટકી પડવું.

“ એના કીકરામાં ધૂળ પડી કે પોતાના એ-
કના એક-છોકરાને મદા મદા ફૂ.ખ પાડે-
છે ”

‘કીકરામા ધૂળ નાખવી’ એટલે આધુ પીધું
ખરાબ કરવું; ઘડપણમા કલંકિત થવું, બ-
દનામ કરવું; મેળવેલી કીર્તિને ઝાંખ લગા-
ડવી, અથવા તેનો ખીન્ને અર્થ ખાણુ ખરાબ
કરવું; ખાવે પીવે હેરાન કરવું; ચાલતુ ગુ-
જરાત અટકાવવું.

કીકરું ફેડવું, ખાણુ ખરાબ થવું; ખાધે પી-
ધે હેરાન થવું

૨. રોજી વટવો, જે વડે ગુજરાત ચાલ-
તુ હોય તે બંધ થવું.

કીકરું ફેડવું, કોઈની ઉપજીવિકાનો આ-
ધાર નમ્ય એમ કરવું; કોઈના ચાલતો ગુ-
જરાતમા વિશેષ કરવો

કુગાપાણી કરવાં, નાસ્તો કરવો, ચોકક
ખાઈ લેવું (સવારમા) (અહીંથી લોકો
અહીંથી ખાધા પીધા ને મિઠાઈ વગેરે ખાયછે
‘તેને કુગાપાણી કહેછે તે ઉપરથી)

કુઠવો મૂકવો, રડવું. (પોક મૂકીને)

“આ નથી જોવાતુ રે મારા નાથા એમ
કહી વળી કુઠવો મૂક્યો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

કુઠામાં ઠેલવું, (કાડતું કુઠું જેમ કાઠના
સેખામાં નહિ તેમ.) ન ગણકારવું, વિલ-
વગરનું-માથ વગરનું હોય એમ ગણી કાઠ-
વું. કોઈના તરફ ખેદકારીથી જોવું
કુમકો આવવો-મારવો, દોરી તાણવી-ખેં-
ચવી-(કનકવાની)

કુસ કાકવી, ચકવતુ, કાપર કરવું. (માર મારી
કે મહેનત કરાવી)

કાણું કરવું; (વગે બેસાડવું-કરવું એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી)

ધધા રાજગારની જગો રોધવી.

૨. મારવા-નુકસાન કરવાનો ધાટ ધડવો.

કાણું ક્યાં બળ્યું છે? બોલવામાં ઢંગ ધડો.-ધડ માથું ન હોય તેવા માણસને માટે વપરાય છે.

૨. ધ્યાન-દરકાર કે કામ કરવામાં જીવ ન હોય તેવાને માટે પણ વપરાય છે.

જમ-“હું તો તૈયાર છું પણ તારું ઠેકાણું ક્યાં બળ્યું છે” એમ રીસમાં બોલાય છે.

ઠેકાણું આવવું; રાગમાં આવવું; રીતમાં આવવું; મર્યાદાથી વધવું; પાશઃ થવું (માણસ) “વનિતા વંડી નેહ, કામ એનો નવ આવે.”

શામળમટ.

૨. થોડું થોડું કમૂચ કરવું

“તેનો વાક કમૂચ કરાવવાને માટે આટલો બધો ચલ કયો લારે હમણા ઠેકાણે આવ્યો” અથવા—

“પત્રી તે નિરાશ થઈ પોતાના સ્માર્ય તરફ નજર રાખી આપોઆપ ઠેકાણે આવી જશે”

દરબુધેયો.

ઠેકાણું કરવું; જ્યાં તું ત્યાં મૂકવું. (વેરાતું.)

૨. સંતાડવું-દાટવું. (નાણું)

૩. હડાવી દેવું. (પૈસા.)

૪. ઠાર કરવું; મારી નાખવું.

“વિદ્યારામ ની પાસે મોહોરા હતી તે સેઈ લેવાને લક્ષ્મીરામે એને રસ્તામાં ઠેકાણું કર્યો.”

જ્ઞરાજસ.

“શું તે અમાગિયો જીવે છે? મેં તો ધાડું કે તેં તેને ઠેકાણું કરી દીધો હશે.”

અરેનિયન નાઈટ્સ.

ઠેકાણું થયું; પોત પોતાની જગોએ જતા રહેવું.

૨. ગુમ થઈ જવું; ખરી જવું

ઠેકાણું પડવું; મુકામે પહોંચવું.

“અરે આપણે તો ઠેકાણે પકા પછી રાજાજી કાણુ જાણે ક્યાંય રખડતા હશે. ? પ્રતાપનાટક.

૨. રાજગારે લાગવું; ધધે વળગવું.

“જ્યારે તું ઠેકાણે પડી બે પૈસા લાવતો થઈશ લારે મારી આંખ હરશે.”

૩. વ્યવસ્થામાં આવવું; પાધર થવું; રાગે પડવું.

૪. બોલાવણી વસ્તુ જડવી-હાથ લાગવી.

ઠેકાણું રહેવું; ફાટી ન જવું; થેલા ન બનવું; વિવેકથી રહેવું; રીતસર-મર્યાદામાં રહેવું.

“તારું મંગળ ક્યાં ઠેકાણું રહે છે. ?”

ઠેકાણું રાખવું; ચોક્કસ રાખવું; સાવધ રાખવું; બેમર્યાદ ન થવું અથવા ન થવા દેવું. (કાળજી, ચિત્ત, જીવ, મગજ.)

“નિશ્ચિ વરશે તમને રામ, ચિત્ત રાખો તમારું કામ”

કવિ ગીરધર.

ઠેકાણું લાવવું; મર્યાદામાં આણવું; વહી જવા ન દેવું; રીતમાં આણવું.

ઠેકાણું પહોંચાડવું; ધારેલે ઠેકાણું સંપૂર્ણવું. નુકસાન કરવાના અર્થમાં વપરાય છે.

“વાદ રાખજે હું તને ઠેકાણું પહોંચાડીશ.”

ઠેર ઠેર કૃતરાં બસાવનાં, ઠેકાણું ઠેકાણું લદાઈના મૂળ શેપનાં અથવા નારદવેડા કરી માહો-માંહે લદાઈ જીભી કરી વેર વહોરવું; ઠેરઠેર લોકોની નિંદા વહોરવી.

૨. ઠેકાણું ઠેકાણેથી પણ થોડો થોડો અનુભવ લેવો. માથું મારવું; ઇપ્પન

ઉબો મારવો, મોઢા મોઢા કાળીઆથી ઉના-
વળે ખાઈ લેવું.

ઉઝાણુ હાંકવી, જોડી ગપ ચલાવવી-ફેલાવવી.
હરથે વિખ ના વળે એવું, ધણુંજ ખા-
રીયું; ડસીલું. (સાપ જવું)

“જહાંપનાહ, એનો વહેમ ખસે એવો
નથી, એ તો વખત જતાં ઉલટો વધ્યો
છે; તે * * * હરથે વિખ ના વળે એવો
થયો છે.”

પ્રતાપનાટક.

હહાપણુ ડાહ્યો, વગર કારણે. જેમાં તેમાં
સમજ વિના માથું ધાલી હહાપણુ ડાળનારને
વિશે બોલતાં વપરાય છે.

હહાપણુ ડાળવું; પતરાણ કરવી; સમજ
વિના માથું ધાલી આગવું હહાપણુ ચલાવવું;
કુલાશ-ગડાઈ કરવી.

હાગળી ચસકવી-ખસવી, માંડા બનવું;
ધેલા થવું; મગજ ભગી જવું; ફાટી જવું;
ખલાવડે બનવું; ચળી જવું.

‘ભટજની હાગળી ખસેલી જોઈ સિદ્ધ
રાજે કંથુ કે મારી ચિટ્ટી તો નહિ ચાલે
પણુ હું જુક્તિ બતાવું તે કરે તમારી મન-
કામના પાર પડશે’

સધરાજેસંધ

હાટ વાળવો, એકદમ ઊંધુ વાળી નાખવું; મમે
તે કરી નાખી સલાનાશ વાળવું, મોઢું
તુકસાન કરી મૂકવું; સંહાર કરવો

“હાટ વાળ્યો રે ડાશીએ હાટ વાળ્યો.
વડ સાસુ વેરણુ થઈ મારી,
હરખ દેવાનો ટાળ્યો રે.”

ડાશીએ
મામેફે

“હહાપણુ તો હાટ વાળ્યો.
ધર્મનો માર્ગ ટાળ્યો”

દ્યારામ.

હાટ કરવા-દેવા, અપવાસ કરવાને આગલે
દિવસે સારી પેઠે ખાઈ લેવું.

“નળ-હાટો દેવાયો હોય તો, હવે પેલી
વાત આગળ ચલાવ.

વિદુષક-રહો, થાય છે, આટલો લાડ
ખાઈ લેવા દો.”

નળદમયંતી નાટક.

હાટી દેવું; સંતાડવું; હાખી રાખવું; કાઢના
જાણુવામાં ન આવે એમ કરવું છૂપાવવું.
(લાક્ષણિક)

“હવે તે વાત અહીં ને અહીં દારી
દે ભાઈ, નહિ તો તારી વાત તે જાણી.”
હાખા જમણી કરવું, બહાણ અળખામણું
કરવું.

ર આંખ આડા કાન કરવા.

હાંડ પડવું; જવું રહેવું; રસતો પકડવો, ની-
કળી જવું; સટકી જવું.

હાખા પગનો અગારો, હાખા પગની ધૂળથી
મા છોડરાને કપાળે દ્રષ્ટિ બેઠી હોય તે દૂર
કરવા નિશાની કરે છે તે.

હાખી આંખ ફરકવી, જ્યારે હાખી આંખ
ફરકે છે સારે પુરથો અપશુકન અને સ્ત્રીઓ
શુભ શુકન માને છે.

પુંસાંદક્ષિણ નેત્રસ્ય સ્ફુરણ મિથ મુચયતે
નારીणां विपरीतंच विपरीतं तयोः पुनः॥

“શલ્યસુભટ રણુમા પડ્યો, દુર્યોધનને
પડિ ફાળ, દેહ કૂળે ફરકે હાખી આંખડી,
હવે આખ્યો કાળ.”

કવિ બાઉ.

“સખિ ! આજે મારી હાખી આંખ
ફરકે છે ! થોડા સમયમાં પતિ આવ્યા
જાણુ”

મત્યમામાખ્યાન.

હાણું મૂકવું, અળખામણું-અણુમાનીતું કરવું.
(માનીતો હોકરો જમણા બોળાપર બેસે
અને અણુમાનીતો હાખાપર બેમે એવી જ
પરંપરાની રીત કહેવાય છે તે ઉપરથી.)

“પરાપૂર્વથી પ્રભુના છે,
તેતો પ્રભુતણા શુભ ગાય;

કુંડું વધવું (માથે), હજમત વધવી;
(હસવામાં.) માથે બાજરીના કુંડા નેવી-
બહુ હજમત વધી હોય સારે એમ બોલાય
છે. બાજરિયું વધવું પણ કહેવાય છે.

કુબકી ખાઈ જવી-મારી જવી, (કાઈ પ્રાણી
પાણીમાં કુબકી મારે છે સારે તે બહાર
જણાતું નથી એટલે ઉપર દેખાતું બંધ
થાય છે તે ઉપરથી.) કામ કરતાં વચમાં
જતા રહેવું; નજર ચૂકવી સટકી જવું. (કં-
દાળો પામવાથી કે માથેથી નેખમ ઉતારી
નાખવાના હેતુથી.)

કુબકી મારી આવવી, (નેમ પાણીમાં
કાઈ કુબકી મારી થોડીવારમાં બહાર આવે
છે તેમ) જરાવારમાં જઈ પાછું આવવું.
ડેરા દેવા (ઉપર), મુકામ કરવો;
૨. તકુપ થઈ જવું.

“સતો દિયારે અગમપર ડેરા ”

પ્રાચીન કવિતા.

ડાક ઊંચી કરવી, અંધારામાંથી અજવા
ળામાં આવવું-બહાર પડવું

૨. ગરીમાઈમાંથી ઊંચી ગિયતિએ
આવવું.

૩ મંદવાડની પધારીમાંથી બેઠા થવું,
સારી સ્થિતિએ પહોચવું

ડાક ઊંચી ન કરવી, હલકાપણાને લીધે
અથવા શરમને લીધે દગાઈને-નમીને ચાલવું-
વર્તવું.

૨. ધણાજ કામમાં ચુંથાયાને લીધે આ-
સપાસ શું થાય છે તે ઊંચું માથું
કરી ન જોવું.

ડાકી ભાગવી, કાઈનું જોર તોડવું. (બચત
નાણાનું કે રકમનું.)

૨. પૂર્ણતા તોડવી.

નેમ-“ પાંચમે રૂપિયાની ડાકી બાગી
સારે લગન થયું, ચાર પેમાને માટે રૂપિ-
યાની ડાકી બાગવી પડી. ”

ડાકું કાપવું, વિશ્રામધાન કરવો.

“જેને પાળાપોષી આટલો મોટા ક્યો
તે તું હવે માંડે જ ડાકું કાપવા બોલો
યથો છું. ? ”

ડાકું ધરવું, અણીને પ્રમંગે-તકપર વચ્ચે પડી
અડચણ નાખવી કે કામ અટકાવવું. (કાઈ
માણસને)

ડાકું ધૂણાવવું, હા અગર ના કહેવી
(ડાકું ધૂણાવી.)

ડાડકાં છોલવાં, (બહુવચનમાંજ વપરાય છે.)
બિનઆવડતવાળા માણસને માટે બોલ-
વામાં આવે છે, ધધો રોજગાર ન હોવો

“ શુ કરે છે ધૂજ એ, બેઠો બેઠો ડા-
ડકાં છોલે છે. ”

ડાખાં ચારવાં, બિનઆવડતનું રહેવું.

ડાશી મારવી, લોટ બાફવો; પોટીસ જેવું
ગોતાબાફવું કરવું; લાજશી કરવી.
(મસ્કરીમાં.)

ડાશીના રેંદીઓ, ડાશીના રેંદીઆની પેટે
ખખડકખડ ચાલવું ધીમું કામ.

ડાસલાં બેસવાં, (મરી ગયેલાની યાદગત
દાખવ પારસી મંડળમાં જે સંવત્સરી-વા-
ર્ષિક ક્રિયા-કરે છે તેને ડાસલાં કહે છે. તે
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) તુકસાનીમાં
આવી પડવું, પડતી હાલતમાં આવવું.

૨ નાહમેદ થઈ જવું; હિંમત હારી
જવી.

ડાળ કાઢવા, (તુવેર વગેરેને બરડવાથી જે
દાળ પડે છે તેમાં રહેવા જે આખા દાણા
તેને ડાળ કહે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક)
અધબોખરૂ કરવું; અધમુઢ કરવું; ચકવી
દેવું; વિત ઝોણું કરવું (કામ કરાવી ક-
ગવીને).

૨. ધમકો-ધાસ્તી આપવી.

ડાળા ઉઘડવા, ચાતક લાગવી; અકલ આ-
વવી; શુદ્ધિ આવવી; આંખ ઉઘડવી; બાન
આવવું.

“ ડાકર ખાધી ને પછડાળો સારે એના

ખે દસ હોયલા અપુલ્યા;
બકત કાં બિસરી ગેલા. ”

હારમાળા.

આ કવિતા દેડ ગુજરાતી કહેવાય.

દેડ ફનેલી, દેડ જેવી નીચ વર્ણની પેટે ધડી
ધડી લઢીને ધડી ધડી એકઠા થવાથી
લોકમાં જે વગોણું થતું તે; સહેજ-
સાજમાં ગાગ બાંડી લઢવું ને પછી ટેક
છાડી ગળી જવું; ફનેલીના સાધારણ અ-
ર્થમાં વપરાય છે.

“ખાંચમે કહે, મધાડે ખેસાડી દેડ ફ-
નેલી કરશે તો કેવું નીચું જોવાનું થશે !”

વનરાજઆવડો.

“એ તો મહારાજ ચંદ્રશેખરની આગાથી
રાજદ્રોહી ગોરજી જીવસિદ્ધિને દેડફનેલી
સાથે હંદપાર કરે છે.”

મુદ્રારાક્ષસ.

દેડીઆ વાગવું, નીચ-હલકી જાતનું દોણું
એ તેના મળ અર્થે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે
એવો થાય છે કે નીચ લોકની પેટે ગા-
ળાગાળી-ધોલ છઠ્ઠ ચત્રાવતા હોય તેવા
લોકની દોળા.

દેધું કાઠી નાખવું, ખૂબ ધમકાવવું, ધૂળ
કાઠી નાખવી, ખુબ જાલકવું; ગમરાવવું;
દલકું પાડવું; પત્તર રગડી. નાખવી.

૨. માર મારી હલકું કરવું.

દેખરાં બાંધીને, ખાધખિખીને, ખરા ખત
અને ઉત્સાહથી. (દેખરા બાંધીને મંડયો
છે) આ પ્રયોગ આમ્ય છે પણ વપ-
રાય છે

ટાકળીઉં વેલણ, રાટલી બનાવવાનું લાકડાનું
નાનું વેલણ.

ટાંગ ધતુરો કરવો, (ધતુરો-ધૂત) ટાંગ
કરવા અને ધૂતવેડા કરવા; દંબ-કપટ આ-
ચરવું; કમવાને પ્રપંચ કરવો.

દોલકું ઉરાડવું, માથું કાપી નાખવું—નવું
પાડવું.

દોલ વાગવું, ખરાબ કાર્યથી પ્રખ્યાત થવું.

૨. (પૂર્વ ગૂજરાત તરફ અથવા બીજાં
અનાર્થ લોકોની વસ્તી હોય છે હાં
સો સો છાપરાનાં ગામ તે મોટાં
ગામ ગણાય છે. અને ગામેનો
ધેરાવો મોટા શહેર જેટલો હોય છે.
મો કે બસે છાપરાના ગામ કાઈ
કાઈવાર પાંચ પાંચ ને છ છ
માઈલ લાંબા પહોળાં હોય છે તેથી
જ્યારે હાજરી આપવી હોય ત્યારે કે
ગામ મેળાવો હોય ત્યારે, કે આખું
ગામ ભેળું કરવું હોય ત્યારે ગામના
પટેલને હાં એક દોલ રાખેલું હોય
છે તે જાંચા ટેકરા પર ચઢીને
વગાડે છે તેનો અવાજ સાંભળીને
ધેર ધેરથી માણસો દોડ્યા આવે છે.
તે ઉપરથી) જાહેર થવું

દોલકી બળવવી—વગાડવી, (નાચનારની
પછવાડે બિમા રહી વગાડી તે ઉપરથી)
ખુશામતગા વખાણ કરવા; જાને તરફની
દોલકી વગાડવી, એટલે બને પક્ષમાં ભળી
જવું; ઉભય પક્ષનું મન સચવાય એમ અ-
હીનું તહીં ને તહીંનું અહીં કહી દેવું; સા
આ જૂલું કરી લડાવી મારવું

દોલે વાગવું જવું, (દોલ વાળાં વગેરે વા-
ગવાથી જે માણસ ન જાણતું દોલ તે
પણ જાણે તે ઉપરથી)

જાહેર થવું ચાલવું, ફનેલી જાહેર થવી,
ફનેલી કાળકે ચઢવી—લૂટાવી; વેરવોડે
ચઢવું.

“અફસોસ, આજમ તારૂં સંસાનારા.
અરે આજસથી આઘીએનું દોલે વાગવું
નત્ય છે ને ”

મા મા. સં.

દોલ તાંસાં વાગવાં પણ બોલાય છે.
દોળીપાડવું-નાખવું; તકરામાં ઉતારી
પાડવું.

૩. જોખમ કોઈને માથે નાખવું; જો-
ખમ કે કોઈ એવીજ તુકસાનકારી
વસ્તુ-આજન ખીજને માથે જાય
તેમ કરવું; પોતાને માથેથી કાઢી
નાખી ખીજને ગળે ધાલવું.

૩. દાર ખવડાવવી; નિષ્ફળ કરવું; ના-

સીપાસ કરવું.

૪. અપમાન કરવું; માનભંગ કરવું.

દોળી મૂકવું; (વહેતું મૂકવું.) ન ગણકા-
રવું; ધ્યાનપર ન લેવું; દરકાર ન કરવી;
દૂર ખસેડી દેવું.

"વારિ માટે લગતા જોમ, પત્નીનન
મૂળ્યાં" શ્લોક; ધર્મ કર્મને મૂક્યા દોળી,
વાળી વૈશ્ય કૃષિકારે ઝોળી.

રસ્યશૃંગાખ્યાન.

ત

તગાઈ વધવું; ખાઈ ખાઈને પેટ વધવું.
(હસવામાં.)

"જમ્યા જમાયું નેટલું,

જહરામ ભટ નેટ;

વધું તગાઈ દેખીને,

હસતાં દુઃખે પેટ."

કવિ જુલાખીરામ.

તગાઈ લસવું; આ શબ્દ ઇંગ્લીસે ભરેલા પે

ટને લગાડવામાં આવે છે. (હસવામાં)

તડકો છાંયડો વેઠવો, સંસારનું સુખ

દુઃખ ભોગવી રીડું જનવું; પાકા થવું;

ચઠતીપઠતી વેડી કસાવું; અતુભવી જનવું;

સુખ દુઃખ અતુભવવું. (તડકો એ સુખ

અને છાંયો એ દુઃખ.)

"તડકાછાંયડો તો સર્વ માણસને એક

વાર આવે છે જ."

ભામિનીશૂપણ.

"લાખેણાં તો લાડ લંડામાં,

દીકા ન છાયા તડકા;

ખાળ રંડાંએ બળિબળિ યાતી,

ભીતરમાં લાગે ભડકા.

તમે એવું શીઃ સાંભો,

અરેરે એ ચાલ નાશ કરી નાખો."

વેનચરિત્ર.

તડકને લડક, જેમ જે આખું તે તડાલ.

તડકા મારવા-હાંકવા, નવરાશની નિશા-

નીમાં-પુરસદની વેળાએ આડી તેડી વાતો

કરવી.

તડકો ચાલવો, લાભ-પ્રાપ્તિ સારી થવી.

તડે મોકોડે, ખૂબ તૈયારીમાં. ૨. તત્પર; અ-

સાધુર.

"એતો લટવાને તડેમકોડે થઈ રહ્યો

છે."

તણાઈ જવું; રાગથી લોહી માંસ સુકાઈ

નખળ-ટૂટ થતું જવું; તવાઈ જવું (સા-

રીર.)

૨. કોઈ માનસિક વૃત્તિના પૂર જોસમાં

ધસડાવું. અભિમાન-મિત્રજમાં ત-

ણાઈ જાય છે એટલે ધણો અભિ-

માની કે મિત્રજ છે.

૩. ઉડી જવું; જતું રહેવું; નિષ્ફળ

થવું. 'હસવામાં તણાઈ જાય છે.'

૪. ધણો ખર્ચ કરી દુર્દશામાં આવવું.

(લાક્ષણિક)

તણાઈ મરવું, ખીજના વાદે પોતે તુકસા-

નના ખાડામાં ઉતરવું.

"પૈસાદારની જનમાં આખું ગામ આ

વવા તૈયાર ચાય અને તેથી કન્યાના બા-

પને તણાઈ મરવું પડે."

એ અહેતો,

ડોળા ઉડાયા, અસાર મુધી પ્રાપ્તું કહેતું
એના મગજમા ઉત્તુ નહેતું "

ડોળા ઊંચે-બોચીએ જવા, કોઈની તરફ
નરગ નજરે ન જોતા પોતાના તોરમા ર
હેતું, મગજીમા રહેતું

૨ (આશ્ચર્ય પામતા)

" મિમિમ બ્યાકવી કોઈ જાણીતી અને
દરજન વાળી સ્ત્રી દરે કેમકે તેણીનું નામ
માનગતા મિમિસ મચીનતા ડોળા ઊંચે ચ
દી ગયા અને તે વખતથી તે મારા તર
ફ મહુ માનથી જોવાવાળી "બન મહેનત

ડોળા ખેચાવવા, વાટ જોડાવવી

' બાદરવો એની મચાયા વગર ડોળા
ખેચાવી ખેચાવીને વીથો "

સોરવી સોમનાથ

ડોળી આવવી, કોઈની મરણ રૂપકાનિ કે
દ્રવ્ય રૂપ હાનિ થવી, માથ સમાચાર થ
વા-આવવા (માદા અથવા ધાયથ માથ
સને હંચકી લઈ જવાની જે માંચી તેને ડોળી

કહેતે તે ઉપરથી) 'એને ઘેર, ડોળા આ-
વી.')

ડોળીએ વળવી, ડોળીએ વળવા જેવી દશા
થવી, આવી બનવું, મરણ રૂપ કે દ્રવ્ય રૂપ
હાનિ થવી 'એને ઘેર ડોળીએ વળી',
' તારે ઘેર ડોળીએ વળે ' એમ બદલું
વા દેતા પણ બોલેછે

ડોળો ચસકવો, કોઈનું સારૂ કૃપીતે લેઈ
લેવાની દાનત થવી

' દ્રવ્યથી દેશના રાગનુ મન ચમકે છે,
અને પરદેશનાં રાગનો ડોળો ચમકે છે "

સરસ્વતીચંદ્ર.

ડોળો ફટકી જવો, મરવાની તૈયારીમા આ-
વવું

ડોળો ફરવો, છાકડું કે ઘેલું થવું

ડોળો ફુટવો, આધળા થવું

૨. ધ્યાન જવું રહેવું, બાન જવું, શુદ્ધિ
જવી

ડોળો ફેરવવો, ગુસ્સાભરી નજરે જોવું, ક-
રડી દ્રષ્ટિથી જોવું

૯

દગલો થય પડવું, યાકોને લોથ યઈ જવું-પ
ડવું, અસક્ત થઈ જવું

દગલો વળી જવો, દગલો યઈને અચેતન
પડવું, નખાઈ જવું

" જમ-મિચારો ઘેનામાઈ આરોગમાં
સપડાશે અને એક દસ્ત ધર્તાજ તે દગ-
લો વળી ગયો "

બે બહેનો

દકાયલી પીઠ, દામડ દુમડ નબી રહેલી કાર્તિ
દકાયલો હોરો, પામા પાડવા વિનાનો તે
ઉપરથી સારા શુણ્ણ હોવા છતાં જદાર ન
હિ પડેો સોમની નજરે નહિ ચડેો,
પ્રસિદ્ધિ નહિ પામેો માણસ

દગ લાળ ધડા વગરનો, (ધડા વગરનું ના

જવું ગમે તેમ નમે તે ઉપરથી જોના વિ
ચાર ધડીમા ફરી નય એવા અસ્થિર હો

" ય અને જોના કામકાજમાં કે બોલવાચાન
વામા કાઈ રીતમાત કે સુવડતા-ભલિ-
વાર ન હોય તેવાને માટે બોલવામા આ
વે છે) કામ કેકાણા વિનાનું, ઉડેન તમિ-
યતનું, વાદડી, પ્રમાણ વિનાનું (માણસ)

૨ પાયા વગરનું

" અરે બાઈ આને શું ? તું આમ દગ
ધડા વગર બોને છે શું ? આવું અવગ ચ-
વળ ક્યાંથી બોલે છે ? અરે તને જૂન-મ
લાતો વળગી નથી કે આમ બકે છે "

અરેબિયનનાઈડસ

દઢો-દઢો જેવો, દઃ અસરજન્ય, જડસો

દેહેરા પીઠવો, લોકમાં જાહેર કરવું; અહીં કરી દેવું.

“કેમ-તારે પેલી વાતનો દેહેરા પીઠ-વાતો વિચાર છે તેમ હોય તો કહી દે.” હળતો કાઢે, હળતી-નમતી દોરી; સ્વતંત્રતા-છટ આપવાની સરત.

હળી પડવું, મરી જવું
લાંકપિછોડો ‘કરવો, (પિછોડી નાખી લાંકી દેવું તે ઉપરથી.) દોળને લાંકી નાખવા તખવીજ કરવી-પૂઠાંતું કાઢી દોળ ઉઠાવી દેવો; છાવરણ; વાંક-ચૂનો લાંકવો ‘શ્રીના દોળનો લાંકપિછોડો કરવાથી અનીનિષાં વધારો થાય છે.”

૨. માફીની રાહ હરો એમ કરી ઉઠાવી દેવું; માંડી-જુસી વાળવું; લાંકી નાખવું.

લાંક્યાં ઉઠાડાં જોવાં, સારાં નરતા કર્મની ખજુખોજ કરવી.

“શુક્રમણિ-દેવ, એવાં ખોતરણું કાઢવાની અને કોઠાનાં લાંક્યાં ઉપડાં જોવાની માનવે ક્યા લાવા દાચની વાધા છે કે તે હું જોવા એમ.”

મસખામાખ્યાન

લાંક્યું ધોકવું, અંતરની ગુમ ચિંતાથી વળવું; એવી કોઈ ચિંતા અથવા લાગણી થવી કે જે કોઈને કહી ન શકાય, કોઈને ન જાણવાતાં અંતરમાં તે અંતરમાં શોસાયાં કરવું; છાનું કાળજી બાળવું, મનમાં જન્યાં કરવું.

“હું લાંકો ધીકુંછું, રાત દિવસ મારા વહાલા, આપના વિચોગે નથી ચેન રે છુટ” દ્યારામ.

લાંકે તરવારે ખંચે, (જાહર પડવું, ઉઠાડવું, જાહેરમાં આવવું એ તેના મૂળ-અર્થે ઉપરથી) વગોવાયો; લાજ આજ-ર મેલી, વફર ખોલો.

લાંકણી પડવો, કાપણી કાપવાનો વખત થવો.

લીલી દાળનો ખાનારો, કમજોર; પોચું; નબળું; કમતાકામવાળું.

“લીલિ દાળ ખાનારા હિંદુ તણું મારા નહિ ગમ્યું હશે; માટે મુસલમાન ખાળિયા પણું તમ ન થઈ કરો.”

પાણીપત.

લીલી દોરી, રહેમ નજર; મરણ મુજબ કરવાની ઘોડી છૂટ.

“જ્યાં આપણી સત્તા પરિપૂર્ણ ન હોય ત્યાં લીલી દોરી મૂકવાની જરૂર પડે છે; પણ જ્યારે લાગ કાંચે સારે ગમે તે કરીએ.”

ગર્વસેન.

૨ લીલી છાતીનું, કમજોર; પોચું; નબળું

લીકું મૂકવું, (લાક્ષણિક) કૃપાદષ્ટિ રાખવી; રહેમનજર રાખવી; જરા છૂટ આપવી સોમનાથ—કા, ખરેખર એમજ થયેલું; દોષદારનો પણ ભાગ હશે.”
રમતાય—તેથીજ ફાજદાર લીકું મૂકે છે તો.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

દેહેરા તમાપવો, જે માણસથી નીચાં વળી-મન હઈ મહેનત થતી નથી તેને વિશે એમ ખોલાય છે કે—

“ભાઈનો દેહેરા તો નમનો નથી. લગાર દેહેરા નમાવીને કામ તો કરો.”

જેમાં મહેનત પડે એવા કામનાં સંગ. ધમાં જ આમ ખોલી શકાય છે.

દેડ ગુજરાતી, હેક અગુલ-સંકર-મિલ એવી ભાષાને વિશે ખોલતાં વપરાય છે.

“અમે ખાખજાતાં તમે ખળખળાવો, ગોકુળમાં કેમ રહી શકશો; શંકાસ્પદનાં સાધિકાની સંજે, અમે વિના આનંદ કેમ કરશો, દેવા અમંચી વારકાં,

તત્ત્વ કુંકરું, તત્ત્વ કુંકી હઢેરો પીટવો; લો
કર્મો નહિર કરવું.

૨. દેવાળું કાઢવું.

તથાસ્વરૂપ, યાય અથવા નં યાય એવું દ-
શાવે છે. અનિશ્ચિત; હયુપયુ-નકી
નહિ તે.

“મારે ગામ જવાનું તથાસ્વરૂપ છે.”

તતં તાણવો—ખાંધવો વાદ કરવો. (પ્રા-
ચીન કવિતામાં.)

તત્ત્વ કામે લગાડવા, આ કામ કરવામાં મેં
મારા સધળા તત્ત્વો કામે લગાડ્યા એટલે
તેમાં મેં મારાથી જને તેટલો પ્રયાસ કર્યો,
મારાથી જેટલું યશુ તેટલું કંઈ, કાંઈ મથ્યા
ન રાખી.

તનખા મારવા, રીસનાં વેણુ ઉચ્ચારવાં;
છણકા કરીને બોલવું. (લાક્ષણિક)

“કહીએ છીએ તે કરતા નથી અને
જ્યારે હોય ત્યારે તનખા માર્યા કરોએ?”

તન્નમ તન્ના, (ગાનતાનમાં સુક્ષ્મતાન તે ઉ-
પરથી લાક્ષણિક અર્થ) મોજ શોખ; સુખ
ચેત, રંગરાગ.

તપ કરવું, (લાક્ષણિક) મૂગે મોઢે હાલ્યા
ચાલ્યા સિવાયની સ્થિતિમાં રહેવું; સ્થિરતા-
થી ચૂપ રહેવું

૨. કોઈ અમુક બાબતમાં ધ્યાન રાખ્યાં
કરવું. કોઈ નિશ્ચય વિષયનું ધ્યાન ધરવું;
એકની એક વાત ચત્રાવ્યાં કરવી.

“તું તો એનું તે એનું તપ કર્યા કરે છે.”

તંબોળ છાંટવો, લગ્નમાં વરવહુએ એક
ખીજનાં પાનેતર ઉપર પાનની પીચકારી
મારવી. (નાગર વગેરે કટલીક જાતોમાં.)

તંબોળ વહોંચવો, લગ્ન, જનોઈ વગેરેમાં
રતાદેવ હઢે છે તે દહાડે માતા પુત્રનારી
ઓઢીએ ખરેક, પતાસાં, પેસા વગેરે આ-
પડ. (એ એક ચાલતી મીન છે.)

તમાચો મારી મોં રાતું રાખવું, જૂથ
અપકારી પેમાદાર દેખાવું; બહાર લોદોમાં
ઉઘાડું ન પડે તેમ બાપદાદાની લાજ દુખ
વેડીને પણ જનગવી રાખવી.

“નરમેરામે. કાનમાં કરેલી વાતથી
તેનું અંતઃકરણ નળણું પડ્યું હતું
પણ પ્રમંગ માચવવા તમાચો મારી
ગાલ રાતો રાખવા પ્રયત્ન કરી જણેલી
વાત હાંકી ગણા સાથે દમનેર વાત કરી
હતી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“હવે પરતાવો પામતાં છતા તમાચો
મારી મોં લાલ રાખવા જાય છે તો તે
મારાથી કાંઈ અનુભવું નથી.”

મણિ અને મોહન.

તરણાં ચુશ્ચવાં, તરણાં ચુશ્ચવાં જેવો વ્યર્થ
પ્રયાસ કરવો, મુખ્ય સુદાતી વાત મૂકીને
નજીની વાતમાં માયું ઘાલી મહેનત કર્યા
કરવી

તરણાને તોલે, તણખલાને તોલે પણ વપ-
રાય છે. તરણા જેનું હલકું, બાર વક્રર
ધરી ગયો હોય તેવું; લેખામાં નહિ એવું;
તણખલાની કિંમતનું, નમારું; ગણતરી
વિનાનું

“તને ન ગણે તણખલા તોલે, એવાં વ-
ચન ઉપરાજ બોલે

સસમામારણું

લોકો સર્વ ધણીઆતીનો પક્ષ કરીને બોલે
જેને માથે ધણી નહિ તે નારી તરણા તોલે”

વેનચરિત્ર.

“નારદ સસમામામંદિર ગયા, માંડી
સર્વ સમાચાર કહ્યા; તમને ન ગણે તણખ-
લા તોલે, એવાં વચન ઉપરાજ બોલે.”

મલમામાનું રાણું.

તરણાનો મેર કરવો, રંકનો રાગ બનાવી
દેવો; નીચનું ઊંચ કરી દેવું. (તણખલાનો.

મોટો મેર પર્વત બનાવવો તે ઉપરથી લાક્ષણિક-મેર પર્વત એ સમ ખંડની મધ્યે છે. એની જાંચાઈ ચોરાશી હજાર જોજન છે જેમાંના સોળ હજાર જોજન તો જમીનની સપાટી નીચે છે. મેરના શિખર ઉપર ધ્વજાદિ દેવ, રૂપિ ને ગંધર્વો રહે છે. એ મેર પર્વત સ્તવર્ણ ને મણિથી ભરેલો છે.)

“તરણુનો મેર ઈશ્વર કરે, અહંકાર શા આણુવા.”

કવિ. સામળભટ્ટ.

“સેવક જન ઉગારી કીર્તિ, તરણુ તણે લાં મેર કીધો.”

૨. (લાક્ષણિક.) અતિશયોકિત કરવી; વધારી વધારીને લાંબું કરવું; જુગ્મ આ બતને મોટું રૂપ આપી કહેવું.

“પનવટ ઉપર વાત થતાં બેરાંએ તરણુનો મેર બનાવી દીધો અને એક કાનથી બીજે, બીજેથી ત્રીજે એમ બંને અક્ષર વધતી ને વધતી વાત આખા ઈંડરમાં પ્રસરી રહી.”

ગુ. જ્ઞની વાતા.

તરવારની ધારપર રહેવું, તરવારની ધારપર રહેવું ઘણું જોખમ ભરેલું છે અને તેથી એવી વખતે ઘણી સલાહ અને અમુકધારી રાખવાની જરૂર પડે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ઘણીજ સંજ્ઞાઓ રહેવું; સખત અમલ નીચે રહેવું; ઘણા જોખમમાં રહેવું.

“આ પતિનો સ્વભાવ વેડવો એ તરવારની ધારપર ચાલવા જેવું હતું.”

સરસ્વતીસંદ્ર.

“છોકરાંની માને તો તરવારની ધારપર રહેવાનું.”

ભામિનીભૂષણ.

“મારે તરવારની ધારપર ચાલવું પડતું; માફે આવરણ કાચા સુતરે લટકીરેલું હતું.”

કરણ્યધેલો.

તરવારની ધાર જેવું એટલે તીવ્ર; પ્રવેશ ન યર્થ શકે એવું;

તરાપો કુખવો, આ સંસારસાગરમાં દેહરૂપ તરાપો કુખી જઈ ધૂળધાણી યર્થ જવો; આ ભવસાગર તરવાનું સાધન ગૂમ યર્થ જવું; જેના આધારથી બધો બચવાર ચાલતો હોય તે ટળી જવો; કોઈ જીવાન પુરૂષ મરી નય અને તેની પછવાડે કોઈ ન હોય સારે તેની સ્ત્રીને વિરે બોલતાં એમ વપરાય છે. કેતોનો તો તરાપો કુખી ગયો.

તરી પાર ઉતરવું, સંસારની મોજમજા માણી લેવી; સંસારનો લ્હાવો લઈ ધરણ થવું. (સંસારરૂપી સાગર.) સંસારનું જોખમ ખેડી હેલી દશાએ પહોંચવું.

“વિવાહ સંબંધી શું કહેવાનું છે? મારાં તો બધાં છોકરાં સંબંધી ગયાં છે, નાના કીકાનો વિવાહ યર્થ ચૂક્યો છે, એટલે હવે હું તો તરી પાર ઉતરી છું.”

જે બહેનો.

તરી ઉતરવું પણ બોલાય છે.

તરી પાર કરવું, તરીને અથવા હોડીમાં બેસીને પેલી પાર જવું.

૨. ગુહેગારને વહાણમાં બેસાડી બીજે દેશ મોકલી દેવો; દેશનિકાલ કરવું.

તરીલાં તાણુવાં, (કાશ બેચવાને લગાડેલા બળદને ખાંધે ધાલવામાં આવે છે તેને તરીલાં કહે છે. એ તરીલાંનો ભાર આખો દહાડો બળદ વહાં કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ધર સંસારનો બોળે વહાં કરવો.

“જીવની વાત કોઈ નય જાણે, આખા પણુ અનુમાન માણે, મરતાં સુધી તરીલાં તાણે ગરડ ગફ ગયા, પહોંચ્યાના પરમાણાં કોઈએ ન મોકલ્યાં.”

ધીરશબકત.

તલપાપક યર્થ રહેવું, (પાપક રોકાય છે સારે જમ ઝડપથી ઉડે છે ને કુટે છે તેમ-તે-

વા જોરસાવાળું થવું; અધીરાં બનવું; આતુર થઈ રહેવું; તાલાવેલી થવી; તલ-સવું.

“જીવ તલપાપડ થઈ રહ્યો છે.”

“પોતાના મનનો ઉમરો ઝુમૈદી ઉપર ન કઢાય પણ પેલીધાની ઉપર કાઢવાને તે તલપાપડ થઈ રહ્યો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“આખી રજની રડતાં વીતી,

કંઈ વિના કેમ રહિયેરે,”

તલપાપડ થઈ રજની માગી,

એવું થયે નહિ મહિયેરે,

રસિદ મહેતા.

“તેનું એવું આચર્યું અવલ સાચુંજીથી સહન થઈ શક્યું નહિ. તેનું અંદરું હૃદય અંદરનું અંદર બળીતે તલપાપડ થઈ ગયું.”

સદગુણી વહુ.

તળાવ જનું, (ગામડાના લોક તળાવ ઉપર જાડે ફરવા બેસે છે તે ઉપરથી.) જાડે ફરવા જનું; દિશાએ જનું.

તળિયા ઝાટક, છેક તળેના ભાગ સુધી જાણે સાવરણી ફેરવી હોય એમ અથવા જડમળથી ઉભેડી નાખ્યું હોય એવો કાઈ વસ્તુનો નાશ-એવી દશા; મોટી આફત; તુકમાન, ભાગી-તુટી ગયેલી દાલન. સમગ્રો નાશ; ખડિયા ખડખડ. આ પ્રયોગ વિશેષજી તરીકે વપરાય છે.

“મંદ મંદ વાયુ આવીને સઘળા યદિને સુખ આપે છે તે તથા વટોળાઓ અને તોફાની વાં જાડ તથા ઘરને તળિયા ઝાટક કરે છે તે પરમેશ્વર છે એમ કહી સંભળાવે છે.”

કરજીપેશો.

તળિયાઝે ટાકું હોવાનું-થવું, (તળિયાઈ-પેટ-હમવામાં) ગાંડે મરણ થવો-હોવો; અંદ-

રખાનેથી બરપૂર હોવું; નિરાંત હોવી; થ-મણી બહુ હોવી.

૨. સતોપ થવો; તપ્તિ થવી-હોવી.

“મન્યાં મુખે ભોજનને સંતતિ, તરજી રહ્યો નહિ તાપ; તળિયાઝે ટાકું છે તાંડે, શા વળતી સંતાપ.”

વેનચરિત્ર.

તળિયું ઝાડવું, (પુંખે વાળવો તે ઉપરથી)

સાફ કરી નાખવું; સફા કરવું; ઉઘાડી દેવું;

તળિયા ઝાટક કરવું; ખુદાડી દેવું; ખાલી

ખમ કરવું.

૨. ખુબ ખમકાવવું; ઠોક ઈઈ ઉઘડું

પાડવું.

તળે ઉપર થઈ રહેવું, (વિશંખ થવાથી

કે ખીજ કોઈ કારણથી) આતુર થવું

તાલાવેલી થવી; તલસી રહેવું; અધીરાં થ-

વું; એક પછે યથા રહેવું; જોરસાવાળું થવું.

“આપ ને કાર્યને માટે એટલા તળે ઉપર થઈ રહ્યા છો તે મને આપ જણાવશો તો ઠીક પડશે.”

અ. ના બા. ૧ લો.

તાંતલે પ્રાણ વળગી રહેવો, નાશ પામવાની-મરી જવાની તૈયારી પર આવી રહેવું,

૨ ખવાઈ જવું; ખરખરી જવું; જ-નંદી જવું.

૩. જીવ ઉઘો રહેવો; ધણુંજ આતુર રહેવું; અધીરાં થવું; ધણું ચઢાવું.

તાંબાનો રૂપિયો, એ રૂપિયો બવકારમાં જેમ સાચો ફરતો નથી તેમ ને માણસનું જીવન આ સંસારમાં જાતું ટકવાનું ન હોય એવા મરજીપદારીએ પડેલા માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે. (બોલા રૂપિયા નેવું નકામું.)

“હવે એટલું કહોને કે આખરે રૂપાનો રૂપિયો છે કે તાંબાનો?”

વૈધ-ખરખડું કહેતાં. તો મારી છબ કમ ઉપડે ?”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

તાકયું તીર લાગયું, (જે શિકારખર નિશાન તાકયું હોય તે શિકાર પડે સારે શિકારીનું તાકયું તીર લાગ્યું એમ કહેવાય છે. તે ઉપરથી કોઈકામ કે વિચારની સિદ્ધિ દર્શાવતાં એ વપરાય છે.

ધારેલો વિચાર પાર પડેલો; ધાર્યું. કામ થયું; મહેનત ખર આવ્યો.

“ચંદાગવરીએ દુકીરની કીર્તિ બહુ સાંભળી હતી; ઘણાને મોઢે એણે સાંભળ્યું હતું કે એનું તીર તાકયું લાગે છે. જેની કોઈને આશા નહિ તેવી એક સ્ત્રીને શ્રીમંત આણી આપ્યું.”

સાસુવહની લગાઈ.

તાગાઠધિત્રા (ચુકાટ ધિન્ના-તરધાનું મહોરું. તે ઉપરથી લાક્ષણિક.) મોજ મઝા-ગાનતાનમાં મશગુલ રહેવું તે; રંગરાગ.

તાગડે તેવડ રાખવી, (તાગડે એટલે તાંતણો.) બેઠવિચારીને ખર્ચ કરવો.

તાડનો ત્રીજો લાગ, ઘણા જિયા-ટોલ માણસને માટે એમ બોલાય છે.

તાણી કાઢેલું, ઘણું જ ખાતણું (છોકરું-માણસ) લાક્ષણિક.

તાણીને લાંબું કરવું, પાત સુંયવી; ટુંકું કરી પનવી દેવાને બદલે વધારી વધારીને મોટું રૂપ કરવું.

તાણી બેસારવું, આડુંઅવળું જેમ તેમ કરી જુલોજુલું આણવું; ટેકાણુંસર આણવું-ઝાપી મૂકવું; યુક્તિથી બંધ બેસવું આણવું.

તાતે ધાએ, (ખીતો કે એવી જ કોઈ લોઠાની વસ્તુ ગરમ કર્યા પછી ધા મારીએ તો તેને જેમ વાળીએ તેમ વળી શકે છે પણ

ઠંડી પડ્યા પછી ધા મારવાથી વળી શકતી નથી તે ઉપરથી.) ઉતાવળમાં; એકદમ; એક સપાટે; તરતજ.

“તાતે ધાએ કાંઈ કામ ખતે. ?”

તાન મારવી-લેવી, ગળામાંથી સુર ઠાઠી ખતાવવા.

“શું ગાન કરવાથી આપનું મન પ્રસન્ન થશે ? તો અહીં ક્યાં રીખવા જવું પડે એમ છે ? (મિત્ર, તાન માટે કે એમ ને એમ ગાઉ ?”

તપત્યાખ્યાન.

તાન લાગવી, કોઈ વિષયમાં મશગુલ રહેવું; કોઈ બાળનમાં નિમગ્ન રહેવું; ધ્યાન લાગ્યું રહેવું.

તાનમાં આવવું, લહેરમાં-મસ્તીમાં આવવું. તાનસેનને ટક્કર મારે તેવું; તાનસેન જે ઉત્તમ ગાયેલો તેને પણ હરાવે એવું; ગાવામાં ઘણોજ સરસ.

તાપી કુવો કરવો, (સુરત તરક.)

“તાપી નદીમાં કે કુવામાં પડી આપઘાત કરવો. કુવો તળાવ કરવો પણ વંપરાય છે.

“દુઃખની મારી કદાપિ તે જે તાપી કુવો કરશે; લોઠામાં હનુમાળી તેતો આતમ-ધાતી દરશે-સુણો.”

વેનચરિત્ર.

તાડું તે શેનું માથું છે ?, (મતલબ કે લોઠાનું છે, પથ્થરનું છે કે વજનનું છે ? માણસનું હોય સારે તો દુખ્યા વગર ન રહે એવો ભાવ સમાયેલો છે.)

બોલતાં ન થાકે એવા માથુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

તારો અસ્ત થયો, (તારો-સીતારો) પડતી દશા આવવી; પડતી ધરી; દશાગ વાંકા થવા.

“તું દરબારમાં હમણાં જ જા અને દુધરાખના સામે તું ફરિયાદ કર-તેનો તારો અ-

સ્ત યના બેરેછે મોટે તુ કહીગ તે માનશે”
સરસ્વતીચંદ્ર
તાળવે ગોળ ચોટાડવો, મીઠું મીઠું બોલી
મોગી આશાઓ આપવી
“ માત્ર મુઘિતથી હલખ જાનો કનેથી
તાળવે ગોળ ચોટાડી માહિતી મેળવી લેવી
જોઈએ ”

મણિ અને મોહન
તાળાં દેવાયાં, ઉઠેલિયુ થયુ, કોઈ પાછા
વાપરનાર ન હોયુ, ન મતાન જયુ
‘ પુત્ર વગર ઘરને તાળા દેવાશે અને
ઘરનો નિર્જા ધરો એ વિચારથી તેને બારે
દિવગીરી થતી ”

ગર્ધવસેન

તાળી પાડવી, (હાંનાં કરવો)

૨ (લાક્ષણિક) તાળી પાડી લોકોમાં
ફેલતી કરી

“ મોઢે કાપના ને દિવેન ચોપડી ગમેડે
બેસાડશે તો ટવા નકારા દેખાઈશું. લોકો
હમશે ને તાળીઓ પાડશે ને ધિમારશે ”
વતરાજ આવશે

“ ગયા હાંકિા સુદામા રૂિ
ટૂખી વેર ચયા બાગ ખુલી,
ફૂટે કામરા ને લાગ કાઢે,
વળિ પાછા તાળિયો પાડે ”

સુદામાચરિત્ર

“ હસે લોક રૂપે લીલવાળી,
પૂટે છોકરા પાડે તાળી ”

સુદામાચરિત્ર

તાળુ દેવાયુ, સરખથી અથવા સ્પર્શની મા-
સ્તીથી અથવા ધમેલી ફેલતીથી મોડુ બધ
થયુ

“ હવે તેને મોટે તાળુ દેવાયુ છે ”
‘ બેસને મોટે તાળુ છે ’ એટલે બેસનું
મોડું મરમને લીધે ઉપડ્યુ નથી
૧ સરખાની જામી આવવી

૩ એને ઘેર તાળાં દેવાયાં એટલે
તેનું સહાનાશ—ન સતાને ગયુ,
વશની મમામિ થઈ

“ હુકાને દેવાશે તાળુ,
આપણુ બેનુ ફૂકારો દેવાળુ. ”
નરસિંહજીની હુકી

“ હવે પૂર્વના રંગ તે ગ્યાહ બાળું
યશસ્વી તણે હાર દેવાયું તાળુ ”
નર્મકવિતા

“ નથી નથી સમ ખાવે,
રે હવે કેઈ વ્હાલુ
પ્રિય પતિ સુત મને,
ઘેર દેવાયુ તાળુ ”

નર્મકવિતા

‘ તારા નથીમે તાળુ દેવાયુ. ” એટલે
તારા ભાગ્ય ફરી વડ્યુ, વડલી બેરી, આ-
વી બન્યુ

તિન પાંચ કચ્છી, પતરાજી કરવી, ચોખાઈ
કરવી

“ રાડ આવશે ને તિન પાંચ કરવા
જશે તો આપણે ક્યા ક્યા છિયે ! ફિકર
છી છે ? ”

વિલાવિલાસ

‘ હવે પડી તે વધારે તિન પાંચ કરશે
ખરા ? શું તેને મારો કરો પણ ભય હવ
જાતો નહિ હોય ? ”

મણિ અને મોહન

તિસમાજમાં, (વિગેન નામ ઉપરથી) શુ-
રાતનનો ડોંગ કરનાર—નકાદૂરી બનાવનાર
તમોણળી માખસ

૨ બહારી હાંકનાર

તીજી મરી, તીખાં મરીના નેવા મરમ મિ
જાન—ચપમાવનું

“ અમારો અનિરૂદ્ધ તીખો મરી,
તે તો ચપમામાં ગયો વગી ”

આખાદરજ

તીતીધોડા, હરેક કામમાં ઉતાવળ કરનાર માણસ.

તુમડાં ચાળવનાં-અથડાવનાં, (તુમડાં=માં, થાંનાં તાલકાં) જે પક્ષને લડાવી મારવા; ખટપટ કરી લડાવી મારવું; લડાઈ જીતી કરવી; ઝંખાઝંખી થાય એમ કરવું.

તુમડાં ફેડવાં, નુકસાન કરવું; વિત્ત વગરનું કરવું; નિરાધાર કરવું.

‘મારા પિતાનાં તુમડાં તો તુંજ ફેડનાર છે!’

તુમડી રહી જવી, -(માયાની) તાલકું ઘસાઈ રીકું-ખરું થવું.

(માથે ભાર બંધકી બંધકીને.)

“ભાઈ સાકપાનના ટોપલા માથે મૂકી ખરે બપોરે ગામડે જઈ જઈને તુમડી રહી ગઈ છે. મારા દુઃખમાં કંઈ મળ્યા નહોતી. હવે ઈશ્વરે કંઈક સાચું બેધું છે.”

તુમડીમાં કાંકર, સમજણ ન પડે તેવું ને કાંઈ.તે.

તુમડું રંગી નાખવું, માયામાં મારી લોહી કાઢવું.

૨. ઘણીજ નુકસાનીમાં આણી મેલવું.

તુમડે તરવું, (પોતાને) આપજળથીજ સંસાર સાગરમાં આગળ ધપવું.

“જે માણસ પોતાના પંડ ઉપરજ એતે કાઢ રાખે છે અને જણે મન મારતાં જાય છે તે પોતાને તુમડે જ તરવાનો, આપ રણકુંજ ખાશે અને તે ખરી રીતે ચાકરી કરીને ભાખરી મેળવશે.”

જાતમહેનત.

તેરીસમું જાગવું, કાંઈ અવનવું થવું; કાંઈ અણધાર્યું (અડચણ-આશ્ચર્યગર) આવી પડવું.

તેરી મેરો કરવી, દુકારા દુકારા કરવા તેલ કાઢવું; સીલવું; કનડવું; ઘણીજ મહેનત કરાવી ધકલવું; સત્ત કાઢવું; વિત્ત ઝોણું

કરવું; (જીલમી કામ કરાવી) અપુશ કાઢવી; નરમ કરી નાખવું; હંકાવવું. (લાક્ષણિક.)

“કામ કરાવી કરાવી માઈતેલ કાઢવું.”

“શુભરાતને વશ કરવાનું કામ જીલડને વિકટ માલમ પડયું; કોલાક થરા ને શુદ્ધિ માન ગઢવીઝોઝે તેનું તેલ કાઢવું.”

વનરાજ ચાવડો.

તેલ ઘાલવું, (માથે.) કોઈ સગાંના મરણનો શોક હોય છે. સારે ભેરમાં માથે તેલ ઘાલવાનું બંધ રાખે છે તે ઉતારવાની નિશાનીમાં પાછું ઘાલવું શરૂ કરે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે શોક ઉતારવો.

તેલ નીકળવું, (લાક્ષણિક.) તલની પેટે ખૂબ પીલાવું, ડાળ નીકળી જવા; અતિશય કામ કરી યાકી જવું; રગડામણ થવી.

“હુકમ કરે બહુ તાબડોતોબ,

રાખીને રાણીનો રોપ;

મેવક જનનું નીકળે તેલ,

કહેવું રહેવું કરવું મુશ્કેલ.”

વિજયવાણી.

તેલ પૂરવું, જે કનકવાના બ્યારે પેચ થયા હોય છે સારે ત્રીજાએ તેમાં પોતાનો કનકવો નાખી પેચ કરવા. લંગરિયામાં પણ તેલ પૂરવું કહેવાય છે.

તેલ રેડાવું, (કાળજીમાં) જાણે કાળજીમાં તેવ રેડયું હોય એવી સ્થિતિ થવી; અકસ્માત અણચિંતવી ચિંતા-ફિકર યઈ ઉઠવી; કાળજીમાં ચરેડો પડવો; ચીચરવટો પેદા થવો; કાળજીમાં જળવું.

૨. (મિટમાં.) ધારતી ઉપજવી; ધાસકો પડવો; જોસ્સાથી અકળાવું; ધારતીથી ચોકી ઉઠવું.

૩. અદેખાઈ થવી; સામાનું સારું થવાથી દિવમાં દિવરાવું.

તેલપળી કરવી, જેમ તેમ કરીને શુભરાત

ચલાવયું; આખું પાનળું ને ખાવાનું મળે તેથી સતોષ ધરવો.

“તેલપણી કરીને પેકે બરનારને ઘેર પુકે પાષક પેટ પથ્થુ નહિ બરાપ ને મહેનન મજૂરી કરીને માખાનું તાલકું પથ્થુ પસારી જશે.”

કુંવારી કન્યા.

તેલમાં માખ ખૂરવી, તેમાં ખૂરલી માખની પેકે ગાત્ર શિથિલ થઈ જવાં. દોઢ પડી જવું; નીચું ભેઈ બોંધ ખોતરવી.

“દૂં દારી દવે રે,

ન ખાકી કઈ;

યાદી પડી માખી તેસે રે.”

નર્મ કવિતા.

તેલીઆ રાગ, તેલમાં ભેંધને ગુરેલી વાત કહેનારો, તેલથી નદાનારો જાન્યક-માગણ. તૈડીઆ ગવાર, મૂર્ખ, જડમો; દેકાણે નઆવે એવો.

તોપ છોડવી, ગપ મૂકવી,

૨. વા છોડવો. (લાક્ષણિક.)

તોપ મારવી, ડાંકસ દાંકવી; ગપ દેકવી, ખરો ખોટો દાનર જવાખ દઈ દેવો.

“છોકરાના હાથમાં વિદ્યાની રેખા હોય પથ્થુ છોકરીઆના હાથમાં તે હોતી નથી એ તો જોશીખાવાએ એક નકામી ને ઉદગ તોપજ મારી હતી.”

બે બહેનો

તોખરો ચઢવો, ઘોડાને તોખરો ચઢાવવામાં આવે છે ત્યારે તેનું મોં જમ ડુસેયુ જણાય છે તેમ જનું મોઢું રીસમાં ડુસેયુ જણાય તેને વિશે બોલતાં એ વપરાય છે, દા-યરો ચઢવો, રીસમાં મોઢું ચઢવું; નાખુ-ચ યવું; ચૂસે યવું. (પ્રચ્છા ઉપરાંત કે જણી ભેંધને)

“ધન વિના ધરેણું તે શેનાં, નારીને તો ભેંધણે છે ધરેણું, કદુ ના તો ઝટ તોખ-

રો ચરે, મારે ધરો યરો કદુ મોરે.”

“રાધાવદુનો રંગ ભેઈ અવયસાસુ કપાળની કરચલી વાળી માલ ટુલાવી તો-ખરો ચઢાવી ચમકારિક થઈ રવાં હતો.”

સદયુગી વદુ

તોખરો જેવું મોઢું એટલે ચરેણું-રીસા-યેલું મોં.

“જીવજીરામ એક દડાટો નિશાળેથી આ-વ્યો તેવોજ એક ખૂણે પોતાનું દફતર ફે-રી તોખરો જેવું મોં કરી ખડમડો બે-રો.”

વાચનમંત્રા

તોરણે આવવું, છેક નજીકમાં આવી પડે-અવું; લગોલગ આવવું. (લાક્ષણિક) વરે તોરણે આવ્યો એટલે ચોરી આગળ આ-વ્યો.

તોલડી તનનન કરેછે, (તનનન=આનંદ એ ઉપરથી વાંકામાં) ખાવાનું ખૂટ્યું હો-ય ત્યારે કે ગરીબાઈ દર્શાવતાં પણ વપરા-ય છે.

તોલાં ભેખવાં, (પદ્યું જમ બારથી નીચું નમે છે તેમ નિદ્રાના બારથી માથું ની-ચું યવું) ઊંઘમાં ડોવાં ખાવાં.

ત્રણું ટકાતું, દલકું; લેખામાં નહિ એવું; પા-છ; કઈ દિસાન વિનાનું તેથી ઉચ્ચ લા-ખ ટકાતું એટલે પ્રમાણિક ને જનું (તણ-આ સમ્યા એ પ્રાચીન કાળની ધર્મની ગૂઢ મંપ્યા મનાય છે જ્ઞાના, વિષ્ણુ અને શિવ એ ત્રણની ત્રિપુટી ગણાય છે; જ્ઞાન, જ્યે અને જ્ઞાતા, ધ્યાન, ધ્યેય અને ધ્યાના, પૂર્તિ, કર્મ અને ક્રિયાપદ, વગેરે અનેક જાતની ત્રિપુટી ગણાય છે, વન્દિ પણ ત્રણ પ્રકારના લખ્યા છે; વળી રંગે, તમે અને સ-ત્ય એ ત્રિગુણ કહેવાય છે, અહીં આગળ ત્રણનો અર્થ આવા પ્રકારનો નથી. પરંતુ

તેનો અર્થ કેટલાક-ચોડાક એવો થાયછે.
તે ઉપરથી)

ત્રણ પાયા, દામકેટલા-દગંધડા વિનાનું;
સમગ્રણુ રહિત. “શી ગાંડી વાત કરેા છો
મારા ભાઈ આ તે ત્રણ પાયા તમે દેખા-
ઓછા કે શું ?

ભામિનીબૂપણુ.

ત્રણ બદામનું, હલકું; ઘુમ્મ; કિંમત વિના-
નું; ગણતરી વિનાનું.

“નોકરી તો છોડવી નહિ. નોકરી છોડ્યે
તેઓ ત્રણ બદામના લોકોમાં ગણાય.”
નવીપ્રભ.

ત્રાજવું ભારે થવું, ગર્વિષ્ઠ થવું.

૨. માર ખાવાની નિશાની થવી અથ-
વા એવા ગુણુ ધારણુ કરવા; માર મા-
રી હલકું કરવાની જરૂર પડે એવા માણુ-
અને વિષે બોલતાં વપરાય છે

ત્રાજવું ઊંચું ચઢવું, માન પ્રતિષ્ઠા આદિ
વધવાં.

ત્રાજવું નમવું, સુખ-ચલતીના દહાડા આ-
વરા; પાલરી-રિયતિમાં ચલતા થવું-વ-
ધવું; લાભ થવો. ‘તેવું ત્રાજવું’ નમવું જા-
ય છે.

ત્રિશંકુની અવસ્થા, (અયોધ્યાના સર્વવ-
શી રાજ ત્રિશંકુએ સ્વર્ગે જવાની ઇચ્છા-
થી મહામત્ત કરવાને વસિષ્ઠને બોલાવ્યા.
એણે ના કહી ભારે રાજ્યએ વિશ્વામિત્રને
તેડાવ્યા. એણે સર્વ દેવને આમંત્રણુ કર્યા
પણુ કોઈ આવ્યું નહિ; એ ઉપરથી વિશ્વા-
મિત્રે ક્રોધાવમાન થઈ પોતાના’ તપોબળ-
થી ત્રિશંકુને સ્વર્ગમાં મોકલ્યો પણુ ઈર્ષા-

દિ દેવોએ તેને નીચે ઢાળી પડ્યો; એ
વેળા વિશ્વામિત્ર પોતાની શક્તિથી તેને
નીચે આવતાં અધવચ અટકાવ્યો. એથી
રાજ્ય આકાશ અને પૃથ્વી વચ્ચે લટકતો
રહ્યો તે ઉપરથી) અધવચ-અંતરિયાળ
લટકી રહેવું પડે એવી સંકુચિત દશા.

ત્રીજું નેત્ર ઉઘડવું, શિવજીના ત્રીજા નેત્રમાં
વન્ધિ છે, તે બ્ધારે ઉઘડે છે ભારે પ્રલમ
થાય છે. એક સમયે શિવપાર્વતીને ચોપાટ
બેસવા રકડક થયેથી તે રિસાછને ઉઠી મયાં
ને પછી બંનેએ ઉચ તપ કરવાં માંડ્યું.
એ તપથી પ્રલયાગ્નિ ઉત્પન્ન થયો ને દે-
વતા ગભરાયા. એઓએ શિવને કહ્યું કે
તમે પાર્વતીને પાછાં બોલાવો. શિવ બોલ્યા
હું તો નહિ બોલાવું. તેની ઇચ્છા હોય તો
આવે; પછી ગંગાએ પાર્વતીને સમજાવ્યાં
ને એ બીલડીને વેરો આવ્યા. ઈર્ષ કામને
કહ્યું હવે કે પાર્વતી બીલડી ચર્ધ આવે કે
તારે તારૂં બાણુ શિવને મારવું, તેથી કામે
તેમ કહ્યું ને શિવ મોહિત થયા. પછી
પાર્વતી પોતાને રૂપે પ્રગટ થયાં, પરંતુ શિવે
કામના ઉપર રૂપે ભરાઈ તેને પોતાના
ત્રીજા નયનની જવાબાધી બાળી નાખ્યો.

ક્રોધં મમો સંહર સંહરેતિ,

યાવદ્ ગીરઃસ્થે મરુતાં ચરન્તિ;

તાવત્ સવન્દ્વીર્જવનેત્ર જન્મા,

જન્માવશેષં મદનં ચકાર.

તેઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે યુગ ક્રોધાવિષ્ણવનું;
અતિશય ક્રોધાવમાન થવું; કંઈક નવું જન્મું
થઈ જાય એવા ગુરસાના આવેશમાં આ-
વી જવું; એકાએક ગુરસો ફાટી નીકળવો.

થ

થડથી માંડીને, પહેલેથી; આરંભથી; શરૂ-આતથી. થડથી તે પાંખડા મુઘી એટલે અથથી તે ઈતિ સુધી

“તે હાથ બેડી રાજ આગળ ઉભો રહ્યો અને પોતાની સધળી પાત થડથી માંડીને કહી.”

થડું નથી, એમ ક્રીને શુ આવે છે સારે બેશં બોલે છે.

(તેથી સીધી કામકાજ થવું નથી તે ઉપરથી.)

થનથન કરી રહેવું-નાચી રહેવું;(માથાપર) આ પ્રયોગ માણુમના મિત્રના સંબંધમાં બોલાય છે પોતાના મગજમાં આવું હોય તેજ પ્રમાણે વર્તવાને હક કરી ચકવડું; બહેકી જઈ-ફાટી જઈ દુઃખ દેવું; કહું ન માનવું; શિરભેરી કરવી

થરપડ ખાવી, મારખાવો; તુકસાન ખમવું. થાક્યાના ગાઉ, ચાવતાં ચાલતાં પગ ચાકી જાય અને પછી જેટલા ગાઉ વધારે ચાલવાનું હોય તેટલા ગાઉ ચાક્યાના ગાઉ કહેવાય એ ઉપરથી એવો લાક્ષણિક અર્થ એવો થાય છે કે અમુક કામ પૂરે કરતાં પહેલા વચમાં થાકી જવાથી આગળ ન વધાય એવી હાલત

થાથાથાખડી, પોતાની સ્ત્રીને કુલાવી કુલાવીને બહેમવી મુકવી તે. અતિશય લાડમાં થાખડું તે. ‘થાથા થાખડીને વહુ આપડી’ એમ કહેવાય છે.

થાપ ખાધ જવી, ચૂક-બૂક કરવી, હેતરાધ જવું; જવાવામાં પડવું. (એકાએક) “તે એ કામમાં થાપ ખાઈ ગયો.” થાપડ ખાવી પડું વપરાય છે. એથી ઉદ્ભવે થાપ મારી જવી.

૨ તુકસાનમાં આવવી પડતું. [લાક્ષણિક.]

“એટલી બારે માથણી કરીને રાજકન્યા

જુલાવવા ધાર્યું તેમાં સુલતાને સજ્જડ થાપ ખાધી છે.”

અરબિયન નાઈટ્સ.

થાપડ થાપડ લાણાં કરવાં, (પોતાની સ્ત્રીને) લાડમાં થાખડું. થાથાથાખડી કરવી, કુલાવી કુલાવી બહેકી જાય એમકરવું. વિશેષે સ્ત્રીના સંબંધમાં વપરાય છે.

“દિવમના કંકાસના ઉમરાઓ વરની આગળ શત્રે સુવાના વખતમાં કાઢે છે, વર બે સમજી હોય છે તો થાપડ થાપડ બાણા કરી હમાડી રમાડી મુવાડે છે.”

નર્મગદ્ય

થાળી જેવડુંકપાળ, મોટું કપાળ મોટું બા-અથ ચૂચવે છે.]

“રાજકુંવરી સૌથી અળગી રહેતી હતી તો પણ પૂતેમના ચંદ્ર જુવું તેનું મોં તથા થાળી જેવડું તેનું કપાળ જાતું રહ્યું નહિ.”

ગૂ જુની વાર્તા

થાળી ફેરવવી, થાળી વગાડી ટંડેરા પી-ટવો; લેકમાં જાહેર કરવું, ચાલ પાત ઉધા-ડી પાડવી (લાક્ષણિક)

“રૈયતનો ગભરાટ ટાળવાને સુરપાળે જાહેરનામાં કરી થાળી ફેરવી કે દાખલે ડર સંખવો નહિ.”

વનરાજ ચાવડો.

૨. પૈસા ઉધરાવવા.

થાળે પડતું, શાત પડતું, (વહેતું પાણી થાળામાં પડતાં રિધર થાય છે તે ઉપરથી.)

“જેમ જેમ ક્રમ થાળે પડતું મયું અને જેમ જેમ પોતાની કમાણી વધતી અર્થ તેમ તેમ ડાલાબાછને પેડીનું કામ ‘કમી થતું મયું’

એ બહેનો

યુકે ઉરાડુ, જેના બોલવાથી કાંઈ નીપજ નહિ અથવા તો નકામું બોલ્યાન કરે એવા માણસના સળધર્માં આ વપરાય છે; યુકે-ની પેઠેબોલેલા બોલ વડી નવા દેવા; મિથ્યા બોલવું—નકામા નવ તેવા હીણા બોલ બોલવા.

૨. ગાથ દેવી; અસભ્ય બોલવું.

“ભાઈ તમે નકામું યુકે શું કરવા ઉરાડો છો? તમારો તકારાર થી છે તે અમને કહો તો તોડ પાડી આપીએ.”

“સુમનાન વચ્ચર અથવા વચ્ચરના છોકરા સામે ફાકટ યુકે ઉરાડી ઉમરો કાઢવાને બદલે તે ફક્ત એટલું જ બોલ્યો કે—”

અરે બિયન નાઈદમ.

“બધુ થઇ ગયું; હવે યુકે ઉરાડો તો મિથ્યા.

મટનું બોલાવું.

યુકેનું ગળણું, યુકેનું પાણું ગળવાની પેઠે આપેલું વચન અથવા બોલેલા બોલ પાછા મોંમાં ઘાલવા-મિથ્યા કરવા,—તે ઉપરથી બોલેનું વેણ ન પાળવું. (ધિકારમાં બોલાય છે.)

યુકે કાઢવું; દુઃખ દઇને અસત્-માલવિના.

નાનું કરી ગેલવું; ખૂબ ધક્કો દેવું. (કામ કરાવીને.)

૨. હમકું કરવું. (માર મારીને.)

૩ હવકું પાડવું; માનમંગ કરવું.

(ધમકાવીને)

શૂ તેના નામ-મોંપર, ધિકાર છે એના મોને. (તેના નામ-મોને યુકેવાની જગ્યા જણવી તે ઉપરથી.)

“એજમ છે કે આપણે ધરતીમાં ગરક થઈ જતા નથી? એ કાફર સોફાના દીન (યુ તેઓના મોં ઉપર) અને આપણા દીનનો મુકાબલો કરવો?”

કરણધેલો.

યોડી ધડીનો પરાણો, ચોટાળ વખત જવવાની આશા હોય એવા મરણપધારીએ પડેલા માણસને વિષે બોલનાં વપરાય છે.

“તેને લામું કે પેલાભાઈ, હવે યોડી ધડીનો પરાણો છે.”

જે બહેને.

યોરીઆ રોપવા, લકાઈનાં ચૂન રોપવાં.

“તે તો ઠેર ઠેર યોરીઆ રોપે છે.”

દ

દઇ વર્તીવવી, (દુવાઈ ઉપરથી દઇ-આણુ).

ફકમ ચલાવવો.

“અભિમાની ઝોરતો ધરતું કામકાજ કરવાથી બેદરકાર રહી બોલે છે કે ‘શુ અમને કોઈએ વેચાતાં લીધાં છે કે શું અમારાં આપને કાંઈ દઈ પાતોંવે છે? રૈ-સા ગણાવ્યા હોય તો રાખે પાછા.”

પડિતા જમનાબાઈ.

દમ કાઢી નાખવો, સતાવવું; સંતાપવું; કંટાળો આપવો; ધણાજ આતંક કરી કન-વડું, કાવર કરવું; જીવને ધણાજ અકળાવવો; દુઃખ દેવું.

પ્રેમના આવેશમાં ભોગ આપવો તે ઉપરથી કુરબાન થવું; ધણું ચઢાવું; આગર રહેવું. દમ રાખ ઉપરથી વ્યાકરણને લગતા પછા પ્રયોગ થયા છે, જેમકે,—

દમ રાખવો એટલે થાક આવો; વિસામો લેવો; ધીરજ રાખવી.

દમ નીકળી જવો એટલે જીવ જવો; યાકો જવું.

દમ ખેંચવો એટલે ધીરજ ધરવી; ચૂપ-કીધી સહન કરવું અથવા તમાકુ વગેરેનો—

દમ મારવો એટલે પાક આવો; ધીરજ ધરવી-રાખવી.

દમ દેવો—આપવો એટલે ધમકાવવું, ધારતી આપવી

દમ છોડવો એટલે આશા, વિશ્વાસ કે હિમત છોડી દેવી ૨ મરી જવું

દમ પકડવો એટલે ધીરજ ધરવી

દમ રાખવો એટલે તન—મન ધનના જોરનું અભિમાન રાખવું

દમ થવો એટલે દમનો રોગ થવો.

દમ તાણવો, ચૂપ રહેવું અગર ચૂપછીપી સહન કરવું

દમ ધરવો, યાક ખાવો, આટકવું

૨ ધીરજ રાખવી

૩ દિ મત ધરવી

દમ બાંધીને આલેખું, ઉતાવળે આનું

‘ તેણે દમ બાંધીને આલવા માડયું ’

દમ લીડાવવો, ધાક દેખાડવી, ધારતી આપવી, ધમકાવવું

“ જેમના પહેરામાંથી ચોરી થઇ તે સ્વા-રોને દમ બીડાવ્યો અને ટલાકને પરહેજ કયો ”

સધરાજેસગ

દમ મારવો, નિરાત—ધીરજ ધરવી, યાક ખાવો

૨ (તમાકુ વગેરેનો)

“ એણે બુદ્ધ બાઈ અથવા તો રાજભક્તિની ઘેનગામા તણાઈ, ખરી તક આવતાં સુધી દમ મારનાને બદલે પોતાની ઉતાવળથી ઉતરું તે દુહના મનમાં જાકે વહેમ આણુવાનું કયું ”

દમ રહેવો, શુધ્ધ—સાવનું રહેવું

દમ લેવો, શ્વાસ નીચો પડવો

૨ ધીરજ રાખવી

દમ લઈ નાંખવો એટલે સતાવવું, કાયર કરવું

દર ઉધડયું, નાઈ ઉધડવો, દાર ખુદ્દું થવું, ધધા મળવો.

દર પાડયું, પ્રવેશ કરવો, રસ્તો કાઢવો—પાડવો

દરવાજા ઉઘાડા છે, જોને જોણી તરફ જવું હોય તેને તેણી તરફ જવાની છૂટે જવાને કોઈ જાતનો આટકાવ—પ્રતિબંધ થાય એમ નથી, રસ્તા મોકળા છે—અમે તે રસ્તે જાઓ મતલબકે જવા દેવાની ના નથી.

(ધણુ કરીને પ્રાચીન શહેરની આમવાસ કોટ બાંધેલા હોય છે તેના—જેમાં થઇને મોકાની અવજા થાય છે, તે ઉપરથી)

દરિયા જેવડું પેટ, ઉદાર, જે હોય તે મગાય એવું વિશાળ, સફૂન કુટે એવું સહનશીનતા વાળા માણ્યને માટે વિશેરે વપરાય છે (દરિયામાં જેમ અનેક નદીઓના જુદાં જુદાં પાણી મમાઈ ભળે છે તેમ) મોટું પેટ પણ વપરાય છે તેથી ઉતરું આખો-ચિયા જેવું—સાંકડું પેટ

દરિયામાં કુબકી, પનો ન લાગે એવી રોધ યંત્ર

દરિયામાં કુબકી, મોની નુકસાનીમાં આવી પડવું, પડતીમાં આવવું

૨ પાપી યત્ન; કરમ બાવવા, સસારની દુધામાં રિમાર્ગ કરવું

દરિયા ઝોળગવો, દરિયા ઝોળગના જેવું કોઈ મહાભારત કામ કરી કૃતાય થવું, દરિયા જેવું મોટું કામ પૂરે કરી સુખ રૂપ કિનારે પહોંચવું

એકાદ મોટું કામ પાર પાડી ને તરફની નિરાત મેળવવી, માથે લીધેલ મહાભારત કામ પાર પાડવું—પૂરે કરવું દરિયા ઝોળગવામાં ખડક, અને હિસક પ્રાણીઓ આદિની અનેક અડચણો નો છે તે અડચણોની સામે યથ ઉતાર બ્યારે કિનારે પહોંચે છે સારે તેના મનને નિરાત વગેરે તેમ જ કામમાં અનેક અડચણો આવી પડતી હોય, તેમ છતાં તે યથા વિના કુટકો ન હોય તો તે અડચણો ખસેડીને પણ બ્યારે કોઈ ધારેય કામ પાર પાડી

ફનેદ મેળવેછે ત્યારે તેણે દરિયો ઓળંગ્યો
એમ કહેવાયછે.

દશા કરવી, (દશાદ ઉપરથી.) મુખ્યા મા-
લસતું દસયું કરવું.

દશા બેડી છે, વાંકા દહાડા થયાછે; પડતી
દશા આવી છે.

દશીવોરી, ચડતી પડતી દશા; મુખ દુઃખ.
'દશી વીસી સોની એવી.'

દશૈયાં ચરવાં, પરપયા પછી તરત યોડા
દિવસ વરે વડુને ઘેર અને વડુએ વરને
ઘેર નમયા જતું.

(ધણું કરી દગ દિવસ મુખી નમયા જા-
ય છે તે ઉપરથી.)

દસ ઉઠણુ, સીને છોકરું સાંપજા પછી દમ-
મે દિવસે ને અશુદ્ધિ કાઢવી તે.

દસરાનો પાડો મારવો, દિંમત વિનાનું
કામ કરી બોટું પરાક્રમ દેખાડવું.

(દસરાને દિવસે પાડાનો વધ થાયછે.
ને એવી રીતે કે એક બે માસ અગાઉ તે
પાડાને સારી રીતે ખવડાવી પીવડાવી મા-
તેવો કરી શકે છે. બપોરે દસરાનો દિવસ
આવેછે ત્યારે તેને ધાગધુમમાં દેરવેરે દે-
શાગ્રે લઈ જાય છે અને ત્યાં ત્યારે તરફ-
થી કબજા કરાવી ભોગ લેનાર તે બિચારાનો
તરવારથી ભોગ લેછે તે ઉપરથી.)

દહાડા નાખવા, દિવસ ગુજરવા; દહાડા કા-
ઢવા પણ બોલાય છે. (શોકમાં-નિરાશામાં.)

"પાંડવે દહાડા નાખ્યા રોઈ, દુઃશાસને
પાંચાળી વગોઈ."

(પ્રે. ૬) મુધન્વાખ્યાન.
દહાડા ભરાઈ જવા, દહાડા આવી રહેવા;
મોત આવવું.

"મલ્લિકાર્જુને ક્રોધથી પગ પછાડીને
કહ્યું, દુષ્ટો, તમારા દહાડા ભરાઈ ચૂક્યાછે,
તમારા રાઈ નેટલા ઉકડે ઉકડા કરવા મા-
ટેજ હું અત્યારે અહીં આવ્યો છું."

મલ્લિકાર્જુને મોહન.

દહાડા ભાગવા, નકારા દહાડા ગુમાવવા.
દહાડા રહેવા, ગર્ભરહેવો. દહાડા છે એટલે
'ગર્ભ' છે.

દહાડા લેવા, દહાડા માગવા-(ધણું કરીને
નિરાશામાં બોલતાં એ વપરાય છે.)

દહાડાની ચાલ, મદયોગ.

દહાડાવાળી ગર્ભવંતી સ્ત્રી.

દહાડે લાગવું, ધધે રોમજારે વળગવું.

દહાડે આથમવો, પડતી દશામાં આવવું.

દહાડે ઉધડવો, સારી સ્થિતિમાં આવવું.
(દહાડા ઉપર છે ત્યારે પ્રકાશ મારે છે-
અન્યાયનું વધે છે તે ઉપરથી.)

દહાડો ઉઠવો, અસ્ત થવું; પડતી દશા આ-
વવી; સારી સ્થિતિમાંથી નકારી કાઢાવનામાં
આવવું

"એનો દહાડો ઉઠ્યો જણાય છે ને
આવી ને આવી જાંધી સમજ રાખતો જા-
યછે."

દહાડો જાગવો-ફળવો. એ પ્રયોગ
જોથી ઉતરે છે.

દહાડો એંચવો, નકારડો બેચવો; કંઈ
પણ ખાધું ન હોય એવો ખરેખરો અ-
પવાસ કરવો.

આજે અગિયારમનો દહાડો એંચી
કાઢ.

દહાડો ચઢવો, (સ્ત્રીને)

દહાડોપાણી, મરનારની પાછળ ને ક્રિયા
ખરચ કરવો તે. અવસર પાણી પણ બો-
લાય છે.

"જાપતું દિવમપાણી તેણે કરકસર-
થી કર્યું; તેથી નાતમાં તેને માટે ચરચા
ચાલી."

એ બેહેનો.

દહાડો ફરવો, નકારી સ્થિતિમાંથી સારી
સ્થિતિમાં આવવું; ભાગ્યોદય થવો; દશા
ફરવી.

“ માટે કદે નમંદ દેશીને, નેસ્સા બંધ વધારો; મયો શોધવા પ્રસંગે નથી, ફો પેખવો દા 'ડો. ”

કવિ નમંદ.

દહાડો વળવો-ગંગવો, ઉદય થવો; નહા-
ગી ગિયતિમાંથી સારી રિયતિમાં આવવું.
બાગ્યોદય થવો.

દહાડો વરવો, અળવું ચરવું. (જીને.)

દહાડો વળવો, બાગ્યોદય થવો; સારી
ગિયતિમાં આવવું.

૨ ફાલ્ગુ દવો. દહાડો ઉધડવો પશુ
એક અર્થમાં બોવાય છે

દહાડો વાંકો છે, નથીય પ્રતિકૂળ છે, સિતારો
પાથરો નથી, સંભાળીને આવતાં પશુ વાં-
કું થાય એવા પ્રયોગ છે, પડતી દશા છે.

‘ ન્યાં સુધી દહાડો વાંકો છે ત્યાં સુધી
આપણું ધારું કાંઈ પનાર નથી. ”

દહાડો સિકંદર થવો, સિકંદર એ શબ્દ મુ-
સલમાની રાજ્યે આ દેશની બાપાઓમાં
નવો દાખવ કર્યો છે. ફલાણાનો દહાડો સિ-
કંદર છે એમ લોક બોલે છે અને જાણે તે
શબ્દના ઉપર મોઢ તથા આશ્ચર્યથી મનમાં
જેતા હોય તેવા દેખાય છે. સિકંદર એ ગ્રી-
ક વિજયી રાજા હતા તે કોઈ લગાઈમાં પા
છો દહરો નથી-તે સળગી જ લગાઈઓ છ-
ત્યાં છે તે ઉપરથી,-

પડતી હાલતમાંથી સારી હાલતમાં આ-
વવું; ચઢતી થવી, અબુદય થવો; સિ-
તારો પાંશરો થવો, નથીય અવકૂળ થવું.
દહીં મૂકીને ચાટજે, નિરયંક રાખી મૂકજે.
કેટલીક જગાએ મધ મૂકીને ચાટજે એમ
પણ બોવાય છે.

દહીંનો ઘોડો, ‘ એણે ‘જેણે ’ એ નામની
રમતમાં પાનવાળો છેકરો.

જાણું દળવું, દળણું દળવા જેવું મોટી માથા-
ફાડવું અને કંઠાળા ભરેલું કામ કરવું

૨. (કાષ્ઠવું.) શક્તિ ઉપસંત-ન સદન
યર્થ શકે એવું. કામ મોંથી છેકજ
થકવી જેવું; આટો કાઠી નાખવો; કામ
કરાવી, કરાવીને હાડકાં પાંસળાં છેકજ નર-
મ કરી નાખવાં.

“ તું તો મારું દળણું દળવા બેઠો છે. ”
દળણું દળવું; કરેલું માથાફાડવું કામ
પાણું કરીથી કરવું; કંઠાળાની સાથે કરીથી
પાણું તેને તેજ કરવું.

દાંડો પકડવો, આધાર મદણું કરવો (દરા-
મદમાં)

‘ એટો શાસ્ત્રનોજ દાંડો પકડી રહ્યો છે. ”

દાખલો ખાવો, પતો લાગવો.

દાગળી ખસવી-ચસકવી, ઘેવા થવું;
બુદ્ધિશુદ્ધિ જવી; દીવાના થવું; વાપર જવું.

દાઢ ગળી થવી, ગરબું ગરબું ખાવાનું મન
થવું.

“ આવી પડયા તેના મુખ આગળ જોની
દાઢ ગળી હતી. ”

પાણીપત.

દાઢ પેધવી-સળકવી, ખાવાનું વધારે વધારે
મન થવું.

૨. લાલચ વધવી.

“ હિંદુસ્તાનની હોલતથી મોઢ પામી સિં-
કદરની દાઢ સળકી. ”

“ વાધજી બાપુ, ભાઈની યુક્તિ ફાવી કુ-
મુદ્ધુદરીથી એમની દાઢ સળકી રહી છે
તે બાપા જાણતા નથી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

દાઢ સળકવી, ખાવાનું મન થવું.

દાઢમાં ધાલણું-લેણું, મારવા-તુકસાન કર-
વાની. કે સપડાવવાની તખવીજમાં રહેલું;
કાનો-વેર રાખવું. બચરડી નાખવાની યુક્તિ
શોધવી.

દાઢ આવવી એટલે દાઢને લગતી ચામડી
સજી આવવી.

દાદોમાં હાથ ધાલવા, અતિશય આજીજી

કરવી; કાલાવાલા કરવા- (અભિનય.)

ઢાઢે લાગવું, ખાવાનું વધારે વધારે મન થવું; લાલચ થવી.

ઢાણા જોવા, (નગર ઉતારીને આડું ઝાળખવા માટે.)

ઢાણા વાળવા, ઢુચકા ઉતારી ઢાણાખાંધી રાખવા; ધડુંના ઢાણા, મીઠાનો કાંકરો, માટીનું ઢેપું, અને કાચકો ઝેટલાં વાનાં બેમાં કરીને સાતવાર માયાપર ફેરવીને લૂગડામાં ખાંધી રાખવામાં આવે છે અને તે પછી જોશીને ખતાવવામાં આવે છે, તેપરથી જોશી આડું વગેરે જુએ છે.

ઢાણો પાડવો, (ઢાણો અથવા ચોખો નાખવો તે ઉપરથી.) વિચવાને ફરી પરચાવવી. (નાતરીયા નામતમાં વિશેષ જોલાય છે)

ઢાણોપાણી, ખાવાપીવાનું; ઝુમરાન, અંજળપાણી

૨. સર્જીત; નરીય.

"ન્યાં ઢાણોપાણી લખ્યું ઢરી ત્યા જવાનું થજે."

દાંત આવવા, (દાંત મિચાય જરાજર બોલાતું નથી તે ઉપરથી અથવા ખાગકને દાંત આવ્યા પછી તે બોલનાં શીખે છે તે ઉપરથી.) જોલવાનું શીર્ષ આવવું

દાંત ઉઠવા-જેસવા, (કરડવાથી.)

દાંત કંકડવા, (રોમથી.)

દાંત કંકડાવવા, ઝુમરાનો અભિનય કરવો

૨. (ઢાઢમાં કે જંધમા.)

દાંત કરડવા, ઢારી ધાકવું; ઢાર ખાવાથી લીધેલું કામ પડ્યું મૂકવું.

૨. શરમની લાગણી થવી.

દાંત કાઢવા-ઢેખાડવા, સારી પેટે દાંત બહાર ઢેખાય એવી રીતે ખડખડ હસવું.

" ધરના વડીલો શું હજિમજિ આવે, રાખે સખિશુ હેત, "

ઢાવણી રહીને વિનોદ કરે,

પણુ દાંત ન કાઢે છેક.

નર્મ કવિતા.

દાંત કાઢવા એનો અર્થ મીડીઆ કરવાં પણ થાય છે.

૧. કાઢવું કહેવું ઢરી કાઢવું-ન ગણુકારવું-કડાવવું.

" જમેવાળા માગવા આવ્યા ત્યારે બાર ખાગી ગયો ઝેટલે લોક ચડી આવ્યા ત્યારે દાંત ઢેખાયા. "

વિજ્ઞાનવિલાસ.

દાંત ચાવવાના જૂઠા ને ખતાવવાના જૂઠા, પેટમાં કપટ મચવે છે, જોલવું મીઠું મીઠું ને કરવું કાંકરું જૂઠું; બહારથી ખતાવવાનું જૂઠું ને પોતે કરવાનું જૂઠું.

(ઢાથીના દાંત જેમ ચાવવાના અને બહાર ઢેખાડવાના જૂઠા જૂઠા હોય છે તેમ.) દાંત ઢીઢીઆરો કરવો, ખીજવાઇને લવારો કરવો, નકાચુ લઘ્યાં કરવું; કોધનો અભિનય કરવો.

દાંત પડવા, ઢાર અથવા શરમની લાગણી થવી; નરમ પડી જવું; નાઉમેદ ચર્ધ જવું.

દાંત પિસવા, (ઝુમરામાં.)

" દાંત પિસીને જોલ્યો કે બચ્યા આવ "

વનરાજ આવડો.

દાંત લાગી નાખીશ, એમ ધમકી આપતાં

જોલાય છે.

દાંત હોવા (પેટમાં.) વેર હોવું.

શીર્ષ-જેસો હોવો (ખાઈ જવાનો.) ખારવા-સપડાવવા-ખીવડાવવાનો જેસો હોવો.

" ઢેવાળિયાના દિકરા તું સમજતો નહિ કે આમાં મિયાતો માલ છે તે તને પચશે ? પણ આ તો પછવાડે આવડા આવડા દાંતવાળા જોડા છીએ તે તારા છવ લેશું ? માટે ઝઢઢને રૂપિયા કાઢી આપ. "

જીતુકમાળા.

દાંતમાં છેડા ધાલવો, 'આખર માચવવી-
જળવવી; મર્યાદામાં રહેતુ. (સ્ત્રીઓમાં જ
વપરાય છે.)

“ દાંતમાં છેડા ધાલી દહાડા કાઢવામા
મજારીતું બૂધેણુ છે. ”

દાંતીઆં કરવાં, ચીડાઈ જવું; બોલવાનું
કાવત ન હોય તે છતાં ગુસ્સામાં બળાકારે
બોલવું-ચીડાવું.

દાંતે ચઢવું, ચરચાનું, વગોણું થવું.

દાંતે તરણાં લેવડાવવાં, ગરીમાઈ કબૂન
કરાવવી; ધણુ-ધણુ ન હુ ખ દેવુ, સંતા-
પવું, નરમ પાડવું, હાર અથવા તાબેદારી
કબૂલ કરાવવી, ત્રાસ આપી હલકું પાડવું

(પહેલાં જ્યારે કોઈ રાત્રિ વિજય પા-
મતો ત્યારે પરાજય પામેલો રાત્રિ દાંતે ત-
રણુ લઈ અને કાચા સુતરે બધાઈ તેને
શરણે જવાની ફરજ પડતી હતી તે
ઉપરથી.)

“ કાચે સુતરે હાથ બાધી દાંતે તરણુ
લઈ આવવાનો કુકમ નહિ કરતા સિદ્ધરાજે
મલતરખેને માન આપી પોતાની પાને બે-
માડી ધીરજ આપી ”

સધરાજેસધ

દાંતે મેલ આવવો, પેસાદાર થવું
દાંતજી કરવું, દાંતજીથી દાંત ધરતી મોઢું
ધોવું.

દાંતજીની દીવી જેવો, દાંતજીની દીવીને
ફોદી જતાં અને તે ઉપર મૂકેલા દીવાને
નાશ પામતાં જમ વાર લાગતી નથી તેમ
જેને એકનો એક છોકરો હોય છે તેના
સંબંધમાં એમ વપરાય છે કે તે બિચા-
રીને તો દાંતજીની દીવી જેવો એકનો એક
છોકરો છે. સકેત એવો છે કે જેના ઉપર
દીવો-વંશ જળવાઈ રહેવાનો અધાર છે

તે મોઢો અને લાકડવાયો છોકરો. .

૨. સુકલકડી શરીરવાળા માણુમને માટે
પણુ અતિશયોક્તિમાં વપરાય છે.

દાંતજીપાણી કરવું, મવારમા ઉઠી ઝાડે ફ-
રવા જવું, દાંતજી કરવું વગેરે જે કામ પ-
હેલું કરવાનું તે કડી લેવું.

દાંતરકું ને બંધિયા, એની પાસે શુ છે દા-
તરકું ને બંધિયા ? (મતલબ કે કોઈ જ
નથી) બધું જોઈ નાખ્યું કે વાપરી
નાખ્યું છે. .

(ધાસ વેવાને દાંતરકું ને બંધીઆ સાથે
કોઈ ખેડૂત ખેતગમા ગયો પણુ ત્યાંથી ધામ
ન મળ્યું કે કાપીને લાવતા અધવચ બોલ્યું
તેથી તેની પામે ગ્લા માન દાંતરકું ને બં-
ધીઆ, તે ઉપરથી)

દાંત લેવાં, વરકન્યાએ અથવા પરણેલા સ્ત્રી
પુરૂષે ગુરુ સન્મુખ બેઠ મૂકી તેમની પા-
સેથી મંત્ર લેવો, દીક્ષા-મોધ મેદણ કરવો
દાંતગોળો સળગવો, લકાઈ-કજીઆ ચા-
લવો (ધણુ જ માધારણુ અર્થમાં)

દાંતે સોગટી મારવી, લાગ જોઇને મગ
કરવું, આવ્યો પ્રમગ ન ચૂકવો

“ એમ હશે તો પણુ ચરારના પુષ્કળ
અનુકૂળ કારણ હોય ને પછી અપચિન્દ્ર જોઈ
દાંતે સોગટી મારી હોય તો તો જરૂર ક-
તેલ જ મગે ”

સુદારાક્ષસ નાટક.

“ દારજીત એ ધર્મ ક્ષત્રીનો,
વગી દાંતે મોગગી મારે,
જો એજે અને હણ્યો નથી તો,
હુ લગાડું એને સાર રે ”

માધાતાખ્યાન

દાળ પચાવવી, દાળ વંશારાને અંદર પાણી
રેડા

દાળમાં કંઈ કાળું છે, છૂપું પાપ, કલક કે
ગુન્દો છે, છૂપો બેદ-છૂપો મર્મ રહેલો છે

દાળમાં નાખજે, નિરર્થક રાખી મૂકજે.
'દાળમાં નાખી વધારી ખાજે' એમ પણ
બોલાય છે.

દિકરીએ દીવો રહેવો, દિકરીના સંતાન
વડે વંશ રહેવો; દિકરી વડે વંશ જળવાવો.
'એનો તો દિકરીએય દીવો રહેવાનો
નથી.'

"જાપણ દિકરીએ દીવો સદુ બોલતું,
તોય તમે સાંચું ધણું દામરે-સામા થતા.
કવિ બાપુ.

દિન જગતું, ધર્મને નામે મુસલમાનમાં
બખેડો થયો; બંડ બેઠું. (મુસલમાન
લોકો જોડામાં આવતાં દિન દિન યોદ્ધા
છે તે ઉપરથી.)

દિન જગવો, બાગ્યોદય થયો; માડી દશામાં-
થી મારી દશાનાં આવતું.

દિનમાન ઉઠવો, કમનસીમ થયું, નમનો
હડાડો થયો; દુર્ભાગ્ય થયું

" માફેજ બાગ્ય નખળું,

દિનમાન ઉઠ્યો;

મારા અરિષ્ટ અરથે,

મુજ દેવ રહ્યો "

વેણીસંહાર નાટક

એનો દિનમાન ઘેર નથી એમ પણ

બોલાય છે.

દિલ આપતું, મનના વિચાર જણાવવા.
(કોઈ સ્નેહી કે અંતરના માણસને.)

દિલ ઉતારી નાખતું, પ્રેમ-સ્નેહ ખેંચી
લેવો.

દિલ ઉડી જતું, મન-કાળજી ન રહેવી, ના-
રાજ થવું; બાવ જતો રહેવો; રચી કંઠી
થવી.

૨. સ્નેહ તુલવો.

દિલ બેસું થવું, નારાજ થવું; પ્રીતિ ઉડી
જવી; બેદીલી પેદા થવી.

દિલ ધાલતું, શરીર વધારતું; જાત વધારવી;
શરીર પુષ્ટ કરતું.

૨. મન ધાલવું; ચિત્ત પરોવવું.

દિલ થવું, મન થવું; મરજી-ધૃષ્ટિ થવી.

દિલ ભરાવું, તાવનાં ચિન્હ જણાવાં; તાવ
આવવો.

૨. ડો-ડોળો જામવો; ગળગળું થવું;
ગળગળીજવું.

" દેને પત્ની દર્શન આપને,

રહતાં રહો બહેન હવે નહિ દીલ;

ભરાયું મુજ દિલ,

" મંગળ કરો બહેનને. "

નમંકવિતા.

દિલ ભારે થવું, તાવનાં ચિન્હ થવાં-જણાવાં;
તાવ આવવો.

દિલ લેવું, શરીર પુષ્ટ થવું. લોહી લેવું પણ
બોલાય છે.

૨. મન લગાડવું; ચિત્ત પરોવવું.

" રોગાણીને મનમાં સદેહ પડ્યો કે યુદ્ધો

હવે મારા કામકાજમાં કોઈ દિલ સેતો

નથી. "

નવી પ્રજા.

દિલ સાફ છે, નિષ્કપટી છે; સ્પષ્ટ રીતે કહી દે
એવો છે. (પ્રમાણિક છે.)

દિલ્લીનો ઠગ, નામીયો ઠગ-લુચ્ચો.

" આ પુરાણી કોઈ દિલ્લીનો ઠગ કે

મુખાઇનો બામટો હોવો જોઈએ. "

મણિ અને મોહન.

દિલ્લીનો શાહુકાર, લઇને પાછું ન આપે
અથવા બોલીને ફરી જાય એવો મક્કા લુ-
ચ્ચાનો લુચ્ચો.

(દિલ્લી શહેરમાં ઠગ ધણા હતા તે ઉ-
પરથી વાંકામાં.)

દિવસ ગણવા, જે માણસ યોગ્ય દિવસ જીવ-
નારો હોય તેવા અતિશય માંદા માણસને
વિશે બોલતાં વપરાય છે.

દિવસ ઘેર નથી, નસીમ અનુકૂળ નથી;
મઠ વાંકા છે.

" પોતાના સ્વામી નંદના વંશના આવ-

યવી બૂન અંદ્રગ્રામને મૂકી મલ્લકેતુ નેવા
પરાવાને અધિક કરી માનો છો તેથી અમૂક
તમારો દિવસ ઘેર નથી. ”

સુદા રાક્ષસની ટીકા.

દિવસપાણી, જુઓ અવસર પાણી.

દિવસ ફરવો, નથી ન બદલાવું. (સારે માટે
ઉભય પ્રકારે વપરાય છે.)

“ દિવસ ફર્યો એટલે મેળવેલું ગયું અને
કરજ થયું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ દિવમ ફર્યો એટલે મર્વ વાત તેને અનુ-
કુળ થઈ પડી. ”

રામપાણી

દિવા જેવું, ચોખ્ખું, ઝટ સમનય એવું,
બુધવિનાયુ કયું દિવા જેવું એટલે કાંઈસાઈ
ન કર્યું એમ વાંકામાં બોલાય છે.

દિવા પછવાડે અંધારું, નામાકિત માણ-
સના મરણ પછી તેના કામ વગેરેની ને
અવવરથા-ખરાબી થઈ જાય તે અથવા
તેનો વંશજ અધારામાં પડી રહે-નંદારો
નીકે તે.

દિવાની જ્યોત જેવું, (નાક) અણિયાણું.
તેલની ધાર જેવું અને પોપટની ચાંચ
જેવું પણ બોલાય છે

દિવાસળી ચાંપવી, ઉરકેરી લગાઈ ઠાબી
કરવી. (બે પક્ષ વચ્ચે)

૨. સગમતી દિવાસળી ચાંપી બાળી
મૂકવું

દિવાળીનો દહાડો, દિવાળીના નેવા ઉત્સવ-
આનંદનો દહાડો

દિવો ઉઠવો, કાઈ અમુકે ગુણવિદ્યાએ
કરીને પ્રસિદ્ધિ પામવી.

“ તે તો કુળમાં દીવો ઉઠ્યો છે. ”

દિવો કરવો, કાઈ સાઈ કામ ન કર્યું હોય
ત્યારે વાંકામાં વપરાય છે.

દિવો ઘેર જવો, આલાઈ જવો; ગુપ થવો

“ ખુદયું તેલ દિવો ઘેર ગયો,
પડી રહી વાટ તે ”

નર્મકવિતા.

‘ હિંદુઓમાં દિવો એ પૂજ્ય ગણાય છે. ‘
‘ દિવો ઓઘવી નાખ ’ એમ કેટલાક કહેતા
નથી પણ ‘ દિવો ઘેર કર ’ એમ કહે છે,
‘ સગવાવ ’ એમ કહેતા નથી પણ ‘ પ્રગટાવ ’
એમ કહે છે. દિવો રાગ થવો, રાજો થવો
એમ બોલાય છે. વગી દિવાના સંબંધમાં
બેસા આ પ્રમાણે બોલે છે

‘ કુળ દિવા કલ્યાણ કરતે, માંડ ધર
સોનેયે બરતે, પાટાથીનું પૈસે બરતે, અ-
દેખાતું ઇંટાગે બરતે, આવના ચોરને આ-
ધગો કરતે, સાંજ પડે પાછો વહેયો આ-
વતે, વગેરે વગેરે. ”

વગી- ‘ જ દિવા તુ હારકા, તારી માને
મારા નેગીકૃષ્ણ કહેજે, ઘેર જઇને, ફરને
ભાત ખાને ’ વગેરે.

દિવો મૂકવો, હિંદુ લોકો મોટી નદીઓમાં
વૃક્ષનાં પાદડાંમાં ધીના દળારો દિવા પા-
ણીમાં તરતા મૂકવામાં પૂજ્ય સમજે છે.
એથી તેઓ યજ્ઞને છે કે પાપ તરવું મય્ય
અને હૃદયમાં સત્યધર્મનો પ્રકાશ થયો;
અગાનરૂપી અંધારું દૂર થયું ને ગાનરૂપી
દિવો પ્રગટયો

૨. ધર્મના તહેવારે અથવા અગીઆ-
રસ અમાસે આર્યપત્નીઓ ને પુરુષો
વિવિધ પ્રમારનાં વસ્ત્રાલંકાર પહેરી
નદીમાં નાળીએર પધરાવી પાંદડામાં
ધીના દિવા કરીને પરમેશ્વરની પ્રાર્થના
કરે છે.

દિવો રહેવો, પાછળ વંશ રહેવો; પાછળ
ધરની-કુળની કીર્તિ અજવાળનાર સુપુત્રની
હયાતી રહેવી.

“ તારો દિકરીએ પણ્ય દિવો રહેશે નહિ
એમ બોલાય છે. ”

દિવો રામ થવો-રાજો થવો, દિવો ગુપ થવો.

૨. (પ્રાણીનો.) મૃત્યુ પામવું; જીવ જવો.

૩. ઘેર.) અંધારું થવું; અસ્તોત્યસ્ત થવું.

૪. નિર્વશ થવો.

દિવો વડો થવો, ઓલાઈ જવો.

કિરાએ જવું, ઝાડે ફરવા જવું.

દી ઉઠવો-રૂઠવો, જુઓ દહાડો ઉઠવો.

“ વાર બાપુજી ? જો એમ હોય તો કેના દી રૂઠ્યા છે કે આવું કરે ?

તપસાખ્યાન.

દી વાળવો, દી ઉમળવો; કાર્તિ મજે એમ કરવું; સતકર્મ કરવું કે નેથી કાર્તિ મજે.

દી હું પડવું, આમર જવી. કોઈ જરૂરના માણસની જરૂરોને લીધે કામ અટકી પડવું અથવા તેની ખોટ પડવી.

“ માણસની પડતી આવી અને આવે વખતે સેનાપતિ યનાર કોઈ ન મજે તો મારા ધણિયું દી હું પડે, માટે મારેજ જવું. ”

ગુ. ની જૂની વાર્તા.

દીસતો રહ્યો, બલે નજરે પડતો ફર રહે —ઢળે-જતો રહે. એમ બેદરકારીમાં બેલાય છે.

દુઃખડાં લેવાં, ઓવારણાં લેવાં; સામા માણસના માથા તરફ પોતાના હાથ લઈ જઈ તે હાથ પાછા પોતાના લમણા સાથે દામી દામકા બોલાવી ઈચ્છવું, કે તારા દુઃખ ભાગો. આવી રીતે બાવડીઓમાં માન આપવાની રીત છે.

દુઃખનાં ઝાડ ઉગવાં, (માથે) પુષ્કળ દુઃખ આવી પડવું.

“ માઆપે મરી બાળપણમાં, બહુ લડાઈ લાડ, આજ મહા દુઃખનાં મુજ માથે, ઝાઝાં ઉઝાં ઝાડ, વેનચરિત્ર.

“ કન્યાનો જન્મ થવાથી માઆપ દુઃખ પામે છે તેનું કારણ એટલુંજ કે જ્ઞેને ચેટ ફિરી તેને માથે દુઃખનું ઝાડ. ”

સામુવહુની લડાઈ.

દુઃખનાં વાદળ પછુ એજ અર્થમાં વપરાય છે. દુઃખનો કુંગર પછુ બોલાય છે. દુઃખનું વાદળ, આકસ્મિક ચોતરફથી આવી પડેલું દુઃખ.

(દુઃખનું વાદળ ઘેરાવા માંડ્યું, પૃથ્વી રૂપ હૃદયમાં અંધકાર યર્ષ મયો, વિપત્તિરૂપ વિજળી અમકવા લાગી, હૃદયમંડળમાં મુખના તારા દેખાતા બંધ પડ્યા અને હ-મણાં દુઃખનો વદસાદ પડશે એવાં ચિન્હ જણાયાં. —એક મંચકાર.)

દુઃખવરે જવું, કણે જવું; શોકમાં ભાગ લેવા જવું.

દુઃખે પાપે, દુઃખદાયક પ્રયત્ન કે ધણી માયાફોડથી.

ઉઠતી ગાય, જની પાસેથી કાંઈ કાંઈ પછુ હમેશાં મળ્યાં કરે છે ને; છૂટા હાથનું એ-તુ ને કોઈ ને.

ઉંદાળો દેવ, ગણપતિના જવી મોટી ફાંદવાળો માણસ (વિશેષે કરીને બ્રાહ્મણ.)

દુનિયાપાર કરવું, દેશનિકાવ કરવું.

૨. મારી નાખવું.

દુનિયાપારનું, અલૌકિક; દુનિયાથી-સમાજથી વિચિત્ર; અકાદમિક.

દુનિયામાંથી જવું, સમાજમાંથી નીકળી જવું; ઉચ્છૃંખવ થવું; અમર્યાદ થવું.

૨. પુરુષ-વમાંથી જવું; લોકવ્યવહારથી બાતલ થવું.

“ ખીટ્યા કોઈ દહાડો દુનિયામાંથી નીકળી જવાનો છે; જો તારી મોકાણ, આ સીસા પડ્યા છે.

બટનું મોપાણું.

“ આ કળિયુગમાં સાઠ વર્ષનું આયુષ્ય માટે વર પચાસ વરસનો થાય સારે દુ-

યવી ભૂત ચંદ્રગ્રાસને મૂકી મક્કથકેતુ જેવા
પરાયાને અધિક કરી માનો છે તેથી અચૂક
તમારો દિવસ ઘેર નથી. ”

મુદ્રા રાક્ષસની ટીકા.

દિવસપાણી, જુઓ અવસર પાણી.

દિવસ ફરવો, નરીજ બદલાવું. (સારે માટે
ઉત્તમ પ્રકારે વપરાય છે)

“ દિવસ ફર્યો એટલે મેળવેલું ગયું અને
કરજ થયું. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ દિવસ ફર્યો એટલે સર્વ વાત તેને અનુ-
કૂળ થઈ પડી. ”

રાજવાણી

દિવા જેવું, ચોખ્ખું, જટ સમગ્ર્ય એવું,
ભૂલવિનાશ, કંઈ દિવા જેવું એટલે કાંઈસાફ
ન કંઈ એમ વાંકામાં બોલાય છે

‘ દિવા પછવાડે અંધારું, નામાકિત માણ-
સના મરણ પછી તેનાં કામ વગેરેની જે
અવ્યવસ્થા-ખરાબી થઈ જાય તે અથવા
તેનો વંશજ અધારામાં પડી રહે-નકારે
નીકળે તે.

દિવાની જ્યોત જેવું, (નાક) અણિયાળું.
તેલની ધાર જેવું અને ચોપટની આંચ
જેવું પણ બોલાય છે.

દિવાસળી આંપવી, ઉરફેરી લગઈ લગી
ફરવી. (જે પક્ષ વચ્ચે)

૨. સગમતી દિવાસળી ચાંપી બાગી
મકડુ

દિવાળીના દહાડો, દિવાળીના જેવા ઉત્તમ-
આનંદનો દહાડો

દિવો ઉઠવો, કાંઈ અમુકે શુભવિધાએ
કરીને પ્રસિદ્ધિ પામવી.

“ તે તો કુળમાં દોવો ઉડ્યો છે. ”

દિવો કરવો, કાંઈ સાર કામ ન કંઈ દોષ
ત્યારે વાંકામાં વપરાય છે.

દિવો ઘેર જવો, ઝોમાઈ જવો, ચુત થવો.

“ ખુટખુ” તેલ દિવો ઘેર ગયો,
પડી રહી વાટ તે ”

નર્મકવિતા.

‘ હિંદુઓમાં દિવો એ પૂજ્ય ગણાય છે.
‘દિવો ઝોલાવી નાખ’ એમ કેટલાક કહેતા
નથી પણ ‘દિવો ઘેર કર’ એમ કહે છે;
‘મળગાય’ એમ કહેતા નથી પણ ‘પ્રગટાય’
એમ કહે છે. દિવો રાજ થવો, રાણો થવો
એમ બોલાય છે. વળી દિવાના સંબંધમાં
ઝેરાં આ પ્રમાણે બોલે છે

‘ કુળ દિવા કલ્યાણ કરજે, માર ધર
સોનીયે ભરજે, પાડોશીનું પૈમે ભરજે, અ-
દેખાતું ઇંદાગે ભરજે, આવતા ચોરને આં-
ધળો કરજે, સાંજ પડે પાછો વહેયો આ-
વજે, વગેરે વગેરે. ”

વળી-“ જ દિવા તું દારકા, તારી માને
મારા જેથીકૃષ્ણ કહેજે, ઘેર જઈને દૂધને
ભાત ખાજે” વગેરે.

દિવો મૂકવો, હિંદુ લોકો મોટી નદીઓમાં
વૃક્ષનાં પાદડામાં ધીના હમરો દિવા પા-
ણીમાં તરતા મૂકવામાં પૂજ્ય સમજે છે.
એથી તેઓ યમજે છે કે પાપ તરતુ મશ્ય
અને હૃદયમાં સત્યધર્મનો પ્રકાશ થયો;
અગાનરપી અધાર’ દૂર થયું ને જ્ઞાન રૂપી
દિવો પ્રગટ્યો

૨. ધર્મના તહેવારે અથવા અગીઆ-
રસ અમાસે આર્યપત્નીઓ ને પુરો
વિવિધ પ્રકારના વસ્ત્રાલંકાર પહેરી
નદીમાં નાળીએર પધરાવી પાંદડામાં
ધીના દિવા કરીને પરમેશ્વરની પ્રાર્થના
કરે છે.

દિવો રહેવો, પાછળ વંશ રહેવો; પાછળ
ધરની-કુળની કીર્તિ અજવાળનાર સુધુત્રની
દયાવી રહેવી.

“ તારો દિકરીએ પણ દિવો રહેશે નહિ
એમ બોલાય છે. ”

દિવો રામ થવો-નાજો થવો, દિવો શ્રમ થવો.

૨. (પ્રાણનો.) મૃત્યુ પામવું; છવ જવો.

૩. ઘેર.) અંધારું થવું; અસ્તોવ્યસ્ત થવું.

૪. નિર્વસ થવો.

દિવો વડો થવો, આશાઈ જવો.

કિશાએ જવું, ઝાડે ફરવા જવું.

દી ઉઠવો-રૂઠવો, જીઓ દહાડો ઉઠવો.

“ વાર બાપુછ ? જો એમ હોય તો કેના દી રૂઠવા છે કે આણું કરે ?

તપસાખ્યાન.

દી વાળવો, દી ઉત્તળવો; કીર્તિ મજે એમ કરવું; સત્કર્મ કરવું કે જેથી કીર્તિ મજે.

‘દીડું’ પડવું, આમર જવી. કાઈ જરૂરના માણસની જરૂરજરીને લીધે કામ અટકી પડવું અથવા તેની ખોટ પડવી.

“ માણસની પડતી આવી અને આવે વખતે સેનાપતિ યનાર કાઈ ન મજે તો મારા ધણિયું દીડું પડે, માટે મારેજ જવું. ”

શુ. ની જૂની વાર્તા.

દીસતો રહ્યો, બલે નજરે પડતો ફર રહે — ટળે-જતો રહે. એમ ખેદરકારીમાં બોલાય છે.

દુઃખડાં લેવાં, આવારણાં લેવાં; સામા માંજીસના માયા તરફ પોતાના હાથ લઈ જઈ તે હાથ પાછા પોતાના લમણા સાથે દાગી ટાયકા ખોલાવી ઈચ્છવું, કે તારાં દુઃખ ભાગે. આવી રીતે બાપડીઓમાં માન આપવાની રીત છે.

દુઃખનાં ઝાડ ઉગાવાં, (માથે) પુષ્કળ દુઃખ આવી પડવું.

“ માબાપે મૃતી બાળપણમાં,

બહુ લડાબાં લાડ,

આજ મહા દુઃખનાં મુજ માથે,

ઝાઝાં ઉઝાં ઝાડ,

વેનચરિત.

“ કન્યાનો જન્મ થવાથી માબાપ દુઃખ પામે છે તેનું કારણ એટલુંજ કે જને પેટ ફિકરી તેને માથે દુઃખનું ઝાડ. ”

સામુવદુની લઢાઈ.

દુઃખનાં વાદળ પણ એજ અર્થમાં વપરાય છે. દુઃખનો કુંગર પણ બોલાય છે.

દુઃખનું વાદળ, આકસ્મિક ચેતરફથી આવી પડેલું દુઃખ.

(દુઃખનું વાદળ ઘેરાવા માંડવું, પૃથ્વી રૂપ હૃદયમાં અંધકાર યર્ધ ગયો, વિપત્તિરૂપ લિજળી ચમકવા લાગી, હૃદયમંડળમાં મુખના તારા દેખાતા બંધ પડ્યા અને લમણાં દુઃખનો વદસાદ પડશે એવાં ચિન્હ જણાયાં. — એક મંચકાર.)

દુઃખવડે જવું, કાણે જવું; રોકમાં ભાગ લેવા જવું.

દુઃખે પાપે, દુઃખદાયક પ્રયત્ન કે ધણી માયાફાડી.

દુઝતી ગાય, જેની પાસેથી કાંઈ કાંઈ પણ હમેશાં મળ્યાં કરે છે તે; છૂટા હાથનું એવું ને કાઈ ને.

દુંદાળો દેવ, ગણપતિના જેવી મોટી ફાંદવાળો માણસ. (વિશેષે કરીને બ્રાહ્મણ.)

દુનિયાપાર કરવું, દેશનિકાસ કરવું.

૨. મારી નાખવું.

દુનિયાપારનું, અલૌકિક; દુનિયાથી-સમાજથી વિચિત્ર; અકાલ્પનિક.

દુનિયામાંથી જવું, સમાજમાંથી નીકળી જવું; ઉત્સૂખ થવું; અમર્ષાદ થવું.

૨. પુરુષ-વમાંથી જવું; લૌકવ્યવહારથી ખાતલ થવું.

“ પીટ્યા કાઈ દહાડો દુનિયામાંથી નીકળી જવાનો છે; જો તારી મોકાણ, આ સીસા પડયા છે. ”

બટવું મોપાણું.

“ આ કળિયુગમાં સાઠે વર્ષનું આયુષ્ય માટે વર પચાસ વરસનો થાય સારે દુ-

નિવામાંથી ગયો સમજવો ને સ્વાર પછી
એને પરજોવી હોય તેનો એ સંસાર વગર
ગયે ગયો સમજવો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

દુશ્મનની રાત, દુશ્મન નેવી દુઃખકર રાત્રિ.
દુસરી નીપજની, જોવા નેવું યતું; નવું
જીવું યતું; ધારવા કરતાં કાંઈ ઉલટું
યતું.

દૂધપીતું કરવું; તરતના જન્મેલા બાળકને
દૂધમાં બોળી આકળાવી મારી નાખવું.

દૂધમાંએળિયો સેળવવો, દૂધમાં એળિયો
બેળવી ખરાબ કરી નાખવાની પેટે મા-
રામાં નરવું બેળી બગાડી નાખવું; ખરાબ
કરી નાખવું; ધૂળધાણી કરી નાખવું; ક-
ધનું કંઈ કરવું; ગિગાડ કરવો.

૨. મા'—અજીવતા બોલ બોલી કછ-

ઓ—અજીવનાવ યાવ તેમ કરવું.

દૂધમાં કાળું હોવું, કંઈક—કાળુગોઈ હોવું.
ગુન્હો કરેથી લાજ—શરમ હોવી (મારા કુ-
લીનમાં.) છૂપો મર્મ—બેદ હોવો.

“ તણને કાન્ને તપ કરોએ ઇસાદિથી
કેવી કલ્પના કરી શકાય છે? તેમ આર્ય
પુત્રનું ધ્યાન પણ દૃઢ નથી. માટે જરૂર
કાંઈ દૂધમાં કાળું છે. ”

તપત્યાપ્યાન.

દૂધમાંથી પોરા કાઢવા, બૂલ ન હોય તે-
માંથી બૂલ કાઢવાનો યત્ન કરવો; ધણીજ
બારીકાથી તપાસ—તજવીજ કરવી. ગેરવા-
જમી રીતે બારીક તપાસવું.

(શુદ્ધ દૂધમાંથી પોરા બોળવાની
અજીબાજ કરવાની પેટે.)

દૂધિયા દાંત, નાનપણના દૂધપીતા—દૂધથી
બરેલા દાંત. કાચી વયના બાળકોને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

દૂધિયું લોહી, તાણું લોહી; નવો જોરસો.

દૂધે ઘોઘને આપવું, શુદ્ધ આવથી બની આ
બડએ આપવું (દેવું.)

“ બાઈ તારા રૂપિયા દુ દૂધે ઘોઘને
આપીશ; તેની તારે ત્રિશ્વકુલ કાળજી રા-
ખવી નહિ. ”

દૂધે મેહુ વરસવા, સર્વત્ર આનંદ ફેલાવો,
ન્યાસ યતું.

દેડકાંની પાંચશેરી, ઉદ્ભાતીઆ—તોફાની
બાળકને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

દેન ઘોઈ નથી, (ધેતુ દોહી નથી.) નેની
ધેતુ દહોવાય તેવું દૂધ પીએ તે ઉપરથી
તેનામાંજ શક્તિ આવે એ અનર્થે)

મગદુર નથી—અકિત નથી એવો અર્થ
દર્શાવે છે.

“ કોની દેન ઘોઈ છે કે મારી આગળ
આવે ? ”

દેવ કરવો, (પૂર્વ ગુજરાતના કુંગરી—અનાર્થ

કાળી બીજ લોકોમાં.) એલોક દારથી બે-
બાન થયા ન હોય ત્યાં સુધી તે પોતાના
દેવના જીકા મોગન ખાતા નથી. એ દેવ
માડીનો, ઘોડાનો, લાકડાના યાંબલાનો કે
પથરાના પુતળાનો પોતાના ગામમાં જંગ-
લમાં બેસાડેલો હોય છે. બધા ગામના લોક
દેવની બાધા હોય ત્યારે કે ગામઝાંપો ક-
રવો હોય ત્યારે કે દમરા દિવાળી હોય
ત્યારે એ દેવ આગળ જઈ મરણમાં, બકરાં
કે પાડાનો ભોગ આપે છે ને દાર પીએ
છે, તેને તેઓ દેવ કયાં કહે છે.

દેવ કાશીએ જવા, પુરુષોત્તમ રહિત યતું;
દેવત જતું; દેવતા ઉડી જવા.

દેવજી ધસાડીઓ, કદરપા અને વિચિત્ર મા
જીસને વિષે બોલતાં કાઈ કાઈ વાર વપ-
રાય છે.

દેવનાં દર્શન, જે માણસ ભાગ્યેજ મળી
શકે છે અને મળતાં પણ ઘોડીજ વાર
યોગે છે એવાને વિષે બોલતાં કહેવાય છે
કે દેવનાં દર્શન થયાં. (દેવનાં દર્શન જેમ
દુર્લભ છે તેમ.)

દેવનું નામ લેવું, કોઈ કામમાં કે ધંધામાં લખાય થવું.

દેવનું કુંડું લાવવું, (કુંડું=કુમરું.) દેવના માથા ઉપરથી કુમરું લાવવા જેવું એકાદું મોટું પરાક્રમ કરવું.

“ તું શું દેવનું કુંડું લાવ્યો કે તને વધારે આપે ? ” વાદનું માથું લાવ્યો-મોર માર્યો એમ પણ બોલાય છે.

દેવતા ઉઠવો, બળા જવું; વ્યર્થ જવું.

૨. દેવ રૂંધવો; નશીબ પ્રતિકૂળ થવું.

‘દેવતા ઉઠ્યો એમાં જવા દે ને નામ.’

‘એનો દેવતા ઉઠ્યો ફરે.’

દેવતા ઉઠી ગયા, (શરીરમાંથી) ધન્દિ-ઓની ગકિત નાશ પામવી; નિગ્તેજ થવું.

દેવતા ઝરવો, કચ્છો યવો; લડાઈ સળગવી. (બને પક્ષની અપરાધઅચડીમાં)

દેવતા મૂક્યું, બાજ્યું—દીરજ રહ્યું.

દેવતા રેડાવો, (કાળગ્નમાં.) કાળજી બળવું; અતિશય ચિંતા થવી.

૨. અદેખાઈથી બળવું.

દેવસી બેઠી, (દેહલી=કમરો. તે ઉપરથી) મોટું તુકસાન થવું.

૨. દિંમત જતી રહી.

દેવસોડ પામવું, મરણ પામવું

દેવાઈ ગયું, (દેવામાં અપાધ ગયું.) મતલબ કે કાંઈ બાકીમાં રહ્યું નથી. ‘એને ઘેર શું દેવાઈ ગયું છે’ એટલે તેને ઘેર કાંઈ ખાવા પીવાનું ખર્યું છે ?

દેવાળું કાઢવું, (દેવું ન આપી શકવું તે ઉપરથી.) આપવાને પાસે કંઈજ ન હોવું. (લાક્ષણિક.)

દેવી આવવાં, મુજવું; કંપવું; દેવીએ અંગમાં પ્રવેશ કરવો.

દેહ છોડવો, મરી જવું; મરણ પામવું.

દેહ પડવો, મરણ પામવું; દેહમાંથી છવ

નૂદો પડવાથી ચેતન જવું; છવ ઉડી જવો.

“ અમે આપનાજ અતુચારી છીએ અને દેવશ્રીની શોધમાં આ દેહ પડશે તો જન્મનું સફળ ગણીશું. ”

તપસ્યાખ્યાન

દેવના ધરની વેક, મોટું કુઃખ-નઃતર-આર-પીડા.

૨. કંઠાજો આપે તેવું માણસ.

દો ગોરીસો (દમ ગોરીસો) કરવો, રમ્યાં કરવું. (દમ ગોરીસો નામની એક રમત છે તે ઉપરથી.)

દોઢ ડાહ્યો, જોઈએ તેથી વળું વધારે-કાંચું ડાહાપણ જતાવે તેવું.

પોતાનું ડહાપણ આપું માને અને ખીન્નનું અરજું માને તથા તે બનેનું મળીને થયેલું દોઢ ડહાપણ પોતાના એકલામાં છે એમ માને તે દોઢ ડાહ્યો કહેવાય છે. અથવા ડહાપણ નહતાં ડહાપણ માન નારો ખીન્નની જતાવેલી મૂચના ઉપર ધ્યાન નહિ આપનારો.

દોઢ પાયો, બોલવે ચાલવે મુઘડ નહિ-જોડુ; ઓલિયુ.

દોઢ મણની ચાપડવી, ભુંડી ગાળ દેવી. (સહન ન થઈ શકે એવી.)

દોઢી મંગળ થઈ, (દેશી સંસ્થાનમાં દોઢી બંધ થઈ એમ કહેવું એ અશુભ ગણાય છે, માટે તેને બદલે દોઢી મંગળ થઈ એમ કહેવાનો પ્રયાસ થાય છે. (દોઢી, દેહલી ઉપરથી.)

દોરી તૂટવી, (આયુષ્યની) આયુષ્ય આવી રહેવું; મોત આવવું.

દારકાની છાપ, કીર્તિ કે એકાદ સારા કામની નિશાની.

૨. નિશાની યાવ એવો સખત માર,

(ધણા દૂર દૂરના પ્રાંતોના લોક મત્રા માટે દારકા જાય છે. ગોમતીમાં ન્હાઈને ડેરા-

માં જઈ છાપ લેછે. એ છાપ મારવાના છાપા લોહાના બનાવેલા હોય છે અને તે પર શંખ, ચક્ર, પદ્મ એવા આકાર પાડેલા હોય છે તે તપાવીને હાથપર પાડેછે, એ-

ટલે તેનો ડામ પડી રહે છે અને તે કોઈ દહારો જતો નથી. ધણું કરીને વેશગી બુલે લે છે, એવું જતાવવાને કે અમે દારકા જઈ આત્મા છીએ.

ધ.

ધકેલપંચાં દોરનો, માત્ર અટકળથી દોકેલી ગપ; કેવળ કલ્પના. ધકેલપંચશેરી નેરવી પણ બોલાય છે. (અહીંઆગળ દોરનો એ એક અનિશ્ચિત સંખ્યા છે.)

ધગધગતો ચાંપવો, (લોહાને ખુન તપાવી કપાળમાં ચાલો કર્વો-ડાગ દેવો) કંઈ ન આપવાના અર્થમાં તિરસ્કારમાં વપરાયછે. કોઈ અમુક વસ્તુની માગણી કરતો હોય અને તેને તે વસ્તુ ન આપવી હોય અથવા ન આપવા જેવી હોય તો તેને એમ કહેવામાં આવે કે "જેવું આપે, ધગ ધગ તો ચાંપે નહિ તારા કપાળમાં !"

ધજા ઉડી રહેવી, છાપ બેગવી, બ્યાં ભાં વિખાલિ-નામના ધરી (લાક્ષણિક અર્થે) .

૨. નગરી વાનમા પ્રખાલિ થવી. (વાકામાં) 'એના નામની તો ધજા ઉડી રહી છે.'

ધજા બાંધવી, ધજા બાંધી જસનાકરવા; જાહેર ધ્યાન એમ કરવું, લોકોનું ધ્યાન ખેંચવું; છાની વાત દેખાવવી.

"અહીંની વાત તદી ને તદીની વાત અહીં એ એક બીજાને કહી કહાવીને કંઈ છત્ની વાત હોય તોય ધજા બાધે ?"

ભાખતીશુભજી

૨. કોતિ દેવાવવી, નામના પ્રસારવો (રાજ કે કોઈ પુણ્યશાળી પરાક્રમી-પ્રતાપી માણસે)

૩. ધિર્મની આ ધજા એવી હોય છે કે કાંઈ મુનેગાર એ ધજાને આશ્રયે જા-

ય તો તેને સમભાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે.

ધડ માથું, (રણસેનમાં બ્યાં હામરો મુકઈ પડયાં હોય ત્યાં કોઈનું ધડ કપાં, કોઈનું માથું કપાં એમ અસ્તોભ-સી આવયવો પડેલા હોય છે. એ બધા સમૂહમાંથી અમુકનું ધડ કે માથું ન જાણતું હોય તો તે મરી ગયો છે કે જીવતો છે તે સમજતું નથી; તે ઉપરથી) સમજ પડેતેલો આધાર અથવા પાયો.

ધરીમટો લેવો, ધડ ધડ કુટવું.

ધડે ખેસવું, પડી બાજવું; બાગી પડવું; પા-યમાય થવું, ખરાબખરાત થવું; ધખાયનમઃ થઈ જવું; ધણીજ ખરાબ હાલતથવી. ધડે રહેવું, દેકાણે રહેવું; અસવ રિયતિ કે મર્યાદામાં રહેવું.

'અનાજનો ભાવ ધડે રહ્યો છે.'

ધતપર ખેસાડવું-મારવું, ન લેખવવું; ન ગણકારવું; ગુસ્સા મણી કાઢવું. (ગુસ્સા કાર-તિરસ્કારમાં વપરાય છે)

ધખાય નમઃ, આકોપડવું-પડી બાજવું તે; કોઈ પણ ચાલતી ક્રિયા બધ પડે છે ત્યારે એમ વપરાય છે.

૨. મંરી જવું તે.

૩. દોડ જતિનું થવું તે.

"દોડ, મમને મુમલગાન ન થાઓ આ-જે જાખ તો વગે છે ને પૂરે ધખાયનમઃ કરવા નેહા છે ?"

બાટનું જોવાણું.

ધખી જનું; મરી જનું.

૨. પડી જનું.

ધમ ઘોડો ને ચાપુ ચણા, (ધમ ઇને ઘોડો મારે અને તેથી જો રહે તો ચાપુ ચણા આપી ખુશ કરે તે ઉપરથી દ્રાઈ બાહું વાંકું ચાલતું હોય ત્યારે તેને ત્રીધુ કરવાના ઉદ્દેશમાં પશુ મનુષ્યમાં બોલાય છે. માર; ચાલું રતન.

“ધમ ઘોડો ને ચાપુ ચણા આપ્યા સિવાય એ પાંચરો થવાનો નથી તો.”

ધમ પાંચશેરી લેવી, (પાંચશેરીથી ધમધમ કુટવું તે ઉપરથી) ધમધમાવી નાખવું; સખત ઠોક દેવા.

૨. સોડોની નિંદા કરી કે કજ્જા વહોરી માથું ફટકાં કરવું.

“હું જરા આડો અવગો ચરકું તો મારી માધમપાંચશેરી લઈ જેસે એવી છે.”

ધમલો કુટવો, ધમપાંચશેરી લેવી જુઓ. ધમી જનું; ચોરવું; લટવું.

ધર્મનો કાંટો, જ્યારે જોછા વત્તા વજનના સંબંધમાં બે જણ વચ્ચે વાધો પડે-તકરા-ર થાય ત્યારે ચોક્કસ વજન દરાવવા કોઈ અમુક જગોએ જ્યાં કાંટો રાખેલો હોય ત્યાં જઈ તોળાવે છે. તે તોળાવનાર પાસેથી જ પેસા લેવામાં આવે છે તે ધર્મના કામમાં વપરાય છે. એવો જ કાંટો તે ધર્મનો કાંટો કહેવાય છે.

ધર્મશાળાનો ઉમરો, વેશ્યા કે સાધારણ સાવજનિક મકાન.

ધરદહાડેથી, પ્રથમથી; મૂળથી; શરૂઆતથી; પહેલે ધરથી.

“ધર દહાડેથી મેં તને કલ્પુજ હતું તો; પછી પસ્તાઈ તે હું શું કરું ?”

“હાલાજીરે ધર દહાડથી જાળ્યું નહિ તે થયો અતિશે અનર્થ, હાલાજીરે. હાવાં”
દ્યારામ.

ધરતીપર પગેય ન મૂકે, જે માણસ ગર્વિષ્ઠ-પણામાં ઊંચો ને ઊંચો રહે છે, તેને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

“મૂળ તો મિનજી છે ને જો પાંચ પચીસ રૂપિયાની નોકરી મળે તો ધરતીપર પગેય ન મૂકે.”

“ધરતીપર જો પગ મૂકે તો, મૂળ નીચી ઘઈ જાય, એવું સમજે છે ગર્વિષ્ઠ, પોતાના મનમાં; બે આંગળ છે સ્વર્ગ બાકી ત્યાં ધરતીનું શું કેવું, આમ કાટ્યો ત્યાં કેવી રીતે, જમને થીંગડું દેવું”

પ્રાચીન કવિતા.

“પગ ધરતીપર નવ ધરતા, પાપ પાંધ તારે; વળિ આંખળિયાં છે, છવડા જનું છે. જાણુને”

બો. ચિ.

“લાખ વગર લેખાં નવ કરે, ધરતી ઉપર પગ નવ ધરે; ધામ વિશે પશુ ન મળે ધૂળ, એતો ફૂલામાઈની ફૂલ.”

કાવ્યકૌસ્તુભ.

ધરતીનો છેડો, આડો આંક; હદ. બહુ થયું, એવા અર્થમાં વપરાય છે.

જ્યારે કાઈ માણસ હદને પાટલે જઈ જેસે અથવા હદ ઉપરાંત ન બોલવા જવું બોલે ત્યારે કહેશે કે ભાઈ, હવે ધરતીનો છેડો આવી રહ્યો, બહુ થયું, બસકારો. હવે બહુ કહેવામાં માલ નથી.

ધરતીમાં પેસી જનું, અદૃશ્ય થવું; દેખાતું બંધ થવું.

“તેને ઝટલી તો શરમ લાગી કે જો તે વખતે ધરતી માર્ગ આપે તો તે માંહે પેસી જાય.”

કરણધેસો.

જ્યારે કાઈએ કંઈ હીલું કંઈ કંઈ હોય અને તે વિશે તેના મનમાં ઉગ્ર લાગણી થઈ આવે ત્યારે તે કહેશે કે ધરતી માતા માર્ગ આપે તો માંહે સમાઈ જાઉં. (શર-

મને લીધે લોકોને પોતાનું મોઢું નહિ બતાવવાની ઇચ્છાથી.)

ધરમડાંડીઓ, જેટલી દોરી હોય તેટલી તમામ દોરી મૂકી દઇને માત્ર એક રહેલ જોવાને જ માટે જ દોરીનો આખરે છેડા મૂકી દેવામાં આવે છે તેવી દોરીવાળા જાણે આરમાન પર ડાસતો ડાસતો જતો જ કનકવો તે.

૨. ધર્મને બહાને પાંપ કરનાર.

ધરમ ધકકે, કોકટ ફેરો; વગર કાયદાનો નકામો ફેરો. ફેરાનું ફળ ન મળે ત્યારે એ-સખ્ત વપરાય છે. (ધર્મતાના કામમાં આ-ધા હોય તેવો ધક્કા)

ધરમ ફરી વળવો, સારી ચાવ ચાલવાથી પરમેશ્વર બદલો વાળવો.

ધરમરાખનો ગોળ, ધર્મતામાં વહેંચાયેલો મહત્તનો ગોળ તે ઉપરથી વગર ચને મ-જોલો કાયદો.

“ ધરમરાખનો ગોળ કોને ન મીઠો ન લાગે ? ”

૨. ધર્મરાખ જેવા કુડકપટ વિનાના મા-જુસને વિષે પણ બોલતાં વપરાય છે.

ધરમસંકટ, (ધર્મના કામમાં જ સંકટ આવી પડે તે) ઉપાધિ પરવે આવી પડેલ મોટું સંકટ. શ્રદ્ધા સંકટ પણ કહેવાય છે.

ધરાખોળ જવું, રેવછેલ યવી; સમુદ્રે મધાદા મૂકવી; પ્રલય થવો, બધું નાશ પામવું; પ-ચી રસતાળ જંવી, ગળજ થવો.

૨ નસતાન જવું, ઉછેલિયું થવું; વંશ હુલી જવો (ધરના સંબંધમાં-લાક્ષણિક) ધરામાં નાખવું; તુકસાનના મોટા ખાડામાં નાખવું; ખાડામાં નાખવું હોય એવી ફર્દ-શાએ પહોચાડવું.

ધરામાં પડવું, (ધરો-મોટો ખાડો) ધગમાં પડવો હોય તેમ દેખાતું બંધ થવું અથવા ફર્દશાને પામવું આ પ્રયોગ વિશેષે આચા-

ર્યમાંજ વપરાય છે અને કોઈના વિષે જે-દરકારીમાં જવામ આપતાં બોલાય છે.

“ ન આવે તો પડ ધરામાં જઈને. ”

ધરી ઝીલવી, કોઈનું ગાડું-કામ ચાલે એવી રીતે આશ્રય આપવો; આધારમૂળ થવું. ‘ અમારું કોઈ ધરી ઝીવનાર નથી. (ધરી ઝીવનાર બળદ હોય તોજ ગાડું ચાલે છે તે ઉપરથી.)

ધરો કરવી, મુએલા માણસની પાછળ શ્રા-વણ કે ભાદરવા-મામમાં જ દિયા કરવામાં આવે છે તે

ધરું રઘું, પડી રઘું; મૂળી દીધું; રહેવા દીધું. ૨ દીસતું રઘું.

“ ધરું રઘું નહિ યાય તો હું કેમ કરી ”

“ ધનુના મુખમાં ધર્યાં રહ્યા તણખલાં,

હારે નામ ડાલે નવે કુળ ન્હાડી;

અપાલ નાદ આ તે કેવો રે,

હારે વાળીડે વાંસળી વગાડો.

ખો. ચિ.

ધવતવળતી, ધવ-પુલિ-કાતિ-તેજ આવવું, સ્થિતિ સુધરવી. (તનની કે ધનની)

‘ એને તાવ આવી ગયા પછી ધવત વળતી નથી. ”

ધાડ મારવી, ધાડ મારવા જેવું પરાક્રમ ક-રવું; ધાડ મારી નામના કરવી, એકાદું મોટું કામ કરવું.

“ એમાં શી તેં મોટી ધાડ મારી તે આટલું તાન ચડે છે. ”

“ શુ તમારે કશું ચાલ્યુંજ નહિ. પો-તાની દિકરીને પણ તમે ઘેર લાવી શક્યા નહિ ત્યારે તમે શી ધાડ મારી ? ”

મણીમોહન.

ધાણીદાળિયા થવા, (ચૂડાના) તતડીને ચૂ-ડાપરથી છોડાં ઉખડાં, (ધાણી-દાળતનડે. છે ત્યારે તેનાપરથી છોડા ઉખડી જાય છે તે ઉપરથી)

ધાણીદાળિયા જૂદા થયા, યોગ્ય સંબંધ તૃટ્વો; પ્રીતિ તૃટ્વો; અણુજનાવ થવો. (ધાણી અને ચણીની દાળનો જ સંબંધ તે તૃટ્વો તે ઉપરથી)

ધાણી કુટવી, ધાણી રોકાય છે ત્યારે જેમ એક પછી એક એમ કૂટકટ અવાજ ધઈ કૂટે છે તેવીજ રીતે કાઈ માણસના મોંમાંથી એક પછી એક પટપટ અસરકારક શબ્દો બહાર નીકળતા હોય ત્યારે કહેશે કે તેની બોલવાની છટા કેવી સરસ છે ? એક પછી એક શબ્દ એના મોંમાંથી નીકળે છે તે જાણે ધાણી કુટી

ધાણી રોકવી, જીલમ કરવો, સંતાપવું; થકવવું. ધાપ મારવી, આડો અવળો હાથ મારવો; અયોગ્ય રીતે સારી પેટે કમાવું.

“મનેતો લાગે છે કે પોતાનો હાથ જીડમાં છે તેથી ધાપ મારી હતો.”

બે બહેનો.

ધારપર આવવું; સખત અમલ કે અવરથા તમે આવવું; ધણી જેખમ ભરેલી સ્થિતિમાં આવવું.

૨. પાંચાઈ થવું; સુધરવું; ઠેકાણે આવવું.

ધારપર રહેવું, ધણી જ સંભાળથી રહેવું, જીવ જેખમાય એવી સ્થિતિમાં રહેવું; સખત અમલ નીચે રહેવું. (તરવારની ધાર પર રહેવું ધણું જેખમ ભરેલું છે અને એવી વેળાએ ધણી સભાળ અને ખળડ-દારી રાખવી પડે છે તે ઉપરથી.)

ધારાવાડી દેવી, (પાણીની) જમવાનું શરૂ કરતાં અગાઉ બ્રાહ્મણોમાં આચમન કરવાનો અને બાણીની આસપાસ પાણીનું કુંડાણું કરી તે ઉપર પાંચ કાળીઆ છેટે મૂકવાનો રિવાજ છે તેને ધારાવાડી દેવી કહે છે. એ રિવાજ શાસ્ત્રવિધિએ કરવાનો છે.

૨. (દૂધની) નવા ધરતું વાસ્તુપૂજન થવું હોય ત્યારે બ્રાહ્મણો તે ધરની આસ-

પાસ સુતર વાંટી તે ઉપર દૂધની ધારા કરે છે તેને પણ ધારાવાડી કહે છે; અથવા માતા, બળિયાકાકા વગેરેની આસપાસ ને દૂધનું કુંડાણું કરે છે તેને પણ કહે છે.

૩. (ધીની) ગણેશ બેસાડે છે ત્યારે ગાનન જવા આગળ આવા U આકારમાં સુતર ચોંટાડી વચ્ચે ધીના રેલા ઉતારે છે તેને પણ ધારાવાડી દેવી કહે છે.

ધાયું તીર વાગવું, ધારેલા અર્થની સિદ્ધિ થવી; નશીબ અનુકૂળ હોવું.

ધાયો પાસો પડવો, નશીબ અનુકૂળ હોવું; ધારણા સફળ થવી.

“કારભારીનો છેરો પાસો ધાયો ન પડ્યો તે નિરાશ થયો.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ધીગતી સગડી, અતિશય ચિંતા; કાળજની બળતરા. ધીગતી શગડી છાતીએ ખાંધો છે એટલે સગડી જેમ ધીકમાં કરે છે તેમ છાતી પણ ચિંતાથી ખખ્યાં કરે છે.

ધૂણી ધાલીને બેસવું, ધણા જ આમહથી માગવા બેસવું; એક નિશ્ચય કરી-લાંબી પથારી કરી માગવા બેસવું. (સાધુ લોકો ધૂણી ધાવી ધણી મુદત સુધી રહે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક.)

ધૂણીપાણીનો સોખતી, પૂર્વના ધણા જ ધાડા સોખતી.

(એમ કહેવાય છે કે પૂર્વ જન્મે એક યુર હતો અને ખીજે શિષ્ય હતો. એ તેને માટે ધૂણી સળગાવતો અને પાણી લાવી આપતો; એ જ બંને જણોના આ જન્મે પણ સંબંધ થયો છે એમ આ પ્રયોગનું સચ્ચન છે. જ્યારે કોઈને માણસો ધણી જ ધાડી મિત્રતાનો સંબંધ ધરાવતા હોય ત્યારે તેમને વિશે બોલતાં વપરાય છે.)

ધૂણીસંસ્કાર, સહૃદય; ધણી જ ધાડી મિત્રતા અથવા પૂર્વનો ધણો જ ધાડો સંબંધ. ધૂત બે કરવું, નિરસર કરવો; માનભંગ કરવું;

તિરસ્કારની નગરે જોવું; હાડછેડ કરવી
ધૂતારપાટણ, જુઓ ઠગપાટણ

“આ ગામ ધૂતારપાટણ સામે છે આ
સોનીને ઝાળખતો નથી તેમ જ સાંકળો
કરવાનું કહ્યું નથી તેમ છતાં તે સાંકળો
આપી આપ્યો ગયો.”

પાંચાસીપ્રસન્નાખ્યાન
ધૂમાડાના જોડા, ટપા-મિથ્યા એવું ને
કાંઈ તે. મિથ્યા એવો ને આ દેહ તેને
વિશે જોણતાં પણ વપરાય છે

“ગજઆણી મુનની ને. દોરીઓ પહેરો,
ત્રીણા ઝોડોને શાલજોડા,
ટકા તે ગજની ખાધીરે પહેરો,
અતે ધૂમાડાના જોડા—વિચારી જુઓ
ન જાણુશો ને અમે મોટા.”

કવિ બાપુ.

ધૂમાડામાં મળી જવું, (ધૂમાડામાં મળી ગયે-
લું કશું હાય ન આવે તે ઉપરથી) વ્યર્થ
જવું, નિષ્પયોગી થવું.

“મારા કરેલા સધળા પ્રયત્ન ધૂમાડામાં
મળી ગયા.”

ધૂમાડીના બાચકા-મઠી, ધૂમાડીમાં બાચકા
બરવા જેવો વ્યર્થ પ્રયાસ; ફળ વગરની મ-
હેનત; મિથ્યા યત્ન, ફાંફાં.

૨. અતે સત્ય નહિ તે; જૂઠું. (અધ્યા-
ત્મ પ્રકરણમાં.)

“ધૂમાડાની મઠી જેવી કાલી કમ,
ગાધર્વ કેવી નગરી તો ખાલી ખમ,
એમ સકળ જગત દેરે જૂઠું સખ,
અરેરે આ તો દીસે છે કાંપ કાંપ.”

રૂપિરાજ.

“જેવો ધૂમાડાના બાચકા,
તેવા સકળ સંસાર.”

ત્રેમાનંદ.

ધૂમાડો કાઢી નાખવો, ધૂમાડો કાઢી ના-
ખવાના તથ્ય ઉપાય છે. એક તો દાઝવાની

બીક ન રાખના લાકડાને ઉંચકા ફેંકી દેવું;
બીજું ફૂંકી ફૂંકીને બળતું કરવું તે ત્રીજું—
પાણી રેડવું, તે ઉપરથી તેના અનુક્રમે અ-
ર્થ કરવા જમએ તો ખરામ કરવું; ઉંચકી-
ને ફેંકવું હોય એવી દશાએ પહોંચાડવું,
અથવા બીજી રીતે પાછળ—ખતે પડી સ-
તાવ્યાં કરવું કે એમ નહિ તો ત્રીજું કો-
ઈ પણ ઉપાયે—ઠોક દઈ શાંત કરવું એમ
યાવ તે ઉપરથી આ પ્રયોગ ઠોક દેવા,
ધમકાવવું, અથવા ધમકાવી નરમ પાડવું,
એના સાધારણ અર્થમાં વપરાય છે.

ધુધવાતાપણું જવું રહે એવી તત્ત્વનીજ
કરવી; માર મારવો અથવા મર મારી
હવડું કરવું.

ધૂળ ઉડવી, ઉગડ પડવું, “ને જગાએ પ્રથ-
મ રામની હવેથી હતી તે જગાએ હાલ
ધૂળ ઉડે છે”

ધૂળ ઉડી જવી, “ધોલ મારી તો ધૂળ
ઉડી ગઇ એમ માનવું” એટલે સધળું અપ-
માન સહન કરવું.

૨. ખરાબખરાત થવું.

૩ મિટ્ટીમાં મિટ્ટી મળી જવી.

ધૂળ કશું, કાંઈ ન કશું હોય સારે એમ
જોણાય છે

૨ ધૂળ જેવું નકાસું કશું

ધૂળ કાઢી—ખખેરી—ઝાટકી નાખવી, ખૂ-
બ ધમકાવવું; ગભરાવવું, પત્તર રગડી ના-
ખવી.

“તેને પાછો તો આવવા દો—જે તમે
કશું નહિ કહેશો તો હું તેની ધૂળ કાઢ્યા
વિના કદીજ રહેવાની નથી

+ * * * * +
જુએદીનો મિળજ ઉકળ જતો રહ્યો, મ-
શરે ધાત્રીને બોલવા ન દીધી અને ધૂળ
ઝાટકી.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

૨: માર મારી હવડું કરવું.

૩. (માયાની) માથેથી નેખમ ઉતારી નાખવું.

૪. (પગની) જવા આવવાનો કે સામેલ થવાનો સંબંધ કાઢી નાખવો.

ધૂળ ખાવી, એમ મનાય છે કે જેવું ધાન ખાય તેવો અક્ષય આવે; તે ઉપરથી ધૂળ ખાવાથી ધૂળ જેવો અકલ-હોશિયારી આવવી-યવી.

“ તમે એમ જશો એટલે હું જમપુર બહો જઈશ તમે તો અલખા છો અને અમે તો ધૂળ ખાતાં હોઈશું નહિ વાર? પણ હું સાં સુધી તો તમારી સાથેજ આવું છું. પણ મારે નેમ કરવું દરો તેમ કરીશ.”

૨. અઘટવું બોલવું કે અઘટવું આચરણ કરવું.

અમરતો શું કરવા ધૂળ ખાય છે.

૩ પસ્તાવું. “ ધૂળ ખાવા એમ ક્યું હતું ત્યારે ? ”

ધૂળ ધાલવી, ખરાબ કરવું; ઝાંખ લગાડવી; વણસાડવું.

“ કુળમાં ધૂળ ધાલી સાં શું ? ક્ષત્રીપણ પરવારી ગયું.”

પ્રતાપ નાટક.

ધૂળ ચાટવું કરવું, હેઠે પાડી ધૂળની સાથે રંગદોળવું; મરણતોલ કરી નાખવું.

“ એ ધણો બળિયો છે. એણે તો અનેક વાધોને ધૂળ ચાટતા કીધા છે.”

દિલ્હીપર હક્કો.

ધૂળ જવું, બર્થ જવું; બગડવું.

“ કરી કારવી મહેનત બધી ધૂળ ગઈ.”

ધૂળધમાસાની, નજવી—માલ વિનાની.

(વાતો) ધૂળ ગળની વાત, ધૂળ ધમાસો એમ પણ વપરાય છે. “ ધૂળ ધમાસાની વાતમાં તકરાર કરી બેસે છે.”

ધૂળધાણી વા—રાખપાણી, છેક નકામું—અરબાદ—ખરાબખરાત થયું હોય તે.

“ ધાત દરી જાણે વિશ્વાસધાતકો ને, કરે ધૂળધાણી રોક કેરું કાજ; એ તો જમતા ધરાક, સંતો જાણજેરે.”

બો. ચિ.

ધૂળધાણી કરવું ધૂળ મેળવવું; મુકસાન કરવું; જન કરવું; ખરાબ કરવું.

“ ધારણા ધૂળધાણી કરી નાખી, ધરધીપતે ધરી ધીર; વેગે વળવા વિચાર કરતો, ધર બણિ ગુણ ગંભીર.”

માંધાતાખ્યાન.

ધૂળધાણી થયું—ધર્મ જવું, બગડી જવું. ખરાબ થવું; પાવમાલ થવું; નકામું ધર્મ જવું.

“ અક્ષરમીને અમૃત લાધ્યું, પીતાં આગસ આણીરે; ટળી ગયું રૂવે મુશકે, કામ થયું ધૂળધાણીરે.”

દયારામ.

ધૂળ નાખવી, (નામપર; બજ્યું) એનું નામ—મોહું, એમ ધિક્કારમાં બોલાય છે. ધૂળનાખી એટલે બજ્યું; દશે; દીસવું રહ્યું.

“ દળવું, ખાંડવું આદિ મવં કામ, સુંદરની કને કરાવે—કરાવે તો ધૂળ નાખી, પણ કયા પછી જશ ને ઠેકાણે જીતીઓ આવે.”

સાંસુવહુની લદાઈ.

૨. (પાટીપર) ભણતાં આવડવું. “ પાટીપર ધૂળ નાખી છે? ” એટલે ભણ્યો છે? હાલની પેઠે જ્યારે રહેટો વપરાતી નહોતી ત્યારે પાટીપર ધૂળ નાખી ભણતર ચાલતું હતું તે ઉપરથી)

૩. (ભાણમાં) ખાણું ખરાબ કરવું.

૪. (ધોળામાં) ધડપણને લાંછન લગાડવું. ધડપણ સુધી જાળવેલી કીર્તિ ઝાંખી કરવી.

“રડયા પુરો પુરો પાડે શિદ ધોળામાં
ધૂળ નાખતા હશે ?”

મણિ અને મોહન.
ધૂળને પાડે, નજીવો. કિમતે; ધૂળ જેવા
મૂલે. ધૂળની કિમત પશુ વપરાય છે.

“તેનો ધૂળો વખત ધૂળની કિમતે જા-
ય છે.”

“જો તેનો છુટ્ટા કરવાનો ઉપાય લઈ શક-
તા નથી તો લેણદાર તેમને ત્યાં જમી લઈ
જાય છે, અને માલ ઉપર ટાંચ લાવીને ધૂ-
ળને પાડે લીલામ દરાવી લેણદારની ખ-
રાબી કરી મૂકે છે.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

ધૂળને પેટ માલવું; મહેલ્યાં-ગમ દહ ધમ-
કાવી હલકું પાડવું; શરમોડું કરવું-ઉડના
વી નાખવું; ઉતારી પાડવું; પત્તર રગડી
નાખવી.

ધૂળપટ્ટી કરવી, ધમકાવવું; બેઆખરે ક-
રવી; ધૂળ કાઢી નાખવી.

ધૂળ પડવી, (જન્મારામાં, ધોળામાં) ઝાંખ-
વળવી (ધિકારમાં બોલાય છે.)

“એ બોલવામાં ધૂળ પડી સમજવું. એ
ના કરતાં ન બોલે તો સારું.”

સાસુવડુની લઢાઇ.

ધૂળ પંર ઢેકું, ઉપર ઉપરની ટાપટીપ-માં-
હે ઢાંધ નહિ; નામોશી.

ધૂળ ફેંકાવવી, દરકાર નહિ રાખવી; પત ન
કરવું; બેહાલ કરવું; ટેક ઝાંછો કરવો.

૨. પાછળથી પસ્તાય એમ કરવું.

૩. બેહાલ કરવું; ધૂળ ફાકવું કરવું;
ખરાબખરાબ કરવું.

“કેટલીક ઓઝોની પાછળ પડી તેને
ફસાવી તેના ઘરમાંથી કઢાવી, વેશ્યા બીના-
વી આખરે ધૂળ ફાકતી અને ભિક્ષા મા-
ગતી કરી દીધી હશે.”

મણિ અને મોહન.

“આઈ જરકમદાર, ચાર તીરકામદાવા-
ળા અને ખીન છ આઈ હથીઆરવાળા
હતા, તોપણ તે બધાને ધૂળ ફેંકાવી દરા-
મખોરો માલ તફાવી ગયા.”

પ્રતાપનાદક.

ધૂળ ફાકવું જવું, નિરાશ થઈ-પસ્તાવો જા-
તી પાછું જવું.

ધૂળ ફાકવું-થઈ જવું, ખરાબખરાબ કરવું;
બેહાલ, કરવું; આધાના સાંસા પડે એવી
દશાએ પ્રદોષવું.

“તે બિચારો વેપારી હવે ધૂળ ફાકતો
થઈ ગયો.”

ધૂળ ફાંકવી, ટેક બોલો કે જતો રહેવો;
ધૂળ ફાંકીને પસ્તાવો દેખડાવવો.

“કે” બ્હાલા ક્યાં જાઉં, ધૂળ ફાંકું હું
વિરામ ક્યાં પાઠી.”

નર્મ કવિતા.

ધૂળ ફાંકે છે (બધા,) મતલબ કે એ બધાની
કાણ દરકાર રાખે છે ? એ શું કરવાના છે ?

૨. વલખાં મારે છે. ‘જેમ છા-
કરાં થવા સાર તે બિચારો ધૂળ
ફાંકે છે’

ધૂળ ભેગું કરવું, જમીનદોસ્ત કરવું; મારી
તોડી હેડે પાડી ધૂળની સાથે રગદોળવું

“અને અમારા ધોડા એની પાછળ
મારી મૂક્યા પછુ અમરનો ધોડો તેણે મો-
ટા હરણને ધૂળ ભેગો કરેલો તે તે હામેજ
અટક્યો.”

પ્રતાપનાદક.

“જણતી નથી કે સિજન જશે તો
ધૂળ ભેગી કરી નાખીશ”

જામિનીબંધુ.

ધૂળ ખાંધવું, બંધ જવું; ઉપયોગમાં નુ સ્થા-
વવું; ફના થવું; બગડવું; ખરાબ થઈ જવું;

“આ ડહાપણ તારું. મળ્યું ધૂળમાં,
ચલે પડી ચતુરાઈ; તું એવા અમરજીમાં ન

સમજ્યો, અત્રં બંગાડયું ખાઈ જે” —
ચેત ચેત.

દંધારામં.

“ દિકરા સલાતોગ ગયું ! તેં સુવતાં-
નના વચનપર બેરોસો રાખ્યો છે. પણ
હવે ગધુ ધૂળ મળી ગયું ? ”

અરેભિયનનાઈદ્રસ.

“ વાત તો ખરી છે ને સુધિહિરનું ધૂળ
મળી ગયું છે ને લાંથી તેના આશ્રિતો ર-
ખડતા થયા છે. ”

• ડ્રાપીદર્શન.

ધૂળ મેળવયું, તુક્તાન કરવું; ખરાબ કરવું.
કેના કરવું; અર્થ કરવું.

“ ચોલીફિસનીજના ગયા પછી તે
બોલી કે એગે આપણું ધાર્યું ધૂળ મેળવયું,”

રો. કયાસમાજ

ધૂળ વાળવી-ફેરવવી (ઉપર), અર્થ કરવું;
પાણી ફેરવવું; ખરબાદ કરવું; ફેફડા જાય
એમ કરવું.

“ એ મહાત્મા મારો સુર છે, બંધુ છે,
ઈષ્ટ મિત્ર છે અને મારો પ્રાણદાતા છે.
પણ મેં પાપીએ ને બધા ઉપર ધૂળ વા-
ળી છે. ”

અહારાક્ષસ

ધૂળથી ભુંડું કરવું, છેક હલકું કરી નાખે-
વું; છેકને મોનભંગ કરવું; ખુબ ધમકા-
વવું.

ધૂળમાં જવું, અર્થ જવું; બંગોડવું. ધૂળ
જવું પણ બોલાય છે.

“ હવે ઘેર જઈએ તે તો ખોટું;
આટલી બધી તાલમેલ લગાવી તે તો
ધૂળ જાય ”

અરસ્તીયંદ્ર

ધૂળમાં મળી જવું, ખરાબખરાબ થવું; પા-
ચમાંજ થવું; છેક નહ થવું; નારા પામવું.

૨. મરી જવું.

ધૂળમાંથી સોતું મળવું, અણચિંતબો

લાભ થવો; ધૂળ જેવી નજીવી બાંનેતમાં-
થી પણ મોટો લાભ થવો.

ધોઈ નાખવું, ફટવું; માર મારવો; મારી
મારીને અસાધન કરવું.

૨. પાણી ફેરવવું; અર્થ જાય એમ ક-
રવું; વસ્તુ જાય એમ કરવું.

૩. (ટતિને) મનમાંથી હાંકી ફેંટવી;
નિરાગાને ધોઈ નાખવી.

૪. ફેક ફર્-નિંદો કરી માન ઘટાડવું.

“ હાય હાય ! તમારા માંહેલા એકનું
મૃત્યુ પણ થયું હશે તો તમને સધળાને છો-
ડાવાની ખુશીને ધોઈ નાખવાને બસ છે ”

અરેમિયનનાઈદ્રસ.

ધોઈ પીવું, ધોઈ પીવાના કામમાં પણ ન
આવે તેવું નકામું રાખી મૂકવું. ‘ ધોઈ પીજે
’ આપે તો. ’

૨. ન લેખવવું; ન ગણકારવું; દિસાખ-

માં ન લેવું; અખાડા કરવા; સાંભ-

જવું બેદરકારીથી ખીજે કાને કાઢી ના-
ખવું. (લાક્ષણિક)

ધોઈ વાળવું, ઘાબડઘાબ કરી માંહેમાંહે
માડી વાળવું; જૂસી વાળવું; ઘેરી મારવું;
પનાવવું (રહેમ નજરથી); બજે કાંઈ
થયુંજ નથી એમ દરચુજર કરી ઉડાવી દેવું.

ધોતીઆં ઢીલાં થઇ જવાં, બહેબાકળું
થઈ જવું; ગભરાટથી નજળું પડી જવું;
ડરથી હેબકી જેવું; કાળજી ધકકવું.

ધોતીઆં લેવાઈ જવાં-છૂટી જવાં, ગભરાઈ
જવું; બચથી શીયાંપીયાં થઈ જવું; બચ-
બીતે થવું.

“ તેનાં ધોતીયાં લેવાયાં બાઈરે હવે કયાં
નામી બરાસો બાઈરે-તેનો

નર્મકવિતાં.

“ આહાજુભાઈનાં ધોતીઆં છૂટી ગયાં.
કુહાડા કુહાડા પામે હતા તે જ્યાં ત્યાં ફેંકી
દીધાં ને પોક મૂકવા મંજા. ”

સાસુવડની લઢાઈ.

“ દુરભેનના દુઃખલાથી તેમનાં ધોતીઆં
છૂટી, જાય ને પાધરા નામે.”

વનરાજ આવડો.

ધો ધોવા, ધોખી ધુએ છે ત્યારે જગડા ઉપર
લાકડાના પાપાથી ઠોક દે છે તે ઉપરથી)
ઠોક ઈઈ દલકું પાડવું; ખૂબ ધમકાવવું.

૨. માર મારવો.

ધોમ ધખવો, અતિગપ્ ગુસ્સે થવું. (પ્રાચી-
ન કવિતામાં).

“ દિવથી કાપો દિલ્હીનો પાદસાદ, ધો-
મ ધખિયો અપારરે.”

ઘોઘોઘકત.

ધોયલો કાઢવો, (અડદના લાડવાને ધોયલો
કહે છે તે ઉપરથી) અડદનો કાઢવો, સ-
ખત માર મારવો.

૨. અતિશય કામ કરાવીને ચકવી દેવું.

૩ ખૂબ ધમકાવવું; ઠોક દેવા.

ધોયલો પાક આપવો, મખત માર મા-
રવો (વાંકામાં)

ધોયલો મૂળો, (મૂળો સ્વચ્છ, ધોળો અને
અરસ દેખાતો પણ ખાતાં-અનુભવતાં તો
પોતો અને તીવો હોય છે તે ઉપરથી)

ઉપર ઉપરથી ભપકો બતાવનાર; ખાલી
આડંબર કરનાર; છદ્ધવાયલું; ખિરસા ખાલી
પણ ભરમ ભારી, એવી જેની પ્રકૃતિ છે
તે. બહારથી સાફ દેખાડી અંદરથી ભપકો
રાખનાર; માલમતા ન હોય એવો. પૈસે
ટકે ખાલી હોવા છતાં ઈશકી લાલ યધને
ફરે તે. ‘હોયવો કુવો ને ધોયલો મૂળો
એ કહેવત છે’

૨. સગાંવહાણાં વિનાનો એકલો; ઝાંડ.

“ બઝાં હોય છે તે બધાંને બઝાં દેખે
છે. અશીલુનું કુલ ઉપરથી લાવયોળ હોય
છે. પણ બીતરમાં ઝેર હોય છે. તેમ કેલ-
લાક બગધ્યાની ઉપરથી ધોયલા મૂળો જેવા

પણ અંદરથી ધણા પાપી હોય છે.”

નગદમયંતી નાટક.

ધોયલું મોતી, સુંદર ખીચના ચહેરાનું માણસ.
ધોવાઈ જવું, અર્થ જવું; ખરબાદ જવું; નિ-
રર્થક જવું; અર્થ રહિત થવું; ઉપર પાણી
ફરવું.

“ મુઝો, આ ઈયો-વેલાના બોળામાંજ
જામને એમે છે. આનું વચન એકવાર તેના
મુખમાંથી નીકળી ગયું તે ડોશીને કાને
પડ્યું અને શુભાન મોંની મીઠશ ગખતી
તે પણ ધોવાઈ ગઈ.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૨. (ગરીર) નગણુ પડી જવું, તવાઈ
જવું; નીચોવાઈ જવું; લોહીનું પાણી
થઈ જવું.

૩. (મહેનત) ઉપર પાણી ફરી વળવું;
અર્થ જવું.

“ જાળકો બેઢાલ યાયે,
દેશ દૂખી જાયે;
ધર્મ ધોવાઈ ગયો,
એ તે કયમ સંખાયે ”

જાળલમજાત્રીસી.

ધોળકું કરીને આવવું, નકામો-ફોકટ ફેરો
ખાધને આવવું; કાંઈ કામ કર્યા વિના પાછું
આવવું. ‘એ તો બહુ ધોળકું કરી આ-
વ્યો.’ (સદેશો લીધા સિવાય બહુ ધોળકે
ગયો હતો તે ઉપરથી.)

ધોળકું ધોળવું, અજવાળું કરવું; કાયદો
કરવો-કરી આપવો.

૨. કાંઈ સાર કામ ન કર્યું હોય ત્યારે
વાકામાં વપરાય છે.

“ નાગરિકા-તમે શું ધોળકું ધોળી આ-
વ્યા તે; જુઓ હું તો આ પ્રમાણે સદુ સિદ્ધ
કરી આવી. હવે જા અને દેવનું મન મનાવ.”

સલભામાખ્યાન.

ધોળાપર કાળું કરવું, લખવું. (ધોળા કા-
મળપર કાળી શાદીથી)

“ ધોળાપર કાળું કરતાં આવડે છે કે, નહિ? ”

“ હું તમને કદી નવ સંભારતો;
લાવતો થાસ મહિયો ચારતો;
નવ જાણતો ધોળા પર કાળો,
‘ભાભીએ’ મને કીધો ગોવાળો. ”

મામેકે.

“ જે લોકને ધોળાપર કાળું કરતાં આવડું નથી અને ધોળાપર કાળું કર્યાનું સમજાતું (જાણેલું) કે વંચાતું નથી તે, પછી મમે ને ખીજા વ્યવસાયમાં નિપૂણ હોય તો પણ તેને અજાની કહેવાનો ચાલ પડી ગયો છે. ”

સં-મા.

ધોળી આવવું, કામ પાર પાડવું; કાપદો કરી આપવો.

૨ કાંઈ સાફ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે વાં-
કામાં બોલતાં વપરાય છે.

ધોળયું ને ઉધડયું, (વાંકામાં) કાંઈ સાફ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે એ વિષે બોલતાં વપ-
રાય છે.

ધોળે ફહાડે, બધા લોક દેખે તેવા દિવસના પ્રકાશમાં. ‘ ધોળે દહાડે ધાડ પડી. ’
ધ્રુવનો. તારો, અચળ એવું જે કાંઈ તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ છોકરી જુદી પડી જાય તો શેઠાણીથી રહેવાયજ કેમ ? તે તો દેડાનો હાર અને દુઃખમાં ધ્રુવનો તારો હોતો. ”

ન

ન કરે નારાયણ, કહુ છું તે પ્રમાણે ઈશ્વર ન કરે પણ વખત છે. આ ઉપરાંત્ય ભવિષ્યમાં બતાવનારી માહી-અશુભ આ-
બતને વિષે બોલતાં વાક્યની આગળ મૂક-
વામાં આવે છે.

“ મહારાજ, ન કરે નારાયણને-કદી પા-
છો પગ પડ્યો તો પર્વતના મથાળા ઉપર રહેલા આપણા બીસો દુશ્મનના ટોળા ઉપર તીરનો અને પથ્થરનો વરસાદ વરસાવી મૂકશે. ”

પ્રતાપનાટક.

“ ન કરે નારાયણ ને કંઈક થયું તો પછી શી વધે. ? ”

“ ન કરે નારાયણ પણ કહો જોઈએ એ મરવા પડ્યો છદ્દો કેટલા વર્ષ જીવવાનો છે. ? ”

મણિ અને મોહન.

પડે એવું દુઃખ; જેના મૂળની કેલ્પતિની સમજ ન પડે એવું.

ન ધણીઆતો ગોધો, નિરંકુશ મગતાન મા-
ણસને માટે વપરાય છે; મરણ માફક મકા-
લ્યા કરે તે.

નકટાની નાત, નારાયણદર્શી ટોળું.

(કાંઈ ચોર ચોરી કરવાથી ન્યાયાધીશે તેનું નાક કાપવાની સજા કરી. જે વખત પેશેા ધૂર્ત ચોર નાક કપાઈ જતાં ફૂલું, નાચવું, ગાવું, વગેરે ખુશીનાં ચિન્હો બતા-
વવા લાગ્યો તે વખતે તેથી આશ્ચર્ય પામ-
તા લોકોએ તેને તેમ કરવાનું કારણ પૂછ-
તાં ચોર કહેવા લાગ્યો કે નાકની અડચણ

જવાથી હું તો સાક્ષાત્ નારાયણને દેખું-
છું, તેમ તમે પણ કરો તો નારાયણનાં દર્શન થાય. આ ઉપરથી કોઈ અકલ વિનાના આદમીએ નાક કપાવી ચોરે તેને કાનમાં

મસ્કેરી યશો લારે તે માણસ પણ સમ-
જ્યો કે હવે નાક આવશે નહિ માટે મારે
પણ કહેવું કે નારાયણની દર્શન થાય છે.
એ ઉપરથી બીજાં માણસો પણ બળવા
લાગ્યાં. અને તે નારાયણશી ટોળું અ-
થવા નકટાની નાત એવા નામથી ઓળ-
ખાવા લાગ્યું. આ ટોળાએ અસંખ્ય માણ-
સોને નકટાં કર્યા તે ઉપરથી.) જોડું જોડું
સમર્પણ પોતાના જવા બીજાને કરવાનો
પ્રયત્ન કરનારું મંડળ.

નકટીનું નાક કાપે એવું, બુદ્ધ; ધાર વિનાનું
(છરી-ચપ્પુ.) (નકટીને નાક હોય નહિ
અને ચપ્પુ કે છરી તે કાપે નહિ, તે ઉ-
પરથી.)

નક્કો થઈ જવું; મરી જવું; મરણ પામવું;
ધાર થઈ જવું; ઠેકાણે થવું.

“એ ગરબાડામાં એક ઝટકે લાગ્યાથી
દેવળદેવી તો નક્કી થઈ જત.”

કરણધેસો.

નકો દામવો, દાર નામી ન જાય માટે તેને
ચોટ મોહોરી ધાકી તેનો છેડો આગલે પ-
ગે બાંધવો

નકોરડો ખેંચવો; ફરાળ કર્યા મિનાય કા-
શોમેરો અપવાસ કરવો; કાંઈ ખાધું ન
હોય તેવો ખરેખરો અપવાસ કરવો.

નખ ઝુપવો, કાણ બેમવો; પ્રવેશ થવો.

નખ ચેટણું, પલ્લું નાનું-હલકું; વિસાત વિ-
નાનું (વસ્ત્ર, કામ, દેવું, વોક, માણસ)

નખ નખ બોલવું, બહુ ઉચ્ચે સ્વરે અને
અવિદ્યપણે ઝડપથી બોલવું.

નખથી તે શિખા સુધી, આખે શરીર,
પગથી તે માથા સુધી; સર્વાંગ; રવે રવે.

“નખથી તે શિખા સુધી એને કોષ
બાખો.”

“નખથી તે શિખા સુધી નરક ભડું છે;
તે રખી જોનાં દિવસે, મંદી દેવનો અ-
ભિમાન કૃષ કરે.”

બો. ચિ.

નખપર દહાડા ગણવા, અંતર આતુરતાથી
આગા રાખવી-વાટ જોવી. (કોઈ બહા-
વાની)

નખમાં રોગ નથી, તંદુરસ્ત માણસને મારે
વપરાય છે.

નગદ ધરાકે, ખમતી ઓસામી; ટોટો કે
તુકેસાને ખમી રાંઠે એવો. (નગદ-રોકડું
એ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે ચોખ્ખું.)

નગદ થઈને બેસવું, જેણે રોકડ રૂપિયા
કર્મજમાં લઈ મોટે કપા હોય એવા મા-
ણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે; વળી જે
પોતાની મિદ્ધત ન દેખાડતાં રોકડા પ્રત્યુ-
ત્તર આપેના હોય તેવા-નામદારી બતાવનાર
માણસને વિશે પણ બોલતાં વપરાય છે.

નગદ નારાયણ, જે પૈમાટકા વિનાનો કે
મિત્ર વિનાનો કંગાસ પુરુષ હોય તેને વિશે
વાડામાં બોલતાં વપરાય છે.

૨ રોકડ ચાપણુ જેની પામે છે તે; ધ-
નાદય; પૈમાદાર.

નંગલારથી. અક્ષય વિનાનો.

નંદનું ગોકુળ, દેખા છોડ્યાં, ચાંદર નક્કર, દોર
દાંખર, જ્યાં પડકાળ હોય એવું પર કે
મિદ્ધત

નગર ઉતારવી-વાળવી, નગરી દ્રષ્ટિ પડી
હોય તે દુર્ચકાથી મઠાડવી.

નગર ઉતારી નાખવી એટલે મહે-
રમાની કરી કરવી, કૃપાદષ્ટિ ઓછી
કરવી

નગર દૂડી છે. બુદ્ધિ નથી રોડની, લાંબી
પેટોચ નથી; તર્કશક્તિ નથી.

૩ ઉદાર જતિ નથી; કંબુમાર્ધ-ક-
પણતા છે.

નગર ધાસવી, ધ્યાન સંગાડવું; ચિત્તે પડે-
વડું; દષ્ટિ ફેરવવી

નગર ચકવવી, બૂલપાપ દેવી.

નગર ન પહોંચવી, દષ્ટિમંથાનની બહાર
દેવું. (પલ્લું ઊંડું; પલ્લું લાંબું, અર્થમાં,

બહોળું વજોરે જે કાંઈ તે વિષે બોલતાં વપરાય છે. જેમ આ કુવામાં તો નાખી નજર પણ નથી પહોંચતી.)

૨. બુદ્ધિ ન ચાલવી; તક ન પહોંચવો. નજર બગડવી, અપ્રમાણિકપણે કાંઈ કામ કરવા કાશીરા કરવી.

૨. આંખનો દુરયોગ કરવો.

૩. અદેખાઈથી કાંઈતું સાફ જોઈ તે પોતાને નથી એમ જાણી તેનું લઈ લેવાની ધનત યુવી.

નજરનો ખેરો, પાખી; નગરી દહિનો

૨. ચોર; અપ્રમાણિક.

૩. અદેખો.

નજરમાં ધાસતું, કાંઈને નુકસાન કરવાની તમજીજમાં રહેતું અથવા એવી તમજીજનો લાગ જોળના રહેતું.

“હા મહારાજ, મોટા દેવ, તમે મને નજરમાં તો ધાસ્યો નથી ને !”

નજરમયંતી નાટક.

નથુસાઈ જાણે, હું કાંઈ જાણતો નથી એમ બેઠકારીમાં જવાગ આપતા બોવાય છે.

નથુસાઈ હીરો, ધણોજ ઉતમ-યશસ્વી માણસ, પણ બદુધા વાકામાં મૂર્ખને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

નદીનાવનો સજોગ, એકબીજાને મળવાનો-એકાએક પ્રાપ્ત થયેલો જે શુભ યોગ તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

નનામી બાંધવી, ઠાંકી બાધવી (નનામી-નામ ન દેવાય એવી જે અશુભ ઠાંકી તે.)

“તેની નનામી બાધી રામ બોલો બાઈ ગમ કરતા તેને રમશાનબૂમિમાં લઈ જવામાં આવ્યો ”

કરબુધેલો.

૨. ‘તારી નનામી બધાય’ એટલે તું મરી જાય એમ ચીડમાં વડીલ નાનાને કહે છે

નત્રો વાસવો, ના કહેવી-મણવી; નકારમાં વાન કરવી.

નમતી કમાન, પડતી દશા.

નમ્યું આપવું, ટેક છોડવો; નરમ થવું; ખમી ખાવું; નરમાશ રાખવી; કહેણને તાબે થવું.

“એમાંથી એક પણ નમ્યું ન આપે તો લકાઈનો અંત આવે નહિ.”

બે બેહેનો.

“શુ હું કાંઈને નમ્યું આપું ? શું કાંઈ માફ સમાવડીઉ થયાં યોગ્ય છે. ?”

સરસ્વતીચંદ્ર

૨. ધસાઈને નરમ પડવું; હીલું થવું; છલું થવું. (કાંઈવરતું)

“આવા બે ચલોદા તમે મરજીમાં આવે તેમ બેદરકારપણે ને નિલ વાપરો તાપણુ તેઓ અરાઠ મહિના ચુધી નમ્યું આપનાર નથી.”

દે. કા. ઉત્તેજન.

નમતી દોરી, રહેમનજર; મરજી મુજબ વર્તવાની જરા છૂટ આપવી તે.

“એની મા મરી ગઈ ને પાછળથી જો નમતી દોરી ચૂકી તેની ખરખગર નરાખીએ તો તારી ને મારી આખા મુલકમાં વાતો યાય.”

કુંવારી કન્યા.

નમતી બેસવી, પડતી આવવી; પડતી દશા આવવી.

“આ સમે જોગલાઈની નમતી બેઠી હતી, તથા પાદશાહ બુદ્ધિહીન ને નબળા હતા અને તેના સરદારોમાં કાટકુટ હતી.”

બ. ઇતિહાસ.

નમતું ચૂકવું, રહેમનજર રાખવી; કૃપા દલિથી જોવું; ગમ ખાઈ જવી; સહન કરવું; જરા છૂટથી વર્તવા દેવું

નમતો દિવસ, પડતા દહાડા, પડતી દશા,

અસ્તકાળ. તેથી ઉદયે ચઢતો દિવસ એટલે આપાદી.

“ એ રીતે ધર્માધ સિંકદર, થયો પ્રજા ને અણુગમનો, દેવિ જગી ઉડિ બક્ષ માગતી, ચાલ્યો લોદિ દિવસ નમનો.”
પાણીપત.

નમારમુંડો, (નિમાળા+મુંડુ.) કુટુંબ પરિવાર વિનાનો.

૨. કામધંધા વિનાનો; નવરો. કોઈપણ ઉવમે વળગેલો નહિ તે.

નમો નારાયણ, બ્રાહ્મણ સન્યાસીને મળતાં એમ બોલાય છે.

૨. અતીતમાં પણ અસ્પર્શ મળતાં વપરાય છે.

નરકનો ટોપલો, દેવું, ખરાય ઘઈ ગયેલું કામ, નાપસંદ-કામ, કલંક, અપમાન વગેરે ને કંઈ અણુગમે ઉપજવે તેને માટે વપરાય છે.

‘ નરકનો ટોપલો માયે લેવો-મૂકવો ’ એમ બોલાય છે.

નરકમાં કુખલું, દેવામાં કુલી જતું.

નરસી મહેતા, રણવાની શક્તિ ન હોય તેવાને માટે વપરાય છે, બોમ્બનાં મહેલાં ન ખમાવાંથી જેમ નરસી મહેતા વનમાં ચાલો નીકળ્યા હતા તેમ ધગ્ગાર ઉપરથી અભાવ હતપત કરનાર પુરુષ.

“ આવા નરસી મહેતા જેવા ધણી મારે માયે કયાં રાખી મૂક્યા હતા? ”

નવી પ્રજા.

નરસિંહજીની પાલખી, ને કોઈ અમુક કામને માટે તેના નૈપાયિકા-માણુઓ નીમ્યા ન હોય પણ દેવમતિથી ચાલ્યું જતું હોય એવા કામને વિશે બોમ્બનાં વપરાય છે. બેકિરાહ્યો માયે લીધેલું ને કામ તે; શમઆગરે ચાલ્યું કામ; (નરસિંહજીની પાલખી ને દોય તે ઉચ્ચ તે ઉપરથી)

નરો વા કુંજરો વા, (અશ્વત્થામા નામનો કૌરવદળમાંનો, એક હાથી. તેને બીમે કુંજુના કલાથી મારી નાખ્યો હતો અને ધર્મગત પામે ‘નરો વા કુંજરો વા’ એટલેદ્રોણચાર્યના યુદ્ધ પ્રસંગે બ્રાહ્મણ કિંવા હાથી ગમે તે હોય એમ કહેવડાવ્યું હતું તે ઉપરથી.) પૂછેલી બાબતનો ખાતરીબંધ નહિ પણ બેદરકારી અથવા ઉઘાવવાનો જવાબ દેતાં વપરાય છે. અગ્નિપર્ણ-અસ્પષ્ટ વચન.

નવ ગજના નમસ્કાર, (નવ-આ સંખ્યા એક પ્રાચીન કાળની ધર્મની ગૂઢ સંખ્યા છે એમ પાશ્ચિમાલ પ્રજા માને છે. આપણા હિંદુમાં પણ એ સંખ્યા બહુમાન્ય છે. નવ ઉપરથી બધા અંક નીકળ્યા છે એમ કહેવાય છે નવમા આંકડા જેવી મિત્રતા રાખવી એમ એક દેખણે કહેલું છે. $૯ \times ૨ = (૧+૮=૯)$ ૧૮. $૯ \times ૩ = (૨+૭=૯)$ ૨૭. $૯ \times ૪ = (૩+૬=૯)$ ૩૬ એ પ્રમાણે આખા આંકમાં નવનો અંક ફરતો નથી તેમ સંજ્ઞન મિત્ર પણ વિચારમાં ફરતો નથી; વળી યદ પણ નવ છે; ખંડ નવ છે અને નદીઓ પણ નવમે નવાણું કહેવાય છે. એટલે સંખ્યા ધર્મરતને બહુ પ્રિય છે. દાહને શુભ કામમાં અથવા ધર્મોદ્ધમાં રૂપિયા આપવા દરો તો બેટામાં સંખ્યા આપવાનો રિવાજ નથી. લક્ષમાં ચાલેલો કરવો દરોતો કાંતો ૫૯૯ કરશે કે ૨૧૦૧ કરશે પણ બેટા સંખ્યા આજુરો નહિ. આ પ્રયોગમાં નવ એ ચોક્કસ-મુશરર સંખ્યા નથી પણ અર્ધા નવ એટલે કેટલાક, એવો અર્થ થાય છે. તે ઉપરથી)

દારી છૂટ્યા; ધાક્યા; પત્રે લાગ્યા; ન બે-હાજે એવા અર્થમાં વપરાય છે. (વાંકામાં)

“ તમારી સુવાચક સુવત્તી ઝોરડીને તો નવ ગજના નમસ્કાર.”

એ બહેનો.

“ યોજના એવી ધારી છે કે વગર પ્રયત્ને ચિતોડ છોડી દુસ્મન નવ ગજના નમસ્કાર કરી ચાલ્યા જશે. ”

પ્રતાપનાટક.

નવ ગજની જીમ, (નવ-કેટલાક) ચાવલું બોલનારી લાંબી-સલખણી ન રહે એવી જીમ; છૂટી-વગર વિચારું ગમે તેવું હુંડા-હુંડું બોલે એવી જીમ.

“ જીવકોર આખરે યાદી- પોતાની જીમ નવ ગજની છતાં તેને યાદીને નમતી દોરી મૂકવાની જરૂર પડી, ”

એ બહેનો.

નવ ગજની પીતાંબરી પણ કહેવાયછે.

નવ ટકા, (નવ-કેટલાક) પૈસાની કોઈ અનિશ્ચિત સંખ્યા. ‘એ શા અને નવ ટકા છોડીને આપનારો હતો ?’ એટલે એ શી પ્રાપ્તિ કરી આપનારો હતો? મતલબ કે કોઈ આપનાર નથી.

નવ નેમ થવી, મહા મુશ્કેલી-વિપતિ વેઠવી પડવી; મહા દુઃખ સહન કરવું પડવું; મોટી અડચણ-હરકત વેઠવી.

“ આ કામ કરતાં અને નવ નેમ થઈ. ”

“ તારી સાથે હું રહું છું નિલ રે, પણ નવ નેમ આંસું રહું જો.

હડ હડ કરતી જૈરી તારી રીતરે, મથે ન છૂટો યાઉ શું શું કહું જો. દુનિયા જૈરી. ”

નર્મ કવિતા.

નવનું સાડીતર વેતરવું; ગમે તે કરવું; અવળું કરવું; ઊંધું કરી બગાડી નાખવું; સાફ કરવા જતાં ઉલટું કરવું.

૨. વધારે આપી છેતરાવું.

“ તેને જીવકોરનો વધારે વાંક માલમ પડ્યો અને લગાઈનું મૂળ કારણ તેજ હતી એમ જાણ્યું પણ તેથી તેનો ઈનસાફ આપતાં નવનું સાડીતર વેતરાયાની વેને ધારતી હતી. ”

એ બહેનો.

“ બિચારી વયોવૃદ્ધ-માતાએ પુત્ર રનેહે અને ભાઈ કંઈ નવનું સાડીતર કરી બેસે એવી દેહશતથો જવા કબુલ કીધું. ”

અરેખિયનનાઈદસ.

નવડી છકડી, ઘવપેચ-કપડ; જળમેદ.

નવલશા હીરજી, શોધનું ડોળ ધાલનાર, -યોગ્ય નહિ તે છતાં ભપકો કરનારને વિષે મરડમાં બોલતાં વપરાય છે.

એ નામનો કોઈ સુરત તરફ શેડીએ થઈ ગયો તે ઉપરથી.

“ તું તો નવલશા હીરજી ખરો કની તે તને કંઈ ન કહેવાય. ”

નવલશા ધનેતર પણ કહેવાયછે.

“ હવે કહું, તમે શું કહેવાના છો, ગામમાં નવલશા ધનેતર તો તમેજ છોને ! આ વડા બધા શા ઉપર ફાટી બગ્યો છો ? ”

વિધાવિલાસ.

નવસેં નવાણું, ધણુંજ; અસંખ્ય.

નવાણુંનો ધક્કો, (પડોશમાં બે દરજી રહેતા હતા તેમાં એક કંજુન ને બીજો ઉગાઉ હતો. ઉગાઉની પાસે એક પાઈ પણ રહેતી નહિ, તે જોઈ કંજુસે તેને રાગમાં આણુવા પોતે સંગ્રહ કરેલા પૈકી નવાણું રૂપિયા ચી-થરે બાંધી ઉગાઉના ઘરમાં તે નજીકે એમ નાખ્યા. આ રૂપિયા ઉગાઉને માલમ પડવાથી સો રૂપિયાની મુડી કરવાનું મન થયું તે ઉપરથી ખુદતો એક રૂપિયા ઉમેરવાની તેને જે અતિ ઉચ્ચ અભિધાયા થઈ તે ઉપરથી-એકને માટે નવાણુંથી તેની છાતીએ જે ધક્કો લાગ્યો તે.) વૃણ્યા-આશાને અંગે થતું દુઃખ-લાગણી.

૨. ખરી કસોટી.

“ હજી તેને જગતમાં નવાણુંનો ધક્કો લાગ્યો નથી એટલે મકરકુંદીઓ સહે છે. ”

“ ધીરજ ધર ધીરારે,

ચંદી જો નવાણુંને ધાક,

સુર કહે ગણાવુરે,
રાખુ નવ જીવન શકે ”

ધીરોભક્ત

નવુજીવું થયું, મરણ—આકત સબધી
જાણવા જેવું થયું, સારો માઠો ફેરફાર
થયો

“ હવે દર્શન દેવામાં કરો વિલબ કરો
નહિ ધડીમા કાઠક નવુજીવું થઈ રહેશે.
હે મા ? મારે રક્ષણ કરનાર તું છું. ”

વીરમતી નાટક

“ સખિ તમાલિકા ! હજી સુધી તે કેમ
અવતા નથી ! શું કર્મ ખીજી નવુજીવું
તો નહિ થયું હોય ! ”

તપસ્યાખ્યાન

‘ વચ્ચે એક આડું મારતર હવું તે ત
લપી ઘોડો વચ્ચે, તે વેળા સધળા સા
ચીએએ જાણ્યું કે હવે નવુજીવું થયા
વિના રહેનાર નથી ’

પ્રતાપનાટક

નવું લોહી, જીવાની તાજી-હૃદય લોહી
૨ નવો ઉચ્ચ પ્રકારનો જોરસો

નવે કોડીએ દીના કરના, નવે નામે—ક
રીથી કરવું

નવે નામે, ફરીથી, નવેસર, નવું મહાજી ક
રીને, ખીજે નામે

“ આ કામ હવે નવે નામે કરવાનું
રહ્યું ”

નવો જન્મ આવ્યો, આકતમાંથી અણીને
વખતે મોઢળા ધઈ જવું, ધણા મોઢા જો
ખમમાંથી બચવું—જીવી જવું

“ અસારે તેઓના આનંદને પાર રલો
નહિ, તેઓએ પોતાનો નવો અવતાર
માન્યો, કારણ કે સુરક્ષિતપણે આવા સ્થળ
પર આવી પહોંચવાની તેઓને બિયટલ
આસા નહોતી ’

અરેનિવનનાઈદમ

“ વાર વાત કેવી શી હવે,
દર્શને આવ્યો અવતાર નવે,
હર્ષ ન થાય ભેટતાં બવે,
હરખ્યો રૂપિ મુનિ દર્શન થવે ”

માધાતાખ્યાન

“ આજ ત્રીજે દિવસે જે બચસે તે નવે
અવતારે આવશે. ”

વીરાધીરાની વાર્તા

૩ મદવાડમાંથી આરામ થઈને સારા
થયું, ચંચુના મુખમાંથી બચી જવું,
ભારે. મખત મદવાડમાંથી મરતા
બચવું, ધાત જવી

જ્યારે કોઈ માણસ ઘણીજ સખત મા-
દગીમાંથી સારો થયો હોય ત્યારે એમ ક
હેવાય છે કે તે નવે અવતાર આવ્યો
એવો બચ હતો કે તે મરી જશે પણ ઈ-
શ્વરે કૃપા કરી દુનિયામાં તેની હયાતીની
નવી મુદત સ્થાપિત કરી. આ વાક્ય વળી
કેટલીક વખતે જે ગોડવણ કે અવસ્થાને
જલદી અત આવી જવાનો સમય હોય
તેને માટે પણ વપરાય છે

“ ગઈ સાન એલે બારે મદવાડ ખાધો
હતો ખરેખરે થીએ તો તે નવે અવ
તારે આવ્યો હતો ”

નવો જીવ, તાજો ઉચ્ચ પ્રકારનો જોરસો

“ પંતિમુખમાંથી પડતા નિલ ગાન
સ્વરમાં આજજ નવો જીવ આવ્યો હોય
અથવા તો પોતેજ હમણું નવો જન્મી હોય
તેમ પતિએ ગાયેલી કવિતાનો ઉપલોગ
શુણ્ણદરીને એકદમ ઓચિતો થયો ”

મરસ્વીચક્ર

નવો દિવસ ઈગવો, સખત માદગીમાંથી
બેગ થવું કે જોખમમાંથી બચવું

નસ પકડવી, બેદ—મર્મ જાણવો (કાદનો),
મૂળજગ પિણુવું—ઓગખનું

“ વાદવાડ ! બરાબર નમ પકડી આ
પણા બેરાની ખરેખરી ખુરી અવસ્થા છે

બિચારી વૈતરી તેના કામળ હૃદયપર
કેવા ધા! તેમની સ્થિતિ તો તમે કહ્યું તે
પ્રમાણે થાય સારેજ સુધરવાની. ”

નવી પ્રજા.

નસકોરાં પુલાવવાં, (મગરૂરીમાં)

નસકોરાંમાં ઊંટ જવાં; અતિશય મગરૂરી
રાખવી. નસકોરાં એટલાંબધાં પુલાવવાં કે
તેમાં જાટ ચાલ્યાં જાય. (અતિશયોક્તિ.)

“ પેલી રાંડ જાણારાણીના નસકોરામાં
જાટ જાય છે. ભોગજોએ હાલ તેનું ચલણ
છે. ”

વીરમતી નાટક.

“ વેળાએ તો વળી મોઢું મરડે,
ત્રિશુળ ચઢવે ભાળ;
નસકોરાંમાં જાટડાં પેસે,
વેળાએ દેતો ગાળ.
મુરખ નાર તણી હાંસી,
બેનો જુઓ શી યામ ખાસી. ”

નર્મકવિતા.

નશીખ ઉઘડવું; ભાગ્યનો ઉદય થવો; સ-
વજો પાસો પડવો; કદમાણ થવું; સારું થવું;
પ્રાપ્તિ થવી.

“ તુંતો રાજમહેવ શણગારવાને જન્મી
છે અને આટલી વાર સુધી તારા નશીખ
પર પાંદડું લાંક્યું હતુ તે હવે ઉઘડી ગયું.
છે અને તું ને અર્થે સળેલી છે તે અર્થ
હવે પાર પડ્યો. ”

કરણ્યધેસો.

નશીખ જગવું; ભાગ્ય ફળવું; ભાગ્યોદય
થવો.

નશીખ ફરી વળવું; પાપ આવી લાગવું;
ખરાબી થવી નશીખ ફરવું એ સારામાં
વપરાય છે.

નશીખ ફૂટવું; નશીખ નકાદું નિકળવું; માઠું
થવું.

“ હવે જો તે રૂપા કરે તોજ કીક છે,

નહીંતર તારાં નશીખ ફરી ગયાં એમ
સમજવું.

અ. ના. બા. ૧લો,

નશીખ ફેડી નાખવું; પાપમાલ કરવું;
મોટી નુકસાની કે દુર્દશામાં આણી મૂકવું.

“ વેપાર કરવા સાર પાંચ લાખનું જ-
વાહીર લઈ આવતો હતો તેવામાં આખુલ
હતરી જે મજલ આ તરફ આવતાં હ-
રામખોરાએ મારી નશીખ ફેડી નાખ્યું. ”
(લૂંટી લઇને)

પ્રતાપનાટક.

નશીખ વેચવું; ફાઇનું નશીખ—વિધાતા
દેવીના લેખ વેચાતા નથી તેમ ફાઇનાથી
ખીજના લેખ લઈ તેનો ઉપભોગ કરી
શકાતો નથી, તે ઉપરથી નશીખમાં હરો
તેજ થશે, એમાં ફાઇના આધારની દર-
કાર નથી. નશીખમાં હરો તો કાંઈ જવાનું
નથી એવા અર્થમાં ખોલતાં વપરાય છે કે
‘ મેં મારું નશીખ કાંઈ વેચી ખાધું છે? ’—
મતલબ કે મારું નશીખ કાંઈ નથી ?

નશીખના આગળા, કમનશીખ; ભાગ્ય-
હીન (વાંકામાં.)

નશીખનું ઊંધું, બેનશીખ.

નશીખનું પાંદડું ફરવું; ભાગ્યોદય થવો;
નશીખ ખુલ્લું; નશીખ જગવું. (નશીખની
આડે ને અંતરાય હોય તે નાશ થવો)

“ ભારે નશીખનું પાંદડું ફરશે,

ભુવા જતી ઘેર જશે;

કુનિયા દીવાની દીસે,

બૂંડી ભીતોમાં ભટકશે. ”

બોબે ભક્ત.

“ ભાગ્ય હરો તેને વરશે,

જેના કર્મનું પાંદડું ફરશે. ”

નળાખ્યાન.

“ પુરપના કર્મ અને અર્થ આડે પાંદડું
છે તે પુરપાર્થથી ફાટવું તો અર્થ સિદ્ધ
થતાં શી વાર ? ”

વિગ્નાવિલાસ.

નહિ ધરનો ને નહિ બહારનો, કામ કે-
કાણા વગરનો. એ પ્રયોગ રખડતા અથવા
જેણે ધર તરફનો ને બહારનો જાને તરફ-
ના લાભ ખોયા હોય, તેવા આદમીને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

નહિ સરખું કરતું; નાશ કરતું; ખરાબખ-
સ્ત કરી નાખતું.

૨. નામનું-સત્તાહીન કરતું.

નળ છૂટી જવા, હિંમત હારી જવી; જો-
રસો કમી થઈ યવો.

નાક આવતું; નાકે લીંટ આવતું (નાના
બાળકને.)

નાક ઊંચું રહેતું; માન જળવાઈ રહેતું.

નાક ઊંચું ને ઊંચું રહું છે, ટેક-મગરરી
બહુ છે.

નાક કાપતું; આગર-રોઆ ઝોછી કરવી;
ટેક ઉતારવો; આગર ને કલક લગાડતું.

“ વહુવાર હુખીઓ કે શું થયું ? તેઓ
નીચું માયું કરી પોતાના બે હાથ વચ્ચે
મૂકી રડતા રડતા બોલ્યા કે જુદીઓ હોત
તો વધારે સાફ થાન, પણ આ તો નાક
કપાઈ ગયાં રે મારા બાપ દો દો દો ! ! ”

સાસુવહુની લકાઈ.

“ નાક કદા તો કદા પજુ પીતો ચદા ”

એ કહેત છે

નાક કાપે એવું; (નકલોનું) પુકું; ધાર
વિનાનું ચાપુ, છરી અથવા એવાજ બીજા
કાઈ ધાર વગરના દધિયારને માટે વપ-
રાય છે.

નાક ધસતું; પસ્તાવો કરવો; માફ માગવી.
પસ્તાવો બતાવવાને અથવા માફ મા-
ગવાને જીલ્લન માથેના ધસતું-નામી જતું.

નાક ધસાણી કરવી પણ વપરાય છે
એનો ખાતે અર્થ પૂર્ણ તાબે થતું પણ
થય છે.

“ એના વિના વજાએને આવે,

એ ન મજે પાને જાણ.

નમી નમી નાક ધસાવે એને,

હારે આવી કરે આ પીડાણું.

ધિંગંમજ ધીરા રે,

લક્ષ્મી વિના રાજ્ય કઈ-લક્ષ્મીનો.

ધીરાભક્ત.

નાક તો વેંતનું છે, આગર તો ધણી છે.

(મરડમાં બોલતાં વપરાય છે.)

નાક નીચું થયું; આગર-કીર્તિ ઝોછી
થવી-જતી રહેવી.

“ બેનને એની બામીનું ઉપરાણું મળ્યું;

અને આપણું નાક નીચું થયું. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

નાક નીચું ને પેટ ઊંચું; જે બીજાની ખુશા-

મત કરી તેની કમાણી ઉપરજ નિર્લાસ ચ-

લાવનાર હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં

વપરાય છે.

નાક બે આંગળ સરીને કાપી લેવું;

રોઆ-આગર ઝોછી કરવી; નાક કાપવું.

“ કપાણું બે આંગળ સરીને,

પીકઈ, રેવડી લાજાલાજ. ”

દ્રાપદી દરોન.

નાક લકને જવું; રોઆપી જવું; આગર-

બેર જવું.

“ હું તેના મોઢા આમગ શું નાક લકને

જડ’ એટલે શી રોઆપી જડ’-શી આગર

લકને જડ’ !

નાકની ઠાંડી સામી આંખો છે, સીધે

રસ્તે ચાલનારો છે; આંકી અવળી વાસના

વિનાનો છે; પ્રભાંજિ છે.

નાકની ઠાંડી સામે ચાલ્યા જાઓ, સી-

ધા ને સીધા ચાલ્યા જાઓ.

નાકપર માખ બેસે તો નાક કાપી નાખે,

એમ કેઈ પણાજ કાઠ અને ગિરિયા

સ્વભાવનો માખમ આગર રાખવાને પ્રવન

કરે તો દેખ તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

નાકપર લીંબુ ધસતું; દોશણું (પ્રતિ

પાત્રને) દરિયાઈમાં જતું.

નાકમાં ઊંટ પેમે છે, બહુ ગર્વ છે એવા અર્થમાં ધિક્કારની નજરે જોતાં વપરાય છે.

નાકમાં ગંધ કેટલી છે ? , એમ અતિશય ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“ એના નાકમાં ગંધ માતીએ નથી ” એ-
મ પણ બોલાય છે.

નાકમાં તીર ધાલવું, રીજાવવું; ખૂબ સંતા-
પવું (નાકમાં તીર ધાલ્યા જેવું.) ‘ ના-
કમાં તીર ધાલીને રૂપિયા લઈશ. ’

નાકલીટી ખેંચવી-તાણુતી, ક્ષમા માગ-
વી, (કાલાવાલા કરીને)

૨. પસ્તાવો કરવો.

“ મારી વિધાના પ્રભાવથી તારા કરતાં
હઠીલાં પીશાય નાકલીટી તાણુતાં નાકોં
છે તે ફરીથી દેખાયાં નથી. ”

શ્લોકારાક્ષસ.

“ ડાશી દેવના પાલખા આગળ ખેસી
ચાયાં અને આખરે પાલખા આગળ નાક
લીટીયો તાણી દેવને કાલાવાલા કરવા લા-
ગ્યાં. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

નાક સામી વાટ, ઊભો માર્ગ; સીધો માર્ગ;
ધોરી રસ્તો.

નાકે મોતી આવવાં, લીંટ આવવું. (નાનાં
છોકરાંને માટે વપરાય છે)

નાખી મૂકવું, મરવાતી તૈયારી પર આવેલા
માણસને માટે વપરાય છે.

નાખ્યાં ન પહોંચ્યાં, દક્ષિર્વાદાની-વિચાર
શક્તિની બકાર હોવું. નાખી નજર ન
પહોંચવી પણ બોલાય છે.

“ માહેસે પાસે જોયું તો નાખી નજરે
પણ ન પહોંચે એટલું ઊંડાણ માલમ પડ્યું. ”

ગર્ધવસેન

“ માર્છ, તું ચિંતા કરીશ નહિ; મારા
નાખ્યાં પહોંચનાં થગી તો રૂપિયાનો વેત
ક્યાં વિના રહેતાર નથી. ”

૩. કયાસમાજ.

નાગરી ગોઠ, (ગોઠિ.) ચાતુરીથી છેતર-
વાની વાત.

૨. વિવેક તથા સ્પષ્ટવક્તાપણું દેખ-
ાવવું તો.

૩. આપવા લેવામાં નિયમિત વહેવાર
રાખવો તે.

નાચું નાચું બોલવું; ઉધાડું બોલવું; બિ-
ભાસ બોલવું; નિર્લેખપણું બોલવું.

નાજો ખંખ, લાજ શરમ વિનાનો, દોડ; કમ-
દંડ; ઉડેલ તળિયતનો; હુચ્ચો; ફાટેલ; નિ-
ર્લંબ. (ખંખ=સાધુ)

નાચ નચાવવો, જેમ નજરમાં આવે તેમ
કાઈની પાસે કામ કરાવી તેને થકવું.

૨. તાલમેલ કરવી.

“ બસ, પૈસા, પૈસાને પૈસા એના ઉપ-
ર નાચ નચાય છે અને નહિ-નહિ ધા-
યાં કામ થાય છે. ”

ગૂજરાતી.

નાડ જોવી, (નાડ જોઈને રોગની પરીક્ષા
વેધ કરેછે અથવા રોગીના શરીરની સ્થિ-
તિ જુએ છે તે ઉપરથી.) માણસનું વલ-
ણ કે સ્વભાવ જાણખવો.

નાડ ઠેકાણે ન રહેવી, શુદ્ધિ ન હોવી; જ-
ગલી થવું; મૂર્ખ-ધેલા બનવું; મગજ ભગી
જવું.

૨. ઉગ્રક ધવું.

“ એની હવે નાડ ખસી છે એમ પણ
બોલાય છે. ”

નાડ હાથમાં આવવી, કાઈના ગુપ્ત વિચાર
જાણવા કાંઈ માણસને નાણી જેવું; મર્મ-
વિચારથી જાણીતા થવું; સ્વભાવ જાણ-
ખવો. નાડ પકડવી પણ વપરાય છે.

“ એની નાડ હવે મારા હાથમાં આ-
વી છે. ”

નાડ હાથમાં હોવી, જે માણસ જ્યાં ખા-
નને વશ-તાબે થઈ રહ્યું હોય તે માણ-
સનું મજાબળ પોતાના હાથમાં હોવું. જે-

મકે-એની નાડ મારા હાથમાં છે એટલે
એ મારા કબજામાં છે, હું જેમ કહીશ તેમ
તે કરે એમ છે.

નાડી ખેંચાવી, (મરતાં).

૨. ખરાબખરાબ-પાવમાલ યતુ; કમા-
વાની શક્તિ જવી.

નાડી મંતરથી, આહું અવશું સમજાવી પો-
તાના મતનું કરવું અથવા ઠેકાણે આજીવું.

(નાડી ખસી ગઈ હોય તે મંત્રોચારવા-
થી ઠેકાણે આવે છે તે ઉપરથી)

નાત ગંગાછે, નાત ગંગાના જેવી પવિત્ર છે.

નાનજી પંડયો, અમલજીપણું દર્શાવવાના
સંબંધમાં આ બોલાયછે. જેમ કોણ જાણે
છે, નાનજી પંડયો, મતલબ કે હું કાંઈ
જાણુનો નથી અને જાણવાની દરકાર પણ
કરતો નથી.

નાનાં છોકરાંની રમત, સહેલું અને જલ્દ
રમન ગમતમાં યસા કરે એવું કામ.

નાના બાપનું, નીચા કુળનું.

“આખરે કોઈ નાના બાપનું ન થયું.”

નાનું મોઢું, ‘નાનો મોઢે ન બોલીએ અ-
તિયો’ એમ નાનો છોકરો મોઢા આગળ
બંધુ બોલતો હોય ત્યારે તેના વડીલ તરફથી
અટકાવવામાં આવે છે

“નાને મોઢે ચરખડ ચરખડ બોલવાની
રીત મારી નથી.”

નામ કરવું, સ્વપરાક્રમથી અથવા આત્મસ-
ક્તિથી આખર અથવા દરજ્જે મેળવવો;
યથા કે પ્રસિદ્ધિ મેળવવી.

નામ કાઢવું, સારા કે નારાં કર્મથી ઓ-
ળખાવું.

નામ તારવું, આખર મેળવવી-વધારવી, આ-
ખરમાં જેવું આવવું; કીર્તિ અજ્ઞાપવવી.

નામ ન રેતો-ચેતો, એમ કંઠાગામાં કે
પિંદારમાં બોલાવ છે. નામ બાગ અને ના-
મપર પાણી રેડ પણ બોલાવ છે

નામપર યુકંતુ; તે તેના નામપર યુકંતો
એટલે તેને યુક નાખવાની જગો જાણી.
ધિકાર કે કંઠાગામાં વપરાય છે.

“જે કામ કરાવવાને યુક્ત દરખાસ્તમાં
આવ્યો છું તેમાં ફતેહ પામીશ તો સરકાર
સુધી મારા નામને બદો લાગેશે રહેશે,
મારા દેશને પરાધીન કરાવનાર કહેવાઈ-
શ, મારા નામપર બધા લોક યુકરો અને
આયુ જગત ધિકારશે.”

વનરાજ આવડો.

નામ પાડવું, અમુક મૂલ નક્કી કરવું. (કો-
ઈ વસ્તુનું).

“જે વર્ણસન લેવા ઈચ્છતા હો તેનું
નામ પાડો.

નજીમખંતી નાટક.

૨. જેથી કોઈ ચીજાય તેવું તેનું બી-
લું નામ મલાવવું, મરકરીનું નામ
કરાવવું.

નામ બોળવું, આખર બોલી, કીર્તિ વણ-
સાડવી-ગુમાવવી.

“બાગ બુદ્ધિ ડહાપણ અસાં તાઢઈ,
તાત વાગી તહું નામ બોળ્યું.”

અંગદપિટ્ટિ.

નામ મોટું કરવું, આખર વધારવી, કીર્તિ
ફેલાવવી.

“જ્યારે વખત આવશે ત્યારે હું મારું
નામ મોટું કરી મારા બાપ શાનું કુખાવી-
શ અને બાપ કરતાં મોટા સંપત્તિ ન ની-
કળું તો મારું નામ દરપાળ નહિ.”

કરજીયો.

નારદવેદ, (નારદ વિદ્યા) બે જાણે લાગ-
વવાની કળા;

નારદની પેઠે મમરા મણી આપા ખસી
જવાની કળા; ત્યાં જ્યાં કરી આરપરણ
લગાવી મારનું તે.

(એ રેવણીમાં બે જાણે લગાવી આ-

રવાનો સ્વભાવ હતો તે ઉપરથી જે માણ-
સનામાં એવો ગુણ હોય તેને નારદજી ક-
હેછે અને તેના કૃત્તને નારદવેડા-નારદ
વિદ્યા કહે છે.

નારાયણદર્શી ટાળું, જુઓ નકટાની નાત
નાય ઠેલણું (સસારણું), ધરસંસાર ચ-
લાવેલા

નાસતાં ભોંય ભારે પડવી, બ્યારે ધણું
ભારે જોખમ ખેડવાનું માથે આવી પડેછે
અને તેમાંથી ઘણા ગમરાટ સાથે નાસી
છૂટવાનું હોયછે સારે • સહીસલામતવાળી
જગોએ જવાને નસાય તેમ નાસતુ પડેછે.
એ નાસવામા જે જમીન વઢાવવો પડે છે
તે તે વખતે બહુજ ભારે લાગેછે તે ઉપ-
રથી) નાસવું મુશ્કેલ થઈ પડે એવી જો-
ખમ ભરેલી સ્થિતિમાં આવી પડવું.

“જો, આજ તો જવા દઉં છું પણ આ
ધરમાં હવેથી તને દીઠો તો એમ જાણજે
કે નાસતાં ભોંય ભારે પડશે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર

“કોઈની સાથે ત્રણ માણસો લડાઈ લ-
ડ્યા તેમાં એ જણ ધાયલ થયા, અને ત્રી-
જાને નાસતાં ભોંય ભારે પડી. ”

નાજિયેર ચઢાવણું, મનુષ્ય પ્રાણીને બદલે
દિંદુઓ નાજિયેરનો ઉપયોગ કરેછે; તેનું
કારણ વિશ્વામિત્રની આશ્ચર્યકારક વાત
ઉપરથી જણાઈ આવેછે. બ્રહ્માના ઉત્તમ
કરવાની શક્તિ છે, તે પ્રભાણે વિશ્વામિત્ર
પણ ધણી જાતનું અનાજ ઉત્તમ કર્યું. તે-
મણે નાજિયેરી ઉપજાવીને તેમાંથી મનુષ્ય
પ્રાણી નીપજાવવા માંડ્યું પ્રારંભમા માણ-
સનું માથું નીપજ્યું તે જોઈને બ્રહ્માએ જા-
ણ્યું કે સૃષ્ટિ જવાનું મારું કામ છે સી
રૂપિ લઈ લેશે તેથી તેમની તેમણે આરા-
ધના કરી સારે રૂપિ બધે પડ્યા પણ પો-
તાનો મહિમા રાખવા સાર મનુષ્યના મા-
થા જેવું નાજિયેરનું રૂપ થાય એમ કર્યું

આ નાજિયેર બ્યારે કોઈ દેવને નાજિયેર
માન્યું હોય સારે અથવા ખુશીથી તેમની
સમક્ષ ધરાવવામાં આવે છે તેને નાજિયેર
ચઢાવણું કહેછે.

નાજિયેર મળણું, વિદ્યાવગિરી થવી; રજા
મળવી; અરતરફી થવી; નોકરીમાંથી રદ થવું.

(નાજિયેર એ શુભ ગણાય છે કોઈને
વિદાય કરતાં હાથમાં નાજિયેર આપવામાં
આવે છે. કોઈ જગત્રાએ જતું હોય, અથ-
વા કોઈ પરણવા જતું હોય સારે પણ શુ-
ભ શુકનની નિશાનીમાં નાજિયેર આપવા-
નો રિવાજ છે. નાજિયેર મળ્યા બાદ વિ-
દાય થઈ શકાયછે તે ઉપરથી લાક્ષણિક
અર્થમાં.)

“ત્રણજ દિવસ મેં તો આકરિ કીધી યાર,
ગુજ ગુણુ જશ સંધા નિકળ્યા શોભી બહાર;
શુકન શુભ થયેલા કે મળ્યું નાજિયેર,
ફિટ ફિટ. તો થાયે તોય છું સખિ ઘેર.”
કવિ નર્મદ.

નાજિયેર મોકલણું, વિવાહ સંબંધી વા-
ત કરવાને નાજિયેર મોકલવાનો રિવાજ
છે. અને એની કસ્ટવાત થતાં નાજિયેર
સ્વીકાર્યું એમ કહેવાય છે.

“માગે આવનાર ભાટનું સન્માન કરી-
નાજિયેર સ્વીકાર્યું અને રાજમાતાને ઉત્તર-
માં કહાવ્યું કે મહારાજની સ્વારી દક્ષિણ
દેશથી પાછી આવે લમ કરીશ. ”

સધારણેસંગ.

ન્હાઈ ધોઈને ઉઠ્યું, (સુવાવડમાં ઓના સં-
બંધમાં.) પ્રસ્તુતિમાંથી મુકત થવું

“સુવાવડની ધાંડી એવી મોટી હોય છે કે તે
માંથી ન્હાઈ ધોઈને મુખેથી ઉઠશે કે નહિ તેની
ઓને ખાત્રી થતી નથી તેથીજ છેલ્લા દહાડા
જતા હોય સારે તે પતિનું વધારે સખ ચ-
હાય છે. ”

ગર્ધવમેન.

“લાડકાર નહાઈ ધોઈને હડી ત્યારે ધોળા પૂણી જેવી દેખાતી હતી; તેના શરીરમાં બિલકુલ લોહી ન હોતું અને મુકો પાપડ બાગવાં જેટલી પથ્થુ તેનામાં સક્રિય ન હોતી.”

બે બહેનો.

નહાઈ ધોઈને બેસવું, હડાનો ઈર્ષ્યાથી યદને બેસવું. વેપારમાં ખેલ આવવાથી કે ખેલાયી કે બીજા કોઈ રીતે નાણે ખાલી યઈ જવું; રડી હાંવું; ખોટા બોલવો. (વેપારમાં)

“પાઈ બચી નહિ. નહાઈ ધોઈ પરવાર્યા હતા એથી ઘણા બેઠા ધુઓ ને હવે કેમ કરવું તેના વિચાર કાઢ્યા.”

અરેબિયનનાઈટ્સ-

નહાઈ બેસવું એકલુંપણ વપરાય છે.

૨. નિવૃત્તિ પામવી; નિરાંત વાળવી,

“એવી ન્હાઈ છે આત્માની સંગે, સમ ને તો યાચ સગાઈ; મિથ્યા છે ખર્ચ એહ બાઈ પણ, જાણે બેસો તમે નહાઈ—સુખ તેથી યારો રે, મળશે બ્રહ્મહોવા-જાળમાં”

કવિઆપુ

“એક પ્રસિદ્ધ લખનારે હાલમાં એક પુસ્તક પ્રગટ કર્યું છે. તેણે ને ને વેપાર ધંધા કર્યા તે દરેકમાં તે નાહી બેઠો એમ તેણે સવિસ્તર લખ્યું છે.”

જાતમહેનત.

નહાઈ નાખવું; વેપારમાં ખોટા આવી હોય તે વિસારે મૂકવી; મનનું શાંત્યન કરી નિરાંતે બેસવું; દિવગીરી દૂર કરવી. નહાઈને મરનાર પાછળ રહેલું ફૂટેલું વિસારે મૂકવામાં આવે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે)

“ને યથું તે યથું; હવે નહાઈ નાખો.”

નહાતી ધોતી, રત્ન-અટકાવ આવતો થયો હોય તેવી સ્ત્રી.

“હવે એ મોટી યઈ, તમારાથી જરા સરભાય છે, એ નહાતી ધોતી યઈ, ને હવે ક્યાં મુઠી અગાવશે?”

૩. ન્હાતીવાતી.

નહાવણ આવવું, અટકાવ આવવો. (અટકારને યોગે દિવસે સ્ત્રીઓ નહાઈ ધોઈ શુદ્ધ યાય છે તે ઉપરથી)

નહાવું નીચોવવું; (જ્યારે કોઈ સંબંધી ગુજરી જાય છે લાંબે સ્નાન કરવું પડે છે અને પદાંગેશમાં લૂગડાં નીચોવી ધોવાં પડે છે, તે ઉપરથી માણસ અને વસ્તુ બંનેમાં લાક્ષણિક અર્થે સંબંધ દર્શાવતાં વપરાય છે. જેમ કે—

‘એમાં મારે શું નહાવું નીચોવવું છે?’

મતલબ કે મારે એની સાથે શો સંબંધ છે?

નિશાન વાગવું; ધાર્યો વિચાર પાર પડવો; ધાર્યા પ્રમાણે યત્ન; ઈચ્છા વામ યત્ન; ધારેલા કામની સિદ્ધિ થવી.

નિશાનનો હાથી, (મોટા વાવઘવાળા હાથી. તે હમેશાં સ્વારીમાં આગળ હોય છે તે ઉપરથી.)

અમુક કામનો આગેવાન-અગ્રેસર.

નિશાળગણુ, હાકારને નિશાળે બેસાડવાની વિધિ.

નીકળી જવું; છિનાળ સ્ત્રીએ પોતાનું ધર છોડીને પોતાના પાર સાથે જઈ રહેવું કે નાંદારા હાંધી ધરખાર છોડી દેવાં અથવા ગામ બહાર જઈ રહેવું.

નીચી ગરદને ચાલવું—જોવું, સરમની લાગણીનું માર્ગ નીચી નજરે જોઈને ચાલવું; નરમાશયા કે સભ્યતાથી અથવા સરમાળપણે ચાલવું.

નીચી મુડીએ, નરમાશયી, સભ્યતાથી અથવા સરમાળપણે

‘નીચી મુઠી ને નમસ્કારથી’ એમ
પણ બોનાય છે

“નીચી મુઠી રાખીને અને પોતપો-
તાનામા સપે રહીને રાત દિસ ઉઘમની
પછવાડે લાગો એટલે તમારા ધાર્યા કામો
મા તમે વહેવા પાર પડશે ”

“આવી વખતે જેના આશ્રયથી પો-
તાનું કામ થાય છે તે જ કહે તે નીચી
મુઠીને નમસ્કારથી શુપયુષ તે બાપડીને
સ્વીકારવું પડે છે ”

સુદર્શિયુષ્મદિર

નીચું ધાલવું, શરમનું મારું માયું નીચું
ધરી રાખવું

નેનનો તારો, ધણજ વહાલું, આખની કીડી
નેવે મૂકવું, જિયું મૂકવું, વિસારી મૂકવું, બૂરી

જવું, છોડી દેવું, વિસારે નાખવું

“મને તરફથી છોકરીઓ અને તરફ
શીઓ કટાણા ગાવા લાગી અને પોતાના
બાઈ બાપની ને મોટા સોમની શરમ તેમણે
નેવે મૂકી ”

x x *

મન રમતમા એટલું ચોટેલું હતું કે હું
બણવાની કરી દરકાર મરતી નહિ આજ
શીખું ને મને તે નેવે મૂક

બે બહેનો

“મૂક્યું સહુ નેવેરે,
ગુરૂ ધીર જ્યારે મળ્યા,
તાપ મળ્યા તનનારે,
યોગ ભાવ જ્યારે જળ્યા

કવિ બાપુ.

નૃસિંહાવતાર લેવો, ખુમ ગુસ્સે ધવું

પ

પગ આવવા, બાળકનામા ચાનવાની શક્તિ
આવવી, ચાલવાને માટે પગ લાયક-તૈયા
ર થવા ‘મારા કીકાનેપગ મોડા આવ્યા’

પગ ઉપાડવા, ચાનવામા ઉતાવળ કરવી,
જનહી ચાનવું પગ ઉઠાવવા કે પગ
ઉચકના પણ બોનાય છે

પગ કાઢવો, અમુક કામમાથી મુક્ત થવું-
ખસી જવું

૨ ખસેડવું, દૂર કરવું, જવું આવવું
બધ કરવું

૩ ચલણ બધ કરવું, જોર ટાગવું

પગ છુટા કરવા, સાંકડામાથી મુક્ત થવું

૨ ચાલીને પગને કસરત આપવી

પગ છુટા થવો, (હરવા શરવાથી)

પગ ટકવો-ઠરવો, એક જગાએ ઠરી દામ-

નિરાત વાળી ઝાઝીવાર ખેસી ન રહેવાવું,

ખોટી થવું, ઝાઝીવાર રહેવું

૨ જારી રહેવું

પગ ટકાવી રાખવો, જવું આવવું જારી
રાખવું, નિભા કરવું

૨ ધીર પડવું, સતુરો રાખવી,—ધરવી

પગ ટકું કરવા, પગે ચાનવું (ટકું-ધોડું ન
મળે લારે પગનેજ ધોડું માની લેવું)

પગ ટાળવા, જવું આવવું બધ કરવું, આ
વતું જવું અટકે એવી તમચીજ કરવી, દૂ
ર કરવું

૨ ચાલણ બધ કરવું, જોર-સત્તા બધ
એમ કરવું

“આવા માણસ કચેરીમા ન હોવા જો
ઇએ એમ તેને લાગવાથી ઘેવાભાઇનો પ-
ગ ટાળવાનો નિશ્ચય કર્યો, ઘેનામાઈનાં છિદ્ર
તેણે ખોળના માડ્યા ”

બે બહેનો

પગ ઠોકીને ઊભા રહેવું, લડવાને આવતું

થઈ રહેવું, સામે થવા તૈયાર થવું

પગ તળેની વાટ, વારવાર જોયેતો-જાણી-

તો અને મારી રીતે મુગાફરી કરેશો રસો.
પગ તમે બળવું હોવું; પોતાનોજ હોય
હોવો.

પગ તમે મોત છે, મોત નજીક છે; કાળને
આવતાં વાર લાગતી નથી.

પગ તમે વાટી-ધસી નાખવું, વારંવાર
આવ જ કરી ધણા અનુભવી બનવું.

“ભાઈ? તેં બહુ દીઠું છે? તો કહે
હોવે, એનો મેં પગ તમે વાટી નાખવું
છે.”

પગ થયા, શક્તિ-સમજ આવવા માંડવી.

૨. પગ થયા હેય એમ ચાલવા-જવા
માંડવું.

૩. હઠ ઉપરાંત જવું; અમર્યાદ થવું;
મર્યાદા બદલ જવું.

૪. મદાવરો થવો. (જરા આવવાનો.)

પગ ઘોઘને પીવા, પ્રભુશુદ્ધિ-ભાવ રા-
ખવો. બહુ પવિત્ર માણસ હોય તો તેને
વિષે બોલતાં વપરાય છે કે એના પગ ઘો-
ઘને પીવા જવા છે.

પગ નીકળી જવો, જવું આવવું બંધ થ-
વું; દૂર થવું; ચલણ બંધ થવું.

“મૃત્યુનોકમા તેજ રહિત ધર્મશ્રદ્ધ
અનાચારી રાજાઓ થયા, પાપે કરી પૃથ્વી
પીડિત ધર્મ ગઈ તેથી અપણો પગ લાથી
નીકળી ગયો.”

પ્રતાપનાટક.

પગપર પગ ચઢાવી-મૂકીને બેસવું, નિષ્કા-
ળજીથી-ચિંતા વગરની રિયતમાં બેસી
રહેવું; નવરૂ-નિરવધી થઈને બેસી રહેવું;
ધંધા વિનાના રહેવું.

“બીજા બેરીઓની પેટે લાડકારને
પગપર પગ ચઢાવી બેગી રહેવાનું અને
લોકની કુચલી કરાવું પચાંદ નહોતું; તેને
એની પેટે બેસવાનું મન થતું નહિ.”

બે બેહેનો.

“વસ્તીની ગણતરીના રિપોર્ટ ઉપરથી
જોતાં હિંદુસ્તાનની એકંદર પ્રજના ચડધા
કરતાં વધારે ભાગ પગપર પગ ચ-
ઢાવીને બેસી રહેનારા મળી આવશે.”

ઈન્ડિયન રિપોર્ટ.

પગપર માથું ચૂકવું, કોઈની સત્તામાં રહેવું.

પગ પસરવો, સત્તા જામવી; કાણુ બેસવો.

પગ પાછા પડવા, નાહિંમત થવું. આવ-
કા ખાવો; અંતરાત્માએ ના કહેવું.

પગ પાતાળમાં છે, કંઈકના ઉઘાંચતાં
કરે એવો છે; પ્રપંચી છે.

ક્યાં પેસે ને ક્યાં નીકળે તેની ખબર ન
પડે એવો છે. એના પગ તો પાતાળમાં છે
એટલે એ ક્યાં કેવું પગલું બરે છે તે જ-
ણાતું નથી. પાતાળમાં પગ હોય તે જોમ
જણાય નહિ તેમ જવું શ્રમ કાર્ય જણાય.
નહિ-તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે,

પગ પેસવો-થવો, આવતું જતું થવું; દાખ-
લ થવું, ધુમનું.

૨. ચલણ થવું.

પગ બાંધીને રહેવું, નિરાંત વાળીને લાંબા
વખત સુગી ટકી રહેવું; નિબ્યાં કરવું.

“તારે તો ચારેચોટે દૂરવાનું નેછએ
મણુ મારા ઘરમાં એ નહિ ચાલે અહીં
તો પગબાંધીને રહેવું પડશે.”

ભાગિનીજીજી.

પગ લાગવા, પગે અશક્તિ આવવી-ઉપજવી.

૪. ચાલવા જવું હોય લાં આવીને
જાય નહિ અથવા ચાલતાં કંઠાજો
આણે એના માણસને વિષે બોલતાં-
વપરાય છે.

૧. “પગ ભાગી ગયા છે? અહીંથી તહીં
જતાં શું થાય છે?”

૫. કોઈ માણસ ધીમે ધીમે ચાલતો
હોય અને સાથેના ચાલનારા ઉતાવળથી
ચાલનારા હોય ત્યારે તે ઉતાવળિયા ધીમા
માણસને કહેશે કે પગ ભાગી ગયા છે!

“ જો બાપા, હીંદુ છું ને, મારા પગ ભાગી ગયા છે, તે ઉતાવળે નથી હોંડાવું.”

પ્રતાપનાટક

૨ છેવટ સુધી ન પહોંચતા વચગાથી

અટકી પડતુ-અથ ચતુ

૩ નિરાશ થતુ, આશાભંગ થતુ, ના

ઉમેદી થવી

પગ ભારે થવો, વચગાળે મહાવરો મૂકી દીધાથી આવકો આવો, આશકો આવો, પગ પાછો હાંવો, સંગ્રામચાલુ

“ ચેરો જોખરો ફર દિવસ નિશાળે નગ-ચો તેથી તેનો પગ ભારે થયો છે ”

“ ગયો કે નિમાસો મૂકી ભારે પગે પાછી ફરી, છાતી ઉમરાઈ મડુ તેજ ધગી મુખથી ”

કવિનર્મદ

પગ માંડવા, સ્થિર-પ્રીતિના રહેલુ (ગાળકે) ૨ નિરાત ધરવી

૩ આગળ ચાલતુ, ધપતુ

૪ દાખન થતુ

‘ પાચ બાત રહેલા અથ,

માડના પગ દાગ

ભાટ વિધિ લઈ આપિયો,

માગવાને પાચ ગામ ”

કરિભાડ

પગ માંડવો, ચેમારો કરવો, ધુમતુ દાખન થતુ

પગમાં માથુ નાખતું, પગે પડતુ

‘ તે તેના પગમાં માથુ નાખીને માફી માગવા લાગ્યો ’

પગ માંડવા, નગણ કરવ, નાકમેદ કરવું-થતુ

૨ અટકાવતુ બગાડતુ, -ભાગી પાડતુ

પગ વધારવા, હિમતમેરે આગળ ધમતુ

“ શત્રુની સામા પગ વધાર્યા અથવા ૮

કાતી રાખ્યો જાં સુધી પત રહે છે પચ

પાછુ પગલું કીધું કે પત જાય છે ”

નર્મગદ્ય

પગ વળવો, ખીખ તરફ જતુ અથવા જ જવાની વૃત્તિ થવી (પ્યારી વસ્તુ તરફ)

પગ વાળવા, વચમાં યાક આવો, વિસામો લેવો, વચમાં અટકી શરીરને મુખ આપતુ, વિરામ લેવો

“ પરાક્રમ જાએ કીધું છે પણ આ સમો પગ વાળવાનો નથી ”

.

પ્રતાપનાટક

પગથી તે માથા સુધી, નખથી શીખા સુરી આખે શરીરે, સર્વ

“એની ધનવદ્ધમીને પગથી તે માથા સુરી ઝાગ લાગી”

જે બેહુતો

પગની આગ માથે જવી, ઘણુન ચુસ્સે થતુ

પગની આગ માથે જવી, સર્વગ કોષ આપવો

‘ એતુ સુણતામાં ચટી રીંગ, પગની જવા જા લાગી શીંગ ’

લક્ષમણાદરણ્ય

પગની વેળ ભાગનો, ફાગલ ફેરો આવો (પગે ચારીને , ધમધકે આવો

પગને તળિયે ધસી નાખતુ, ન તેખ વતુ, વુઝ ગણી કા’તુ, ખાસડાને તોન ગણતુ, ન ગણકારતુ

“ મે તેને શીખામણ દીધી તે પગને તળિયે ધમી નાખી ’ તાગ જ્યા તો મડુ મે પગને તળિયે ધસી નાખ્યા છે ”

પગરખામાં પગ ધાસવો-મૂકવો, (ખીખના) તેની જગો કરવી, ખરોગરી કરવી - ખવવી, હરિદાર્ધ કરવી, શરમાઈ કરવી એક એથી મરસ થવાની તજવીજ કરવી, ચડસા ચડસી કરવી અથવા તે જે દગ્ગલે કે માન ધાવેના હોત તેને માટે દાવો કરવો-તેના જવા થવાને માથું મારવું

“આ માંડવી નગરમાં મનજી મારવાડી સરખા મોટા રોટાની જરોગરી કરે એવું બીજી ઠેકાણું રોય તો મો જનાવોને માર્ગ ? તેના પગમા પગ મૂકે એવો પૈમા-દાર બીજાનર મગાને મજે એ વાન માનવી એજ મૂર્ખાર્થ બરેકુ છે ”

કુવારી કન્યા

પગરણ માંડવુ, સરઆન કરી
પગવાં ઓળખવાં, પરીક્ષા કરવી, કુજોગી
જે ચડાવવું વધાવું જોવું (અમુક કામ
મોપવાને માટે કે માધારણ રીતે)

પગને પગને ચાવતું, આગળનાએ કું
હોય તેમ મગુ-વતઃ અનુક જુ મરડું, કે
ધનો દાખવો નઈ તે પ્રમાણે વતવું

“ અર્પિત-મેન ? તમારે પગમે પગને
ચાવી મે પજુ તેમ કર્યું છે અને તમારી
કને પ્રભુને પ્રસાદ કરવામાં કઈ જેવા આ
વીધું ”

મત્યભામાખ્યાન

“ તારામા અવરુકત યર્ધ રહેતી આ તા
રી ધમદેવી દમયતીનાં વખાનુ ત્રજે લો
કમાં થાય છે અને તેના સદાયરથને
પગને ચાલીને ઘણી સ્ત્રોત્રો પોતાના ધણિ
યોને સુખી કરે છે ”

નગદમયતી નાટક

પગે કમાડ ઠેવવા, (હાથ ઠેકાણે રાખી
પગ વડે કમાડ હાડી કહેવું કે તે એની
મેજે હાડી ગયું તે ઉપરથી) કેઈની સ
મક્ષ નહિ પજુ તેની પડ પાઝા તે ન જા
ણે એમ એવી કૃતિ કરવી કે નેથી તેને
નુકમાન થાય ઉપરથી સાઈ દેખાડી પો
તાનો દાવ બેસવો માર્ગ ન જાણે એમ
પોતાનું કામ કરી લેવાની યુક્તિ કરવી
બેમાનુમ રીતે કામ કરવું

પગે કરવું, બાળકને પગ પર મૂકી અધાડવું
પગે કીડીઓ ચઢવાં, પગે અસકિત આવવી

કામ કરવે કંટાળે ખાતો હોય એવા
દગમ હાડકાના માણુમને વિશે બોલતાં વ-
વરાય છે ‘ શું કામ કરતાં પગે કીડીઓ
ચઢે છે ?

પગે પડવું નમતું

૦ આજીજી કરવી

ક ની પરજોતી વડુએ ધરની વડીલ
ઓને નમોને પ્રજામ કરવા

પગે મેદી ચોપડી છે ? , નેને ઉપવાનું મા-
યાનો ધા યર્ધ પડે એવાને માટે વપરાય છે

(પગે મેદી ચોપડી હાથ તો ઉપાય કે
ચવાય નહિ, કારણ કે મેદી ખરાબ યર્ધ
નય અને રંગ બેગે નહિ તે ઉપરથી)

પગે લાગ્યા, હાથો-પાક્યા એવો અર્થ દર્શા
વે છે

૧ કટાળો દર્શાવવાના અર્થમા વપરાય છે
“ પગે લાગ્યા એની ગદી અને માં

કડથી બરેલી ત્રામ ઘણક પયાગીને
પચ્ચીશી ઉડની, મરકરી થવી

૨ કુનેતી થવી

(મડાપચ્ચીશી ઉપરથી)

પછમ બુધિયુ, કયા પછી ખર્ગ બુદ્ધિ સજે
તેવું, કયા પછી પરનાય તેવું, પાછળથી
જાન થાય તેવું અગમચેતી વિનાનું

‘ અગમ બુદ્ધિ વાણિયો, પચ્છમ બુદ્ધિ
શ્રદ્ધ તર્ત બુદ્ધિ તર્કડો ને ગોદો મેલે ધમ ’

એથી ઉનદ અગમબુધિયું-આગળથી
જાણવાની વિચાર કરવાની શક્તિવાળું

પજુ હવે વખત ગયો અને એ ઉત્તમ
વિચાર પશ્ચિમબુદ્ધિનો લાગવાથી પસ્તા
વાનું સાધન યર્ધ પડ્યો ”

સરવતીચદ્ર

પછવાડે લાગવું—પડવું, ચીડવવું, કાચર
કેરવું, સતાવવું ૨ અણખોજ કરવી, ખને
પડવું

પચ ઇલાળી કરવી, પચ-સમસ્ત લોક
તરફથી ઇંટોનો માર મારવો

“ જોવા મળ્યા જન ધણા,

ક્યારે કાઢે બહાર એને,
પંચઈદાળી કંઈ રૌ,
મને ઘણું મહાસતા.

મિત્ર ધર્માખ્યાન. (વક્ત્રમ.)

પંચ માસીનું છમાસી કરવું, વિવાહની
વરસી કરવી; કંઈનું કંઈ વિપરીત બોલી
બગાડવું; અવગનું અવગ કરવું.

“અરર ? મેં તો સુગતમાંજ પંચમા-
સીનું છમાસી કીધું; પણ રોક અન્નપ્પા ને
આંધળા બરોબર.”

• ભટ્ટનું મોપાણું.

પંચત્ય પામવું, યુગ્મરી જવું; પંચ જૂનું
સ્વરૂપ તેમાં લીન ૧.૩. ૫૪ની. પાણી, તે
જ, વાયુ અને આકાશ એ પંચમકામ-
તમાં મળી જવું; મરી જવું; લય પામવું.

“એટલામાં ભાગ્યશાળી ડેશો કાંઈ આ-
કર્ષિત કારણથી માળા જપતાં બગાડું
આઆથી પંચત્યપામ્યાં.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પંજામાં આવવું, લાગમાં આવવું; ધાર્યું પા-
ર પડે એવી જોગવાઈ આવવી, ફસાવું.

પંજામાં પડવું, ફમાવું, કમળમાં આવવું.

“કહે, કાણુ કાણુ એ દુરાતમાના પંજામાં
પડ્યા ?”

મુદ્રા રાક્ષસ.

પંજો પડવો, જય થવો; દાવ પડવો; લાગ
ફાવવો; અનુકૂળ વખત આવવો.

પડ ફવામાં-ખાડામાં, ફવા-ખાડામાં પડ-
વાથી જેવી દુર્દશા યાય છે તેવી દુર્દશા કે
ખરાબ દાસન જોગવ-તુકમાન ખમ એમ
બેદરકારીમાં જરાય દેતાં વપરાય છે.

૨. દીસનો રહે; ધર્યો રહે; જતો રહે; ૪
કાણું કર; દર યા.

પડવો પાડવો, ડંકો વગાડવો; દુનિયામાં
નામ કરવું; ઈતિહાસમાં પરિણામ અંકા-
વવું.

પડતા દહાડા, વાંકા-નખળા દહાડા; નખળી
દશા.

“દહાડો પડતો આપણો જોઈ, સને
વેર લેવા સહુ કોઈ.”

વિજયવાણી.

પડતી રાત, મધ્ય રાત પછીનો સમય;

પડતોં પાયો, પડતી દશા-સ્થિતિ.

પડદા પાછળ હોવું, જે બાળત પ્રેક્ષક-સ-
માજથી જોઈ કે ગણી શકાતી નથી એ
બાળત પડદા પાછળ છે એમ કહેવાય. છે,
ખચર ન પડે એવું હોવું; (સમાજને)
ગુપ્ત હોવું.

પડદામાં રાખવું, (ખૂણામાં રાખવું તે ઉ-
પરથી લાક્ષણિક અર્થે) સંતાડી મેલવું;
છાનું-છૂપું રાખવું. (વાત.) કોઈ ન જ-
ણે તેમ-ગુપ્ત રાખવું; જેમાલુમ રાખવું.

પડદો ફાટી નાખવો, શરમ મૂકવી.

પડદો ખોલવો-ફેાડવો, ખુલાસાથી અંતર-
ની વાત કહેવી; મોકળે મને વાત કરવી;
પોતાના વિચાર વગર આચકા ખાધે
શંકા આણ્યા સિવાય ખરેખરા કહેવા;
મન કાઢવવું; નિખાલસપણે વિચાર જણા-
વવા.

“પ્રિયા વિના ક્યાં પડદા હું ફેાડું, પ્રિ-
યા વિના ક્યાં મુજ પ્રાણુ જોડું.”

પ્રેમપત્રિકા.

“તારે બચવું હોય તો, લાજ રાખવી
હોય તો અને માન પામવું હોય તો પડદો
ખોલ.”

સધરાજસંગ.

પડદો ફૂટી જવો, કપટ રૂપી પડદાથી ને-
ના વિચાર ઢંકાયા હોય તે ખુલા થવા. ને-
વાત-મર્મ ગુપ્ત રાખ્યો હોય તે ઉધાટો પ-
ડવો-જણાઈ આવવો.

પોડા વખત સુધી ને કપટ ભરેલું કાર્ય
અથવા કૃતિ રચાઈ હોય તે ઉધાડી પડી
જવી.

“ મારી તમાચો મુખપર, લાસ ધરે લા-
લાર્થ, પણ પડદો કુટે જને, બુંગળ વિના
બવાઈ. ”

કામ્યકાંતુમ.

પડદો રાખવો, ઈરાદો છુપાવવો. ૨. બોલ-
વામાં રાખાવું.

પડી ભાગવું, નિરર્થક જવું; ક્ષોભાંક ન
યવું; અંત આવવો; ધમ્માપનમઃ થઈ જવું.

“ અમારા વિચારને કોઈ ટેકા આપ-
નાર ન મળ્યું એટલે બધા પડી ભાંગ્યાજ
જાણવા ”

પડીકે બંધાવું, પડીકામાં બંધાય એટલું
ચોડું હોવું; ખોટ-તાબુ-તંગાસા દોષી;

“ શું એને ત્યાં કોઈ પડીકે બંધાવું
છે. ? ”

૨. છવ પડીકે બંધાવો જુઓ.

પડુપડુ થઈ રહેવું, પડવાની તૈયારીપર
આવવું; દમજી પાછો એવી ધાસ્તી પેદા
કરવી.

પડયું ઉડયું, પડવી દશા આવેવી તે પાછી
સારી દશા એ આવવું; શક્તિ ગુમાવી હો-
ય તે પાછી આવવી; કોઈ પણ કામ ક-
રવાને એકદમ તૈયારી કરવી.

“ એ જોરજો ને મથો સમજો, પડવાન
ઉડ્યો કાઠી; ગુલામ યદને નીચાં કમો, મ-
દેવ કર્યો મોઘો-ધાપણ જંગીદો. ”

નર્મકવિના.

પડો વગડાવવો, લોકોમાં જાહેર કરવું (પ-
ટલ=પડો.)

“ નગરમાં પડો વગડાવી શેકને ગળએ
જલાયું કે આપણે માથે મદામકર આ-
વી પડયું છે, નગરમાં આજ પુટયું છે મા-
ટે લાગાગીએ આ કામ કરવું પડે છે. ”

મધરાત્રેસંધ.

પડ મુખીની પધારી, પોને મરતાં મુખીની
પધારી. આમત્ર વાજતની ચિંતા-ડચાટ ન,
દોષ તેવી નિરાશિ રિખિ.

“ તે બાપડીના બધનથી છૂટો થયો-હ-
વે તેનું આ સંછિની અંદર સગાં વડાકાં-
મા કોઈ રહ્યું નહિ, માત્ર પડ મુખી પયા-
રી દવે હતી અને દેવનમાં દેવન તેનો પડ
હતો. ”

કુંવારી કન્યા.

પડની પધારી પણ કહેવાય છે.

પત્તર રગડી નાખવી, (પાત્ર દોડી નાખવું)

આગર લઈ નાખવી.

૧. સારી પેટે ધમકાવવું; ધમધમાવવું;

ધૂમ, કોડી નાખવી; સારી પેટે માર-
નારવો-ટોક દેવા.

૩. અનિશય મહેનત કરાવી યકવવું;
કાચર કરવું.

પદ્યર એટલા દેવ કરવા, ઓઝો વહેમને
લીધે કોઈ રૂઠા અવસરની ઈર્ષ્યાથી અનેક
દેવોની માનનાઓ રાખે છે ત્યારે એમ
ભાવાપણે,

“ માતા મદાદેવની માનના રાખે અને
પદ્યરા એટલા દેવ કરે પણ તેથી તેના
બાઅમા દેરકાર ન થયો ”

બે બરેનો.

પદ્યર ખેંચવો, મદા મુશીતને ધરખટ-
લો ચલાવવો; જેમ તેમ કરી મહેનત મ-
ળ્યરી કરી સંસારનું નાવ હેતવું.

પદ્યરની છાની, કાણુ છાની; સામણી વિ-
નાની છાવી; દિમતવાન કાગળું.

પદ્યરનો ભમરડો, મડ; જડનો; ૯.

કંઈ જા બણેલું નહિ.-કંઈ મખને નહિ-
જાણે નહિ તે (માણસ) મૂખ.

૧. નોંધે નહિ પણ ટકરા નોંધાં કરે તે;
ધોળીનો ભાઈ પદ્યર-મૂખ.

પદ્યરપરના છાંદો, પદ્યરપર છાંદો મળે
પડે-ને કોઈ પદ્યરને એવી માન્ય નથી,
તેમ કોઈ મૂખને સિખામનૂ દેતાં પદ્યર
નહિ કે અમર યથ નહિ તેને જિં ભો-
લતાં વપરાય છે.

થરે પથરે પડિત, પડિતનો મિથ્યા ડોળ
ધારણ કરનાર માણસને વિષે બોલતાં વપ-
રાય છે.

થરે નાખવો, (વાંધો—હેમ નાખવો; ફ-
ડ્યો—નિકાલ થઈ શકે નહિ એવી કાંઈ આ-
ડ નાખતી; બાધ કરવો. (પથર નાખવા-
થી જેમ વચમાં આવેલી વસ્તુ દગાઈ જા-
ય છે તેમ એવો કાંઈ વચમાં વાંધો ના-
ખવો કે જેથી ચાલતા વિચારો બંધ પ-
ડે-દગાઈ જાય)

પથારી સેવવી, માંદગીને લીધે પથારીમાં
પડી રહેવું; ખાટલે પડવું; માંદ પડવું.
પથારીએ જવું, મરી ગયેલા માણસને ત્યાં
શોક ખાતર દસ દિવસ બોંધે સુવા જવું.
(સગાંના સંબંધમાં)

પથારીએ પડવું, માંદ થવાથી પથારીવશ
થવું.

પથરે પડવું, આશરે-શરણે રહેવું.

પંથ વળાવવો, મુખ્યા પછી તેરમે દિવસે
દાન કરવું. (જોડો, છત્રી, દોરી વગેરેનું)
પર મૂકવા, હંદ વગરનું પરાક્રમ કરવું. (પ-
ર પાંખો મૂકવી—કુટવી એ ઉપરથી આ
ક્રયોગ નીકળ્યો હશે.)

“સહદેવ સાગર, મૂક્યાછે પર, છે દ્રોપ-
દીના બાળ કૃતાંત રાય”

(મે. કે. અભિમન્યુ આ.)

પરચુરણ પુરાણા, સધળી બાળતનું થોડું
થોડું જ્ઞાન ધરાવનાર.

પરણુ તોખા, (પ્રણુ—ઈશ્વરના ધરની તોખા.)
ધણુંજ અસહ્ય દુઃખ છે એમ દર્શાવતાં એ
પ્રમાણે બોલાય છે.

૨ પરતાવો કરવાના—માફ માગવાના
અર્થમાં પણ વપરાય છે.

પરમેશ્વર માથે રાખીને, પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક; પ-
રમેશ્વર વચમાં રાખીને; પરમેશ્વરનો ડર
રાખીને.

“ શિરસ્તેદાર,—કહો કે, પરમેશ્વર
માથે રાખીને સાચેસાચું લખાવીશ. ”

મિથ્યાભિમાની નાટક.

પરમેશ્વરનાં ચોર ઠરવું—થવું, ઈશ્વરને સાં
પાપી—અપરાધી ઠરવું; ઈશ્વરના ચુનેગાર
થવું.

“ એવું કામ કરો તમે ગોર,
થયા પરમેશ્વરના ચોર. ”

લક્ષમણાહરણ.

પરમેશ્વરને બોળે બેસવું, પરમેશ્વરનું મા-
નીતું થવું; પરમેશ્વરની પૂર્ણ મહેરબાની
હોવી—થવી.

જેનું નશીબ અતુકળ હોય અને જ્યાં
સાં સવળા પાસા પડતા હોય તેને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

“ એતો પરમેશ્વરને બોળે બેઠો છે. ”

પરમેશ્વર વહાલા હોય તો, ઈશ્વરનું આ-
કાંન હોય તો.

પરમેશ્વરને ઘેર જઈ આવવું, ભવિષ્યની
વાત જાણવી.

પરપટ્ટી પાટિ, ખચીતપણે; ખરેખાત.

પરસાકડે જવું, (પરસ—વાડો મરાઠીમાં)
વાડામાં જવું; ઝાડે ફરવા જવું.

પરસાદ આપવો, માર મારવો; કુંદીપાક
આપવો. (વાકામાં)

પરસેવો ઉતારવો, પરસેવો છુટે એટલી
મહેનત કરવી—કરાવવી; ધણી સખત મહે-
નત લેવડાવવી.

“ એ લાગ્યો હશે કાંઈને રડાવીને; ક્યારે
એણે પરસેવો ઉતાર્યો હતો કે એની થા-
પણે આજવાનો દોષ લાગે ? ”

અર્ધરાક્ષસ.

પરિયાનાં પરિયાં ઉકેલવાં, પૂર્વજના પૂર્વ-
જની વાત કહેવી. (મહેણાં કે નિંદાના
રૂપમાં.)

પરિયાનું પાણી ખોલું, આપદાદાએ મેળવે-
લી કાંતિને જાંખ લગાડવી; ચાવતું આ-
વેણું નામ બોળવું.

“ જોધપૂર, જોપૂર જોવાં મોઢાં ગાજો-
એ પરિવાંતું પાણી બોઈ આગર ધૂગધાળી
કરી પોતાની પવિત્ર પુત્રીઓ તરફને આપી
નરકમાં જવાનો દરવાજો ઉઘાડ્યો છે.”

પ્રતાપનાટક.

પક્ષીતો મૂકવો, જગ્યાડું; ઊંચું દરતું; આં-
સણી આપવી; અંદરથી છૂપી મસગલ કરી
ચડાવતું-કરકેરતું; પ્રેરણા કરી દૂર રહેતું;
ઉત્તેજન આપી ખમી જતું. રંજક મૂકવો
પણ બોલાવ છે. દુઃખ બોલથી માણસની-
લાગણી-શુભાને ઉરકેરવો.

જેમ પક્ષીતો મૂકનાર પક્ષીતો મૂકી
ખમી ભવ છે પણ ગિયારી કાઠી
મજગી ઉઠે છે તેમ માણને તુકસાન
કરાવવાના અર્થમાં વપરાય છે.

પવનપર ચડતું, વાંડી જતું, ઉડેલ ત-
નિશનનું ચતુ, કામ ઠેકાણા વિનાનું ચતુ,
અનિયમિત રીતે-અવિવેકથી વર્તતું, જરાક

૪. શુભ દુઃખ જોવાં-અનુભવવાં-
ખમવાં

“મામે મોટું દુઃખને દે કરવો એવો
તેમનામાં રેક રહેયો છે તોપણ જમાનાનો
જન લાગતાં તેમનું મગજ ભમે ને તેઓ
રાતની વખત દુઃખનો ભાવે તો આપણે
તે વખત માંદગ ન રહેવું”

પ્રતાપનાટક.

પવન વાવો, જુઓ વાયવે વાવો
“એવે પશિમ દિશામાં વાયો પવન,
એકદમ વેધા ઝાઝા જન.”

મોંઘાતામ્યાન.

પવનમાં ઉડી જતું, અર્થ જતું; અર્થ ર-
દિન ચતુ; નામું જતું; પાર ન પડતું મિ-
આ જતું, તથાજ જતું

“ પોતાના બોલ પવનમાં ડડી મથા
એમ જાણને તે દેવતા નાખુશ થઈને આ-

સૂર્ય ઉઘ્યો, ખરેખરા ગોરા લોકોના દિલમાં કાળાશ ન હોવી. જોઈએ. ”

નવી પ્રજા.

પસ્તાળ પાડવી, કાંઈની ઉપર ક્રોધમાં ઉતરી પડવું.

“ તે પોતાના રૂપ ઉપર પસ્તાળ પાડતી પેટ ભરીને ધાન પણ ખાતી નહોતી અને એકાંતમાં રાત દિવસ આંસુડાં ઢાંજતી. ”

ગુ. જૂની વાર્તા.

પહાડ જેવું-જેવડું, મોટું અને અતિ અગત્યનું.

એ બહેનો.

“ રાની સીને જે વાત હલકી ને મનમાં ન લાવવા જોગ જણાય તે મૂર્ખને મોટી પહાડ જેવી લાગે. ”

૧ જુવાન જોધ; જખરો પુરુષ. (જુવાન પહાડ જેવો ફાટી ગયો.)

૨ સાધારણ પ્રમાણ કરતાં મોટું; પહાડ જેવડું ગૂમડું. ”

પહાડી લોહી, ઉગ્ર જ્વેરસો.

પહુઆ ખંડાવા, પહુઆ ખંડાવા જેવી સ્થિતિ થવી. તુકસાનમાં આવી પડવું.

૧ માર પડવાથી કચ્ચર થવું.

પહેલા ખોળાનું, પહેલી વખતનું (છોકરું.) અધરણીનું સંતાન.

પહેલા નખરનું, સૌથી સરસ; ઉત્તમ; સૌથી આગળ પડવું; (સારી તેમ નરસી બંને ખાખતમાં વપરાય છે.)

પહેલે ધરથી, પ્રથમથી; ધર દહાડેથી; શરૂઆતથી.

“ એની સાથે વાત કરવાને પહેલે ધરથી મેં ના કહી હતી. ”

દિલીપર હોશ.

પહેલે પાટલે, પહેલવહેલું; મંડાણમાં; આરંભમાં; શરૂઆતમાં.

“ દેવાનો અંતરપટ જોલી જોશે તો

ઝટ માલમ પડશે કે હું ગાંડો નહિ પણ ભામાશા દિવાન જેવો ડહોલો છું; તેમજ પટણીની પોશાળમાં પહેલે પાટલે પૂખાયશે કવિ છું. ”

પ્રતાપનાટક.

પહોંચ્યા કરડવા, (પસ્તાવો કરતાં.)

પહોંચેલી બુદ્ધી, પાતાળ જંતી; જેની મસલત-સલાહ-યુક્તિ જણવામાં ન આવે તે (માણસ) પહોંચેલી માયા પણ બોલાય છે. તેથી ઉલટું કાચી બુદ્ધી માણ.

૨. પ્રસન્ન કરે એવું.

૩. ગાંજ્યું-છેતરાયું ન જાય એવું; બહુ.

ચતુરાર્ધવાળું માણસ.

પહોર વીતવા, રોજના કરતાં જ્યારે કાંઈ કામ કરવામાં બહુ વખત જાય ત્યારે એ વપરાય છે. જેમકે-

‘ ખાતાં ખાતાં, પહોર વીત્યા. ’

(અંતુક્તિ.)

પહોળો હાથે, ઉડાઉપણે; મોકળો જીવ રાખીને; છૂટે હાથે; મનમાં કચવાયા-આચકા ખાધા સિવાય.

“ હમેશાં પહોળો હાથે વર્તવું એ કેવળ આપણો વિનાશ કરવા સરખું છે. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

પૂક્ષીનો મેળો, આનંદ આપનારા માણસોનું ચોડી વારનું મળવું; જેઓ એક ખીમથી ચોડા વખતમાં છૂટા પડનાર છે એવા માણસોનું એકાએક મળવું.

પાંખમાં ધાલવું-લેવું, જોયમાં-આશરે રાખવું; પોતાની ધાયા તળે રાખવું; હુંક આપવી.

“ માત પિતાનાં મરણથી થતો શોક કમી કરવા મોટી બહેન તરીકે એ ચાર મહિના પોતાને ઘેર તેને બોલાવી પાંખમાં ધાલવાનો પણ તેણે વિચાર ન કર્યો ”

જે બહેનો.

તેથી ઉલટું પાંખમાં બસાવું.

“ તે છોકરીઓ તેમની માની પાંખમાં
ભરાધને ભયભીત થયેલી બેભીરહૃદી હતી ”

કરજીયેલો.

(નેમ પક્ષી પોતાના બચ્ચાને પો-
તાની પાંખમાં ધાલી તેની સંભાળ રાખે
છે તેમ.)

પાંખો આવવી—કુટવી, હઠ વગરનું પરાક્રમ
કરવું.

૨. પુખ્ત ઉમરનું યવું; ૩. શ્વહિતોક્ષમાં વિ-
હંગમ માર્ગે જવું:

પાંખો કાપી નાખવી, જોર ઝોણું કરવું;
નરમ પાડવું; શકિતહીન કરવું; આધારતોડી
નાખવો; સત્તા લઈ લેવી; કશું ચાલે નહિ
ઝેવી રીતે નખણું કરવું.

“ વજીર ક્ષણે લોભી છે પણ મહારાજા
તેની પાંખો કાપી નાખતાં વાર લગાડશે
નહિ. ”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

પાંખો વીંઝવી, બનતી મહેનત કરવી; દુઃખ-
મોંઘી છુટવા ફાંફાં મારવાં; સંકટમાંથી બ-
ચવા ખાતર વક્ષમાં મારવાં.

“ તેને જશ આવેલો છે માટે ઈ-
શ્વર તેની તરફ થયો છે, રે તેથીજ તેના
પાસા સવળા પડ્યા છે ને આ પ્રતાપે
પાંખો વીંઝવામાં કસર રાખી નથી તો પણ
તેના અવળા દાવ પડ્યા છે ? ”

પ્રતાપનાટક.

પાંચ પાંચ શેરની ઝીકવી, જીભાળી ગાળો
ભાંડવી.

પાંચ વરસનો બેઠો છું તરફદારી જેવ-
વામાં નાની ઉમરનો—ઉંઘરતો છું એમ
ખતાવવાને વપરાય છે.

પાંચશેરી—કુટવી, માંધાંકિડ કરવી.

પાંચશેરી બાંધવી, (કાટો.) ગળે જોતકે
વળગાડવું; એકાદા નવા કામમાં દાખલ કરવું
અથવા યવું; જંગલમાં પહેલ વહેલું નાખવું
અથવા પડવું.

પાંચે આંગળીઓ પૂજ્યા હુશે; ધણી બ-
કિત કરી ઈશ્વરની મહેરબાની મેળવી હશે.

“ પાંચે આંગળિયે પરમેશ્વર પૂજ્યા હશે
ત્યારે મારા દિયર જેવો ભાવડો મળ્યો છે. ”
સરસ્વતી ચંદ્ર.

પાંદડું ફરવું, (નશીમનું) માગ્યોદ્ય થવો;
નશીમ ઉધડવું નશીમ જાગવું; સુખ પ્રાપ્ત
મિ થવી; વચ્ચે ને આડ—અંતરાય હોય
તે ખસી જવો.

“ સ્વયંવરમાં જેનું પાંદડું ફરશે,
તે તો લક્ષમણને વરશે. ”

લક્ષમણાદરણ

પાંદડે પાણી પાવું, (પાણી સરખું પણ
બરાબર ન પાવું એ તેના મૂળ અર્થ ઉ-
પરથી.) ધણુ દુઃખ દેવું; રિઆવડું; કન-
ડવું; સંતાપવું; હેરાન કરવું; ચીડવું;
પીડ્યાં કરવું;

“ તેમની એક વિધવા બહેન છે તે કા-
છને પેટ પાણી પડવા દે ઝેવી નથી. હ-
કમપારેખની ભૂતી વહુને તે પાંદડે પાણી
પાતી. ”

જે બહેનો.

“ મરત રાખજો ને મને સંભારજો કે
બાઈ તમને પણ પાંદડે પાણી પારો. તમે
વિશ્વાસુ છો અને એ આજ્ઞાકાલના અગ્રેજી
બહેવાઓ ન દેવને માંડે તો માખાપ, તે
શા લેખામાં ? ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પાંસળી ખસવી—ચસકવી, ઘેલા બનવું-
યવું; ઉડેલ તર્મિયતનું યવું; મગજ ભગ્ન
જવું.

“ મગજે તુકસાન અતિશેજ યશે,
તુજ પાંસળી સર્વ ખશીજ જશે ”

નર્મ કવિતા.

પાંસળી ચસકેલ એકલે વિચિત્ર,
વાયેલ; ઘેવળવાણું; ઉડેલ તર્મિયતનું.
/ પાંસળી ઠેકાણું નથી એમ પણ

બોલાય છે.

“ વશીકરણુ ભરી નહાલાણની વાંસળી ને;
સ્વર સુણતાંમાં કામ ન રહે પાંસળી ને !
સખિ ક્યામને.

(વેળવવાણી.

પાઠ આવે એટલાં ચારી આવે એવું;
વધારે હોશીયારીવાળું; હેતરી નય એવું;
વધારે આવડત ક્ષરાવનારું; માયાનું. (સ્ત્રી-
ઓમાં વિશેષ બોલાય છે.)

“ એ પાઠ આવે એટલાં હું ચારી આવું
એવી છું ”

પાકું પાન, ઘડપણથી જન્નરિતં યથેલું ધ-
રડું માણસ. ખરી પડતાં-મરી જતાં વાર
ન લાગે એવા ધરડા બખને માટે બોલતાં
વપરાય છે.

પાકે ઘડે કાંઠા ચઢાવવા, પાકે ઘડે કાંઠા
ચઢાવવા જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો. જે
વખને જે કરવાનું તે વખને તે ન કરતાં
પાછળથી ફાગટ ચલકરવો. “અમલસિંહ રહી
રહીને હવે પાકે ઘડે કાંઠા ચઢાવવાનો ચલ
કરવા લાગ્યો છે એટલે આધેડ અવરધામાં
લકમ કરવા તૈયાર થયા છે એવું અમલપ્રયા
લોકોના માનવામાં પણ શી રીતે આવે ?”

મણિ અને મોહન

પાકો ગુરૂ, ખીજને મંત્રોપદેશ ચૂકી-બેધ
દેઈ આડું અવળું સમજાવી હેતરી લેવાની
શૃત્તિવાળો; જોઈું છતું કરી ચોતાનું કામકાદી
લેવામાં કાબેલ માણસ.

પાકો ઘંટ જેવો, કાઈનાથી ગાંભીરો ન જાય-
હેતરાય નહિ એવો.

પાકો મારવાડી, પાકા મારવાડીના જેવો
પણોજ લુચ્ચો-કમ.

પાખળ પૂજા કરવી, (પ્રસાદન પૂજા-મૂર્તિ
ને નવરાત્રી પૂજા કરવી, તે ઉપરથી
વાકામાં.) શરમાવી ઢાંકી કાઢવું.

પાગડું મોઢું હોવું, આધાર સ્થગ્ય હોવો.
પાગે લાગું, બાહ્ય બીજા વગના લોકોને

આશીર્વાદ કહેતાં અને ખીજ વર્ણના લોકો
બાહ્યને મળતાં પાગે લાગુ કહે છે.

પાઘડી ઉતારવી, કાલાવાલા કરવા; આજીજી
કરવી; કાઈ વાતને સાર છેક ગરીબાઈથી
બોલવું; પ્રાર્થના કરવી; કરગરવું; રડવા
સરખું મોઢું કરી કંઈ માગી લેવું.

“સોમનાથ-અમારી પાઘડી તમારે બોળે
છે. હું પાઘડી ઉતારીને તમને પગે લાગું છું,
તમે અમારા પૂજનિક છો.”

મિથ્યાભિમાન નાટક.

પાઘડી ગુમાવવી, કીર્તિ ગુમાવવી; યોગ્ય
સ્થિતિ બોવી.

૨. હેતરાવું-કમાવું.

પાઘડી નીચી કરવી, ક્ષત્રિકિત કરવું; બદ-
નામ કરવું.

પાઘડી ફેરવવી, દેવાળું કાઢવું; શાખ હુઆ-
વવી; કરજે લીધેલાં નાણાં પાછાં ન આપ-
વાં; શાખ ગુમાવવી.

૨. બોલેલું ફેરવવું; આડું બોલવું.

૩. સાચું થવું; બાળુ બદલવી; પક્ષ
બદલવો.

“ ખરેખર નરો ચોતાનું નથી કાવતું
તેથી પાઘડી ફેરવી નાખના નથી પણ ચો-
ને ખંત અને શ્રમ ભરી રાખી ચોતાનો
ટક લેવો રહે છે.”

નવીપ્રગ્ન.

પાઘડી બંધાવવી, (વખાણની નિરાનીમાં.)
પાઘડી પહેરાવવી; ઈનામ આપવું.

૨. શોક મુકાવવી વખતે પાઘડી પહે-
રાવવી; શોક મુકાવવો.

૩. જરા આપવો; સાખાથી આપવી;
તારીફ-વખાણ-પ્રશંસા કરવી.

“પાઘડી ચૂકે તે કાર્યમાં ના પડે, પાઘડી
અન્યને રાખ શેં દે; સર્વનો આશરો રાખીને
હું વળું, આશરો બ્રવતાં અંગ બોલે.”

તપનાખ્યાન.

પાધડી બગલમાં મારવી, લઘાઈ કે કજીઆમાં જવા અથવા અપ કીતિવાળું કંઈ કામ કરવા તત્પર થવું; આખરની દરકાર ન રાખવી; આખર જાય તેની ફિકર ન રાખી કંઈ સાદુ-સ કરવું.

પાધડી બાંધવી, (રોઝ મક્તી વખતે.)

૨. પાધડી ઘાટમાં આણવી.

ફેર પાધડી બાંધવી એટલે બોલેલું ફેરવવું.

પાધડી મૂકવી-(ફેર-), બોલેલું ફેરવવું.

(અવળી-) દેવાળું કાઢવું.

(સામે-) સામે થવું.

પાધડી મૂકીને આવ્યો એટલે હેતરાધને આવ્યો.

પાધડી રંગો-બાળો, એમ ઓઝો બાળ-કા પ્રત્યે બોલે છે. પહેલું લાડમાં અને બીજું ચીકમાં વપરાય છે.

" મારા રડયા, પાધડી બાળ્યા. પાધડી બાળ્યો તારો બાઈ. રાડ ગધેડી. "

ઓ સંભાળ્યું.

પાધડી રંગી નાખવી, આખર લઈ નાખવી; પત્તર રંગી નાખવી.

પાધડી લેવો, આંજવું; હરાવવું; કંગવું; ટેક મૂકાવવો, આખર લેવી; કાન કાપવા, (ચુ-લુ કે લુચ્યાઈથી,) તાંબે થવાની ફરજ પાડવી; હેતરવું, નમણું પાડવું; માર અવડાવવો.

પાધડી સંભાળવી, પાધડીનો પેચ સંભાળવો પણ કહેવાય છે. (પાધડી જાય નહિ-આખર જાય નહિ તેને માટે કાળજી રાખવી, સાવધ રહેવું.) પોને પોતાનો બાર કે કીર્તિ જાળવી રાખવી; હોશિયાર-સાવચેત રહેવું; ગદ્ગદ ન થાય-ખત્તા ન ખવાય એવી રીતે સમજીને ચાલવું.

૧. ધડીનો ધણી, બવડારમાં-વેપારી વર્ગમાં

માનવતો અથવા સારી કીર્તિવાળો માણસ; પાછલી ચાર ઘડી, છેલ્લી અવસ્થા.

" મરવાની તૈયારીમાં રામજી ? આશું કરો છો ? આનો કંઈ અમારાથી મરમ સમજતો નથી. તમારે તો પાછલી ચાર ઘડી છે, પણ આ મારા સાથું તો જુઓ. "

૨. જુની વાર્તા.

(પાછલો પહેાર ફહાડો પણ બોલાય છે.)

પાછલો પહેાર, ઉત્તરાવસ્થા; વૃદ્ધાવસ્થા.

" લક્ષ્મીપ્રસાદ તો પાછલો પહેાર અમ-દાવામાં ગાળવા આવ્યા.

નવી પ્રજા.

પાછા થવું; મરી જવું; મરણ પામવું; ગત થવું.

" મુઆ નહિ ને પાછા થયાં. "

પાછા વળવું; મરી જવું; ચુનરી જવું; થઈ જવું.

" એક દીકરો જ મહિનાનો થઈને પાછો વળી ગયો છે. "

ઓ સંભાળ્યું.

પાછી ધરતી, કાઠિયાવાડને પાછી ધરતી કહે છે.

(કારણ કે એ ભાગ સમુદ્ર તરફ ગયેલો છે.)

પાછી પાની કરવી-કાઠવી, પાછા ઢંઢવું; પાછા ફરવું. (હિંમત હારવાથી)

૨. તકરારમાં નબળું પડવું; હારવું.

" અમારાં પરાક્રમ તમે જુઓ તો ખરા, અમને અજમાવો; જો અમે પાછી પાની કરીએ, જો અમે ચુનરી નામને લાજ લગાડીએ, તો અમને આ રાજ્યમાં પાછા પેસવા ન દેશો. "

વનરાજ આવડો.

" બીની જમીન કોરી કરવા સાર કહે તો ખાંડ પાથરે અગર તાપના મ્હાડામાં કોરી જમીન. હિપર જોઈએ તો ધીનો છંટકાવ કરાવે તે વખતે તેઓ ખરચમાં પાછી પાની કાઢે નહિ. "

એ બહેનો.

“કહે પુત્રને આવડી શીખ જાની, રખે
આપ મારા કરે પાછી પાની.”

રણપર.

પાછી લાગવી, મોત આવવું.

૨. નુકસાન થવું; હાનિ પહોંચવી.

પાછું નાખવું; ઉલટી કરવી.

‘પાછું વળવું’, બગડી જવું; ઉતરી જવું;

સ્વાદ રહિત થવું. ‘ભાત પાછો વળ્યો.’

૨ મરણ પામવું.

‘પાછું વાળીને જોવું’, ભવિષ્યનો વિચાર
કરવો; આગળ પાછળનાં લાંબા વિચાર ક-
રવો; દીર્ઘદ્રષ્ટિ પહોંચાડવી.

“તમારી બનેની પૂર્વ પ્રમાણે ઠૂઠા મ-
સ્કરી ચાલવા દે. અને ન્યારે હું ચાકરને
વેવે તમારી પાસે આવું ત્યારે તમે હું ધ-
ણો મોડો આવ્યો મોટે મારાપર ગુસ્સે થ-
ને અને છેલ્લે મને મારવાને પણ પાછું
વાળી જોયો નહિ.”

અરેમિયન નાઈટ્સ.

“ભૂખનું દુઃખ ઘણું ભુકું છે-ભૂખ્યો
માથુસ શું ન કરે ? નાણું વારને કાળાં ક-
ર્મ કરવાને માથુસ પાછા વાળી જોતાં ન
થી.”

સુબોધપ્રકાશ.

૨. આચકો ખાવો; સંકોચ પામવો.

પાટ બેસવું, રૂતુ આવવો (ઓને.) એવી
ઓને કાંઈ કામકાજ કરવાનું નહિ હોવા-
થી ઘરને આંગણે પડેલી પાટપર બેસીરહે
છે તે ઉપરથી.)

પાટલા શાડવા, પાટલા જગાડવા; નુકસાન
કરવું પણ ભણતાં ન આવડવું.

“પાટલા મુડવા પણ વપરાય છે.”

પાટલા ભરવા, ટાંકરને બાંધી પીક અને
ઠાંકની વચ્ચે પાટલો મૂકવો. (મહેતાજીએ)

પાટલા સામું, મોટી સાળી; વડુની બેન.

પાટલે બેસાડી પૂજા કરવી, પ્રથમ સત્કાર

કરી પછી માર મારવો અથવા નુકસાન
કરવું (વાંકામાં.)

૨ હુલાવી પુલાવી નવડું બેસાડી રાખવું.

પાટલો ગોઠવો, નિરાંત વળવી; ચેન પડવું;
ગમવું; કરાર વળવો

૨. કોઈ ઠેકાણે કોઈનો વગ થવો; સમાવું.

પાટલો પડવો, ફાવવું; નમવું. (પૂજનું
તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે)

“આવાં તેમનાં આચરણ જણાઈ આ-
વેલાં જાનાં તેમના વગર કોઈ પણ શુભ
આરંભમાં પાટલો પડતો નથી.”

નવી પ્રભ.

“જે તે કામમાં એનોજ પાટલો પ-
ડે છે.”

પાટલો ફરવો, કામ પાર પડવું; કામ થવું.

તેના વિના પાટલો ફરવાનો નથી એટ-
લે તેના વિના ચાલવાનું નથી.

“કંઈ નાત જાતની બાબતમાં લક્ષ્મી
પ્રસાદની સલાહ વિના પાટલો ફરે નહિ.”

નવી પ્રભ.

પાટા બાંધવા, આડું આવણું સમજાવી ભ-
માવવું; કાન ભંભેરવા; ઉલટું ઉલટું બતા-
વીને ભોળવી નાખવું.

આંધળા પાટા બાંધવા એમ પણ
બોલાય છે.

(આંખે પાટા બાંધવાથી જીમ દેખાતું
નથી તેમ સમજામાં ન આવે-અકલ
છેતરાઈ જાય તેમ કરવું.)

પાટીપર ધૂળ નાખવી, ભણવું; પ્રથમ ભાગ
સરકારી શાળાઓમાં રહેતો ઉપયોગ
યોગ્ય ન હોતો ત્યારે પાટીપર ધૂળ નાખી ભ-
ણતર ભણવાનો રિવાજ હતો તે ઉપરથી.)

“અમે તે કદી પાટીપર ધૂળ નાખી હતી
કે લખી જાણીએ ?”

“વળી જાને નિરક્ષર અને વળી પાટી
પર ધૂળ પણ નાખી ન હોય કે રસ્-
તે પર પેન વડે લીધા પણ કાદમા ન હોય

ખોડે તે બિચારી કાપી તો શી રીતે રાખે ? ”

સુંદરી ચુલ્લમંદિર.

પાટીઆં જોડવણાં, બધાં બેસવું, કરવું.

પાટીઆં દેવાવાં—બેસી જવાં—બીડાવાં, કુલી જવું; દેવલી ખેસવી; ભારે નુકસાન થવું; ફરેશાનું આવવું.

૨. દેવાણું કાઢવું.

(દુકાન ચાલતી બંધ સાથે અથવા શુભરત્ન, યત્ર અટકે ત્યારે એમ બોલાય છે.)

૩. ચાલતું કાચ વચ્ચેથી અટકી પડવું; ભાગી પડવું.

પાટીઆં માંજવાં, ખાઈથી એકવારે કાઢી નિરાંત ધરવી.

પાટીઆં રંગાઈ જવાં, બધીજ નુકસાનીમાં આવો પડવું.

પાટીઆં વાળી દેવાં, કામ બધ કરવું; ભાગી પડવું.

“ ના, અલી ના, તે દહાડે દેવીને જો.

“ લાવી એમણે શું કહ્યું તેમાંનું મારા બાલુવામાં તો કંઈએ આવ્યું નથી. સખિ, હું બાજતી હોય તો કહે જોઈએ ? હું તો કુલ પતિ પાસે ગઈતી ત્યાં તો તેમણે પાટીઆં જ વાળી દીધાં. ”

તમ-સાખ્યાત.

પાટે બેસવા જવું; લમ અથવા ગુચ્છાની નાત જમતી હોય તે જોવાને ત્યાં મોટેલી પ્રાટપર બેસવા જવું.

“ મનસપરચે કહ્યું હતું કે એક પ્રસંગે નાગર જાહાજની તાત જમવા બેઠેલી ત્યાં પાટે બેસી મામેરંગાઈ સબળાવ્યું તેથી નાગરે એકા તો ખુશ ખુશ થઈ ગયા કે તેણીએ પોતાના ચંદુઓ તેને આપી દીધા ? ”

નર્મગદ.

પાટે બેસવું; બીએ, અળથું બેસવું (૨૭ આવવાથી.)

૨. રાળએ ગાદીએ બેસવું.

પાટો ગોઠવો, સ્વમાવ મળતો આવવો; બનવું; કાવડું; મેળ મળવો; બનતી રાશ આવવી.

“ તમારે એક બીજને પાટો જોડતો નહોત્ય તો અદેનર છે કે અળગા રહેવું. ”

પાટલો કાવવો પણ વપરાય છે.

“ લોડ હેરિસ અને તેનું સુરુચ્ય મંડળ લમણું ધણી સુસ્વામાં છે તેણે કંઈ પણ પાટલો કાવવા તે એવી વ્વાશા તો આમના લામાં રાખવાની છે. ” ગુજરાતી

પાટો જામવો, ચલણ થવું.

૨. એક યવો.

પાટોપાટ સળગવું, એક બીજના સળગવું; લગાઈ ચાલવી અથવા આગ લાગવી.

‘ સર્ગાવકાલામાં પાટોપાટ સળગી છે; ’

‘ આગ પાટો પાટ સળગી ’

પાડું બેંચવું, ટાપથી ઉપાડવી; કુસો ખોદતી વખત મહિથી મોટાડું કાઢવાની દોરડે બાંધેલો ટાપથી બેંચવી

પાટા કુટે એવું, આવડત વિનાનું; અણધાર; અચણ; શુદ્ધ ન વાપરો રાકે એવું; પ્રકલ્પનો સંકુપયોગ ન કરી રાકે એવું; પાટા મુકવા જેવા દલગ પ્રકારના કામ સિવાય બીજા કામને માટે લાયક નહિ એવું. (દળમ પોતાના પંધાની સરખાતામાં પ્રથમ પ્રાગ કુટે છે તે ઉપરથી.)

પાપુની કરવું; (લોડીનું વચનું. પિસાનું, પળી કરવું.) પોષ્ટો પડેચાડવો; છેડા

ખગાડી નાખવું; ગુમાવવું; ખાતી કરવું.

પાણી-ચઢવણું; ચઢવણું; ઉતરવું; ઉતરવું; ઉતરવું; ઉતરવું; ઉતરવું.

૨. પાણી પાડવું (અર્થ ૨ નો)

પાણી ચોપડીને વાંચીએ તેવા અક્ષર, ધ-
જ્ઞાન અક્ષર. અક્ષર.

પાણી છાંદેવું; ઠંડું પાડવું (નેરસા વગેરે
ને.)

પાણી છુટવું; પોતાને ધણી ભાવે તેવી વસ્તુ
ખીન્ને કાઢી ખાતો હોય તે નેઈ અથવા
તે વિષે તેને વાત કરતો સાંભળી પોતાની
જીભ ઉપર ઝરણું ઝરવું-ચુંક વધવું-તે ખા-
વાની અતિશય ઈચ્છા થવી.

૨. અસકત યર્ધ જવાથી પરસેવો છુટવો;

“ મારવાડી ઉઘસાથેયો ને ધ્રુજવા લા-
ઓ; તેને અંગે પાણી છુટ્યાં.”

સધરાનેસંઘ.

પાણી જવું; પાણી લેવા જવું.

૨. ટેક જવો; આજર જવી; ચોમા
જવી.

પાણી જોઈ લેવું; સામર્થ્ય-શૌર્ય જોઈને તેને
વિષે હલકા વિચાર બાંધવો.

પાણી પાણી કરવું; ચકવું; નરમ પાડવું.

૨. પરસેવો આણવો.

(ઘોડાને.)

“ પાણીને માટે તલસ્થા કરવું; ધણું
તરસ્થા થવું.

પાણી પાણી થઈ જવું; મહેનતથી ધણો
પરસેવો છૂવો.

૨. તાપે યર્ધ જવું; નરમ યર્ધ જવું;
જેર-કોવત વિનાનું થવું.

૩. ઝોંગળી જવું (ખાર વગેરેનું.)

“ આખું અંગ જાણે બંગ યર્ધ ગયું;
મૂડી વાળવા નેટકું જેર મારાં આંગળાંમાં-
રહું નહિ; પગ પછ જાણે પાણી પાણી
યર્ધ ગયા.”

પ્રતાપનાટક.

પાણી પાયાએટલું પીવું. (કાઢી,) કહે-
તેટલું ને તેમ કરવું; કાઢવું સમગ્ર અર્થ સ-
મજવું અથવા તેના કલા પ્રમાણે વર્તવું

“ પોતાની શુદ્ધિ પ્રમાણે નૃચાસે તેવાને

માટે અર્થના પૂર્ણતાબેદારીની સ્થિતિ-
શાવનાં વપરાય છે.)

“ હું તમને એક ઉપાય બતાવું છું; હ-
મણાં સેનાપતિની આજ્ઞા સેનાપતિ છે; એ-
યેસાને, કેસડિમોના પાયાએટલું પાણી તે-
પીએ છે.”

ચો. કથા સમાજ.

પાણી પાવાજવું; કોઈની પાછળ તેની સેવા
કરવા દુઃખલ મરી જવું.

“ તેની સાથે ચઢી આવેલા પહેલવાનોને
તો આગલાને પાણી પાવા મોકલ્યા.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

પાણી પાણું, એક ધાતુને ખીજ ધા-
તુનો રસ પાઈ ખીજનો રંગ ચઢાવવો;
ઢોળ દેવો.

૨. ધાર આણવાને હથિયારને ગરમ
કરી પાણીમાં ઢોળવું.

૩. ઉકેરવું; પાણી ચઢાવવું; ઉત્તેજન
આપવું.

૪. કોઈને પાણી પીવો આપવું;

૫. ઝાડના મૂળમાં પાણી રેડવું.

પાણી ફેરવું; ફેરી વળવું; ફેકટ-અરબાદ
જવું; ધૂળ મેળવવું; તુકસાન થવું; ઉપયો-
ગમાં ન આવે એવું થવું.

પાણી ફેરવવું; ધૂળ મેળવવું; રદ કરવું;
નકામું કરવું. (સારા નામ પર આજર ઉપર)

“ ખીજ વાતોમાં શાજનો દાંડા પક-
ડવો અને સારી તથા લાભકારી હોય તો
પણ તે ન કરવી અને આવી વાતોમાં શા-
જના કહેવા પર પાણી ફેરવવું એ કોના
ધરનો ન્યાય ? ”

બે બહેનો.

“ મને વાર યઈ તેનું કારણ કહીશ
એટલે તમારા કહેવા પર બહુય પાણી ફેરી
વળ્યું જાણવું.”

તપત્યાખ્યાન.

પાણી ફેર કરવું; તંદુરસ્તી સુધારવા કાઈ સાગં
હવાપાણીમાં જવું.

પાણી બાળવું; ધાતકીપણે વર્તવું; ભૂક્ષમ
કરવે. ૨. જીવ બાળવે.

પાણી ભરવું; ધરના ખપ સાર કુવા-ઠાંકા કે
તળાવમાંથી પાણી લાવવું.

૨ (—આગળ) ગણતી-ભેખા-હિસામમાં
નહિ એવી હાલતમાં હોવું; ઉતરતે
દરબંધે હોવું.

૩. રાશીદ પડવું; અંખું થવું; અંગઈ
જવું.

“ વ્યાકરણશાસ્ત્રમાં હું પારંગત છું.
વર્તેલ શક્તિ તો મારી નજર સામે પાણી
બરે છે. ”

અરેખિયનવાઈસ.

“ ને ધણીની આનીતી છે રાણી.

વેદ ત્યાં બરતો પાણી-આવા ભક્તિને.

કવિ બાપુ.

પાણી ભરાઈ જનાં, ધણી સોળ આવી
મરવાની તૈયારી પર આવી રહેવું; આ-
ખર આવવી.

“ ચડવા આંડવું પાણી આજ,
સુધારાતણું જો;
ભરાઈ મૂંધાં પાણી છેક,
વક્ષમ મતને જો. ”

નર્મ કવિતા.

૨. મહેનત કરતાં યાત્રી જવું-રાતીર
હુઆવું.

ચોડી વાર અટકવા વિના અથવા સારી
પેઠે ચોખ્ખા વિના આગળ કામ ન થાય
તેવી હાલતમાં આવી પડવું.

તેથી ઉમટું પાણી ચકવું એટલે જોરસો
વધવે.

પાણી ભરાવવું; ઉતારી પાડવું; દમકું ક-
રવું; દરાવવું; ધાવવું; નાતમ કરી ના-
ખવું; મહેનત કરાવી યાવવું.

“ કારિયાવાહના ટંકારા ગામમાં સ્થિતિક
ભતના પથ્થર થાય છે તે પારદર્શક અને
ચક્રચકિત હોઈને જિંદગી ભતના ખિસોરને
પાણી ભરાવી શકે. ”

૬૦ કા. ઉત્તેજન.

“ જંઘારોટન કુંવર કરે ત્યારે,
મકા નાહને પાણી ભરાવે. ”

માંધાતાખ્યાન.

પાણી મરવું; જોરસો નરમ પડવે; શાંત
પડવું.

૨. (સીએ) પતિવ્રતપણું બાવું.

પાણી મૂકવું; એકાદું કામ કરવાની પ્રતિજ્ઞા
લેવી; સંકલ્પ કરવો; અમુક બાબતનું પશુ-
નીમ લેવો.

(શાસ્ત્ર કે પુરાણમાં કહેલું કાઈપણ કામ
કરતાં પહેલાં તે કરવામાં પોતાનો શો હેતુ
છે તે અને તે કૃમ આટલા દિવસમાં આવી
રીતે કરીશ એવો બ્રાહ્મણ સમક્ષ પાણી
મૂકીને સંકલ્પ કરવાનો-નિયમ લેવાનો રિ-
વાજ છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે.)

“ વેરી યાશે એ વામજો, બપોરે મ-
કરો પાણી ”

વામનકથા.

૨. પાણી જવું કરવું.

૩. એકાદું કામ ન કરવા વિરે પ્રતિજ્ઞા
કરવી.

પાણી લાગવું; એકાદી જમ્યાતું પાણી પી-
ધાથી રોમ થવે.

“ સોનમઠ વ્યારાતું તને પાણી લામું
ફેજાય છે. ”

પાણી લેવું; કાઈની આખર લેવી.

૨. એકાદું કામ ન કરવાનો નીમ લેવો.

પાણી વલોવવું; પાણી વલોવવા જેવો મિ-
ત્ર થત કરવો. કાષ્ટ ક્ષાત્રે નહિ,—પા-
રેલે કાપો ન મગે એવી રીતે મિત્ર
શોમાં મારવાં

બુદ્ધિ કહે બકવાદ તજ,
વ્યર્થ વલોવે નીર;
છાર સર્થને છાંટતાં,
સરવે પડે શરીર.

બુધાખીરામ.

પાણીમાં વલોવવા નેવો વ્યર્થ પ્રયાસ
કરવો; મુખ્ય મુદ્દાની વાત મૂકીને નિરર્થક
અને નજીવી વાતમાં મન ધાલી મહેન-
ત કરવી.

પાણીને મૂલ્યે, જીવ કિંમતે; ધણેજ સસ્તે
ભાવે. (જેમ પાણીની કિંમત ગણાતી નથી
'તેમ.)

"કાળાનાળા ચોરી કે લૂટમાંથી મેળવેલો માલ
પાણીને મૂલ્યે મારવાડીને ત્યાં વેચવા આવતા."

કુંવારીકન્યા.

પાણીથી પાતળું, કરી નાખવું; ધણુંજ હ-
લકું પાડવું; છેકજ ઉતારી પાડવું; વીલું
પાડવું; માનખંચ કરવું; છેક ધમકીથી
શરમિંદું કરી નાખવું; માન ઉતારી ના-
ખવું. (તિરસ્કારમાં)

"રમાનંદું ઘરમાં ધણિયાણી કે છો-
કરી આગળ કાંધે ચાલતું નહિ. શીખામણ
દેવા કે ડહાપણ કરવા જાય કે જાપડી
પાણીથી પાતળો કરી નાખે."

સાસુવહની લઢાઈ.

"પ્રાદા ધીરા પોતાના પ્રિયને તિરસ્કા-
રથી પાણીથી પાતળો કરી નાખે છે તથા
વેળાંએ ઉછળા ઉછળાને વળગાડી કહે
છે."

રસવર્ણન.

પાણીથી પાતળું થવું, અતિશય કરકસી-
રિયું થવું."

"એ બિયા પાણીથી, એ પાતળા ચાચું
એવા છે."

૨. ધણુંજ ખેશરમી થવું.

"મુકયું ઝેર તે આગળ,
નિરમળ ઘઈ તે નાર;

પાણીથી ઘઈ પાતળી,
ચૂકી ગઈ તે દાર."

પંચદંડ.

પાણીના રેલાની પેઠે, ઉતાવળે; તરત; થોડી
વારમાં; પાણીનો રેલો નેટલી ઝડપથી જાય
છે તેટલી ઝડપથી.

"તેની કિંમત પાણીના રેલાની પેઠે
ઉતરી જાય છે."

કરણધેલો.

પાણીની પેઠે રાહ જોવી, વરસાદની પેઠે
ધણીજ આતુરતાથી રાહ જોયાં કરવી.

"એની સ્ત્રી તો એની પાણી પેરે રાહ
જોતીજ બેડી કે એ ક્યારે આવે ને આ
હંકીકત નિવેદન કરે."

અરેમિયન નાદરૂમ.

પાણીનો પરપોટો, શંભિલુ એવું ને કંઈ તે.
પાણી ઉપરનો પરપોટો અસ્પ સમયમાં
નાશ પામે છે તે ઉપરથી.

પાણીનો પરપોટો, પાણીપરની રેખા,
ધૂળ પર લીપણ, બપોરનો છાયો,
વિજળીનો ચમકારો, સૂર્યનો છાયો,
કમળિની પરતું બિંદુ, ખુંટીપરનો
કાગડો, પંખીનો મેળો, સાડાનજી
ઘડીતું રાજ, ઘડીતું ઘડિયાળ, લૂણનો
શેક જોરે એકજ અર્થના પ્રયોગો છે.

"સંસાર આ તો સર્વે ખોટો,

પાણી માંહેનો પરપોટો;

કુટ્ટી જાશે નાનો મોટારે - ચતુરવર."

દ્વારામ.

"જય ને નીચ તો માયાનો ખેલ છે,
એતો પાણી તણા પરપોટા,
વિચારી જુઓ."

કવિ બાપુ.

"હાટ ભરો ધનમાટ ભરો,
મન ઘાટ કરો ભલે મોટા;
પાટ હાક સહુ ઘાટ આંક પળ,
પાણી તણા પરપોટા-

‘નિચે રહેવું નધીરે,
માથે મોત ઝપાટો ભારે.”

બોધ ચિંતામણિ.

પાણીમાં ચણો ઝોગળે છે, (વાંકામાં.)

દિન પ્રતિદિન નડો થાય છે. (પાણીમાં ચણા પલાળવાથી જેમ વધે છે તેમ.)

પેટને દુઃખેજ પાણીમાં ચણો ઝોગળે એવો થયો છે, નહિ વારી ભાવતાં બોજન નખી જીમ જેવો થયો તોય છિદ્ર શોષવાં એ તારું કામ છે. ”

પ્રતાપનાટક.

પાણીમાં જવું; ખરબાદ જવું; છૂટી પડવું; નિષ્ફળ જવું; ફળદાયક ન નીવડવું; મિથ્યા જવું.

“ સવળાં તેની પાસે એકઠાં થયાં અને ડોસાને તો ફાળ પડી કે રખેને કયું કારણું પાણીમાં ગયું કે શું. ? ”

અક્ષરાક્ષસ.

પાણીમાં ડાંગો મારવી, ડાંગ મારવાથી જેમ પાણી જૂઠું થતાં નથી તેમ મિથ્યા શ્રમ કરવો.

૧. સંબંધીમાંડળમાં લટી ઉડવું. (મતલબ એવીછે કે એવી રીતે લટવાથી જે સંબંધ છે તે છટવાનો નથી.)

પાણીમાં ડૂબી જવું નેહએ, શરમનુ મા-રું મોં ન દેખાડવું નેહએ.

પાણીમાં તરવું; રીધે છતું રાખવું-ખતાવવું; ટેકમાં રહેવું.

“ નહારાં કર્મમાં એ કેવો ભ્રષ્ટ યઈ ગયો છે કે હું એની સામે આવીને ઉભી છું તો પણ ઝોગળખતો નથી. હીક છે જોઈ છું કે એ કેટલા પાણીમાં તરે છે. ? ”

મહિવારી.

પાણીમાંથી પોરા કાઢે એવું; ચોખ્ખી અને ખરી બાબતમાંથી પણ જૂલ શોષી કાઢનાર; જે તે બાબતની ખજાણો કરનાર; ખોડ-જૂલ કાઢ્યાં કરવાની મતલબથી કો-

ઈની ચાલ ચલણુ-કોઈના કામ ઉપર ખે-પ રાખીને જોયાં કરવું ખંતથી દોષ કાઢવા કરવા. દૂધમાંથી પોરા કાઢવા પણ બોલાય છે.

પાણીમાં પંડવું; ઉધે ખૂબ ઘેરાઈ જવું. જે-માણસને ઘણી ધાડી ઉધ હોય તેવાને વિષે બોલતાં એમ વપરાયછે કે જાણે પા-ણીમાં પડયો.

૨. છૂટી પડવું. (પેસા.)

પાણીમાં પારો પડવો, એમ જે વસ્તુ ફરી-થી મળવાની આશા ન હોય તેને માટે લગાડાય છે. ફરીથી ન મળે એવી રીતે નાશ પામવું.

(પાણીમાં પારો પડ્યા હોય તે જેમ હાથ લાગતો નથી તેમ.)

“ જાત જાણ્યા પછી જન્મ મૃત્યુ ટળે, પાણીમાં પારો ગયો પાછો નાવે. ”

બોળેબેકત.

પાણીમાં બોળવું, કુખાવવું; તુંકસાનીમાં આ-ણવું; પડતીમાં લાવવું; ઉચો ન આવે એ-વી ખરાબ રિયતિમાં આણી મૂકવું.

પાણીમાં બોળવું, ખરાબ કરવું, નકાતું કા-ઢવું; બંધ જવા દેવું; વણસાડવું; શમાવવું; ધુળ મેળવવું. ‘કુટુંબની આખર બધી પાણી-માં બોળી.’

“ મારાં સાઠે વર્ષ પાણીમાં બોળ્યાં. ”

મણિ અને મોહન.

પાણીમાં મૂડીઆ ભરવી, પાણીમાં મૂ-ડીઆ ભરવાથી કિંચિત્ માત્ર પાણી મૂડી-માં રહી શકતું નથી તે ઉપરથી તેના જેવો મિથ્યા પ્રવાસ કરવો.

પાણીઆરાના ઝુનસી, (પાણીપારા-ખર આગળ હુકમ-કારમાર કરનારો.) જે મા-ણસ ઘરમાં મોટી મોટી વાંતો કરે પણ ખડાર બોલી શકે નહિ તે.

પાણીમહણુ કરવું, હાથ મેળાવો કરવો;

પરણું-લમ સંબંધ કરવો. (પાણિ=કાપ+મદણ)

“ઝી પુરપ પોતાની મેઝે પરપર પાણી મદણ કરવા અને પસંદ કરવા યોગ્ય બન્યાં હોય તો તેમની ઈચ્છાની આડે નહિ આવવું.”

સુંદરીચુલ્લમંદિર.

પાણીયું આપવું, રળ આપવી; કલમ કાપવી; બરતરફ કરવું; વિદાય કરવું. (પાણીયું-પાણીયત્વં શ્રીદળ.)

“તેમનું દેહીક વાર સુધી તો પડેશી ઝોની અટપટ આગળ ફાવ્યું નહિ પણ પછીથી તેમને પાણીયું આપી સ્વદેશમાં મોકલી દીધા.”

વીરાધીરાની વાતો.

પાણીયું મળવું, રળ આપવી-મળવી; ઘેર બેસવું.

“એક વીથીવાળાની છોકરી સાથે લી પરણ્યો તેથી તેને પાણીયું મળ્યું.”

જાત મહેનત.

પાણીછદલું આપવું, હોહોહો પાણીથી ભરેલું શ્રીદળ આપવું તે ઉપરથી વિદાય કરવું; રળ આપવી; કાઢી મેલવું-

પાણીછદલું કરી નાખવું, ઉતારી પાડવું; શરમિદું કરવું; માનમંગ કરવું; ઉડતાં વી નાખવું.

“પોલિકસીનીએ પોતાના કુંવરને પાણીછદો કરી નાખ્યો કે તું આવી નીચ કુળની કન્યા સાથે લમ કરવા શું તૈયાર થયો છે?”

શે. કયાસમાજ. પાતરાં પાડવાં (હાથે), જાતમહેનતકરવી. પાતાળ જત્રી, પહોંચેલી જુદી; જેની યુક્તિ કે મસલત કાંઈ જાણવામાં ન આવે એવો; જાડી સલાહ આપનાર; ગંભીર યુક્તિ બતાવનાર; પાતાળના છેક તળીયા સુધી નીચે જવાના ઉંડા વિચારમાં પડીને પણ અ-

મુક બાબતનો તપાસ ફરી લાવે તેવું.

૨. ગમે ત્યાંથી જોળી આણે તે; ગમે તેમ કરી કામ પાર પાડે તે; સઘળી જાતની શક્તિ વાળો.

પાતાળ પાણી, કૂવા-કુંડું એવું પાણી કે જે કદી ખુટેજ નહિ-અંદરથી ઝરણ નીકળ્યાંજ કરે તેવું-જીવંત પાણી.

‘જાથી ધમધમ ચાલે,

પાતાળ પાણી કાઢે,

‘પાતાળપાણી જાંડું,

હાથીને પગે કુંડું.’

પાતાળફોડવું, જમીનના જિંઝા ભાગમાં ન ખુટે એવું પાણી કાઢવું.

પાતાળનાં પુતળાં હલાવવાં, ગજબ કરવો; અતિશય ઉત્પાત કરવો; ઘણી ઉથલ પામણ કરી મેલવી. જેની યુક્તિ કે મસલત કાંઈ જાણવામાં ન આવે એવા માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

પાતાળમાં પગછે, (મતલબ કે બહાર છે તેટલો માંલ છે.) જેનાં કાવતરાં કે તરફદ કાંઈ જાણવામાં ન આવે એવા પહોંચેલી જુદીના માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે. એવો માણસ ક્યાં કેવું પગલું ભરે છે તે કાંઈ જાણતું નથી.

પાતાળમાંથી વાત લાવવી, ઘણે જાહે ઉતરીને—ખૂણે બોચરે કાઢીને પૂછીગાછીને શુષ્ક હોય તે છતાં પણ ગમે ત્યાંથી વાત કાઢી લાવવી.

પાતાળમાં પેસી જવું, જુઓ ધરતીમાં પેસી જવું. પાતાળમાં પેસાડવું એટલે શરમાવી નીચું જોવડાવવું.

“મારાં માથાપને પાતાળમાં પેસાડતાં તને દયા નથી આવતી?”

પાંચાળી પ્રસન્નાખ્યાન.

પાયરણે બેસવું, મુઆ પછી શોક કરવા નાતના માણસોએ પાયરેલા ઉપર બેસવું.

પાથરણું જરૂં પણુ મોઝાય છે.
પાન મૂકવી, લંબાણુ મૂકવું; અંત આણુવો;
પાર લાવવો. (સં. પાન્ય)
‘હવે એ વાતની પાન મૂકો.’

(પહેલાં વાક્ય ને છેડે પાન દોરવાનો
રિવાજ હતો. સંસ્કૃતમાં મૂળથી તે હજી
મુધી પણ વાક્ય કે શ્લોકને અંતે પાન
દોરે છે. રૂપિયાનો આંકડો લખવો હોય તો
તેની પાછળ પણ પાન કે હોલાયો કહે છે.
એટલા માટે કે તેમાં કોઈ વધારી ન દે.
તે ઉપરથી)

પાનમાં આવવું; (પાન્ય-વણેલી દોરી અ-
ને તે ઉપરથી.) દાવમાં આવવું; વળમાં
આવવું. (લાક્ષણિક)

પાનપટ્ટી આપવી, (કમીશનની નિશાનીમાં
સરકારને પાંચ પાનની પટ્ટી સોપારી સાથે
આપવામાં આવે છે. તે ઉપરથી વાંકામાં.)
રત્ન આપવી; કાઢી મેલવું; બરતરફ
કરવું.

પાન સોપારી, લાંચ; ચેરીમેરી, રહેમ રા-
ખ્યાના બદલામાં ખુશી થઈ ને કંઈ આ-
પવું તે.

“ કારભારીને પાન સોપારી પણ મળ્યાં
તેથી તેણે ઠરાવ કીધો કે તપાસ ચાલે
તેમાં બત્રીમને બચાવી લીધો. ”

કરજુધેશો.

પાનીએ છુદ્ધિ, ડબાઈ મચેલી છુદ્ધિ; નેને
આગળ પાછળનો વિચાર સહે નહિ તેને
વિશે બોલતાં વપરાય છે. ‘પ્રમદા છુદ્ધિ
પાનીએ’

પાનું પડવું, સંબંધ થવો; બેથું થવું; માથા
સરસા જડવા.

“ નેની માથે લમ સંબંધ થયો, નેની
સાથે પાનું પડ્યું એવા વરના ઉપર તેની
ઓએ પ્રીતિ રાખી તેની ઈચ્છા પ્રમાણે
વનંતું નોંધ્યો. ”

નર્મગપ.

“ અહો ઉદર બાંધી રે,
સતી તું શુદ્ધ શાણી રે;
છુટે ના તે નિભાવી લે,
પડ્યું પાનું સુધારી લે. ”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

“ કિયાં જનમનાં પાપે કરીને,
પાનું પડ્યું તુજ સંગ મુઆ તું. ”

નર્મકવિતા.

પાનું શોધવું, મોત મોઝલવું; મૃત્યુ પમાડવું.

પાપ ગયું, પીડા કરનાર-તુકસાન કરનાર
હજી માણસ ટળ્યું; કંટક ટળ્યું; કાશ ગઈ.

પાપ છૂટી વાત, નિખાલસ મનથી કરેલી
વાત; પાપ-કપટ રહિત કહેલી વાત.

રોકજી ! એ વાત તો અકરમાતળ બની
ગઈ. હવે તમને પાપ-છૂટી વાત કહેવાને
હરકત નથી.

બ્રહ્મરાક્ષસ.

પાપ ધોણું, નિરોપ છતાં કોઈ માણસ કો-
ઈની નિંદા કરે ત્યારે તે નિંદા કરનાર પો-
તેજ પાપી થાય છે એમ બતાવે છે-નેની
નિંદા થાય તેવું પાપ ધોવાય છે એમ કહે-
વામાં આવે છે.

“ કરશે કર્મ બાઈ તેને નડે,

• પારકું થીલે ધોતું પડે. ”

બોન્ને બક્ત.

“ આ દુનિયામાં આપણે કોઈનો વગર
કારણે પાપ ધોવાં, એમાં આપણે પાપી ને
હજી કહેવાઈએ. ”

નવી પ્રજા.

પાપ ફૂટી વળવું; કરેલાં પાપ આવી નડવાં;
પાપનું ફળ મળવું. (પાપીને પાપે ચોત-
રથી ઘેરી લેવું તે ઉપરથી)

પાપ ફૂટી નીકળવું, કરેલાં પાપને લીધે
અરમી ફૂટી નીકળવી.

૨. પાપ ઉપાડું પડવું.

૩. કરેલાં પાપ આવી નડવાં; આપને
આવી પડવી.

“મારો દેહ ધરીને મનસા, વાચા કે કર્મણા મેં કાઈનું કાઈ પણ ખોટું કર્યું સાંભરતું નથી. આ તો પેલા ભવનાં પાપ કુટી નીકળ્યાં. ખાકી મેં બાળભાવમાં પણ જરા પાપ કર્યું નથી.”

નળ દમયંતી નાટક.

પાપની દમ્બદ, કોઈ માણસ કાંઈ પાપ કર્મ કરે તે નજરે જોવાથી અથવા તેમાં કાંઈ મદદ કરવાથી તેના પાપનો દશમો ભાગ એ જોનાર અથવા મદદ કરનારને આવે એમ લોકો કહે છે તે.”

પાપનું પોટલું બાંધવું, ઘણુંજ પાપિષ્ઠ કર્મ કરવાં—આચરવાં; પાપ બેચું કરવું; અધર્મનો સંચય કરવો.

(માણસે આખા જન્મકાળમાં જે ધનનો સંચય કર્યો હોય તેનું પોટલું તેને મરતી વખતે કામમાં આવતું નથી પરંતુ ધર્મજ તેની સાથે આવે છે એટલે પાપ કે પુણ્યનો જે સંચય તેણે કર્યો હોય તેજ આખર વખતે મદદ કરી થઈ પડે છે મરતી વખતે તેનું પાપ પુણ્યનું સરવાળું નીકળે છે તેમાં જ્યારે તેણે ઘણા પાપ કર્યાં તો નજરે પડે છે ત્યારે તે પાપનું પોટલું બાંધીને (બીજા લોકમાં) ગયો એમ કહેવાય છે

પાપનો ઘડા કુટવો, છુપું રહેલ પાપ બહાર થવું—ઉઘાડું પડવું.

“કદાચ આખરે તે જો વિશ્વાસઘાત કરશે તો તેના બરાબરો પાપનો ઘડા કુટ્યા વિના રહેશે નહિ.”

અરેખિયતનાઈટસ.

પાપકપાવું, પોચું; નમણું; અસફત; કાંવત વિનાનું; નિર્બળ.

પાપા ઉપડી જવા, મૂળમાંથી નાશ પામવું.

પાપા પાડવા, લગડાને લાકડાના ધોકાએ ધબોડવું.

પાપો ટેરવો, ઉત્તેજન આપવું; ટેકા આ-

પવો; સંમત થવું; આધાર આપવો. ‘પાપો પૂરવો’ પણ બોલાય છે.

“અગ્રેજી ભણીને છોકરા નાસ્તિક થાય છે ને વંદી નય છે, માટે આપણે તો છોકરાઓને અગ્રેજીમાં નાખવા નથી.”

“ધનવદ્ધમીએ આ વાતને ટેકા આપ્યો અને છવકારે પણ પાપો ટેપો એટલે શેકના વિચાર દહ થયા.”

જે બહેનો.

પાપો ફોપવો, મંડાણ કરવું; શરઆત કરવી.

૨. ગૂળ ધાલવું.

પાર પતવું, થઈ રહેવું; વપરાઈ જવું; આવી રહેવું.

પારકું મન, દિહરી; પારકું ઘર ચલાવનાર; પરાયા માણસના કામકાજમાં આવે તે.

‘દિહરી પારકું ધન કહેવાય છે.’

પારણું કરવાં, પહેલા દલાડાના ઉપવાસી બીજે દલાડે સવારમાં ખાઈ લેવું.

પારસ પિપણો, (પાર્શ્વપિપણ) કાઈની પણ સ્પર્શા વિનાનો સ્વતંત્ર માણસ.

૨. માખાપ કે ઊંચાં છોકરાં વિનાનો.

૩. મિત્ર વિનાનો.

પારસીમાં ચાલવી (વાત), કોઈન સમજે એમ ચાલવી (જે જણ વચ્ચે)

પારસે આવવું, સવાણે આવવું. (દોર.)

પારસો મૂકવો, પાનો છોડવો (દોર.)

પારાયણ કરવું, (વેદ-પુરાણનો એકાદો અંચ પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી વાંચી જવો—મોઢેથી મણી જવો તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) લાંબુ લાંબુ વ્યાખ્યાન કરીને કહેવું; વધારી વધારીને કહેવું.

પાલ પાકવી—પાકી રહેવી, મારા ઘરમાં તો પાલ પાકી રહી છે એટલે ઘણાં ખરાં માણસ મોંઘે પડ્યાં છે.

(પાલીમાં પાણીથી લોકોમાં ઘણો મંદવાડ થાય છે તે ઉપરથી.)

પાલવે પડવું, આધારે રહેવું

(પાલવે-આશરે-શરણે રહેવું.)

“ હું તેને પાલવે પડ્યો છું. ”

પાલિયાં પાણી, (પાલનાં-પાલ. બણીનાં પાણી) જાંબળું પાણી; વનસ્પતિના કોઢા-જુથી કટલાક કોઢાણાંનાં પાણી પર ચીકણા પદાર્થ તરતો હોય છે તેવું પાણી. આ પાણી ઘણું રોગકર્તા હોય છે.

સરત જીહ્વાનાં હવા પાણી ખીખ જી-હાને મુકાળવે સારાં નથી એમાં વરતી મોઢી થયેથી ને જંગલના કોઢાજુથી પા-લિયાં પાણીની જે નકારી હવા તેની અસર લોકના પર થાય છે.

નર્મગધ.

“ પાલિયાં પાણી અને જંગલની અરાખ હવાથી લશ્કરમાં ભારે હાની થઈ. ”

ભરતખંડનો ઈ.

પાસું વાળીને સુવું, નિરાંત વાળીને સુવું; હરી હામ રહેવું; હરીને સુવું; આરામ લેવો. (અતિશય કામની ધાઈમાં.)

પાસું સેવવું, સેવના-તરફદારી કરી મહેર-બાની મેળવવી; તામેદારી ઉઠાવવી. પક્ષ પકડવો.

“ શ્રી કૃષ્ણનું પાસું નેણું એવું છે તેને જન્મ મરણનો ડર શા માટે નેષ્ટએ ? હમેશાં જન્મરાતું પાસું સેવવું નેષ્ટએ. ”

સત્યમામાખ્યાન.

“ રાક્ષસ તારાપર પ્રસન્નથઈ ને બ્રહ્મિસ આપે તે લેવું અને કટલાક કાળ સુધી પછી રાક્ષસનાંજ પાસાં સેવવાં. ”

સુદારાક્ષસ નાટક.

“ બાઈ, મોટા પુરખનાં પાસાં સેવ્યાં કંઈ મિથ્યા નામ છે ? ”

આમિનીબુદ્ધ.

પાસો ચઢવો, —ચઢિયાતો હોવો, આખાદ —ચઢતી રિયતિમાં હોવું; જ્ય-ફતેહમંદી-નો અવસર હોવો; દહાડો સિકંદર હોવો; બાગ્યોદય હોવો.

“ એ રીતે કટલેક દહાડે અક્ષત માગનાર પાસો ચઢીઆતો નેષ્ટ મેસવાળો મોટો ભાઈ વિચારમાં પડ્યો. ”

કૌતુકમાળા.

પાસો જાણવો—સમજવો, કપટ ચુકત શુભ ધારણા ઝોળખવી.

પાસો નાખવો, સાદસ કરી નેવું; સાફ માફું નશીય અજમાવવું. (પૈસા, રૂપિયા, માલ, જનસ વગેરેને પામે મુઢી ફલાણો પાસો પડેતો તે લઈ લેવુંને ન પડેતો આ-પી રેવું એવી સરતની રમત જુગારમાં રમે છે. પછી એ ધારેલા પાસાં નશીયને થોગે પડે છે કે નથી પડતા તે નેવું એ ઉપરથી.)

પાસો સવળો-અવળો પડવો, કરેલી યુ-ક્તિ પાર પડવી કે નિષ્ફળ જવી, હરેક જુક્તિ માં ફાવવું કે નિષ્ફળ થવું. નશીય અનુ-કૂળ કે પ્રતિકૂળ થવું.

‘ એ તો ઠીક છે કે પાસો સવળો પડે છે —ઈશ્વર પાધરો છે, પણ દૈવ પ્રતિકૂળ હો-ય તો તાર્ક ને માર્ક બેયનું આવી બનત. ’

પિંગળ કરવું, (પિંગળના છંદનો પાર આવ-તો નથી. છંદસંહ્યા ન વિચતે, તે ઉપ-રથી) લાંચું લાંચું વર્ણવી ટાપવું કરવું; અ-તિશયોક્તિથી વધારવું.

“ તમે મને કહોને કે તમે મોટાં મોટાં પિંગળને ડિંગળ ચલાવોછો અને ખીજતું પારેવું બનાવી લાવો છો તેનો તમને કટલો અનુભવ છે. ?

યરોમાખેલન.

“ રે, લાંચુ પિંગળ કરતુ પડતું મુઢી રોમને. મોટા આદરથી દરબારમાં ઘખવ કરે. ”

પ્રતાપનાટક.

પિંગળા નેશી, બવિધ વર્તિને જે માત્ર સાફ સાફ કહે છે એવો નેશી.

ખોજા લેવો, પાછળ પડવું; સનામાં કરવું;

ખજુખોળ કયા કરવી; મૂલ ખોલ્યાં કરવી;
કેડા લેવો; ખતે પડવું.

“ તે બાપડા મૃત્યુ પામ્યો છે, તે અયે
હવે તમારા પિછો લેવામાં સાર નથી. ”

મણિ અને મોહન.

પિછોડી ઝોડવી, (દેવાળું કાઢનાર માણસ
પિછોડી ઝોડી બારણે બેસે છે તે ઉપર-
થી) દેવાળું કાઢવું.

પિછોડી ઝોડાડવી, જુઓ અધારપિછોડી
ઝોડાડવી.

પિછોડીમાં પથરો લઈને કુટવું; મુઠો મૂ-
કા ગમે તેમ બોલવું; મુઠાસર ન બોલવું.

પિત્તો ઉછળવો, મિર્જાજ તપીજવો; ચાસો
યઈ આવવો; કોષ ચડવો. (કોષ પિત્તમાં-
થી ઉત્પન્ન થાય છે તે ઉપરથી)

પિપળે દીવો કરવો, લોકોને બહાર કરવું;
(જાની વાત વગેરે.)

પિપળો ઉગવો, ઉછેદિયું થવું; ન સંતાન
જવું; અપુત્ર હોવું.

‘ તમારા વિના મારે ખીજ કાનો આધાર
ર છે? કેમ ને પિપેરમાં તો પિપળો ઉગે-
લો છે. ’ બે બહેનો.

પિપળો ફાડવો, ઘણા બ્રાહ્મણોનું એકા
થવું.

પિપીલિકા માર્ગ, કાઈ કામ ધીમે ધીમે કરીને
પૂરું કરવાની જ રીત તે. (પિપીલિકા અને
વિદગમ એવા યોગમાં બે માર્ગ છે; સમાધિ
કરવાની એ એક ધીમી અને સહેલી કૃતિ
છે તે ઉપરથી.)

પી જવું, સંઘન કરવું.

૨. આઈ જવું; ન મણુકારવું; અખાડા
કરવા; ન લેખવવું; સાંભળ્યું ન સાં-
ભળ્યું અથવા દોઢું ન દોઢું કરવું.

૩. કળી જવું. (કાંઈ માણસને કે વિ-
ચારને)

“ દીકરા, ઝાંઝું બોલીએ નહિ. તારે તો
આ ઘરમાં જન્મારો કાઢવો છે, કાંઈ કકડું

. મોઢું બોલે તે પીવડાએ, સામો ઉતર ન
દેખાએ.

ભામિનીબાણ.

પીચકારી મારવી, જુઓ તળોળ છાંટવો.

પીછાંતું પારેતું કરવું, નજવી વાતને મો-
ટી કરી થાપવી. અતિશયોક્તિથી વધારવી.

પીછાંતો કાઢારો, કાંઈ ન હોય અથવા કાં-
ઈ નજીવું હોય તેને મોટું કરી થાપવું

તે. (કાગડાએ મોરનાં પીછાં ધાડી મોટું
ગળ ધારણ કર્યું હતું એવી જ વાત ઈ-
સપનીતિમાં છે તે ઉપરથી.)

પીછું ખેંચવું-ફેરવવું-મારવું, બેદરકારી-
થી સહીતું બિચાડું ખેંચવું. (સાહેબ લો-
કો ને કાંઈ લખે છે તે પીછાની કલમથી
લખે છે તે ઉપરથી.)

પીછું ધાલવું, ગોઠ કરવી; દરકત નાખવી;
વચમાં અડચણ લાવી મૂકવી; ચોક્કણ કરવું;
ચાલતું કામ અટકી પડે એવી રીતે વચ્ચે
આડ નાખવી.

પીઠ ઉધાડી પડવી, કાંઈ સહાયકારક ન હોવું;
પીઠ પૂરનાર-અગત્યને પ્રસંગે મદદ કરનાર
કાંઈ પાછળ ન રહેવું. (ઘરમાં કાઠબા
મરી જવાથી, મિત્રોના મરી જવાથી કે
આશ્રયદાતા નહિ હોવાથી.)

પીઠ ચોરવી, ખીલવું; પાછું પડવું.

તેથી ઉલટું પીઠ કાઢવી.

પીઠ ઠોકવી, શાખાશી આપવી; ઉત્તેજન આ-
પવું.

૨. મદદ રહેવું.

“ ગવર્નમેંટ ઉપર લખેલા રિપોર્ટમાં કહે-
ઠાર એટલો તો ખુશી થયો કે પોતાના
એક કારકુનની પીઠ ઠોકી. ”

પીઠ ઠોકવી, મદદ કરવી; કાંઈનું ઉધાડું ન
પડવા દેવું; આશરો આપવો.

પીઠ થાખડવી, ઉત્તેજન આપવું; ખુશીનો
પોકાર કરવો.

પીઠ ધરવી, મદદ રહેવું (આગળ પડીને.)

પીઠપર હાથ ફેરવવો, ધીરજ આપવી.

પીઠ પાછળ મૂકવું, મુલતવી રાખવું.

પીઠ પુરવી, અગલને પ્રસંગે મદદ કરવી.

પીઠ ફેરવવી, તણદેવું; તિરસ્કારથી બેઠું;

તરછોડી દેવું; તદ્દન ઉઘટી આજી મદદથી

કરવી; મદદ કરવા ના પાડવી; જરૂરને પ્રસંગે

છોડીને જતા રહેવું; તંગીમાં તણ દેવું.

આ પ્રયોગ નિંદા, તિરસ્કાર કે કંટાળાનું

સંચય કરે છે.

“તેણીએ પોતાની બેન તરફ પીઠ ફેરવી છે.”

“હું કહેવાને ધણો ખુશી યાદવું કે

તેણે પોતાના પાછલા હુણ્ણ તરફ પીઠ ફેરવી છે.”

“તે પોતાના આગલા હુશનો તરફ

પીઠ ફેરવે છે” એટલે તે તેમને નિંદે છે. અને

તેમની સાથે ફરીથી કાંઈ જતો નથી.”

પીઠ બતાવવી, હાર ખાઈ નાસી જવું (ઉલટી

દિશાએ); પાછાં પગલાં કરવાં; પાછું ફરવું

(નામોથી લખેને.)

“એજ સેનાએ રજપૂતોને પીઠ બતાવી.”

પીઠ ભાગવી, કોઈ કામની પીઠ ભાગવી

એટલે તેમના અધરામાં અધરો ભાગ પૂરો

કરવો. કોઈ છોકરાએ પરીક્ષામાં હરાવેલી

ચોપડીએ પૈશ. કાષ્ટ કંઠે ચોપડીનો અભ્યાસ

ઉત્તમ રીતે કર્યો હોય પછી તે બધાના પ્રમાણમાં

થોડો હોય તોપણ તેણે તેના કામની પીઠ ભાગી છે એમ કહેવાય છે.

પીઠ લેવી, પાછળ પડવું.

૧. આમલથી માગવું.

૨. હુખ દેવું. (રાગે, બેળગે.)

પીઠું જોર, ફકમતું-મદદતું-પાછળ, રહેલાનું

જોર.

પીઠે કાળજી હોવું, અહાહર-દિનમતવાન હોવું;

છાતીવાળું-સાદસિક હોવું.

પીઠે પેટ ચોંટવું, બહુ સકાષ જઈ નબળું થવું;

ભૂખે મરવું.

પીળો જડકો, લોહી ઉડી ગયું હોય અને શરીર

શીકું જણાતું હોય તેવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પુંજનાં પીપરામૂળ કરવાં, ફેલત ઉગાવી દેવી-ઉગાઉપણે ખરચી નાખવી.

પુઠિયાં ફાટવાં, પીઠ લાગવી; બંધ ઉપજવો;

ધાસ્તીનું માથું ગભરાવું.

૨. ગભરામણથી અહેરો ફીકો પડવો-ફરી જવો.

પુરાણ કાઢવું-માંડવું, કંટાળા ભરેલી લાંબી વાત શરૂ કરવી.

પુષ્પ આવવાં, આશા બંધાવી. (આડને પૂ- ૧

બ્ધ આવે છે સારે જ તેપર ફળ થવાની આશા બંધાય છે તે ઉપરથી.)

૨. સફળ થશે એવી ઉમેદને પ્રુષ્ઠિ મળવી;

ફાયદાકારક નીવડવું.

“આ સમાચાર સાંભળી મારા મનોરથને પુષ્પ આવ્યાં અને દીકરો આવી મળવાથી તે સફળ થયા.”

સુદારાક્ષસ.

૩. રૂપ આવવો. (જીને.)

પુષ્પવતી એટલે અટકાવવાળી સ્ત્રી.

પુષ્પાંજલિ આપવી, મારવું; માર મારવો; પૂજા કરવી;

ધમકાવી માર મારવો. (બે હાથના જોડામાં પુષ્પ ભરી મંત્ર બોલી દેવને અર્પણ કરવાં તે એટલા માટે કે તેમનો પ્રસાદ પામવાને, તે ઉપરથી વાકામાં.)

“ જો હું પોતે કચેરીમાં ગયો હોત તો મારો બાષ બિલકુલ અપરાધી નથી એવી કોટવાળની તુરત ખાત્રી કરી આપી હોત અને વળી તે ચોરને પછી પુષ્પાંજલિ અપાવ્યા વિના રહેત નહિ.”

અપરે બિયન નાઈસ.

૨. ઉપરા ઉપરી ઠોક દેવા; ધમકાવવું.
(વાંકામાં.)

“ પ્રમાદ્ધનના આ અપૂર્વ પુષ્પાંજ-
લિના વરસાદથી કુમુદસુંદરી ચમકી જા-
ગી હતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પૂછડાં વધવાં, લાંબા ખેતાખને માટે મસ્ક-
રીમાં કે કંઠાળા વપરાય છે.

પૂછડામાં પેસવું, ગઢાવનમાં કાઈ મોટા મ-
રેલો હાથી પડ્યો હતો કે તેના મોઢાનો
ભાગ ભોંયમાં દટાઈ ગયેલો હતો ! ત્યાં એક
શિયાળ ફરતું ફરતું જઈ પહોંચ્યું; તાણે
પડેલું કસેવર જેઈ પેલું શિયાળ મક્કલાઈને
મન સાથે કહેવા લાગ્યું કે જોહો ! આજ
મારા નશીબે જોરે કર્યું કે લાંબી મુદ્દન આ-
લે એવડા મોટા આ બદ્ધ મારે હાથ લાગ્યો;
આજ તો ધન ઘડી ને ધન દહાડો. વાહરે
વાહ ! આવાં ઉત્તમ પ્રાણીનાં હું શાં વખા-
ણુ કરું? એમ પોતાના મનમુખામાં ગરકા-
વ બની રાજી થતું હતું. પેલા મુવેલા હા-
થીના પૂછડાના ભાગેથી ધીરે ધીરે કાત-
રતું ઠેક તેના ઉદર ભાગમાં જઈ પહોંચ્યું.
જેમ જેમ આગળ વધી અંદરના ભાગમાં
જતું ગયું તેમ તેમ પાછળ હાથીના પૂછ-
ડા આગળનો આખો ભાગ સુકાઈ જવાથી
ખીડાતો ગયો એટલે વાકુનો સંચાર અંધ
પડવાથી પેલું શિયાળ તો હાથીના પેટમાં
ચુંગળાવા લાગ્યું. નીકળી નહિ શ-
કાવાથી મનમાં પરતાવા લાગ્યું કે, હાથ
હાથ ! મારા કયાં ભોગ લાગ્યા કે હું અં-
દર પેહું. માફે શિકારખાનું મારા મરણ
ની ઘાંટી રૂપ થઈ પડ્યું. પછી તેણે પો-
તાની લુમ્મચાઈ ચોજવા માંડી. હાથીના ખો-
ખામાં પડ્યું પડ્યું તે અનેક તરેહના સાદ
કરવા લાગ્યું, તે સાંભળીને ત્યાં રસ્તે જતા
વટેમાર્ગેઓ ધણા તાજુબ થયા કે આ
ગરેલા હાથીમાં કોણ જોલેછે? પછી પૂછડાં

તે લોકને જવાબ મળ્યો કે હું વનદેવ છું.
આ હાથીના મડદામાંથી જો મને કાઢો તો
મારે તમને એક ઘણી જ અગત્યની વાત
કહેવાની છે. આતું સાંભળી મુસાફરો મોઢ
જળમાં પડ્યા, અને બહાર કાઢવાની યુ-
ક્તિ શોધવા લાગ્યા. આખરે કુદાડથી
હસ્તીનું મુડું સ્પીરતાંજ પેલા અકળાર્થ ર-
હેલા શિયાળે માંહેથી કુદકો મારી બહાર
નીકળી ચાલવા માંડ્યું. લોકોએ પાછળ દો-
ડી પૂછવા માંડ્યું કે ભાઈ ! તું શી વાત ક-
હેતો હતો? પેલા શિયાળે દોડતાં દોડતાં
જવાબ આપ્યો કે મોટાના પૂછડામાં પેસ-
શે નહિ. તે ઉપરથી.)

કહેવાતા મોટા કાષ્ઠ શ્રીમંત કે સત્તાવા-
રી માણસનો આશ્રય ધરવો.

પૂછડું એકું બાકી છે, (મતલબ કે પૂછડા
સિવાયનો પશુ છે) મૂર્ખ અને રીતભા-
ત વિનાના માણસને માટે જોડવામાં આ-
વે છે.

પૂછડુ છુટી જવું, જાડો થવો; વારંવાર ખ-
રચું જવું; ફેરા લાગવો.

૨. ધાર્તીથી મભરાવું; ડરી જવું.
પૂછડું પકડવું; પાછળ-કેડે-ખતે પડવું.
પૂછડું ફાટવું, બીક લાગવી; ડર ઉપજવો;
ધાર્તીનું માર્યું ગભરાવું.

૨. ગભરામણથી ચહેરો ફીકો પડવો-ફ-
રી જવો.

પૂછડું બળવું, માફ લાગવું; રીસ ચઢવી;
સહેજ કારણથી ઉપજ થયેલો ને બહાર ન
દેખાતો એવો ચુસ્તો ચઢવો; નાખુશ થ-
વું; જોરસાથી અકળાવું; ગભરાવું.

પૂછડે તણાવું, કાંઈના વિચારને અવસરતું થવું.
“ રાસ્ત જોડતાર આજ કેટલોક વખ-
તે થયાં છતાંડમાં જેલેલા મી. મંચેરજીભા-
ઈ ભાવનગરીભાઈને પૂછડે તણાય છે. ”

ચુજરાતી.

પૂછ્યા સિવાય પાણી પછુ ન પીયું;

(પાણી પીવું હોય તો પણ સલાહ લેવી તે ઉપરથી.) આપયુદ્ધિથી ન વર્તતા કામને પૂજ્યા સિવાય કંઈ કામ ન આરંભવું. “રાજ તેને પૂજ્યા સિવાય પાણી પણ પીતો ન હતો.”

કરણ્યેશે.

પૂજ્ય વળવું, મીઠું વળવું; નાશ પામવું; રદ થવું. (જીતી કવિતામાં) પૂજ્ય=મીઠું.

પૂજા કરવી, (દેવ કે ગુરુને સન્માન આપવા અથવા પુણ્ય વગેરે અર્થવાં તે ઉપરથી વાંકામાં.) ધમકાવી મારવું; કુંદીપાક આપવો; ઘણું મારવું.

પૂજા પાત્રી કરવી પણ વપરાય છે
“ તેણે તે અણુસમજી સ્ત્રીની પૂજા કરવામાં કશી મજા રાખી નહિ. ”

મણિ અને મોહન.

“ આ પીટયો દરજીડા મારાપર બદ ઘાનત કરે છે, માટે એક છઠાંડે તેની ખૂબ પૂજા કરીને આંખ ઉઘાડવી. ”

અન્નાબા. ૧ લો.

‘પૂજા લેવી’ એટલે પૂજા સ્વીકારવી અથવા પૂજા કરવાનું માથે લેવું.

પૂજા વાળવી એટલે ઘણા દિવસ થયાં પૂજા ચાલતી હોય તેની સમાધિ કરવી.

પૂઠ ઠેકાણું, અવળું ઠેકાણું; અસુરપક્ષ.

‘પૂઠ ઠેકાણાનું જેમ જોણું લેવાય તેમસાઈ.’

પૂઠ પાછળ, પરાણ; ગેરહાજરીમાં.

“ પૂઠ પાછળ જોણું તે શા કામનું ? ”

પૂઠ પુરવી, ઉત્તેજન આપવું; મદદ આપવી; જોણું ઉપર કરવું; પાથો ટેરવો—પછવાડે ડિમા રહી મદદ કરવી.

૨. સૂર પૂરવા. “પૂઠે ગાંધિવ પૂઠ પૂરે,”

(ગુ.)

પૂઠિયાં શટપાં, વિંમત જતી રહેવી; ધારતી થી ગમરાવું;—ડરી જવું. પૂઠિયાં વણુદી જનાં પણ જોણાં છે.

પૂઠે વાળવું છાકરું, સાથીનાનું—છેલ્લું છાકરું.

પૂણું કળાએ પૂણું આપાદીએ.

પૂણું પરસોતમ, વૈષ્ણવી મહારાજાએ અને અમ સંબોધન કરી જોણાય છે.

પૂણુંહુતિ થવી, (યજ્ઞ પૂરે થવા નિમિત્તે છેવટે ધીની આહુતિ આપવામાં આવે છે તે ઉપરથી.)

સમાપ્તિ થવી; છેડા આવવો.

પૂર્વ દિશા, ઉગતા સૂર્યના જેવું ફળદાતા; સવાચીસ; જોષ્ટએ તેવું; ઉત્તમ.

“ ભાર્ગ તાર્ગ જોણું પુર્વ દિશા, હિંડ ચાલવા દે. ”

“ તારણ્યમાં એક સ્ત્રી સધળું દેવત્વ તેના સર્વ પ્રકારના કોડ પૂરા કરવા જોષ્ટએ, એ જોષ્ટે તે પૂર્વ દિશા જવો પ્રકાર. ”

મણિ અને મોહન.

પૂર્ણ કરવું, મારી નાખવું; અંત આણવો.

“ વૈરાગ્યના પુરઃસર પાળાએ એને પથરા ને રોડાવતે પૂરો કર્યો. ”

મુદ્રારાક્ષસ નાટક.

“ ચાલો ચાલો એ વાદને આપણેજ પૂરો કરી નાખીએ. ”

દિલીપર હક્કો.

૨. (અધુરું હોય તેને.)

પૂરું પડવું, જોષ્ટએ તેટલું મળવું; પહોંચવું થવું.

૨. જસ થવું.

૩. સરખું ઉતરવું; જર આવવું. ‘તે તેને પૂરો પડશે.’ (મદ-મમતમાં)

પૂરું પાડવું, જોષ્ટએ તે પહોંચવું કરવું—આણી આપવું.

૨. અધુરું હોય તે પૂરું—પાર પાડવું. ‘તે અંધની જોષ્ટ હતી તે તેણે પૂરી પાડી.’

૩. પાળવું—અભવવું. (વચન)

પૂજો ઉત્તરો, મળી જવું; નિરર્થક થવું;

નાશ થવો; પતી રહેવું; લાગી જવું; બ-
ળી જવું; નામ દેવાતું બંધ થવું.

એસ્સાથી અકળાતાં એમ બોલાય છે.

૨. બગડી જવું; નડાં નીપજવું, વહી
જવું.

“ સત્યભામા-મહારાજ ! એમ મોનાં મી-
ઠડાં શેનાં કરે છે ? મારે તો પ્રેમમાં પૂ-
જા ઉડી ગયો છે અને પ્રેમનાં પિયુષ તો
પ્રેમવાળાને ત્યાંજ રહે છે ”

સત્યભામાખ્યાન.

પૂજા મૂકવો, નાશ કરવું-અળગાવી દેવું;
નામ જતું કરવું; નામ બાળવું; (ધણાજ કં-
ટાળામાં બોલાય છે.)

“ પૈસાપર શું પૂજા મૂકું,

કુળને કહો શું કુંદ રે;

બાળવસ બનીશી.

“ દીકરી હાથથી ગર્ધ, આળસના કાંકરા ચળ,
સંતાપથી મરવા પડ્યો, પૈસામાં પૂજા મૂ-
ક્યો અને તેમ છતાં મારો પાંચ રૂપિયા
દંડ. ? ”

મણિ અને મોહન.

પેંગડામાં પગ ધાલવો, પગરખામાં પગ
ઘાલવો જુઓ.

“ હીરો બોલી, બેનીડિક તે બનીડિક,
એની કીર્તિમાં શું કહેવું ? મારા પ્રિય ક્લો-
ડિયો વગર આખા ઇટાલિ દેશમાં બેનિડિ
કના પેંગડામાં પગ ધાલનાર કોણ છે. ? ”

શે કયાસમાજ.

પેચ ઢીલો થવો, (સચ્ચાનો મજબૂત રકું-
પેચ ઢીલો થાય છે ત્યારે સંચાતું કામ
સારી રીતે ચાલતું નથી તે ઉપરથી જ્યારે
પરિણામે તુકસાન થાય એવાં કામ કોઈ
આદમી કરે ત્યારે તેનો પેચ ઢીલો થયો
છે એમ કહેવાય છે.

૨. વળી જ્યારે શરીરનો સંચો બગડ-
વાથી-તનદુસ્તી ન રહેવાથી અશ-

ક્તિ આવી હોય ત્યારે પણ એ
વપરાય છે.

૩. ગાંડા થવું; ભાન ખસવું; મગજ
બગડવું; શક્તિ-મૂળ બળ ઓછું થવું.

પેચ રમવો, છળભેદ કરવો; છેતરવું; કંઠવું.

પેચ લડાવવા, કનકવાઓની દોરીઓ એકમે-
કમાં બેળવાય તેમ કરવું.

૨. કંપટ રમવું.

પેટ અવતાર લઇએ એવું, મતલબ, કે બ-
હુ બહું; સારા સ્વભાવનું

“ ગુણી-ભાઈ સાહેબ ને બાઈ સાહેબ-
તો પેટે અવતાર લઈએ એવાં છે. બુદ્ધિધન
બાંધને દોઈ સ્ત્રી ઉપર આડી નજર ન
મળે. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પેટ આવવું, જનમવું.

પેટ આવવાં, ઝાડો થવો.

પેટ ઊંચું આવવું, ન્યાલ થવું; કાયદો થ-
વો; સતોષ થવો; ફળપ્રાપ્તિ થવી.

પેટ ખોલવું, પેટની વાત કહેવી; મર્મ-ભેદ
કહી બતાવવો.

પેટ ગળે અડવું, ખાંધને ખુબ ધરાવું; ખા-
વેનું ગળા સુધી આવે ત્યાં લગી ખા ખા
કરવું.

પેટ ધરાણે મૂકવું, પેટનું પોપણ ન કરવું;
પેટની દરકાર ન રાખતાં જૂખ્યાં રહેવું.

“ જુલમથી, ત્રાસી ખેડૂત લોક પોતાનાં
પેટ ધરાણે મૂકીને પણ સલામી ભરે અને
એ પૈસે અધિકારી લોક ખેડે ખેડે મોજ
ઉઠાવે. ”

૩. જૂની વાર્તા.

પેટ ચંદવું, અજીણ વિકાર થવો; પેટમાં
બાર થવો.

પેટ ચાલવાં, ઘણી વાર ખસવું જવું; અ-
ધામણ થવી; ઘણો ઝાડો થવો; વારંવાર
ફળસિયે જવું.

પેટ ચોળીને શુળ ઉપજવવું, હાથે કરીને-
નળી નેછને દુઃખ વહોરી લેવું.

પેટ છુટી જવાં, ઘણો ઝાડો થવો.

“ ધામ, ભાજપાકો, અને ઝાડનાં પાં
દડાં બાજીને પેટ ભરતાં ધૂણાંક માંદાં પલાં,
ધણાંકનાં પેટ છુટી ગયાં, ધણાંકને તારે
અપડાયા ને મરકી ચાલી. ”

સધરાજેસંઘ.

પેટ ભૂંદાં થવાં, વિચાર ભૂંદા થવા; મિત્રતા
તુટવી; મન ભૂંદાં થવાં; અપ્રીતિ થવી;
જીવ ભૂંદા થવા.

“ જૂપનસિંદ મને એટલો કોણ આપે
પણ એ ગાદી પર બેઠો એટલે આપણાં
ને એની પેટ ભૂંદાં થયાં. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

પેટ ટાટું—કંટું થવું, સુખી થવું, ધરાવું;
મતોપ પામવું.

“ દાન આપ્યાથી નેઓનું પેટ ટાટું
થાય છે અને આંતરડી કકળતી નથી
નેઓ અંતઃકરણથી પોતાનું મારું કર-
નારને કેટલી દુવા દે છે! ”

નર્મગદ્ય.

પેટ રાખીને રહેવું, ખમી રહેવું; સહન કર-
વું; ખામોશ ધરવી (જ્યારે વીનેલી વાત
કોઈના મોઢા આગળ કહેવાય નહિ ત્યારે)

“ કોની આગળ કહિયે,
મૂવું પીડ કોની આમંત્રણ કહિયે;
મહેનત કરતાં, ધન ન મળે કંઈ,
પેટ રાખી રહીએ. ”

કંઈ નવ પામી,
પિયરમાં સુખ. ”

હારમાળા.

“ શીવી બરીને જીતી કાંતીને,
બફે કું તારૂં પેટ;
પેટે પડ્યા છે હોર ખાંડી મણ,
દૈવ તણી છે વેઠ. ”

—મુઆનું.

નર્મકવિતા

પેટ પથરો પડવો, નાસા—મૂર્ખ છોકરાના
જન્મને વિશે એવલતી વપરાય છે.

“ ભોળિયું કુળ અધ્યા આપના નામનું,
માતને પેટ તું પહોણું પડિયો. ”

અંગદવિદિ.

પેટ પર છરી મૂકવી, આલતા શુભરાનમાં
અટકાવ કરવો—હરકત નાખવી.

૨ જીવ નેખમમા નાખવો.

“ આપ એમ મિથ્યા શોક કરી શા
માટે ખુવાર બનો છો ? હાથે કરીને શા
સાર પેટ પર છરી મૂકાજો ! ‘ ઉડ પહોણા
પગ પર પડ’ આ કહેણી પ્રમાણે દુઃખમાં
ગરક થવાનું કશું પણ કારણ નથી. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

પેટ પર પગ—પાટું મૂકવું, કોઈની આ-
જીવિકાને તુકસાન પહોંચાડવું; શુભરાન
થવું અટકાવવું.

“ વાલજીભાઈને ખરાબ કરવાનું ઘે-
લાભાઈ ધારે તો તે બની શકે એમ હતું
પણ કોઈના પેટ પર પાટું મૂકવાની તેને
કૃતિયા થતીજ નહિ. ”

બે બહેનો.

“ અનદાતા ! મારનાર જીવાડનાર સ-
મર્થે ધણિ છો, પણ મારા પેટ પર પગ
મૂકશો, મારી જન્મભરાની રોજી જોવડા-
વરો, પછી મારાં બચ્ચાં ખારી શું ? ”

સધરાજેસંઘ

પેટ પાકવું, જન્મ ધરવો

“ ૨ આવા કુળખોળ, કપૂત રજપૂતા-
ણીને પેટ પાકવા ન નેષએ.”

૨. પેટ ફૂપવા આવવું. (હસવાથી.)
‘હસી હસીને તો માઈ પેટ પાકવા આવ્યું.’
પેટ પાણી પડવા ન દેવું; ઝંપીને ખેસવા-
ઠરવા ન દેવું; હેરાન કરવું; સંતાપવું; કા-
યર કરવું.

“ એ શેકનાં ધરનાં માણસ એવાં ખ-
રાખ છે કે આપણી દીકરીને પેટ પાણી
સરખું પણ પડવા નહિ દે. ”

• • • • • એ બહેનો.

“ છુટા હોઠથું તો ગમે તેનાં ઘોડાં ખે-
લાવી દુશ્મનને પેટ પાણી પડવા નહિ
દઈએ.”

પ્રતાપ નારક

પેટ પેટલાદ જવું; બૂખ લાગવી; ખાવાની
અત્યંત રૂચિ થવી (ચરોતર તરફ.) પેટ
પાટણ જવું પણ બોલાય છે (સુવાળ
તરફ.)

“ નારે મહારાજ, એમ તે થાય એટ-
લામાં શું પેટ પાટણ નય છે? આપણે
બધાં નેડે બેસીશું.”

વિધાવિલાસ.

પેટ ફૂલવું; (રોગથી.)

૨. ગર્ભ રહેવો.

પેટ ફેરવવું; ગુપ્ત કામ ઉઘાડી કરવી.

૨. મનની વાત કહેવી.

૩. ગલી—કુચી ખતાવવી કે વહેમ
રાખવો.

પેટ બળવું; અદેખાઈ થવી; ઈર્ષ્યા થવી;
સામાનું સુખ નેઈ પોતાને તેવું સુખ
નથી એમ ધારી આશકો આણવો—ચિંતા
કરવી.

પેટ બળવો, એમ ભેરાં પોતાનાં છોકરાંને
કોષમાં કહે છે, (પેટમાં બળી કાં ન ગયો
અથવા મારો જીવ કાં બાજો છે? એ
અર્થમાં)

‘પેટનો બળ્યો આખું ગામ બાજો’ એ
કહેવત છે. પેટનો બળ્યો એટલે નિરાશ
થયેલો; નેરસાથી અકળાયેલો.

“ લૂણ હરામી પેટ બળ્યા કે,
લોભી સ્વાચ્છ, ઝાધા;
લપટ છંદી દ્રોહ કરનારા,
દરો સેનમાં બંધા.”

સુલુએ મેનાની.

નર્મ કવિતા.

પેટ બાળવું; પેટ પુરવું ન ખાવું; પૂરું ન
ખાવું; અડધા ભૂખ્યા રહેવું; પૂરેપૂરું ખાઈ
પેટને સંતોષ ન આપવો.

“ બાઈ બાધે પીધે છે દિવાળી,
રખે કરતી કસર પેટ બાળી.”

વિનયવાણી.

પેટ બેસણું થવું; અધામણ થવી; ઝાડો
થવો.

પેટ ભરવું, (જમતેમ કરીને.) શરીરના નિ-
વાંદ જઈ પેટાં કરવું.

“ જમતેમ કરીને તે બિચારો પોતાનું
પેટ ભરે છે.”

પેટ ભરીને ખાવું એટલે ધરાધને ખાવું.
પેટ જોડું, હોંવું, ગુલ—મનની વાત બહાર
નહિ કાઢતાં મનમાં રાખવી.

૨. ઉદાર હોવું.

૩. જે તે સહન કરે એવું હોવું; સાધું
માઈ જે હોય તે સમાવનાર હોવું.

‘દરિયા જેવું’ પેટ છે, એમ કહે-
વાય છે.

પેટ વધવું, ગર્ભ રહેવો.

પેટ વાંસા સાથે ચોટી જવું, (ભૂખથી)

“ લાખો આદળીને આંખણે ઉધાડે પગે,
ધસતે ઠાંડિયે, નામે શરીરે, ચોટી ગયેલે
પેટે, ચિંતાની લાહે અને રોગની ધા-
રતીએ દેખાને શુ દયા નથી ઉપ-
જતી? ”

નર્મગદ્ય.

પેટ ચોંટી જતું, પેટ પોપણી વળી જતું વગેરે ધણી રીતે બોલાય છે.
પેટ સરખું પાતું; એકલપેટું—પોતાનોજ કાપડો જુએ એવું.
પેટ સાંકડું છે, કંજુસ છે.

૨. ગુપ્ત વાત મનમાં રહી શકવી નથી. પેટ નાતું છે એમ પણ બોલાય છે. એથી ઉલટું પેટ મોટું છે.
“ સઘળા દેશોમાં હનુમનની જીભ ધણી લાંબી તથા પેટ ધણું નાતું હોય છે.”

કરજીયો.

પેટની આગ, અંતરની ચિંતા; કાળજીની ફિકર-ગુપ્ત ચિંતા.

પેટની પત્રાળી થયી, બૂખથી પેટ બેસી જતું.

પેટની પૂજા કરવી, ખાતું; ખાઈને પેટનું પોપણું કરવું; ખાઈ પીને પેટ સતોપતું; પેટ બરવું.

૨. લાંચ આપવી. (તિરસ્કારમાં લાક્ષણિક)

“ લો હવે ‘સૂરજ’ માથે આવ્યો, પેટની પૂજનું પણ કાંઈ કરો.”

ગુ જીનીવાર્તા.

પેટની વાત પેટમાં રહી જવી, ધારેલી

ધમ્મજી પાર નહિ પડવાથી મનના કાંડમ-નમાં રહી જવા; વિચાર-ધારણા-ઈન્દ્રિયા સંકલ્પ ન થવી; આજ્ઞા પૂર્ણ ન થવી અને તેથી તે સંબંધી વિચાર મનમાં આવ્યા કરવા.

તેને ભાડું આપવું, સરીસા નિર્વાહ સાર કાંઈ પણ ખાતું; પેટ ખાવાનું માગે માટે જેમ તેમ કરીને જવું તેવું; પણ આપવું-ખાવું.

“જ્યાં ગામ આવે લાં અણચાલે પેટને ભાડું આપવા સાર સહેજ વખત ગુમાવે કે કદી રાતવાસો રહે.”

વીરાધીરાની વાર્તા.

પેટનો પડદો, મનની વાત; ‘છનો-ગુપ્ત વિચાર; ભેદ.

‘પેટનો પડદો ખોલવો’ એમ બોલાય છે.

પેટનો મેલ, ભેદ-મર્મ; મનનો પાર.

‘પેટનો મેલ આપવો’ બોલાય છે.

પેટમાં આગ ઉઠવી—લાગવી, બૂખ લાગવી.

૨. અદેખાઈથી ‘મળતું, વેર લેવાનો નોરસો આપવો.

“વધતું વળતું દરબારમાં વધતું જાય છે એવું જાણીને તે દુષ્ટ પ્રધાનના પેટમાં આગ લાગી અને તેનું સીર ઈર્ષ્યાથી તપી ગયું.”

અરબિયનનાઈસ.

પેટમાં આગ ઉઠી-તારા પેટમાં આગ ઉઠી એટલે બલ્લો તારો અવતાર અને બલ્લું તારું જીવતું, ધિકાર પડ્યો તારા જીવાને.”

અવતાર અદ્વજ તારો ગયો, વેર ન વાળ્યું વેકમાં; શત્રુને શરણે રહ્યો, પાવક ઉઠ્યો તુજ પેટમાં.”

અંગદવિદિ.

‘પેટલાદમાં લાલ યજ્ઞ’ એમ પણ ચરોતર તરફ બૂખ લાગે છે ત્યાં હસવામાં કહેવાય છે.

પેટમાં આમળો, બ્યારે આપણે દોરીને આમળો ચઢાવીએ ત્યારે તે જેમ સખત ને તંગ થાય છે તથા એવી આમળાવાળી દોરી કાઢને મારીએ તો તે જેમ ચોંટી જાય છે, તેમ જેના મનના વિચાર કાંઈની તદ્દન વિરહ હોઈ તેને ઉસ્કેરતા હોય અથવા પોતે ઉસ્કેરણ એવા વિચાર એક પછી એક ચઢતા દરજ્જાના કરતા હોય એવા માથુસને વિષે ખેલતાં વપરાય છે.
વળ-આંટી-કીનો-વેર. (દિલમાં.)

કાઈને તુકસાન કરવાના વિચારમાં શું-
યાંયાં કરવું તે.

૨. ટેક.

“સખિ રૂંધો છે આજ રસિક સામ-
જો બે, હરો પાતળાના પેટમાં શો આ-
મજો બે-સખિ.

નર્મકવિતા.

પેટમાં કરમીઆ આરડવા, ભૂખ લાગી છે
એમ બતાવવાના અર્થમાં એ વપરાય છે.

૨. ‘તારા જેવા તો મારા પેટમાં ઘણા
કરમિયા આરડે છે’ એટલે તમા જેવા તો
મારા લેખામાં-ગણતરીમાંજ નથી-પેટના
કૃમિની જેમ દરકાર કરતો નથી તેમ તારી
પણ કરતો નથી.

પેટમાં કુવા, ભૂખને લીધે પેટ બેસી જતું.

“પરમ આશ્વિને દીપવાણિનું, નિરધની
લહે પેટઆણાનું.

ધરની સ્ત્રી કહે લાવની મુઆ;
વગર અનથી પેટમાં કુવા.”

નર્મગદ્ય.

“કુવા પેટમાં હાય જણાતા, શી આત્હા-
રી વેલા—

નર્મકવિતા.

પેટમાં કોયલી પડી જવી, (ભૂખથી.),
પેટમાં કોળ બેસેછે, બપોરે કાંઈ માણસ
ખુબજ જીંજો યથો હોય અથવા ખાવાનો
વખત થઈ ગયો હોય ને ભૂખ લાગી હોય
ત્યારે કહેશે કે મારા પેટમાં કોળ બેસેછે.
પેટમાં તેલ રેડાવું, કોળ પડવી; કાસકો
પડવો (આશ્વિનો); પેટમાં ચરેડો પ્રડવો;
ચીચરવટો પેદા થવો.

૨. જોરસાથી અકળાવું; ધાસ્તીથી ચોંકી
ઉઠવું.

૩. અદેખાઈ થવી; સામાનું સાઈ બે-
વાથી દિવમાં હિજરાવું.

પેટમાં દાંત છે, વેર છે; કાનો છે- વેરલેવાને
ને છુપી રીતે ટાંપી રહ્યો હોય અથવા ન-

ની મુકિત (કાઈને બચરડી નાખવાની) ની
“કાઈને ખબર ન પડતી હોય એવા માણ-
સને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પેટમાં દુખવું, કાંઈ કામ કરવાની આના
કાતી કરવી.

૨. ખટ્ટ લાંબુ નથી એમ દર્શાવવાના
અર્થમાં વપરાય છે.

‘જેમ કે શનિવાર આ આવ્યો, કંઈ પે-
ટમાં દુખે છે.’

(બપોરે કાંઈ વેદના યતી હોય ત્યારે એક
ધડી પણ દહાડા નેટલી લાગે છે-કેમે કરી
દહાડા ખુટતા નથી-વખત જતો નથી તે
ઉપરથી.)

૩. કોઈનું સાંઝે જોઈ ન ખમાવું.

પેટમાં ધાડ પડવી, ધણી ભૂખ લાગી હોય-છે
ત્યારે પેટમાં ધાડ પડી છે (કૃમિની) એ-
મ કહેવાય છે.

પેટમાં પગ-ટાંટિયા, દેખીતી નરમાશ પણ
અંદરથી હરામી-મોઢા અને ઊંડા કાવ-
તરાં કરનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પેટમાં પાળી-કાતી, કપટ; વૈરભુદ્ધિ; છુપું
તર્ક.

ગુપ્ત રાખેલી પાળી શત્રુનાં જોવામાં ન
આવવાથી તે બિચારા મિત્રતાનો ભાવ
સમજે છે. અને તેમ જતાં સામો દુષ્ટ મા-
ણસ એકદમ પાળી કાઢી તેનો વિશ્વાસઘાત
કરે છે તેવી રીતે ઉપર ઉપરથી મીઠું બાંધ;
પણ બોલી અથવા ઘાડી મિત્રતા દર્શાવી
લાગ આવે ત્યારે ફરેજ હઈ તુકસાન કરવાની
શક્તિવાળા મનુષ્યને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“મારી મોટી વહુ તોડસારી છે; જે
હોય તે મોઢે કહી દે, એના પેટમાં પાળી
નહિ; એ તો બોળા, પણ આ નાની વહુ
તો ખટ્ટ કપડી છે. એના પેટની વાત કાંઈ
જાણે નહિ.”

સાસુવહુની લડાઈ.

પેટમાં પેસવું; મળી જવું; વિચારની ઐક્યતા બાંધવી. (યુક્તિથી)

૨. કાઢના મનને ગલ લેવો; કાઢના વિચાર બાધી લેવો.

“મારે પુત્ર તુરદીન ધણેજ બુદ્ધિવાન અને ચતુર છે તથાપિ ને અતિ ધૂર્ત, લક્ષ્મી અને મધુર બોલી પેટમાં પેસનારો મહા પ્રપંચી છે માટે તું તેનાથી સાવધ રહેજે.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

“તારા પેટમાં મીઠું મીઠું બોલીને સામાના પેટમાં પેસી મને પાળી મારતાં આવડતું નથી.”

મણિ અને મોહન.

પેટમાં પેસી નીકળવું; મન-અંતરની વાત બાધવી; ભેદ-મર્મ બાધવો; પાર પામવો.

“ભાઈ કાઢના પેટમાં પેસી નીકળાવું નથી, માટે રાજાજીના પેટમાં શો રોગ હશે તે અમે શું બાધિયે. ?”

પ્રતાપનાટક.

પેટમાં પેસીને અંત્રસ આવું; મળી જઈને પાછો દગો દેવો; કપટ આચરવું; આશા આપી-સાફે લગાડી અંતે તુકસાન કરવું-પસ્તાવો પમાડવો; વિશ્વાસઘાત કરવો.

પેટમાં બળ્યાની સગાઈ; અંતરની ઘણી સગાઈ.

પેટમાં ખાર વાગવા, કકડીને ભૂખ લાગવી.

પેટમાં બિલાડાં બાળોટવાં-બોલવાં,

પેટમાં કરમ બોલવા, પેટમાં કોળ મરવા, પેટમાં કુકડાં બોલવાં વગેરે ઘણાં રૂઢ વાક્યો ખાવાનો વખત વીતી ગયો હોય અને ભૂખ કકડીને લાગી હોય ત્યારે બોલાય છે.

પેટમાં રાખવું-સમાવવું; ચૂપ્ત રાખવું; ઉધાડું ન પડે એમ કરવું.

“જોના પેટમાં વાત સમાતી નથી એ.

ટયે તેનાથી ચૂપ્ત રાખી શકાતી નથી.”

૨. સહન કરવું; ખમી ખાવું.

૩. સમજવું; ગમે ઉતારવું; સામે ઉત્તર ન દેતાં અથવા સામે ન થતાં જે કહે તે સાંભળ્યા કરવું અગર કરે તે જોયાં કરવું.

“પેટમાં રાખવી વાત પડદા તણી; કંઈયે છે કામ એ બુદ્ધિ જનમાં; જીરવે જગતમા વાત તો જેવણા, અવરને આકેશે યાય તનમાં.”-કવિ મામળભટ્ટ.

પેટમાં ઉતારવું એ ધીમ અને ધીમ અર્થમાં વપરાય છે. તેથી ઉલટું પેટમાંથી ઓડી કાઢવું એટલે જે તે ભસી દેવું; નકહેવાનું પણ કહી દેવું; પેટમાં ન સમાવતાં ઉધાડું પાડી દેવું; પોતાના પેટના વિચાર જોયાં કર્યા વિના સામાને કહી દેવા; વિચાર કર્યા વિના મનમાં જે હોય તે કહી દેવું. (ધિકારમાં વપરાય છે.)

પેટમાં હાથ હાથના ખાડા પડવા, ભૂખ લાગવાથી પેટ પેસી જવું.

પેટમાં સવા મણુના ખાડા પડ્યા છે, પેટમાં કુવા છે, પેટમાં કુવા પડ્યા છે વગેરે એજ અર્થમાં વપરાય છે.

પેટમાં શીખી નીકળવું નથી, જન્મથી કાઢને આવડત હોતી નથી, -મતનજ કે અબ્યાસથી શીખાય છે.

પેટે થવું-આવવું, જનમવું.

પેટે પાટા બાંધવા, ભૂખ્યાં રહેવું; ભૂખ પીડાવું.

“પેટે પાટા બાધતા, મખખીચૂમ કંનૂસ; પણ વરઘોડે વાણીઆ, ખરની યાયે ખુશ

એ બહેનો.

પેટે પાન છુટવાં, વડાલા બાળકને એકએક મળવાથી માતા સ્તનમાંથી દૂધની ધારા છુટવી (દર્પમાં.)

પેટે પોટલું બાંધવું, પોટલું બાંધવું હોય એ.

તું પેટ જણાતા સુધી ખાવું. કોઈ માણસ કોઈને વધારે ખવડાવવાનો આમદ કહે ત્યારે જમનાર માણસ એમ કહે કે કોઈ પેટ પોટું બધાય કમતલજ કે કોઈ હંદ ઉપરાંત ખવાય ?

પૈડું ફરવું; કામ ચાલવું-નખવું-પાર પડવું.

“ એના વિના તેનું પૈડું ફરવું જ ન થી.”

૨. કાવવું; સુતર-નુસલેણું પડવું.

૩. મહેનતમાં પાર પડવું. તે બહુ મથે છે પણ તેનો પિતરાઈ પૈડું ફરવાજ હેતો નથી.

પૈસા કુદી રહ્યા છે ? મતલબ કે-પૈસા માતા નથી. ? એમ ઉગાઉ માણસને અથવા નકામો ખર્ચ કરનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

પૈસા ખાવા, પોતાના સ્વાર્થને ચાટે કોઈના વગર હક પ્રમાણિકપણનો ભંગ કરી પૈસા લેવા; હક કરતાં વધારે લેવા. પૈસા ખાવા લેના એટલે કન્યા પરણાવવામાં શીરસ્તા કરતાં વધારે રૂપિયા લેવા.

“ એ કામમાં તે બહુ પૈસા ખાઇ ગયો છે.”

પૈસા ખોટા થવા, પૈસા કુલવા.

“ આપણાથી કોઈને વહસાન પહોંચે નહિ તથા કોઈનો પૈસો ખોટો થાય નહિ તેમ કહે.”

માસિક સારસમુદ્ધ

પૈસાના કાંકરા કરવા, કાંકરાની પેટે પૈસાનો ખર્ચ કરવો; ઉગાઉપણું ખર્ચવું.

“ અચૂત હોય તો હું ગંગા ન્હાયો. પછી સાળાં વૈધ ભોડા દમને! સાર પૈસાના કાંકરા કરાવે છે તેમ નહિ કરવું પડે.”

બાંધવું ભોપાણું.

પૈસાનું પાણી ફરવું; પૈસો ઉગાઉપણું અર્થે અથવા ખરીદ કરેલી કોઈ વસ્તુમાં ઉતરાવું.

૨. પૈસા છેતરી લેવા-છીનવી લેવા. પૈસાને ખચીઓ કરવી, પૈસાને સાચવી રાખવા; મોગ્ય કેમણે પણ પૈસા ન ખરચવા; કંજુસનું આચરણ કરવું.

ચોક ચૂકવી, (કોઈને નામે), કોઈનું નામ દબને રડવું.

૨. વળવાનું નથી એમ ધારી છોડી દેવું.

૩. કોઈના ઉપર હાહાકારો દોષ ચૂકવો.

પૈસાનું પુતણું; પૈસાનો માત્ર સંમહજ કરી નજનાર; પૈસાનો સંચય કરવા તરફ જની શક્તિ છે તે; પૈસો મારો પરમેશ્વર એવી જની રીત છે તે.

૨. બહુ પૈસાદાર-ધનાઢય માણસ.

૩. નજવો-નમાલો માણસ.

પોંચા કરહવા, (પસાવો કરતાં.) પરતાવું.

૨. હારવું.

પોકળ શ્રાદ્ધ કરવું; (પોકળ એટલે જુદું. તે ઉપરથી.) રડવું; પોક ચૂકવી.

“ રડ્યા તારો અપરાધજ એવો છે. એટલું બોલીને તે મોટથી રાગડો તાણી પોકળ શ્રાદ્ધ કરવા લાગી ને ધડસ ધડસ કૂટવા લાગી.”

અખિયનનાદિસ.

પાટલિયે જવું; જાહે કરવા જવું.

પાણા આઠ, રાંડવેઠ; આપલો.

એકનીશ પાણુ પણ કહેવાય છે.

પાણુ ચાહડ; અધૂરું; અપૂર્ણ. (પરી ચાહ વિધાઓ નથી એવી મતલબ છે.)

૨. વાંકે; ઓછું. ખારે મોઢે પોણી કાઢી પાત નથી.

પોત ઉધાડું કરવું; અંતરના સુબુ-સ્વભાવ કમ પ્રજ્ઞાં પાડવાં; ભોપાણું કાઢવું.

પોતાનું કરી રાખવું; માનીતું કરી પોતા-

ની પાસે રહે તેમ કરવું.

“ માહોમાહે મોઢાઈ ન આણો,

મને પોતાનો કરી ગણો;

મારે રહે તમારે રહે,

માઢરે છુડે તમારે જૂઠું.”

હારમાળા.

પોતીઆં કાઢવાં, ગમરાવું; ડરી જવું.

“ વાણિયા કાકા, એટલામાં પોતીઆં

કેમ કાઢવા માંડે છે? ડરો નહિ, રોક !

તું મારી મશાલ તમારા મોઢાપર ધરીશ કે
બમરા તાપથી નાથી જશે.”

બટનું બોખાણું.

પોતીઆં છુટી જવાં-લેવાઈ જવાં, હિંમત
જતી રહેવી; હોરા ઉડી જવા, ગમરાટ ઉ-
પજવો; ડર-ધારતીથી એકાએક ગમ-
રાઈ જવું; લેમેલ થવી.

પોતીઆં ફાટી જવાં, રોક પામી જવું; ડરી
જવું; ગમરાવું.

પોણું ફેરવવું, (પોણું ફેરવવાથી જેમ જૂ
સાઈ જાય છે-રદ થાય છે તેમ,) જૂસી
નાખવું; રદ કરવું; ધૂળ મેળવવું; અર્થ ક-
રવું; પાણી ફેરવવું; ધૂળધાણી કરી નાખવું.

પોઢળા જેવો, (પોઢળો એવો છે કે જ્યાં
પડે ત્યાં કરી જાય તે ઉપરથી,)

બેસે ત્યાંથી ઉડી શકે નહિ તેવું (મા-
ણસ.) જાડો અને અશક્ત.

પોપટ કરી નાખવું (બહુધીને), બહુ-
ધીને હોશિયાર કરવું.

પોપટ જેમ પટપટ બોલો જાય તેમ
છઠ્ઠાએ જેને સરસ્વતી છે એવું કરી
મકવું.

પોપટ કરી નાખવું, કલામાં રાખવું;
આધીન કરવું; પોતાની મરજી મુજબ રા-
ખવું-સમજાવું સમજે એવો સ્થિતિમાં
આણો મકવું; વશ કરવું.

“ તમને બહુવા દે ન કદી પણ,

સદાય મૂરખ રાખે;

એકાં ખાતા કરી ધૂણતા,

પોપટ કરી નાખે.

પાણીપત.

પોપટ પાળવો, પંખાળાને મોઢું કરવું.

(ખસતો ફાલેલો વગેરે)

પોપટિયુંજ્ઞાન, વિચારશક્તિ વિનાનું-માત્ર
ગોખણિયું જ્ઞાન. પોપટને જે બોલતાં શીખ-
વીએ તે માણસની પેઠે બોલે છે પણ તેનો
અર્થ તે સમજી શકતો નથી તેમ જે પોતા-
નો પાક પટ પટ વાંચી કે ગોખી જાય છે
પણ તેમાં કહેલો બોખતનો અર્થ સમજ-
તો નથી તેને પોપટની ઉપમા આપાય છે,
તથા તેના ઉપરચોટિયા જ્ઞાનને પોપટિયું
જ્ઞાન કહેછે અને એવો માણસ પોપટીઓ
પંડિત કહેવાય છે.

પોપા લઈ ગયા, અર્થ લઈ જનારને ટકાણે
એમ બોલાય છે. નાનાં છોકરાંના હાથમાં-
થી કોઈ ચીજ લઈ લેવા તેને આહું અ-
વળું જેવરાવી વસ્તુ છીનવી લઈ કહે છે કે
‘ પોપા લઈ ગયા.’

પોપાંબાઈનું રાજ, પોચા-નખળા હાકેમને
લિપે બોલતાં વપરાય છે. “ પોપાંબાઈનું રાજ
અને ખરે ખપોરે બહુયુ” એ કહેવત છે.
(પોપાંબાઈ-એક જેડી કાઢેલું નામ+રાજ)
પોપાગાળાનું રાજ અને પોપાનું રાજ
પણ કહેવાય છે.

“ લેણું લેશે તિલ રાઈ રતિનું,

નથી પોપાનું રાજ;

બોળે ભગત કહે ભગન કરે તો,

મહેર કરે મહારાજ.-

બોળે ભક્ત.

પોખારા ગણવા, નાસી જવું; અદૃષ્ટ થવું;
સટકી જવું; જવું રહેવું; પલાયન કરી જ-
વું (પોખારા=છવીને ચાલ્યા જવું અપ-
વા પરમાર્થો જવું)

“ પંડ્યાણ પુંપુ” કરતાને છોકા ખા-
તા ઉડ્યા જાય એટલામાં પેલો દીખગી

છોકરો પોઆરા ગણી ગયો હોય એટલે તે તો પકડી ન શકાય.”

એ બહેનો.

“આખરે હરિરામના, ચિરડાઉ સ્વ-ભાવથી અને માના કળકળાટથી કંટાળીને પરમાનંદ આગળની પેઠે ચાકરી શોધવાના હેતુથી પોઆરા ગણ્યા.”

સદ્ગુણી વહુ.

“મેં, તેને બહુજ ત્રાસ આપ્યો અને તેથી તે રાત્રે એમને તથા મારા બાળકને સતો મૂકી પોઆરા ગણી ગયો.”

મણિ અને મોહન.

પોઆર—રા કરવા પણ વપરાય છે. પોઆર પડવા, (પો—એક અને આર એવો ત્રણ પાસાનો ને દાવ તેને પોઆર કહે છે. તે દાવ જેના પડે છે તે જીતે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) કહેલ થવી; સવળા પાસા પડવા; ધારેલી મુક્તિમાં ફાવવું. “રનેહી સગાં નવ કો, આધિ આધિ લઈ શક્યા, પોઆર તોયે પડ્યા, દિન હવે ચડ્યા છે.”

મિત્રધર્માખ્યાન.

“પ્રધાનજી! અંબા ભવાની ને કરે છે તે સારાનેજ માટે, જ્યાં જઈએ છીએ ત્યાં પોઆર પડે છે.”

શુ. જુનીવાર્તા.

“હવે ધ્યાન ધરી બેસો, એટલે પોઆર પડ્યા સમજવા-હવે એવું કાંઈપણ ઉપજનાર નથી.”

તપસાખ્યાન.

પ્યાલો પીવો, સંગતિમાં બેડાવું; મૃતમાં મળી જવું.

‘તે એમનો પ્યાલો પીએ એટલે એમનું ને એમનુંજ બોલે.’

૨. હિંદુએ સુસલમાન થવું. સુસલમાન બાદગાહો હિંદુઓને ન્યારે ધર્મગ્રહ કરી પોતાની પંક્તિમાં લેતા હતા ત્યારે પો-

તાનો પ્યાલો પાતા હતા તે ઉપરથી.)

પ્રભુનું માણસ, મોણું.

“અહો બોળી રમણિ ! વાહ શું! તે ખુ-ધો તારો પતિ ! તમે મને કેવળપ્રભુનું માણસ જણાવ્યો છો ! એ વાત તમને સાચી પણ કેમ લાગી !

અરેબિયનનાઈટ્સ.

પ્રાણ કાઢી નાખવો, ધણુંજ દિલગીર થવું.

૨. ધણુંજ આતુર રહેવું.

૩. બહાલાને ભોગ આપવો; કુરમાન થવું. ૪. સતાવવું; કાયર કરવું.

પ્રાણ પાંધરેકો, જીવ આપકો ત્યાર થવું.

“તારે મન પૈસાની ગણતરી નથી પણ તારી મા તો પૈસાને માટે પ્રાણ પાચ-ત્ર છે.”

૨. અત્યંત આદરસાદાર કરવો; બહાલાને માટે ભોગ આપવો; કુરમાન થઈ જવું.

પ્રાણથી જવું, જીવ બોવો. (અકાળ મૃત્યુથી કે કાંઈ ધોષા-આક્રમણથી)

પ્રારબંધનું કુટેલું, બાગ્યહીન; બેતસીય; નુકસાની કે દુર્દશામાં આવી પડેલું.

પૃથ્વી રસાતળ જવી, (રસાતળ એ સપ્ત માતાગમાંનું એક છે. અતળ, વિનળ, સુતળ, તળાતળ, રસાતળ, પાતાળ અને મહાતલ તે છક નીચે રસાતળ સુધી પૃથ્વી જવી તે ઉપરથી) મોટો ગજબ થઈ જવો.

“આ પાપી પેટમાં છરી ઘોચી ધાલ-લી હળર પ્રકારે રહું છે-હું મા યદને આ-લી નીચ કમાણી ખાઉં તો દુનિયાં રસા-તળ નય. જાઓ દિકરાઓ, મારી પાસે-થી જાઓ-ટળો-”

સુબોધપ્રકાશ.

‘દીન પ્રત્યે ને માંડે કલેશ, પર પુર-વને દેખાડે કેશ; મહા પાપી કે મિથ્યા આળ, પૃથ્વી નયે રસાતાળ.”

કવિ બાહ

પૃથ્વીનો છંડો, આડો આંક; હદ. બહુ થયું,
બસ કરો એવા અર્થમાં વિશેષે વપરાય છે.

“રથનાથ—આ જગત કાઢીને તમારા
આગળ મૂકું છું—તમે પહેરાવો તો પહેરી-
રા. નહિતો અદીથી પરભાઈ સન્યાસીના
મઠમાં જઈ સન્યાસી થઈ જઈશ. પણ હું
તમને તેડવા વિના ઘેર જનાર નથી. મો-
નનાથ—હવે તો પૃથ્વીનો છંડો આવી ર-

હો; છવરામ બટ, હવે તો માનવું જોઈ-
એ.” મિથ્યાભિમાન નાટક.

પૃથ્વીપર પગે ન મૂકે, એમ ગર્વિષ્ઠ માણ-
સને વિશે બોલતાં વપરાય છે,

“જોઈથી સારી પેટે બધા હોત તો
પૃથ્વીપર પગે ન મૂકત. અધરને અધર
ચાલત.” મિથ્યાભિમાન નાટક.

ફક્ક ફક્ક, ખાઈથી ઉડાવી દેવું તે.
ફકીર થવું; તાશુનમાં ફિક્ક લોકો ફકીર થ-
વાની બાધા રાખે છે. કોઈને છોડફ ન
છવતું હોય સારે એવા પ્રકારની માનતા
રાખવામાં આવે છે. એ દિવસે ફકીર થ-
યેશો છોડશે તાશુતને નાળિયેર વગેરે વ-
ધાવે છે.

ફજેતીના ફાળકો, વગોણું; વરઘોડો; બેઆખર.

“માગતું ન અપાય તો લોકમાં ચરચા
ચાય ને ફજેતીના ફાળકો ઉઠે એટલે મેરી
બી ચૂપ અને તેરી બી ચૂપ એ કહેવત
પ્રમાણે મૂકે મોઢે બાધએ દાગીના ઉતારી
આપ્યા.”

એ બહેનો.

“ફજેતીના ફાળકો તો આ ચારે પાસે
ફરી રહ્યા છે ? ને બાકી હોય તે કસારે
બોલ.”

સત્યભામાખ્યાન.

ફજેતીનો વાવટો પણ બોલાય છે.

ટકીઓ દલાલ, (છટક દલાલી કરનાર
એ તેના મૂળ અર્થ ઉપરથી) પોતે વેગ-
ળો રહી બે જણને લડાવી મારનાર અ-
ચવા વાંધો પાડનાર; માથે જોખમ ન રા-
ખે એવો કાઈ નીજો.

ડહાં મારવાં, નકામું બોલ બોલ કરવું.

‘અમસ્તો ક્યારનો ફડદી માર્યા કરે છે.’

બહુવચનમાં વપરાય છે.

૫

ફનાફતિયા થઈ જવું, સમુદા નાશ થવો;
પાયમાલ થવું; કચ્ચરયાણ થવો; સંહાર
થવો; ખરાબખસ્ત થવું. (માણસે અથવા
વસ્તુએ)

ફરકી ભાળવી, પાછી નજરે જોવું; પાછું
ફરી જોવું.

“મારે એને લડવાડ થયા પછી એના
સામે ફરકી પણ ભાળે નથી.”

“ફરમન મેવાડના મેદાન બણી ફરકી ન
બાળે એટલું કરીશ એમાં સંદેહ નથી.”

પ્રતાપ નાટક.

ફરતી છાંયડી, ચાણું જવું સુખ દુઃખ.

ફરી બેસવું; બોલી-કબૂલાત તોડવી; આડું
બોલવું; બેસેલું ફેરવવું; વાંકું બોલવું;
ફરીને બેસવું; ઉલટું કરવું.

ફરફરફરા થઈ જવું, ભાગી પડવું.

૨. ભડ વેરાઈ જવી; બોપાણું નીકળી-
જવું.

ફરે સુકામ થવું; ફનાફતિયા થવું; ખપી-
વપરાઈ જવું.

૨. પાયમાલ થવું—ખરાબ દશામાં
આવી પડવું—

ફળ-આવવાં, ફાયદાકારક નીવડવું; ફળિ
જીત થવું; પાર પડવું; લાભ થવો.

ફાંગળામાં નાંખવું; ફસાવવું; જાળમાં ના-
ખવું; સપડાવવું; આડું અવળું ચરકાય
નહિ એવી સાંકડમાં આણી ચકવું.

" હે રાંડ કમારી, કૂતારી, લુચ્ચી, પાપિ-
ણી ! તું મને કાંગળામાં નાખવા વેપ ધરી
આવી છે પણ હું છેતરાઉં એવો નથી. "

અરબિયનનાઈટ્સ.

" આ તો પેલા જગાનું રડ્યાનું ન ખો-
દ મયું; તેણે અમને કાંગળામાં નાખ્યાં, બાકી
તમને કાણ દેવા આવતું તું (કન્યા) "

ભાગિનીબૂલચ.

ક્રાંતિ-મારવી, બાપ કરવો; કુડ્યો કે નિકાલ
યઈ શકે નહિ એવી કાંઈ આડ નાખવી;
વાધો-વહેમ નાખવો.

ક્રાંતિ-મારવી, ચોડા ધણો માર મા-
રવો (વાંકામાં.) આપુ ચણા આપવા
પણ બોલાય છે.

ક્રાંતિ-મારવી, કુડ્યો-નિકાલ ન યઈ શકે
એવી વચ્ચે આડ નાખવી; એકાએક
નુકસાન કરવાને ઈરાદો વચમાં પડયું; વચ-
માં અડચણ નાખવી જેમ, ' મારા
કામમાં તેણે ક્રાંતિ મારી ' એટલે વચ્ચે
પડી દરકત કરી.

ક્રાંતિ-મારવી, પગ ઘાલવો, નજીબાને ત્યાં ગો-
દો ઘાલવો; નજીબાની સામે યવું.

૨. દુઃખમાં ઉમેરો કરવો.

ક્રાંતિ-મારવી, વાત છે, વાત જરા વધી છે,
મદ ચડતો છે. જે માણસ મર્યાદાની બહાર
જતો હોય કે અવિવેકી થયો હોય તેને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

ક્રાંતિ-મારવી, એવિનું મરી જવું. આ પ્રયો-
ગ એકા એક માઠી ખબર સાંભળ્યાથી ય-
વું મોટું દુઃખ દર્શાવે છે.

" બાઈ હાર તમારો જડળો,
લેનારો ક્રાંતિ પડળો. "

નજીબાન.

" જીવાન નેધ ક્રાંતિ પડ્યો. "

ક્રાંતિ-મારવી, એકાએક મરણ પામવું.

૨ વધી જવું; ચણા જવું; મર્યાદાની
બહાર જવું; અવિવેકી થવું. બાકી
જવું.

૩. મરણિયા થવું.

ક્રાંતિ-મારવી-ક્રાંતિ મુખ્યા, એ શબ્દ બેરો
ગીગમ છે ત્યારે બાળકને વાપરે છે.

ક્રાંતિ-મારવી ચિરમીઉ થવું, બેઠી જવું; બાકી
જવું; મર્યાદાની બહાર જવું; અવિવેકી
થવું; વધી જવું.

" રડ્યા કાળજીસિયા, શામે આવડો ક્રા-
ંતિને ચિરમીઉ થાય છે? "

સદ્ગુણી વડુ.

ક્રાંતિ-મારવી ક્રાંતિ બોલવું; મર્યાદા રહિત-વગર
વિચારે બોલવું; બુંદું બોલવું; નાચું નાચું
બોલવું.

ક્રાંતિ-મારવી, છૂટકારો કરવો; ખુલા-
સો કરવો; હેડ છૂટકા કરવા; સંબંધ તો-
ડી નાખવો. (નાતરીયા નાતમાં.)

ક્રાંતિ-મારવી તાપણી, ધાસ, રાડાં વગેરે ક્રા-
ંતિશિયા પદાર્થની તાપણીની પેઠે પ્રથમ
મોટો નેરમો દેખાડે પણ ન્યાયજીવી જે
નોતોર-પરાક્રમ નજીબ પડી જઈ છેવટ નાશ
પામે એવા કાપર માણસની ઉપદ્રવ કર-
નારી નાની ટોળી.

" ચિતોડમાં તમે મેળવેલી ફોલ તમારા
દુસ્ત્રમન હજી જીવીશ્યા નથી, છતાં આ ક્રા-
ંતિશિયા તાપણી જેટલું લસકર લઈ શુભા-
ની પ્રતાપ આવ્યો છે તેના લસકરમાં તમે
શો દમ દેખો છો ? "

પ્રતાપનાટક.

ક્રાંતિ-મારવી કાંતી નાખવો, મોહોમાંથી ફીણ-
નીકળતા કુધી માર મારવો.

૨. દમ કાંતી નાખવો. ઘણુંજ કાપર કરી
સતાવવું.

કુંક થઈ જવું, ખાલી થઈ જવું; હવામાં ઉડી
જવું; નાશ પામવું. કુંક કરવું એટલે હા-
વી દેવું; ખરચી નાખવું.

કુંક નિકળી જવી, એકાએક મરી જવું.

જીવ જવો; દમનીકળી જવો; મરણ પા-
મવું (એકા એક.)

કુંક મારની, (કાનમાં) છુપી મસલત કર-
વી; સમજાવી દેવું; ભાગી પોતાના મત-
નું કરવું; ભાળવી નાખવું.

૨. ઉત્તેજન આપવું; ઉત્કેરવું; બોધ
આપવો; ઉપદેશ કરવો; શીખામણ
આપવી

(ગુરુ મંત્ર આપતી વખતે કાનમાં કુંક
મારે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક)

કુંકી ખાઈએ એટલા દાણા નથી, કાંઈ અ-
ક્લ નથી; સાધારણ અક્લ પણ નથી.
કુંકી ખાવું-ખેસવું, ઉડાવી દેવું (ધનમા-
લ.) ભોર મૂકવું; વાપરી નાખવું; ધનમા-
લનો ઉપયોગ કરી લેવો.

“ વળી હુંડીઆમણ આપવું પડે અને
ખેચાર મહીને રૂપિયાનું ટેકાણું પડે
તેવામાં જે કદાચ કુંકી ખેસે તો
શાસ્ત્રાય ધવલાયચ.”

અક્ષરાક્ષસ.

કુંકી ખાળવું-મૂકવું-દેવું-નાખવું, (મડ-
દાને) દહનક્રિયા કરવી.

કુંકીને ફાકો મારે એટલીએ નથી, મત-
લબ કે જરા પણ અક્લ નથી.

કુંકે ફાટવું, ડર ખાવો; (કુંકવાદથી ખીવું;
કુંકના ડરથી છેક ચોંકી ઉઠી અકળાવું.

આ મહા બળવાન-સત્તાવાન માણસને
લાગુપાડવામાં પણ વપરાય છે. જેમ,-

“ જેની કુંકે પર્વત ફાટે, આભ ઉડળ
માં ભરતા; જેની ચાલે ધરણી ધ્રુવે, તે
નર દીકા મરતા.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ કુંકે પર્વત ફાડતા; કંઠણ વળુ સમકાય
ખખ્યા કાળના ખપરમાં, જે જણુ તેજ્ય”
કાવ્યકૌસ્લમ.

કુટલી બદામ નથી, (વડોદરા વગેરે કેટલેક
ઠેકાણે હજી સુધી બદામનું ચવણુ છે. એ

બદામ ખૂવા જેવી હોતી નથી તો પણ
તે જે આખી હોય તો વ્યવહારમાં નમે છે
અને એવી બદામોથી કંઈક ખરીદી કરી
શકાય છે; પરંતુ પૈસાને બદલે બદામ જો-
ઈએ તે નથી તેમ આખી જોઈએ તેને
બદલે કુટલી પણ નથી! મતલબ કે નાણાંના
ચલણમાં સમ ખાવાને નથી) આ પ્ર-
યોગ અતિશય ગરીબાઈ દર્શાવતાં વપરાય છે.)
પૈસા ટકામાં કાંઈ નથી; સમખાવા પૈ-
સા નથી.

“ વળુ છાડ નહે મને તવ દીઠી, કા-
ડી કુટી હાયમાં. ” બોળે મહત .
કુટી બદામનું, વિસાત-ગણતરીમાં ન લે-
વાય એવું; હલકું; પાછું; હલકી કિંમતનું.
કુટેલા કપાળનું, ઘણું તુકસાન ખમનાઈ;
દુર્દશામાં આવી પડેલું; ભાગ્યહીન; બેન-
સીખ. જેને ઈચ્છેલી વસ્તુ પ્રાપ્ત ન થતી
હોય અથવા જેની લાંબા વખતની આશા-
ધૂળ મળી હોય એવા માણસને વિશે બોલ-
તાં વપરાય છે.

કુટેલા કાળજાનું, ખખડદારી વિનાનું; શુદ્ધિ
કે જ્ઞાન વિનાનું, ચલિત-નજણું.

૨. યાદ ન રહેતું હોય અથવા વારંવાર
મૂની જતું હોય તેવું.

“ તેનો ઉપરનો દેખાવ રૂઢ અને સભ્ય
છતાં ભાઈસાહેબ અંદરથી કુટેલા કાળ-
જના જણાય છે.”

અરેબિયનનાઈટસ.

કુલ આપવું, અટકાવ આપવો. (સ્ત્રીને-
લાક્ષણિક)

૨. આશા બંધાવી. (જાડને પ્રથમ કુલ
આવ્યા પછી ફલ આવે છે તે ઉપરથી)

કુલ ગુપ્ત છે, (કુલ ગુપ્તનાર કુલના સુવા-
સમાં દહેર ખાઈને કરે છે અને તેથી તે
પડતાં મૂકી ખીજી કામ કરવામાં ચિત્ત
લાગતું નથી તે ઉપરથી)

કામધંધા હોવા છતાં નકામું

એસી રહ્યું હોય અથવા હડીને કામ કરતાં કંટાળો ખાતું હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં એમ કહેવાય છે કે 'હડને, શું કુલ થયે છે ? તે કામ કરતો નથી.'

કુલધાર વહેવાર ચોખ્ખો-ધણા રૂપિયા ધીરાય એવો વહેવાર.

કુલફટાકીઓ, હાડકાને રંગીલા ખાણસને વિષે બોલતાં વંપરાય છે. ફક્ક; ફાંકો; છેલ; છેલખટાઉ.

“કુલફટાકીઓ ને ફાટમાં છાણું,

ઘેર આવે ત્યારે કહેડું કાણું.”

કહેવત સંગ્રહ.

કુલની પાંખડી, નજીવી દશણા-બેટ.

‘હું તો મારે કુલની પાંખડી મૂકી પગે લાગીશ.’

કુલને ઘોડે ચઢવું, મિથ્યાડંબર રાખવો; ખાલી દમામ-અપકો બતાવવો; ફાલી મોઢાઈ દર્શાવવી.

“તે પરાયા લોક આગળ તો પોતાનો ડાળ દમામ કાયમજ રાખતો. કોઈ બહારનું આવે કે તુરત પાંચ દશનું ખર્ચ કરી નાખવા કુલને ઘોડે ચઢે.”

કોતુકમાળા.

કુલીને ટેટા થવું, (આંખો) દરદથી કોઈ વખત આંખના ડોળાની આસપાસ સજી આવે છે ત્યારે આંખો કુલીને ટેટા થઈ એમ કહેવાય છે. ૨. ટેટાની પેઠે કુલવું-વધવું. (વસ્તુઓ)

કુલીને ટેટા થવો, (ઈસપતીતિમાં ટેટા અને બળદની વાત છે તે ઉપરથી જ્ઞા પ્રયોગ નીકળેલો જણાય છે. એક ટેટા પાણીમાંથી બહાર નીકળી જમીન પર ફરતો હોતો તેવામાં એક બળદ તેની પાસે આવી ઘાસ ચરવા લાગ્યો. બળદને પાસે આવેલો જોઈ ટેટા ગભરાયો અને પોતાની માને કહેવા લાગ્યો કે મા, મા, મેં એક

એવું પ્રાણી જોયું કે ખરેખર, બહુજ મોટું; માએ પોતાનું શરીર કુલાવીને પૂછ્યું કે જો આવડું હતું ? અમ્યાએ જવાબ આપ્યો કે ના એથી મોટું; મસ કુલાવીને પૂછ્યું તો કહે ના, એથી તો બહુજ મોટું; ફરી વિરોધ કુલાવ્યું તો કહે હજી પણ મોટું; વળી એટલે સુધી કુલાવ્યું કે આખરે પેટ ફાટી ગયું ને ટેટાની મા મરણ પામી. આ ઉપરથી અથવા તો ટેટા પાણીમાં ડુલે છે-મોટા થાય છે અને તાન પર આવે છે તે ઉપરથી) પોતાનાં વખાણુ થયેલાં સાંભળી મગર થવું અથવા ખુરા

ખુશ થઈ જવું.

૨. ગળું તપાસ્યા સિવાય મોટી મોટી ફાળો બરવી.

કુલીને ફાળકો થવું, કુલણુની પેઠે મગર થવું-(માણસે)

૨. આનંદમાં ગરક થઈ જવું; ખુશ ખુશ થઈ જવું.

“અરે ટોળી, એટલી વારમાં એટલું શું શીખ્યો, કે કુલીને ફાળકો થયો?”

પ્રતાપ નાટક.

કુલીને ફાળકે ચઢવું પણ બોલાય છે.

કુલીને ટેટા-ટેટા થવો એટલે વધીને ટેટા જેવું થવું (વસ્તુઓ.)

કુલે વધાવવું, (કુલેથી વધાવવાની પેઠે કા ધનો ખરા અંતઃકરણથી-આત્મરતાથી આ-દરસત્કાર કરવો.

કુલેકું ચઢવું, (છોકરાને પરણાવતી વખતે ચઢે છે તે ઉપરથી વાંકામાં) ફરતી થવી; બેઆખર થવી; વરઘોડે ચઢવું.

ફેરફારનામાં પડવું, રપેડીમાં આવવું; નકામું અથડાવું; ટીચાવું; અર્થસિદ્ધિ ન થાય ને ફાલી અથડાયાં કરવું. (માણસે)

૨. જટ નિકાલ ન થાય એવા ગોઠાણ

માં આવી પડ્યું. (કામ)

ફેર પાઘડી બાંધવી, બોલીને ફરી જવું;
બોલેલું તોડવું; વચન બંગ કરવું; આંકું
બોલવું.

૧. સામા થવું; સામા પક્ષમાં ફરી
જવું.

૩. ખોટી ટેવમાં પડવું.

“આવી રીતે લાલ્ચિયાભાઈએ ફરીથી
પાઘડી બાંધી અને એક બેસ આપવા-
માંથી પણ સટકી ગયો.”

કૌતુકમાળા.

ફેરા ફેરવા, (વરકન્યાએ.)

“કન્યા પાછી મજે તેજ દહાડે તાબડ-
તોબ ચાર ફેરા ફેરવી આપીશું, મારે તો
કંઈ હવે ફરિયાદ કરવા નથી.”

મણિ અને મોહન.

ફેરા લાગવો, અધામણ થવી; ઝાડો થવો.

ફેલું પેસવું, (ફેલું-ફેલ-ચુંછળું, તે ઉપરથી
લાક્ષણિક) લપ થવી; ધુચ્છળ થવી. કોઈ
કામની અમુકજણ આવી ભરાય છે ત્યારે
કહે છે કે-

“મારે તો ફેલું પેલું છે”

ફેડી લેવું, દેવયોગ ને વખતે ને આવી
બને તે ભોગવો લેવું; માથે પડ્યું ઉઠાવી
લેવું. ‘સા સોલું ફેડી લેશે.’ ‘ઝાલું લાગ્યું
એ ફેડી લેશે.’

ફેડા ફેડવા, નિંદા કરી હલકું પાડવું; ચાંદ
કે હિંદ શોધી લોકોને કહી બતાવી ચરચા
કરવી.

“પાડાપાડોથીમાં ને ન્યાં ત્યાં તે ધન-
લક્ષ્મીના ફેડા ફેડે ને પોતાના ભાઈની પણ
નિંદા કરવામાં તે બાકો રાખે નહિ.”
બે બહેનો.

૨. બજારો કરવો; અંતરની કી

વરાળ કાઢવી; પોતાનું ચુપ્ત દુઃખ બ-
હાર કહી દેખાડવું—બહાર કરવું.

ફેડી ખાવું, (ફેલવું-ચુંદવું તે ઉપરથી)
ચુંદી ખાવું; નિંદા કરવી—ચરચા કરવી—
ચરચાવવું.

“છોકરો ત્રણ વરસનો થયો છતાં વિ-
વાદ થયો નથી તેથી લોકમાં વાતો ચાપ
છે, અને બેરાં અને ફેડી ખાય છે માટે
હવે તો ગમેતેમ કરીને ફેડાણા શોડવું
માથું ઝીલી લેવું જોઈએ.”

બે બહેનો.

(ઉપરનો ભાગ રહેવા છતાં અંદરની
માલમતા કાઢી ખાવી એ તેના મૂળ અર્થ
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ)

૨. ફેડની પાસેનો પૈસાટકો ધનમાલ કાઢી
ઉઠાવી ખાવો; પૈસા ટકા લઈ લેઈ
વિત્ત વગરનું કરવું

“લેણદારો બહુ બુદ્ધિમંત્રી છે, તેઓ મારે
વ્યાજ લઈ ભોળા લોકોને ફેડી ખાય છે
અને તેમની ખાવમાલી કરનાર એજ વેપા
રીઓ હોય છે.”

૨. કા. ઉત્તેજન.

ફેડા ફેડી જવો, બલા જવી; અડચણ
મટવી; ખીણ ટળવી; ફેડા રૂપ નડતર ટ-
ળવું.

૨. ખટખટ મટવી; સંશય જવો; વહે-
મ ટળવો.

૩. નિકાસ થવો; લાંબી ચુંચાચુંચ
ટળી સમાધાન થવું; ફેડા થવો.

૫

અંસી બળવવી, (અંસીના આકારની બું-
ગળી લઈ દેવતા કુંકવો પડે છે, તે ઉપર-
થી ખાવા કરવું; રંધવું (મનકમાં.)
એરલી બળવવી પણ બોલાય છે.

અકરકુંદી કરવી, અકરાની પેઠે હરખમાં
નિષ્કાળજીથી જેમ ફાવે તેમ કુધાં કરવું;
તાગડધિલા કરવા; તોફાન કરવું; મસ્તી-
માં આવવું.

અકરી જેં યઈ જવું, અતિશય ગરીબ-સા-
લસ યઈ જવું. જે પ્રથમ ક્ષમધુમિયું ને
ગરબડિયું હોય તે પાછળથી ધીમું ને વિવે-
કી યઈ જાય તેને વિષે બોલતાં વપરાયછે.
(અકરી જેં જેં એમ બોલે છે તે ઉપર-
થી.)

બગલગત, ભકિતનો ઢોંગ કરનારો; બહાર-
થી સાધુ દેખાતો પણ અંદરથી કપટ
રાખનારો પુરખ; ઢોંગી; ભગત પેઠે જ્ઞાન્ય
ધારણ કરી સ્વાર્થ સાધી લેવાની બેગવાઇ
બોળનારો.

બગડે જે થવું, ખરાબ થવું; બગડવું (અં-
ને.)

બગલ લાવાર્થી, (કોઈ એક જગોએ અનેક
પ્રકારનાં જળચર પ્રાણીઓથી ભરેલું એક સં-
રોવર હતું ત્યાં આગળ એક બગલો રહેતો.
હતો. તે ઘરડા ચંચો તેથી તેનાથી માછ-
લાં પકડી શકતાં નહોતાં તેથી તે બૂખે મ-
રવા લાગ્યો. તથા સરોવરના કાંઠાપર બે-
સીને મોતીના ઢાણા સરખાં આંધુનો પ્ર-
વાહ પૃથ્વી ઉપર રેડવા લાગ્યો. એવામાં
એક કરચલો અનેક જાતનાં જળચર પ્રાણી
ઓ સહિત તેની પાસે તેના દુઃખથી દુઃખી-
યઈ આદર સહિત તેને પ્રજ્ઞવા લાગ્યો કે
મામા, આજ કેમ તમે કાંઈ ખાવા પીવા-
નું કરતા નથી અને કેવળ આંખમાં આં-
સુ આણીને નિસાસા નાખતા કેમ બેસી

રહ્યા છો? તે બોલ્યો, દિકરા! તેં બરોજર
નિરીક્ષા કરી છે. મને મત્સ્ય બદલાય કરવા
માં અત્યંત વૈરાગ્ય થયો છે, હવે હું બક્ષ
કર્તા વિના એની મેળે આ દેહ નાશ પામે
ત્યાં સુધી આ સરોવરને કાંઠે તપ કરવા
બેઠો છું ને તેથી મારી પાસે આવેછે તે મ-
ત્સ્યને પણ હું ખાતો નથી. કરચલે
ખીખું જળચરને બગલે કહેલી વાત
જાહેર કરી, તે ઉપરથી સઘળાં પેલા
બગલાનો વિશ્વાસ કરી તેની પાસે આવ્યાં
અને સૌ તેની આસપાસ વીંટાઈ વળ્યાં.

બગલો પણ દુષ્ટ વિચારથી અતુકમે એ-
ક એકને ખીક ઉપર ખેસાડી તે જળાશ-
યથી થોડેક દૂર શિલા હતી તે ઉપર જઈને
પછાડવા લાગ્યો અને પછી પોતા-
ની ઈચ્છા પ્રમાણે તેમનો બક્ષ કરી જઈ
પાછો ફરીને પેલા જળાશયને કાંઠે જતો
અને એવી રીતે પોતાની જીવિકા ચલાવ-
તો હતો તે ઉપરથી,

બહારથી સાધુવૃત્તિ દેખાડતો પરંતુ અંદરથી
સ્વાર્થ સાધી લેવાની વૃત્તિ રાખનારો; બગ-
લાના જેવી મનમાં મતલબ રાખનારો; સ્ત-
બ્ધ-સ્ત્રમ યઈ સ્વાર્થ તાક્યો કરનારો.

બગલમાં મારવું, બગલમાં રાખવું. (ચી-
બડે, જેમ, 'પોણું બગલમાં માર.'

બગલમાં ઘાલી ઉડી જવું, હેતરીને સ-
ટકી જવું; ન ગણકારવું; તુચ્છ ગણી કા-
લવું.

"એ ગુણવંતરાય તો તમને અને અ-
મને બગલમાં ઘાલી ઉડી જાય એવો છે."

બગલમાં રાખવું, પાંખમાં ઘાલવું; શરણે
આશરે રાખવું; હુંક આપવી; સંભાળવું;
જાવામાં રાખવું; સુખમાં રહેવાને આશરો
આપવો. 'હું એને મારી બગલમાં રાખી-
શ.'

બગલમાં હોયું, પોતાની શક્તિ કે દોષમાં
હોયું; કબજામાં હોયું

૩. સંભાળ નીચે હોયું

“એ ભારી બગલમાં છે”

બગલમાંથી વાત કાઢવી, નવીન-અક્ષ-
થી બનાવીને વાત કે ગપ દોઢવી; ધૂણે
ખૂણે બોયરેથી-ઉઠગ વાત કાઢવી

બગલો ઉઘાડી થવી, પૈસા ટકા વિનાનું થ-
વું; સાફ થવું, પાસે કાંઈ સાચવવા જેવું
ન રહેવું; માવમતી ઉડી જવી

૨. છુટા થવું, કાંઈ કામમાંથી મોકળા
થઈ જવું; નિરાત થવી.

બગલો ઉઘાડી મૂકવી, શરમ વેગળી કરવી;
કાંઈનો દંપકો કે કંઈકની દરકાર-કાળજી ન
રાખવી; આખર ગજવામાં ધાવવી

બગલો ઊઘી કરવી, (એમ કરી પાસે કાં-
ઈ નથી એમ બતાવવું, તે ઉપરથી) દે-
વાળું કાઢવું, શંખ ટુકવો, પાસે નથી એ-
મ કહી છુટી પડવું, છુટા થવું, નાદારી
બતાવવી

બગલો ફટવી, રાજ રાજ થઈ જવું, દર-
ખાઈ જવું (અનાય લોક દરખામાં એ પ્ર-
માણ કરે છે તે ઉપરથી)

બગલો દેખાડવી, દેવાળું કાઢવું, પાસે આ-
પવાનું કાંઈ નથી એમ જણાવવું.

બગલો પાવશ બેઠો, (ચોખ્ખામાં બગલો
એક ઠેકાણે રિયર બેસે છે અને લાગ
આવે છે કે, તરત માછલાને પકડી લે છે તે
ઉપરથી) હમ અને દાંભિક પુરૂષને નેહને
લોકો કહે છે કે-“બગલો પાવશ બેઠો છે.”

(પાવશ-પ્રાણ-વર્ણકોળ)

હાક કૂંચો હમોરે,

બગલો પાવશ બેસી.”

હમવા માંડ્યું ઠીક કરીરે,

પાકી નવ નેહ પેથી ” (૮૬)

ધીરેબક્ત.

૨. દેવાળું કાઢવું

બગી ફાટવી, (બગી-મરાડી ચઘળો=જેવું,
એ ઉપરથી દષ્ટિ અને તે ઉપરથી) યુ-
સ્મો ચડી જવો; મરતીમાં આવવું, આંખ
ફાટવી.

બગડી પહેરવી, ઓની પંક્તિમાં આવવું.
બારે કોઈ માણસ ઓની પેઢે ધરમાં ધલા-
ઈ રહેતો હોય અને મરદની કોઈ શક્તિ
ધરાવતો ન હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતા
વપરાય છે કે ‘બગડી પહેર’ એ સિવાય
કાંચળી પહેરવી, ધાધરી પહેરવી, ચૂડીઓ
ધાલવી વગેરે અનેક પ્રયોગો એ અર્થમાં
વપરાય છે

બંગાળી વાગવાં, ખાલી થઈ જવું; વપરા-
ઈ જવું; ખૂલી પડવું; શખ વાગવો. ‘લ-
રમાં બંગાળી વાગે છે.’

બંગાળી હંગ, (બંગાળાના લોક હમ ગણા-
ય છે તે ઉપરથી) આહુ અવળું સમજાવી
કે બૂલધાપ આપી ધનમાલ લઈ લેનારો પાકો
હમ; હંગ કરનારો; ઉપરથી સફાઈ દેખાડી
અંદર ખાનેથી દગલમાજી કરનારો; પાકો
ધૂતારો ‘બંગાળી કાપદો’ એ બળાકા-
રના મબધમાં-અર્થમાં વપરાય છે

બચી ફાટવી, (બચી-ઓ. તુલકાર રપે)
બોલવાની શક્તિ ધરાવવી.

‘એની તો બચીએ ફાટતી નથી’ એમ
કહેવાય છે.

બંગાળી તોલ, બીજાઓના કરતાં વધારે જાનું
અથવા મોટું. (માણસ) ‘એનો બંગાળી તોલ
છે. (એ તોલ ગુજરાતના માધારણ તોલ
કરતા બમણો હોય છે તે ઉપરથી)

બટાશિયાર ઉડવાં, ખાવા- ખીવાનું કે ધન
માલ વગેરે વપરાઈ જવું; સરસામાન-
રાચરચીકું વગેરે ધરવાખરો કંઈ ન
હોવો.

બડકાં નાખવાં, જીજ્ઞા કરવા; તપકા કર-
વા; મિલજમાં બોલવું. (બડકાં-ફટકાં કાંઈ
મારે છે.તે. એ ઉપરથી)

“પહેલાં તો તમે એટલું એ ક્યાં કબૂત
કરતાં હતાં ને । નજરોઈની વાત નીકળતાં
જ બડકાં નાખતાં હતાં”

બડકાં હાંકવાં, ગપ દોકવી.

બડવો ઉઠાડવો, (બડવો, ઘટુકા ઉપરથી)
જનોઈથી સંસ્કાર પામેલા છોકરાને સાસરે-
થી રીત ગઈ વરવહુનો ને વરધોડા નિ-
કળે છે તે.

બડવો દોડાવવો, ઉપવિત (જનોઈ)નો સં-
સ્કાર થયા પછી બ્રાહ્મણે બાર વર્ષ બ્રહ્મચ-
ર્ય પાળવું જોઈએ તેને બદલે છોકરાને જ-
નોઈ દીધા પછી ચક્રા આગળથી નમાડી
મૂકવામાં આવે છે અને પછી તેનો મામે
પકડી આવે છે તેને બડવો દોડાવવો કહે છે.

બડવો ધૂણાવવો, (પૂર્વ ગૂજરાતના ડુંગ-
રી-અમર કોળીબીજ લોકોમાં) એ
લોક બહુ વહેમી હોય છે, માણુમ
માંડુ પડે ત્યારે, છોકરાં યતાં ન હો-
ય ત્યારે કે જીવતા ન હોય ત્યારે તેઓ
બાધા રાખે છે ને બડવો ધૂણાવે છે. એ
બડવા ગૂજરાતના બડવા નેમા હોય છે.
બડવા લોકો જીવલી ડાકેણ જાહેર કરે છે.
અને તે તેઓ માને છે. એ બાધા તેઓ
પોતાના ‘બાબા દેવ’ જને તેઓ મુખ્ય
દેવ ગણે છે તેની રાખે છે. -વિજ્ઞાન વિલાસ.

બડે જાઓ મહેરબાન, ઘણું જીવો અને
ચડતી કળા થાઓ વગેરેના અર્થમાં મોટા
રાજદારી કે શ્રીમંતના આગળ જોબદાર
એમ બોલે છે.

બલુશું કુંકું, (જ્યારે ગામમાં ટોરે પાઈવા-
નો હોય છે ત્યારે બલુશું કુંકું છે તે ઉપરથી
સાધારણ અર્થે)

૧ ટેર ટેર વાત ઉઠાડવી; જાહેર કરવું;
લોકો જાણે એમ કરવું.

‘ટેર ટેર બલુશું કુંકું કરે’ છે ૧

૨. વખાણ-પ્રશંસા કરવી; શુભ ગાથો
કરવા. ‘તું તો તારાંજ બલુમાં કુંકયા કરે છે.’

બત્રી આપવી, પ્રેરણા કરવી; ઉત્તેજન આ-
પવું; ઉત્ક્રેષ્ટવું; નવું જીવન થાય એવી તજ-
વીજ કરવી; સાંસણી કરવી. (બત્રી આ-
પવાથી જેમ જ્યોત પ્રજ્વલિત થાય છે તેમ
મામાનો જોરસો પ્રજ્વલિત થાય એવી યુક્તિ
રચવી તે ઉપરથી)

બત્રી ફાટવી, બોલવાની શક્તિ ધરાવવી;
જીમ ઉપડવી. (બત્રી=જીમ)

બત્રી લાગો, (મતલબ કે) બળી જાઓ;
સળગી જાઓ; દીસું રહે; ટળા; વાટકો.
કોઈ વસ્તુ પ્રત્યે બેદરકારી બતાવતાં એ
બોલાય છે.

બત્રીસ કોઠે જીવ, સઘળી તરફની સંબાળ-
ખડકારી, હોશીઆરી; ચોતરફની સા-
વચેતી; ચાનક, ખેપ કે ખંત; સર્વાંગે કાળજી
રાખવી પડે તે (વૃક્ષમાં થવાની ધારતીને
લેવે.)

બત્રીસ કોઠે દીવા થવા, અંતઃકરણમાં
અજાવાળું થવું.

૨ મટેલ-આતિની સહાઈ થવી; નિરાંત
કે આનંદ થવો, ખાટખાટ ટળવી; અ-
જાવાળું થવું; ઘટઘટમાં પ્રકાશ થવો;
તેજોમય-આનંદમય થવું.

(શરીરના બત્રીસ કોઠા છે તે ઉપરથી)
એક કોઠામાં બત્રીસ કોઠા, તેમાં રમે નાના
મોટા એમ એક કવિએ કહેલું છે.)

“સરદારમાને હવે બત્રીસ કોઠે દીવા
થયા, રજપૂતાણીનો હવે રંગ રંગો,
અને ઈશ્વરે કલ્યાણ વંશની લાજ રાખી”
યુ. જ્ઞાની વાર્તા.

“મહારાજ તમે મારા જીવના તરસ્યા છો
તો તે લીધા પછી નિરાંતે સુખ ભોગવજો,
હમણાંજ હું જઈ ગામડીયા પડુંછું એટલે
તમારે બત્રીસ કોઠે દીવા થવો.

મત્સ્યામાખ્યાન

અત્રીશી બતાવવી, અત્રીશી-અત્રીસ દાંતની હાર તે ઉપરથી) હસી કાઢું, ૨. ધમકી આપવી.

અત્રીશીએ ચઢવું, (અત્રીસદાંતની હાર તે અત્રીસી) દાંતે ચઢવું; દાંતમાં પેસવું; અચરહી નાખવાના પેચમાં આવવું; તુક્કાન કરવાની યુક્તિમાં ક્રમાંક; ચરચાવું; નિંદા થવી; વગેરે ચવું; લોકોમાં નહારી વાત ચાલે તેવી હાલનમા આવવું; ચરચા થવી.

“ હોરવાદી સર્વની અત્રીશીમાં ચડી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ શિવાજી પોને પણ દેગો તામે કરવાં ના લોભમાં પડ્યો હતો એટલે આજા મન્યમાં જગનૂની અત્રીશીએ ચરવાની નેની ખુશી નહોતી. ”

તારાગાથ

બહર કરવું, (વડાણ) બહરઆગળ કે બીજા કોઈ જગ્યાએ થોડા વખતને માટે લંગર કરવું.

બન બનકી લાકડી, એકમ કામમાં સ્વ-તંત્રપણે ચુંધાએના જુદા જુદા વિચારના અને જુદી જુદી લાગણીના માણસો આદિ-ફરતાની પ્રયોગ છે પણ વપગાય છે.

બનતી રાજા, (મં રાજા) બેઠ; મેળાવ; બતાવ; મેળ, મળતી પાતિ.

બંબ બમ્બવેલો, બંબ એટલે લડાઈનો ડોકો. બ્યારે લડાઈ થાય ત્યારે એ ડોકો વાગે છે તે ઉપરથી લાસણિક અર્થમાં.—

ટાકવું; માર મારવો.

“ કમાર—સંતેષનું આ નિરાકરજન થાય છે, બાઈ, એને વળી બાધા ને બંબ બમ્બવો. ”

મુદ્રારાસસ.

બંબ બાન્ટી આપવો, (જળ એટલે સા-પુ ને તે ઉપરથી વાકામાં) માર મારવો.

બંબ મદારેવ, બાબ કે બેની અને વિશે.

યે દરીને પુરખીઆ લોકો એ પ્રમાણે શિ-વજના સંબોધનમાં બોલે છે. (શિવજીની જામાંથી ગંગા નીકળેલાં તે વખતે પાણીનો એકદમ બમ્બ નેવો અવાજ થયેલો તે ઉપરથી અથવા મદારેવ રાખ ચોળીને રહે છે એમ કહેવાય છે તે ઉપરથી.) બંબ વાગવો, કોઈ નાણું ન હોવું; માલ મિલકત ન હોવી; ખાલી હોવું. (લાસણિક)

“ એના ઘરમાં તો બંબ વાગે છે ”

બંબે બંબ, બહારથી બપડાનું પણ અંદર કંઈ ન હોય તિવું; ખાલી; પોણું.

૨. અધિર—અભવરયા.

બંબે બંબ ઠોકવું, માન અટકળથી કહેવું; ગપ ચલાવવી; ખાલી—નિરાધાર વાત ફેલાવવી ૨. અધિર ચલાવવું.

બમ્બી બારશ, બેવડી પીય કે મુરકેલી; બેવડી માપાદાડ.

બરડો બેવડ વળી જવો, ધણા મનન મારથી બરડામાં ઇજા થવી—સીધું જીવું ન રહી ચડાવું.

બરડો બારે થવો, માર મારી બરડો દલકો કરવાની જરૂર પડવી; માર આવાનાં ચિન્હ બજાવાં.

બરબર થવું, ખલી રહેવું; ચર્ચરહેવું, ખુટી જવું; પાર થવું; નાશ પામવું, કપાઈ જવું. મરી જવું.

બરો મૂતરવો, (જર મુત્તરિયં તે ઉપરથી) ઉતરો મુત્તરિય અને તે ઉપરથી બરો મૂતરવો એમ અપભ્રંશ છે)

બેજગાઈ કે ધણા તાવથી ટોંચના ખુણા ઉપર મોઢાની લાગ નીનવંથી ચામડી ઉપર ચીલી દોઢોએનું ધર્ષ આવવું.

બજાગત બલે, કું બલેનો નથી ને મારે બજાગતી રસાર પણ નથી એવ અર્થમાં મેત્રાત્રી કે નિરાધારમાં જાણ્ય રેતાં વ-

પરાય છે. વળી મારી દૈવરાત, જૂલીરાત,
પિંતરાત, વસંતરાત નજી વગેરે એ અર્થમાં
બોલવાના અનેક પ્રકાર છે.

ખલિ રાજનો ગોર, ખલિ રાજના ગોર
શુક્રાચાર્યની પેઠે એક આખે કાચો હોય
એવા માણસને વિશે બોલવાં વપરાય છે.
બૈસયાં બેચયાં, હિસાબ માંડી વાળવા;
ખાતું માંડી વાળવું.

ખહાર છે તેટલો ભોંધમાં છે, મતલબ કે
તેનો મળ બહુ ઊંચો છે, બહુ લુચ્છો છે;
પહોંચેલી છુટી છે.

ખહાર જવું, ઝાડે ફરવા જવું; પાદરે જવું;
બાગેજે જવું; જંગલ જવું. આ અર્થમાં
ખહારજવા જવું પણ બોલાય છે.

૧. ફરવા કે કંઈ કામને અર્થે ઘરની
બહાર જવું.

ખહાર મારવો, ખીલી રહેતી ખુબસૂરતીનો
અચ્છો અનુભવ લેવો-મગ્રો મારવી.

ખહુ ચરાછનો કુકડો, લોકો બહુચરાછ મા-
તાને જીવતા કુકડા ચરાવે છે તેથી તે-
ઓની સંખ્યા બહુ વધી ગય છે અને દે-
વળની આસપાસ બન્માં કરે છે. આ કુ-
કડા મહિલા એકની વાત એવી ચાલે છે
કે-એક હિંમતવાન મુસલમાને તેને તળા
ખાધો, પછી તેનું પેટ ફાડીને તે જીવનો
બહાર નિકળ્યો.

“કુકડીઆ બોજત કિયા,
તળિયા તેલાં તાય;
મેં જાના ઘટમાંય,
તેં બોલાયાં બેચરાય.”

(રસમાળા)

એ ઉપરથી કાંઈ માણસ ખીજતુ લે-
હેલું આપે નહિ સારે એમ કહેવાય છે
કે—

“જેને તને બહુચરાછનાં કુકડાની પેઠે—

ઘઈ પડતું,” મતલબ કે એ પૈસા તને
પગવાના નથી તે ઉપરથી કહેલું મૂકે નહિ
એવો જે કહેચુદાર તે બેહેચરાછનો કુકડો
કહેવાય છે. ૨. બહુ બોલો; જાનો-છપો
ન રહે તે.

ખહુ જ ઘઈ (માથે), બહુ વી-ચું, ઘણું
કામ પડ્યું, અવધિ ઘઈ.

“નજો મોરાશીમાં વહી,
મમ્મા માથે બહુ ઘઈ.”

બોમ્બે બક્ત

ખહોજો હાથે, હાકપચે; છૂટે હાથે; ઉદાર-
તાથી, સક્રોચ પામ્યા સિવાય; મન મો-
કળું રાખીને.

“બેડ ખહોજો હાથે ખરચ કરનારા
હતા.”

સધરાજેસિંગ.

ખજતામાં ધી હોમતું, (ખજતામાં ધી
હોમવાની પેઠે) ઉમ લાગણી કે જોરસાને
વધારવાની તજવીજ કરવી.

ખજતામાંથી બૂકવું, ઉતારણથી લેટલો કા-
પલો ભેરાય તેટલો લેવો.

“હાસ ધીરા હરિ ભજ છે કુકો,
તમે ચતુર ઘઈ કેમ ચૂકો;
કંઈ ખજતામાંથી બૂકો,-
ચંચળ મન ચોર.”

ધીરા બક્ત

ખજાને ખાખ-ચૂનો ઘઈ જવું, અરેખાઈ,
ઈર્ષ્યાથી કાળજી બળી જવું; કોઈનું સારું
જોઈને મનમાં બજવું; અતિશય ચિંતા
ઘવી

“ખાકાનનાં ઉમટાં કામો તેનાથી જો-
ઈ શકાતાં નહિ તે નિકાળી બજાને ખાખ
ઘઈ જતો હતો.”

અરેમિયનનાઈટસ.

ખજેવે બારમું બેસે છે, બાજણોમાં બા-
રમા વરસ સુધી જનોઈ દેવાનો રિવાજ

છે—ઉપનયન સંસ્કાર સાં સુધીમા કરી ના-
ખવો જોઈએ. એટલી ઉમર સુધી છોકરું
નારું ગણાય છે, કારણ કે જનોઈ દીધી
એટલે તે બ્રાહ્મણમાં ખપે છે. તે ઉપરથી
‘હજી નાનો છું’ એમ બતાવવામાં એ
પ્રમાણે દરકાઈ જાતિમાં બોલવાની રીતિ
પડી ગઈ છે.

ખાંડો કુટુંબ, ખુશામતના ગીત—ગુણ ગાવા,
વખાણુ—પ્રસંશા કરવી.

“ જે ચાર ન્યુસપેરવાળાઓ રાજજીનાં
ખાંડો કુટે છે અને તેઓની પાસેથી પૈસા
ઝાકાવવાને ” * * *

ગુજરાતી.

ખાંધ છોડની વાત, એક એકના પેચમા
રમવાની વાત; ડાહ્યા અને અતુભવી માણુ-
સની મવાહ લેવી પડે એવી જે મુશ્કેલ
બાબત તે.

ખાંધણાં છોડવાં, (ખાંધણાં—અંધન ઉપરથી
સામે થતાં જે કેડ ખાંધી હોય તે છોડી
નાખવી, તે ઉપરથી)

નમ્યું આપવું; નમી પડવું, હારી થાકવું
સામે થવાની દિશત છોડવી.

ખાંધી દડીનું, બેડી બાધણીનું, બહુ નીચું
નહિ તેમ બહુ ઊંચું નહિ, બહુ બહુ નહિ
તેમ બહુ પાતળું પણ નહિ એવું.
(માણસ.)

ખાંધી બીડી (આખર), દાખડકુબડ જળ-
વાઈ રહેલી—ઉપાડી નહિ પડેલી આખર,
બારે બાર રજો હોય તે; બોપાણું ન ની-
કળ્યું હોય તેવી સ્થિતિ.

“ મદમાન—પરોણા આવે તેની પરોણા
આકરી ખરેખર કરવી ને ધરતી લાજ આ-
ખરે ખાંધી બીડી પણ ખરેખર રાખવી તેમ
જનાં પણ કાઈ જસ છે ? ”

કુંવારી કન્યા.

ખાંધી મૂઠી, સચવાઈ રહેલો બારેબાર; જ-
ળવાઈ રહેલો વકર.

‘ ખાંધી મૂઠી લાખની,
ઉધારે વા ખાય ’

કહેવત સંમત.

‘ આબો ત્યારે ખાંધી મૂઠી,
જમડા લેશે લૂંટી. ”

દ્યારામ.

ખાંધી લેવું, જનનંત્રાદિ પ્રયોગથી વશ
કરવું; વશીકરણ કરવું. ‘ તે રાંડે એના ધ-
ણીને ખાંધી લીધો છે. ’

૨. જવાળ દેતાં ગમરાય તેમ કરવું
અથવા પોતાનું બોલેલું પોતાનેજ
ફેરવવું પડે એમ કરવું.

૩. કબુલત—કરાવને વળગી રહે તેમ
કરવું.

ખાંધેલી કમ્બરનું, તૈયાર; ચચળ, હાજર,
બીડેલી દિશતનું, તત્પર, સજ્જત; કમ્બર
ખાંધીને તૈયાર થયેલું (કાઈ છાતીવાળું
કામ કરવામાં)

ખાંધો પગ રહેલો, નિરાંત વાળી લાંબા
વખન સુધી એકને એક જગાએ બેસેલું—
રહેલું, પગ ટકેલો, જાડી વાર નિરાંત થોભવું.

ખાંધ પકડવી, (લાક્ષણિક) ગદ્દ આપવી,
સહાય કરવું; લાંબો હાથ કરવો.

ખાંધ કંઠ્યાણી, (—કરવી) બીખી ખાવું. (ખા-
ઈ કંઠ્યાણી કરતો ફર.)

(‘ બાઈ, કંઠ્યાણી ફળે ’ એમ બીખી
ખાનારા આશીર્વાદ દે છે તે ઉપરથી)

૨. (કંઠ્યાણી એ શબ્દ ભોળા ચરિત્ર
વિનાની જીને માટે વપરાય છે તે
ઉપરથી) પુરુષાઈ વિનાનો, બાવલો;
કમાઈ ન શકે તેવો પુરુષ.

૩. ગરીબાઈ; સાધસાઈ
‘ ઘટેલું બાઈ કંઠ્યાણીએ આવડું નથી. ’

ખાઈ માણસ, બી જાત

બાકરી બાંધવી, મમત કરવો; વેર કરવું;
સામા યવું.

“અનમી નરો નમાવિયા,
બળિયાશું બાંધે બાકરી.”

અંગદવિદિ.

બાજરીઈ વધવું, (બાજરીઈ-બાજરીનું) હુંકું.
તે ઉપરથી હુંકાના નેવી માથે હળમત
વધવી અથવા હળમતના વાળ વધવા.
(મળકમાં)

બાજી જની-હાયથી જની, બુવો ખેત
બગડી જવો.

બાજી છતવી, જરા મજે તેવી રીતે કાઈ
કામ પાર પાડવું; ફતેહ મેળવવી; છત
કરવી; કાચી જવું; કામની સિદ્ધિ કરી
શેવી.

બાજી ધૂળ થવી-બગડવી, ખેલ બગડવો;
ધારેલી ધારણા ધૂળ મળવી; ધારેલો ખેત
નિષ્ફળ જવો; અવળા પાસા પડવા; આશા
ભૂંડું ચાલતુ કામ બગડી જવું.

“આ બાબતના સંબંધમાં કોઈને કાંઈ
સચના આપવા જોગ લાગતુ હોય તો તેમ
કરવામાં હવે ખીલકૂલ વાર લગાડશો નહિ,
કારણ કે બાજી બગડ્યા પછી કરો ઈલાજ
ચાલશે નહિ.”

મણિ અને મોહન.

બાજી હાયમાં આવવી, નશીબ અજમા-
વવાની ખરી તક આવી મળવી-હાય લા-
ગવી. છતની બાજી એટલે વિજયની આ-
શા અને હારની બાજી એટલે નિષ્ફળતા.

“અમાલ્યનો વધ કરવામાં પ્રકૃતિમંડળ
બળમળી ઉઠે, ને તેમ થતાં છતની બાજી
હાયમાં આવી કદાચ કથળી જાય.”

સુકારાક્ષસ.

૨ કોઈનું સાઈ કે માઈ કરવાનું પોતાના

હાયમાં હોવું; કોઈને હાયદો કે ગેરકાયદો
કરી આવવો તે પોતાની મરજીપર હોવું.
“તેની બાજી મારા હાયમાં આવી છે હવે.”

બાજી હારવી, નજામાં પડવું; નિષ્ફળ યવું;
પરામવ થવો; હાર ખાવી; ધારણા સિદ્ધિ
ન થવી; ઈન્છેનું નિષ્ફળ જવું.

બાજીયાકાર ગવાવા, ભવાડા થવા. (ઓઝામાં)
બાજીગરનું રમકકું; (ઉપરથી વસ્ત્રાભૂષણ
પહેરાવેલું રૂપાળું રેખાતું પૂતળું; તે ઉપ-
રથી લાક્ષણિક)

ચલણ વિનાનું; નચાવે તેમ નાચે-કદીએ
તેમ કરે એવું; નામનું; મરજી માફક
લેતું એવું.

બાટલી ભગત, દારૂ પીવાનુંજ ધ્યાન ધ-
રનારો; દારૂનો બચસી; જોને એકે દિવસ
બાટલીનું માથું ભાગ્યા વિના ચાલે નહિ તે.
બાટી નજરે જોવું, આંખ આડા કાન કર-
વાની ટિપ્પી જોવું.

૨. છાતું માતું ચૂપડાથી જોઈ લેવું.

બાજી વાગવાં, (કાળજમાં) મહેલોના શબ્દોથી
હૃદય મેદાઈ જવું; શબ્દશર વાગવાં; તી-
ક્ષણ બાપણથી કાળજમાં અસર થવી.

બાપ જન્મારે, બ્યારથી બાપે જન્મ આ-
પો ત્યારથી તે બાજી મુઠીમાં. ‘બાપ
જન્મારે દીકું હોય ત્યારે મજા કે ની?’

બાપદીકરાનું હોડું, તેમ ને બ્યારે બાપ દિક-
રાનું છે એટલે બાપ દિકરા જોવા રતેલ-
નાતો છે.

બાપનાં સિતાશિયાં, કંગાળ; લલુતાવાળાં.

૨. બલિવાર-દંગ વિનાનાં.

બાપના કુવામાં કુખી-મરવું; બાપદાદા-
થી ચાલતી આવેલી ખરાબ રસમ કે ખરા-
બ જોને વળગી રહી તુકસાન ખમવું.

બાપના બાપ પાસે ગયો, મરી ગયો. (તે
મરી ગયેલો હોયજે તોજ એમ કહેવાય છે.)

૨, ધણે દૂર જવું, નહીં ન પહોંચી
શરૂ એટલે દૂર જવું (લાક્ષણિક)
આપના આપ બોલાવવા, હા અને વખતે
આપની સહાય માગવી, આપના નામની
જૂમ પાડવી (દુખ પડે એટલા દુખ
યાય છે સારે 'આખરે' એમ કહી જૂમ
પાડવામા આવેછે તે ઉપરથી)

આપની આય મહીને, મનન કે તા
રામાં રામ, રામ દેવત ન હોય તો તારા
આપનો કે ગમે તેનો પણ આશ્રય ધરીને-
મદદ લઈને (કામ, કરજ, વગેરે માથે
સેવાના સમયમાં)

'ગાડા હોય તેને તેનું ગમતુ બોની
સમજવાય પણ આતો ડાહ્યા ગાડા ધણે
લા એટલે બે ત્યાચાહવાની બાધા લઈ ને
મ તમે કરો તેમ અમારે આપની આય
સાડી કરવું જ જોઈએ "

તપસ્યાખ્યાન

આપનું કરમ-કપાળી, મતલમ કે કઈજ
નહિ

"જીવરામ કહે-આ તરફ જુઓ, એ રહો
ચીજો દીવો રગસો મ્હે તારા આપનું કપા
ળ છે તે તરફ તો "

મિથ્યાભિમાન નાટક

આપનું તોવડું, (બારે મરી ગયેના મા
ણસને સ્મરણના બાગવા લઈ જાય છે ત્યારે
મરેલાનો સમધી હાથમા તોનડી લઈને
આગળ દોડે છે અને પાછળ ડાહ્યો ૨
ડતા રડના જાય છે રસ્તે જનારને એ તો
લડી ઉપરથી એમ જણાય છે કે કોઈનું
મડદુ આવે છે-એ તોનડી મેઘના મરણ
ના કે મોકાણના સમાચાર કહે છે તેમ
જે માણસને કાંઈ મિનઆવડતવાણ કામ
સોંપવામા આવે તે માણસને કે તે હાથમા
લે છે ખરે તો પણ બિનમાહીતગારીને
હાથે પાછળથી રડી કહે છે-નિમ્મજ યાય

છે તે ઉપરથી જ કાંઈ સાઈ કામ ન કરી
શરૂ તેનાને વિષે બોનાનાં વપરાય છે 'એ સા
જો શુ ઓસડ કરવાનો, આપનું તોલડું ?'
'શું કરવાના છે મોકાણ એના માપની' એમ
પણ જોઈ અથમાં બોલાય છે

આપનું છુટાડું, બનિવાર વિનાનું કામ
કરનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે

આપનો કોકો, આવડે છે એને એના બા
પનો કા મતલમ કે કાઈજ આવડતું નથી
આપનો છુટનાર, જોતિયમા છુટવાર નહુ
સક ગણાય છે તે ઉપરથી) કઈજ નહિ
'ત્યા જઈને શું કરી આવો તારા આપ
નો છુટનાર' એમ બોલાય છે)

આપનો લાડવો, (લાક્ષણિક) કાયદો-નફા,
લાભ, આપે મેળવેતો હક

'આપનો લાડવો દાંડવા છે અહીં આગળ
તે બેસા બેસા આવ્યા ?'

આફી ખાવું (લાક્ષણિક) નકામું-નિરર્થક
રાખી મૂકવું શાક કરજે, વધારી
આજે, આફી આજે, આફીને વધાર
કરજે ગેમ પણ બોલાય છે

આખરો ભૂત, વિખરાયલા નિમાળાવાજો
પિચિત્ર બિદામણો પુરૂ

અણુહિલપુરમા કરણુ રામની સ્ત્રી કૌના
રાણીને એ બામરોભૂત વળગ્યો હતો
આણુ શહેર એ ભૂતથી ત્રામ પામી ગયું
હવે હરપાજો કૌના રાણીના અગમ્યાંથી ભૂ
ત કાણુ તે વખતે બામરે પોતાનું વિકા
ળ સ્વરૂપ પ્રકાસ્યું હતું એ મૂળ માધવનો
બોધ હતો માધવની સ્ત્રી કરણુ બળાત્કા
રે લઈ ગયો હતો તેનો બચાવ કરવામાં
એનો રાણુ મરો હતો એ વેર વાળવાને
એણે મમરામની આરા લઈ ભૂતનું રૂપ
ધારણુ કીધું હતું એમ કહેવાય છે
કરણુસેલો

આમાશી વળગવી, ડાકણ વળગવી. (વાં-
કામાં-મર્મમાં.)

ખાયડીનું રાજ, જે ઘરમાં ખાયડીનું ચલણ
હોય છે તે ઘરમાં ખાયડીનું રાજ છે એમ
કહેવાય છે. ધર ૧૫ રાજ્યમાં પુરૂષ રાજ
અને સ્ત્રી એ પ્રધાન છે. રાજ નયગો હો-
વાથી રાજ્યમાં પ્રધાનનું જોર-ચલણ જેમ
વધારે યાય છે તેમ પુરૂષ પણ નયગો હો-
વાના કારણથી સ્ત્રીનો કારખાર ચાલે છે; આ
વાક્ય બહુધા જે પુરૂષ સ્ત્રીની સત્તાથી દ-
ખાઈ જાય છે એવાને માટે નિંદા તરીકે
વાપરવામાં આવે છે.

ખારણું કાણું કરવું, કોઈના ઘરમાં પ્રવેશ ક-
રવો. (ખારણામાં પેસતાં કાળો છાયો પડ-
પડવાનો સંકેત છે તે ઉપરથી.) આ પ્રયોગ
નકારમાંજ વપરાય છે. જેમકે, હું તેનું ખારણું
કરીજ કાણું કરનાર નથી એમ કોષ કે
ચુસ્તમાં બોલાય છે.

ખાર પાદશાહી, ખાર પાદશાહી જેવું સુખ;
મજા; નિરાંત; ચેનખાણ.

“કેટલીક અજ્ઞાન ખાયડીઓ તો રોવા
કુટવામાં લદાવો સમજે છે. નાતમાં
કોઈ મરો ગયાની વાત આવી કે ખાર
પાદશાહી ?

એ બહેનો.

ખાર બદરનાં પાણી પીધાં છે, જે પાણી
મુસાફરી કરી પાકે માહિતગાર, બુદ્ધિ-
શાળી, બહુચિત અને ધકાઈ ધકાઈને હોંશિયાર
યથો હોય તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ખાર આપની રેમ, કોઈ કામ એવું હોય
કે જેમાં બધાજ દુકમ કરનાર હોય અને
સાંભળનાર કે કરનાર કોઈ ન હોય ત્યારે
ખાર આપની રેમ ભરાઈ છે એમ કહેવાય
છે. મરાઠીમાં એજ અર્થમાં ‘ખાર બાઈની
ખેતી’ બોલાય છે.

ખાર મણુની ખાંજરી, (રૂપીઆની ખાર મ-
ણુના ભાવની ખાંજરી. મગવાથી વધારે મ

હેનત મણુની કરી રળવાની ચિંતા રહેતી
નથી તે ઉપરથી) નિશ્ચિંતપણું; ઉચાટ
વગરની સ્થિતિ; નિરાંત; મજા; સુખચેન.
(એને તો ખાર મણુની ખાંજરી છે.)

ખાર વરસનો ખેડો છું, શાસ્ત્રમાં ખાર
વરસ સુધી નાતું ગણાય છે. ત્યાં સુધીમાં
જે સંસ્કાર કરવાના તે કરી નાખવામાં
આવે છે. તે ઉપરથી ‘હજી નાનો છું’ એમ
બતાવવાને એમ કહેવામાં આવે છે.

‘એમનાં છોકરાંથી માઈ ધર શું ઉધ-
ડવાતું હતું? હજી તો ચુલસુંદરી ખાર વર-
સનાં બેઠાં છે? જો બિચારીએ પાપ કર્યું.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

ખાર વાગી જવા, આફત આવી પડવી;
પડતી થવી; સુખનો છેડો આવી રહેવો.
(ખાર વાગ્યા પછી સૂર્ય આયમંતો જાય
છે-પડતી દશાને પ્રાપ્ત થતો જાય છે તે
ઉપરથી)

‘તેને એવો ડર લાગ્યો કે-હવે આગળ
જતાં શું થશે તે પ્રશ્ન જાણે; કદાચ આ
પ્રસંગે આપણા પણ ખાર વાગી જશે’
અરેબિયનનાઈટ્સ.

“વજીર સમજી ગયો કે આપણા તો
ખાર વાગ્યા છે તો પણ ઉપર ચઢ્યો, ન્યારે
કોઈક કરી જોયું ત્યારે જણ્યું જણ્યુંને બે-
લતાંજોયા, આપડો વજીર તો આથી જીવ
જવાની ધારતીથી મુજબ લાગ્યો.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

ખારતું ચોથ, શું આવડે છે એને ખારતું
ચોથ, મતલબ કે કોઈ આવડતું નથી.

ખારમો ચંદ્રમા, કજીઓ; વિરહતા; વાંધા;
ધણેજ ધિક્કાર, અણુખનાવ. ‘મારે ને તેને
ખારમો ચંદ્રમા છે.’ (જન્મ નક્ષત્ર અથવા
હાલ સ્થાનમાંથી ખારમી ચાંચીમાં પેટેજો
બૃહસ્પતિ ધણો ગેરલાભ મુલ્યવે છે. આ
ઉપરથી ખારમો બૃહસ્પતિ પણ બોલાય છે.

દ્વાદશેતુ શશાકેચ,

મૃત્યુરેવન સંગમઃ

આમો ચતુ પથ્ય એવાજ અર્થમાં વપ-
રાય છે

આરણ્ય ટેકવાં-તોડી પાડવા, આંખીને ઉ-
પરાણી કરવી, તમારો કરવો (સેજુદારે)

“ જેજુના બાપ અને અસરાની કમાઈ
એટલી હોય કે ધરમાં વરસ દહાડો ઘણો
બરવો મુસ્તેલ થઈ પડે અને સેજુદાર
આવીને શેજ આરણ્ય ટેકે, ”

સાસુ વડુની લગાઈ

“ માગમારા તોડી પાડે,
મારા આરણ્ય જે,
માનો દે ને કરે રોજ રે,
તોડાન જે ” કાપર

માજલમ બત્રીસી

આરણ્ય તાળાં દેવાવાં, સસાનાશ જતુ, ન
સતાન જતુ, દેવાઈ જતુ પાછળ રહેનાર
ઘાઈ ન હોવુ, નિર્વંશ જવો

આરણ્ય દીવો રહેવો, બારે પાછળ કુળ
દીપક પુત્રની હયાતી હોય છે ત્યારે એવો
લવામા આવે છે વશ રહેવો

પુત્રનથી ધર ઉજળી રહેતુ ધરની કાર્તિ
છતી રહેવી

“ તારે આરણ્ય દીવેલ નથી રહેવાનો,
‘ માન મોહન મટ્યો આયુષ્ય અવસ્ય
ઘટ્યો, વશ વટ્યો, નહિ સાખ દીવો ’

અગદવિહિ

આરણ્ય બપોર ચઢયા, બારે કાઈ માણસ
સવારમા બહુ વાર સુધી પધારીમાં પડી
રહો હોય અને ઉડવાની કાળજી ધરાવતો
ન હોય ત્યારે સામો માણસ કહેશે કે અ-
લો ઉડને, આરણ્ય બપોર ચઢવાને ક્યા સુધી
પડી રહીશ

આરણ્ય બેસતુ, તમારા કરવા, આંખીને ઉપ-
રાણી કરવી, જગરસ્તીથી માંગવુ, કંઈ

માગવું લેવાને ભૂખ્યા તરસ્યા આરણ્ય બેસતુ,
લાંધતુ, ખોટી રહેતુ

“ ભાટ લોદો ધણું કરીને પોતામા લે
જુના ફરિયાદ સરદારમાં કરતા નથી, અને
કરે તો પણ વાણુયા પાસે લેવાનું શું હતું ?
તેથી તે તેને આરણ્ય બેઠો, અને ત્રણ દિ-
વસ સુધી તેણે અનન્ય લીધું નહિ ને
વાણુયાને અપવાસ કરાવ્યો ”

કરણધેલો.

આરણ્ય હાથી કુલવા, (પેસાદારને ઘેર જ
હાથી ખુતે છે તે ઉપરથી) ઘણું જ શ્રીમત
રોવુ, પુષ્કળ ઠાઠાઠા હોવો

‘ એને આરણ્ય તો હાથી ખુતે છે ! આ-
પણે એમના શા વાદ ? ’

આરદાન ભારે થવાં, મિલન વધવો ‘ એ
નાં આરદાન હોય બારે થયા જણાય છે ”
આરસ નાખવી, મરી ગયેલાની શ્રાવણીને
દહાડે સખીઓ તરફથી જે અપાય છે
તેને આરસ નાખવી કહેછે

આરસ હોવી, પહેલા દહાડાનું અપવામી હો
ધ બાંધેલ હોય તેથી શ્રમ થઈ શકે નહિ
તે ઉપરથી જે માણસ કામ કરવાથી કટા
જો ખાતો હોય અથવા જેને અશક્તિ-મુસ્તી
કે આળસ ચતુ હોય તેવાને વિરે બોલતા
વપરાય છે

‘ કામ કરવાની તો બારસો છે એને ’

આરસો બેસવી, (આરસ નાખવામાં આ
વેછે તે ઉપરથી તેવી દશ્ય પ્રાપ્ત થઈ હો-
ય એમ સાધારણ અર્થ) મોકાણ મગવી
અથવા તેના જેવી દુર્દશા થવી

‘ આરસ તો બેસેર,

ખાઈ બ્યારે મળે નહિ,

વારવાર એમ યામેર,

રે પત્નિ પામે જીવુ સહી રેક

ધીરોબક્ત

બારે દરવાજા ખુલા છે, નેને જેણી તરફ
જતુ હોય તેને તેણી તરફ જવાની જીજ છે

છું કરીને પ્રાચીન મોટા શહેરના કોઠને દરવાજા બાર હોયછે તે પરથી ગમે તે રસ્તે જાઓ, જવા દેવાની ના નથી એવા અર્થમાં બોલાયછે.

બારે દહાડા ને બત્રીસે ધડી, હરકમેશ; દહાડોરાત; નિરંતર.

“કેમ તું હવે ઠોઠી કરવાની રહેવા દેશે કે નહિ ? અને તો આ બારે પહોરને બત્રીસે ધડી સરખીજ.”

દિલીપરહસો.

“ધમકા નહું દે બારે દહાડા છપરો ને દુઃખ દર્શાવ કરશે એમ કેમ કહેવાય ?”

બે બહેનો.

બારે ભાગોળો મોકળો, સધળે—કોઠપણ રસ્તે જવાની છૂટી; બારે વાટ ખુલી—(સ્વતંત્રતા દર્શાવેછે)

બારે મહિતા ને તેરે કાળ, આખુ વર્ષ; હમેશાં; નિરંતર.

બારે મેહુ વરસવા, પુષ્કળ કમાણી થવી; સર્વ પ્રકારની શિક્ષા પ્રાપ્ત થવી. (શાસ્ત્રમાં મેધબાર વર્ણા છે તે ઉપરથી)

સુખનો—હર્ષનો દહાડો હોય ત્યારે કવિઓ અલંકારમાં એ પ્રમાણે લખેછે, મોતીનો કે દૂધનો વરસાદ વરસ્યો એમ બેરાં લગ્ન નખતે ગીતમાં ગાયછે, આકાશમાં અપ્સરાઓ નાચેછે, ગંધર્વો ગાન કરેછે, દેવ પુષ્પની વૃદ્ધિ કરેછે વગેરે અલંકાર હર્ષ કે સુખ દર્શાવનારા છે.

બારેવાટ કરવું, આડું તેડું ઉડાવી દેવું, અહીં તહીં ગમે ત્યાં વિખેરી નાંખવું; બહોળે હાથે ખરચવું.

બારેવાટ થઈ જવું, ઉડી જવું; ખપી જવું.
“જે જે પૈસા તેણે બચાવ્યા હતા તે જ બારેવાટ થઈ ગયા અને અત્રને અત્રે દાંતને વેર પડવા લાગ્યું.”

જનમદેનત.

બાવન વીર, સૈને પૂરા પડે તેવો, મહાબળીયો એવો ને કાઈ તે.

‘બાવનવીર નેવો બેઠો છું.’

બાળ બ્રહ્મચારી, જે પુરુષ કદી પરણ્યો ન હોય, ને જેણે સ્ત્રીની સોઝ જોઈ ન હોય તે (પુરુષ.) સ્ત્રી સંભોગ ન કરવો એ વ્રત પાળનારો તે. (મરણ સુધી કે કોઈ કામને અર્થ યોડી વાર પણ.)

બિંદુનો સિંધુ કરવો, અતિશયોક્તિથી વધારવું. (કવિઓમાં) જુજ બાબતને વધારી તેને મોટી અને અગત્યની કરીને યાપવી.

બિયાબારની પ્રીત, બિયાબાર એટલે બે અને બારનો જોગ. બિયાબાર જેમની જેમની વચ્ચે હોય તેમને સારો બનાવ હોય નહિ એ પ્રસિદ્ધ છે. બે બારને ખાંચ એવું પંચાંગ જોનારા જોશીઓ કહેછે તે ઉપરથી અણબનાવ; સામીપ્રીતિ; દેખ.

“તમારે તમારા સ્વામી સાથે બિયાબાર છે.”

સસમાભાખ્યાન.

બિયાબારની પ્રીત રાખવી અગર બિયાબાર રાખવું પણ બોલાય છે,

દ્વિદ્વાદશે ચ દારિયં

નવમે પંચમે કલિઃ

શીખ્રબોધ.

બિલાડાં આવવાં, આજે બહુ મેશ આંછ બિલાડાના જવો બચ્ચો હોય તેવાને માટે મરકરીમાં એમ બોલાયછે.

બિલાડી જેવી આંખ, માંજરી આંખ. બિલાડીનું બચોબિયું, બિલાડી જેમ પોતાના બચ્ચાને મોંમાં ધાલી અહીંથી તહીં ને તહીંથી અહીં મૂકેછે તેમ કાઈને વસ્તુને સાથે ને સાથે રાખી સાચવ્યાં કરવું હોય તે.

‘ચાલો કરીએ પચારીઓ, મુક તારું બિલાડીનું બચોબિયું ડેકાણે.’ અદ્વૈતશસ્ત્ર.

મિલાડું તાણવું-ખેંચવું, ડાંધું ધાણી વગર લોચે કે વગર સમજે કાગળપર મિલાડીના પૂછડા જેવી ગટર પટ્ટર ઉતારવો સહી કરેવી.

“ બપોરે ખુદ્દિખન આવે ત્યારે રાણો કઠાવે કે ચાલતું કરો, હું આવું છું; આખરે આવે તે કાગળપર બે મિલાડાં તાણી આપે. ખુદ્દિખન સૌ જોવાં કરતો ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

બી ઉગી નીકળવું, સારી રીતે ફાયદાકારક નીવડવું; સારેરસ્તે કાઈ વપરાયાથી લાભ થવો; મહેનત ફળવી, પ્રમાર પામવો; જય થવો, ફતેહ થવી.

બી મોડવું, પાયો ઉમેડી નાખવો, નાશ કરવું; સમાપ્તિ આણવી.

બી રોપવું, મૂળ ધાલવું; પાયો નાખવો.

૨. પગ મૂકવો-માંવો; (જગો કે કામમાં) દાખવ થવું

બીકણુ મિલાડી, મિલાડીના જેવું બીકણુ; દીયકાર; છાતી-હિંમતવિનાતુ (માણસ); એ એક વડે તો હું સોને બારે છુ પણ તારાજેવા બીકણુ મિલાડીસાથે જવું એમને જોઈ લાગે છે ”

અક્ષરાક્ષસ.

“ કીક છે સારે પણ બાપાનજે સારે? ”

અક્ષા ? આવા બીકણું મિલાડા તો કાઈ ના દોઢા ! ”

સરસ્વતીચંદ્ર

બીડનો કુતરો, જે માણસ પોતે ઉપયોગ ન કરી શકે તો હોય તેવી વસ્તુને ઉપયોગ બીજાને પણ ન કરવા દે એવા માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે. (બીડમાં સુતેલો કુતરો દોરને માટે રાખેલા ઘાસની ઈચ્છા કરતો નથી તેમ જતા કાઈ દોર ખાવાને આવતું હોય તો તેને પણ બસીને ખાતા અટકાવે છે એ ઈસપનીતિની વાત ઉપરથી આ પ્રયોગ વાપરમાં આવેછે.)

બીંડુ ઝડપવું, કાઈ મુશ્કેલ કામ કરવાનું વચન આપવું; કાઈ સાહસ માથે લેવું; કાઈ સાહસ કામ કરવાનું માથે લેવાની છાતી ચલાવવી.

(પ્રાચીન કાળમાં બ્યારે કાઈ મોટું કામ કાઈ લાયક અને સાહસિકને સોંપવાનું હોય-છે ત્યારે રાજા પોતાના મુખેટાના સમૂદ-માં એક બીંડું નાખે છે તે સુચવેલું કામ કરવાની જેની છાતી હોય અને વચને બંધતો હોય એવો માણસ તે બીંડુ ઉપાડી કે ઝડપી લેછે અને પછી બર સમામાં પોતે એ બીંડુ ઉડાવી જાય છે તે ઉપરથી)

“ તે નામ સાર્યક મહિપતિ વાદ કીધું; બીંડુ કુબ્દેમ હણવા ઝડ ઝડપી લીધું, સંતોષ થાય નિરખી સુરને રાહુને, શાખાશ છે બહુ મહિપતિરામ તુને. ”

નર્મકવિતા.

“ આ કામ કંઈ હવું તે કાણુ કરે તેનો વિચાર કારભારીઓ કરવા લાગ્યા; રાજાએ મુખ્ય મુખેટાને બેઠા કરી પૂછ્યું કે આ પરાક્રમ કરવાનું બીંડુ કાણુ ઝડપે છે ? દરેકે કહ્યું કે એ હું માથે લેવાને રાજા છું ને તે કરવામાં મારા પ્રાણુ જશે તો ફતાય થઈશ. ”

વનરાજ ચાવડા.

બુચો કારભાર, સત્તા કે દબ્દબાવિનાનો કારભાર-અમલ; કંઈ કમાણી કે ઝાઝી પ્રાપ્તિ ન થાય એવો બેઠો રાજગાર; તે ઉપરથી ‘બુચોકારભારી’ પણ કહેવાય છે એ ખાલી ઢોંગ કરનાર, થોડેવા અને બઝાઈ-જોરે માણસોને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

બુદ્ધ મુંઝાડવી, અજ્ઞાન જેવા ગુણ દેખાડી પોતાના તરફનું-મતનું કરવું; આગ્ર અવળા પાટા દઈ-ચુકત પ્રયુક્તથી સમજાવી દેવું બુડકી મારી જવી, કામની વખતે વચમાંથી નાંધી જવું; જરૂરને પ્રસંગે બંધી જવું;

મોં ન દેખાડું; અદ્ભુત યર્ધ જવું; છટકી જવું.

બુદ્ધિનો પાથો, પડતી દશાની શરૂઆત; નમતી કમાન.

બુદ્ધિનું મુકવું (માથો), આળ-તહેમત મૂકવું. બુદ્ધિનવાર ધરવો, વિજ્ઞાના દશ અવતારમાં ને નવમો તે બુદ્ધિવતાર કહેવાય છે.

એ અવતાર કોઈ લીલા કરવાનો નથી પણ લીલા જોયાં કરવાનો છે તે ઉપરથી 'લાક્ષણિક ગ્રંથે' ચૂપ રહેવું અથવા કોઈ બોલ્યા ચાલ્યા સિવાય શુ થાય છે તે જોયાં કરવું.

બુદ્ધિ ઉગમગર, (પ્રાચીન કવિતામાં) બુદ્ધિશાળી, જાગૃત બુદ્ધિનું; તેજસ્વી, તીક્ષ્ણ બુદ્ધિનું

બુદ્ધિ ફરી જવી, અકસ્મત જવી યર્ધ જવી; જેમ્ને તે રસ્તે બુદ્ધિનો ઉપયોગ ન થયો, અવળા બુદ્ધિ થવી.

બુદ્ધિની ખાધ, સંપૂર્ણ બેવકુફ-મૂર્ખ; બેવકુફનો સરદાર (વાંકામાં)

બુદ્ધિનો આગળો, જુઓ 'અકસ્મતો આગળો.' (વાંકામાં)

બુદ્ધિનો સાગર-મંડાર, ઘણાજ ડાહ્યા અને બુદ્ધિશાળી માણસ, પણ (વાંકામાં) ઘણાજ મૂર્ખ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

"કુવાડે અંગને માડિયું કાપવા;

તોય બોલ્યા નહિ બુદ્ધિના માગરા."

બોલે બક્ત.

બુદ્ધિ છટકી જવું, ધારતીનું માથું ગભરાઈ જવું, ડરી જવું; પોતીયાં છુટી જવાં.

ખે આંગળ ચડે એવું, સ્પર્ધા-મમત-મદ વગેરેમાં ચડે એવું-ચડીઆવું; સારી નરમી ખતે જામનમાં વપરાય છે. 'રામ-સાસ, હીતસાસ કરતાં ખે આંગળ ચડે એવો છે.'

ખે આંગળ લરીને કાપો લઇશ, (નાક) ટેક ઉતારીશ; શોભા-આબરૂ એટલી ફરીશ.

૨. (જમ.) બોલનો ખંધ કરીશ, એમ બહુ લાંબી જામવાળાને વિષે બોલતાં ધમકી તરીકે વપરાય છે.

"બહુ બોલીશ તો ખે આંગળ લરીને જામ-જ કાપી લેઇશ."

ખે આંગળ સ્વર્ગ ખાકી છે, ખુશીમાં આવી જવાંથી-હરખથી પુલકાઈ જવાથી હલકુ હલ જની જર્ધ મન હવામાં જા-ચામાંજિંચું એટલું તો ગગન ઉપર જઈને રમે છે કે જાણે તેને તે વેળા સ્વર્ગ ખે આંગળ ખાકી રહી ગયું હોય એમ લાગે છે, તે ઉપરથી 'તેને હવે ખે આંગળ સ્વર્ગ ખાકી રહ્યું છે' એમ સ્વર્ગના સુખનો દહાડો પાસે આવ્યો હોયની એમ માનનાર અતિશય મગર-મર્ષિષ માણસના વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ખે કાન વચ્ચે માથું ફરીશ, નાનાં જાળ-ફને ધમકી આપતાં એ બોલાય છે.

"આઘો રહે અહીંથી? એમ કેમ કરે છે તે? અથવા વસંતક, એના ખે કાન વચ્ચે માથું કર, જા એને પકડી પેલી મોકોડાની ફાડીમાં નાખી આવ."

તપસ્યાખ્યાન.

ખેકી જવું, ઝાંડે ફરવા જવું-(ઝાંકરાઓ ઝાંડે ફરવાની રમ્મ માગતાં ખે આંગળો મહેતાજીને બતાવે છે તે ઉપરથી)

ખે ધડીનો પરાણો, થોડી વારમાં આ ફાની જગત્ જોડીને ચાલ્યા જનાર-મરી જનાર માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

"હવે એ આ જગતનો ખે ધડીકાનો જ પ્રાધુર્ય છે."

પાચાળી પ્રસન્નાખ્યાન.

(મરનાર માણસ હવે થોડા વખત જીવવાનો છે એમ ધારી તેના સંબંધીઓ

તેને થોડા વખતના પડોણા તરીકે સમજી
તેની સારી સેવાચાકરી કરે છે અને તેના
પર મમતા રાખે છે તે ઉપરથી)

બે છવવાળી, (એક પોતાનો અને બીજો
ગર્ભનો એમ મળીને બે તે ઉપરથી) ગ-
ર્ભવંતી, ગરોદર; ગર્ભિણી; દહાડાવાળી.
(સ્ત્રી)

બે તરફની ઢોલકી વગાડવી, ઢોલકી વ-
ગાડવી જુઓ

બે દાણા અકકર નથી, મતલબ કે અકકર
બધી વેરાઈ ગઈ છે—જરાપણ અકકર
નથી. “બે દાણા નથી” એમ એકઠું પણ વ-
પરાય છે

“બે દાણા તો છે નહિ ને ગિખાગણ
દેવા આવ્યા !”

ભાગિની બૂધણ

બે ધારની તરવારે રમવું, બે તરફથી ઢો-
લકી બજાવવી, બે તરફ તરફ ઢળી
પડવું.

“બરોબર, પણ એના ચાળા સરત રા
ખજે, એની સાથે એવું ને આપણી સાથે
આપણુ માણસ યાવ બે ધારની તરવારે
રમે એવો એનો હાલ ધાટ છે ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

બે પેટ કરવાં, યુગ-દહ ઉપરાત જમવું,
(બે પેટ—બે માણસ ધરાય એકઠું ખાતુ તે
ઉપરથી.)

“ધાણધાર મુલકના જડભરત જેવા ક-
ષુખીએ તેવી રસોઈ સ્વપ્ને પણ જોયેલી
નહિ તેથી અચ્છો તણાદો માયો, બે પેટ
કરીને જમ્યો તે છેવટ તખ્ત યઈ હોયો ”

કૈલુકમાળા

બે બાપનું, છીનાળના પેટનું

“સાચો છગ સાચો ઉઠ, નર્દુ બોહ
તો બે બાપનોરે ”

(દયાશય)

બે ભાગ થવા, હરિકાર્થમાં છવી જવું; બ-
ળથી કે કળથી બમણું લેવું—કમાવું.

“બે વખતે હરામીના બે ભાગ થાય,
ત્યારે ગરીબોનો મરો જ થાય, તેથી આવ્યા
ગરીબ નજળા લોકોએ, સહેર છોડી પર-
દેશમાં વસવાનો નિશ્ચય કીધો. ”

કરણધેસી.

બે માથાં હોવાં, માથામા યુગ પવન બ-
રાવો મર્વિષ અને મગર માણસને વિષે
બોલતાં વપરાય છે

“કાણુ છે એ કુમારને રડાવનાર ” શું
તે બે માથાં ધરાવે છે ”

તપસાખ્યાન

બે માઠાં છે કે શું ? આપેલું વચન ન
પાળનાર અથવા બોલેલું ફેરવી નાખનાર
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે,

બે હાથે પાધડી ઝાલીને હાંકવું, વિચારી
વિચારીને—સાવધ રહી વર્તવું, કાંઈ હલશે
હરકત ન પહોંચે એવી રીતે જળવીને
ચાલવું

બે હાથ જોડવા, વીનવવું, આજીજી કરવી,
કાલાવાવા કરવા.

બે હાથે જમવું, સારી પેટે કમાવું, સારી
પ્રાપ્તિ કરવી.

બે હાથે પેટ ખતાવવું, જૂખ લાગી છે એમ
જણાવવું (સંકેત)

“કેટલીક વાર તો તેઓને પણ કડાકા
બેચવા પડે છે એવે વખતે તેઓ પોતાના
લેણદાર પાસે જઈ બે હાથે પેટ ખતાવી
ચોડુધણુ આનાજ આપવાને અરજ કરે
છે ”

(ર. કા. ૬)

બેકાં બેકાં ખાવું, રાજમાર વિના ધરમાથી
કાઢી અથવા કાઠીની મદદથી ગુજાર કરવો,
ઉપાગ વિના હોમ તે ખાયાં કરવું

૨ નિસંતે ખાવું

બેઠા થયું, સાગ થયું. (મંદવાડમાંથી)

" મનજી રોઠ મંદવાડમાંથી બેઠા થયા."

કુંવારી કન્યા.

બેઠાની ડાળ કાપવો, જે વસ્તુ ખરી ઉતાવળને અને જરૂરિયાત કામે લેવાતી હોય અથવા જેના ઉપર પોતાની સ્થિતિ નબત્તી હોય એવી આધારજીવ વસ્તુ ખંડિત કરવી અથવા એવા માણસનો ઉચ્છેદ કરવો.

"બહા માણસ, મેં તો યાપણ મૂકી છે; એમાં શું ખાધું પીધું છે? કોઈ ઉતાવળના વખતમાં અમારા જેવાના ધરખુશીઆના રૂપિયા કામે લાગતા તે હવે બેઠાની ડાળે શા માટે કાપે છે? અમને ગરીબને તો આપ "

કોણકમાળા.

બેઠી હાંકવી-ચલાવવી, ઠંડી મરકરી કરવી, અથવા નિરાંત ધરી ગમ્મત ખાતર મરકરીતા રૂપમાં બોલવું.

બેઠુ પાણી ચલાવવું, પાયા-આધાર વિનાની ઝાંસ હાંકવી.

૨. કોઈન જાણે એમ અસકથ બાબતની પણ સિદ્ધિ કરનાર પહોંચેલા માણસ તે વિષે બોલતાં વપરાય છે.

બેઠો હાથી, ઘેરબેઠો પોતાનું શુજ્જન નિભાવનારો; કંઈ પણ મહેનત કે ધંધો કર્યા સિવાય જેનું ભરણપોષણ થયાં કરવું હોય તે.

" રોઠની ખરી સ્થિતિ બહારના લોકના જાણવામાં ક્યાંથી હોય! બામું બામું તોએ ભર્ય, આખર બેઠો હાથી છે, એટલે પેદિ-ચોગત જેમને ઘેર કારભાર રહેતું તેમને ત્યાં છેકળ આવી રહ્યું હશે એવું લોકોના માનવામાં પણ ક્યાંથી આવે? "

બે બહેનો.

બેઠસી મારવી, ખરાઈ હાંકવી; પતરાજી કરવી.

" ડાઘાભાઈને નાત જતના કામની ગ-

તાગમ નહોતી, તેમ તેને એવી નાતો ગમતી પણ નહોતી, પોતાની બેઠસી મારવી તેને પસંદ નહોતી; વિધાકળાદિ કે રાજ-ક્રિય વાતોથી પારખ દ્રવણ અગળ એટલે તેને ભેંસના મોઢા આગળ ભાગવત જેવું થઈ રહ્યું. "

બે બહેનો.

બેઠીએ હાંકવું, એક બળદને ખીખ બળદની સાથે સવારથી સાંજ સુધી (બદલા સિવાય) હાંકવો તેને બેઠીએ હાંકવો કહે છે અને એવા બળદને બેઠીએ હાંક્યા બળદ કહે છે.

બેઠો પાર, (બેઠો-વહાણ) વિનય; કુતેહ; ડોકા; સિદ્ધિ; જરા મળે તેવી રીતે કોઈ કામ પારપડવું તે.

' બ્યારે ડાશીને ઘેર પાછી આવતી દીડી સારે એ વાત પરથી અક્ષાદિને અનુમાન કાઢવું કે બેઠો પાર છે, એક તો એ હતું કે તે જલદી પાછી ફરી અને ખીખું તેનું મ્હોં હસતું હતું. '

અરેબિયનનાઈટ્સ

બેઠો પાર કરવો એટલે હેતુ સાધવો; ધારેલો અર્થ પારખાડવો. (જેખમ બેઠીને પણ)

બેઠો વાળવો, બેઠો ખોસવો. (પ્રાચીન કવિતામાં.)

" સંભાળી બેઠો, વાળી બેઠો, વળે ગરપાદ.—"

દ્વાપરીકરણ.

બેતાળાં આપવાં, ચરખાં આવવાં; ઉમરમાં આવવાથી દ્રષ્ટિ બાદલી થવી. (બેતાળાસમે વર્ષે ચરખાં ધાલવાની જરૂર પડે છે તે ઉપરથી)

બેવફરનો ગેર-પાદરાહ-સરદાર, ધણાજ મૂર્ખ; મૂર્ખને દિમાયવી.

' હવે કેમ કરવું વાઈ? એટલું બોલી તે બેવફરનોગેર ચિંતાકાંત થઈ બેઠો, '

અરેબિયનનાઈટ્સ.

બેવડી પાંસળીનું, મળખૂત બાધાનું, ગડું,
માસમય. બેવડા કોઠાનું પછુ બોલાય છે
બેસક પડવું, રાગને લીધે દોરથી જાગા ન
થવાય

બેસક બેસવું, ન જામા થવાય એવી રીતે
બેસવું (અશમિતી)

૨. તુકસાન ખમતુ-યતુ

‘ એની તો બેસક બેડી અથવા એને

લા બેસક બેડી એમ બોલાય છે -

બેસતાં શીખવું, ચીઘણી બોપપર ‘પગ ન
ઠરતા સરખી જવો (હસવામા) લપસી
પડવું

બેસવું ઉઠવું, આવવું જવું (પ્રીતને અંગે)
રાણિજી શુભરાતથી આવ્યા પછી મે-
ના કંઈ તમારી પાસે બેસતી ઉઠતી જ-
ણાતી નથી. ’

બેસતો પાચો, મેળ, બનાવ, બનતી રાશ,
પાટાની પેટે જુકિતમંથ બરામર એકબેકના
વિચાર લાગુ પડવા તે.

‘ મારે ને એને તો બેસતો પાટો નથી
આવતો ’

બેસવા જવું, મરનારના મગાને લા શોક
કરવા જવું, ઉઠમણે જવું

૨. નાત જમતી હોય લા પાટે બે
સવા જતુ

બેસવાની ડાળ તોડવી, જેને જે વડે
શુભરાત આવતું હોય અથવા જે આધાર
હોય તેજ મૂખાઈથી હાથે કરીને શુભાવી
નાખવો (એક ગામડીએ ગ્રાડ ઉપર ચડીને
જે ડાળીએ બેઠો હતો તેજ ડાળી કાપતો
હતો, પણ એનામાં એટલી સમજ નહોતી
કે એમ કરવાથી તે જાતે જ પડી જઈશ
અને મને વામરો ! એ ઉપરથી) “આખો
તો મને મોટો આશ્રય છે, અને એની
નિમકદરાખી કરી બેમવાની ડાળ તોડું
એવો નીચ તથી ”

મહિમોદન

બેસામણ પડવું, બેમક પડવું

બેસી જવું, છછગીતી છેક પડતો દશામા
આવવું તેથી ઉતરું ‘જેતુ આવવું’

૨ દેવાણું કાઢવું (વેપારમા,) ખોટ
ખાવી

૩, જૂખથી (પેટ)

૪ (ઘર) નમતોન જતુ, નખોદ જતુ,
ઘર પડી બાગવું

૫ (દુકાન) કમાણી ન ચાલવી

૬ મળી જતુ (ગવ્યા-ગાન)

બેસીને સુકું, બેઈ વિચારીને ચાલવું પર્વતુ
કે જેથી પાઠળથી પસ્તાવું ન પડે

‘ બેસીને સુધએ તો ઉચની ન પડીએ ’

એ કહેવન છે

બેચો બેસવી, રડવા સારે બેરીએ આવીને
બેસે એવી અરાખી થવી, મોક્ષાણુ-મહારી,
મોટું તુકસાન થતુ, દુદશા થવી

(લાક્ષણિક)

૨ અશક્તિ હોવી ‘કામ કરવાની તો
બેચો છે’ એમ કહેવાય છે.

બેરક શાસ્ત્ર, (બેરાનું જૂઠું જ શાસ્ત્ર) ખરાં
પ્રચલિત રાત્ર નહિ પણ બેરા વહેમ અ
થવા રૂઢિમાં તણાઈને જે નિયમ લઈએ
‘હોય તે

બેકડાને મોને મરડું, બકરાની પેટે દાગ
રીતે તરત મરી જતુ, અસદગતિ થવી

“શુ કરવા માત્ર ધુણાવે છે ૪ સમજ
નાજુકડી ૧ બેકડાને મોને મારી જઈશ.”

(બેકડા—મકરાને મરતાં વાર નથી
નાગવી, કેમકે પ્રથમ દેવી આગળ બક-
રાનો ભોગ આપવામા આવતો હતો તેથી
જે બકર નજરે પડતુ તેને પડી લાવી
તેનો અત આજુવળા આવતો તે ઉપરથી)

બોલી પર કાકરો, ધણા સખત અમલ
તણે રહેતુ તે

‘બોચીપર કાંકરો મૂકીને કામ કરવું પડે છે.’

(ગામઠી નિશાગ્રમાં બોચીપર કાંકરો મૂકી ગુંદેગારને શિક્ષા કરવાની એક રીત હતી. છોકરાને અંગુઠા પકડાવવામાં આવતાં અને તેની બોચીપર કાંકરો મૂકાવવામાં આવતો, એ કાંકરો તેના હાલવા ચાલવાથી કદાચ ખસી જાય તો તેને ગોઠીથી સમઠ કરવામાં આવતી; તે ઉપરથી)

બોચી પૂર બેસવું, આમઠ કરી ભાગવું; ચાં પીને કામ લેવું; ઉપરીપણું રાખી હાથ નીચેના માણસો પાસેથી ખરાબર કામ લેવું, કામનો તગાદો કરવો

બોચી વધવી, જીભ વધવી, હઠ ઉપરોત બોચવાની છુટ થવી.

‘હા, હા, એક વાર તો તું પણુ હમર વાર કહીશ પછી ? હમણું હમણા તારી બોચી બહુ વધી છે મને તો એમ લાગે છે કે તમે જોડે જોડે તાલ પાડીને પાસરી કરવી.’

બોચકુટો કરવો, બાળવો; બોચઈ કરવું, સારી પેઠે માર-મારી નરમ કરી નાખવું બોચની પેઠે કૂદી નાખવું; સંહાર કરવો.

“ સાંબળજો બચ્ચા, ફકીર તો હાથમા આવશે લારે, પણ હાથ પહેલા તો તમારો જ બોચકુટો કરીશુ ”

માસુંવઢની લઢાઈ.

બોચડી ખંખેરવી, માર મારવો; ઝાપટવું.

“ રાગ્નઓ પણુ એવીજ રીત રાખતા કે નોકરી છોડતી વખત કારભારીનો દડ કરી બોચડી ખંખેરવાને પણુ ચૂકતા નહિ ”

કૌતુકચાળા

૨. કપડો દેવો, ધમકાવવું; સપડાવવું.

૩. બળાકારે કાંઈની પાસેથી કંઈ પડાવી લેવું (માલગતા વગેરે), ખંખેરીને સાફ કરવું

બોચડી છુટવી, બોચડી છુટી છે તેમ જુડવું,

ખૂબ સખત માર મારવો; ખૂબ ડોહવું.

બોચનું ઊંટ, ખીનઆવડત કે ખીનવાંકે મારીના સંબંધમાં બોચાય છે.

બોચ મારવો, મહેણું મારવું; વઠ વચન કહેવો. (હૃદય વિધાઈ જાય એવાં)

બોચતો ચાલતો, તંદુરસ્ત; સાજોતાજો; આરોગ્ય. ‘તે બોચતો ચાલતો મરી ગયો.’

બોચમાં બોચ નથી, બોચમાં કાંઈ સવાસ્થ કે હઠ ધડો નથી; બોચેલા બોચમાં સમ્યૌઈ, ખરાપણ, પ્રમાણિકપણું ને ઇમાનદારી નથી.

બોચાવું બોચ કે એવું, જરૂરને પ્રસંગે ખરા ઉપયોગમાં આવે એવું; અડીને પ્રસંગે ધણા કામમાં આવે એવું; ધણી જ જરૂરમાં મદદ કરે એવું—જવાબ કે એવું.

‘ ધરેણું કાંઈ દવાડો બોચાવું બોચ કે મારે તેમને વેચવાં નહિ. ’

બોચ્યા સામું જોવું, કાંઈ કંઈ અનુકૂળ બોલી ગયું-હોય તો તેથી દુઃખ લગાડવું અથવાં શરમેા કરવો.

“ દયાગદાસનાં બોચ્યા સામું લાડકોર કદી જોતી નહિ. ”

એ બહેનો.

બોલે બધું નથી, બોલવામા દ્રઢ નિશ્ચય નથી; વારંધીએ-વખતોવખત બોલેલું ફરવો નાખે છે

બોલે બોલે માતી ખરવાં, બોલે બોલે માતી જેવા અમૂલ્ય ગણી ઝડપી લેવા. (સખ્દોના માધુર્યથી કે અજ્ઞા જેવા ગુણથી)

“ કુમુદસુંદરી તો કાંકે અલૌકિક કામનો જ અવતાર; જ્યાં જાય ત્યાં એને પગલે પગલે લક્ષ્મી અને એને બોલે બોલે માતી ખરે ! બાઈ ? એ તો સાક્ષાત્ જગદંબા જ

સરસ્વતીચંદ્ર.

બોચાં ધાલવો, બોલી બોલીને યાદી જવું; બોલીને પેઠે દુઃખાડવું

(એટ સુદ્ધ જય છે સારે જોગ લગા
ડાની જરૂર પડે છે તે ઉપરથી)
જોગ ફેરવવો, નમસુ કરી મેલડું, ડાન ન
ગાડી નાખવું, રદ કરડું
અહા અહારે, બિનઆવડતવાળા માણસ
ના મેં મધમા મોનાય છે જેમકે,
'તેને અહાઅહારે આડડો નથી'
અહા સુત્રની ગાઠ, લગન-નસીય દેવીએ
જાંધેની ગાઠ, મજબૂત ગાંઠ
અહાના લેખ, ટાળ્યા ન ટળે ગોવા વિધાં
તાના લેખ

અહાનો છુટો, "અહાને પાય માયા હના
મણુ રૂંદે તેમાથી એક કાપી નાખ્યું હતું
એ ચાર મોદેથી નિરતર ચારે વેદ એ
બધ્યા કરછે એ ઉમતિ દેવ ગણાય છે
જેને કોઈ વિપયની શરૂઆતની રૂંદે મા
દિતી હોતી નથી તેને વિરે મોનતા નુષ
રાયછે કે અહાનો છુટોતો જાણ્યો નથી
અહાડની આશા, અહાડ નેવી મોટી અ
ને કદી જ હાય ન લાગે તેવી આશા
અહાડનો દહાડો, ધણો જ નામે આ
કદાળા બરેતો દહાડો

ભ

ભગત હોવો (રૂપિયો,) મોટા-ગામડી
દાર હોવો (વાકામા)
ભગવ ભાનાર્થી, (મગલુ+ભાવાર્થી) અ
દર કદ ને મહાર દેખાડે કઈ એવું ઢાંગી
માણસ; બુદ્ધભગન ઉપર ઉપરથી ડાંગ
દેખાડી રાધે સાધી લેનાર કપડી માણસ
ભગવાં કરવા, (સન્યાસી લોકે ભગવા
ધારણ કરે છે તે ઉપરથી) સન્યાસી થવું
સસાર ભાગ કરવો ભગવું લેવું પણ
બોલાયછે
ભગીરથ પ્રયત્ન, (સગર રામના એક વરાગ
ભગીરથ એણે પોતાના પૂર્વજોનો ઉદ્ધાર
કરવા સાથે તપશ્ચર્યા કરીને મગાને અગ
માથી મુલ્ય તોડ્યા આપ્યા તે ઉપરથી)
ધણજ મોટા અને આશ્ચર્યજનક યત્ન
અથવા ઉદ્યોગને વિરે મોનતા વપરાયછે
ભડ વેરાઈ જવી, (ભડ-કાશના વરતની
ખાસી કાશ અરથે કુવે આવ્યો હોય
ને ભડ નીકળી જાય તો કાશને વરત ન
ધું કુવામાં પડે તે ઉપરથી) ભોપાડુ ની
કળવું પોગળ વેરાઈ જવું જે ભારેભાગ
આતો હોય તે ઉવાડો પડી જવો
ભડકો ઉઠવો, દિગ્ગીરીના જોરસાધી દુખ
થવું

' અતરમા ભડકા ઉઠે ' ૧
' ૨, ભડકા ઉડી ગઈ જવું અથવા
નિરર્થક જવું, નહિ જવું થવું ('ધિ
કારમાં)
ભડકા ઉઠ્યો એનાં મણતરખી
ભડે બેસવું, પડી ભાગવું, વણસવું, પડતી
લાગ્યાં આવવું તે-મુડે મેઢા અથવા તે
મિચાણવું ભડે મેઢું એમ બોલાયછે
' પણ એવું કોઈ નથી ' કે તમને
જે જીવાનીનું જાગે જોર
જીવાની ક દીરાની કહે મુઢું
તોડી નાખે તામનો તોર
જોર માયા બાખે
કાવ નરસોતમ
૨, દેવાળી કાવું
૩ નમતાન જવું ધૈર્ય ભડે મેઢું
૪ કમાણી ન ચાલવી રાજી ભડ
મેઢી
અણ્ણવી મૂકું, ચેતવણી આપવી મમ
નવીને પાક કરડું, ધર્મારો કરવો મનાવ
આપી સાધધાન રાખવું
"મિદારીરાયને આગળથી અણ્ણવી
મૂક્યો દતો તે પ્રભાણે કાપરને જોતાજ તેજ.

છે પાપડી માયા ઉપરથી ફેફા દીધી, અ
ને લાંબો થઇ પડે લાગીને રડ્યો "

કરણધેસો

ભણી જનુ, જાનુમાનુ વર્જનુ, ચોગીજનુ
ભણીભણીને પાટલા ફાડ્યા, ભણતા ન
આનંદ પાણુ ઉપદ્રુ મગાડુ, તુકમાન પ્ર-
વુ. (પ્રથમના વખતમા પાટલા ઉપર ભ-
જતર ચાનતુ હતું તે ઉપરથી)

ભદ્ર કરાવેતુ, મદ્રાકરણ ઉપરથી ભદ્ર
એ સાફ એવો અર્થ આપેછે હળમત કરા-
વાથી મોટુ માફ ને દીપતુ થાય છે તે ઉપરથી
ભદ્રકરાવ્યું એનો અર્થ એવો થાયછે કે હળમત
દારી, માથાના માગ કઢાવી નખાવ્યા, પ
જ દોષ નોનરસને આગસ માણ્યમને મ્હે-
છે મારતુ હોયતો 'જા ભદ્ર કરાર' એ
મ જુડો અર્થ પેના કરાવે છે

મહાદેવી, કાકાની દોગ એકદમ છે
દી દેવી

ભજૂતિ ચોળાવવી, ધનંમાન વિનાતુ કરી
મેનતુ, બીજા માગતુ કરતુ, કોઈનું સર્વ
ન લઇ લેતુ, ફે દરી લેતુ (બીજા માગ
નાર ભજૂતી ચોગે છે તે ઉપરથી)

ભમતુ ભૂત, ભટકતુ ભૂત જુઓ
ભમપાયશેરી કચ્વી, મમ મનવવા, ગુમ
માર માગેવો

' ને વાણિયા માથે વાધો પડ્યો હતો
તે નો એમથી રીમે મળી રહ્યો હતો
તેજે કપડામાં પાયશેરી નાખી મિપાર્જના
સામાર મમપાયશેરી કરતા માડી '

કોતુકમાગા

ભમરડો, મૂખ, જડમો, ભમરડા જેતુ, કર્ડ
ન આવડતુ હોય તેતુ ગોળ ભમરડા જેતુ
એટલે મીઠુ રુદ, આતત

ભમરો બૂસાવો, (ભમરો-ખમર) કપા
મા ભમર ઉપર જે સુખના નેજ લખે
લો હોય તે જુમાર્જ જવા ને ઉપરથી ન

મીન દૂની જનુ, ફુવંથનુ (ધણુંખઈ ઓ-
ઓતુ) માણ્યમનો નાગ થવો, ધર ઉખડી
જનુ માહુ થતુ

" તારા ધનો ભમરો બૂમી,
હોળી વાળી મોળી,
દને આવીને દમેશ મારા,
કપાળમા તુ ચોગી "

કરિ દયપતંગમ

" બાળો બાળો ભમર બૂમતા, આશ છ
બાની ટાંગો "

દ્રોપદીદંત્ર

ભયો કરવો, (નાથદારમા ભયો કરાવે છે
તે ઉપરથી) ભયો કરતા જેતુ મોટુ પરા
ક્રમે કરતુ, મહાદુરી મારવી
ભર દારીએ જતુ, ધણી દોગ માથે કન
કાતું તુગીને ક કપાળને દવામા એમને
એમ ચાલ્યા જતુ

૨ છેલા દલાડા જતા હોય તેવી સ્થિ
તિમા જતુ, ભારે ડો જતું (ગર્ભિ
ણી ઓએ)

૩ આમરમેર મરી જતુ

ભરવાડી તાણુવી, સર્ધ જત

ભરાવી મારતુ, ભભેરતુ

ભરી પીતુ, (કજીઓ પત્યા પછી મેળાપ કતી
વખને પ્યાનો ભરીને ચરસપરસ પ્યાનો પાવા
પિવાનો રિવાજ છે તે ઉપરથી) મળી જતુ,
એકપત્તા બાધવી (વિચાર મૌન વિગેરેમાં)
" બધમનસાઈની રીતે થાય એટલું કરતુ
એની ના નથી, પણ એથી વધારે નરમાશ
ગળવી હોય તે તે નાત મોરી પાસે ન ક
રવી, તમે તેમની માથે ભરી પીએ, આ-
પણે આપણી વાત વાવો મોયો શુ કરતુ
ધાર્યું ? "

સરસ્વતીચંદ્ર

૨ સહન કરતુ, ખામોશ થરવી
ભવાભણી પૃથ્વી મોટા મોટા યશસ્વી
માણ્યસો હોય તેવી

“ એ મુસાફર સ્વદેશમાં જઇને આ દેશ વિશે જાણવે તેટલી અતિશયોક્તિ બરેલી વાતો કહેના. તેઓ હેરતમંદ ચંદ્ર કહેતા કે- ‘હોય બસા બની પૃથ્વી પડી છે’ ”

વીરાધીરાની વાર્તા.

“ ગૂજરાતની આવડી મોટી વસ્તીમાં, પછી શું ગૂજરાત કે મુંબઈ, એવા નર તો થોડાજ પેદા થયા હશે ? તથાપિ બસા બક્ષી પૃથ્વી છે. ”

પુસ્તકમાળા.

બક્ષી બૂડી ઉકેલવી, સારી કે નરસી વાતની ચરચા કરવી; ડીકા કરવી. (નિંદાના રૂપમાં)

બક્ષી ધનેતર, (ધનવત્તર ઉપરથી ધનેતર.)

મને તેવો મોટો (તન-મન-ધનઅગ્રથી)

ભવાઈ થવી, ક્ષેત્રીતો બેસ થવો; વગોણું

યજું; કોઈની નકારી ચાલથી લોકને હમ્મય

થવું; એઆગર થવી.

ભવિષ્ય થવું, મરી જવું; ગુજરી જવું. (કાઠિયાવાડમાં)

ભાંગરો વાટવો, છૂપીવાન ખુશી કરવી. ભાંગરો એ એક જાનની વનસ્પતિ છે, તે જમવામાં વડાય તેમ ગંધાય છે તે ઉપરથી)

બા પાંસે જવું, બા ભેગા થવું; મરી જવું.

ગયો મારા બા પામે.

બાઈ બાપા કરવા; (બાઈ, બાપુ એવા શબ્દો વાપરવા, તે ઉપરથી) નરમાસથી

કહેવું, પટ્ટાનીને કામ લેવું.

હવે શું કરવા ભેમે છે ? ના જઈશની ?

તું કાંઈ બાઈ બાપા ક્યેં જવાનો છે ? તું

તો બુંડે દાંતે ખટ થઈને જઈશ ”

અભરાસમ.

“એ ચાળા હવે હું નધો માંખવાની ? કાળુ

બોલે, કાળુ બોલે એમ કરી હું અચાર સ-

ખી બાઈ બાપા કરતી હતી પણ દવે-”

વીરમતી નાટક.

ભાગ્ય ઉધડવું, ભાગ્યનો ઉદય થવો.

ભાગ્ય ફરવું, (મારામાં) સુખની પ્રાપ્તિ

થેવી. તેથી ઉલટું-‘ભાગ્ય પુટવું’ એટલે

અવદશ થેવી. ‘ભાગ્ય ફરી વળવું’ એ-

ટલે ભાગ્યપર પાણી ફરી, વળવું; એ પ્રયો-

ગ નરસીમાં જ વપરાય છે-જેમ.

“વિદ્યાચતુરભાષિનાં છોર ઉપર દાઢાં ફે-

પાડનારનું ભાગ્ય ફરી વળવું જાણવું.”

મરસતીચંદ્ર.

ભાગ્ય ફરવું, ભાગ્યોદય થવો; નર્મણ ઉધ-

ડવું; સુખની પ્રાપ્તિ થવી.

ભાગલા પગ, નાઉમેદી; નિરાશા; નિરત્મા-

હ; આશા ભંગ ચંદ્ર હોય તો ગિયતિ.

“સૌનો ઉમંગ ભાગી ગયો, અને ભાગ-

લે પગે પાછા ઘેર જવું” ક્યું.”

અભરાસમ.

ભાગલાં હાડકાં, હરામું હાડકાં; કામ કરવું,

પરે એ જને માયાનો ધા ધર્મ પરે એ-

વા આગસુને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

ભાગી જવું, નાસી જવું. (કાઠિયાવાડ તરફ)

ભાગોળે જવું, ખાટે ફરવા જવું; પાદરે

જવું;

ભાગોળે દીવા કરવા, જહેરમાં મરવું, ન

જાણવું હોય તેને પથ જણાવવું. પ્રમિદ કર-

વું (કાઠિયા હોય), જેને ન કહેવું વળવું

હોય તેને પણ વ્હી કેવું.

‘તુંએ ભાગોળે દીવા કરે એવો છું તો.

ભાજી ખાઉ, પોચો અને નખગો; શાય વિ-

નાનો, ભાજી નેવો; માલ વિનાનો પદાર્થ

ખીવાથી તેના જવોજ થયેલો; કમગા અને

કમનાકાનગો.

“નામના મદાજનો ! ડોઠો, મેકળ દોસલ

જુદાય છે, પોચા જનો કંજી ચાઓ, દાગ

બાન ખાઉ, તમે પેટ બરા માત્ર કેમ ધર્મ

ગયા જો દધિવાર, ને ચામે લડવા; જ-

કો ભાજીખાકે, લો તરવાર 'તમે ધાને
ખાઓ છો કે ધૂળ ?"

વનરાજ ચાલડો

ભાજી મૂળા, કંઈ માત્ર નહિ નેવું; ગણતી-
લેખામાં લેવા નેવું નહિ ને. (ભાજી મૂળા
કંઈ શાકના લેખામાં ન ગણાય તે ઉપરથી)
'એન તું કહે છે, બિટીશનો મદ સાતો
નથી અને ગધાને ભાજી મૂળા ગણે છે.'
શે ક્યાસમાન.

'આપણે બોલીએ તે તો ખરું ને ખીમ-
બોલે તે તો ભાજીમૂળા કેમ !'

ભોમિની બૂપણ.

અમે તે કંઈ ભાજીનો મૂળો, એટલે
અમે તે શા હિસાબમાં, એ રીતે પણ વ
પરાય છે.

ભાણાં ખડખડ, જમતી વેળા ને કંકાસ
થવો તે.

૨. પેટને પુકું ખાવાતુ ન મળતુ ને

૩. કાલી ભાણાં ખખડનાં તે.

'મા મરે તે સાહેલી, ભાણાં ખડખડ
દોહેલી' એ કહેવત છે.

ભાણાપરથી ડિહાડવું, શુજરાનનાં સાધન
પુચવી લેવાં.

ભાણામાં ધૂળ નાખવી, ખાણુ ખરાગ-ક-
રવું-ગગાડવું; સુખ આટકાવવું, ચાલતા શુ-
જરાનમાં તુકસાન કરવું.

"મુઠ્ઠાં રોડ દોઢાં એણે જ મારા ભા-
ણામાં ધૂળ નાખી, ખાકી સાણી વસંત-
સેનાના કુંવર સાથે જ આપજી મને
પરણાવવાના હતા."

યુ. જુની વાર્તા.

ભાત પાડવી, છોડાં પાડવાં; નિંદા કરી-
કોટક દહ દહકું કરવું; એઆપર કરવી.

'ભાંડીને ભાંડીને ભાત પાડી.'

ભાદરપટ્ટી કરવી-કાઠની, ભાદરપટ્ટી-મદા-
કરણ કરવું તે ઉપરથી દળમત કરવી અને.

તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ખૂબ ધન-
કાવતું; ખંખેરી નાખવું; કોટ દેવા; મપાટો
કાઢવો; મહેણાં દેવાં

ભાદરવાની ભેંસ, (ભાદરવા મહિનામાં
ભેંસ મડી ને માનેવી થાય છે તે ઉપરથી)
કુલીને જડા-પુછ થએલા માણસને વિષે
બોલતાં વપરાય છે.

ભાભાં પાડળી, અશક્ત-આયલા પુરવતે
વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભાભા મૂત, (ચોમાસામાં એ નામનાં છ-
વડાં થાય છે.) ચૈતના વિનાના-જડસા-મૂળ
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

ભામણાં લેવાં, વારિ જાઉં, પ્રસિદ્ધારી છે
એમ જણાવવાને હાથના એક તરેહના
ચાળા કરવા; દુઃખડાં લેવાં; આવરણાં લેવાં.
(અખંડ સુખ રહો-જય છે એ ભાવમાં)
'જુગલ કપનાં લે દાસ દ્યો ભામણાં ને.'

દયારામ

ભાર ભાગવો, હલકું પડી જતુ; માન ઉ-
તરી જતુ; વફર જતો ગહેવો.

"હારને વાર થઈ, ભાર ભાગી ગયો,
થુ કદિયે નાથજી વારવાર."

હારમાળા.

'પર ઘર જઈને દુઃખ ન રોવું,
કાઈ ન થાયે વિભાગી જ;
પાછળથી પરતાવો ઉપજે,
ભાર જાયે સૌ ભાગી-ગિફા'

દયારામ.

ભારત ચલાવવું, અમુક આપત લંબાવીને
વધારવી; લાંબું લાંબું દોલું કરવું; અતિ-
શયોકિતથી લંબાવવું

ભારે કરવું, એકાદી વાતને અતિશયોકિતથી
મોટી-મોટી કરવી

ભારે છેડે છેડા દ્રઢાડા જતા હોય એવી
સ્થિતિએ (ગમ્બિણી સ્ત્રીએ.)

'વહુને ભારે છેડે કંઈ જવા દેવી નહિ."

ભારે ધણુ, ભારેખમ યતુ; માન ધરવું;

મોધું ચતુ (ખુશામત કરવાને મટિ)
ભારે પડ્યું મોધું પડ્યું (કિંમતમાં)

૧. ભોળા નેવુ લાગવું.

ભાવ ખાવો, માન ચઢવું, ખુશામત માગવી,
માનની અપેક્ષા રાખવી
અર્થે અર્થે કેની કહેલી હોય તો ? નમ્રામી
શા ભાવુ ખાવ છે ?

તપત્યાખ્યાન

૧ નફા કરાવો

" કોઈ એમ કહે છે કે ધણાએક દા-
ણાના વેપારી ઘણા બ્યારે સોધા હોય છે
ત્યારે લઈને ભરી મોકે છે અને મોંઘવારી
યાવ છે ત્યારે ધણા ભાવે ખાઈને વેચે છે "

વાચનમાળા

ભાવ છોડવો, (ભાર-ધ્યાન-ધ્વજા તે ઉ-
પરથી અધ્યાત્મ પ્રકરણમાં) મરણ પામવું
દેહનો ત્યાગ કરવો

ભાવ પૂછવો, દરકાર કરવી, પૂત કરવું, લે-
ખવું, ગણતરીમાં ગણવું

ભાવટે લાગવી, ઉપાધિ આપવા દાગવી,
પીડા દર કરવી, (સસોરમાં જન્મ અરણ્યથી
મુક્ત કરવું

" જાહેને જાવો જાદવરાય, ભાવડ ભાગશે રે,
સુદામાચરિત્ર

" ત્રિલોક પાછળ રવિ દેવ,
સમ્યક માધવી મારે મેર;
અમયો માન્યો મે અહમેવ,
ભાવ ભાગ્યે મારી ભૂદેવ "

મોંઘતાખ્યાન

૧ સમારની અનગમોથી મુક્ત ચતુ
ભાવનો ભૂખ્યો, અતકરણ-ધાર-પ્રીતિનો
આતુર, માત્ર ભાવની ઈચ્છા રાખનાર

" ભાવનો ભૂખ્યો છે આત્મા મારો,
તો તો શુકન રહે મારો તારો
વધતી સુરતાની માદિ પારો-
મંદગર ગ્યામી "

કવિ ગાધ

ભિંડો મારવો, (ભિંડમાળ-ગોદાણ કેંકવી
તે ઉપરથી) ગપ ઠાકવી, (સમયસુચકનાથી)

ભિલામો ઉરાડવો, ઠેર ઠેર કણ્યાના મૂળ
રોપવા; કોઈને છોડી દેશે યાવ તેમ કરવું,
કોઈ ઉભી કરવી-કરાવવી, દુરસ્મનાવ
વહોરવી

" બ્યા હોય ત્યાં તે ભિલામો ઉરાડ્યા
કરે છે

ભીતને અણ કાન હોય છે, કોઈને અત
સ્થાતની ચેતવણી આપતા આ વપરાય છે,
મતનમ કે ને વાત ચાલે છે તે પડાશીને

" પછુ સાંભળવોના સભવ છે
ભીતે ચંદેરું, કાંઈના શુભદાય ભીતે લ
ખાવા કે પ્રસિદ્ધ થવા

ભીડા ધાલવો, ફાસ મારવી-વચ્ચે અડચણ
નાખવી. (ખાટવાનો ભીડા)

ભીના ઘઉં દળવા, ભીના ઘઉં દળવા નેવી
સખત મહેનત કરવી, માત્ર લીલાં યર્જન
એવો દુષ્કાયક શ્રમ કરવો, મળુરી ક-
રવા છતાં યોગ્ય મતો ન મળે એવું કામ
કરવું-માથે લેવું

ભીલડીનાં ભોર, ભીલડીએ અર્પણ કરેલા
ગોળા નેવી કોઈ તુલ્ય મેટને વિષે ભો-
વના વપરાય છે

ભુગળ ભટિયું, ભટલું બૂગળું-ટીપણું
ભુગળ ભટિયું મળવું એટલે રત્ન મ
ળવી, મરતર થવું; ઘેર બેસવું

ભુગળું કુકુંડું, પ્રશંસા કરવી, વખાણ-ગીત
ગાવા

૨ દેવાળું કાઢવું, નાવાશી બતાવવો
કોઈને ખુલ કરવા કોઈના વખાણથી
કોઈના બૂગળાં કુકાવી કોઈ પુષ્કળ
પેમા ખરચી નાખે છે "

પુસ્તકમાળા

ભુગળો બીડીવી, (બૂગળથી પરના ખારણા
મમ રસને દર્શાવી) મવાનાશ નવું

નસંતાન જવું; પાછળ પેશમાં કાઠી ને
રહેવું.

બુઢણીની ભુજાર, વેણાં નાનાં નોનાં હા-
કરાં એક જ ઓળાં હોય તો તેમને વિષે
બોલતાં વપરથિ છે. (બુઢણીનાં પા-
ચાંનો સામેટો જન્મ આપે છે તે
ઉપરથી.)

ભુવાં ભરાઈ જવો, યાક જવું; હારી જવું.
તેનાં ભરાં ભરાઈ ગયાં છે.
જુ કરેવું; પિશાખ કરવો (નાનાં બાળક.)
ભૂપીતા જવું; (જલાંજલિ ક્ષેત્રને લાયક
થવું તે ઉપરથી) મરી જવું; દેહ-છેડવો;
અર્ધસિદ્ધિ થયા સિવાય પાછાં જવું
ભૂપીતું કરેવું, તરતના જન્મેલા બાળકને
પાણીમાં બોળા મારી નાખવું.
અભિમાની, માનને, માટે હાથે બાલા-
યા-ભૂપાતો કરી કંઈ વેળે મારા હાથને
વળવળાટ બાણું ?

પ્રતાપનાટક.

દ્વધમાં બોળા ગુંગળાવી મારીનાંખવું તેને
દ્વધ પીતું કરેવું કહેછે.
ભૂખ્યો અંગાળી, અડધો ભૂખ્યો રહેતારો
કંગાળ પુરુષ. (અંગાળામાં વારંવાર ફકા-
ળ પડે છે. તે ઉપરથી.)

૨. ગરજવાંને, તંગીમાં આવવું હોય તેવું.
ભૂખ ભાગરી, લાંબી વખતની ઈચ્છા પૂ-
રી પાડવી; મનના મનોરથ સિદ્ધ કરવા.
અંદાજે-એનની અધરણીમાં મદાલી-લે-
વામ એટલું મદાલી લીધું, પણ તેથી તેની
પોતાની અધરણીની ભૂખ ભાગી નહિ.

સાસવટની લાગણી
રખિયણ ત્યાં રક્ષા કરે, દુનિયામાં નહિ.
હુખ; પશ્વી કરી પસાયતે, બિહુકે ભાગી
ભૂખ.

કવિ શીમળમુદ.
મારૂં મરી અથૂં જન્મખરણું નહિ, ખા.

હવે ફરી આવવું નથી માતાની હુખ, મારી
ભાગી મન ફરી ભૂખ.

કવિશાસ્ત્ર.
ભૂખડું ખારસ, અગિયારણું અપવાસી પા-
રશે પારણાં મહેલાં વહેલાં કરવાની આવ-
રતાવાળું; ગરજું; તંગીમાં આવવું હોય તે-
વું; કંગાળ.
ચાહું અલીનામા, તું દંભ તો જોવા કરે
છે કે જાણે ભૂખડી ખારસ હોય, અથૂં જો-
નું તો તું પાણીની ભરેછે.

અરેશિયન નાઈટસ.
" બાકી વિધનને ધેરે હાલાં કુસ્તી કરતાં
હોય ત્યાં કન્યા આપી ભૂખની આસુમાં વ-
ધારો કરવામાં સાર શો ? "

અગ્નિ અતે મોહન.
" ભૂખની ખારસ' એટલે અલંત આગરતા;
ખાવાની લલુતા

ભૂત ભમવાં; સ્વાયંતી પ્રાતર સુષકીશી પા-
છળ પાછળ ખાતમીદારોએ ભૂખ્યાં કરેવું.
૨. મહથી પાછળ મંડ્યા રહેવું.

ભૂત ભરાવું; ધુધવાઈને મેસવું; એકાદી વાત-
મતમાંને મનમાં રાખવાથી વિષમ પ્રસેદ.
" કોણ જાણે શું ભૂત ભરાયું છે તે
રાણાથી શાંત રહેવાયું નહિ, અને એકદમ
વિરો.

મુસમ્મદીચંદ.
ભૂતી નાખવી, (ક્ષીંત-એક્ષીત કુલપરથી)
વશીકરણ કરવું; ભરમાંવી નાખવું.
મૂંડું કોણું; ભૂરાકોળાના ભૂતી પુદ. અને સર-
ખવાળા માણસને વિષે, બોલતાં સંપ્રારણ છે.
ભૂલ ભુલામણી, સજ ને પડે એવું અને
અવધાનથી એવું ને કંઈ તે.
ભૂલાં ભસણાં, આડે રસ્તે ચડી જઈ ફાંફા
મારવાં; ખરો, રસ્તો ન જડવાથી અધ્યા-
માં કરવું

૨. સંસારની મોહનજમાં ફસાવાથી
ઈશ્વરમક્તિનો મલમાગં ભૂલી જઈ ચોરાશી
દેરામાં બટકાવું

ભૂશી વાળવું, પાણી ફેરવવું; રદ કરવું.

૨. માંડી વાળવું; પોઈ વાળવું; દરગજ-
ચરવી.

(કોઈના દેખાડે તરફ સંમુદ્ધિસીધાં જોવું)

જેભને ભૂજેલો; કાગળ વિનાનો; બેદર-
કાર; કાળજ-ચિંતા વગરનો

જેભમાં વહેર ભરાવો, મગફરી થવી; પ-
તરાજીબોર થવું.

જેભું ખસવું, વા પર જવું; અક્ષય જવી;
વિચારશક્તિ દૂર થવી; કહેવું તપિયંતનું
થવું; શ્રદ્ધિ બદ થવી; બહાનું થઈ રહેવું;
ચળી જવું

જેભું ખાઈ જવું, કાપર કરવું, સંતાપવું;
દુઃખ દેવું.

જેભું ઠેકાણે હોવું, શ્રદ્ધિ-ભાન હોવું; જો-
શતિ-ખમડદારી હોવી.

૨. વિવેક-મર્યાદામાં હોવું.

જેભું ફાટી જવું, ઘેલા બનવું, દીવાના થવું;
ઘેલાળ થરી; મર્યાદા બહાર જવું, અવિવેકી
થવું

જેરવજવ ખાવો, (ધર્મ નિમિત્તે એ એક
સાહસ કરવાનું છે તે ઉપરથી) એકાએક-
જમર જોયું ખાઈ જવાયે અને, કુદંશમાં
આવી પડાય એવું ભારે કોમકરવાને હિંમત
ધાસવી.

૨. અતિશય દુઃખ સહન કરવું

‘મારાથી આવો ને જેરવજવ કેમ ખ-

વાયો ?

જોય આપવી, નવી સોમડી આવવી; રૂઝ-
વળવી. જોય આગવી એટલે દરદી ચામ-
ડી વધારે કાઢાવી

જોય કુંડળી લખવી, (નજીમ દેવીએ ક-
વાળમા) મરજી ધ્યાન નિર્માણ કરવું. જે
જગાએ જોય કુંડળી લખી દોય લાં દેઢ
પડે એમ કહેવાય છે.

જોય જોતરવી. ગરમાઈને મોયુ નીચું
પાડવું.

૨. (આગમુની નિશાનીમા)

જોય ન ખાવું, જમવું, મોયું મરી કેવું, ને
ઉપરથી જાંઘ, જમ લાંબી

‘જુઈ જુઈ ન ખાયો કે શું ?’

જોય નાખ્યું, વડીલ ઓઝો પેતાનાં છાકરાં
પ્રત્યે ગોઠમાં એ પ્રમાણે બોલે છે.

જોય પર પગે ન મૂકવો, ઘણું ગવિષ્ટ કે
મિત્રજ થવું; અતિશય મગફરી રાખવી;
ગર્વમાં છાકી જવું. ઘણું ગવિષ્ટ માણમને

વિષે જોલતો વપરાય છે
‘અધિકારના તોરમાં એ બોલપર પગેય
નથી મૂકતો’

જોય પ્રસાપર કરવું, જમીનદોસ્ત કરવું,
સપાટ કરવું; તળીઆગાથક કરવું.

૨. નાશ કરવો; પાપમાલ કરવું; કુદંશમાં
આણવું

૩. માર મારીને સુવાડી દેવું; એટલે સુ-
ધી માર મારવો કે પડેલા ઉઠાવજ
નહિ

જોય બેણુ કરવું પણ બોલાય છે

જોય ભરવી, ફાકટ ફેરા ખાવો, ધરમ-
ધમ્ર ખાવો.

જોગી જે વિચારીને,
પુંજ જોઈ ગાંડી રે.

કરજ કરી ચાલ્યો
‘મરીને જોય.’

કવારામ.

૨. નિરર્થક આપવું

જોય ભારે ઘર્ષ: પડવી-(નામતા), ભય-
અને ગભરાઈને લીધે નાસવું જવું
જુરમ થઈ પડવું

જોય ખાંડે જોય ખાંડે ઘર્ષ પડી-તેનાથી
ખોલાયું મંદિ, ચંલાયુ નદિ ને આંખમાંથી
પાણી ખરખર ચાલ્યું

જોય, બેણું-બેણું કરવું; જુઓ જોય બ
રોમું કરવું.

‘ તારા જવા કુળજીંગારને ભોંય ભેગો કરતાં હું મારો ફિકરો છે એમ મને થવાનું નથી, ને દરબાર ફાંસીએ ચઢાવે તેની ખીક નથી. ’

‘ મરણવતી ચંદ્ર. ’

ભોંય સુંઘવી, ભોંયે સવાની તૈયારીમાં હોય;
આખર વખત આવવી; મરવાની આંખો પર આવવું; ભોંયે નાખવાની હાલતમાં આવવું.

‘ જો હોય તારી વચનો, ’

બુળવાન શુદ્ધ;

તું તેની સાથે જઈને,

કર બાણ શુદ્ધ.

સુંઘીશ ભોંય શરીર,

અડતાં જ બાણ.

x x x x

વેણી સંહાર નાટક.

ભોંયમાં ઉગવું, નાની ઉમરનું હોવા છતાં

જની યુક્તિ કે તરફની ખબર ને પડે

એવા માણસને વિષે બોલતા વપરાય છે

‘ ભોંયમાં પેસતો જાય છે, નીચો-કાંઠાએ થતો જાય છે; વામન વ્યથ છે પ્રમાણમાં નીચા માણસને વિષે બોલતા વપરાય છે. ’

ભોંયમાં મૂળાં છે, અંદર ખાતેથી એટલું

કપટ છે કે બહાર દેખી કે કૃપા શકાતું નથી

ભોંયમાં જે મૂળ હોય તે શુભ હોય છે એ-

ટલે તે ક્યાં છે અને કેટલે જાડાં ગયાં છે

તેની કાંઈને ખબર પડતી નથી તે ઉપ-

રથી જોનાં મર્મ-કપટ ધણી શુદ્ધ હોય તેને

વિષે બોલતાં વપરાય છે.

‘ એનાં તો ભોંયમાં મૂળાં છે. ’

ભોંયમાંથી લલુકો નીકળવો, અણધારી

જોગ્યેથી હુમલો થવો.

(સુરંગ એકાવી શત્રુને હરાવી દેશમાં આવે છે તેમ.)

૨. એકાએક-અણધારી લડાઈ જંગવી,

સળગી ઉડતું (ભોંયમાં) શુભ રીતે

ધુમાળાં કરતું હોય અને એકાએક

બહાર કુટી નીકળે તે ઉપરથી લાક્ષ-
ણિક)

૩ એકદમ જોસ્સામાં કાંધ પ્રગટ થવો.

ભોંયરામાં રાખવું, ભોંયરામાં રાખ્યું હોય

તેમ શુભ-છાતું રાખવું; કોઈના બાણવામાં

કે જોવામાં ન આવે તેવી રીતે સંતાડી

રાખવું; શુભ રાખવું.

ભોંયે લેવું, ભોંયે ઉતારવું જુઓ.

ભોંયે નાખવું, મરનારને માટે-ચોક્કા કરવો;

મરવાની તૈયારી પર આવેલા માણસને નવ-

રાવી તરતની લીપેલી ભોંય પર સુવાડવું.

‘ ભોંય નાખ્યા ’-એમ વડીલ સ્ત્રીઓ

પોતાનાં છોકરાંએને, બીડમાં બોલે છે.

ભોંયે પડવું, મરણની તૈયારી પર હોવું; ભોંયે

નાખવાની હાલતમાં-મરવાની હાલતમાં

હોવું.

ભોંયે ઉતારવું, મેડા ઉપરથી અથવા ખા-

ટલામાંથી-હેઠે ઉતારી મરનારને ભોંયે ના-

ખવું.

આગરીને બ્યારું, જોખો આવે છે ને

એમ લાગે છે કે, હવે તે થોડી મુદતમાં

પોતાના પ્રાણનો ત્યાગ કરશે ત્યારે તેનાં

સગાં પ્રહાસો ખાટલે મરવા ન દેવાના વ-

હેમથી તેને જોમીન પડે છે; અને જવ,

તન, ગમગાળ, તુલસી પત્ર આદિ પવિત્ર

માયનાં જાણીતી ગવલી સાથે મરતીસ્થિતિમાં

તેને મળવું જોઈએ, એટલા માટે જાણી

દાષેથી બીની જગામાં પધારી વગર મર-

તા પ્રાણીને અંતકાળે સુવાડવામાં આવે છે.

તુલસી સંનિષૌ કર્યાન,

મંદલે ગોમપેનતુ ॥

તિલાંચૈવ વિકાર્યાય,

દર્મચૈવ વિનિસિપેત ।

સ્વાપ્પેદાસને શુભ્રે,

શાલિગ્રામ શિલાંતદા ॥

તુલસી મંજરી યુક્તો,
યસ્તુ પ્રાણાન્વિમુચ્ચતિ ।
યમસ્તં ન સિતું શક્તો,
યુક્તં પાપશતૈરાપિ ॥
તસ્પાદલં મુખે કૃત્વા,
તિલદર્ભાસને મૃતઃ ।
નરો વિષ્ણુપુરંચાતિ,
પુત્રહીનોડપ્યસંશયઃ ॥

ભોગ ધરાવવો, કાઠારને નેવે ધરાવવું.

ભોગ ફરી વળવા, (નરસામાં) દેવ પ્રતિ-
ફળહોવું-યવું; કમનશીય હોવું-યવું; ઓ-
છા-માઠા નશીયવું—અમાગીઉં થવું; મા-
ઠી દશા થવી.

‘મને ઘેલી કઠી હાંકી મુકાવશે, અથ-
વા ને ગુસ્સે થશે તો આપણું બેવના
ભોગ ફરી વળશે.’

અ. ના બા ૧ લો.

“તું પકડાય તો, મારા તો બા ભોગજ
ફરી વળે તો ।”

દિશીપર દશ્વો.

ભોગ મળવા, આવી જનવું; માઠી દશા
થવી; ખરાબી થવી; મોટું તુકસાન થવું.

“નાયકે વિચાર્યું કે આ વાન મદારાજ

જાણશે તો, મારા ભોગ મળશે.”

સધરાનેસંધ.

ભોગ લાગ્યા, દેવ હીછું થયું; નશીય નકા-
રું નિકળ્યું.

ભોગના ભોગ, કાંઈ કામ-જનાવમાં નશીય
જ વચમાં પડ્યું હોય (મનુષ્યની બુદ્ધિને
તેનો પ્રયત્ન નહિ) એવો સમય; માઠી દ-
શાનો યોગ. ‘ભોગ યોધડીએ’ એટલે દેવ
યોગે.

ભોપાળું, ત્રીકળી જવું; બહારથી, બરેકું
દેખાતું હોય તે ખાસી જણાઇ જવું; પો-
કળ બહાર પડવું; ભડ વેરાઈ જવી-પડ-
દો કુટી જવો. ભોપાળું કાઠવું એટલે
ગુપ્ત રાખવા જવું હોય તે ઉધાકું કરવું;
ઉપરનું મિથ્યા ડોળ બહાર પાડવું.

ભૂગુપાત કરવો, (પડવું મૂકી આપવાત કર-
વો. જને શરીરે ચસકા આવતા હોય
અને ઝીમો નાખતો હોય તથા-
જને ઘણી ઉત્તરીએ થતી હોય એવા
માંદા ખાણેસો આપણા શાસ્ત્રોમાં લખું છે.
કે પ્રાચીન કાળમાં મોટા પવન ઉપર ચ-
ડી બૂગુપાત કરતા એટલે પડવું મૂકતા, અ-
ર્થાત્ આપવાત કરતા તે ઉપરથી) દુર્દશા-
માં આવી પડાય એવું ભારે કામ કરવાની
દિંમત ધાલવી; સાદસ કરવું.

મ

મકનો હાથી, (હાથીની એક મસ્તાન જન
તે ઉપરથી) અફેશમાં ન રહે તેવા માન્યમને
લાગુ પાડવામાં આવે છે. મદમાં-હાંકી ગ-
મેમો; કઠામાં-નાજામાં-દાર્પમાં ન રહી
શકે તે.

૧. દીગજો અને બરમાદ માન્યન
મગ કસાર બાદખૂં, લાકડાં, ખંખાં, કરાંડી
પગેર જાગવાના પદાર્થ; જનજન

મગ બાદખૂં પજ કહેવાય છે
મગ ને આડદ બેગા, જેમ આખું તેમ ખાં
મોટું-એકમેક ને બોલવામાં આવે તે
*૨. ખીચો; એકમેક ફરી નાખેલા પ-
દાર્થોનો ને એકટો જ્યો તે.
મગજ ખગી જવું; મગજ જનવું; મેવા
જનવું; દાવાના થવું; વાપર જવું; પ્રમતી
છટી જવી; મમજ એકીવા-જની-આન જવું
ગેરું; ગદિ જવી; ને કામમાં ને કામ

ધગીરી અને ચોક્કસપણું જોઈએ તે ન હોવું. મગજ ઠેકાણે નથી એમ પણ બોલાય છે.

“એ વિંટી ગઈ તેમ કોડિયું પણ ગયું તેથી પેલા જાદુગરનું મગજ ખસીકેમ ન ગયું તે નવાઈ હતી.”

અ. ના. ભા. ૧ લો.

મગજ ખાઈ જવું, કાપર કરવું; માથાફોડ કરાવવી.

મગજ પાકી જવું, ઘણીજ અકળામણુ પવી; મગજમાં ગરમી પહોંચવી; માથામાં દુઃખ પવું.

હવે તો બસ કર, માફ માથું પાકીગયું.

‘શિવસિંહજીની સાથે માથાફોડ કરી કરીને માફ મગજ પાકી ગયું છે.’

મગજ ભમી જવું, બુદ્ધિ ઠેકાણે ન હોવી, સમજશક્તિ ચલિત થવી; ભાન ખસવું, ખરી વાત કે હકીકત અથવા રસનાની સૂઝ ન પડવી; અક્ષય ન ચાલવી. મગજ ઊંધું થવું થઈ જવું પણ એ જ અર્થમાં વપરાય છે. એથી ઉલટું મગજ ઠેકાણે છે.

મગજનાં ખારણાં ઉઘડવાં, (ખારણા ઉઘડે એટલે અંદર પ્રવેશ પામ્ય છે તે ઉપરથી.) અક્ષય આવવી; સૂઝ પડવી; ગમ પડવી; સમજ પડવી.

મગજનો ફટિલો, માથાનો ફટિલો-ફરેલો; મિજાજ; મગર; ઝાઝી ગએલો; જાકી; હાલો.

મગજમાં આવવું, બાસવું; જણાવું; વિચાર ઉઠવો-થવો; કલ્પનામાં આવવું; મનને લાગવું; સમજવામાં આવવું; મનસુભો-પરંગ ઉઠવો.

૨. ધ્યાન-લક્ષમાં આવવું.

આ પ્રયોગ ઘણું કરીને વાદંકી-કોટ્ય નબિયતના-અરિયર મગજના માથુસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

“મગજલાલના મગજમાં બસ એમ આન્યું કે અડધી રાતે બધા ચાકરોને ઉઠાડવા.”

મગજમાં ઉતરવું, ધ્યાન-લક્ષમાં આવવું; વિચારી ન જવાય તેમ સમજવામાં આવવું; સારી પેઠે ઠસવું.

મગજમાં પવન ભરાવો, મિજાજ વધી જવો; મગર બનવું; સામે યવું; શિરજોરી ફરવી; પતરાળખોર યવું.

૨. જાકી, તકરારી કે હાલિયું યવું.

મગજમાંથી ખસવું, વિસ્મૃત થવું; વાદ ન આવવું; ભૂલી જવું. એથી ઉલટું ‘મગજમાં ઠસવું.’

‘મગરમસ્ત જેવો પડ્યો છે, લાંબા-ફાલેલા મગરની પેઠે પડેલો છે. હાથ પટ્ટ ને બળિયો હોય અથવા જાડો, જગરો ને ખુશ હોય તેને વિશે એવે પ્રસંગે બોલતાં વપરાય છે.

મંગળ ફેરા ફરવા, પરણી ઉઠીને વરવહુએ ચોરીની આસપાસ ચારવાર પ્રદક્ષિણા ફરવી; કરવાણુકારી ચોરીની આસપાસ ફેરા ફરવા.

મંગળ મૂર્તિ, નેતુ મોઢું હમેશ હસતું-આનંદમય હોય તે.

મજરોશાહ, મહિકાંકાના કાકોરને મજતાં એમ કહેવાય છે.

મંજો ઉતારવો, ગર્વિષ્ટપણું કે મગરૂરી કાઢી નાખવી; આંકડો ન આવવો. (હાથને જામી રા દબાવી નીચે ખેંચવો તે ઉપરથી.)

મટમારીને મુઈ જા, નિરાંત-જંપ વાળીને મુઈ જા.

‘આવે શરીરે જાકી વાત ન કર, મટ મારીને મુઈ જા.’

વીરમતિ નાટક.

મટોડાનું મગજ, અક્ષય વિનાનું-કમ અક્ષયનું મગજ.

“લોકો કહે છે કે હાઈ કોરમાં અ-

ઠલના ભંડાર રહેલા છે પણ આપણને તો મટોડાનાં મગજ નજરે પડ્યાં. ”

— નવી પ્રજા.

મટોડું ફરી વળવું; નિરર્થક જવું; દુષાર્થ જવું.

“ કારણ કે બકડે આપીને ઊંઠ કાઢી લઈ જવાની મારી ઉમેદ અને આશા ઉપર મજા મટોડું ફરી વળ્યું છે. ”

હિંદી પુંચ.

મઠ ફાકવા, નિરર્થકી રહેવું; ‘મઠ ફાકીને ખેતી રહે.’

મઠને છાંયડે મળ કરવી—મારવી, મઠનું ઝાડ નહિ પણ હોડ હોવાથી તેનો છાંયો પણ નહિ જવો હોય છે તે ઉપરથી નહિ જેવી અજા દે મમત મોગરવી.

મઠદાના તાળવામાંથી લોહી ખાનારો, ધણેજ કંજુસ અને લોભી; પોતાના સ્વાર્થને માટે કોઈની દયા નહીં જોનારો; નિર્દય-ફુદ.

૨. જોસ-આવેશમાં આવી પાત કરનારો.

મઠદાને મીઠળ બાંધવાં, (મીઠળ-એ જાતનું ફળ શુભ કાર્યમાં હાથને કાંડે અથવા સમડીના લાકડા સાથે બાંધવામાં આવે છે તે ઉપરથી.) ધરડા અથ યમેલા પુરખને પરણાવવો; જેનું ચોક્કસ આયુષ્ય આગ્રી રહ્યું છે એવા યમદારની માટ જેતા પુરખને પુત્રી, પરણાવી મીઠળ બાંધવું.

“ તમારી વહાલી પુત્રીને. છેક નમેરા યમને વેચવા નીકળ્યા. અરે! વેચવા નીકળ્યા તો બલે, પણ પૈસા લઈ મઠદાને મીઠળ બાંધવા જેવો ધાટ ધડવા તૈયાર થયા. ! ”

મણિ અને મોહન

મઠગાંઠ પડવી, મઠડું વાળ્યું વળતું નથી એવી તરેહની ન છૂટે તેવી સખત ગાંઠ પડવી; ન હોડાય તેવી રીતે જખ્ખર વળતી રહેવું.

“ મઠદાની પેઠે વળગ્યો છે અને ચપડાલાખની પેઠે વળગ્યો છે એમ પણ કહેવાય છે. ”

મણિનો પાંચશોર થવો, મારખાધારી સેવાઈ જવો. મારખાઈ ખાઈને છેકજ અસહ્ય થઈ જવો; (મણિનો પાંચશોર તોલ યાય એટલો બધો હલકો થઈ-જવો તે ઉપરથી) મારને લીધે વિત્ત—બળ જોણું થઈ જવાથી શોખાઈ જવું. ‘મણિનો પાંચશોર કરી નાખવો’ એટલે માર મારીને હલકો કરવો.

“ તેઓએ તેના મેલવા તરફ બિલકુલ લક્ષ નહિ આપતાં તે આપડાને લાગલેજ મણિનો છ પાંચશોર કરવા માંડ્યો. ”

અ. ના. બા. ૧ લો.

મણિયો ઢોલો કરવો, ધણી સખત મહેનત કરાવી નસો ઢીલી-છટી કરી નાખવી. કમ-જોર-સુસ્ત-નરમ-કરી નાખવું; છેકજ હિંમત વિનાનું-પોત્તી છાતીનું-ઢીલું કરવું.

મથાણું બાંધવું, માયાદીક લેણદેણ ફરોવું.

મઠનનું પૂતણું, ધણેજ ખુબસુરત પુરખ; મઠન-કામદેવના જેવો ઈશી; કુટડો જીવાન-પુરખ

મધ મૂકીને ચાટવું; નિરર્થક રાખી મૂકવું. જે વસ્તુ પોતાના કામની હોય નહિ અને ખીમને માગવા છતાં ન આપે સારે જો મેલાય છે

મધ લઈ ખાઓ, (વાંઠામાં.) સો ફાયદો; સો રસ કસ, અતુભવ.

મધવાળી જીભ, રસકસવાળી, —પુશામતથી ભરેલી જીભ; પુશામતના મધુર-શબ્દો મેલનારી જીભ; મીઠું બાપણ કરનારી રસના.

મધમાં હાથ મેલાવવો, મોટી મોટી આગાઓ આપી લપડાવવો; લાલચ બતાવવો.

વવી; વિશ્વાસ આપવો, લોભ-મોહમાં નાખવું.

મધ્યાન્હ કાળ, પૂર્ણ આખાદીનો સમય.

મધ્યાન્હનો સૂર્ય, પૂર્ણ આખાદી; પૂર્ણોત્કર્ષ; ખરા સુખની વેળા; પદ્ધિ-સ્થિતિ-સુખ-વૈભવમાં સાધારણ ખીજ કરતાં વિશેષ અગિયારા યવાનો અનુકૂળ વખત.

‘હમણાં તો તારા સુખનો મધ્યાન્હનો સૂર્ય છે.’

કરણધેસો.

મંત્ર પુષ્પાંજલિ કરવી, (જોખમાં બરેલાં ફુલ મંત્ર બણી દેવ ઉપર ચઢાવવાં તે ઉપરથી વાંકામાં.) સારી પેઠે ઠપકાનો વરસાદ વરસાવવો; ધમકાવવું; ગાળો દેવી; શાપ દેવો.

૨. માર મારી હલકું કરવું

મંત્ર કુંકવો (કાનમાં), જે ગુણે કાર્ય સિદ્ધિ થાય તે ગુણે કાઠનામાં આવે તેમ કરવું; સમજાવવું; ચેતવવું.

મંત્ર મૂકવો, છુપી સલાહ આપવી; નથી કોઈ કાર્ય સિદ્ધિ થાય તેવું ગુમ વચન કહેવું અથવા ઈસારો કરવો; કાન કુંકવા; ગુમપણે અભિપ્રાય આપવો.

“નાસતાં નાસતાં પોતે તરવાર સાથે પકડાય નહિ તેથી તરવાર રૂપાળીના બણી ફેંકો” “ઉગારને કે મારને કરી મંત્ર મૂક્યો”

મરસવતી ચંદ્ર.

મથેલુ વદામિ, શ્રાવક ગોરજને મળતાં એ પ્રમાણે કહે છે ત્યારે ગોરજ “ધર્મ લાભ” કહે છે.

મન આંધળું થવું; કશી સુઝ ન પડે એવી અવ્યવસ્થાળી સ્થિતિમાં હોવું.

“આજસુ માથુસને કોઈ કોઈ વેળા કામ કરવાની ઈચ્છા થાય છે પણ તે કરવાની તેનામાં શક્તિ હોતી નથી, તેનું મન

આંધળું થાય છે, અને તેના વિચાર ગમ-રાટમાં પડે છે.”

મન જાંચું થવું, નાખુશ થવું; દિલગીર થવું.

ઉદાસ થવું.

૨. રતેદ તૂટવો; બેદિલ થવું; મન હટી જવું; પ્રેમ ઉતરી જવો; કંટાળો; ઉપજવો.

મન ઉઠી જવું, દિલ ન લાગવું; બેદિલી થવી; ભાવ જતો રહેવો; રમી-આરથા કમી થવી.

મન ખાટું થવું, નાખુશ થવું, દિલગીર થવું; દિલ ઉતરી જવું; મન કચવાવું; નારાજ થવું.

‘હે પ્રિયવદા, માફ મન ખાટું થયું એવું તમે મને કહી કહું નથી ને કહું નથી.’

વનરાજ આવડો

‘વળી આ કામ કરતાં કદાપિ વિખવાદમાં વધી પડીએ તો આપણા પ્રેમમાં વિરોધ પેસે અને મન ખાટું થાય તો આપણું ખરું સુખ નાશ થતું જાય.’

ભામિનીશૂવણ.

મન ખોલવું, (કાઠની માથે) મનમાં જે હોય તે વગર આચકો ખાધે કહી દેવું; પોતાના મનને જે કંઈ ભોળ રૂપ લાગતું હોય તે સામાને જણાવી દેવું. જ્યારે માથુસને કોઈ જાતનો માનસિક બોલો હોય છે ત્યારે તેનું મન જાણે અંધારી કાટડીમાં પૂરું હોય એમ થાય છે અને તે બંધને ચિંતા અથવા ફિકરનું મૂળ અથવા કારણ ખીજને કહીને મન ખોલવું એ અજવાળું અને સુખ અંદર દાખલ કરવાને બારણું ઉપાડવા જેવું છે.

૨. નિખાલસ મનથી કહેવું; કપટ કે અંશેરા રાખ્યા સિવાય કહી દેવું; મનની ગુપ્ત વાત બહાર પાડવી.

મન ચોખ્ખું રાખવું, મનમાં કપટ રાખ્યા સિવાય કે ખીજથી કંઈ ગુમ રાખ્યા સિ-

વાય પોતાના મનમાં જ હોય તે ખરે ખરું સંપૂર્ણ રીતે કહી દેવું. કોઈ ગાંઠ ગડો કે કપટ ન રાખતાં ખુલ્લે ખુલ્લું કહી દેવું. 'જીવ ચોખ્ખો હોવો' એટલે ઘનત પાક હોવી. એથી ઉચ્છેદ 'મન મેલું રાખવું.'

મન ચોટવું; દિલ લાગવું; મોહમાં પડવું;

મન નીચું થવું; નીચ થતિનું થવું.

મન માનવું; જીવ ખુશી થવો; સંતોષ થવો;

ઈચ્છા પૂરી પડવી.

બહાર નિસર્થા વળી અધિયોચન, હો મુનિ નથી માનવું મારું મન.

અભિમન્યુઆખ્યાન.

મન મારવું, મન વશ રાખવું, વસિએ અંકુશમાં રાખવી, ઉદિયોને ચોખ્ખું હૃદયમાં રાખવી, અથવા તે બહેકી ન જાય એમ કરવું.

'લલનાએ છે લલ્લ કોપો મને, માઠ હવે કદિ મન મરે છે.'

વિશ્વ વાણી

મન મૂકવું, કુડકપટ ન રાખવું, બેદ કે પ્રપંચ ન રાખવો; મન ખોલવું; પોતાનું જ ખડું હોય તે ખીમને બૂદ્ધિ નહિ ખતાવવું. 'નહિં બોલે જો મન મૂકી તો, અમે ઉડીને જશું.'

નળાખ્યાન.

મન મોહું કરવું, ઉઘાર થવું, સમર્પણ રાખવી; સખી-ઘનશર થવું. મન વાળવું, સંતોષે ખેસવું; મનનું શાંતન કરવું.

'તે પાછો જડનાર નથી અને હવે તમારે કોઈ પણ રીતે ધીરજ ધારી મન વાળવું જોઈએ.'

આ ના. ભા. ૧ લો.

મન વિખરાઈ જવું, દિલ ઉડવું; ગમરાવું કંઈ સ્વપ્ન ન પડે એવી ગમરાઈવાળી રિયતિમાં હોવું.

મન સોંકકું થવું, કર કમરીકું થવું.

મનથી ઉતરી જવું, ચાલના ઘટવી; ખ્યાર ઝોછા થવો; ઈચ્છા, ખુશી ન રહેવી.

"બોજો ભીમ જેન ધર્મનો આશ્રયો ન હોતો પણ જેન ધર્મનો કહેવડાવતો ખરો એ ઉપરથી તે ખીમ રજપૂત રાગભોના મનમાંથી ઉતરી ગયો હતો."

નર્મગદ્ય.

મનનું પોચું, કુમળી છાતીનું; દિલમાં ઝે-અસર થાય તેવું.

૨. ખીકણ-ધીરજ-દિંમત મૂકી તેવું; ના-દિંમત

મનનું મનમાં, મનની વાત બહાર ન કાઢવી તે.

મનનું મેલું, કપડી, જોડો મર્મ-બેદ-પ્રપંચ જીવાય નહિ તેવું, જેના અંતરની કલ્પના માસમ ન પડે તેવું.

અભિમન્યુઆખ્યાન

મનનો મેલ, કપટ-પેચ; પ્રપંચ; દુર્લેષ મહા માસમાં મારા મનનો કાઢવો મેલ, ઝર કૃપા કરીરે, મૂકી દીધા મગળા ફેલ !' કવિ બાપુ

મનનો મોજ, મરજ માફ ચાલનાર-વર્તનાર; સ્વેચ્છાનુચારી.

મનમાં ગાંઠ વાળવી, યાદ રાખવું; વિમરી ન જવાય એમ કરવું.

૨. નિશ્ચય કરવો; નક્કી કરવું; ઠરાવ કરવો.

મનમાં પેશી નીકળવું, આમાના મનની પ્રમામ વાતથી જાણીતા થવું-જાણી લેવી. 'વાસ્તવિક ગમે તે હો. કાઢના મનમાં પેશી નીકળાવું નથી.'

અરેબિયનનાઇટ્સ

મનમાં ચરેડો પડવો, નિરાશ થવું.

૨. મામકો પડવો.

મન જોડે વાત કરવી, વ્યક્તિશક્તિથી મન ખોટાનો વિચાર કરવો, પરિજામપર ધ્યાન રાખી વિચાર કરવો.

“ જ્યારે આપણે એકલાં હોઈએ કે અંધારામાં જ્યાં સઘળું ચૂપા ચૂપ હોય ત્યાં પણ આપણે આપણા મન જેડે વાત કરી શકીએ ”

એવાં વચન સુણીને બોલ્યો ઘટોત્કચ સાં વાણુજી;

મેં મારા મનની સાથે વાત કીધી જાણુજી. ”

કવિભાઈ.

મનોમન સાક્ષી, એક ખીન્નના મનમાં અ-રમપરસ મળવાનો વિચાર થયો હોય અને મળી જાય તે.

૨ એક એકના વિચાર સરખા જ આવી જાય તે.

મમરો મૂકવો, ઉસ્કેરવું; ચલાવવું; રંજક મૂકવો; બે જણને કલહ થાય એવું કાંઈ વચમાંગોલી ઉડવું; વડવાને ઉસ્કેરણી કરવી. **મમ્મોચ્ચો,** મમ્મા અને ચચ્ચાથી શરૂ થતી માએન સમાણી જૂંડી ગાળો.

‘ એક કહે મુજમાં બજા ઝાઝું, ખીજે કહે તુજ સાથે ઝાઝું; ત્રીજે કહે તુ ગદા તોલે, ચોથો મમ્મો ચચ્ચો બોલે ’

જાદવાચણી.

મરયાં ઉઠવાં-લાગવાં, ખોટું-માઠું લાગવું; રીસ ચઢવી; અકળાઈ ઉડવું.

“ કૃષ્ણદેવ- (નિઘાસ નાખી) હવે પછી એવા અધમ શબ્દો શ્રવણ કરવાની મારી ધ્રુવિષ્ટ નથી,

સસમામા-શેની હોય ? એમ તમને ત-મારા મોઢે મરયાં લાગે છે તો અમને કંઈ કેમ ન થાય ?

સસમામાખ્યાન.

‘ એનને માટે જરા કશું કે મરયાં ઉડ્યા. ’

ચતુર ચંચળ.

‘ લે અગિ તને ખડું કહીએ ખીએ તારે મરયાં રોને લાગે છે તે. ’

બામિનીબ્રાણુ

મરતાં છવતાં, કાઈ દહાડો પણ.

મરટે આદમી, જિયા સદ્ગુણવાળો માણસ; કુલીન ઔદર્ય

મરી જવું; છેક જ અશક્ત થવું; ધસાઈ ધ-સાધને મોત તરફ ખેંચાવું; મરી જવા જેટલું દુઃખ થવું

‘ કામ કરતાં કરતાં મરી ગયા બાઈ ! ’

૨. શાંત પડવું; અંધ પડવું; નરમ પડવું. (જોસ્સો)

૩. કરમાવું; રસકસ જનો રહેવો (ઝાડ.)

મરી પડવું; ખરા અંતઃકરણથી પોતાનું સ-ધળું જેર વાપરવું.

મરી ફાંકવાં, અમથું મગરરીમાં બચ્ચાં ફરનારને વિષે બોલતાં વપરાય છે. જેમ, ‘ ક્યારનો શુ મરી ફાંકે છે ! ’

મરો મશાલો પૂરવો, અતિશયોક્તિથી કહેવું; વધારી વધારીને રસિક કરવું; કાંઈ વસ્તુ અથવા ખનાવને શોભાવવા સાર તેનું વધારી વધારીને વર્ણન કરવું.

‘ એ સાંભળી રામએ તેને પાસે બો-લાવી સઘળી વાત પૂછી લીધી; કારભારીએ મરી મશાલો ભભરાવી આપ્યો તે ઉપરથી રામએ હુકમ કીધો કે આજ સવારે અ-ગ્નિદિવ્ય કરવું. ’

કરણુધેસો

મીડું મરચું લલસાવવું પણ બો-

લાય છે.

મલોખાં મીઠાં કરવાં, મલોખામાંથી સ્વાદ કાઢવા જેવો મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

“ ગરીર વિના માધન રે,

પાર કાંઈ પામે નહિ;

મલોખાં મીઠાં કીજે રે,

સ્વાદ કાંઈ આવે નહિ ”

ધીરોભક્ત.

મસાણુ જગાવવું, કાંઈ અચબો ઉમ્મજ કરે તેવું કામ કરવા પિશાચ વગેરેને બો-લાવવું.

મસાણામાં જવું, મરી જવું. . .

૧. કોઈ મરી ગયેલાને ખાળવા કે 'દા-

ટવા સ્મશાનમાં જવું'

મસાણામાંથી એંચી કાઢેલો, જે નખજો માણસ કામ કરી શકે નહિ અથવા જે આગસુ માણસથી કામ થઈ શકે નહિ તેવાને વિષે ખોલતાં વપરાય છે. મતલબ કે મરેલો; છેકળ અશક્ત-નરમ; છેક ગ-ડછ જેવો.

મસાણિયા લાડુ, યોગ ધીના લાડુ. (નર-સા લાડુ)

૨. દિલગીરીનું મિથાન.

મસ્કો લગાડવો, ભૂદાં વખાણ કરીને પલા-ળવું; પોતાના વિચાર સામાના મનમાં પ્રશંસા કરીને ઉતારવા અથવા ખીણ કોઈ રીતે સમજવું.

“ મનજી રોક મસ્કો લગાડી મક્તના મધીલ ખાવાને બીખારીની હાલતમાં દા-નર થતા ગયા. ”

કુંવારી કન્યા.

મસ્તક પૂજા કરવી, માધાફાડ કરવી; મા-યુ કુટવું.

‘ પૈને સાઈ મસ્તક પૂજા કરીએ છીએ, તારે તો વાહ, કાંઈ પણ ગણત્રીમાં નથી ! ’

૨. માયું ઉતારી ને મઢાવેને અર્પણ કર-વું, ‘કમળ પૂજા કરવી’ પણ ખોલાય છે.

વડનગરમાં એક તરણીએ પોતાનો વર પોતાથી ધણેજ નાનો હોવાથી મઢાવે-ના દહેરામાં પોતાનો જીવ આપવા માંડ્યો હતો તેના એક ગરબાને મસ્તક પૂજા કરીને કહે છે. નમુના તરીકે,-

“ રાવળ વાવમાં નાહી ઘોઘને, સુરજ અર્ધ દીને, કુબેશ્વરના દેશમાંડે, ચાલો મ-સ્તક પૂજા કોને, એ તો.

મવાઈ સંઘદ.

મસાલો કાઢવો, અડદાગો કાઢવો; કુટવું; મારવું; યકવવું.

મસાલો પૂરવો, ઉરકેરવું; ચઢાવવું; રસિક કરવું; વધારીને કહેવું. જુઓ ‘મરી મસા-લો પૂરવો.’

મહિના રહેવા, ગર્ભ રહેવો. (સ્ત્રીને.) હમેલ-દહાડા રહેવા. મહિના હોવા એ-ટલે ગર્ભ હોવો.

મહિનો આવવો-થવો, શુ આવવાની મુ-દત પુરી થવી; શુ આવવો (સ્ત્રીને)

૨. મહિના સુધી કામ કર્યા બદલનો પ-ગાર આવવો-થવો.

મહોર મહોરના શબ્દો, મોટા-કાળજીં એટી નાખે એવા શબ્દો.

‘ તમે તમારા બારમાં રહેજો, જેને ગ-રજ દશે તે તમારા ખોલ સાંખી રહેશે. હું તો કાળજીં કપાઈ જાય એવા મહોર મ-હોરના ઉતર આપીશ. ’

સસમામાખ્યાન.

મળ્યા લાઈની પ્રીત, માત્ર નામની-એ-ળાય વખતે માત્ર ખતાવવાનીજ પ્રીત.

મળતા વરોક, મળતી પાંતી; બનાવ; પ્રીતિ.

‘ પણ પુંગરામ સાથે એના મળતા વરોક આવતા નથી તેનું કામ. ? ’

મળતી પાંતી, બનતી રાશ; મેળાપ; સં-પ; એકયતા.

“ રામદાસ ને દિરાસાગને મળતી પાંતી નથી. ”

માંગ લખાવ્યા, વડનગરા નાગરની જાતમાં કેટલેક ઠેકાણે રહે અવસરે કાંસાની યાળા-માં મેશવડે ઢેરી તથા તેનાં એ છોકરાંનું ચિત્ર પાડે છે તેને માંગ લખાવ્યા કહેછે.

માંથો મૂકવો, સાબું-તંદુરસ્ત થવું.

માંડવો ઉભો થવો, કન્યા પરણાવવા જે-વી-લાયક ઉમરની થવી. (લગ્નમાં માંડવો તૈયાર કરવો પડે છે તે ઉપરથી.)

“ દીકરી યદ ત્યારથી માખાપ કહે કે

એક માંડવો યુરો, એમુ વિચારી વેનાપર
બળવા માંડે, કમકે જોકરીને પ્રજાવવા
વિગેરેમાં બહુજ પ્રયત્ન થાય છે, તથા તે-
ની સાસુરિયાં જરૂરનું તેને બહુ ફાંસ પ-
ડે છે.”

સાસુવહની લગ્નકું

માંડી વાળુ; પવાવુ; પડવું મેકવું; સ-
માધાન કરવું (રૂઝા.)

૨. પ્રેમ કરવું. (જવાનું માંડી વાળો)

તેણે સભામાં જવાનું માંડી વાળ્યું.

૩. જરાવર કરી મેકવું. (જાતાનો જ-
મે લગાર.)

માંહેનો માંહે તે બહારનો બહાર, જાને
પક્ષમાં દોલકા બળવનાર; જાને પક્ષનું મ-
ત સાચવનાર. (સુકિતથી.)

માખ છીંકવી, વુકસાન કે ગરલાબનું સ-
ચન થવું. (એ એક અપુરાફન ગણાય છે
તે ઉપરથી.)

માખ દૂખવી, તેલમાં માખ દૂખવી જુઓ,
માખ બેસવું, માખ નેવું વુચ પ્રાણી
તરી વાગે—ફહેડી જાય એવી સોડી—નખણી=
વિત વગરની ફાલત; કંગાળપણું; વુચ
—લીણી સ્થિતિ.

તેથી કંગાળીએ અને જને ધિક્કારીએ-
એવી છે અધમ સ્થિતિ—નીતિ.

‘જાજ સુધી ને વંશમાં માખબેસવું
પણ નથી એવા કથાણુવંશમાં તું અ-
જારજ હોયો, તે રજાવત વંશને કલકે લગા-
વ્યું છે.’

ગુ. જુની જાતી.

માખ જોસે, તો નાક કાપે, એમ તાલ સ્વ-
ભાવના આજુસને વિષે જોલતાં વપરાય છે,
માખ આરીને નીચોવણી, મજાજ કજુસ
થવું; મખખીસુસનું આચરણ કરવું.

૨. પહુજ કંગાળ કે લીણું થવું.

માખણુ લગાડવું, ખુશામત કરી મહેરમાની
સાધવી; સ્વાયેને માટે દદ ઉપરાંત વખાણુ

કરી સામાનું મન પીગળાવી નાખવું.

૨. અતિશયોકિતથી રસિક કરવું.

માખણીએ સગત, ખુશામતીએ, મીઠું મીઠું
જોલી મન પલાળનાર; નરમ કરનાર; મત-
લખને સાર હદથી નદે તારીફ કરનાર.

માખો મારવી, ધધા વિનાના રહેવું.

૨. મંદ સ્થિતિમાં—સૂચીમાં હોવું.

‘તે દિવસે રેલવેની તથા ખીજ બાહુતી
ગાડીઓના કમાઈના દરવાજા બંધ થા-
ય છે, એટલુંજ નહિપણ બિચારા નાટક
વાળાને પણ તે દિવસે માખો મારવી પ-
ડે છે.’

સુખોધ પ્રકાશ.

‘કાં તો જૂઠા લેખ બનાવે,

ખોટી પ્રતિજ્ઞા પાળે,

કાંતો માખો આરે મૂરખ,

નવરો નખોદ વાળે’

કાવ્ય કૌસુમ.

માખ્યા મેહ પરસવા, જોઈવી—ઈચ્છિત વ-
સ્તુની પ્રાપ્તિ થવી; મનોરથ સિદ્ધ થવા;
ઈચ્છિતપ્રસાદી મળવી.

‘છત ધરાણું રામજી,

લક્ષમણ ચમર બચડા,

શામળ કહે સોભા ધણી,

મેહ માખ્યા વરને ત્યહા’

કવિ શામળમટ.

માખું ફરવું, વર કે કન્યાને માટે માગણી ક-
રવી. (કોઈ પીગમની મારફતે.)

“ખીજ રાણી આવે તેને પુત્ર થાય એ-
વી આશાએ મધણુદેવીએ કાતરીના
રામની કન્યા રાણકેવીનું માખું કર્યું.”

સધરાણેસંધ

માછલે અકોડી ગળ્યા જેવું, માછલે એ-
ક વાર ગળના લોભથી અકોડી ગળા તો
તેથી તેના પ્રાણ નષ્ટ છે તે ઉપરથી કોઈ
કામના સખંધમાં એમ વપરાય છે કે આ
કોઈ માછલે અકોડી ગળ્યા જેવું નથી,

મતલબ કે પ્રાણ જવા નેવું- મોટી હાની થવા નેવું નથી

માટલું પૂરવું; પાપડ, વડીઓ, લગ્નનો રૂપિયો, સોપારી સાત, સવા પાંચ શેર થઈ વગેરેથી માટલું પૂરી લગ્ન સમયે આવે છે તે.

માટી ઠાંકવી, (વાંધા-ગુન્હા કે તકરારપર) ઠાંકવું; છુપાવવું; અંધાર પિછોડો કઢવો; દોષની ચરચા-નિંદા થતી બંધ થાય તેવું કરી નાખવું.

માટી થવી, નાશ થઈ જવું; જળાને ખાખ થઈ જવું.

૧. જગડી જવું; ખરાબ થવું; બ્રષ્ટ થવું;

૩ ફના થવું; પાપમાલ થવું; ધાણ વળા ગયો હોય તેવું થવું.

માણસની ઝોળમાં હોવું; માણસાઈમાં ખપવું અથવા માણસાઈ ભોગવવી.

માણસની વર્ણમાંથી ઉઠી-નીકળી જવું; માણસના સાધારણ રસ્તાઓથી આડાં ફંદાવું; વિચિત્ર જાંઘી ભોગવવી.

૨. માણસ જાતની છેક જ નીચામાં નીચી કંગાળ સ્થિતિએ પહોંચવું.

૩. છેક અશકત થવું.

માતા આવવાં, માતાએ અંગમાં પ્રવેશ કરવો; ધનવું; કંપવું; કેટલાક લોકો પોતાના અંગમાં માતા આણવાનો દોષ કરે છે. અને 'દોષથી ધૂતાઈને લોકો ભોલે છે કે એને તો માતા આવ્યાં છે. માતા વળાવવાં, બાળક ઉપર વચ્ચેથી દેરી જેવો આકાર કરી તેમાં જ વારા લઈ સ્ત્રીઓ વાળતે ગાળતે માતાને દેરે શુભ પ્રસંગે મૂકી આવે છે તેને માતા વળાવવાં કહે છે.

માતા વાવવાં, જવારા વાવી ઠાંકી માતાનું સ્થાપન કરવું. (શુભ પ્રસંગે.)

માતાનો કુકડો, બહુ બોલો ને જાનો-ગ્રામ ન રહે તેવા માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

જુઓ બહેચરાણનો કુકડો.

માતાનો ભગત, હીજડો.

માટેલો સાંઠ, તોફાની; ઉદ્ભાતિયા કે મસ્તીમાં આવેલા માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

માથા ઉતાર, માથા ઉતરવું-માથેથી ભાર ઉતારવાના સરખું; બહીષ્કાર વિનાનું.(કામ.)

માથા વગરવું, માથાની દરકાર ન રાખે તેવું; સાહસિક; મોટી આશ્વત્માં પહેલ કરનાર; મરવાથી ડર નહિ તેવું.

માથાના કંકડા થવા, માથું નીકળી પડવું; માથું બહુ દુઃખવું; માથામાં કળતર થવી.

માથાના કપાસીઆ કાઢી નાખવા, માથાનો ગર્ભ-તેમાંનો વચ્ચો પોચો પદાર્થ કાઢી નાખવો; મરણ પમાડવું. તે ઉપરથી એ ધમકી આપતાં વપરાય છે.

માથાના વાળ ખરે એવું, ઘણું જ બહુ; ન સહન થઈ શકે એવું. (ગાળ.)

૨. ઘણું જ કડવું (ઔપધના સંબંધમાં.)

માથાના વાળ ઘસાઇ જવા, ઘણું દુઃખ સહન કરવું. (બોલે જાયત્રી જાયત્રીને)

માથાની તુમટી રહી જવી, માથાપર ભાર જાયત્રી માથાનું તાલકું ખરું-રીઠું થવું.

માથાની પાઘડી, અગ્રેસર; આગેવાન. (માણસના પોશાકનો જાયામાં જાવો ભાગ એ છે તે ઉપરથી.)

માથાનું છત્ર, આશ્રય આપાર વડીલ; માથે ને મોઢું તે. 'પુત્રને પિતા એ માથાનું છત્ર' છે.

માથાનો ધા, માથામાં ધા લાગવા નેવું ધણું વસતું ને ત્રાસદાયક એવું ને કાંઈ તે. 'એક પાદરીએ કહ્યું ખીજનો. ઉપદેશ સાંભળવો એ અને માથાનો ધા છે.'

માસિક સારસંમંદ.

"કોન્સ્ટન્સ નામની એક ઉત્તરતા-કુળની કન્યા માથે તેની નિર્ભજ પ્રીતિ યઈ

હતી તેને છોડી જવું એ તેના મનને માયા-
નો ધા હતો. ”

“ આવો ભાવનો શિકાર મૂકીને જવું
તે ભગતજીને માયાનો ધા યદ્ય પડ્યો. ”

કૌતુકમાળા.

માયાનો ફેરલો-ફાટલો, મિત્રજમાં આ-
વ્યું તે કરનારો; કાઠતું કહ્યું ના માને તે-
વો મગરર અને હડીલો.

માયાનો મુગટ-મણિ, શોભા આપનાર વ-
ડીલ (મુગટ કે મણિ જેમ માયાને શોભા-
વેછે તેમ.)

‘ તે ન હોય સારે અમે તમને માયા-
ના મુગટ માનીએ પણ જ્યાં સુધી તે ખાર
વરસના મિરાજે છે ત્યાં સુધી અમે તમને
છોડરામાં ગણીએ. ’

પ્રતાપનાટક.

‘ આજ આપણો ભરપાર, આપણું શીર
છત્ર, આપણું પ્રતિષ્ઠાલન કરનાર તથા
આપણા માયાનો મુગટ રણક્ષેત્રમાં પડ્યો. ’
કરણધેસો.

‘ દધિના દાણના વેચાણમાં છું તમ ત-
ણીને, હું તો જાણું છું જગજીવન માયા-
ના મણિ ને. ’

દયારામ.

માયા પર (હોવું-આવવું-જવું), મુર-
ખની તરીકે.

૨. બહુજ નમદીક; ધણુંજ લગોલગ.

‘ હું તને પવિત્ર ભગનીઓના ભેગી રા-
ખીશ, માટે જલદી દોડી આવ; પ્રેક્ષ પૂ-
છવાને ઉભી રહીશ નહિ. અરે ! પેલા લોકો
માયાપર આવી પહોંચ્યા હવે મારાથી ચો-
ભાય નહિ, હું જાણું છું. ’

શો. કથાસમાજ.

‘ વખતે એકાંતમાં હોય કે કાંઈ છાની
વાત કરતાં હોય ને ચટ દબને તેના મા-
યા ઉપર જઈને બિમા રહેવું તે જોડું. ’

ગામિનીબૂવાણ.

માયાપર કલેહું ઊંધું પાડ્યું છે, માયે
હજમત બહુ વધી છે. (વધેલી હજમત
કાળા કસેદાના જેવી દેખાયછે તે ઉપરથી.)

માયાપર થનથન કરવું; શીરજેરી
કરવી; બહેકી જઈ દુઃખ દેવું; માયામાં
ધુમાડો રાખી જોસમાં સામા થવું.

“ ગંગા, નગણી બનીને આને નમ્રણાં
માતૃપિતાના માયા ઉપર થન થન કરે છે
પણુ જો મારા સરખી તને મળી હોત તો
સઘળો મદ મૂકાવી દેત. ”

કુંવારી કન્યા.

માયા પર ભમવું, લટકવું-હોવું, કાઈ મા-
ટો બનાવ બને એવા ભય કે ધાકના સં-
બધમાં વપરાય છે.

“ માયા ઉપર મરણુ ભમેછે, ઓ લીધો
કેલો. ”

ભોજેભક્ત.

માયામાં ગજ ધાલ્યા છે? મિત્રજ વધી-
ગયો છે? (જેમ ઘણા ગર્વિષ્ટ માણસને વિ-
ષે બોલતાં વપરાય છે.

માયામાં ટપલા વાગવા, ઠોકખાવા; અડ-
ચણ કે દુઃખ અનુભવવું; ઘડાઈ ઘડાઈને
ઠેકણે આવવું. ‘ માયામાં ટપલા વાગે સારે
સમજણુ આવે. ’

માયામાં ધુમાડો રાખવો, મિત્રજ કરવો;
મગરર બનવું; જોસમાં આવવું.

‘ તું માયામાં ધુમાડો રાખી મને કમ-
વા આવે એ કદી પણુ બનનાર નથી, હું
તને સારી પેઠે જાણજીવું. ’

માયામાં ધણ ધાલવી, આખર કલંકિત
કરવી; મેંજેલેલી કોતિની ખરાખી કરવી.
માયામાં પવન ભરવો, મગરર થવું; મિ-
ત્રજ વધી જવો.

‘ વળી પવન બસો હોય જો તમારા શી-
રમાં, તો ઉતરજો સંભામે. ’

ડાંગવેપાખ્યાન.

માયામાં મારવું, કાઈ તમારો કરી માગવું

હોય તો તેથી મુસે યઈ મોહાઈની મંગ-
રીમાં આપી દેવું. 'કાલે તેના માયામાં
મારીશ-મારી આવીશ.

૧. વેચનારે નમઈ આપ્યું હોય તો તે
પાછું આપી આવવું.

૩. બજાર કરવો; જીવન કરવો.

'કાલે તેના માયામાં મારીને લઇશ.'

"ગભરાશો નહિ, હું હવે એ ખપી
બાપના માયામાં મારીને તમારી સાર્યે પ-
રણુ છું."

બટનું બોપાણું.

માયામાં વહેર બરાવો, મગરે જનવું; ગ-
વિંછ થવું;

૨. પતશજોર થવું.

માયામિલી, (સ્ત્રી.) અટકાવવાળી; અમ-
ડાવલી; અગળી.

માયાવટી હલકી છે, નીચ-કુવડ-કુલીન-
ને ન શોભે તેવી અને વિરે બોલતાં વપ-
રાય છે. માર વક્કર ઝાઝો છે.

માયાવટી હલકી પડતી, માન ધરી જવું;
માર-વક્કર ઝાઝો થઈ જવો; ફીકું પડવું;
વજોવાવું.

'હવેક્રી મગોટી પડવાથી ધણીનાં કુળ
નીચાં ગણાય છે અને તેમનાં છોકરાં પણ
કુંવારા જ મરે છે.'

મામિનીબુલણ.

માયાવાડ જેવું, અંતિરાય આકાર; અગ-
ખામણું; કઠાળો ઉત્પન્ન કરે એવું.

'આખરદારમાં ખાપ્યા પછી હલકી
ધધી કરવો પડે તે માયાવાડ જેવું લાગે'
માયાં સંરસા જડયા છે, પાતું પડ્યું છે;
મરંતા સુંધીનો સંબંધ યવો છે.

"તમારા કેવાથી આપણને દુઃખ કે
દુઃખજનથી, શું કરીએ? માયાહરા જડયા છે.
આ તે કંઈ કુંભારના ધરતું હાલ્લું છે તે
ખંડલી લંવાય."

તપસાખ્યાન.

માયું; કંઈજ નહિ, એવો અર્થ દર્શાવે છે.
જમ કે, તું તે શું કરવાનો છે તારું માયું?
'માયાતું' ઝાઝે પહેંતી શકે એવું-તારું
તે શેણું માયું છે? એમ લીધા વખત
સુંધી માયું દોડી કંઠાળો આપનાર માણ-
સને કહેવામાં આવે છે. એને તો એ જા-
થાં છે એમ મમંદર માણસને વિરે બોલતાં
વપરાય છે. એકથી એ માયાં હાલ્લું
ઝાઝે એ જાણીને એકલ વધારે સારી મહેનત
કરે. એ માયાંની ખચે ઝાઝે બને ત
રફનો અર્થ..

માયું આપવું, એવ જતા લગી દાખને માટે
મહેનત કરવી; એવ આપવો.

"મેવાસનાં બાલકાં માયું આપે તેવા
અને જમરા છે."

૩. જીની વાતાં.

માયું ઉતરવું; માયું સડ્યું હોય તે ઉતરવું;
માયું દુ-ખવું હોય તે મટવું.

માયું જીનું કરવું; સામે થવું; શિરભેરી
કરવી.

૨. પહેલ કરવી; હિમત દર્શાવવી. 'મા-
યું હાવવું' પણ બોલાય છે. 'તે માયું
જીનું કરી શકતો નથી.'

૩. કામમાથી દરાગત થવું-મોક્ષના થવું.

૪. જાતી સારી સ્થિતિએ પહોંચવું-સા-
રી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવી.

'જમતા સૂઈ તેજો જમરદસ્તી વા-
પરતા નથી પશ્વ સામે માણસ જે માયું
જામકે તો પછી છેલ્લા ઈલાજ તરીકે તે જા-
પડાઓને જમરદસ્તી વાપરવી પડે છે.'

મુખોપગ્રાસ.

'એ હવે રાક્ષસની જુલિયા વજ્ર માયું
હાલે છે પણ મેને ઉપાય ચોલ જુલિ મો-
શમથી સપડાવવો સહજ છે.'

મુદ્રારાક્ષસ.

'અમારે રાજ જોયતું નહોતું, પણ તે-
ણે અમારી મરજ ઉપરાંત અલાહીનના

સાચું માથું ઉઠાવું તેનાં ફળ અમે ભોગ-
વીએ છીએ. ”

માથું જિયું રાખવું; જ્યારે માથુસે કાંઈ પંજું
શરમ ભરેલું કામ કયું ન હોય ત્યારે તે
પોતાનું માથું જિયું રાખી શકે, પણ આ
પ્રયોગ સ્વભાવે અર્થવાં સ્થિતિના સંમંધ-
માં કેટલેક જગે મગરૂરી ખતાવે છે.

મગરૂર માથુસ જવો રાજી રાખે છે
તેવો રાખવો. જેમ,—

‘તે તો માથું જિયું ને જિયું રાખે છે.’
‘વળી કપડી-ડગ માથુસ પોતાનું માથું જિ-
યું રાખે અને પોતે પ્રમાણિકમાં અપવાનો
પ્રયત્ન કરે.’

માથું કાપવું; ધણીજ નુકસાનીમાં આણવું.

૨. વિશ્વાસઘાત કે દોષ કરવો.

માથું કુંડવું; નકામી મહેનત કરવી; માથા
ફાડ કરવી; ભીંજાડ-પંચાત કરવો.

૨. (શોકમાં.)

માથું ખેંચવું; શરમાઈને માથું નીચું ધા-
લવું.

૨. આજસુની નિશાનીમાં માથું નીચું
ધાલવું.

‘દપકો સોભળીતેલું માથું અણ્યું-ભો-
ય ખોતરી.’

માથું ખાણ-ખાઈ જવું; ખંડખંડાટથી ચી-
ડવું; કાપર કરવું.

માથું ધરાણે મૂકવું; મોતનો ભય ન રા-
ખવો; કોઈ સાહસ કે જોખમ ભરેલું કા-
મ કરવાને માથાની કે જીવની દરકાર ન
કરવી; માથું ગયુંજ છે એમ ધારી સાહ-
સ કરવું.

‘તે દીવસે હું ગંગામાં ડુબી જતો હતો
તો ને એ જાંડા ધરામાં કોઈએ પડવાની
દિંમત ન કરી તે વખતે તેણે માથું ધરાણે
મૂકીને મને બચાવવાને બૂરકો માર્યો, ત-
થા છવને જોખમે મને ફાલ્યો એ કામ
ખીળે કેણ કરે એવો છે.’

માથું ધાલવું-મારવું; એકાદ વિષય તરફ
મન કરવું-મહેનત માંડવી.

૨. વચમાં પડવું.

૩. અપડાવું. (વહાણું)

‘પંચાતોમાં પટેલ ખનીને, માથું મારી
મહાલે; નાત જાતની નિંદા કરીને, નવરો
નખોદ ધાલે.

કાવ્ય કૌરવુભ.

માથું ચઢવું; માથું ડુખવું.

‘રાજકાજના રહણમાં ને રહણમાં ઉ-
જાગરે અમાત્યનું માથું ચઢ્યું છે, તેથી
અંધાપિ પોતે શયન છોડી ઉઠ્યા નથી.’

સુદારાક્ષસ.

માથું ચઢાવવું; નકામી માથાફોડ કરાવ-
વી; અકળાવવું; કાપર કરવું.

માથું ઝીકવું-ફોડવું-પટકવું; નકામી મા-
થાફોડ કરવી-કરાવવી; નિરર્થક મહેનત
કરવી-આપવી.

‘અમરતો ત્યારનો માથું પટકયા કરેછે ?
શિષ્ય? ફોડો માથું તમે રહ્યા રહ્યા, અમે તો
આ ચાલ્યા.’

સુદારાક્ષસ.

માથું નમાવવું-નીચું કરવું; તાબે થવું;
શરણે જવું.

માથું નીકળી પડવું; માથું ડુખવું; મા-
થામાં કુલ્લર થવી.

માથું પકાવવું; અકળાવવું; (નકામી માથા
ફાડવી.)

માથું પાકવું-પાકી જવું; કોઈની મહે-
નત કે તકરારથી અકળાવું; ધણીજ અકળા-
મણથી ડુખ થવું.

‘પ્રતિહારી ? આ ખાલી કંઠાકંઠથી મા-
ફે માથું પાકી ગયું છે, માટે શયનગૃહ-
બણી ચાલ.’

સુદારાક્ષસ.

‘દેવે અતિ ધણ મહારાજ, કરો પ્રાણ
ધારીનું કામ; એમ બોલતાં ગઈ યાકી,

ગયું માથું જણા પાડી. ’

કવિ દ્વારકાદાસ

માથું ફરવું; ચક્રર આવવા; તમ્મર આવવાં.

૨. મીઠાઈ જવું; મિલન જવો; ગુસ્સો ચઢવો.

માથું ફાટી જવું; માથું ફૂંખવું, (તાંપથી) ૨ (દરથી.)

૩. (બદમાથી.) ૪. મિલન હાથમાં ન રહેવો અથવા ગુસ્સો ચઢવો.

‘મધ્યાન્હમાં માંડાંનાં માથાં ફાટી જાય તેવો માર મારનો તડકો પડે તો.’

૫. જુનીવાતો.

માથું ફેરવવું; ગુસ્સામાં.

માથું ઘોડવું; કંઈજ ન આવડવું અથવા ધંધા વિનાતા હોવું.

માથું ભાગવું; સરસાઈમાં ચઢવું; નાદ-ગવં ઉતારવો.

૨. તુકસાન કરવું; ફૂંખ દેવું.

‘તે રોજ ગરોર ધીનું માથું ભારે છે.’

માથું ભારે થવું; મિલન વધી જવો; ગવંધી ટુલાઈ જવું.

૨. માથામાં ફૂંખ થવું; માથું ફૂંખવું.

૩. માર માગવો. ‘એવું માથું ભારે થયું છે.’

માથું ભોંયમાં ધાસવું; શરમાઈ જવાથી નીચું ધાસવું; નીચું ધાલી ભેઈ રહેવું; (અચૂક નિષ્ઠા કામ કરવાથી.)

માથું રંગવું; માથામાં મારી લોહી કાઢવું.

માથું વેગળું મૂકવું; કોઈ સાદસ કામ કરવામાં જીવની દરકાર ન કરવી; મોટી આશનામાં પડેલ કરવી; મરવાથી ન ડરવું.

‘ને વેજે વસ્તીમાં વસતાં પ્રાણીઓએ, અને પણ પક્ષીઓએ રાજાની આજ્ઞા મની પોતાનાં યાતક તજનાં છે, તે વેજે છું નિમ્ન.’

૫ થકો, મને કરેલા દેશમાં મેંદાં ચારવા નીકળ્યો છું તે ખરે માથું વેગળે મૂક્યા જેવું કામ કર્યું છે. સાદ તને કહેવામાં આવે છે કે તારા ગુન્દો માફ નહિ થાય.’

પ્રતાપનાટક.

માથું સોંપવું; શરસે પડવું; આવવું.

૨. જીવ આપવો.

માથું હલાવવું; હા કે ના કહેવી. ‘માથું ધુણાવવું’ પણ બોલાય છે.

માથે અકુશ, દલાણ; દાખ; અટકાવ; બંધન. (લાક્ષણિક.)

માથે આવવું, અટકાવ આવવો (ઝીને.) ‘તે માથે આવો છે.’

૨. જવાબદારી તમે આવવું. ‘આ કામ મારે માથે આવ્યું છે.’

૩. કનકવો આકાશમાં ઉડે ચગાવનારના માથાની સીધી ઉમીલીટીમાં લગમગ આવવો.

‘આ લીલી પનંગ એવો સરસ છે કે ચગાવવાની સાથે માથે આવી જાય છે.’

૪. (સર્વ) બપોર થવા; મધ્યાન્હ થવા.

માથે ખેંચી લેવું; પોતાની જાતપર ખેંચવું. (સાધર્મ-મહેનત જેખમ વગેરે)

માથે ગાળ ચકવી-ખેસવી, આળ, તોહો જત બેસવું; ભોજામાં કંઈ અચૂક બાજનની કહેણી ચાલવી (પોતાને વિરે ખોટી બાજતમાં.)

‘અપહીતિ મારી થયો જો, કન્યા પરબ્યા દાપડી; મેં પ્રતિગા દાખ કરી, જો માળે ગુજ માથે ચડી.’

દ્રાપદી સ્વયંવર.

માથે ગાળ મૂકવો, આળ મૂકવું; કલંક મૂકવું.

‘સમે સમે તમે સમજો નહિ ને, કરના દીડા આગળ, ભોક શું જાણે ને દેવ પડી છે, મહે માથે માળ-પેર ન જાણે.’

કવિ દ્વારકાદાસ.

માથે ધાધરી મૂકી ધુમ્બું, ખોટી ખામ-
તોમાં આગેવાની કરવી; મોટા ભા યર્ષ ધા-
લમેલ કરવી; નરસાં કામમાં ભાંજગડ કે
પંચાત કરવી.

માથે ધાલવું-નાખવું, જવાબદારી ઉપર
સોંપવું-હવાલે કરવું.

૨. માથે પાણી ધાલવું.

માથે ચઢાવવું, કબૂલ કરવું-રાખવું, સ્વિ-
કારવું. (ખનામ, હુકમ વીગેરે.)

૩. હદ ઉપરાંત છુટ આપી બહેકા-
વવું. (ચઢાવવાના અર્થમાં.) જેમયાંદ
કરવું; અતિશે વઠે તેમ કરવું. (લાડમાં)
'પ્રસુના તણી શીખ માથે ચઢાવી.'
અતિકાવ બેઠો નિજરથ આવી." રણુચર.

'તે જે સદ્વચન દહેતેને પુષ્પની પે-
ટે માથે ચઢાવી વેદનાં વચનરૂપ, સ્મૃતિના
શિક્ષણરૂપ અને પુરાણના પ્રસિદ્ધ પ્રમાણ
રૂપ સમજી સન્માન આપવું.'

સુંદરી ગુણમંદિર.

માથે ચઢી બેસવું-વાગવું, હુકમ ન માન-
વો; બહેકી જઈ દુઃખ દેવું; જેમયાંદ થ-
વું. (લાડમાં.)

૨. કોઈની સત્તા ખુંચી લેવી.

૩. સરસ-ચઢીઆતા થવું.

'એ વળી એને માથે ચઢી બેસે.'

માથે ચપટી ભલરાવવી, (ખોટી-નરસી
ખામતમાં) મમત-મદ વગેરેમાં વધવું.

'એ તેને માથે ચપટી (ધુળની) ભ-
ભરાવે તેવો છે'

માથે ચીંથડુંએ ન રહેવું, છેક ઘીણી-કં-
ગાલ સ્થિતિમાં આવી જવું; કાઈ ભાવ ન
પૂછે એવી નીચ સ્થિતિમાં આવવું; કાઈ
નિંદા કે લોક વિરોધ કામ કર્યાથી લોકો
ટોટા ખાય તેવી દશાને પામવું.

માથે ચોંટવું, કલંક બેસવું; લાજન લાગવું.

૧. આશરે-સરજો રહેવું; પાતું પડવું;
પાલવે પડવું. 'મૂર્ખ સ્ત્રી માથે
ચોટી'

૩. પોતાની જવાબદારી તળે કામ કર-
વાનું આવવું. 'એ તો હવે તમારે માથે
કામ ચોંટવું. (કંઠાળામાં બોલાય છે.)

માથે છાણાં થાપવાં, માથે ચઢી વાગવું;
બહેકી જઈ દુઃખ દેવું; લાડમાં વઠી જવું.
માથે છાપડું વધવું, આખે માથે હળમત
વધવી; હળમતના વાળ વધવા.

માથે છીણી મૂકવી, તુકશાન કરવું; ખ-
રાખી કરવી; બગાડ કરવો-નાશ કરવો.
'લૂગડાને માથે છીણી મૂકી'

૨. તોટો-ગેરફાયરો કરવો.-'રૂપીઆને
માથે છીણી મૂકી.'

માથે છેડા નાખવો, બેરાંઓ પોતાથી મો-
ટાંની અદ્ય રાખવામાં માથાને છેડા મો-
ટાપર બેંચે છે-લાજ કાઢે છે તેને બદલે
છેડા માથાપર નાખવો કે જ્યાં આખર
ઉઘાડી પડે, તે ઉપરથી અદ્ય-મર્યાદા ન
રાખવી; અંકુશમાં ન રહી માઝા તોડવી.

'ફરું છું રે માથે નાખી છેડા,
લાગ્યો રે મને નટવરશું નેડો;
સોડો રે કહિ કહિ શું કરશે,
લગ્ન રે મેલી શંકા કોઈની ધરશે.
સ્વાંગ સજી આ ભસી ભસીને
મરશે-લાગ્યો રે મને'

નસિંહ મહેતા.

'લાજ મૂકીને માથે છેડા રે નાખ્યો,
તેને સ્વામિનો નહિ પાર.'

કવિ બાપુ.

માથે છોગાં મૂકે એવું, સુંદર ગુણસરત;
ગોભા આપે એવું (આકૃતિ-શણુગાર-પ્ર-
કાશ વીગેરેથી.)

૨. મમત-મદ-સરસાર્થમાં વધે એવું.

'જો તમે તેને તોલે બે ચાર રૂપિયા
ધડાઈ આપશો તો તે તમને વિલાયતી ને
માથે છોગાં મૂકે એવી બેનમુન સોનાની સાં-
કળાઓ ખનાવી આપશે.'

૨૪

માથે જાડ ઉગવાં બાકી છે, (દુ ખનાં)
મતલબ કે જાડ ઉઘાં હોય તો દુ ખ ઝટકું
પડ્યું છે તેની નિશાની રહે અથવા તે
ઉપરથી જાણાર્ધ આવે; એ પ્રમાણે ધણેજ
દુ ખી માણસ દુ ખથી કાયર થઈ બોલે છે
માથે તાણી લેવું, કાઈ કામ પોતાની જગા
બદલીપર કરવું અથવા કરવાને માગવું.

૨ પોતાની જાતપર ખમવું. (નહાઈ
મહેનત, જોખમ વગેરે)

માથે તાણ પડવી, બાર હંચણી હંચણને
માથાના વાળ ધસાઈ જના

માથે થઈ છે, ' માથે આદત આવી પડી છે '

" સોમનાથ, અન્નદાતા, જગતમાં રહી
રાકાય નહિ એવી અમારે માથે થઈ છે "

મિથ્યાભિમાન નાટક.

' જયો ચોરાશીમા વહી,

મખા માથે બહુ થઈ '

જોજો ભગત

માથે થવું, અટકાવ આવવો, અગત્ય બેસવું
(સીએ)

માથે દુશ્મન ગાજવા, માથે દુશ્મનનો મોટો
બય હોવો, દુશ્મન બગવાન થવા.

" હાથા કેવી કયળી ગઈ? માથે સધળા

દુશ્મન ગાજે છે, ઉછળના દરિયાની છોગો

વચ્ચે વેળુના તરતા બેટ ઉપર વસવું તેવી

આપણી હાલત છે "

પ્રતાપનાટક

માથે ધૂળ ધાડવી, કજીઆમાં આગળ પ
ડતો ભાગ લેવો

માથે નાખવું, દવાને કરવું, સોપવું, પોતાને
માથેથી જવાબદારી ઉતારીખીજાને સોંપવી.

' મા દિકરી વાતોના તડાગ માંમાં કરે

ને સંધવા સિવાય બાકીનો સવજો મધિ

બિચારી મદદને માથે રાખે '

માસવદ્દની લગાઈ.

આ અર્થમાં ' માથે રોગગુ પછુ ' વપ-

રાય છે

૧. (શિકમા) સૂગડ ત્રાપે નાખવું.

માથે પડવું, જવાબદારી ફેવી સડવી (માર્ક
કામ ઉપાડી લેવાની)

૨. તુકશાન ખમવું પડે તેવી ફાલતમાં
આવવું.

૩. દેવજોગે બનવું અથવા કાઈ ફા-
રજીથી પ્રાપ્ત થવું.

' માથે પડી વિસ્વેદેવા ' એમ કહેવાય
છે એટલે માથે પડી તે ભોગવ્યા વિના

છુટકો નથી " આરસે " રૂપિયા માથે

પડેલા " જાણી નંદલાલ વ્યાસના

ચોક્કસતાપનો પાર રહ્યો નહિ "

મણિ અને મોહન

" વેચવાને માટે સો ચોપડીઓ અંગાવી
ખરી પણ આખરે માથે પડી "

" સીઓ સ્વભાવે કામળ હોય છે પણ
ન્યારે માથે આવી પડે છે ત્યારે પુરુષતા

કરતાં પણ તેમનો જોરો વધી પડે છે "

સ્વદેશતત્ત્વ

માથે પાણી ધાડવું, મંદવાડમાં નાજા વિના
ખાધું હોય તે માટે સાર થયા પછી પ્રાપ્ત

થિત કરી બાજણ જમાડવા

માથે પાણી ફેરી મળવું, નિરાધાર અને

કમાળ મિત્રિમાં આવી પડવું.

૨ મરનાદ જવું, તમામ થવું; ફોગ

જવું; તુકશાન થવું; મિગાડ થવો

માથે પાણી ફેરવવું, ધૂળ મેળવવું; ખમાડવું;

તુકશાન કરવું; બધે જાય એમ કરવું.

' જાપદાની રોગવેલી આખરે માથે

પાણી ફેરવું. '

૧. અડવું; વધારે સૂરમ થવું; જપી

જવું.

' રીશો અકીનાજ કરીમરોને ચોડી

પણી મદદ આપી એવું કામ આદરવાની

ઉકેરણી આપે તો પસંદ પડે એવી અને

વિલાપતીને માથે પાણી ફેરવે એવો માન-

ડીઝો તેઝો સરતી કીમતે મેળવી શકે.’
દે. કા. ઉત્તેજન.

૩. ન લેખવવું; મમત-મદમાં ચઢીઆણું
હોવું.

‘તે ઝોને માથે પાણી ફેરવે એવો છે.’

માથે ભાગવું, તુક્સાનવાણું અથવા મરજી
વિરૂદ્ધ એવું ને કંઈ તે ભોગવવું પડવું.)

‘મુજ કુંવરી કુમળા અહા,

સર્વ કળાસંપન્ન;

તેને માથે ભાગિયું,

આવું અણુધ રતન.

કવિ છુવાખીરામ

‘મારા અભાગિયાને માથે તો એવાંજ
કામ ભાગેલાં છે.’

ઉત્તર રામચરિત્ર.

માથે મારવું, વેચનારે નફાફ આપવું હોય
તો તેને પાછું આપવું.

૧. કરો ચણવો; અધુરો ન રહેવા હેતાં
પૂરો મેળ સૂધી ચણી લેવો. (કરો
માથે મારવો.

૩. મરજી વિરૂદ્ધ એવું ને કંઈ તે
સોંપવું.

“વગર તપાસે, લોકિક ભાસે,

માખાપે માયો માથે;

તારે હસવું, મારે વસવું,

અણુગમતા સ્વામી સાથે.”

વિદ્યાવિજ્ઞાસ.

માથે મોડ હોવો, આગેવાની હોવી. (ધણ
ખૂંનરસીઆતમાં) ‘કાને માથે મોડ છે?’

માથે મોટ ભરે છે, આવી બન્યું છે; મ-
રવાનો થયો છે.

‘નથી અવતર્યો કોઈ ધણું.

ઝોને માથે ભરે છે મણું.

લક્ષ્મણા હરણ-પ્રેમાનંદ.

માથે રાખવું, પોતાની જવાબદારી ઉપર-પો-
તાના એકલાના નામ-ખાતાપર રાખવું.

માથે લેવું-હોરવું, કોઈ કામ પોતાની
જવાબદારી ઉપર કરવું અથવા કરવાને
માગવું.

૨. પોતાની જાતપર ખમવું. (લડાઈ-તુ-
ક્સાન વગેરે.)

માથે શિંગડાં, (ઝોળખવાની શિંગડાં જેવો
નિશાની હોવી.) ચોરને-મૂરખને માથે શિ-
ંગડાં નથી હોતાં, એટલે તેમને ઝોળખ-
વાની નિશાની નથી હોતી, પરંતુ તેઓ
તેમના કર્મથીજ ઝોળખાય છે.

‘જુદો નહિં તો જુદાને માથે શિંગડાં.’

એમ બોલાય છે.

માથે હાથ, મહેરબાની; રહેમ; આશ્રય; આ-
ધાર; કૃપા.

‘ખીજી મવારથી વીરાધીરાને મોં મા-
ઓ તૈવાર ખોરાક મળવા લાગ્યો, માથે
મહારામનો હાથ થયો તેથી તેમને છુટથી
વર્તવાની રીતમાં કંઈ ન્યૂનતા રહી નહિ.’
વીરાધીરાનો વાર્તા.

“આઘ અંતનું કારણ જાણે,

પટારત હશે તે કરશે નાથ;

પણ પાડવની પ્રતિપાળ કરે છે,

અમારે માથે તેનો હાથ.

સુરેખાદરણ.

‘તેને માથે ગુરનો હાથ છે.’

માથે હાથ દેવો, (નિરાશ-આશામંગ કે
દિલ્લગીર થવાથી.)

માથે હાથ મૂકવો-ફેરવવો, આશિર્વાદ દેવો.

‘હો રાણી રૂઢ્યા ફાટે રે,

કોણ ફેરવશે હાથ,

મોસાળ પધારો રે.’

નળાખ્યાન.

‘મસ્તક ઉપર હાથ મૂકી,

કહે શ્રી ગોપાળ,

હુખ વેળા મને સભારજે,

હું ધાઈ આવીશ તત્કાળ.’

ભામેફ.

૨. એક જાણે પોતાનો શુભ-સ્વભાવ
ખીળને આપવો (નરસો)

માથે હોયું, અટકાવ હોવો (ઝીને)
માથેથી ટપસો ઉતારવો, કહેવત ટાળવો;
મહેણું ટાળવું.

માથેથી ટપસો ઉતારવો, બલિવાર વિના
તું કામ કરી જોખમ ખસેડી નાખવું; જુ-
મ્મો કાઢી નાખવો; જવાબદારીના બંધન-
માંથી છૂટાં થવું. 'માથેથી ઉતારવું' પશુ
ખોલાય છે.

માન માગવું, કાલાવાલા કરવા. (જુની ક-
વિતામાં.) 'કારજ પડીયું' કેશવા,
વહું વધું વિકલા,
બેઠ કર જોડીને માન માગું,"
હારમાળા.

'માન માગે રે માન માગે.'

માફ કરો આપજી, મતલબ કે મને કામ
સોંપતા જ નહિ. (એમ બચવાણું કામ
સોંપતાં બોલાય છે.)

મામ મામના વાંધા, ખાવા ખીવાના સાંસા;
પુષ્કળ ગરીબાર્થ.

'એ બિચારાને તો મામ મામના વાંધા
છે.'

(મામ-શબ્દ બાળકોમાં બાત દાળને
માટે વપરાય છે, તે ઉપરથી.) ખાવાખી-
વાને માટે કાંઈ ન મળવું તે.

મામલો લૂંટાલો. સોણું—મારે તુકસાન થયું:
(માલમિલકત વીગેરેનું.) કિંમતી વસ્તુનો
નાશ થવો. માલમિલકતને મોટી હાનિ
પહોંચવી.

મામા જગના, (આખા જગતનો મામો તે
ઉપરથી.)

કોઠકાલા માણસને માટે વપરાય છે.

મામા મળવા, ચોર—લૂંટાસ મળવા, (વાં-
કામાં)

મા માસી ઝોળખવી, બે સરખી વસ્તુ-
ઓને જુદી ખાડી ઝોળખવી.

૨. બેઠ શોધી કાઢવો.

૩. જાત-પ્રકાર-રીત-તરેહ સમજવી કે
પારખવી. (કોઈ માણસ કે વિષય-
ના સંબંધમાં શુદ્ધ લાગણીની ખાત્રી
કરવાને પ્રસંગે એ વપરાય છે.)

મામો લગાનિયો, કાઠમાઠિયો; દગલો-કમાક-
બપકાવાળો; ચોભા-કારો કરનારો.

માયનો પૂત, વીર પુરુષ; હિંમતવાન.

માર્ગ લેવો, રસ્તો પકડવો; નિકળી પડવું
(કંઈ જવાને.)

૨. રીત પકડવી—મહણ કરવી.

માર્ગે ગુરૂ થવું;—(મુગશર નક્ષત્રનો ગુરૂ
યાય ભારે પંચાંગમાં માર્ગે ગુરૂ એમ લ-
ખાય છે. એ માર્ગનો અર્થ રસ્તો કરીને
ચાલવા માંડનારને માટે બોલવાની રીત
પડી હોય એમ જણાય છે.) નીકળી પડવું;
રસ્તો પકડવો; ચાલવા માંડવું.

'અર્ધ રાત્રીના સમયમાં સવે પોતપો-
તાનો સરસામાન સમેટીને માર્ગે ગુરૂ થયા.'

ગોજ સુગોષ રત્નમાળા.

માર્ચા જવું, તુકસાની-ખરાખીમાં આવી
પડવું.

"માટે કહે. એને ચેતી એ ચાલે,
નહિતો માર્ચો જશે કોઈ કાળે,"

પ્રેમરાય અને ચાંદમતિ.

૨. શસ્ત્રથી કપાર્થ જવું.

માર્ચો માર્ચો ફરે છે, હુખીઆરી સ્થિતિથી
કાયર થઈ ગયેલો છે. ગાજરા બની ગયે-
લા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મારકણી આંખ, દિલમાં ઝટ અસર કરે
એવી આંખ; હૃદયબેદક-દ્રષ્ટિ; ઝપટથી જ-
ખરી અસર કરનારી નજર.

માર ખાવો, તુકસાન ખમવું, બોગવું.

૩. કોઈ માર મારે તે ખમ્યા કરવો.

(હસતો માર અને મુગા માર
ખાવો.)

માર આલવો, (કામનો.) ઘણું કામ એકી વખતે આવી પડ્યું હોય તે તરતજ તરત કરવાનું હોવું—ઘણું કામ હોવું.

મારમાર કરવું, ઉપરાઉપરી માર મારવો.

૧. ઘણીજ તોડીદ કરવી.

મારવાડની મઠિ, (મારવાડમાં વારંવાર ફાળ પડે છે ત્યારે જૂએ મરતાં ને પીડાતાં માણસો આ તરફ યુગ્મરૂપે આવે છે તે વખતે તેઓ ધણા દહાડાનાં જૂખ્યાં—કંગાળ અને ખાવાની લલુતાવાળાં હોય છે. તે ઉપરથી તેવાં કંગાલ અને નરમ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“મારવાડની મઠિ બજારમાં ને બાગોળે જૂએ ટળવળે છે ને મરે છે તેને અજ પડે પાડવાને કોઈ બહોજસ્ત કરતું નથી.”

વનરાજ્યાવડો.

‘બાન નહિ બોજન તણું,

મારવાડની માઉ;

બિહે બાળકો બહારનાં,

જાણે આવ્યો હાઉ.

કવિ જુલાખીરામ.

મારા તમારા વચ્ચેની વાતચીત, ને ખીન્નને કહી ને શકાય તેવી—જાહેર ન પાડના તેવી વાતચીત.

મારી ખાણું, હક વગર છુપી રીતે કોઈની પાસેથી મેવું. (નાણું)

મારીને હાથ ન ધોવા, ઘણું જ કુર અને નિર્દય હોવું.

‘અજપણું કહે વડી નાનીના કરતાં ચટે પણ ઉતરે નહિ, મારીને હાથ ન ધોય તેવી છે.’

સાસુવડુની લડાઈ.

મારીમારીને, ૧. ચામડું તોડી નાખીશ.

૨. હાડકાં બાગી નાખીશ—રંગી નાખીશ.

૩. તાલકું તોડી નાખીશ.

૪. —મોઢું બાગી નાખીશ.

૫. —ફીણ કાઢી નાખીશ.

૬. —થુકું કાઢી નાખીશ.

૭. —માથાના કપાસીઆ કાઢી નાખીશ

૮. —મકરપુરે લઈ જઈશ. —મૂકી આવી

શ. (વડોદરા તરફ)

૯. —રોટસો ઘડી નાખીશ.

૨૦. —બેવડ વાળી દેઈશ.

૧૧. —સેફટાં કાઢી નાખીશ.

૧૨. —આટો કાઢી નાખીશ.

૧૩. —કુઆ કાઢી નાખીશ.

૧૪. —બોંયબેગો કરીશ.

૧૫. —મણનો છ પાંચરો કરીશ.

૧૬. —અડછાળો કાઢી નાખીશ,

૧૭. —કોથસો કરી નાખીશ

૧૮. —અધમુઆ કરી નાખીશ.

આ સર્વ પ્રયોગો ધમકો આપતાં વપરાય છે.

મારી મૂકણું, દોડાવી મૂકણું; જોરથી. દોડાવણું.

“ધોડા મારી મૂક્યા, બજાર મારી મૂક્યા. ઈલાદિ.

માફે માફે કરવું, આ મિથ્યા લાગ્ન્યભંજર સંસારમાં માયારાગમાં લપટાઈ મિથ્યા અદ્ય-શુદ્ધિથી મારા તારાનો બેદ રાખવો.

“ચાર દિવસના સુખને સાફે,

ન કરો માફે માફે;

હોકરાં ધણેથી વધશે માયા,

માયામાં નહિ સાફે.

સાચું કટુંછું.

નર્મ દલિતા.

‘માફે માફે કરીને ધન મેળવ્યું’ રે,

તેમાં તાફે નથી તલમાર. —અંત.

દેવાનંદ.

મારે જાણે મેઘજામાઘ, —વશનો પડયો વશનોભાઘ, બજારાત, દેવરાત, કાખરાત, પેંજારભાઘ વગેરે. એમ બે દર-

કારીપણે જવાબ આપતાં હું જણતો નથી અને જણવાની દરકાર નથી એવા અર્થમાં બોલાય છે.

માલામાલ યર્ષ જવું, ખરાબેહાલ યર્ષ જવું; નખળી દશામાં આવી જવું; નરમ પડી જવું.

આવી રીતે અનેક કારખાનાં સ્થાપન ચવાથી માલેકો તો માલામાલ યર્ષ ગયા.”
જનતમહેનત.

૨. શરીરે અશક્ત યર્ષ જવું; શક્તિ-બળ વિનાનું યવું.

માવડી મુખો, માની સોડમાં જ ભરાઈ રહેનારો; માનું જ મોઢું બેઠે બેસી રહેનારો ‘માવડી મુખો જનનખાનામાં જ પડી રહેવાની શોભા માગે છે.’

‘હલાવી ખીચડી ને લાડ લડાવી દી-કરી તથા માવડી મુઆ હોકરા એ ત્રણ તો બગજા વગર રહે જ નહિ.’

સુદરી ગુણમદિર.

માસીએા કરેયો, મુએલા માણસની પાછળ એક મામ પછી રોવા કુટવની તથા ખવરાવવાની ને ક્રિયા કરવામાં આવે છે તે. માળા હાલવી, ૨૨ કે વધુ પમદ કરવાની નિશાનીમાં ગરનની આસપાસ માળા નાખવી. (સ્ત્રી કે પુરૂષે)

૨. સંસારની કે કોઈ કામની બવરયા કોઇને માથે નાખવી; ગમે જોતકે વગમાડવું.

માળા જપવી—ફેરવવી, સતત—નિરંતર કોણું નામ લેઈ તેને સંભાર્યા કરવું.

‘હું ક્યારનો તારા નામની માળા જપ્યા કંઈકું.’

૨. આખીઆવા યવું અથવા તેની ચેડે પેમો દેકો કંઈ પાસે ન રાખવો.

૩. નિશ્ચયો હોવું; આજ્ઞા રેવું.

‘ધર, દાગીના અને વેપાર સૈધ હસ્તક કરી લેશે એટલે તમે માળા જપજો.’

સરસ્વતીચંદ્ર.

માળા હાલવી, ખાખી યવું; સંસારથી વિ-રક્ત યવું; સાધુ યર્ષ જવું.

૨. દેવાળું કાઢવું.

“ બહુધા સોકો કરમાં જાલે માળા, ખંડે પૂછો તો ન આપ્યાના માળા.”
દ્રોપદી હરણ.

માળી લેવું; (જાપડે.) નળીઆં ચઢાવવાં; જાજ લેવું.

મિથ્યા દુક્કડ, (મિથ્યા દુષ્કૃત) પાપની લાભ માગતાં એ શબ્દ બોલવામાં આવે છે. (શ્રાવકોમાં.) ખરા શ્રાવકો દર વર્ષની રૂપિ પંચમીને દિવસે પોતાના પ્રતિપક્ષી-ઓની માફી માગે છે અને કહે છે કે આ ગયા બાર માસમાં જે કંઈ બોલ્યાચાલ્યા હોઈએ અથવા ચોરાશી લાખ જવાયોનિ-માંહે મારા જીવે જે કોઈ જીવ હણ્યો હોય, હણ્યો હોય અથવા હણતાં પ્રત્યે અનુ-મોદ્યા હોય તે સર્વે મન વચન કાયાએ કરી મિચ્છા દુક્કડ

“ એહ બેન્દ્રિ જીવરે, દોહ ગદુ હલા, તેહ મુજ મિચ્છા દુક્કડુ એ, ‘ધોક કરીને જદ મેં છંધાં છે ઘણિયાં, આવે રખે મુજ દુકડાં એ, ’

શિલવનીનો રાસ.

મિત્રજ જવો, ગુરમે યવું. ‘એ સાંભળતાં વાર જીવરામ શાસ્ત્રીનો મિત્રજ હાથથી ગયો.’

મણિ અને મોડન.

મિત્રજ ઠેકાણે ન હોવો, મિત્રજ કાણુ-અંકુશમાં ન હોવો; મિત્રજ જવો; રીસ દેખી.

‘તે અધિકારીનો મિત્રજ ઠેકાણે ન હોવાથી તેણે મરદન પાડીને બારણા જ-દાર હડયેલી મડ્યો.’

મિત્રજનું ઝાડકણ, મળામિત્રજ ને મગર

માણુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

‘એનો વર જણાય છે તો ઢાલામાર જવો, પણ નર્સ મિમનનું ઝાડકણ હોય એવું જણાય છે.’

ભામિની બાપણુ.

મિટ્ટો દાણાદાણુ ધવી, (માટી વિખરાઈ જવી.) હાલહવાલ ધઈ જવું; ખરાબ-ખરાબ—પાયમાલ ધઈ જવું; હેરાન ધવું; છેક બૂંડી દુઃખદાયક સ્થિતિમાં આવો પડવું.

“વલ્લભી રાગએ કરેલું અગમાન યાન આવ્યું, દેશના આવેશમાં તેના ડોળા લાલ ધવા, અને વેર પાળું, રાગને ખરાબ ખરાબ કરે, એની મિટ્ટો દાણુ દાણુ કરે એમ બોલતો બોલતો ઓરડીમાં ફેરા ફરવા લાગ્યો.”

વનરાજ આવડો.

મિટ્ટોમાં મિટ્ટો મળી જવી, દેહ પંચભૂતમાં મળી જવો; મરણ પામવું; મરી જવું.

“અરે રાગ કરણુ તને તારો અવિચારી સ્વભાવ હોડો નથી અને જ્યાં સુધી તારી મિટ્ટોમાં મિટ્ટો મળી જશે ત્યાં સુધી એ તારા સ્વભાવથી તારી ખગખી થશે.”

કરણુ ઘેરો.

મિથ્યા વાસુદેવ, (પુંડરિક નામનો રાગ લોકડાના એ હાથ ચોંટાડી ચતુર્ભૂજ રૂપે શંખ, ચક્ર, ગદા, પદ્મ ચારે હાથમાં રાખી, પોતાની પ્રભુ પામે પોતાને કૃષ્ણનો અવતાર કહેવડાવતો, ને પોતાની પ્રભુ કરાવતો; છેવટે કૃષ્ણે તેના એ હાથ છુટા પાડી, પરાજય કરી મારી નાખ્યો તે ઉપરથી.) મિથ્યાભિમાની અથવા આડંબર રાખનાર માણુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મિનમેષ નથી, સંકા આણુવા નેવું નથી; નક્કી છે; ખાતો ભરેલું છે.

‘તેઓ કહે છે કે મિટ્ટીસ, સદ્યણી

અને સુંદર છે આ વાતમાં તો મિનમેષ નથી, વળી તેઓ એમ પણ કહેતા હતા કે તેના ડહાપણનો પાર નથી.’

રો. ક્યાસમાજ.

(જોયોઓ મિન, મેષ વગેરે રાશિઓ આંગળીને વેઢે ગણીને કંઈ વાત નક્કી કરે છે તે ઉપરથી.)

મિયાં મશાલા વગર રહ્યા છે, મતલબ કે જ્યાં સુધી પૈસા મળ્યા નથી ત્યાં સુધી જ પાંશરોં ચાલે છે, પણ જ્યાં પૈસા મળ્યા એટલે તે પર તનમનિયાં કરશે.

મિયાં મહાદેવનો જોગ, અણખનાવ. હિંદી તથા ઈસ્લામી ધર્મ વચ્ચે પુષ્કળ આડ વેર ચાલતું આવ્યું છે તે ઉપરથી.

મિયાંની મિનડી, ખીકણુ મિત્તાડી; નામદં; નાહિંમત.

“મારવાડી બહાર ધણો રાજ અમલનો અને બેઠકારીથી વર્તતો હતો,—ખુશામત તો તેને ઝેર જેવી લાગતી હતી; પણ ઘેર આવે એટલે મિયાંની મિનડી જેવો જોઈ લ્યો. એક હાકોટો બાઈડીનો સાંભળે કે નરમ ઘેંસ જેવો ધઈ જતો હતો.”

કોતુકમાળા.

મિસ્સી લગાડવી, ગાનારી વેશ્યાઓમાં ઉમરે પહોંચેલી છોકરીને પહેલવહેલી ઘંતે મિસ્સી લગાવી ધંધામાં દાખલ કરવી.

“મુગ્ધાનો રતિ વિસાસ, સ્વક્રિયાનો ઉત્તમ, નવી મિસ્સી લગાવેલી સામાન્યાનો મધ્યમ, અને પરક્રિયાનો કનિષ્ઠ છે.”

નાવિકા વિષય, કવિ નર્મદ.

મીઠડાં લેવાં, આવારણાં લેવાં.

મીડી છમ, મીઠુ મીઠું-મધુર મધુર બોલનારી છમ, ખુશામત કરી મન રંજન કરે એવી મધુર બાપણુ કરનારી છમ.

મીડી લેવી પણ બોલાય છે.

“એક દહાડો એક ઘસીના હાથમાં કુમાર રમતો હતો ત્યારે તે માંડી તેની પામે

ગઈ ને કરગરીને એકવાર કુમારને મોડી લે-
વાની માગણી કીધી. ”

દિલીપર હસ્યો

મોડી મારવી, કાટી કરવી, હૈયા સરસ
ચાંપવું.

૨ હોકે હોકની ચૂમી કરવી.

મીઠું મરચું ભભરાવવું, ખરે ખોટું વ-
ધારી રસિક લાગે તેમ કરવું. મરી મશાલો
ભભરાવવો પણ ખોલાય છે. સામાનું મન
ખુશ થાય એવી રીતે અતિશયોક્તિથી
કાંઈ વાત કે હકીકતનું વર્ણન કરવું

મીઠું લાગવું, માઠું લગાડી અકાગવું; દુ ખ
લાગવું, રીમ ચઢવી મરચાં લાગવાં પણ
ખોલાય છે

મીઠું લોહી, રૂપ, રંગ, કાતિ, કઈક સ્વભાવ
સાથે એવી કે સહવાસ કરવાનું મન થાય

“ પૈસાદારનું મીઠું લોહી,

જાય ગરીમના યુગ્મ કાતિ કોહી ”

વિજયવાણી

“ ભણેલી જીને પોતાના પતિનું લોહી
મીઠું લાગશે ને તેથી તે તેને કહેશે કે,
પ્યારા, તમે જે કહેશો તે હું બાવથી
કરીશ. ”

નમંગધ

મીઠું ફેરવવું, રદ કરવું—માત્ર કરવું.

“ તારી આમરમા મોટું મીઠું ફેરવશે,
એતો લઢવાને કાંઈ કાંઈ ફેરવશે સણે.
કવિ બાપુ.

મીઠું વળવું, રદ થવું, ખાતલ થવું.

“ દુનિયામાં લોકો પોતાના વશપડે યાદ
રહેવાની આશા રાખે છે એ ખોળી છે, એ
પ્રમાણે તો તે એક અથવા ઘણું તો બે
પેઢેડી સુધી ઝોળખાય છે, પણ પછી તેનું
મીઠું વચ્ચું. ”

કરજીયેતો

“ તારે ખાવા પીવાનું વચ્ચું મીઠું,

બધા ખેતરમાં પડિયું મોટું છીડુછ ”

કવિ બાપુ

મીણ કાઢવું, પુષ્કળ માર મારી મીણ જેવું
નરમ કરી નાખવું.

૨. અતિશય મહેનત કરાવીને થકવવું
આ અર્થમાં તેલ કાઢવું એમ પણ વપ-
રાય છે

મીણનો કરી નાખવો, મીણના જેવો પોચો-
માલ વગરનો કરી નાખવો, ગરીમને નિ-
ગધાર કરી નાખવો (જીએ પુરવતે)

“ શું કદું બેન, મારા ભોગ છે, મારા
વિજ્યાને તો મીણનો ફરી નાખ્યો છે,
કાણે જાણે શુંય કરી નાખ્યું છે કે એના
વિના ખીજા કોઈને દેખતો જ નથી, ચંદા
ગમે તેમ બોલે ને કરે પણ વિજ્યા કઈ
કહેનાર નહિ ”

સાસુવદ્દની લગાઈ.

મીણનો મોટી, પોચો—માલ વગરનો પુરવ,
તો પણ પોતાની સાથે પરણેલો.

“ ગાંધી સસરાની સુખકારક,

મદિયર પાવખી માગી,

પુરો પ્રવિણ કા હીણુમાઠ,

મીણનોય પણ મોટી, ”

કાવ્ય કૌસ્તુભ

મીણ મીણ થઈ જવું, મીણ જેવું પોચું
થઈ જવું. પવળી જવું, નરમ થઈ જવું.

મુંખાઈનું મુંડડું, (મુંખાઈનું પાણી ખીજા જગા-
એના પાણીને મુકામને સાંઈ નથી તેથી
તાંના લોકો મુંડડા જેવા જણાય છે તે ઉ-
પરથી) સૂકા લાકડા જેવા શરીરવાળા
માણુમને માટે ખોલાય છે

મૂએલા માણુસપર બેસીને ખાય એવું,
ઘણું નિર્દય, ઘાતકી, દુષ્ટ, કુર.

૨ ખરાખી-નુકસાન કરનાર

મુખનાં મલોખાં કરવાં, (મલોખાં—રાગ
ચાવવાથી જન્મ થેરડી જેવો સ્વાદ આવતો

નથી, તેમ મોઢે મીઠું બોલવાથી કંઈ અ-
તરમાં પ્રેમ છે એમ જણાતું નથી તે ઉ-
પરથી) માત્ર મોઢે મીઠું મીઠું બોલી સાફ
લગાડવું; ઉપર ઉપરથી ખુશી કરવું.

" તારી પ્રીતિ પૂર્ણ પ્રેમદાપર,
તેવી પ્રીતિ કાઈ પર હોય,
મુખ મલોખાં કરી તુંને ઠગતી,
નીકળી ગયા પૂઠે બેઠો રોય;
એ એલ માયાનો રે,
કહેવાય ન કોથી કહી. પત્ની."

ધીરો ભક્ત.

મુગો માર, ખરેખરો હાથ, લાકડી વગેરેનો
નહિ, પણ એવી તજવીજ કે જેથી બહુ
કુખ થાય. પછડાવાથી, દગાવાથી કે માર
પડવાથી ત્યાંનું હેદય થયા સિવાય શરી-
રના મુઠું ભાગમાં ધ્વજ થાય છે તે. એમાં
ત્યાંનો ભેદ નથી થતો તથાપિ તેની ની-
ચેના અંદરના ભાગનો ભંગ થાય છે.

મુઠી દાખવી-ચાંપવી, લાંચ આપવી.

૧. સંકેત કરવો. હાથ દાખવો પણ
બોલાયછે.

મુઠી બંધ થઈ જતી, આપતું આટકવું; આ-
પવાતું બંધ રાખવું. એની મૂઠી હાલમાં
બંધ થઈ ગઈ છે. (કરકસરથી કે ખીજ
કાઈ કારણથી.)

મુઠીઓ વાળી નાસવું, છવ લઈ નાસવું;
જેટલું જલદી નસાય એટલું નાસવું. (ભ-
યનું માર્યું)

" નાહા વિપ્રો ત્યાં મુઠીઓ વાળી,
કાઈ પાછું ન જુએ સંભાળી."

વેનચરિત્ર.

" એ બેની આંખ ફાટી હતી તે વે-
ળાએ તમે હોત તો મુઠીઓ વાળીને નાસી
જાત."

પ્રેમરાય ને આશ્રમતિ.

" આ મૂઠી જેટલો મેવાડ તમારા ગા

હિસાબમાં છે કે મુઠીઓ વાળો છો? "

પ્રતાપનાટક.

મુઠીમાં રાખવું, સત્તામાં રાખવું; દાવમાં
રાખવું.

મુઠીમાં સમાય એટલાં, થોડાં; ઘણાંજ
થોડાં; જુજ. (ખીજના પ્રમાણમાં.)

' તમે શું એમ ધારો છો કે તમારાં મુ-
ઠીમાં સમાય એટલાં માણસોથી અમારું
લશ્કર છતાવાતું છે? '

કરણુધેસો.

મુઠી નીચી થઈ જવી, આખર-ટેક ઓછો
થઈ જવો.

'હરિ પાછી ફરે જો હુંડી,
તો તો નીચી થઈ જશે મુઠી;
લોકમાં લાગશે તમને ગાળ,
નરસેં શેઠની મોટી ચાલ,

પ્રેમાનંદ હુંડી.

મુઠી મંતરવી, હેતરીને કંઈ કાઢી લેવું;
આહું અવળું સમજાવીને ઠગી લેવું.

મુઠી મોચન કરવું, હલકું પાડવું; છેક શ-
ગાવી નાખી બિચું જોવા ન પામે તેમ
કરવું; છેકજ માનભંગ કરવું; હજમત
કરવી. (લાક્ષણિક)

મુઠી હાથમાં હોવી, ચોટલી હાથમાં
હોવી જુઓ.

મુઠલપર આવવું, જાત-સ્વભાવપર આવવું;
પોતાની જાત દર્શાવવી; પોત પ્રકાશવું.
મુનિવ્રત લેવું, ચૂપ રહેવું; મુનીની પેઠે
અણબોલું રહેવું.

મુરત મંડાવું, કાઈ કામ આરંભવાનો શુ-
ભકારી અનુકૂળ વખત નહીં થવો. એ કા-
ઈ અમુકના ઉપરજ આધાર રાખતો હોય
સારે તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે. જ-
મકે ' શું એનાજ ઉપર મુરત મંડાવું છે '
મતલબ કે એના સિવાય ખીજ કાઈથી ન-
હિ ચાલે?

મુવા પડ્યા છે? શક્તિમાન નથી? (અર્થ
હાવાવામાં.)

મુશ્કે બાંધવું, પીઠ પાછળ હાથ બાંધી રાખવા.

‘કેટલાક ચેપેં કરવા લાગ્યા તેમને મુશ્કે બાંધ્યા.’

અરેમિયનનાઈટ્સ મુશાભાઇ ને વા પાણી, વા અને પાણી સિવાય ખીન્નું કાંઈ નહિ, ખાલીખમ; ધન માસ વિનાની હામત.

‘એના ઘરમાં તો મુસાભાઇને વા પાણી છે; એને કાંઈ ન્હાવું નીચોવવું પડે એમ નથી.’

મૂછ ઉગવી-ટુટવી, જીવાનીપર આવવું: (પુરો.) હજી મૂછ તો ટૂટી નથી.

મૂછ ઉઝી રાખવી, આગરમાં રહેવું. ટેકમાં રહેવું. ‘તે પોતાની મૂછ ઉઝી ને ઉઝી રાખે છે.’

મૂછના આંકડા વાળવા, ફાંકડા દેખાવાને અથવા કોઈની સામા મરદામી બતાવવાને મૂછના વાળ આમળવા.

મૂછ નીચી થઈજવી, રોઆ-આગર આછી થઈ જવી.

“વાણિયા મૂછ નીચી તો કહે સાડી સાત વાર નીચી એ કહેવત છે.” (મૂછ એ પુરૂષનું જૂથ છે તે ઉપરથી.)

મૂછનો વાળ, મૂછના વાળ જેવું ઘણુંજ પ્યારું. એમ કહેવાય છે કે એક વણગરાએ મૂછનો વાળ ધરેલું મૂઠો રૂપીયા ઉપાજા હતા, તો તેને તે મૂછ કેટલી પ્રિય હતી. ?

‘તે પાદશાહનો એવો તો મૂછનો વાળ હતો તથા તેના મનપર તેણે એટલી બધી સત્તા મેળવી હતી કે તે માટે તે ગમે તે કરી શકતો હતો.’

કરણુધેસો.

મૂછપર તા દેવો, કૃદાશ—મગરરીમાં મૂછના વાળ ઉઝ્યા ચડાવવા.

‘ચૂલાશંકર ગોરને ઘેર જઈ કચરો મૂંછે તા દેઈ રોજ બડાઈ મારે તે જાણી ગો-

રાણીનું મન લોભાવું.’

સાસુવહુની લડાઈ.

મૂછપર લીંબુ રાખવાં—નચાવવાં, બાકિ ટેડા-છેત-છરીથી જીવાનને માટે અથવા ગર્વિષ્ટ માણસને વિરોધોલતાં તપસાય છે.

‘વાંકી જેની મૂછ,

જેઢપર લીંબુ લેંકે;

વશ વરતાવે જગત,

કાણુને આગળ તે કે’

પ્રતાપનાટક.

‘શું એ મૂછપર લીંબુ ચડાવી રાખનાર પ્રતાપસિંહનો દિરાકુમારી?’

ડાંગવોપાખ્યાન.

મૂછમાં હસવું, ખડખડ હસવું નહિ પણ મોં મલકાવવું.

‘એમ કહીને પુનઃ મચિરાંકર મૂછમાં દસ્યો.’

મણિ અને મોહન.

મૂંછે લીંબુ છે, ટેક છે.

‘જ્યાં લગિ જરના જતા ગરાનું,

પાણી પીને ધરાય રે;

‘વાંકડી મૂંછે ઠરે લીંબુ ને,

હું હું ને હું હું કરાય.’

નર્મકવિતા.

મૂંછે હાથ દેવો—ફેરવવો, (ફાંકડા દેખાવાને) ર. (કોઈની સામે મરદામી બતાવવાને અથવા મગરરીમાં.)

“હું મારીને ખેસ કહું તો ખેસે, ને હું કહું તો ઉઠે, પાણી પી કહું તો પીએ ને ના કહું તો ના પીએ; મરદ તે અમે, એમ કહી મૂછપર હાથ ફેરવીને બોલ્યો, મારા કલા વગર એકે ‘ડગલું બરાય શું?’”

સાસુવહુની લડાઈ.

‘હું હું કરી જાલો ડાલતા,

વારે વારે મૂંછે ધાલી હાથ રે, સામા.’

રૂપિ બાંધુ.

મૂતરી દેવું, ગમરાઈ જવું. (ડર કે ધાસ્તીથી)
કેતરે દિવો બળવો, 'શું તારે જ મૂતરે
દિવો બળશે કે' એટલે કે તું હોઈશિ લા-
રે જ કામ થશે કે ?

મૂળ ઊંડાં છે, જેનો મર્મ કે કપટ બહાર દે-
ખી કે કળી શકાતાં નથી એવા માણસને
વિશે બોલતાં વપરાય છે. 'એનાં મૂળ તો
બહુ ઊંડાં છે બાઈ.'

મૂળા કાપવું-ઉખેડી નાખવું, જડામૂળ કા-
દવું; સમજા નાશ કરવો.

૨. છેક જ પાપમાલ- ખૂરાબખાસ્તા
કરી નાખવું.

'તેને કેમ હું પૂછી આપું,
જેનાં બેઢને મૂળ હું કાપું.'

કવિ આપુ.

'એ તો સારાં મનુષ્યનાં મૂળ કાપતો
જ કરે છે'

ત્રેમરાય અને ચાશ્મતિ.

મૂળનાં પાણી, દમ-સૌર્ય-જેસ્સા વિનાનું કે
હિંમત વિનાનું એવું જ કોઈ તે.

"દક્ષણીઓ તો મારાપર આસક્ત થઈ
પડ્યા છે અને મને દેવતા બરાબર પૂજે છે.
પણ ગુજરાતીઓ તો છેક મૂળનાં પાણી
છે. પૈસા માટે તે ગુલામ થઈ રહ્યા છે."

નવી પ્રગ્.

મૂળાના પતીકા જેવા (રૂપિયા), ગોળ
મટોળ અને સુંદર.

"શેક, મૂળાના પતીકા જેવા રૂપિયા ગ-
ણી આપ્યા છે ને હવે આડો જવાબ શા
માટે આપો છો ? લેતી વખત આપવા
પડશે એમ જણતા નહોતા. ?"

કૌતુકભાંડી.

મૂળી સુધાડધી, અજળ તરેહનો ગુણ દે;
આડી પોતાના તરફનું કરવું; આડું અવળું
સમજવી બમાવવું; બોળવી નાખવું.

મૂખ દોકવી, કંઈ અટકાવ કે મરત વચ્ચે
આણી મૂકવી; થયેલા કરાગ કે તચનમાં

વચ્ચે અડચણ નાખવી.

૨. જરા ચસકાય કે ખસાય નહિ એવા
રોકાણ-કે નિયમથી બંધાવું.

મેખ બેસવી, અટકવું; વિડાંબ થવો. (વચ્ચે
કાંઈ અડચણ આવી પડવાથી.)

મેખ મોરવી, જુઓ ફાંસ મારવી.

૨. ધણુંજ દુઃખ દેવું-સંતાપવું; કોઈ
સખત નિયમના બધનમાં લેવું કે
જેથી જરા પણ છુટથી ખસાય
નહિ.

મેધાડંબર ગાજવો, (ધનધોર ઘટામાં ગડ
ગડાટ થવો તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થ.)

લગનનાં ગીતમાં જૈરાંઓ લગનની ધા-
મધુમ ને શોરખકોર બતાવવાના અર્થમાં
વાપરે છે.

મેજપર ચઢવું (કામ), જ્યારે કામ ની-
કળી તેની ચરચા-વાદવિવાદ ચાલતો હોય
સારે એમ કહેવાય છે. તે ઉપરથી કામ
જોરપર હોવું.

મેડી કરવી, સો પુરય ચોગ્ય ઉમરે આવે
સારે તેમને જૂઠી એકાંત જગોએ સુવાડવાં.

'ઝોરડી કરવી' પણ બોલાય છે

'ધણીનું વય વધારે હોય તો પણ
વહુની કાચી ઉમરે મેડી કર્યાથી તેના અં
ગનો બાધો તૂટી જઈને તે વહેલી ઘરડી
થશે.'

.. વનરાજ્યાવડો.

મેથીના છે, ફાયદો છે; લાભ છે. (લાક્ષણિક)

મેથીપાક જમાડવો, માર મારવો. (વાં-
કામાં.)

"એક કારભારી ધસીને ઝોરડામાં દોડી
આગ્યો, પણ તરકટલાલમાઇ તો બોંચે
પડી આઝોટીઆં મારતા ને ઉપરથી મોતી-
શાહ તેને મેથીપાક જમાડતો જોઈ તે તો
છક થઈ જઈ લાંથી ડાનોમાનો પાછો
નિકળી ચાલ્યો."

મદગુણી માણેક.

મુસળીપાક આપવો પણ બોલાય છે. મેદાન પડવું, બહાર પડવું: પોતાના ખાસ ગુણવસ્તુ લોકોની નજરમાં આણવા; આગળ પડવું; અગવાળામાં આવવું.

મેદાનમાં આવવું, - પેસવું, (મેદાન એ એક લઘાઈ કે ડુરલી લડવા જેવી ખુલ્લી જગા છે. અથવા ને એક એવી જગો છે કે ત્યાં સામે થઈ શકાય, તે ઉપરથી લડા-ઇમાં રોકાવું; હરીફ અથવા શત્રુની સામે લઘાઈ લડવી. 'કાઈની સામે મેદાનમાં આવવું' એટલે તેની સાથે લડવા બાથ બીડવા કબૂલ થવું.

૨ બહાર પડી બધાના નજરમાં આવવું.

મેદી ચોપડી છે ? પગ મેદી ચોપડી છે જુઓ.

મેર બેડો (સરજ), અસ્ત પામ્યો.

મેસ મૂકવો (અંતરનો), મન-અંતરની સફાઈ કરવી; નિષ્કપટથી જે હોય તે ખુલ્લેખુલ્લું કહી દેવું

મેલું વળગવું, (લાક્ષણિક,) હરકતકર્તા કાઈ માણસ કે દુઃખદાયક વસ્તુ વળગવી. (એ મેલાઈ છે તે ઉપરથી.)

મેશનાં ગાડાં આવ્યાં છે, આજ તો મેશનાં ગાડાં આવ્યા છે એમ જેની આખમાં મેશ ખડું અંતેલી જણતી હોય તેને જિંદે મનકમાં બોલાય છે.

મેશનો આંદોલો, અપકીર્તિ; લાગન; કલક; એથી ઉપદું 'કંકુનો આલો.'

મેળ મેળવો, બનતી રાશ આવવી; બનાવ થવો; મેળાપ થવો; વિચારની ઐક્યતા થવી. મોં ઉપર શાહી રેડાવી, આખરને કલક લાગવું

મોં ચડાવવું, નાલાયક માણસને માન આપવું અથવા તેની સાથે આદરમંદારથી બોલવું.

૨, રીમ ચડાવવી

મોં જોવું, (છાંફડું.) લાડમાં ઉછરેલું; ખોટું.

મોં ધોઈ જવું, ખસી જવું; હડીજવું; રડી ઉડવું; અવસર આવે ખર્ચ ન કરવો.

" જેઓ પારકે ઘેર કાણીઓ વીંઝતા હોય તેઓ પોતાને ઘેર ઉજાઓ અવસર આવે લારે મોં ધોઈ જાય એ શરમ બરેલું દહેવાય "

પુસ્તકમાળા.

મોં બાળવું, તિરસ્કારમાં કાંઈને દૂર કરવાના અર્થમાં બોલાય છે. ' મોંબાળ તારું '-જ-તો રહે અહિંથી.

મોં માથું, અધાર; પુષ્ટિપ સહાયના; સાખીતી.

" તે સાધુએ જરા કરડી નજર કરીને તરતજ જવાગ્ય આવ્યો કે આ ખોપરી તે રાત્રની હશે કે સીખારીની હશે એ શોધી કાઢવાને ક્યારનો માથોડો કંદણ પણ મને મો માથું સજીવું નથી. "

માસિક સારસંમંદ

" સ્વપ્નની વાત કદી ખરી પડતી નથી. એ વાત આપ જણોડો તો પણ આ-ટલા મધા અધીરા થઈને મોં માથા વગરની બાળતની તળવીજ કરવા જવા આપ તાબેદારને આગા કરો છો એ અમને તો ઉચિત લાગતું નથી. "

વીરાવીરાતી વાંતા.

મોં મૂકીને, મોં છૂટું મૂકીને; શરમ કે-આખરની દરકાર રાખ્યા વિના.

" તે ડેકાણે અસંત કુપિત થઈને સર્વ ધીરજ છોડી આર્યપુત્ર મોં મૂકીને શયા હતા. "

ઉત્તર રામચરિત્ર.

મોં લેવડાવવું, લા આપી મોં મળતું રખાવવું.

મોં લેવાવું, મોં વીધું પડી જવું.

" આથી ઘેલાબાઈનું મોં લેવાયું પણ તેણે ધીરજ રાખી પોતાની અપમાન ગિનિ

સાહેબને જાહેર કરી. ”

બે જાહેનો.

મોનું પાન, ઘણુંજ પ્યારું; જેને વડે શોભા રહે એવું; જેનાથી મોઢાં લાલ થાય-જ-શ મળે તે.

‘ તે તો મારા મોનું પાન છે. ’

મોનો ટાળો કરવો, સાચુ ન જોવું; ઉડાવ્યાં કરવું. (બે દરકારીથી.)

‘ પ્રજાને ઉત્તર ન આવે, રાય દેછે મોનો ટાળો. ’

સુધન્વાખ્યાન-ગ્રે. ૬.

મોંમાં મગ ઝોરવા, મૂંએ મોઢે મૂંની પેઠે બેસી રહેવું.

મોંમાં માખણે ઝોગળતું નથી, જરાપણ ગરમી ન હોયતો માખણ ન ઝોગળે તે ઉપરથી રૂપકમાં નિરપરાધી, દમ વગરના કે કમજોરસાવાળા માણસને વિરોધોલતાં વપરાય છે.

“ જાણે મોંમાં માખણે ઝોગળતુ નથી એવો દેખાય છે. ”

મોંમાં માય એવું (બોલવું); વિવેકમર્દા-તમાં ખપે એવું; શોભે એવું; પેશ પડે એવું.

‘ ટૂંકુ દેવ-પ્રિયા ? તું તો કહીશ કે સવિતાને લાવી મારી સોડમાં ઉગ્રાગ્રે, કંઈ મોંમાં માય એવું બોલે તોજ માગ્યું અપાય, મેં કહ્યું માગો, તારે માગીને માગ્યું તો કીક ? ’

સસમાખ્યાન.

‘ એટલે નણુંદનું અભિમાન સંતોષ પામતું અને બાબી જ્ઞાતીજ રહેતી. ’

સરસ્વતીચંદ્ર.

મોંધું સોધું થવું, માન ચઢવું; પુરામત માગવી; માન માગવું; ટેકમાં રહેવું.

“ અહીંમામાના ઘરમાં પગ પેસારો કરવાની કોણપાહુસેનની પૂરેપૂરી ઇચ્છા હતી, તો પણ જમવા જવા તેણે ઉપર

ઉપરથી ના ના કરવા માંડી તે મોઢો સોઢો થયો. ”

અરેમિયતનાઈસ.

‘ હે સુંદરી ! રાજ સાથે મોઢાં સોંધાં થવાય નહિ; એ ખીજ સાથે ચાલે. ’

વીરમતિનાટક.

‘ તેની મતલબ એતી જઈ મુસાખાંએ મોઢા થવાનું ડોળ કર્યું. ’

સધરાજેસંધ.

મોંકળું મૂંકવું, પોક મૂંકવી.

મોંકાણુ માંડવી, (કોઈ માણસ મરી ગયું હોય અને તેની મોંકાણુ માંડવાથી જટ-લું દુઃખ થાય તેટલું દુઃખ થવું.) ભારે મુકશાન થવું કે થવું હોય તેની હાલત થવી.

“ વિશેષ તે આગળથી વ્યાજ,

દિવે રંકની ન ધરે દાઝ,

મૂડી સહિત મોંકાણુ મંડાય,

ચોરીનું ચંડાળે જાય,

કાઝકારતુમ.

મોંકાણુના સમાચાર એટલે માદાસમાચાર મોટા ભા થવું, વડીની પેઠે આગળ પડી કાગ કરવું; જેમાં હોય તેમા પહોંચ કરી ગાલમેલ કરી મૂંકવી, આગળ પડી જાણે બધું હુંજ કડ ધું એમ શાપ્પાશી દેખાડવાનાર અથવા મેળવવા પ્રયત્ન કરનારને માટે બોલાય છે

મોટા લોક, નાના છતાં મોટાના એવું આચરણ કરનાર માણસને વિરોધ મતકમાં બોલતાં વપરાય છે.

“ કમ, કંઈ બોલશેજ નહિ કે ? હવે તમે તો મોટા લોક થયેલા જણાઓ. ”

દિલીપર દલ્લો.

મોટી ખાટનો માંકડ, કોઈ મોટાના આચરે રહીને અથવા મોટાને લીધે થયેલા મગર-ગર્વિહ-મત માણસને વિરોધમાં વપરાય છે.

મોઢ મન, ઉતરતા, સુખમાં છનકાઈ જવા-
ના ને ગુણ તે, ઉતર મન, જિયા જોગમા-
ન, પરાપકાર બુદ્ધિવાળું મન
મોઢ પેટ, ગુણ-મર્મની વાન; બહાર ન મઢ-
તા મનમા રાખવી તે, મહનરી નતાનો
ગુણ રાખવો તે

મોઢ મોં, લાનચુ માણસને વિશે બોયતાં
વપરાય છે

મોઢે રાવણ જેવું મોઢ, (રાવણનું મોઢ
મોઢ હતું તે ઉપરથી) તોમરો ચડ્યો
હોય તેનું-રીમાયણ-ચઢેલું મોઢ
૨ ચઢેને મોઢ યજેવું મોઢ

મોઢે પાઠલે બેસાડયું, વધારે માન આપવું,
વખાણ કરવા, સાઈ માઝ બોવી માન વ
માન

૨ (મસ્તરીમા) ઉચે ચઢાવવું, કુના
વવું, મોઢ સન્માન આપવું

“ ઘરમા બાબી નણુદનુંજ ચાતવા દેતી,
લોકમા જોનેજ મોઢે પાઠલે બેસાડતી,
અને જોનુંજ કડું કરતી ”

નારાયણ

મોઢો છન, માણસ ગત, એથી ઉતરના
નો છન, (મોઢા દેહવાળો અને નાના
દેહવાળો)

મોઢી મારવી, ખાતુ, જમવું

“ આને કઈ મોઢી મારી આવ્યા હો
કે શું ”

મોઢા જેવું કચું, કાઈ મારું ન કચું હોય
ત્યારે જો વિશે મોનતાં વપરાય છે

“ જો તો શું ઉગરે, પણ પરમેશ્વરે ઉ
ગાઈ, બાબી એજે નો એના મોં જેવું ક-
ચું હતું ”

અભરાક્ષસ

મોઢાં લાલ થવાં, જશ મળવો, ખુશ બ-
ખી થવી (જાદુવચનમાં વપરાય)

મોઢાની મોઢારા, અત દરજીથી નહિ પણ

ઉપરથી ને સાઈ સાઈ બોલવું તે, મોઢે 'મોઢું
મોઢું' બોલવાની રીત

મોઢાની વાતો, માત્ર કહેવાની પણ તે પ્ર-
માણે વર્તવાની કે કરવાની નહિ

મોઢાનું છૂટું, વાચાળ, સ્પષ્ટ અને સગળ
વાણીથી બોલનાર

મોઢાપર કહેવું, શરમ રાખ્યા મિવાય સમ-
ક્ષય કહેવું

“ તલે તેના મોઢાપર કહ્યું ” એટલે તેની
સમક્ષ તેનેજ (પૂઠ પાછળ નહિ.)

મોઢાપર શુ કહું, ફિટકાર કરવો, ધિક્કારવું.
તુમ્હ ગણવું

“ હવે આ તુકસાનકારક વાતમા હ વ-
ચ્યે છું તેથી તેમનું મોપાણું બહાર પડ-
તા વાર મારી કેવી ફળેતી થયે, અરે ?
લોકો મોંપર શુ કશે, ને તો વિચાર હાય
તુ જ કા ”

અરેબિયનનાઈટ્સ

મોઢાપરથી માખ તો ઉડતી નથી, હોશ
નથી, ચેનના-રામ નથી, હિમત-દમ નથી,
શક્તિ-જીવ નથી

“ સુખ થયા ન માખી ઉડે,

દમગા દેદારો,

જુદનું તો નામ મુણી,

છૂટે છે કપારો-ઉંઝેને

બાગલમ જતીસી.

મોઢાલણી હાથ કરવા, ખાતુ, જમવું

મોઢામાં આંગળી ધાલવી, (વિરમય પા
મતાં) એકાએક ગભરાવું, ચકિત થવું,

એકાએક અચરતી પેદા થવી, અભયન જેવું
લાગવું (વિરમય પામતાં થયો અભિનય)

મોઢામાં કીડા પડવા, વારવાર શુ ક્યા કર-
નાર માણસને એમ કહેવામાં આવે છે કે

શું મોઢામા મીઠા પડ્યા છે ?
મોઢામાં ખીચો ઠોઢો, ને માણસ બોલ
વાને પ્રસન્ને પણ મોતી ન રાખો દોષ-

જેની જીભ ન ઉપડતી હોય તેને વિશે જો-
લતાં એમ વપરાય છે કે એના મોંમાં ખી-
લો દોડ્યો છે કે નથી જોલાવું ?

મોઢામાં જીભ ધાલવી, જોલતાં અટકવું;
બધે થવું; ચુપ રહેવું; અણુજોલા રહેવું.

“ દીકરા સરદારવડુ ? તારા મોંમાં કંઈ
સમાચાર આવ્યા કે ? તારા સમગ્ર ક્યાર-
ના મોંમાં જીભ ધાલતા નથી, અમે જુદા
અને અપંગ હવે ક્યાં જઈએ ? ”

શુ જુની વાતો.

મોઢામાં જીભ નથી, એમ મૂંઝે મોઢે સ-
મતી પેડે ખેસી રહેનારને વિશે જોલતાં
વપરાય છે

મોઢામાં થુકે એવું, યુકવાની જગો જાણે
એવું; તુચ્છ ગળી કાંટ એવું; દરકાર ન
કરે એવું.

મોઢામાં કાંટ નથી. ? શાયં; ઈમ જોરએ
નથી ? (જોલવામાં.)

મોઢામાં ધૂળ નાખવી, ખાવડે ખનાવી જો-
લવું એકદમ અટકાવવું; કોઈનું જોલવું જો-
ઈ છે એમ સિદ્ધ કરી જોલવું બધે કરવું-
જોલેલું પાછું જોવાવવું; કરીથી ન જોયે
એમ કરવું; શરમાવી નાખવું; ગમરાવવું,
‘મોઢું બધે કરવું’ એ કરતાં આ પ્રયોગ
વિશેષપણે ખતાવે છે.

‘ ગુર્જરાણાં મુખં સ્વપ્ન ’ એ પદ લ-
ખનાર ના મુખમાં ધૂળ નાખવા એકે પદે
થઈ રહી છે.

પાંચાળી પ્રસન્નાખ્યાન.

મોઢામાં લીલું તરણું ધાલવું, લાચારી-દો-
નતા-કંઠાલિપત કે અશક્તિ ખતાવવી;
લીલું તરણું ધાલવા જેવી તુચ્છ—દીણી
અવસ્થા દર્શાવવી.

“ મિહિરે લખ્યું કે તારે મોંમાં લીલું
તરણું ધાલીને રાજ ખૂવડને શરણે જવું;
નહિતર લલવાને મામા થવું. ”

રામભાળા.

મોઢામાં સાકર, (કોઈના મુખમાંથી નીક-
ળતી શુભ વાણી કળજે એવા અર્થમાં)

“ ડોસાએ કશું નિશ્ચિંત રહો, રડાં
વાનાં થશે, કેમ બાઈ-બુદ્ધિધન ? કાકા,
નમારા મોંમાં સાકર. ”

સરખવતી ચંદ્ર.

“ ફિકરા, તારા મોંમાં સાકર, ખરે નિર્દો-
ષ જાળકના મુખમાંથી નીકળતી વાણી ક-
ળે છે; કુંદેવ, મારા અંતઃકરણમાં હર્ષ થા-
ય છે. ”

નળદમયંતી નાટક.

૨. જોલવામાં મિકાસ; મીઠું મીઠું જોલી
અર્થે ગ્રાધી લેનાર માણસને વિશે જોલતાં
વપરાય છે

‘ તેના મોઢામાં તો સોમજી સાકર ભરી છે. ’

મોઢામાંથી કાંટ કાઢી-પાડી નાખવા,
દરાવવું; જોલવું બધે થાય એમ કરવું.

“ બલાબલાના મોઢામાંથી કાંટ કાઢી
નાખે એવો છે. ’

મોઢું અવળું કરી નાખવું, એટલો માર
મારવો કે મોઢું અવળું થઈ જાય ! (અ-
ત્યુક્તિ) ધક્કાજ-સખત માર મારવો.

મોઢું આપવું, મોઢું ખતાવવું; દરકારનાખવી.

૨. મોઢું ગળ્યાં કરે તેવું જોસડ આ-
પવું.

“ અલી જવા દે ઝવેરી ? એને ગોઝારીને
મોં ન આપીશ ”

ભામિનીજીવણ.

મોઢું આવડું થઈ જવું, મોઢું લેવાઈ જવું;
મોઢું ફીકું પડી જવું—કિતરી જવું; ખરી-
યાણ પડી જવું; વાંક-મહેણાં-અપમાન
વગેરેથી એકાએક શરમાઈ જવું.

મોઢું આપવું, મોઢું સજવું ને તેમાંથી
લાગ ગળવી.

૨. શરમમાં લેવાવું.

મોહું ઉઘાડું, (ખોટી-કંટાળો ભરેલી બા-
બતમાં વપરાય છે.) બોલાવવું અથવા
બોલે એમ કરવું.

‘આટલું થોડું અનાજ જલંદી ખૂટી ન
જાય, અને નિર્દય શાહુકારનું વારે વારે મોં
ઉઘાડું ન પડે એટલા સારૂ ગરીબ બેઠુ-
તની બેરી કેટલી સાવચેત રહે છે. ?’

દે. કા. ઉત્તેજન.

મોહું ઉઘાડું એટલે બોલવું અથવા
બોલવાની શક્તિ ધરાવવી.

“મને ખાત્રી છે કે તારી વિચિત્ર મા-
ગણી કરવાને કદાચ હું જઈશ, પણ મા-
ઈ મોંજ ઉઘડનાર નથી.”

અરેબિયનનાઈટ્સ.

મોહું ઉતરી જવું, મોહું શીકું પડવું-અ-
હરાતો રંગ ફોકા થવો. (રોગથી અથવા
આખર ગમેથી કે દિવંગીરીથી.)

મોહું ઉપડવું, હદ ઉપરાંત બબડ્યાં કરવું.

મોહું ઉપાડવું, ગાળ દેવી; હદ મુજીને બો-
લવું.

મોહું કાળુંકર-હરજા, દિસતો રહે. (તિર-
સ્કાર કે કંટાળામાં વપરાય છે.) મોહું
કાળું કરવું એટલે મોટાને-કીર્તિને લાંછ-
ન લગાડવું.

‘એ વચન તોડી તેણે પોતાનું મોહું
કાળું કર્યું ને ઝીના પૂર્વજોને લાજ લ-
ગાડી.’

સધરાનેસંઘ.

મોહું કાળું મેશ-ધખ થઈ જવું, કાષ
અપજરા-કલંકથી ઝાંખું પડી જવું; કાષ
અપજરાથી શરમાઈ-અંગાઈ જવું. મોહું
શાહી જેવું થવું પણ બોલાય છે.

મોહું મંઘાવું, મનમાંનું મનમાં જગાને
ઝીડાવું; ગાળ દેવી.

૨. લાયક ગુણ ન હોવા. (તિરસ્કારમાં
વપરાય છે.)

મોહું ચડવું, રીસ ચડવી; મોહા પરથી રી-
સ જતાવવી.

મોહું ચાલવું, વારે વારે કંઈ ખાયાં કરવું.

‘આખો દહાડો એનું મોહું ચાલ્યાં ક-
રેછે તે પછી માંદી ન પડે. ?’

૨. હદથી મટે બબડવું, ‘તાઈ મોહું
બહુ ચાલે છે.’

મોહું જોવું હોય તો આવજો, મરણ પ-
ચારીએ પટેલા માણસના સંબંધમાં દૂરના
માણસને ખબર આપતાં એ વપરાય છે.
મોટે થવું પણ કાઠિયાવાડ તરફ બોલાય છે.

“લાં જાહેને તે ઝારતને કહ્યું મને તા-
રે સાસરેથી મોકલ્યો છે; કેમકે તારો
ધણી ધણો આત્મરી પર્યો છે અને તે
જીવે તેવી આશા નથી, તેથી તને મોટે
થવા બોલાવે છે.”

માસિક સારસંઘ.

મોહું ટેકાણે રાખવું, મોહું મધાઇમાં-વિવે-
કમાં રાખવું; મોં ઢાવકું રાખવું. (વધારના
ગણથી.)

‘જોને મોહું ટેકાણે રાખીને કવી મ-
સ્કરી કરે છે !’

મોહું તપાસીને બોલ, હદમાં રહીને-વિ-
વેકથી બોલ; આખરનો વિચાર કરીને બોલ.

મોહું થોડા આવ, લાયક ગુણ લઈ આવ;
મોહા પર ને હુણુનો મેલ છે તે દૂર કર;
મોહું ઉજળું કર; રીતમાને સુધા યા.

મોહું પડવું, મોહું શીકું પડી જવું; લાશી
હડી જવી.

૨. તેજમાં અંગાઈ જવું.

મોહું પરવું-ભરવું, કંઈ આપીને સમજા-
વવું.

‘તે દહાડે જો અમારી સલાહ પ્રમાણે
પેલા ચંડાળ ઉધરાતદારનું મોં પૂરું હો-
ત તો આ દહાડો કદી આવત નહિ.’
કરજીપેલો.

મોહું ફેરવવું, રીસમાં કે કંટાળામાં પડ
કરી ફરી બેસવું.

‘તારી સાથે પાત કરવી તે પણ એક

સંકટ છે એમ ખોસો તે મોં ફેરવી બેઠી.
દિલીપર દલ્લો.

મોટું બગાડું, અમાવ-અધોનિ દર્શાવવી;
કંઠાજો આણવો.

૨. મોટું બેરવાદ કરવું.

મોટું બાળવું-હિરતું કરવું; (તિરસ્કાર
કે કંઠાજામાં બોલાવ છે.)

‘ કજ્યા ટંટાનું મોટું બાળીને, હરેરો.

નર્મકવિતા.

“ બાળ બાળ અલ્યા તારું મોટું, ન-
ગરપાળ દાદાએ કહ્યુંછે તે બૂલી ગયો હ-
ઈશ, મેર જરા આંખની ગરમ પડશે
કેની ? ”

તપસાખ્યાન.

મોટું ભડભડવું; ખાવાની ઇચ્છા થવી;
ખાવાસાઈ મોટું ચળવળવું; ખાઉ ખાઉં
એમ થવું.

મોટું ભરાઈ જવું, વખત થવું; ધરાવું; સં-
તોષ પામવો.

(કાંઈ સાઈ સાઈ મળવાની આશાએ
કે મળશે એવું સાંભળીને.)

મોટું ભાગવું; પોતાનું કાર્ય શિદ્ધ કરવા
દ્રાહને કાંઈ આપવું; કાંઈ આપીને સમ-
ભવવું.

“ ઇન્દ્રદાસે અધિકારીઓનાં મોં ભા-
ગીને ઇન્દ્રો મેળવતા, અને મેળવ્યા પ-
છી પોતાનાં પેટ ભરવાને ગમે તેવા જુ-
લમ ગુમરતા. ”

યુ. જુની વાર્તા.

૨. મોટું ભાગી જવું (ગળ્યું ખાધા-
થી.)

મોટું ભોંયમાં ધાલવું, નીચું બેવું. શર-
માઈ જવાથી-શરમનું માથું)

મોટું રહી જવું; બોલીબોલીને યાદી
જવું.

મોટું રાખીને; શરમ રાખીને; તેજમાં અં-

ગઈ જાતે.

મોટું લઇને આવવું; લાયક ગુણ લઇને
આવવું; મોખ્ખતા-લાપટાપી આવવું.

“ પેલા ચંડાળ કાળા મોઢાનાને તારી
સચળી વાત કહે કે મુઓ શું મોટું લઈ-
ને જઈ બોલ્યો હતો. ? ”

અરેમિયન નાઈટ્સ.

“ ભારે પ્રિયા, તું એમ કહેછે ! અતિ
મોટી મૂર્ખાઈ કરીને રાગજાટ થયેલો,
માત્ર સર્વના શોકમાં વધારો કરવાને હું
શું મોં લઇને આવું. ? ”

નગદમપંતી નાટક.

“ મને કાફર, કુતરો, દરામખોર વગે-
રે કહી બાંડો છો તો આજે શું મોટું
લઈ મારી બેઠે કામ પાડવા આવ્યા છો ? ”

સધરાજેસંઘ.

“ શું મોટું લઈ આવું હું, પગ પાસે
શુભ નામ. ”

કવિ નર્મદ

મોટું લેવડાવવું, દવા આપી મોટું મળતું ર-
ખાવવું.

મોટું વાધવું છે, મોપર ગરાતનનાં ચિન્હ
છે; વાધના જેવું બિહામણું મોં છે. મોં વા-
ધવું છે ને પૂંઠ શિયાળની છે એમ
દેખાવે બહાદુર છતાં બીકણ માણસને
માટે વપરાય છે.

મોટું વાળવું; મોટું ઢાંકા રડવું; છેડા વાળી
વિલાપ કરવો.

“ પોતાના સંબંધીના મરણના દિવસથી
ઓછામાંઓછા દસ બાર દિવસ અને ત્રણ,
છ કે બાર મહિના સુધી દિવસમાં બે વાર
કુટે કે મોં વાળે. ”

પુરતકમાળા.

મોટું શીવી લેવું; આગળ બોલતું બંધ
થવું-કરવું; શરમથી બોલતાં અચકે એવું
કરવું; મોં બંધ કરવું કે નેથી આગળ
બોલાવ જ નહિ.

“ ખુમની એ પ્રમાણે ને મરજી હશે, તો તેનો હુકમ હવે માથે ચડાવીએ છીએ, ઝોઢતું બોલી તેઓએ પોતાનું મોં શીવી લીધું. ”

કરજીયેલો.

મોઢું હલાવતું, બોલતું અથવા બોલવાની ત-
બીજી કરવી,

૨. ડોકું ધુણાવી હા અગર ના કહેવી.
મોઢે કરવું; પાઠે કરવું; બપોરે નેપએ સારે
બોલાય તેને માટે ગોખવું; બૂલી ન બવાય
તેહસા સાઈ ખૂન પાકું કરવું; સ્મરણ રા-
ખત્રા સાર તેને તેજ શબ્દ ઘણી વાર બ-
ણા કરવા.

મોઢે ચઢાવવું; અતિથે લડાવવું; ખેડાવવું;
અમર્યાદ કરવું; વંદી ગય એમ કરવું.
(લાડમાં.)

“ જ કહે તે હાજી હા કરીએ ને મોઢે
ચઢવા છએ, તેનું ફગ આ, હવે તો એ
મુસલમાન થવાની; એ માઈ કહું નહિ
માને. ”

સાસુવહુની લડાઈ.

મોઢે ચઢીને, (કોઈની) રખર; પ્રસક્ષ; સ-
મક્ષ; મોટામોઢ.

‘ કેહલાકે તો તેને મોઢે ચઢીને કહું કે
તે અમને વગર વિચારે આ અંદોખાનામાં
લાવી નાખ્યા ’

... વીરાધીરાની વાર્તા.

‘ ટેક તજ ચઢી મોઢે માગી લેઉધું,
દેઈ હવા તું રજવ મારો ધાવ ને. ’

નર્મ કવિતા.

મોઢે તાળું દેવું, મોઢું ખંધ થવું-કરવું;
ન બોલાય-બોલે એમ કરવું, (શરમથી,
ધાસ્તીથી-કે ફરજીથી.)

‘ સદુ માણુમો બોલતાં બોલી ખોટી,
મુખે તાળું દેને જીએ ચાંપ મોટી. ’

નર્મ કવિતા.

‘ હવે નેને મોઢે તાળું દેવાયું છે ’

મોઢે તાળું હોવું, શરમથી અથવા ઠપકાની
ધાસ્તીને લીધે અથવા ધયેલી ફરજીથી
મોઢું ખંધ થવું.

‘ ઓઝોને મોઢે સવામણું તાળુ છે,
હવે તેને મોઢે તાળું દેવાયું છે એટલે ય-
યેલી ફરજીથી તેનું મોઢું ખંધ થયું છે,
‘ એને મોઢે તો સોમણું તાળું છે. ’

‘ હ્યો અમે તો અમારે દોઢ મણીની
કુચી હાથમાં લઈ સવા મણું તાળું આ
મુખરૂપી કોટડીને મારી સાતને સાત ચાદ
દહાડા મુઠી બોલ્યા આલ્યા વિના બેસી
રહીશું. ”

તપસ્યાખ્યાન.

(લજ્જારૂપી તાળું, જમરૂપી કુચી, ને
મુખરૂપી કોટડી.)

મોઢે દૂધ ગંધાય છે (હજી તો.), ‘ હજી
મોઢેથી દૂધ તો સૂકાયું નથી ’ વગેરે પ્રયો-
ગ નાના બાળકને અથવા ધાવતાં બચ્ચાં
જેવા આચરણવાળા નાદાન કાચી વયના
જીવાનને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

મોઢે બપોર રમવા, બપોરે ધરમાંની સ્વ-
ચ્છ બોંય ઉપર આવના ચળકાટ જેવો
આભાસ ગોરા મુખ પર પડી રહેવો, અ-
થવા આતસ બાજીના બપોરીવાની પેઠે
મોઢે પમાટે એવો જણાવો. (જીઓ
નર્મકવિતા ભાગ ૨ પૃષ્ઠ ૮૨૫ આદિતિ
ત્રીજી.)

મોઢે ઝોલવું, માત્ર બોલવું જ પણ કરવું
નહિ

૨. કોઈને કંઈ કહેવું હોય તો તેની
સમક્ષ કહી દેવું. (પછવાડે બખડવું-
નિહવું નહિ.)

મોઢે માગ્યું, ઈચ્છા મોઢે કહી જણાવી, હોય
તે. (આ પુસ્તકનું મોઢે માગ્યું મુલ્ય આ-
પવાને તૈયાર થયો છે.)

મોઢે માથે ઝોઢતું, દેવાળું કાઢવું.

૨. માગ્યું દોષી શોક કરવો

૩. નિરાશ થવું; હારવું.

મોઢે માથે હાથ દધને, ચૂમાછતે, હારીને,
ન છૂટકે, નિરાશ થઇને, મમત મૂકી દેઈ
તકરાર પતાવીને, ચાકી-કંઠાળાને.

મોઢે સાકર પીરસવી, મીઠા બોલ બોલી
સામાનું મન પાણી પાણી કરી નાખવું;
પીગળાવી નાખવું.

મોત ફરી વળવું, મેતિ ઘેરી લેવું; આકસ્માત
આવી બનવું; સમાપ્તિ થવી.

“ વહાણે જેસીને ચાલ્યો વહેવારીઓ,
જખું ધોઈ તું રે;

એણે જાવે જરૂર,
પલકની આશા નહિ પડની.

મધ્ય દરિયામાં મોત ફરી વળ્યું,
દેશ રહી ગયોરે

પછી પોતાનો દૂર,—

પલકની આશા નહિ પડની. ”

બોધચિંતામણિ.

મોત માથે આવવું, ઘણું જ ચાકી જઈ
મરી જવા જેવું થવું.

મોતને બારણે, મરણ પધારીએ; યમનો પ-
રોણો ધવાની લગભગમાં.

મોતી પરોવવાં, મોતી પરોવવા જેવું કાઈ
ઝીણું બારીક કામ કરવું.

“ અભારે શાં મોતી પરોવવાં છે કે
ચોડે અજવાળે થતું નથી, ને ઠાલી ચાર
દીવેટો સળગાવી બેઠાણું ? ”

મોતીના ચોંક પૂરવા, મોટા મોટા મનસુઆ
કરવા; હવાઈ કિલ્લા બાંધવા

“ શેખરાક્ષીની પેઠે તે પોતાના મનમા
મોતીએ ચોંક પૂરે છે પણ ધાઈ તો ઈશ્વ-
રનું જ ચાપ છે. ”

એ બહેનો.

મોતીના દાણા જેવા, ગોળ મરોડદાર ને
દેખાવડા (અક્ષર, આંસુ)

“ વત્સ ! આત્રિયાક્ષર પ્રયત્ને લખ્યા
છતાં એ કાવર્યાક્ષર જેવા ચોખા મોતીના

દાણા જેવા નથી બનતા. ”

સુદ્રારાક્ષમ નાંટક.

મોતીના મેહ વરસવા, મોતીનો વરસાદ વ-
રસતાં જેવો ઉત્સાહ અને આનંદ જણાય
તેવો આનંદ થવો; આનંદદૃષ્ટિ થવી; આ-
નંદનો પાર ન રહેવો.

“ મહા વદ શુભ સાતમે મહોત્સવ યર્ષ
રહ્યો હતો, એ દિવસે યુજરાતમાં સોનાનો
મૂળજ ઢૂંચ્યો અને મોતીનો મેહ વરસ્યો. ”

વનરાજમાવડો.

“ ધન્ય ધન્ય ઘડી ને ધન્ય દહાડોરે,

દેવે ભલે દીધી દીકરી;

ઉજળો અવસર દેખાડ્યોરે. ”

“ મોતીડે મેહુલા તુડ્યારે,

ત્રિભુવનપતિ અમને તુડ્યારે. ”

વેન ચરિત્ર.

મોતીઆં મરી જવાં, ટાંટીઆ નરમ થવા;
પાણી-બળ કમી થઈ જવું; હાંબ મગડી
જવા; હિંમત હારી જવી; હોશકોશ
હડી જવા.

“ મશરૂ પર જુઝેદીતો રાગે ભરાઈ હતી
તથી તેનાં તો મોતીઆં જ મરી ગયાં
હતાં ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

મોઢકે જમવા, લાડવા ખાવા. (લાક્ષણિક
અર્થે) ખાટવું; વિજય મેળવવો; લાભ
પ્રાપ્ત કરવો.

“ ચોધે ન તો મોઢકે લાં જમાયા,

મૂકો ખીજને સહદેવ સા'યા ”

દ્રોપદી હરેણુ.

મોલાએ ભુદ્ધિ, મોભના છેડા જેવી રચલ
ભુદ્ધિ; જડ ભુદ્ધિ એથી ઉલટું 'કુશામ
ભુદ્ધિ.'

મોભારે મંગળ, (જ્યોતિષમા એવો મં-
ગળ પીડાકારી મણાય છે તે ઉપરથી.)
વણી દુઃખદ અવસ્થા.

મોર મારવો, (મોરચો મારવો. તે ઉપરથી
માથું મારીને-આગળ પકીને-મોખરે રહીને
કારમાર કરી વિજય મેળવવો તે ઉપરથી)
પાર પડવું; ન્યાય થવું; કૃતાર્થ થવું.

૨. ઘવ છતવો; ફતેહ મેળવવી; વિ-
જયી થવું.

“ વજર સાઢદીએ જાણે મોર માયો
નહિ એમ બોલ્યો, શું છે રે ઉદત, હજી
પણ માઈ અપમાન કરવાની હિમત ધરે
છે કે ? ”

અરેખિયન નાઈદસ.

“ પણ એવું કાંઈ નથી કે તમને,
જે જીવાનીનું જાગે જોર;
જીવાનીને દિવાની કહે સો,
તોડી નાખે તાળનો તોર,
મોર માયો બાપે રે,
ધીર બેઠા કંઈક બડે.

આટલી દુ,”

ધીરો બડત.

મોરચો મારવો, વિજય મેળવવો; ફતેહ
મેળવવી; ઘવ છતવો; કરેલી પુક્તિમાં
ફાવવું.

મોરલી બળવવી, ખાવા કરવું; રાંધવું;

રસોઈ કરવી; (કારણ કે તેમાં મોરલી
નેવી બૂગળા લઈ દેવતા ટુંકવો પડે છે.)

મોસાળ જઈ આવ્યા, (વાંકામાં) કે-
ખાનું બોગવી આવ્યા.

આન કરવું, (લાક્ષણિક.) ગદ્ય કરવું (મો-
ડું-જીમ.)

‘તરતાર આન કરવી’ એટલે આનમાં
ખાવવી.

આનમાં રાખવું, અંકુશ—કમળ—દદમાં
રાખવું.

“ તારો જોરસો જરા આનમાં રાખ ”

૫

ય :પલાયન કરવું, નાશીને છૂટી જવું; સ-
ટકી જવું; અગીઆરા ગણવા.

યમનો દૂત, (લાક્ષણિક) યમરાજના દૂત
જેવો નિર્દય; કઠોર—નિષ્કૃર કાળજીના મા-
ણસને વિશે બોલનાં વપરાય છે.

યમનો પડેણો, કમકમાટી ઉપજાવે એવાં
અત્યંત પાપ કરનારા; ધણેજ પાપી
માણસ.

યમપુત્રીની યાતના, ધણુંજ દુઃખ, ભારે માં-
દગી, સખત શિક્ષા વગેરે.

યમપુત્રીમાં મોકલવું, મારી નાખવું.

૨. (ન્યાં નિર્દયપણું—ધાતકીપણું વાપ-

રવામાં આવતું હોય એવી જગોએ
મોકલવું તે ઉપરથી) કેદખાનામાં
મોકલવું; કેદ કરવું.

યાહોમ કરવું, મરણિયાં ઘણ કાઢપણ જો-
ખમે કાંઈ કામ કરવું. (ધસારાની સાથે).

“ યાહોમ કરીને પડો ફતેહ છે
આગે. ”

કાંવ નર્મદ.

૨

રંગ હાથમાં આવવી, (ધોરી રંગ હાથ-
માં આવવાથી રંગની ખબર પડે છે તે
ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ગુણરોપ જ-
ણવા; સ્વભાવ-ગુણ-રોપથી જણીતા યતું;
નેઃ જણવો. નાડ હાથમાં આવવી પણ
બોલાય છે. રંગ આજખવી-તપાસવી-
પકડવી એવા પ્રયોગ થાય છે રંગે રંગ
ના ભોમિયો-એટલે સ્વભાવથી પૂર્ણ
જણીતા.

રંગડ બૂઝાફે, જાડી યુક્તિનું અર્થે ઠંગરાળ
વિનાનું કે બહીવાર વિનાનું એવું ને કોઈ
તે. (માણસ-વસ્તુ)

રંગશિયું ગાડું, (રંગશ એટલે મળીનું ચો-
સલું. જે ગાડામાં એવાં બહુ ચોસલાં બરે
તે ધીમે ધીમે આવે તે ઉપરથી) ધીમે
ધીમે યતું-રસજનું કામ.

રંગે આવવું, કોઈના આવેશમાં આવવું

“ પગે પીસિ કોને કુ મધ્યે સુવાળા,
રંગે આવિ જીમે પગે કોને તાડયા ”

દ્રૌપદી હરણ.

રંગે રંગ રાઈ ચોપડવી, બાંજી મૂકતું (અ-
તર); ત્રાસ આપવો; નખથી તે રાખ્યા
સુધી દુઃખ થાય-માઠુ લાગે એમ કરવું .

“ સસમામાં-આવાને જગલો ને કુટવાને
બગલો ! છે કંઈ લેવાને દેવા ! મોંધીને મ
ફરી મત્રાજીતની ફિકરી બહી જડી છે !
પણ હું તો રંગે રંગ રાઈ ચોપડુ તેવી છું ”

સસમામાંખ્યાન.

રંગ બદલવો, બય દે સંક્રામણમાં આવી
પડવાથી ન્યારે માણસનો ચહેરો ફીકરા
પડે છે ત્યારે તેનો રંગ બદલાયો-ફેરો એમ
કહેવાય છે

રંગે રાખવો, ચોતાનું માન, હોદ્દો, ચઢિઆ-
તાપણું વગેરે જગતી રાખવું; શોભા રાખવી.

રંગની રાજા, અતિ આનંદ; વિસાદ.

“ મેં મનમાં ને આશા ધારી,
તે કરે હું રંગની રાજા-”

દ્રૌપદીહરણ.

રંગમાં હોવું, આનંદી ભાવમાં હોવું.

રંગી નાખવું, લોહીલુહાણ થાય ત્યાં સુધી
માર મારવો; માર મારી લોહીચૂતું કરવું.

રધવાયું કુતરું, કુતરાના જેવું ખઠાવરું (અ-
તિશય કામની ધાર્મમાં.)

રજતું ગજ કરવું, કોઈ બાજતને વધારી વ-
ધારી મોટી કરવી; નજીવી બાજતને મોટી
કરી થાપવી.

તિલેતાલં પશ્યતિ અણું પર્વતો
કરોતિ. એ રજતું ગજ કહેવાય.

“ બાપદાદાએ અસલના વખતમાં મોર
માયો હોય તે, કે પોતે જવાન અવસ્થામાં
સહેજસાજ ધાડ મારી હોય તેનું રજતું
ગજ કરી ને વધારી વધારીને બડાઈએ
હાંકવામાં આવે તે સાંભળ્યાથી મનને અ-
તિ આનંદ ઉપજ્યા વિના રહે નહિ. ”

ગર્ધવસેન

“ રજતું ગજ શું કરવા કરે છે ? સેંજ
પૂછ્યું એટલામાં આટલી બધી તપી શું
મળ્ય છે ”

દ્રૌપદીદર્શન.

રજકે ઉઠવું, દાણાપાંણી-મર્જિત-અંજળ
પાણી ઉઠવું; અન્નોદક ઉઠવું; નસીળ ઉઠવું.

રજા લેવી, કંઈ કામ કરવાની પરવાનગી મા-
ગવી-છૂટ મેળવવી

૧ આદર દહ છૂટા પડવું પાછા નતી
વેળા મોટાની આગળ એમ કહેવાય છે કે
“ રમ લેડું છું. ”

રંગ જેઘવી, મહેનત કરવી; મથવું; શ્રમ
કરવો.

“ વિદ્યાભ્યાસ કર્યા પછી પ્રજ્ઞના દુઃખના

નિવારણ અર્થે તમે યજ્ઞી જ રંજ એવવા માંડી છે. ”

ત્રેમરાય અને ચારમતિ.
રંજક ઉડવો, લગાઈ-જાઓ થવો. (પંદુ-
કના દાર ઉપરથી.)

રંજક મૂકવો, ઉઠેરવું; મમરો મૂકવો; લ-
ગાઈ કરાવે તેવું બાપણ કરવું.

“ ભાટ લોકની જન બોલ્યાવિના ના
રહે ને જાળન જાણે તેમાં ટાપસી પૂરે
અને ન જાણે તેમાં રંજક મૂકે, પંજુ બો-
લ્યા વિના રહે. ”

યશોમાખેડન.

‘રંજક ખાઈ જવો’ એટલે ઉઠેરવાનું
કળ ન થવું.

રડતા લાડુ, ધણા ધીવાળા-લગપગતા લાડુ.
(લાક્ષણિક) તેથી ઉઠવું થોડા ધીવાળા ને
બાગતાં બરેર થઈ જાય એવા તે લ-
સતા લાડુ કહેવાય છે.

રડતી રાધા, રાધાના જેવી રડતી ઓને વિષે
મજાકમાં બોલાય છે.

રડતી સુરત, રડતા ઉદાસી ચહેરાનું; દિલ-
ગીર મુદ્રાનું; હોશ વિનાનું.

“ મેછરટ્ટે દિંમતજાજ અને કાંકો
હતો તેથી આપણે આટલું કાળ્યા. રડતી
સુરત હોત તો આપણી ફરિયાદ જ હાથ-
માં ધરત નહિ. ”

.. નવી પ્રજા.

રડવું જાત હોવું; રોડાવર ચહેરાનું કે ન-
બળી છાતીનું હોવું. હમેશ રડવું કે હમેશ
નિશ્વાસ નાખનાર હોવું. ‘તેનું તો રડવું
જાત છે.’

રડી ઉઠવું, ખોટ આવવી; ખોટું. ‘તે વેપા-
રમાં રડી ઉઠ્યો.’

૨. દિંમત હારી જવી; નિરાશ થઈ
જવું; હારી જવું; થાકી જવું.

રજુશિંગડું ટુકવું, (વરણામાં આગળ ર-
જુશિંગડું ટુકવામાં આવે છે, એવું જતાવ-

વાને કે પાછળ વરણોડા આવે છે. ને ઉપ-
રથી) લોકમાં સારી નરસી વાત જાહેર
કરવી; ઉપાડું કરવું ધણી વખત જાની
વાત ઉપાડી કરવાના અર્થમાં એ વપ-
ગય છે

૨. મોટેથી વખાણ કરવાં; પ્રગંસાનાં
ગીત ગાનાં ‘તું તારું જ ન્યાં દોષ
ત્યાં રજુશિંગડું ટુક્યાં કરે છે’ એ-
ટલે તું તારાં જ વખાણ અથવા
તારાં જ ને સારાં ફલ દોષ ને
વારવાર ગાયાં કરે છે.

“ ફટલાંક માણસો પોતાનું રજુશિંગડું
ટુકવામાં હોશિયાર દોષ છે. ને પોતાનું જ
રજુશિંગડું ટુકે છે તે ધણું ખડું થોડા જ
વખાણને પાત થાય છે. ”

માસિક સારસંમદ.

રતન પાકવું, રતન જેવું ચુલવવું માણમ
નીવડવું—નીપજવું (લાક્ષણિક)

રથજાત્રી, અલક પાંસળી; પેલછાત્રાણું; વા-
યેલ; ઉડેલ તબિયતનું.

“ હાય હાય ! આતો કેવળ રથજાત્રી
રખાય છે. અરેરે ! આતો અને મારી
હીરાલક્ષ્મીનો સંબંધ કેમ થાય ? ”

વિદ્યા વિલાસ.

રનવન થવું, ખેદાન મેદાન થવું; અસ્તોભરત
થવું; ખરાબેહાલ થવું; બાગી વૃદ્ધીને સ-
પાટ થવું; ગરીબી હાલતમાં આવી પડવું;
ખરાબ ત થવું; પાપમાલી થવી.

૨. દિંમત છૂટી જવી.

“ વિખરાઈ ગયું દળ રનવન થાવું,

રાય કહે કયાં જંગો રે. ”

કવિ. ત્રેમાનંદ

રપેટીમાં લેવું, (રપેટી એટલે ગજબી તે
ઉપરથી) ખુબ મહેનત કરાવવી, યકવડ,
લગડધકે લેવું; જોમજાંધ કામ લઈ કાચર
કરવું.

‘ તેણે તો હવે તને ખૂબ રપેટીમાં લીધો જણાય છે. ’

રજુ ચક્ર, (રિપુચક) હાનિ; તુકસાન, શત્રુનો પેચ

રજુ ચક્ર કરી જવું—જાનુંમાતું નાસી જવું; છટકી જવું; પલાયન કરી જવું; અગીઆરા ગણવા.

રમકડું થઈ રહેવું, રમકડાની પેઠે તાળે-વશ થઈ રહેવું; ખુબ આધીન થઈ રહેવું; નેમ રમાડે-નચાવે તેમ રમવું-નાચવું; કાઠના કહેણને તાળે થઈ રહેવું. (સત્તા ન હોવાને લીધે)

“ અરે ! હાલના રજપૂત રામએ અકબરનાં રમકડાં થઈ ગયાં છે એ દહાડો આવત નહિ. ”

પ્રતાપ નાટક.

“ વયસ ! એનાં કૃત્ય એવાં જ છે અને એ તમારા જેવા ડાહ્યાને તો પોતાનું રમકડું સમજે છે કે કરી નાખે છે. અમારા જેવાનું તો તે નામ પણ ન ઈ સકે. ”

તપસ્યાખ્યાન

રમણે ચડવું, મનને જણાય તેવી મહેનત કરી કોઈ પણ રીતે ગમાડો કરવાના જે-રસામાં આવવું; ઉશ્કેરાવું; વાગેલ-ઉડેલ તબિયતનું થવું; કાયદેમંદ કામ ન કરનાં નિરર્થક વખત ગુમાવવામાં ગુંચાવું.

“ તેમને નાસતા દેખી વાઘ અને સિંહ વધારે રમણે ચડ્યા. ”

વીરાધીરાની પાતા.

રમતા રામ, (સર્વેઆપક રામ તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ન્યાં ત્યાં બટકનારા.

તીર્થવાસી સાધુ, ગુમાસ્તર, ઉતાર (સુખ્યવે ગોસાઈ) અથવા ધર્મપ્રચારકને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

રમરતાન મચાવવું, (રમસ્તાન-રમખાણ=

બય-ધારતી; સંપૂર્ણ નાશ. તે ઉપરથી) ઘણા જોસમાં તૂટી પડવું-નાસ આપવો. “ તેનું કામ વેધ કરે તો વૈદ્યાણી તો ગાજતી અને ધણીપર રમસ્તાન મચાવી મૂકતી. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

રવલી પંચક, (રેવતી-સત્તાવીસ નક્ષત્ર-માંનું એક મોટું કમનસીબ સૂચવે છે+પંચક.) ઘેલજવાળું; પહેરવા આડવાનું કે બોલવા ચાલવાનું જેને બાન ન હોય તેવું ઘેલું; ગાડું; મૂર્ખ; તોફાની—કંટાળો પમાડે તેવું; અતિપાત; ઉધમાલીકં; કામ કે ઠેકાણા વિનાનું (માણસ.)

રવી જવું, જુવાળનું પાણી આવવું. રસ્તામાંની ધૂળ, આડીવાડની ધૂળ, જુઓ.

રસ્તે પડવું, કરવાનો અગર કામ કરવું તે સમજવાનો રસ્તો મળવો.

૨ શર થવું; સરાડે ચઢવું; રાગે પડવું. (કામ)

૩. જતા થવું.

૪. રીતમા આવવું

રસ્તો કાઢવો, દુઃખ-મુશ્કેલીની સામે ધીમે ધીમે અને દૃઢતાથી આગળ વધવું; અંતરાય ઠાળવો; નિકાલ કરવો.

રસ ઉતારવો, (હાથનો) હાથથી ખૂબ માર મારી ઠંડો પાડવો. (હાથને)

૨. (પગનો) ફાગલ ધક્કો ખાઈ પાછા આવવું અથવા ધણી વખત સુધી ઉભા રહેવું.

૩. (જીભનો) હદથી બહાર બોલવું; બદલાવે દેવી; જેમ આવે તેમ બંધાઈ કરવું.

રસાતળ ધાલવું, એનો અધિષ્ઠાતા અનંત છે, એમાં નાગ રહે છે. પાતાળ—મૃત્યુ નીચેનો પ્રદેશ-એ સાત છે. અતલ, વિતલ, સતલ, મદાતલ, તક્ષાતલ, રસાતલ

અને પાતાળ, આ ઉપરથી રસાતલ ધાલવુ એટલે ઠેક રસાતલ સુધીનીચે-છેક નીચી પાય-રીમાં લઈ જવું. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ખરાખર સ્ત કરવું; છેકજ પાયમલ કરી નાખવું; છેક દુહામાં આણી મૂકવું; તળિયા ઝાટક નાશ કરવો.

“ આ તો કુડા કર્મનાં કરતુ રાખ,
હવે આ કરતાં શું નરતું રાખ;
તેં તો અમને રસાતળ ધાલ્યા રાખ,
યયા પૂર્ણાદુતિએ આલ્યા
અમાલ્યા રાખ ”

માધાતાખ્યાન.

૧ ગજન કરી નાખવો.

રસાતળ જલું-થવું-વળી જલું, ધડે બે-સવું; ભાગી પડવું; વિનાશ થવો; નખોદ જવું; નિર્વશ જવો; પાયમાલી થવી.

“ તમારી માથે મયાદાથી વર્તી તમારી યોગ્ય ખરદાશ રાખી હજારો પ્રકારે તમારૂં લક્ષ ભાર પ્રત્યે લગાડવાનો મારો હેતુ હતો પરંતુ એ મારા મનના મનોરથો રસાતળ ગયા છે ”

અરેભિયનનાઈદસ.

“ એમાં આપણી ચૂક છે એથી આપણે બારે ખત્તા ખાવા પડશે અને તેથીજ દે-શનુ રસાતળ જવાનું છે. ”

દેશી કારીગરીને ઉત્તેજન.

૨. (પૃથ્વી રસાતલ જવી એટલે પૃ-થ્વી છેક રસાતળ પાતાળ સુધી હેઠે જવી તે ઉપરથી) દુનિયાં જીધી ચતી થવી; ગજન-હાહાકાર થઈ જવો.

રસાતળ ધાલવું, ખરાખર સ્ત કરવું; છેકજ પાયમાલ કરવું; સસાનાશની પાટી ખેસા-ડવી; તળિયા ઝાટક નાશ કરવો. (જુઓ રસાતળ ધાલવું)

રસે ભરાવું; ઉરકેરવું, ઉત્તેજન મળવું; જોસ વધવો; મમ્તે ચડવું

રળી રાશે, નિરાતે; સુખચેનમાં.

“ અરે, પણ એટલું એ કંઈ એના બાપનું થઈ ગયું ! ને તે રળી રાશે ખવાશે એમ ન સમજવું. એના ઉપર તો એક મોટો બિલાડો તલપ મારવા તાકી જ રહ્યો છે. ”

ગર્ધવમેન

રાંધી રસોઈ રહેવી, શોકમા રાધેલી રસોઈ કામમાં ન આવવી અથવા ન બાવવી-ન રચવી.

“ રાંધી રસોઈઓ ધરી રહી ને,
વાકી બણી સૌ જય;
જઈને જોયું લાં દીકી,
પ્રાણ વિનાની કાય ”

વેનચરિત્ર.

‘ વર્ણવી વાત અને નહીં,
જાણે સૌ જોનાર;
રાંધી રહી રસોઈઓ,
ઉપજ્યો શોક અપાર ”

નદવારથળી.

રાઈ ચઢાવવી, ઉરકેરવું (નરસામાં)

રાઈ મરચાં પડવાં, (આંખમાં), જોર આણુ થવું

૨. દેખી ન શકવું; આંખો નીકળી પ-ડવી (અદેખાઈને લીધે)

‘ રાત્રીએની આંખમાં રાઈ મરચાં પડે ! ’

રાઈ મરચાં લાગવાં, માફું લાગવું રાઈવું કરવું; (રાઈવું શીણી નાખે છે-ડીકી નાખે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) કા-ઈની દાનિ અથવા ખરાખરી કરવી

“ ભાઈ કહીને રાઈ ચઢાવીશુ ! અહીં માફું રાઈવું કરવા ધાયું છે ? ”

રાખ ચોળવી, વેરાગી યતુ (વેરાગી લાકડા રાખ ચોળે છે તે ઉપરથી)

“ ઝાઝા જે ધર પુત્ર,
કાઈ કુળ તેતું જોજો:
ઝાઝા જ્યાં વેપાર,
કાઈ દિન રાખજ ચોળે ”

શામળભટ

શ્રામ ચોળાવવી, કાઠની પૈસા ટકા છુતી
લેવા; પાસે કંઈજ ન હોય તેવી દશાએ
પહોંચાડવું; ખરાબખસ્ત કરવું; નિર્ધન કરવું.

શ્રામધૂળ, નકામું એવું ને કાંઈ તે.

શ્રામ ધૂળ થઈ જવું; કાંઈ સાફ કામ ન
મયું હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતાં વપરાય
વહે ખરાબ થવું; ખગડી જવું; નકામું જવું.
(કામ)

રાગડો ખેંચવો, (ખાળકે, છોકરે) બેંકડો
તાણવો; સાદ કાઢીને રડવું.

રાગે પડવું, રીતમાં આવવું (માણસે)

૨. સરાડે ચઢવું (કામ)

રાગે લરાવું, ચુસ્તે થવું; ક્રોધ ચઢવો.

રાજ આવવું, રૂત આવવો. (ઝીને) અઠકાવ
વાળા ઝીને કાંઈ કામ કાજ કરવાનું હોય
નથી તે ઉપરથી)

“દેશની બોલીમાં રામ રાખ દહલકો
થઈ ગયો. જોતો વિશ્વાસ ન રખાય તેને
રામ કહે ને કાંઈ કામ ન કરે તેવા નિ-
રૂઢીને રામ કહે. ઝીને અઠકાવ આવે
તો કહે રાજ આવ્યું. કેમકે ત્રણ દિવસ
કાંઈ કામકાજ ન કરતાં બેઠા ખાવાનું
હોય છે.”

વનરાજ આવડો.

રાજ થયો, (દીવો) ઝાઝાઈ જવો; ચુલ થયો.

દિવો રાણો થયો-વડોથવો-ધેર જવો
વગેરે બોલાય છે.

રાજક દેવક, સુલતાની આરામની (આહત)

“સારે સાફ લાગે છે પણ જો કંઈ
રાજક દેવક થયું તો શ્રાદ્ધ સારનાર વિના
બધાયને ઉધે માથે લટકવું પડશે.”

તપસ્યાખ્યાન.

રાજ માણસ, રામના જેવાં આચરણ અને
વૈભવવાળા માણસને વિષે બોલતાં વપ-
રાય છે.

૨. જોતો વિશ્વાસ ન રખાય-જે કાંઈ
કામ ન કરે તેવા નિરૂઢીને વિષે

બોલતાં વપરાય છે. (આમાં રામ
રાખનો અર્થ બહુ હલકો થઈ
ગયો છે.)

રાણીનો સાળો, મિત્રા ડાળ ધાલનાર; રો-
ખાઈ કરનાર કે ખોટી સત્તા બળવનાર
માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

“માથામાં મગફળી રાખી,

ઠાઠ કરે છે કાસે;

દૈવતનું તો ડીઠ મળે નહિ,

એ રાણીનો સાળો.”

બુલાખીરામ.

રાણીનો ખટમલ, પણ બોલાય છે.

રાણો કરવો (દીવો), ચુલ કરવો; ચુલવવો;
હોલવવો-રમ આવવી.

૨. નાશ કરવો.

“સુરાએ હણ્યો ને વિષે લંકારાણો,
કંઈ એક બાણે તને છેક રાણો.”

દાપદી હરણ.

રાત આપણા આપની છે, રાતમાં ને
કાંઈ કરવું હોય તે કરવાનો હક છે કિવસે
કામ ન મયું હોય ત્યારે આખી રાત જ-
ગીને કરવાના નિશ્ચયપર આવનાં એમ
બોલાય છે.

રાત કહે તો રાત ને દહાડો કહે તો
દહાડો, કાઠની ઈચ્છા-કેંજીને અતુસરીનેજ
માત્ર વર્તે તો.

રાત દહાડાની ખખર, શુદ્ધિ; સાન.
કુનિયાદારીની ખખર; રૂખ દુઃખની
ખખર.

૨. આપોઆપ ખખર પડે એવી જાહેર
થઈ ગયેલી નવિન બાબત વિશે બ્યારે
કાંઈ અમળ રહે, ત્યારે તેવાને વિષે
બોલતાં એમ વપરાય છે કે-
“તો રાત દહાડાની ખખરેય નથી.”

રાતનો રામ, દહાડે ઊંઘનાર અને આખી
રાત કામ કરનાર માણસને વિષે બોલતાં

વપરાય છે. ને ધણું અંક કામ રાત્રિને સ-
મયેજ કરે છે તે.

૨. ધુવડ. ધુવડ દિવસે દેખવું નથી
પરંતુ રાત્રે દેખે છે, તે ઉપરથી તે
રાતનો રામન કહે છે.

રાતી રાયણુ જેવું, (રાયણુનું લાકડું ધણું
મજબૂત-સંગીન હોય છે તેવું) મજબૂત
અને તંદુરસ્ત. (શરીર)

‘ રાતો રાયણુ જેવો ને ધીંગા ધડખો
થઈને બીજા માગતાં જરા લજવાતો નથી.’
કુંવારી કન્યા.

‘ રાજ તાણું અનાજ પેટ ભરીને
ખાવાનું મળે-તેથી શરીર પણ રાતી રા-
યણુ જેવું થાય, અને ઘરમાં જૈરાં છોકરાં
પણ કશોજ કરે. ”

દેવ કાંઠે ઉઠે

રાતું પીણું થવું, કોધાયમાન થવું; સર્વાંગ
કોષ આપવો. ‘લાલ-ચોળ થઈ જવું’ પણ
બોલાય છે,

“ આ વખતની રાણીના પ્રસવની વાત
સાંભળીને આદેશાદને આગળના કરતાં વ-
ધારે સંતાપ થયો. તે રાતો પીંગા થઈ
ગયો ને રાણીનો શિરઝેલ કરવા તૈયાર
થયો. ”

અરેખિયનનાઈદસ.

રાધાગાળી પડવી, (રાધાગાળી નામનું
એક જાતનું ફૂલ થાય છે તે જેના ઊપરા
ઉપર પડે તેને સાં લગાઈ થાય એવો વહે-
મ આવે છે. તે ઉપરથી) બપોરે પોગમાં
પડે ઠંડાણે લગાઈ થાય, ત્યારે કહેશે કે પો-
ગમાં રાધાગાળી પડી છે કે શું ?

રાનરાન ને પાનપાન થઈ જવું, અરાજ
અરાજ થઈ જવું; અરાખેલા થવું; અ-
રાખસ્ત થવું; છેક અસ્તોવસ્ત દશા-
મા આવી પડવું.

“ આવી હાલતમાં બોકા રાનરાન ને

ઓની કે અમેરિકાના ઈન્ડિયનોની હાલતમા
આવી જાય તેમાં નવાઈ શી, ? ”

પુસ્તકમાળા.

રાઈ ફાટવો, કોઈ ફાયદો મેળવવાની આ-
શાથી કે તેવા ખાસ પ્રસંગપર એકાએ-
ક લોકોનું જેસમેર બહાર આવવું.

“ એવે દક્ષિણ દિશામાં ફાટયોરાઈ, અ-
સંખ્યાત શુરા આવ્યા સાફ. ”

માંધાતાખ્યાન.

રામ આશરે, ધમરના આધારપી; ધમરેચ્છા-
થી (પુરુષપ્રયત્નથી નહિ.)

‘ રામઆશરે આવે છે તો ખરે. ’

રામકહાણી થવી, (રામને થઈ જીવે)
રામના નેહનું સંકટ કે આકૃત આવી પડવી.

“ કાણ જાણે કેવાય કાળચોધડીઆ-
માં નેશીએ ગણેશ માંડવાનું મુદ્દત નેષ-
દીધું હશે કે આપડાને માથે રામકહાણી
સરણું થયું. ખેન, નશીમ રહે છે, ત્યારે
કંઈ આકી રાખવું નથી. ”

કુંવારી કન્યા.

રામકૃષ્ણના વારાની, ધણી જુની.

રામ કુંડાળું, ગોળ ચક્રર;

૨. (લાક્ષણિક અર્થ) ૨૬, ખાતલ.

રામ ગલોલા જેવો, અડખંગ જેવો; પોતાનું
અંગ તથાઈ હોય તેવો ખાઈપી અલમસ્ત
બનેલો; રગડમલ જેવો.

“ પણ એવી શિક્ષા કરે કાંઈ મોટા,

ખીન તો રામમશેલાશા, જમી જાણે
રોટા-મનની. ”

કવિખાણુ.

રામગાંડિયું, (રામચંદ્રજીને માથે, સીતા-
જીને વગર વિશ્વે-આનાદાનીએ તેનું દ-
રજી થએલું છતાં ધરમાં દાખલ કરેલી હતી
તે ઉપરથી પોખીતો ને આરોપ આબો
દતો, તે ઉપરથી)

રામગાંડિયું નામનું પેટજાણી.

રામગોદીલો કરવો, ગોળ દાને, આકારે બાંધવું.

રામગોવાળીએ, નાનાં નાનાં અહીં તહીં ફરતાં રમતાં છોકરાંને એ શબ્દ લગાડવામાં આવે છે, જે નાદાન સંસારનો હિવેક બનીતો નથી તે.

રામચંદ્ર (રામચંદ્ર) બહુ શાહ્યાને વિષે મનકમાં બોલતાં વપરાય છે

"રામચંદ્ર ઘડીને મૂક્યો."

રામ નામની, ઠાડડી. (ઠાડડીમાં લઈ જતાં 'રામ બોલો બાઈ રામ' - રામનું નામ બોલે છે તે ઉપરથી)

રામનામની આપવી, રામનું નામ જપાય-રામ રમી જાય એટલો અથવા એવો માર મારવો.

'એક રામનામની આખીગની તો બોલતોજ બંધ થઈ જઈશ'

રામ બોલો થવા, મરી જવું.

૨. આવી બનવું; માર્યા જવું, છેકળ તુક-સાનીમાં આવી પડવું.

'એ ખારીને ચિઠ્ઠી કેમ લખાય ? તેનેજ વાંચતાં ક્યાં આવડે છે કે તેના નામની ચિઠ્ઠી લખી મોકલું ? આપણામાં રીત નથી તેથી ખીજે ઉકેલે તો રામ બોલો થાય"

નવીપ્રભ

૩. પડી ભાગવું; ધમ્માપત્તમઃ થઈ જવું.

રામ બોલો બાઈ રામ, (બાઈએ, રામનું સ્મરણ કરો) આ શબ્દો મડદાને ઉચકી જનારા બોલે છે. " ચોડીવારમાં રામ બોલો બાઈ રામ કરતા એક મડદાને લઈ ડાહ્યું આવી પહોંચ્યા."

(ગર્ધવસેન

રામ રમી જવા, મરી જવું; મૃત્યુ પામવું.

૨. ભાગીનો ચૂરે ચૂરે થઈ જવું (વસ્તુના સંબંધમાં)

૩. દુર્દશમાં આવીજવું; પ્રાપ્ત થવું. " ચોરસેને પોતાના જખર બાલાના

એકજ પ્રહારથી દુર્બલસિંહના રામ રમાડી દીધા."

૪. ગર્ધવસેન.

" જેના ઉપર પિંડનો મોટો આધાર છે ને જે બિચકુલ ન મળે તો માણસના રામ રમી જાય, તે હવાને પણ બંધ કરવી એ શરીરને કેટલું તુકસાનકારી છે તેનો વિચાર કોઈ કરતું નથી "

જે બહેનો

" એ સંચા એવી બનાવટના હતા કે હયોડાને એક ધા તે ઉપર પડે તો તેના રામ રમી જાય."

ઝતમહેનત

" એક યુવતિ શુ પ્રીતિ બધાઈ, ભર-યૌવનનીમાંય, તેના તે રામ રમી મયા બોલો, જ્યાં જવાનનુ શુ જાય ? જાય તેનુ સર્વ-સ્વરે, પુરણુ રહ્યા પરજો-અગ્નિ.

ધીરાભક્ત.

" પૃથ્વી કાટે ને સમાય સેતા, રામ રમે જેના તેના."

માંધાતાખ્યાન.

રામ રામ, નમસ્કાર. (પાટીદાર-કણુખીમાં)

૨. રજપૂત રજપૂતને મળતા કે છૂટા પડતી વેળા રામ રામ બોલે છે, " જેમ ત્યો રામરામ પ્રધાનજી ! અદ્વીજુ ચઢ્યું છે તેવામાં દીક બોલારો, માટે બહોળુ "

૩. શુ જૂનીવાર્તા.

૨. વૈષ્ણવ સિવાય વગર જનોઈવાળા મેષ્ટી લોકો એ પ્રમાણે બોલે છે (એક ખીજને મળતાં)

૩. છેલ્લા પ્રણામ કરવા.

' આજે હું સુખને રામરામ કરવા આવ્યો હતો, હવે આ જન્મને માટે રામ રામ કરું."

દિક્ષીપર હલો.

રામ રામ કરો, (માત્ર રામનું સ્મરણ કરો, તે ઉપરથી કઈ આપવાનું-બનવીનું-વ-

જવાતું નથી એવો અર્થ દર્શાવે છે

રામ રોટલો થવો, (કનકવાનો)

“ રામ રોટલો થવો, ગયા હંના ગં-
દાર્ધ; ઓ મુંનાં ઓ ઉડ્યાં, અહો કેવી સર-
સાર્ધ. ”

વિનયવાણી.

રામ લક્ષ્મણની જોડ, રામ અને લક્ષ્મણ
જેવા સરખો જીવાઈના, સરખા ડોળના, સ-
રખા સ્વભાવના અને સાથે હરતા ફરતાં એ-
વા બે જણ. ચંદુ મંદુની જોડ જણ બો-
લાય છે.

રામ શરણ કરવું—પહોંચાડવું, રામ-ઈ-
શ્વરની હજુરમાં લઈ જવું; ભારી નાખવું;
ઘાત ફરવી. ‘રામ શરણ થવું’ એટલે મરણ
પામવું; મરણ પામી અક્ષય ધામમાં જવું;
ઈશ્વરની તહેનાતમાં જવું

‘ એક તોપનો ગોળો ત્યાં આવીને પ-
ડ્યો ને ફાટ્યો; તેનો કચરો ઉડવાથી આ-
પણા જોદાઓ રામશરણ થઈ ગયા. ’

પ્રતાપનાટક.

રામનાં રાજ, (રામરાજ્ય) સુખશાંતિ વા-
ળું રાજ્ય. (દશરથસુત શ્રી રામચંદ્રજી-
ના રાજ્યમાં કોઈ જુદું બોલતું નહિ, ચો-
રી કરતું નહિ, કપટાચરણ કરતું નહિ,
અને સધળે શાંતિથી ચોખ્ખો વહેવાર ચા-
લતો તે ઉપરથી) ‘રાવણનું રાજ’—હઠેગ
અને કુતૂહલવાળું રાજ્ય

રામનું બાણ, (રામનું બાણ અને વચન
પાળી ફરતાં ન હોતાં તે ઉપરથી) નિષ્ક-
ળ ન જાય તેવું જે કંઈતે; અસરકારક-
આબાદ—કાર્ય સાધ્યા સિવાય પાણું ન જ ફરે
તે. (બોધ, ઉપાય—વચન—જોય ઈલાહિ)

રામનું રખવાળું, રખવાળું જેવા જોઈએ
તો માત્ર રામનું જ. રામ-ઈશ્વર સિવાય કો-
ઈ બેલી નથી એમ સ્મરન કરે છે.

રામનું રામાયણ થવું, ટુંકી વાન-બિના
વિસ્તાર પામવી; રામાયણની પેઠે વધી વ-

ધીને મોટી ને અદ્ભુત વાર્તા થવી.

“ આ પ્રમાણે તે એટલું બધું બોલીને
કહેતો કે રામનું રામાયણ થઈ જાય ને
ભારી કયાનો કંઈ પણ અંત આવે નહિ. ”

અરેબિયન નાઈટ્સ.

રામણ દીવો, (નામણ દીવો) એ દીવાનો
નીચેનો લોહાનો સળાઓ ભોંયમાં રિધર
દોટલો હોય છે અને ઉપરને છેડે દીવો સ-
ળાવવામાં આવે છે તે ઉપરથી આજસુ
અને જડ (પુરુષ કે સ્ત્રી) ને વિશે બો-
લતાં વપરાય છે.

રામણ વેરી નાખવી, તુકસાન કરવું. (વ-
ચુને માટે લશોન વપરાય છે.)

૨. અતિશય દુઃખ પમાડવું (માણસના
સંજંધમાં.) રામાયણ ઉપરથી રા-
મણ રાખ્ધ થયો છે.

રામાયણ ઉકેલવું, કોઈ વાતને વધારી
વધારીને કહેવી.

રાવણ જેવું મોડું, (અત્યુક્તિ) ચટ્ટું—રીસા-
યલું મોડું.

૧. સૂચવું (મોડું.)

રાવણ થવું, મોડું થવું. ‘પગ તો સૂત્રીને રા-
વણ થયા છે.’ (અત્યુક્તિ)

રાવણરૂપ કરવું, મોડું ચડાવવું; તોજરો-,
દાયરો ચડાવવો. (અત્યુક્તિ)

રાવણું કરવું, રજપૂત લોકોમાં અગ્રીણને
કહ્યો પીવો. ‘રાવણું કરાવવાં’ એટલે બા-
દ વગેરેને એવો કહ્યો આપવો.

રાવણજીનાં પસ્તાનાં, રામ ટેકાણા વિના-
ના-કાન હોય પણ સાન ન હોય એવા
માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

રાહ મારવો, ધૂળધાણી કરી નાખવું; બ-
માડવું; વણસાડવું. (અધવચ)

રાક્ષસમોથું (ધર), દક્ષિણ દાર્ધ. એ
ધર નખેત ગણાય છે.

રૂકું જીવવું, સખમાં જીવન માગવું

“ પ્રભુએ સારો અવસર દેખાડ્યો તો નાત જાતમાં બે પૈસાનો ખરચ કરી રહેશે ન જીવવું ?”

બે બહેનો
ના ગામલા જેવું, નિર્દોષ; ઉજળું ત-
થા કુમળું એવું જ કદ તે.

રૂપ આવવો, સ્ત્રીને અટકાવ આવવો; અ-
જળું ચઢવું.

રૂદ્રનો કોપ, (રૂદ્ર-શિવજી ધણા ક્રોધી હ-
તા તે ઉપરથી) મોટો કોપ.

રૂદ્રાવતાર ધરવો, રૂદ્રની પેઠે ધણું કોપાય-
માન થવું; ગુસ્સામાં ચઢી આવવું

રૂપરૂપની મણિ, મણિ જેવી તેજસ્વી
અને ટુટડી સ્ત્રીના રૂપ સંબંધે બોલતાં
વપરાય છે.

રૂપરૂપનો અંબાર પણ કહેવાય છે.
રૂપની ગોળી, એ રૂપિયાને વિશે બોલતાં
વપરાય છે; રૂપનાણું.

“ સરકાર દરગાહમાં ફરિયાદ કરવાં જ-
તાં રૂપાની ગોળીએ વઢવું પડે છે એટલે
પુષ્કળ વસુ અને વખત વ્યર્થ જાય છે. ”

રૂપ વરશી જવું, અતિ ઉપવાન હોવું .
“ હકમ પારેખ રૂપાળા નહિ હોય તો
આપણી નાતમાં ખીજ કયા રૂપે વરશી
જાય છે ?”

બે બહેનો
રૂપેરી બંધ છુટવા, મરણની તૈયારીપર
આવવું; નાડી ઢીલી થઈ જવી.

રૂવાંટું બદલાવું, સ્વભાવ-વિચાર ફરવો;
ફેરફાર થવો. (રીતમાતમાં.)
“ પારેખ, તમે મને ગમે તેમ લજ-
આવવાનું કરો પણ તેથી માફ રૂંચકપણ
રૂવાંટું બદલાવાનું નથી. ”

રૂવાંટું બદલાવાનું નથી. ”
કોતુકમાળા.

રૂવે રૂવાં ઉભાં થવાં, ખાર. અચબો,

બચ વંગેરે વૃત્તિને લીધે શારીરિક લાગણી
થઈ આવવી.

રૂવે રૂવે જીવ રાખવો, ધણીજ કાળજી
રાખવી; બહુ સંભાળીને ચાલવું; કાળજી
પૂર્વક ધ્યાન લગાડવું; સાવધાની રાખવી;
સર્વાંગ ચાનક રાખવી; તુકસાનની ખીકે
મહેનત જારી રાખવી.

“ રાજાને જેમ ચોતરફ નજર રાખવી
પડે છે તેમ બાઈડીઓને રૂવે રૂવે જીવ
રાખવો પડે છે. ”

બે બહેનો.

રૂચેરનો કારભાર, ધીમે ધીમે થતું-રસ-
ળતું કામ. (રૂપિ કોટોના રાગ-અધિ-
ષ્ટાતાનું કામ; રૂપિઓ પોતાના કામમાં ધણું
કરીને આગસુ અને ધીમા-સુસ્ત હોય છે
તે ઉપરથી.)

રૂચ આવવો, ધમકી ખતાવવી; ડર લગાડવો;
નભરાવું; ધમકાવીને દલકું કરવું; બ્હીક
ઉપગમવી; ધુમ્મવું (લાક્ષણિક)

રૂચ ઉડાવવાં, બહાર કોકવા; મોજ માણવી.
રૂઢિયાળ ગાડું, ધીમે ધીમે થતું કામ ‘રૂઢિ-
યાળ ગાડું ચાલવા દો.’

રૂતીમાં નાવ ચલાવવું, રૂતીમાં નાવ ચ-
લાવવા જેવો મિથ્યા ચાલ કરવો; ફાંફાં
મારવા.

૨. અશક્ય કામની સિદ્ધિ કરવી (અ-
શ્બૂત ચતુર્થાર્થી કે અંમતકારથી) ધારવા
માં કે સમજવામાં ન આવે એવાં કામ
કરવાં.

રેવડી કરવી-ઉડાવવી, ફેંજતી કરવી; આ-
ખર ધૂળધાણી કરવી.

“ તેઓ દસી તાળીઓ અને ખૂમે
ખાડી તે બાપડાની રેવડી કરવા લાગ્યા. ”

રેવડી દાણાદાણુ થવી, રેવડી વેરાઈ જા-
ય સારે દાણાદાણુ થઈ જાય એમ કહેવા-
ય તે ઉપરથી આખર વેરાઈ જવી-વહે-

રોડલો બગાડવો, ચાલતા ગુજરાતમાં તુક-
સાન કરવું અથવા ખસેલ પહોંચાડવું.

રોડલો વાળવો, કામ બગાડી નાખવું; ચુંધી-
ને ભેળસેળ કરીનાખવું; એકઠું કરી બગા-
ડી રેવું.

રોડતી શીકલવું, રડતી સુરતવું, ઉઘસી ચ-
હેરાવું.

રોડડાં રડવાં, રડીને દુઃખની વાત જણાવની-
કહેવી; રોકતી વાતો કહેવી.

“અરે માધવી ! રોડડાં રોવાનો આ
અવસર નથી. માટે અમારાંથી છુટાં પડી
તમે મદનશિખરપર ગયાં ત્યાર પછી શું
થયું તે સર્વ યથાર્થપણે સત્વર કહી સં-
ભળાવ.”

તપત્યાખ્યાન.

રોડશન વાળવું, ધણુંજ તુકસાન કરવું; ધૂળ
ધાણી કરી નાખવું.

રોળ વાળવી, (રોવું ઉપરથી નામ) ખીક-
અપ્પક દેવાવવી; રોવડાવવું.

ર. અતિશય તુકસાન કરવું; અંરાખ-
ખસત કરી તકામા જેવું કરી મંકવું;
ધાણ કાઢી નાખવો.

“અટોળ બ્રાહ્મણના હોકરો ગાંભ બંહાર
વડનાં ખપે મહુશનાં પાંદડાંનો રોળ વાળ-
વા દોડી ગયા”

ગુ. જુની વાર્તા.

“નહિ એમની કો સમતોવ.

રાઢયે ભરાતાં વાળે રોળ.”

મોંધાતાખ્યાન.
રોળી કોળી વેળા, (ચારે વેળા) સંધ્યા

કાળ

લ

લંકા કરવી, સળગાવી મૂકવું. (હનુમાને
લંકા સળગાવી હતી તે ઉપરથી.)

લંકા લૂટની, (માલી, સમાલી અને માલધવાન
એ રાક્ષસોની પછી થોડો કાળ લંકાની
ગાદી રાજ વિનાની રહ્યા પછી કુમેરે લાં
રાખ્ય આરંભ્યું હતું. ત્યાર પછી રાવ-
ણના વખતમાં હનુમાને લંકાને બાળી
હતી, તેમાં સુવર્ણ બહુ હતું એમ કહેવાય
છે તે ઉપરથી) ધણા મોટા ખખના મે-
ળવા-હાથ કરવા.

લંકાની લાડી, ધણે જ દૂરની કન્યા.

‘લંકાની લાડી ને ઘોષાનો વર’ એ ક-
હેવત છે.

લગોટખંધ રહેવું, બીની સોડ ન ભેવી.

લગોટિયો મિત્ર, નાનપણનો મિત્ર.

લગોટી મારવી, વેરાગી થવું (વેરાગી
લોકો લગોટી મારે છે તે ઉપરથી.)

ર. યાસેની બધી માલમતા ખોઈ ના-
ખવી.

લઈ ઉઠવું, સળગી ઉઠવું.

“દેવદારનાં લાકડાં દેવતા પ્રગટવાની
સાથે દારની પેઠે લઈ ઉઠ્યાં.”

જાતમહેનત.

લઈ બેસવું, દોષને ગભરાવવું; લઈ પડવું.

ર. ખંતથી કામે વળગવું; શર કરવું.

લઈ નાખવું એટલે ધમકાવવું; ડપકો

આપવો; સપડાવવું.

લઈ પડવું એટલે ફસાવવું; પોતે ફ-

માયતો હોઈને મામાને ફસાવવાનો યત્ન

કરવો.

લઈને બેસી રહેવું, એ મરી જતાની

તૈયારીપર આવેલા માણસને માટે પૂવ-
રાય છે.

લઈને બેસી રહેવું, મરણ પથારીએ પડેલા

માણસની પામે બેસી મોત આવતા પ-

હેલાં તેને એકે નાખવાની વાટ ભેંચાં

કરવી.

લક્ષ્યધક્ષ્ય લેવું, ધમધોકારે ચલાવવું(કામ)

૨. રપેટીમાં લેવું; સપાટામાં લાવવું.
લખ્યાં કરવાં, પહેરામણી નંકી કરી વિવાહ કરવો.

લગામ આપવી, છૂટ આપવી; દાખ-અં-કુશ-અંધન વિનાનું રાખવું.

લગામ છૂટી મૂકવી, બહેરી જવા દેવું; વશ ન રાખવું; કબજામાં ન રાખવું; મરજી માફક વર્તવા દેવું; સ્વતંત્રતા આપવી.

“સિપાઇઓએ શહેરને ઘેરા બાંધ્યો અને લૂટ ચલાવવાના જોરસાની લગામ છૂટી મૂકી.”

લગામ હાથમાં આપવી, કબજામાં આપવું. તારી લગામ હવે મારા હાથમાં આવી છે.

“એને હાથ રાખ્યની લગામ આવી સારે કંપની સરકારને એક કરોડને માડ લાખવું દેવું હતું.”

જાન ઇતિહાસ.
લગામમાં રાખવું; કબજામાં-અંકુશમાં-દબમાં રાખવું.

“ગુના વધારા કરતાં મરજી ઉપર લગામ રાખવી એ બહેતર છે.

એડિસન.

‘લગામ હાથમાં રાખવી’ પણ વપરાય છે.

“તેઓ બિચારા પોતાના દોષ જાણે અને પસ્તાય તો પશુ લગામ હાથમાં રાખી શકતા નથી.”

સરસ્વતી ચંદ.

લગામ મૂકવું, આધાર વિનાનું-ધારેલું પાર ન પડેથી નિશ્ચયી રાખવું; અંતરિયાળ રાખવું.

“દેવે દેવીને વાજ્યાગ્ર્ય કરી સમજાવ્યાં અને જ્યારે તેમણે ન માન્યું ત્યારે સદાકર્તા મૂર્ખાં અને પછી તો તારી સખીના પ્યાનમાં ગોઠા જ યઈ ગયા.”

સત્યનાથાચાર્ય.

લગપટિયાં કરે, (દળમનો પધો કર) એમ

બિનઆવડતવાળા માણસને વિષે તિરસ્કારમાં બોલતાં વપરાય છે.

લટિયાં ગુંથાવાં, માંદોમાંદો ધણો જ ગુંથવાયલો-નિષ્કટ સંબંધ હોવો.

લટું થઇ જવું, લહે લાગી રહેવી.

‘જેને દેખી મનમથ મૂર્તિ થયો જો રે,

તે હમ ઉપર લટું યઈ રહ્યાંજો રે;

‘માન્યો મનમાં મોહનવર

પામીયાં જો રે.’

દયારામ.

‘લટું કરી લગાડું લન લાગ્રહરે,

લાડવી લાવું.’

દયારામ.

લટું નિરંજન—ભારતી, મજબૂત બાંધવાળા અને રખડેલ માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

લટાઇ વેચાતી લેવી, દાખનું ઉપરાણું લઈ પોતે લટું.

લટાઇવું હાડકું, લગાઇવું મૂળ-પાયો. (કુતરાના ટોળામાં હાડકું નાખ્યું હોય ને જેમ લટી મરે છે તેમ એ વિરહ પશમાં લટાઈ યાય એવી કાઈ વાત અથવા વિષય કે વસ્તુ.

લતાડ ખાઇ જવું, યુક્તિથી ફરી જવું; પરિણામ ખોટું નીકળે એમ જાણી ઉપસો મારી દેવો. તે બોલ્યોતો ખરો પણ-પાછો લતાડ ખાઈ ગયો.

૨. મરગાઇ આવવો—(કનકવો.)

લતાં લેવાઇ જવાં, (લંઠાવું-તે ઉપરથી લાઘવિક.)

નુકમાન કે મનરાઈમાં આવી પડવું; આન આવી પડવાથી દિનંત જતી રહેવી; ખતર લેવાઈ જતી.

‘હવે માનવ રહેજો એણે પડું છે.

ખાટી યોગ દલાઈમાં તમારો તો લનાં લેવાયે.”

લપકા ખાવા, મહેણાં દૂજાં ખાવાં.
લપનછપન કરવી, (લોપતું-રેખાતું બંધ
યતું+છપતું છુપું-રહેતું.) વધારી વધારી
કહેવું (મૂખ.)

૨. રોડ ડલાપણ કરવું-તિન પાંચ ક-
રવી; પતરાણ કરવી.

લપનછપનિયું, રોડગજી; વધારી વધારી
રોડ કહેનારું (માણસ તેમ હકોકત જનને
માટે વપરાય છે.)

‘આ પ્રમાણે તે દુષ્ટ બુદ્ધિવાળા મં-
ત્રીએ પોતાનું લપનછપનિયું બાપણ
કર્યું.’

અરેબિયન નાઈટ્સ.

“અમે બેસાં તો એક જ વચની, તમે
પુરો લપન છપનિયા; ત્યાં જાઓ ત્યાં
લપશી પડો.”

નવી પ્રજા.

લપોડશંખ, ડોળમાં અને વચન આપવામાં
આગળ પડેલા પણુ જાળવવામાં હોડા એવો
માણસ.

દામ ઢેકાણા વિનાના જુદા તડાકા માર-
નારો; ગપ્પીદાસ; ઢોલિયો.

(ધોળો ફક-ઉપરથી રોડ મારે પણુ ધરગાં
દાંધાં કુસ્તી કરે તેવો)

“લપોડશંખ લાખ તો કહે સવા લાખ”
એવી કહેવન છે.

લખડધકકે લેવું, (લપડ+ધકકે) ખુબ ધ-
મકાવવું.

૨. જપાદાબધ કામ કરાવી લેવું.

૩. લપડાકો મારીને અને ધક્કા મારીને
લઈ જવું.

“મારાં માઆપની લાજ ને મારો ધર્મ
સમજીને તમારી મરજ સાચવું છું તેમ તેમ
તમે તો અને છેક જ લખડધકકે લેવા
માંડી.”

માનિનીબુલણ.

લમણા ઝીકવા-લેવા, માથાડોડ કરવી,
ધણીવાર સુધી આડી તેડી વાન કરી માથું
કુંબે નેમ કરવું.

“ક્યારેનો લમણા ઝીકે છે, ને ખાઈ
આજ પછી એ વડકારી વડવા સાર આવે
ત્યારે તું મારી પેઠે મુનિવ્રત ધરને એટલે
તે યાદીને પાછી જશે ને તારે લમણા
ઝીકવા નહિ પડે.”

બે બહેનો.

લમણે દુધ દેવા, (નિરાશાનો અભિનય)
દિંમન દારી જતી; આંસા બંગ થવી;

“તેને નહીં લાચું કે દહે મારો ખારો
પુત્ર ડુખી મુઝો. પણ સાહેબ, કુંવરદણ
દયાન છે. લમણાં તે આ બેટના એક
ખુજે લમણે દાપ દઈ બેઠો છે; અને પો-
તાને બાપ જુડી મુઝો સમજીને પાર વિ-
નાનો શોક કરે છે.”

શી. કયામખાન.

“વછર રામ-ધર્મ પડ્યા છે,
બધી વસ્તુના લમણે;
એનો સમાજો નહિ તો પછી,
રેશો કર દઈ લમણે.”

પાણીપન.

લવંગીકા મરચું, (લવંગના નેતું નાતું મ-
રચુ તીખુ તમતમું દોષ છે, તે ઉપરથી
લાક્ષણિક અર્થ) ગરમ લોહીનું; અપગ;
તેજ; તીક્ષ્ણ

લશ્કરનાં વાજાં, લશ્કરનાં વાજાં નેમ બા
રેવાટ-નિયમ વિનાનાં વાજે છે, તેમ ઢંગ
ધડા વિનાનું-બહીવાર વિનાનું એવું ને
કાંઈ તે.

“બારવાટ વાજાં દસે,
તુગ્ગ વચન ત્યમ તુગ તથ્યાં.”

અંગદવિદિ.

“બાઈ લશ્કરનાં વાજાં છે, એના બો-
લવામાં કાંઈ ઢેકાણું છે.”

લાંધણું ધાંધણું, હરણીને માટે ખારણે
બેસવું ૧

૨ ધામા નાખવા

લાંખા થઈ જવું, મરી જવું

લાંખા-થવું, વેપારમાં ધણી ખોટ આવવી-

એવી ખોટ આવવી કે પડેતાં ઉઠાવજ નહિ

૨ સુત્ર (આડા ધવાના અર્ધમાં)

લાંખી બેચની, મરી જવું

લાંખી છેડી ઉંધ, મોત, મણું

(મોત અને ઉંધ એમાં માત્ર એટલો

જ ફેર છે કે સાધારણ જીવમાંથી આપણે

ફરીને જાગીએ છીએ અને કામે વાગીએ

છીએ, પણ મોત એ એમ એવી જગ છે

કે જ્યાંથી ફરીને ઉઠી શકાતું નથી ને

ઉપરથી)

લાંખી દૂંદી, (જામ) અમર્યાદિત માપણ, વ

ધારે એણે બોલી જવું નો, નિરકુશપણે

બોલી જવું તે

લાંખી નજર, દૂર નજર, દીર્ઘ દૃષ્ટિ, આગ

જાતી થતો વિચાર

લાંખી ફાળ લાંબી, ગમ્મ ઉપરાતવું મર્ધ

કામ કરવા દિગ્ગમ બીડવી, માદસ કરવું

લાંખી મોટે સુત્ર, મરી જવું (છેવટ લા

ખી વખતનું અમર્યાદિત સુત્ર તે ઉપરથી)

૨ દેવાણું કાનું, (સંતા-પણા ઉભય

નહિ એવી સ્થિતિમાં આવી જવું તે

ઉપરથી)

લાણુ કાઠવું (આપણા લોકમાં આણુબની

ટોરી કહેવાય છે અને તે ટોરી-તાર જેનો

વધારે બેચાણો હોય તેને બિરો એમ બો

લતા વપરાય છે લાણુ કાઠવું એટલે લાખો

તાર કાઢવો, તે ઉપરથી) લાખા વખત

સુધી-ધણા વધ જીવવું

લાંણું બેચવું, લાખા વખતનો વ્યય કરવો,

ઠીન કરવી

૨ (લાખો તાર બેચવો) ધણા વર્ષ

જીવવું.

લાણુ પિગળ કરવું, વધારી વધારીને કહેવું,

અતિશયોક્તિથી વધારવું

" રે, લાણુ લાણુ પિગળ કરવું પડતું

મૂકી તેમને મોટા આત્મથી દરગારમાં દા

ખન કર '

પ્રતાપ નાટક

લાંબે પાટે સુત્ર, દેવાણું કાઠવું

૨, વેપારમાં ખોટ

૩ ધણીજ દુર્દશા કે મોટા નુકસાનમાં

આવી પડવું

૪ મરણનો ન થવું

૫ નિર્ણાત ધર્મને સુત્ર, બેદરકારીથી પડી

રહેવું

લાંબે સાથે સુત્ર, દીધ દૃષ્ટિ પહોંચાડીને

એવું કાર્ય આરભવું કે નેથી ઠોકર ખા

વીજ ન પડે

૭ મરણ પામવું

૮ નિર્ણાત ધર્મ

લાંબો હાથ કરવો, લાય લેવી

૨ મદ કરવી, હાથ દેવો

૩ અટકાવ કરવો, અડચણ નાખવી

લાકડાં કાપના, ન ગણકારવું, ન લેખવું

(કોઈનું કહેણું)

' હું કદા છું તે તેને મનતો જાણે લાકડા

કારે છે

લાકડા પહોંચના, દત્ત તારા લાકડા પહોંચે

એટલે તું મરી જાય એમ બદલા દેતા

બોનાય છે

લાકડા લઢાવવાં, માયા ભૂલ કરી લઢાઈ

ઉભી કરાવવી (બે જણ વચ્ચે)

' એ રાડ ઠેર ઠેર લાકડા લઢાવવી ફરે છે '

લાકડા સંકોચના, શાત પડેલી લઢાઈ ઉઠક

રીને ઉભી કરવી, ઉત્તેજન આપવું, અસર

વાધરવી (ખોળી ખામતમાં)

૨ (તપનાં) લાકડા સંકોચી તપેશરીની

મહેરબાની કે પ્રમાદી મેળવવી, પુણ્ય,

કર્મ કરવા

‘પૂવે, લાકડાં, સડોપાં હરો તેનું આ ફળ મળે છે.’

“ પૂવે તમારા કિયાય તપનાં લાકડાં સડોપાં હરો ? કેમ, ત્યારે હવે ચાલવું છેને, એ તો એજ, આ પાર, કે પેલી પાર.”

તપત્યાખ્યાન.

લાકડાની, તરવાર, છત-વિત્ત વિનાની રિયાત; દાખડુખડ કામ ચલાવવાની રીતિ-રસ્તો.

“ રાજની ઉપજ કમી, યર્ધ ગઈ છે, ખમ્મનો ખાલી યર્ધ ગયો છે, ને લાકડાની તરવારે લડવાનો વખત આવ્યો છે ”

પ્રતાપ નાટક

‘લાકડાની તરવારે મહિનો ખાવો’ એમ કહેવાય છે.

લાકડામાંથી પૈસા મળવાના નથી, મતલબ કે મરી જઈશ તો પણ મળવાના નથી.

લાકડીઓ ઉડવી, અરસ્પરસ મારામારી થવી. (લાકડી વડે)

લાકડી કરવી, સાંસણી કરવી, આગળી કરવી; ઉરકેરવું; ઉત્તેજન આપવું

૨. લાકડીથી પૂજા કરવી.

‘ત્યારે એ છોકરાં તેમની ચાકરી કરશે કે લાકડી ?’

એ બહેનો.

લાકડીએ પાણી-સિંચવું; (લાકડી વડે કદી પણ પાણી સિંચવાનું કામ ચાલજ નહિ, તે ઉપરથી) ને કામ નેજે કરવાનું તે તેને ન સોપતાં બીજાને સોંપવું કે ને કદીજ બરાબર ચાલ નહિ

૧. મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

લાકડું ઘાલવું; (લાકડું-લગુડ) કાંઈ ચાલતા કામની વચ્ચે પોતાનું કામ કરાવવું કે કાયદો ચાલ તેવું કરાવી લેવું-કોઇને ત્યાં વચ્ચે પોતાનો કાયદો શોધવાની તજજીજ રજી કરવી; વચમાં હરકત કરવી; પગપેસા-નો કરવો.

૧. મિથ્યા પ્રયાસ કરવો.

લાકડું ઘાલવું; (લાકડું-લગુડ) કાંઈ ચાલતા કામની વચ્ચે પોતાનું કામ કરાવવું કે કાયદો ચાલ તેવું કરાવી લેવું-કોઇને ત્યાં વચ્ચે પોતાનો કાયદો શોધવાની તજજીજ રજી કરવી; વચમાં હરકત કરવી; પગપેસા-નો કરવો.

૨. (કેડોમાં) કેડો અકડ, યર્ધ, જવી, લાકડું પેસવું, વચ્ચે ખસેલ થવું; નડતર થવું; અડચણકર્તા એવું ને કાંઈ તે દાખલ થવું.

લાકડે માંકડું વળગાડવું; બેજણ વચ્ચે તરાર-માંગડ ચાલ તેમ કરાવવું; બેને લડાવવાં.

૨. વિરુદ્ધ સ્વભાવનાં સ્ત્રી પુરુષનું બેનું ગોઠવી દેવું.

“ જીણી બેઠને આપણા લોકા પોતાનાં પુત્ર પુત્રીને પરણાવવામાં લાકડે માંકડું વળગાડી દઈ તેઓના હિતને દબો છે.”

મણિ અને મોહન,

લાખ ટકાનું-રૂપિઆનું, કાયદો-ચાલ એવું અને ઉત્તમ; અગત્યનું; મારે કિમતનું અને લાભદાયક; ઘણું કિમતી અથવા ઉત્તમ. (આખર વગેરે)

૨. ઘણું પ્રમાણિકને બહું (માણસ) તેથી ઉચ્છેદ કેડીનું;

“ અથવા વપ પીને પોદીએ, પણ મિત્ર કને નવ એડીએ, અભયકમત મૂક્યું આજ, ખોઈ લાખ ટકાની લાજ.”

સુદામાચરિત્ર.

“ તે વરડી અશક્ત થઈ ખાટલે પડે, ત્યારે રોડેથી છોકરી તેની ચાકરી કરવામાં લાખ રૂપિયાની યર્ધ પડે.”

કરજીયેશો.

લાખ પચોતરો, જૂઠું જૂઠું વધારીને બોલવું તે; જૂઠો અને અત્યંત ખડખડાડ.

૨. (લાખ-પીપળા વગેરેની પચોતર) માત્ર ઉપરનો ડાકડમાળ, જૂઠો દેખાવ; બહારનો ડોળ; બહારથી સુંદર દેખાવું-પાણી અંદરખાનેથી બોધું-જૂઠું.

લાખનો પાલણુદાર, રાખ, અને જનદયા ધરનાર તથા મોટા ઉમદા અમીર, જેની વડે લાખો માણસોનું પોપણ ચાલ તે, ‘લાખ જામે પણ લાખનો પાલણુદાર ન જામે એ કહેવત છે.

લાખવાતની એક વાત, અર્થાત્ દુકામાં
“લાખ વાતે એક વાત ને નરમા ર-
હો રહો હવાંરણુહોડ રાપરે રાપ આજ’

કવિ નરમેરામ

લાખસે વાનાં કરવા, બટુ બટુ રીતે ડો-
ટેવા, શરમીંડુ મરી ઘણી ઘણી રીતે મમ
નવયુ,

લાખો કુલાણી, યુજરાતમાં એ એક ધર્મ
મયો મોગી મોગી વાતો કરવામાં આવે શ
કિત ઉપરાંત ડોગ દેખાડવામાં એ બહુ
આગળ પડનાર હતો, તેથી લોકો કુલાણી
એ વિશેષણ એના નામને જોડીને લાખો
કુલાણી એમ તેને કહેતા આવે પણ જો
કોઈ શક્તિથી વધારે વાત કરે તો તેને
લાખો કુલાણી કહેવામાં આવે છે

લાખુ ફોડી લેવું, માથે પડ્યુ મોગવી લેવું-
ઉઘાવો લેવું

‘હું મારું નામુ ફોડી લેત ને આવે આ
દશાને પામત નહિ’

દિલ્લીપર હજી

‘એની મામણી કેમ પૂરી કરવી તે માટે
હું જરા વિચાર કરું એટલામાં તું જા
ને બખરમાંથી સામગ્રી લઈ આવ તું મે
ફિકર રહેને હું માંડ લાખું યથાયોગ ફોડી
લઈશ’

અરમિયનનાઇટસ

લાગો લાગો રોનાળી, (લાગો કે ભાગો
પણ દીવાળીનો ઉત્સવ તો પાળવોજ તે ઉપ-
રથી) નફો યાઓ કિવા તુકસાન યાઓ
તો પણ મારે મારું કામ તો કરવું જોઈએ
મારે મન તો લાગો ભાગો દીવાળી છે’

લાડ પહોંચ્યા, બહુ ધણ, મમ કર
તાડકું માણસ હસવામાં બહુ બહુ
ગાનતો હોય તેથી કટાગીને સામે મ
ણસ એ પ્રભાણુ કહેછે

લાડ પહોંચાડવા બનર નહ નાખવી, લાડ

બૂનાવો દેવા (શિક્ષા કે તુકસાન કરીને)

“બળ પરાક્રમ તારું દેખાડ, પછે હું પ
હોંચાડુ તારાં લાડ ”

કવિ ભાઉ

લાડવો ખાવો-જમવો, કાપડો માડવો એ
ક શબ્દધારી નાહણને રજપૂતે કહ્યું કે યુ
દ્ધમાં જતુ તે કાંઈ લાડવા જમવાનું નથી,
મતલબ કે તમે લાહણ તો લાડવા જમો
જાણો, યુદ્ધ કરી જાણો નહિ લાડવો ખા
વાનું કામ નથી એટલે મરજસાજ ન
થી પણ અધર છે

લાડવો ઢાટવો છે, કાપડો-નફો છ (લાડ
પા)

લાડ રજા માંગે છે, મતલબ કે દવે લાડની
ટોપથી આણવી બધ કંગે, એમ આહણોમાં
લાડ જમી રહ્યા પછી કહેવાનો પ્રથા છે
લાતો ખાવી, ખતા ખાવા

લાદવુ પવાણુવુ, ‘મારે શું લાદવુ પના
ણુ છે તે’ એટલે મારે શી વાર છે’ એમ
મોનાય છે (લાદવા પવાણુવાની તૈયારી
કરવાની હોય ત્યારે વાર લાગે તે ઉપરથી)
લાલોજી લાલોજી ન કરીશ (જીવી પેલો
ધારણુ મોટે મને ભરી તેમ ન ભરતો)
દેરો દેરો કરી નિષ્કાળજીથી જોઈએ તે
કરતા વધારે આપવું-વાપરવું-અર્થવું, ઉ
ડાઉપણું વર્તવું

લાય જાડવી, (જાણીની-કરીની, વગેરેની)
જલદી વેચાણુ ધર્મ જવાથી મોઢુ થવું
લાલ થઈ જવું, કાંધનો અભિનય કરવો
‘હરિ મોલ્યા, અમળા યા મા આકળી,
આખતામાં ચમકી શું સાય લાલજો

ન્યાતમ

પાન મોઢા થવા, વશ મગવો

શ્યામ મો કુચી તે લાલ હોરે સમરય
લાણા, વધે વણું જામે ન વાલ હારે સ
મરય શાણા’

માધાતાખ્યાન

૨. ખુશખબ્ત થવી.

લાલજી મનિયાર, (ચુડા વેગવાનો ધધી કરનારને મનિયાર કહે છે—લાલજી કરીને એક ચુડીઓ વેચનાર હતો. ખીખી જડાવ નામે એક ધનવાન મુસલમાન આ હતી. એ ખીખીને ગુલાલ નામે લુંડી હતી ખીખીના હાથની ચુડીઓ નંદવાઈ ત્યારે લાલજી મનિયારને ગુલાલની મારફતે નવી ચુડીઓ લેવા તેડાવ્યો. લુંડીએ રસ્તામાં તેની જોડે ભરકર્મ કર્યું, અને લાલજી મનિયાર જોડે નીકળી ગયું તે ઉપરથી) છેલ્લે; ફાંકડો; રંગીલો પુરુષ; છેલ્લમટાક; નાજુક નરમ અને શોખીન પુરુષ.

“કહાણિયો સાંભળવાનો દિવરજી તમને બહુ હંદ હતો અને તેમાં તોનડી વહુનો પર, લાલજી મનિયાર અને લીખા બૂખર-આરસાની કહાણિયો તમોને સાંભળવી બહુ ગમતી હતી. ”

મદચણોવહુ

લાલસાહેબ પશુ બોલાય છે. નેનો અર્થ ધસકી; મિનજી; ફાંકડો.

લાલખાઇ લગાડવી, જાળી મુકવું (તિરસ્કાર કે કંટાળામાં વપરાય છે)

“રાજી તો હવે મરવામાં; એ લક્ષમાં હવે લાલખાઈ લગાડો.”

મણિ અને મોહન

લાલખાઇની ચોકી ફરવી, ચોમેર આગ પ-યરાવી-ફેલાવી.

“જહોબસ્ત કરવાની કાંઈ જરૂર રહી ન હોતી કેમકે એક દિવસ આપણા ઘર ફરતી લાલખાઈની ચોકી ફરી ગઈ છે.”

કૌતુકમાળા

લાલ સાહેબ, ફકડ, છેલ; જડાક; લાલ. લાલાજી કરવું, માર મારવો; પૂળ કરવી; રડાવવું; ખુશ મિનજ કાઢી નાખવો. (વાંકામાં)

“વાર, હું નહિ જાણતો હોઈ તો એના સ્વભાવને, રાખો, તાતીઆને પૂછી આવું; ખરું હશે તે કહશે, પછી મોટા રોડ પાસે લાલજી કરાવીશું.”

તારાખાઇ.

લાલાતાણુ, ગમરાટ, અમુજીયુ; ચોતરફનો ગમરાટ ઉપજવો તે; લેમેલ.

લાલિયા ટેકણુ, લતમ નહિ તેમ કનિષ્ઠ નહિ પણ કામ નથી શકે એવી રીતનું; કામ ચીલાહ.

લાળા ઉઠવા (અંતરમાં), અતિરામ ચિંતાથી કાળજી બળવું.

લીટી ખેંચવી, લીટી ખેંચી રદ કરવું.

૧. લીટી ફેરી રદ કરાવવો—નકો કરવી.

લીમડે લટકવું, અવગતિયું થવું; અસદગતિને પામવું.

(જ્યારે કાંઈ માણસ તેના માથાપની પાછળ ઉતરફિયા કરવું નથી ત્યારે તેને વિષે બોલતાં વપરાય છે કે તેના માથાપ તો લીમડે લટકે છે.)

લીલ પરણવી, પહેલી બાઈડીને મરી ગયે પૂરું વર્ષ થયું ન હોય એટલામાં ખીજ બાઈડી પરણવી (નીલ=લીલું+જહાહ=લગન)

અગીઆરમાને દિવસે વાછરડો અને વાછરડી પરણાવવી તેને પણ લીલ પરણાવવી કહે છે. (?) ..

લીલ વાળવી, (પાણીમાં લીલ વળવાથી પાણી ખરાબ—નિરપયોગી થાય છે તે ઉપરથી.)

ખરાબ કરી નાખવું; બગાડી નાખવું; નિરપયોગી થાય તેમ કરવું; ધૂળધાણી કરી મેલવું.

લીલા કરવી, મરી જવું; સ્વધામ પહોંચવું. લીલા જાડ તળે ભૂખે મરે એવું, (એક માણસ રાયણના ફળવંત જાડ તળે સ-તો હતો; ત્યાં જાડ તળે પાકી રહેલું એક

શાયલું તેની છાતી ઉપર પડ્યું. પણ છાતી ઉપરથી ઉપાડી પોતાના મોઢામાં મૂકવા નેહલે. પછી શ્રમ ન કરવો પડે એટલા માટે એક માથુસ લાઈ ઉપર બેસીને ત્યાં ધઈ જતો હતો. તેને તેણે કહ્યું કે બાઈ, 'તું જરા લાઈ ઉપરથી ઉતરીને આ રાયલું મારા મોઢામાં મૂકને, લાઈવાળો બોલ્યો તારા હાથ ભાગ્યા છે, કે પોતાની છાતી ઉપર પડેલું એટલું રાયલું સરખું પાછું ઉપાડી તારાથી ખવાતું નથી ? મારે હું તો નહિ ઉતરું. તે બોલ્યો, અરે, તું તો દરિદ્રી દેખાયછે ! ઉંઠ વાળો બોલ્યો, તારા કરતાં ધધારે દરિદ્રી દુનિયામાં કાણ હશે ? કે જની છાતી ઉપર પડેલું રાયલું ખવાતું નથી ? આ વાત ઉપરથી)

કેળ મેળવવાનું સાધન હોવા છતાં લેવાની શક્તિ સામર્થ્ય-હોશ-શૌર્ય ન હોય તેવું. હોય પછી જરૂર ધઈ ગયાં હોય એવા દેરાન હોડકાનો માથુમને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

લીલાં પાણી, ભાંગ, સમજ, માથા

" શેક, તમે તો ઉનાળામાં લીલાં પાણીનું રાજ સેવન કરતા હોયો તો ? "

બટનું બોખાળું.

લીલા વિસ્તારી, લીલા કરી, મરણ પામ્યા

લીલા મુકાનો વિચાર, યોગ્યાયોગ્ય-સારામાકાનો વિચાર, ..

વનનો દાવામગ્ય જેમ લીલા મુકાનો વિચાર કરતો નથી તેમ મનના અનગની હાલચાલ પણ અવિચારી હોય છે જે સાફ માનું જીએ નહિ, લાભકાનિ વિચારે નહિ, લાભ મથાદા જીએ નહિ, ધર્મશાસ્ત્રને ગણુકારે નહિ, સગપણને વિચારે નહિ એવા સાદૃશિક વૃત્તિના માથુસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

'તે લીલા મુકાને કાઈ વિચાર કર્યા વિના ઝોંકાવ્યો જ બનયો. ?'

લીલી ઘોડી, લીલા રંગની ખાંગ; સમજ; વિજ્યા

"માર્મા મોંજેના ભાંગ પીવા આપના-રાને પૈસાની જે લોડી લેએ માથો પાંધ; પોતે લીલી ઘોડીપર ચડ્યા 'હોય તે વેળા છાઈ મારવામાં તે યતુર હતા, ને તેથી ડાહ્યામાં ને ઝાનીમાં અર્પના."

સોસુંવંદુનો લોકોઈ

લીલી લેખણ, તાંજે કારબાર; ધમધાકારે આસતો વેપાર-ધધા. (સરાઈ કે મોઢા વેપારીને રાજમેળ ને ખંડિયા લેખણ મિવાય ચાલતું નથી; વારંવાર જમે ઉધારની રકમ નખાવવા લોકોની પડાપડી થાય છે અને તેથી વેપારીની-લખનારની લેખણ લીલીને લીલીજ રહેછે-સુધતી નથી તે ઉપરથી)

લીલી વાડી, જીવાની; ખાઈલી-તરણું અવચ્યા

લીલું કરણું, ઉકાળવું; શાયદો કરી આપવો; માર કરવું (લીલી વસ્તુ રસકસવાળા ને ઉપયોગી થાય એવી હોય છે તે ઉપરથી)

૨. કાઈ માફ કામ ન કર્યું હોય ત્યારે પણ વાકામાં બોલાય છે.

લીલું, ધડપણ, જ્યારે ધરડા માથુસ આનંદી અને સુખી હોય અને જીવાન પુરોની સાથે હરિદાઈ કરી શકે એવો હોય ત્યારે તેને વિષે બોલતા એમ વપરાય છે કે તે લીલું ધડપણ બોગવે છે

લીલું પીળું ધઈ જવું, કોષ કરવો; અતિશય કોષાયમાન થવું.

લીલું વાળવું, શાયદો કરી આપવો; સાફ કરવું

૨. કાઈ સાફ ન કર્યું હોય ત્યારે વાકામાં બોલાય છે

" રાજ અનેક સ્ત્રીઓ પરણે છે તે કેવળ પોષ્ય છે. એ કાઈ બીડની વખતે એને સદાયબૂત થતી નથી. આથી ન

શનિસેવક સંપત્તિના સેવક બની રહી
વિપત્તિમાં કાંઈ લીધું ન વાળે તે પછી
શ્રીઓના નેવાજા લેખાય છે. ”

ગર્ભવસેન

લીલે તોરણે, (લીલું+તોરણ) જેમ આત્મા
તેમ ને તેમ; નિષ્કલ્પતાની સાથે; વીલે ગ્રીહ
કન્યાને પરંણ્યા આવેશે વર પરંણ્યા
વિના પાછો જાય ત્યારે તે લીલે તોરણે પા-
છો ગયો એમ કહેવાય તે ઉપરથી કાંઈ
ધારણ કોમ સિદ્ધિ ન થતાં નિરાશાથી પા-
છું ફરવું પડે તેવે પ્રસંગે એમ કહેવામાં
આવે છે કે, ‘જાઓ હવે તો લીલે તોરણે’
“તે વળા અંદા કે હોંનમો ! પછું તમે તો
જાઓ લીલે તોરણે.”

બ્રહ્મરાક્ષસ.

લીલો દુકાળ, (નેહાંએ તે કરતો) ધણીને
વધારે વરસાદ પડવાથી ધાન્ય કાંઈ જાય
અને તેથી લોકો દુઃખી થાય એવો જે
દુકાળ તેને લીલો કાળ કહેછે તે ઉપરથી
જે માણસને ત્યાં પુરુષો અને હોય તે છ-
તાં તેનો ધાંતો જાય ન કરે ત્યારે એમ
કહેવાય છે કે એને ત્યાં તો લીલો દુકાળ છે,
એ ખતિ-ભોગવંતો નથી અને ભોગવવા
રેતાં પછી નથી

હુમખો લટાઈ જવો, કાયદો-લાભ જતો
રહેવો; તુકસાન થવું.

શો હુમખો લટાઈ જવાનો હતો તે
વહેલો વહેલો આવ્યો ?

હુલી ખાઈ, ગમે તે દિશા તરફ ફરનારી-ગ
મે તેમ ખોલનારી જીભ.

લૂગડાં ઉતારવાં, (સનાન આવવું તે ઉપર-
થી લાક્ષણિક) ન્હાવું નીચાવવું; સંબંધ
હોવો.

કાંઈ ચાલતી સારી માડી જામતનો
સંબંધ ન હોય ત્યારે ખેલનાર કહેશે કે
મારે શાં એમાં લૂગડાં ઉતારવા પડે એમ
છે ? મતલબ કે તેને મારે અને શી સારી મા

ડી લાગણી છે ?

૨. સંબંધ છોડી દેવો-તણ દેવો.

૩. લૂટારું.

૪. ખરાબખસ્ત થવું; પાંચમોસ ય-
વું; દુર્દશામાં આવી પડવું.

લૂગડાં ઉતારીને વાંચજો, પરગામનાં સગાં-
ને કૃષ્ણાક્ષરી (કાળોતરી-ચિટ્ટી) લંખાને
ખખર આપે છે તેના શિરનામાં ઉપર-લ-
ગડાં ઉતારીને વાંચજો એમ લખ્યું હોય
છે, કારણ કે તેમ કરવાથી તે માણસ
અભગાય નહિ.

લૂગડાં કરવાં, જેન દીકરીને લૂગડાં આપવાં.
લૂગડાં ખખેરવાં. પોતાની પાસે કાંઈ માલ-
મતા નથી એમ દર્શાવવું.

લૂગડાં તપાસવાં, ઝાડો લેવો.

લૂગડાં લેવાં, લૂટવું, વસ્ત્રલોચન કરવું. (બદ-
વચનમાં જ વપરાય છે)

લૂગડાં લેવાવાં, લૂંટાવું.

૨. હારી જવું; તુકમાનના ગભરાટમાં
આવી જવું.

લૂગડાં સગતાં કરવાં, ચિત્તરેહાલ કરવું; આ-
ખરની પછી નાસ્તિ કરવી.

૨ લૂટાવું; તુકસાન લેવું; પાસે જે
કાંઈ હોય તે વિનાશ થવું.

લૂગડામાં પાંચશૈરી ધાલી મારવું, સખત
જેવું મુંઝે માર મારવો.

લૂજી ઉતારવું, ખસા કાઢવાને માથાપર શાંઈ
મીઠું ફેરવી ભોવપર કે ચૂલામાં નાખવું

૨. કાંકડીને ડીચકાં આંગળીથી જરા
કાપી તે ઉપર મીઠું ભેંસાવી કાપેશે
ભોંગ ઘસી કડવાસે કાઢવી.

લેખલ થવી, કાંઈ કામ ખગડી જતું હોય તે
વખતે તૈયારી, તાકીદ કે ઉતાવળની સાથે
ગભરાટ થઈ આવવો.

૨. (મરતા મણિસને ભેંચે નોખ
વામાં.)

અસુર સવારની મુસાફરી કરવાની

હોય ત્યારે સ્વારોને લેમેલ થાય. ”

ગર્ધવમેન.

લે લકુઓ, લે કાયરો; લે લાડવો; ખા લા-
ડવો વગેરે બોલાય છે. ગભરાતું; આકુળ
થવું; બદાવરા બનવું.

લેમે લાગવું, મજરે પડવું; ઉપયોગમાં
આવવું.

લેલે મજર (લેલી નામની ખુબસૂરત ઓ
રત ઉપર કોઈ કેસ નામનો) મરદ, મજબુત
ઓલે દીવાનો યદ ગયો હતો તે ઉપરથી)
આશ્ચર્યકારક.

૨. (લાક્ષણિક) દુર્બળ; નિર્ગત; બે-
હાલ.

લેવાઈ જવું, ઝાંખા પડી જવું; શરમાઈ
જવું.

૧. દુર્બલ થવું

તાવથી લેવાઈ ગયો છે. ’

લોહીકે કરવું, કોઈને ત્યાં મરણનું રડવા
જવું.

લોહીને દેખાડવા, અંતરગાનથી નંદિ પણ
અવધારથી ડરીને લોકોમાં સાદે કહેવડાવવા,
દેખાડો કરવા.

લોચા પડતી વાત, ચોખવટ વગરની વાત.
લોચા વાળવા, બોલવામાં આવકા ખાવા;
બામુ તુફં બોલવું; સાંભળનાર પૂર ન
મમને એમ બોલવું; બોલતાં અચકવું;
‘લોહ લોચા શું વાગો છે, રીક બો-
લોને ?’

૨. ગરબડગોટા વાળવા. (હિમાબમાં)

૩ માંદા માણસથી અત્ર ઉપર અબા-
વને લીધે અથવા સાળ માણસથી
પણ શાકપાન વગર લણ ખાતાં
આરે આપેલું ગમે હોય નંદિ ત્યારે
પણ વપરાય છે.

લોચો લાખશી, ગરબડગોટો; વાંધો; લા-
ખશીની પેટ ચુપોરો કરી મેલ્યો હોય તે.
લોર ફાકે છે, ઝખ મારે છે, ખાંડ ખાય છે,

એવા અર્થમાં બિલકુલ દરકાર નથી એમ
દર્શાવે છે

૨. પાસે વિત-દમ નથી.

૩ ખાવાનું નથી. (મરીખી કાવત
દર્શાવે છે.)

લોટા ભરવા, અધામણ થવી અથવા અ-
ધામણ ચાલે તે કાલતે પહોંચવું.

૨. ખીકથી જુલામ થઈ જવો.

લોટા લઈ લેવા-હરવા, કોઈનું કાંઈ હરી
લેવું; ઝુંટવી-છીનવી લેવું; છેતરી જવું.

“ મરમને તે મને મલપતી,

હરતી કવિજનના લોટા;

શ્રીમનો નિજ ધર્મ લણા વણ,

મનાય છે મિથ્યા મોટા. ”

વિનયવાણી.

લોટીયું કરાવવું, લોટિયા વહેરા જવું
માથું ભોડું કરાવવું; માયાના સઘળા બાગ-
પરથી વાળ કઢાવવા.

લોટો ઉતરવો, ઝાડો ઉતરવો.

લોટો લઈને જવું, ઝાડે કરવા જવું.

‘લોટો લઈને ગયો છે, હમણાં આ-
વશે, ખેમો.’

લોટાના ચણા ચવાડવા, જોષતો ખોરાક ન
આપી હેરાન કરવું; અતિશય દુઃખ દેવું;
જુલમ ગુમારવો.

“ દુ કોણુછું, દું, તને તથા તારી સાત
પેડીને લોટાના ચણા ચવાડવી શકું એવો
છું; આપણી મરત જે ન પામે તોતમને
અહીંથી જવા ન દેવાની તાકાદ ધરાવી
ગકનાર છું ”

તારાખાઈ.

લોહાનું માથું, અમર ન થાય તેવું વજ્ર
જેવું માથું; ટકર ઝીલતાં યાકે-કંદોળે નંદિ
નેવું. (માથું)

લોહું ને લવાર કુટો, મતવન કે તમે ત-
મારી મેળે મને તેમ કરો—મારે એમા કાંઈ
લેવા દેવા નથી.

લોહી ઉકળવું, ક્રોધ વ્યાપવો; ઝનુન ચઢવું; તપી જવું.

“લોકમાં હાહાકાર થયો, અને રજપૂતોનાં લોહી ઉકળી આવ્યાં.”

યુ જુની વાર્તા.

લોહી ઉકાળો કરવો, ક્રોધના આવેશમાં આવી ક્રંકાસ કરવો; ગરમ થઇ જવું; હૈયાની બળતરા ક્રોધના આવેશમાં બદાર કાઢવી.

“નિંદા નિપુણ જનોની કરીને,

ઉલટો લોહી ઉકાળો

કરાવવામાં કીર્તિ માને,

એ રાણીનો સાળો.”

યુલાખીરામ.

લોહી ઉડી જવું, સુરખી જતી રહેવી; નિસ્તેજ થવું; ફીકું પડવું.

“સતીનો શાપ સાંભળીને સધળાઓના લોહી ઉડી ગયાં.”

લોહી ખાવું, દિલગીરીનું ખાવું.

“ખામ ખામુ કુધાર્યા,

વિપ્ર ખુબ ખુશ થાય;

લોહી ખાય પ્રાણશો,

પવિત્ર તોય તે ગણાય.”

કવિ યુલાખીરામ.

લોહી ટાકું પડવું, જંગમો શાત પડવો; નિરાંત વળવી; સતોષ થવો (ક્રોધ અથવા મનની અસ્થિરતાને પ્રસંગે લોહી ઉર્તું હોય છે-ઉકળે છે-અને શાંતિને પ્રસંગે લોહી ટાકું-શાંત હોય છે, તે ઉપરથી.)

લોહી ગરમ થવું એટલે શુરસો ચઢવો.

લોહી ઉકળવું, એટલે બળાપો થવો.

લોહી પીવું, ચૂસી ખાવું; (વિત વગરનું કરવું; કાળજું બાળવું; કાળજી આપી જવું; હેરાન હેરાન કરવું; સતોષવું.

‘બળ્યા હેતના બોલ તમારા,

બળી તમારી માયા;

લાડકડીનું લોહી પીએછો,

લોકની લાને લગવા.—સંકટ.”

વેનચરિત્ર.

લોહી બળવું, અતિશય ચિંતાથી વિત ઝાણું થવું.

લોહી બાળવું, અતિ સંતાપ ઉપભવી-ક્રમ દર્શ શરીરમાંનું લોહી-કેવલ યટાડવું.

“કંઈ તણી તે કાગી કાયા,

રાડો કંઈક રખડશેજ;

રંડાપો આખો બલ રાખી,

લોહી બાળવું પડશેજ.”

વેનચરિત્ર.

“તાઈ તો માયું નથી જ થવાનું,

શિશુ લોહી બાળે આઠે ભ્રમ.”

જીવડા,

વિજય વાણી.

લોહી લેવું, લોહીબાળ થવું. (શરીર)

“એનું શરીર ક્યાં લોહી લેછે? હું બ્યારની બેઉછું ત્યારની તેને એવો ને એવો દેખું છું.”

લોહીનું તરસવું, ખારીકું; વેરીકું; લોહી પોસું-પડવું જેવાને આપર. (હિંસક પ્રાણીઓપરથી માણસ મનને. પંજુ આપ્રેમાણે લાગુ પડે છે.)

લોહીનું પાણી થવું, લોહીમાં વિકોર થવો; વિત ઝાણું થઇ જવું (ધણી મહેનત કરી થાકી જવાથી.)

“લોહીનું પાણી કરીએ છીએ ત્યારે પેસો મજે છે.”

“બાપા! લોહીને પાણી એક થાય છે ત્યારે છોકરાં ઉપીને મોઢાં થાય છે.”

બામિનીભૂષણ.

લોહીને માંસ એક થવું, અતિગમ મહેનત કરી શરીર રંગદોળી નાખવું.

‘રણી રણીને લોહીને માંસ એકત્ર કર્યું અને મેળવેલું લટાઈ ગયું.’

મણિ અને મોહન.

લોહીનો કાળીઓ, દિલગીરીનું ખાવું તે; મરી ગયેલા જીવાનના હાહાકારમાં ખાવું તે.

સ્થા લેવી, રવાણું કાઢવું.

૫

વખારે નાખવું, પહેતું મૂકવું; દર ખસેડવું;
અળગ્યું કરવું.

જૂન- શેઠ આબ્યા તો નાખો વખારે,
વગધાં વીણવાં, કાંકાં, મારવાં.
પહેલી વાર પરણી જો કાબ્યા,
તો કાબ્યા બાફી તો ભરમાયા;
લેવાય શું વગધાં વીણે, લહાવા.-મૂકા.

પ્રાચીન કાબ્ય

વગર પાણીએ નાવ ચલાવવું; વગર
આધારે કામ ચલાવવું-કરવું; કિના સા-
ધને કાર્ય સિદ્ધ કરવું; અદ્ભુત રીતે કામ
કરવું;

“એ તો બહુ ઉડી, વાત છે. એ સ-
મજશે ત્યારે તો પછી તમે વગર પાણીએ
નાવ ચલાવશો.”

નવી પ્રગ.

વગર સાડાની, કોટડી, કેદખાનું.

“જે સાચી હકીકત હોય તે કહી દે,
નહિતર કમાઈની ફરિયાદ થવાથી તારે વ-
ગર ભાડાની કોટડીમાં જવું પડશે સમજ.”

મણિ અને મોહન.

વધાર મૂકવો, હુચકો મૂકી ઉચ્કેરવું-ચ-
દાવવું.

“તે વધાર મૂકી ખસતો રહો.”

વધારી ખાવું; નિરંયક-નંકાસું રાખી મૂકવું;
બાફી ખાવું; શાક કરવું. (લાક્ષણિક અર્થ)
‘દાળમાં’ નાખી વધારી ખાને ના આપું
તો, એમ કહેવાય છે.

જાણવું, માણું, કાણું-અસર ન થાય તેવું;
ધણી માયાકોડ કરવા છતાં પણ ન ફાળે
એવું. વજની છાતી એટલે દયાની કે
મહેની જરો પછી લાગણી ન થાય એવી
છાતી.

‘દેખાતી વજ છાતી નીચે ધણ વરમ
હેતું તેવું હેતું.’

કરજીયેનો.

વટાળે ચઢવું; વટાળ ચઢવાથી જે સીધે
રસ્તે જવાનું હોય તે સીધા રસ્તાનું-ધોર-
ણનું ભાન રહેતું નથી તે ઉપરથી.) લહે-
રમાં આવવું; ઉડેલ તખિયતનું થવું; વા-
ચેલ થવું.

૨. (કનકવો.)

“પણ વારમાં અનેક વિચારોની ટોડા-
ટોડ થઈ રહી, તેનું મન વટાળે ચઢ્યું-
મગજ પવનની સ્થિતિમાં આવ્યું.”

કિછીપર હલો.

વટાણા વાવવા-વાવી જવું; (વટાણાનું
વાવેતર એક વંખત શિયાળામાં થયું એટલે
વાવનારને તે તરફ નજર ફેરવવાની જરૂર
રહેતી નથી તે ઉપરથી.) ફરી પાછી ન-
જર ને ફેરવવી પડે-ફરીથી આવવું ન
પડે એવી રીતે નાશી જવું; પોખારા ગ-
ણવા; યત્નલાયન કરવું.

વટાણા માપવા પણ બોલાય છે.

“યોડી વાર પછી રાહ જોઈ, મેં દીઠું
કે તે ફરી ન આવ્યો ત્યારે તો મને જ-
રાએ શક ન રહ્યો ને જણાયું કે પોતાની
ધારણામાં નિષ્ફળ નિવડવાથી તે બચનો માયો
વટાણા વાવી ગયો હોવો જોઈએ.”

અરેભિયનનાઈસ,

વટાવી ખાવું; છેતરવું; સરસાઈ-મદમાં
ચઢવું.

“હીરાલાલ મોતીલાલ કરતાં કંઈ ઉત્તરે
તેમ નથી. એ વળા એને વટાવી ખાય
એવો છે.”

વટાળે એવો, મમત-મદ-સરસાઈમાં ચઢે
એવું.

“વિલાયતી સુતરેલ કેરી કોરને વટાળે
એવા સુરોભિત કસબી કોરના ઝીણા ચ-
બોલા મેં જાને અમદાવાદમાં તૈયાર કરાવ્યા.”
રેશી કારીગરીને ઉત્તેજન.

પડનાં વાંદરાં ઉતારે એવો, મહા ઉદ્ધા-
તિયા-તોફાની કે અટક્યાળા છોકરાને વિશે
બોલતાં વપરાય છે.

વડી નીતિ, દીર્ઘ શંકા; ઝાડો. (શ્રાવણમાં.)
વડીપાપડ વંઠી જવાં, કામ બગડી જ-
વું; ખાટું મોળું ચર્ધ જવું.

“હજી કાંઈ વડીપાપડ વંદ્યાં નથી,
સવારમાંજ પછી, છે કાંઈ.”

મણિ અને મોહન.

વડું કરવું; રદ કરવું; બચી નાખવું.

વડો કરવો (દીવો.), ગુલ કરવો; ઓઘવી
નાખવો. દિવો રાજ કરવો ‘પણ બોલા-
ય છે.

વણી નાખવું; નાશ કરવું; તોડી નાખવું.

“માતંગ જેવી ચાલ ચાલે કદી,

આપે કવિ ઉપમા અનેક;

શેરે ભરાય ત્યારે તે રડાવે,

વિસરાવે વહાલાનો વિવેક,

ચુળ દેહે દોડતું રે,

વાટ આન્યો નાખે વાણી.”

ચાલ એ તો મનની રે.

ધીરો બકત.

વત્તી ઓછી જીલ કરતી, વધારે ઓછું
બોલવું.

વર તોરણે આવવો, વર ચોરી આગળ
આવવો.

વરઘોડાની વાડી, વરઘોડાની વાડીનાજે રંગો
જેવામાં આવે છે તે નેમ માત્ર યોગ્ય વ-
ખતના મિથ્યા-માયાકૂટ સરખા હોય છે
તેમ ક્ષણિક-ભ્રૂકા દમદમાવાળું એવું ને
કાંઈ તેને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

વરઘોડે ચઢવું; ફેલતી થવી; ઉધણવું (વાં-
કામાં.)

વરરાગ થઈને આવવું; બોલી બાળતમાં
આગેવાની ધરીને આવવું.

(બોધમાં.)

વરસ હજીડાનો હજીડો, વરસના ૩૬૦ દ-

હાડામાં એકજવાર આવતો એવો ને દુર્લભ
દહાડો તે.

વરસાદ વરસાવવો, (ગાળ-તીર-પથ્થર
મંચ વગેરેનો.) ‘ધીનો વરસાદ વરસાવ્યો’
એટલે નાતમાં બહુ ધી પી રરયું.

વરસાદની પેઠે વાટ જેવી, ઘણીજ આ-
ગુરતાથી વાટ જેવી

“લાડકાર ઘેલાભાઈની વરસાદની પેઠે
વાટ જેતી હતી.”

એ બહેનો.

વરાળ કાઢવી, અંતર-હૃદય-મન-દેહાની
બળતરા બદાર કાઢવી (કાંઈ અંતરના
માણસને કદીને); દુઃખના ઉચ્ચાર કાઢવા.

વરણીમાં આવવું, (પૂજન કરી બ્રાહ્મણને
કર્મોત્તર મરાવવાના કામમાં સામેલ કરવો તે
વરણી તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) સપ-
ગવું; ફસાવું; રોકાવું.

“આજ તમે વરણીમાં આવ્યા છો
ખરા.”

વસખાં મારવાં, કાંઈ મારવાં.

“ક્રમ મન માઈ વસખાં મારે,

કુદી ચંદ્ર જાલવા તું ધારે.”

ત્રેમરાય અને ચારમતિ.

વસતો પડયો, ‘અહીં કાણુ જાણે છે વસ-
નો પડયો,’ એટલે હું કાંઈ જાણતો ન-
થી અથવા જાણવાની દરકાર નથી એમ
બેદરકારીમાં બોલતાં વપરાય છે. ‘કેવ
જાણે, મારી જાણે બસારાત એમ પણ
બોલાય છે. વસંતરાત કે વસંતનો
શિવો પણ વપરાય છે.

વસે લોચન કરવાં, કાંઈનાં વસ વગેરે
લરી લેવાં; કાંઈનાં લગડાં લતાં લઈ નાસી
જવું.

વસંતિયું વળગવું, (વસંત રત્ન એ આશુ-
કમારુકની પ્રીતિ ઉપગમવારી અને કામ
વધારનારી રત્ન છે તે ઉપરથી.) વસંત

રતુની-મોહની ધૈર્યજા ધરી.

વસતી વાડી, બાળબચ્ચાં; હૈયાં છોકરાં.

“ ઈશ્વર તમારું બહુ કરે, તમારી વસતી વાડી વધે. ”

વહોજી કમાયું; (દરિયાઈ મુસાફરી કરી વહા-
ણમાં પુષ્કળ ધન કમાઈ લાવવું, તે ઉપરથી
લાક્ષણિક અર્થે) સારી પ્રાપ્તિ કરવી.

વહો જવું; જતું રહેવું. વહો જા જોડે
જતો રહે; ચાલ્યો જા, એમ કાઠિયાવાડમાં
બોલાય છે.

૨. વહો જવું; બહેત્રી જવું; મર્યાદા ર-
હિત થવું.

‘આજ કાલનાં છોકરાં વહી ગયાં.’

વહેંચી લેવું, ખાવું;-(ભારે ભાઈઓમાં
વહેંચવાનું હોય છે ત્યારે માંહોમાંહે લદા-
લદી ચાય છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે
મજાકમાં) લદાઈ કરવી.

બનેએ સારી પેટે વહેંચી લીધું.

બે બહેનો.

વહેતી નીકે પગ દેવો; (નીકમાં પગ મૂકી
વહેતું પાણી અટકાવવું તે ઉપરથી) કા-
ઈના ચાલતા કામમાં ખચેવ કરવું; કાઈ-
નું સાઈ કાગ ચાલતું હોય તે ભાગી પાડ-
વા ચલ કરવો; ચાલતા કામમાં ઢરકત
કરવી.

વહેતી સેર-ગંગા, ચાલતી આમવાની.

વહેતું મૂકવું; દર ખસેડી દેવું; રખડાબ્યાં
કરવું. અળગા કરેલા માણસને માટે વપરા-
ય છે. જેમકે તેને દબે વેદતો મૂળી દો.

૨. ધ્યાનપર ન લેવું; ન ગણકારવું; દ-

રકાર ન કરવી.

“ નાત કન્યા અને નથી દેવીર,

માટે નાતને મેનીશ વહેતીર,

વિના પુત્ર નરક જવું જ્યારે,

એવી નાતને શું કરે ત્યારે રે-”

વેનચરિત્ર.

“ તાનીએ એક લાકડીએ રાજ હાંકવા
માંડ્યું અને પ્રથમ પ્રધાનને અંતસરીને
તે ચાલતી પણ પાછળથી તો તેણે પ્રધા-
નને પણ વહેતો મૂકવા માંડ્યો. ”

ગર્ભવર્સેન.

વહેમનું જાણું; ધણાજ વહેમી માણસને
વિષે બોલતાં વપરાય છે. વહેમનું ઝાડ
પણ બોલાય છે.

“ આજસ ને અચાને ઘેયો,

જેમનું જાણું થાય રે,

ધડી પહેર જાયે બહાર ઘેરથી,

ધાન નિરાતે જેમાય,

સમજ મૂઠ સ્વામી તું.

નર્મકવિતા.

વહેલા ઉઠવું; ગમ્મતિ કરી જવું; કાઈનું
હરણ કરી લઈ અથવા કાઈનું માગવું
હોય તેને આપ્યા સિવાય જઈછું એમ ક-
લા વિના ચાલ્યા જવું.

વહેલા ઉઠજો, રાતની વખતે કાઠને ઘેર
મળવા ગયા હોઈએ અને ઉઠવાની રજા
માગીએ ત્યારે કાઠિયાવાડમાં ધરધણી કહેછે
કે વહેલા ઉઠજો. પાટણવાડમાં પણ જૂઠા
પડતી વખતે એમ કહેવામાં આવે છે.

વહેલા ચાઓ, ઉતાવળ કરો; જલદી કરો.

વળ ચઢાવવો, ઉરઢેરવું; પરમોદવું.

વળતાં પાણી, ઘડપણમાં નરમ પડતો જો-
રસો.

૨. શાંતિ; નરમ પડતું જોર.

ચઢતાં પાણી એટલે જુવાનીનો ચઢતો
જોરસો.

વળતી કળા, માંદા માણસને ધીમે ધીમે
સાફ થવા માંડવું તે.

વળતો દહાડો, સારી સ્થિતિનો વખત;
ભાગ્યોદયનો દહાડો.

વાંકા દહાડા, પ્રતિકળ દહાડા

“ દબે ગમે તેમ મન વાળવું; ખરે ”

છો તો મારા દહાડા વાંકો બેઠા છે.”

કરણ્યેશે.

“અરે રામ, આ તો વાળદના વાંકો દહાડાની પેઠે કાચળીમાંથી સાપ નિસર્યો!”

તપત્યાખ્યાન.

વાંકો દોરી, પ્રતિકુળ નશીબ.

વાંકો પાધડી મૂકવી, દેવાણું કાઢવું; નાલાશી બતાવવી.

૨. છેલ્લાઈમાં.

“માથે પાધડી તું વાંકો મૂકનો,

તું તો પાન બીડાં ચાખો યુકતો,

તું તો અંગમાં અત્તર ચોળતો.

બેસી ચોકમાં ચોટલી ઝોળતો,”

વેનચરિત્ર.

અવળી પાધડી મૂકવી પણ પહેલા

અર્થમાં બોલાય છે.

વાંકુ વરણાગીઈ, છેલ્લ; કાંકડું; કાંકાદિયું.

વાંકો વાળ, હલોહરકત; નડતર; અડચણ

“આ દેહમાં પ્રાણ છે ત્યાં મુઠી આ

અમળાઓનો વાંકો વાળ થવા દેનાર

નથી.”

સત્યભામાખ્યાન.

“પંચાવન નહિ પણ પાંસકંબે વધે ત-

મને મોટી ધાત છે. ત્યાં મુઠી તમારો

વાંકો વાળ થનાર નથી; અને પાંસકંબે

વધે પણ વખતે તમે ધાતમાંથી બની

શકો એમ છે.”

બે બહેનો,

“તમે કોઈ પણ વાતની ચિંતા કરશો

નહિ; મણિગવરીનો કોઈનાથી વાંકો વા-

ળ ધઈ શકનાર નથી.”

મણિ અને મોહન.

વાંકીઆખાર ઉધડવું; (વાંકીઆતું દાર

ઉધડવું તે ઉપરથી) વંશ ચાલતો રાખનાર

પુત્રની પ્રાપ્તિ થવી

“સર્વ આનંદ પામ્યું.

ઉધડવું વાંકીઆખાર,

મુંદર ફરી પ્રેમદા,

તેણીએ પ્રસન્ન બાળ.”

ચંદ્રહાસ.

વાંકણી વિધાવી, (અન્યુક્તિ) જ્યારે હદ

ઉપરાંત વાર થાય છે અને મોટી ધઈ ર-

હેતું પડે છે ત્યારે એ બોલાય છે. જમ,

‘આતાં આતાં તો વાંકણી વિધાઈ.’

વાંતરીનો કીડો, એ કીડાની માફક એકનીએક

બાળત તરફ ધ્યાન આપનાર માણસને વિષે

બોલતાં વપરાય છે.

વાંદરાતું મુતર પીતું પડેછે, ન કરવા નેવાં

હલકાં કામ કરવાં-અનુભવવાં પડે છે; દુ.ખ

વેડવાં પડે છે.

વાંદરાને સળી કંઠે એવું, અટક્યાણું; અ

ળવીતરું.

“જો આ બે દહાડા વિજયાલક્ષ્મીની

સાળત ન પાત તો વાંદરાને સળી કંઠે

એવી હતી”

ભાગિની જૂવણ

વાંસ છે, મતલબ કે નથી; કશુંએ નથી;

વાંસ ફરવો (ધરમાં), વાંસ ફરવા નેવી ખુટી

જગો હોવી તે ઉપરથી એના ધરમાં તો

આડો વાંસ ફરે છે, અથવા તેના ધરમાં

તો ખાર હાથનો વાંસ ફરે છે, એટલે

ધરમાં કાંઈ માલમતા છે નહિ.

વાંસ બંધાય, કાકડી ધાંચ, તું મરી જાય એ

અર્થમાં બદલવા દેતાં બોલાય છે.

વાંસદિયો જીવાન, (વાસદાતરફના જીવાન

માણસોમાં ઝાઝું તાકાત હોતું નથી તે ઉ-

પરથી તાકાત-શૌર્ય વિનાના જીવાન માણ-

સને વિષે બોલતા વપરાય છે. (માત્ર સ-

રત તરફ)

વાંસો ભારે થવો, વાંસામાં માર મારી હ-

લકો કરવાની જરૂર પડવી; મિલ્લજ વધવો;

પતસખખોર થવું.

વા આવવો, લહેર-તુરંગમાં આવવું.

‘વા આવશે તો કરશે.’

વા કાઠી નાંખવો, માર મારી અધમુઢ કરી નાંખવું; પ્રાણવાયુ નીકળી જાય એવો સંખન માર મારવો

૨. અતિશય કામ કમળો ઘણું જ થક-વા દેવું-અધમુઢ કરવું.

૩. ખુબ ધમકાવો હલકું કરવું; ઉતારી પાડવું; માન બગ કરવું.

વા ખાતું કરવું, રખડાવવું; પન ન કરવું; ન લેખવવું.

“આને ધર્મની ક્ષોભસુધીને તો કોઈ ગળુકારતું નથી, પણ લેગ ખ્યાલ પણ કો-ઈને આવે નથી નીતિ તો જાણે પવનપર વા ખાતી જ નાખી છે.”

“કોઈ કુટુંબ કાનગ દર દર કરે, તો કોઈ સાર કોઠીએ વચાળે વા ખાતુ પડે-લું હોય.”

સુંદરી શુભમંદિર.

વા ખાતો રહેા, રખડવું-ભટકતું રહેવું; રા-જમાર વગેરેને માર કાઢતા ઉપર આધાર રાખેા હોય તે નિષ્ફળ જવો.

વા ખાવો, (શરીરને પવન લાગે એવી હા-લતમાં આવવું તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) નિરૂધ્ધી રહેવું; કામ ધંધા વિનાનું રહેવું.

૨ કામને પાર ન આવતાં વાર લા-ગવી-અધડાયાં કરવું.

વા છૂટવો, પડેથી વાતું બહાર નીકળવું. વા છુટ થવી પણ ખોલાય છે. એનો ખીન્ને લાક્ષણિક અર્થ એ કે ગમરાઈ જવું, મારતી નું માર્યું ગામઝ બનવું.

વા નીકળી જવો, મરી જવું. (વાયુ-પ્રા-ણવાયુ)

૨. ઘણી મહેનત પડવી; મરી જવા જેવું દુઃખ થવું.

વા પર જવું, ઘેલછાવાળું થવું; વાએલ-ચ-મકેલ થવું

વાને ઘેર જવું; પણ ખોલાય છે.

વા-વાયરો વાવો, સારી માત્રી વાતનો ફે-લાવો થવો.

૨. શુભદોષ લાગવો; અમર થવી (મં-ગતિની.)

૩. સુખ દુઃખ જોવા-અનુભવવા-ખમવાં. ‘હજી એને સંસારનો વાયરો નથી વાયો એટલે બાર પાઠશાહી કરે છે.’ ‘મને તો બધી તરફના વાયરા વાયા છે.’

“ પ્રખ્યાત બાણ કવિના અંધનું આપ-ણા વિહાર રા. છગનલાલ પંડ્યાએ અ-પૂર્વ ભાષાંતર કર્યું ત્યાં પછી લોકોમાં એવો જ વા વાયો છે કે બંધા જ જાણે બાણ બની જઈએ.”

ત્રિવંદા.

“ બાપુ, હજી તું બાળક છે, દુનિયાદ-રીનો વાયરો હજી તને વાયો નથી અને તેથી પ્રશ્નોનાં મન કેવાં હોય છે, તે તું ય-થાર્થ રીતે સમજી શકતી નથી.”

મણિ અને મોહન.

વા સાથે વઢે એવું, જેની સાથે જરાતરામાં તકરાર કરે-લઢે-ઉતરી પડે એવું.

“ એક મોહોલામાં એક એવી વઢમરી બાઈ હતી કે તે વાની સાથે લઢી પડે લ-હ્યા વગર ઢાઢો ખાલી જાય તો તેને એનું પડે નહિ.”

એ બહેનો.

વાઈ થવી, જે માણસ કામ કરવે કંઠાળો ખાતો હોય અથવા ન કરતો હોય તેવા કા-યર માણસને અથવા કહીએ તે પ્રમાણે ન કરે એવા માણસને વિષે વાંકામાં બોલતાં વપરાય છે.

જેમ-ઠાકું ખાતાં શું વાઈ ધાય છે ?

વાએ ઉડ્યું, ફેલાવું, એકથી ખીન્ને કાને, ખીન્નેથી ત્રીજે, એમ સર્વત્ર વાત ફેલાવી.

“ વાયે વાતો ઉડતી રહી, અને તેની

પાસે કાઈ કાઈ તડાકા ચાલ્યા આવતા હતા. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ વાએ વાવ ઉડી અને થોડા કલાકમાં આખા શહેરમાં ચર્ચ મર્ચ. ”

વાએ ચડતુ, (વાત) મહેર થવી

૨ લહેરમાં આવતુ, ઉડેલ તમિયતતુ થયુ

વાએ જયુ, જમાવટ થવી (લોકની) આ શબ્દ વિશેષે અસમ્ય લોકોને માટે વપરાય છે (દેડીવાવાળુ, દોલીવાવાળુ)

૩ અધૂરે જયુ, ખુવાનડ થવી

‘ અર માર્, એમને પણ એ મનુષ્યંદ અનર્તા પછી એ કસ્ટાવડો ચર્ચ એમ બે વાર વાએ ગયુ અને ત્યાર પછી ખીન્ને દીકરો છ મહિનાનો થયો છે ’

શ્રી સમાચલુ

વાતુ ફેડુ, વાયથી સરીર પુષ્ટ થયેલુ માનુષ પડતુ હોય પરતુ ઝાંઝુ જેગ ન હોય-ધા ગ્વા જેટલુ મગ ન હોય ત્યારે એમ વખ રાખ છે

વામાં આવવુ, ઘેનગણુત તુરગમાં આવુ, મિથ્યા મનોરાજ્યમાં મહાન

“ ઋણાએક દેગવાયના પુરો પલુ વિ વાહના વામાં આવો તે પ્રસંગે પોતાને ઘેર વેશ્યાઓને બોલાવો પોતાનું આગણુ અપ વિત્ર કરવાને જરા પલુ આનાકાની પ્રતા નથી ’

પડતા જમનાયાર્

વાગતો ઘટ, બડાઈ હાકનાર, વાતોડિયો, પ તરાજોર

વાધ દરવો, ઘેણુને શણુગારી (અરણીમાં) અમદાવાદના વડનગરા નાગર મદરથો અને દાહલોમાં વાધ કરવાનો રિવાજ છે

“ મોડી વામધૂમથી જોળો ભરો, નવી વહુનો વાવ કૂંપો, અંગેજી વાજતો આ

ખ્યાં ને ખાડ સાકરની બે એક નાતો કરી ”
વાધ જેટલી આળમ, ઘણીજ આળમ
વાધ મારવો, વાધ મારવા જેવું મોટું પરાક્રમ કરતુ

“ એક મ્હે પડયાજીએ તો વાવ માયો, ખીન્ને કહે બચ્યા, કહેતો ખરો, શાં પ રાકમ કૂંપો ? ”

માસુવડુની લડાઈ
વાધની માંગી, (બિવાડીનો આકાર બહુધા વાવના જેવો છે તે ઉપ-થી) બિવાડી, મીની

વાધનુ માથુ લાવવુ, વાધનુ માનુ લાવના જેવુ એકા મોટું પરાક્રમ કરતુ

વાધ લગત, કમ ભગત જગનમાં આ જો દહારો બટકયા છતાં એ વાવને ખી લકુન સીકાર મળ્યો નહિ તેથી રતવાયો મનીને તે ધીમે ધીમે જતો હતો એટલામાં તેની નજર એક ઝાડ તરફ મર્ચ, ઝાડની ડાળીએ એક મોટો ખૂટ (વાદરો) મેડો હતો, તેને તેણે નદમાં વા પો, પણ તે પ્રેમ દાયમાં આવે ? ઝાડ ઉપર તેનાથી ચઢી શકાય નહિ અને વાવ હોય ત્યાં સુધી વાવો હોડે ઉતરે નહિ, વાવે તેને છેતરવાનો ઘાટ રચ્યો તેણે પાસેના તનાવમાં જઈ મગડીયા ધમી તેનું દીલુ તાણુ અરણીના કડકા ભાગી વેવમાં વેદામાં પરાવી તેની માગા ટોટે નાખી અને ટુકીને પગના ભરતો ભરતો તે ઝાડ તરફ ધીમે ધીમે ચાલી આવ્યો વાદરાને આથી નવાઈ લાગી તેણે પૂછ્યુ, કેમ વાધમાર્ચ તમે વેશ મની કુકીને પગ ભરો છો ? વાધે કહ્યુ જો માર્ચ હવે હું ઘરડો થયોને આજલગણુ મે અનેક જાનની હત્યા કરી પાપનું પોટલુ માથે બાધ્યુ સંગતિ થવા માર હવે હું બકત થયો છું મારા ચાનનાથી કીડી સરખીએ નાશ ના પામે માટે હું કુકીને પગનુ માકુ છું વાદરાને આથી ઝડક વિ

આસ બેઠો. ધણીવારનો તરસ્યો હોવાથી તે પાણી પીવાને ચાહ્યો હતો. તેણે વાધને કહ્યું એમ છે તો તમે મને મારવાના નહિ! વાધે કહ્યું અરે રામ રામ, હું કાઠી સરખીને બચાવવાની તજવીજ કરું છું તો તને કેમ મારીશક વાંદરા ખીતો ખીતો નીચે ઉતર્યો. ને તજાવની તરફ ચાલ્યો. વાધે આંખો મીચી હાથમાં માળા લઈ ગટક ગટક મૈલુકા મૂકવા માંડ્યા. વાંદરાની જાત ચંચળ હોય છે તેથી તે જતાં જતાં વારે વારે પાછું વાળીને જોતો હતો, પણ વાધમાઈએ તો ખરું બગધ્યાન ધરવાનો ડાળ કર્યો હતો. તેથી વાંદરાબાઈ છેતરાયા. તજાવ આગળ ગયા પછી તેણે ડાકું નમાવી પાણી પીવા માંડ્યું. એટલે વાધે એકદમ તણપ મારી તેને ટેડમાંથી પકડી લીધો. વાંદરાએ જાણ્યું, હવે આપણું આવી બન્યું. વાધના મોંમાંથી છુટવાનો નથી. પણ વાધની પેટે લાવની હું પણ પ્રયત્ન કરી જોઉં! વાધે વાંદરાને લઈ જવા માંડ્યો. એટલે વાંદરા ખડખડીને હમવા લાગ્યો. મોતના પંજામાં ફસાયા છતાં વાંદરા શા માટે હસતો હશે તે જાણવાને વાધને સહેજ ઈચ્છા થઈ, તેથી તે બોલ્યો વાંદરાબાઈ શું હસ્યો ? હસ્યો શબ્દ બોલતાં મોં પહોળું થાય છે. વાધનું મોં પહોળું થતાં જ વાંદરાએ હુક કરી કુદકો માર્યો ને તે ઝાડની ડાળીએ જઈ બેઠો. એ વાત ઉપરથી.)

વાજ આવવું, કાપર થવું; હારી જવું; હેરાન થવું; થાકવું.

“બાપુ જૂલ્યા ગર્વમાં એ સાચું નવ જાણું નામ, મુખરૂપ મુખ્ય અમે આબ્યા એ માં વાજરે-અમે.”

કવિ બાપુ.

“જિયારી મારી બાઈ મત અપવાસ કરી કરી વાજ આવે છે.”

તપત્યાખ્યાન.

“થાય મુજ દુખિયાનું દાજ, વાજ ચેરે હું આબ્યાછું વાજ.”

માંધાતાખ્યાન.

વાટ ઉઠવી, ધૂળ મળવું; વણસવું; વ્યથ જ-વું-બગડી જવું.

“વાંદી મૂછપર વાટ જ ઉડી, નઈની વાટે સંચર્યો.”

ધ્યારામ.

“પિંડ પાડે તારે વેર વાળે નહિ, પેટની વેડમાં વાટ ઉડી.”

અંગદ વિદિ.

“અરધી ઉમર વહી મધ, બગવતનું નામ ન લેવું, મનુપાદેમાં વાટ ઉડાડી, કહ્યું બગાના જેવું.”

કાચકોશ્તુભ.

વાટ પડવી (રીવે), સંધ્યાકાળ થવી.

વાટ પાડવી, લૂટવું.

૨. રસ્તો કરવો.

વાટનો વાટસર, (માત્ર રસ્તે જનાર-તે ઉપરથી.) કેવળ આગળથી અથવા સંમંધ વિનાનું માણસ; બિનમાહિતગાર એવું ને કાઈ તે.

વાટમાં વહેવું, જોતજોતામાં ફના થવું; ન કામું-વ્યથ-બરબાદ જવું.

૨. જતું રહેવું; બાગી જવું.

“બુદ્ધિમાનની બુદ્ધિ બગડે,

જગાડતાં જલ જૂપ;

બ્રમ થયો કે બંડું કરાવે,

વિસરાવે હરિનું રૂપ;

કહો શું કહેવાયે રે,

વાટે સહુ જાયે વહી.

વાંક નથી તારાં રે.”

ધીરો. ભકત.

“બાઈ વૈશાળે વજા જાય છે તારા દિવસ વાટમાં; રહો છે રાત દિવસ તું લોભાઈ વિપવના વાટમાં.”

જોતોભકત.

વાડા મૂકવા, [વાડો-ચૂત (ચૂત)] હડાઉપણે
ખરચી નાખવું; ખર્ચ પી હડાવી દેવું.

“ જો! હાથાની પેટે જે કંઈ છાનું છપનું
રહી ગએલું તેનાપર ધીમે ધીમે વાડા મૂકતા
ગયા; આથી પૈસાની ખાખતમાં ક્ષાણદાસ-
ની હાલત સાધારણ હતી.

એ બહેનો.

વાટેથી વડવાડ લેવી, કારણ કે પ્રસંગ સિ-
વાય સહેજ જાગતામાં કંઈએ ઉભો કરવો.
વાડ ખંધાવી (પાછળ), ઘેરાઈ જવું;
આસપાસ જમાવ થવો.

“ લુચ્ચા, સફંગાને પેટ બરા સોડેની
તો એની પાછળ વાડ બંધાઈ હતી.”

શુ. જૂની પાતો.

વાડામાં જવું, ઝાડે ફરવા જવું;
વાડી ભરવી, નિખાળા-વાળપર ફૂલ શુંપવાં.

(સાક્ષાત્તિક)

“ સીમત ને યોડા દિવસ રહ્યા ત્યારે
તારાને દાચે પગે મેટી ચોપડી, વાડી ભ-
ભરી, અને શણગારવા માંડી.”

સામુવહુની લગાઈ.

“ જાળકને વાડી ભરે,

માથા ઉપર નેહ;

કેવો રોબે વૂજ (મોગરા વડે),

બહેક બહેક ચર્ચ રહે.”

નર્મકવિતા.

વાડો લટાઈ જવી, ધૂળ મળી જવું; ખ-
ગવું. વિખરાઈ જવું (કામ.)

“ ઉમંગથી કામો આરંભે,

રાખી આશ વિશ્વાસ રે;

અધવચ વાડી લુટાઈ નય ને,

આખર થાય નિરાશ રે.

મહા મહા

વિજયવાણી.

વાડીઓ ફુલવી, સારી પેદાશ આવવી. (લા-
ક્ષણિક.)

તેને ઘેર તો વાડીઓ ફૂલે છે.

વાડીના વરધોડા, (અર્થ કાગળનાં ફૂરિમ
ફૂલની વાડીનો મકેત છે. એવી વાડીઓ
ને વરધોડામાં હોય છે તે વાડીના વરધોડા
કહેવાય છે. તે વાડીઓ સ્વમાલેજ ઉપરના
હાડમાઠવાળી હોઈ યોડી જ વાર ટકે છે.
તે ઉપરથી.)

દેખાવે હાડમાઠવાળી પણ અંદરથી
વિત વગરની ઘુરત ખરાબ ચર્ચ નારા પ્રામે
એવી વસ્તુના સંબંધમાં વપરાય છે અ-
શાશ્વત્ત એવું ને કાંઈ તે.

“ આપણા લોકો પરદેશી સામાનને
વાડીના વરધોડા ગણે છે અને તેઓ કહે
છે કે તે તકવાદી ને ફેગડીઓ સમજવો.”

દે કા ઉ.

વાણજું જમાડવું, અધરણીરાતને રાખડી
બાંધ્યા પછી સગાંવદાઓ જમાડવી;
ધેણ જમાડવી.

વાણિયા ચઢજવું, વખતજોઈતે નરમ-પોચા-
ઢીલા ચર્ચ જવું; અગમચેતી રાખીને
મરીન ચર્ચ જવું. (વાણીયા લોકો ઢીલી
ઢાળના ખાનારા અને પહેંચેથી પુટીના
કહેરાય છે તે ઉપરથી.)

“ ગઈ લડાઈમાં આપણું કમઠોવત હતું
ને એજ કારણથી ધનુ ગુર્જરો વાણિયા
ચર્ચ ગયા છે તેથી આપણું સરકર શત્રુના
કરતાં નાનું છે.”

.. વનરાજ અવડો.

“ તમે પેંધઆ વિદેશિએને, પછી ઉ-
લટ્યો ધણો યુદ્ધેશ; ચર્ચ વાણિયા પેશ પણ
પણિ, કવો હિંદુપર અપાર કોપ.”

વાણીપત.

વાણિયાવિધા કરવી, વાણિયાના જાતિસ્વ-
ભાવની પેટે કપટ કરી-આકુ અવળું સમ-
જવી-પોતાનું કાર્ય સાધી લેવું સમયસ-
ચક્રતાથી પોતાનું કામ કાઢી લેવું; સમય
પ્રમાણે વર્તવું.

“ સાંવ મનોએ યુદ્ધ ન કરતાં વાણિ-

વાવિલા કરી સત્રને તાબે થયો.”

સધરાજેસંધ.

વાણિયાના કાળજી નેવો (દેવના), ધન-
ધનતો અગ્નિ (વાણિયાનું કાળજીનું ધણું સ-
ખત અને રીડું દોષ છે તે ઉપરથી.)

વાત કરવાનું ઠેકાણું, સારામાઝા મનના ઉ-
ભરા કાઢવાનું યોગ્ય સ્થાન.

“ મૂકવા નાણું ઠેકાણું છાનું મજે, જ્યાં
યકી દોષ તેને ન કળશે.

વાત કરવાનું ઠેકાણું તો વિશ્વમાં, મિત્ર
મુશ્કેલીથી કાઢકિ મળશે.”

કવિ દલપતરામ.

વાત ફાટવી, હાડ જવું. ‘એની વાત તો ફા-
ટી છે હવે.’

૨. વાત ફેલાવી.

વાત ભારે કરવી, અમુક વાતને મોટી-મો-
ટી કરી ચાપવી.

વાત ભારે થવી, ગંધ થવો; પતરાજખોર
થવું; ટેક-મમત વધવો.

૨. અગાઉના કરતાં વધારે થવો. (ઉ-
શ્કેલીમાં-ગુણ-કસોટીમાં કે કિંમ-
તમાં.)

૩. છેકળ કઠોર ધમને વેર વાળવા ઉપર
આવવું.

વાત મારી જવી, ધાર્યું ધૂળધાણી થવું;
એસં કથળી જવો; એજ નિષ્ફળ થવો.

“ ચાલાક ઘેરાભાષણે ધાર્યું કે હવે વ-
વખ ગુમાવવામાં માસ નથી. કોઈ બોલી
હકારે તો આપણી વાત મારી જશે.”

એ જાહેતો.

વાત પામવી એટલે ભેદ જાણવો; પાર
પામવો. વાત બનાવવો એટલે જુદી વાત
ચલાવવી.

વાત વઠવી -વધવી, અમર્યાદ-અનિવેદી
યર્ષા મયેલા પતરાજખોર માણસને વિશે

જોલતાં વપરાય છે કે ‘એની વાત વંદી છે
હવે.’

વાતનું વતેસર- વતીગણ કરી મૂકવું,
જુજ વાતને છેક મોટી કરી નાખવી; લંબા-
વી લંબાવીને કહેવું. (વતેસર=વાતશ્રી)

“ ધનલક્ષ્મીની વાતો તેના ધણીની
વાતોને મળતી હતી-વિશેષમાં એટલું કે એ
નો સ્વભાવ વધારે વાચાળ હોય છે તેથી
તેઓ વાતનું વતીગણ કરી મૂકે છે.”

એ જાહેતો.

વાદળ ચઢી આવવું, સંકટનું તોફાન થવા
લાગવું.

વાદળ ટુટી પડવું, સામગ્રી આફત આવી
પડવી; એકાએક એવું દુઃખ આવી પડ-
વું કે જ્યાંથી છુટવાની ખારી જડે નહિ.

“ માનચતુરે આ કામ કર્યું હોત તો
એના પર વાદળ ટુટી પડત.”

મરવતીચંદ્ર.

વાદળ ચઢવું, (દુઃખનું) અતિશય દુઃખ જ-
નવું.

૨. લરકર ચઢવું.

૩. વરસાદ ચઢવો.

વાનાં કરવાં (ધણાં ધણાં), બહુ બહુ રીતે
વિવેક કરવો અથવા બહુ બહુ રીતે
સંમળવવું.

“ તેણે ધણાં વાનાં કર્યાં, પણ હું જ.
મજા મયો નહિ. ” “ લાડ પહોંચી કુંવરી
તણાં, નજને વાનાં કીધાં ધણાં, ”

નજાખ્યાન.

વાને ધાલવું, વિધિપૂર્વક પીડી જોળવી.

વાયડું થવું, દોઢ ડહાપણ ચલાવવું; હઠી-
લું—જીકી થવું; સમજાવ્યું ન સમજતાં
આડું ને આડુંજ કર્યાં કરવું.

વાયડું ૫૩૫, બોડું લાગવું; માડું લાગવું.

“ ખરું કહીએ છીએ ત્યારે વળી વાયડું
પડે છે લાઈ સાહેબને ? ”

વાપરા વાઈ ચૂક્યા, સુખ દુઃખની અનુભવ લઈ રહ્યા—સુખ દુઃખ ને આવી પકડ્યું તે વેળું.

‘બધી તરફના વાપરા વાઈ ચૂક્યા’ એમ કહેવાય છે.

વાયરે ચઢવું, હોરમાં આવવું; ઉડેક તમિ-યતના થવું; મૂખાઈ ભરેલી તમિયતમાં આવવું; પુલાયું.

“ એક દિવસ મેરૂલો ખીજવાયલો નિરાશ થયેલા ગરબડાસ સાથે ગપ્પા મા-રવા બેઠો અને વાયરે ચઢ્યો, તેમાં કાંઈ લવી ગયો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

“ મોંઘવારીના સમયમાં તેઓ બે પેસા સાઈ કમાયા તેથી વાયરે ચઢ્યા. ”

પુસ્તકમીળા.

વાયરો કાઢી નાખવો, માર મારી અધમુઠ કરી નાખવું; થોડી વારમાં પ્રાણુવાયુ ની-કળી નય એટલો માર મારવો.

૨, અતિશય કામ કરાવી મરણતોલ કરી નાખવું, ચકવી દેવું.

અથવા ધમધમાવવું—ધમકાવવું;

મુઠાઈ દેવા; સપડાવવું.

વાયરો નીકળી જવો, અતિશય—હઠથી જા-દે મહેનત કરી છેકન યાકી જવું; મરણ-તોલ થઈ જવું.

વારના પાર થયા, ધણીજ વાર થઈ.

વારિ જાઉં, વહાલાને માટે ભોગ આપું; ખસા લઉં; કુરબાન થઈ જાઉં; ઓવારણ લઉં.

વારી નાખવું, માથે ઓવારી—હતારી ફેંકી દેવું. (દરકાર ન રાખવાના અર્થમાં વપરા-ય છે.)

‘ સો રૂપિયા તો તેના નામપર વારી નાખું. ’

વાવડા ચઢવા, રેલમંદ—વિજળી થવું.

‘ આજ ભાષના વાવડા ચઢ્યા છે. ’

વાવડો ઉડવો, જય મેળવવો.

વાવડો ચઢવો, આણુ ફરવી. વિજય મેળવવો

વાસ લરાવવો, ઉચાળા ભરાવવા; ધર વા-

ખરો ઉપાડી લઈ જવાની જરૂર પાડવી.

વાહ વાહ, ઠીકઠીક.

“ ઠીકજ છે, જેને ધણીનું માન હોય તેને ધરાણું જોઈએ; અમારે તો વાહવા-હ ! ”

શ્રી સંભાષણ

વાહુ રે વાહુ, એમ અન્યથા ઉત્તમ થતાં બોલવામાં આવે છે.

વાહુવાહુ રે ભાઈ વાહુવાહુ, સામા મા-ણસે મૂખાઈનું કામ કર્યું હોય ત્યારે મ-સ્કરી કરવામાં વપરાય છે (વાંકામાં.) વા-હવાહ એ શાખાશીમાં, અને વાહ એ વાંકામાં કાઈની મૂખાઈ બતાવતાં વપ-રાય છે.

“ ઓ કુતરા, અરે હુચ્યા, તારી પીઠ-પર કાઠાની નિશાનીઓ છતાં શાહુકાર બનવાને તૈયાર થયો છે કેમ ? વાહ વાહ-છ વાહ વાહ, કેવો નિર્લજ ? એમ બોલી તેઓએ લાતમઝીનો વારસાદ વરસાવ્યો. ”

અ. ના. બા. ૧ લો

“ હહાપણમાં ઘુજ નહિ મળ્યા, માણે મોટી મોજ; વાહવાહ બઈ વાહવાહ તને, અખળા મારે રોજ. ”

રસ પ્રકરણ—કવિ નર્મદ.

વાળુ પાણી થવાં—કરવાં, રાતનું આવા-નું આઈ લેવું.

વાળે વાળ ઉભા થવા, રોમાંચ ખડા થવાં. (ભય, ક્રોધ કે, દયાની લાગણીથી.) વિખ વાવવું, ઝેર ઉત્તમ કરવું; ચુવટનું મળ રોપવું. :

વિછેદ જવું, નાશ પામવું. (શ્રાવકોમાં.)

વિજળીને વેગે, વિજળીના વેગે નેટલી ઝ-ડપથી.

“ તે તલજા ઉડ્યો, ને હિતાહિતને

વિચાર કર્યા વિના જ વિનળીને વેગે પાછો
રાજમહેલ તરફ આવ્યો. ”

દક્ષીણ દક્ષિણ.

વિરાટ સ્વરૂપ, ઘડાંડ-વિશ્વને આકારે
ધસરનો જ દેહ તે.

વિવાહની વરસી, રૂડે અવસરે કંઈ માટે
પ્રસંગ-સમાચાર આવી મળે તો તે વખતે
વિવાહની વરસી થઈ એમ બોલાયછે.
અવળાનું ચવળ; બેઠાએ તે કરતાં ઊંધું.
વિવાહનું આરમ્બ પછી બોલાય છે.
“ તેની ઈચ્છામાં હાથ દેખાતું વિદ્ય
પડશે તો તે વિવાહનું વરસી કરી બેસશે.”

સરસ્વતી ચંદ્ર.

“ મર્મમાં તે બોલો નવ જાણે, બોલે
વધી ધ્રુમ; વિવાહનું તો બારમું કરતી,
વેળાએ બનતી સુમ, મરખ નાર તણી હાં-
સી, બેનો જુઓ શી થાય ખાસી? ”

નર્મકવિતા.

વિદ્યારી ધર્મ, જેમાં ખિસ્તી પેગમ્બરના
ઉપર વિશ્વાસ રાખવાથી પાપથી મુક્ત થ-
વાય છે એવું કહેલું છે તે.

વિષ્ણુ દેવત, ધી.

વીંટીમાં જડવા જેવું (નંગ), મુણવાન-લાયક
માણસને વિષે બોલતાં લાક્ષણિક રીતે વ-
પરાય છે, પરંતુ બહુધા વાંકામાં નરસા
મુણથી બહાર પડેલાને વિષે બોલતાં વપ-
રાય છે.

વીર મૂકવા, મંત્રથી વીરનો કાઈનામાં પ્ર-
વેશ કરાવવો.

વીશી ખાવીશી, ફેરફાર; સખદ્ધઃખ; ચ-
હતી પડતી.

વીસ નખી, (વીસ નખવાળી સ્ત્રી)

‘ કારણ તો ઘર ધાલણ મોટું,
વીસ નખી આવી વળગીજી;
નવલ બહે દિલ્લુભાગી ભણ્યાની,
આસા હવે રહી અજગી. ”

સાચું.

બાળ લક્ષ બનીસી.

વીસ વસા, સંપૂર્ણ.

૨. ઘણું ખર્ચ.

‘ હસે દિવા વિશે વસે,
યરો સુખીજ રે વીરે. ”

દ્રાપદી હરણ.

વેંત ભોંય સુઝતી નથી, શું કરવું તે જરા
પણ સજે નહિ, એવી સાંકડમાં અથવા
અતિશય મુશ્કેલીમાં આવી પડાય છે ત્યારે
વપરાય છે.

વેંલાધ, અવહારમાં ચાલતો પૈસો કે નાણું.
વેગળું બેસવું, (રજસ્વળા સ્ત્રીએ અ-
મુક દિવસ વૈગળા રહેવું એ પ્રચાર
હિંદુમાં તેમ પારસીમાં ચાલેછે તે ઉપરથી.)
વેચાતી લઢાઇ લેવી, કાઈનું ઉપરાણું લઈ
પોતે લઈવું.

“ તેની આંખ જુસ્સાથીજ રાતી રહેતી
અને તેને વેચાતી લઢાઈ લેવાની એવી તો
ટેવ પડી ગઈ હતી કે માથવે તેને સારા
હંચા હોદ્દાપર નીમેલો હતો તો પણ જેમ
બને તેમ તેને બીજા લોકો સાથે મોઝાજ
પ્રસંગે પડવા દેતો, ”

કરણવેશો. ૧.

વેચીને ચણા ખાવા, કરવા, વેચી-વટાવીને
ખાઈ પી ઉઘાવી દેવું. ૨. પત ન કરવું.

“ આ તમારી બૈરી તમારો હુકમ ન
માને એ તે વાત ! તમને રોજ વેચી ખાય
છે, તમને શેની ગાંઠ ? પૈસાનું કામ નથી,
મરદાઈ બેઠાએ. ”

નવી પ્રભ.

વેચીને પાયકા કરવા, વેચી-વટાવીને ખાઈ
પી ઉઘાવી દેવું; પત ન કરવું.

વેટીયાત્તાડ કરવી, બળાકારે કરવું; ઢંગ-
ડેકાણા વિનાનું કરવું (કામ.)

વેતર નંકવું. (માણસને વિષે બોલતાં.)

છેલ્લાં છોકરાં કાણુમાં-ખંડુમાં ન રહેવાં.

વેતરણ કરવી, વસે કરવી; શિક્ષા કરવાની
તળવીજ કરવી; ઘાટ પડવો. વેતરણ વણવી
પણ કહેવાય છે.

“ એ ચિંતા ઉપકાર કરે કદિ,
સદ્ગુણનો કરાવિ મેળાપ;
પણ વૃત્તિ પાછી તુર્ત પલટાયે,
કે ચિંતા કાપતી કાપ.
નય જપ ધીરા રે,
કેા વેતરણુ નવ વણે-ચિંતાં

ધીરા ભક્ત.

વેતરી આવવું, ગમે તેમ કરી આવવું. ગમે
તેમ વેતરી આવ્યો હશે એટલે તેનો કંઈ
ભરોસો નહિ-ગમે તેમ-કદિ જાંધુન કરી
આવ્યો હોય.

‘ નવતું સાડી તેર વેતરણું જુઓ. ’

વેદ ભણવા, વેદ ભણવા જેવું કોઈ ભારે
મુશ્કેલ કામ કરવું.

“ શ્રીદમો-દાદા, એના તે શા ભાર છે
છે ? કંસ, કેશી, મક્ષ, માતંગ, માવત એવા
એવા અનેકને અમારા જેવા ગોવાળીઆ
પૂરા પડી શક્યા, તો હવે એવા એકને
જીતવો તેમાં તે શા વેદ ભણવાના હતા.”

સત્યભામાખ્યાન.

વેદનો છેડો આવવો, હદ આવી રહેવી;
આડોઆંક વળવો; અવધિ ચવી; બહુ થવું.
વેદિયો ઢોર, પુસ્તકપડિત; સમજ્યા વિના
માત્ર પાઠે કરનાર; જે ભણે પણ ગણે નહિ
તે; બ્યાવહારિક જ્ઞાન વિનાનો; પોપટિયો
પડિત.

વેરાઈ જવું, જ્યારે કોઈ માણસનું હસવું
માતું ન હોય ત્યારે સામે માણસ કહેશે કે
જે જે, અથવા વેરાઈ જવું ?

વેરી મારવું, સમાધાન કરવું-કરી છુટું પાડ-
વું; માંડી વાળવું; ટોટા પતાવવું.

“ બન્ને વચ્ચે પાછું જુદા મચ્યું; એ
ધરમાં ન હોવાથી તેમને વેરી મારનાર કોઈ
ન હોતું; લડી લડીને યાક્યાં ત્યારે જ
તે છાનાં રહ્યાં.”

જે બહેનો.

વેલ કાઢવી, કુતરાંને સાર એક ગામથી ખી-
ને ગામ અન્યોઅન્ય લાડવા, રોટલા વગેરે
મેકલવા.

વેલાતોડ વરસાદ, ઉત્તર દિશાના પવનસાથે
વરસતો એરી વરસાદ. તેથી વેલા વગેરે સ્-
કાઈ જાય છે.

વેલો વધવો, કુટુંબ પરિવાર વધવો-ફેલાવો.
વેલનાં વીણવાં, શંકાં મારવાં.

• “ જવની રાખી જગન્નાથ પડિત, તે તો
સદન જની આવે; આવન સીદી ગંગા
ચડાવી, તે તો વેલનાં વીણાવે,”

દ્યારામ.

વેશ રાખવો, સ્ત્રીની અવસ્થામાં આવે ત્યાં
મુધી બાળરાંડે સાધારણ વપરાતાં ધરે-
ણાં અને ચાંદો રાખવો

વેશધારી કાગડો, એક કાગડો મોરનાં પી-
છા ધાલી મોરનું ડાળ ધારણ કરતો હતો;
પરતું પાછળથી પકડાઈ ગયો. તે ઉપરથી
મિથ્યાડંબર કરનારો માણસ; જે પોતાનું
નથી તે પોતાનું છે એમ કહેવડાવનાર. (ધ-
સપનીતિની એક વાત ઉપરથી.)

વેદું કરવું, જેણે કરીને રોગ જાય, અથવારીસ,
બળિયેલપણ, ધુધવાતાપણ ટળે એવી તજ-
વીજ કરવી.

(રોગ-વ્યાધિ ટાળવા વેદું-દવા કરવી
પડે છે તે ઉપરથી.)

“ જે લેસન નુહિ આવડયું તો તારાં
વેદાં કરવાં પડશે યાદ રાખ.”

વૈમાન આવવું, (જેણે સત્કર્મ કરી ઈશ્વરની
મહેરબાની મેળવી હોય તેને મરતાં ઈશ્વર
ની હજુર લઈ જવા દેવતાઓને બેસવાનું
વાહન કે વૈમાન આવે છે એમ કહેવાય છે
તે ઉપરથી.)

પવિત્ર ભક્તિમાન-પૂણ્યશાળી કરી મોટા
દુબળાથી ઈશ્વરની હજુરમા જવું.

“ અંત સમે છાપ તિલક બનાવે,
બૂલો ગયા જ્યારે માન;

એરજીની ચોરી સોયતું ઘન, એમ કેમ

આવે વૈમાન.

શુર માન નાબુદ રે.”

ધીરો ભક્ત.

વૈશાખ નંદન, ગધેડો; મૂર્ખ. (વૈશાખ નંદન એટલે ગધેડો તે ઉપરથી લાક્ષણિક.) (ગ-
ધેડાને માટે વૈશાખ માસ કામોદિપક છે

તે ઉપરથી.)

વોહોલિયાં વાહુવાં, વધખાં મારવાં; ફાં ફાં
મારવાં.

“ હક નથી હાસતો હરિ ભક્ત્યા વિના
કાળ ગળી જાયો, સોમે દસુ નાસે ઉપર પછે
વોહોલિયાં વાહોશી— ખુદલ.”

બોલે ભક્ત.

શી

શંભુએલો, લેલેલો; ને હોય તે લેલું;
ખિચડો.

શકરાના કરવા, (શુકરાના કરવા.) એકાદું
પરાક્રમ કરી મોટો જશ મેળવવો—
ખાટવો.

૨. તાગડધિત્રા કરવા.

“ રાજ નિયમિત કાળે ખુદી હવામાં
કસરત કરવી, ને નીમક ને રોટી ને મળે
તે પર શુકરાના કરવા એવી ઉત્તમ ટેવ
એ કાળના ઇસ્લામીઓની હતી.”

સોરડી સોમનાથ.

શકુનિ ચતુષ્થય, જુઓ ચંડાળ ચોક્કડી.

(મહાભારતમાં વર્ણાયલા શકુનિ, દુર્યોધન,
દુઃશાસન, અને કર્ણ એ ચાર જણની ચં-
ડાળ ચોક્કડી ગણાતી હતી તે ઉપરથી.)

શકુનિ મામો, (દુર્યોધનનો મામો શકુનિ;
દુર્યોધનને અવળી બુદ્ધિ સુઝાડનાર તે જ
હતો તે ઉપરથી.) હીણી સગાહ આપ-
નાર-અવળી બુદ્ધિ સુઝાડનાર એવો ને
કોઈ તે.

શંખ જેવો, મૂર્ખ; હ; અક્લ વિનાનો; જ
મલી; અક્ષરશૂન્ય.

૨. દાલી; પાસે કંઈ ન હોય તેવું. (શં-
ખ અંદરથી પોતો હોય છે તે ઉ-
પરથી)

શંખોવાચ એટલે કંઈજ નહિ.

શંખ નારાયણ, પાસે કંઈજ ન હોય તે.

એમાં છે ‘શંખનારાયણ’ મતલબ કે કશુંએ
નથી.

શંખ માધવાનંદ પણ બોલાય છે.

શંખ કુંકવો, દેવાળું કાઢવું.

૨. બોણળું જતાવી દેવું; પાસે કંઈ
નથી એમ જણાવવું; બડ વેરવી.

શંખ વગાડવો પણ બોલાય છે;

૨. પોતાના કામમાં પાર ન મડવું; દારી
ચાકી જઈ અધવચ પડતું મડવું.

શંખ ભારથી, અક્લ વિનાનો; મૂર્ખ; ઢંગ
ધડા વિનાનો.

“ તેના શરીરમાં હજી જીવ છે. ધમ્મ
હોય તો હું મારા બોલ હમણાં જ સત્ય
કરી દેખાડું અને તેમ ન બને તો મજી
સરકાર બેલાસક મને શંખભારથી સ-
મજવો.”

અરેખિયન નાઈફસ.

શંખ વાગવો, (ધરમાં) (સાધુ લોકોના ધરમાં
શંખ વાગે છે તે ઉપરથી લાક્ષણિક) ખૂટી જવું;
ચર્ધ રહેવું; પતી રહેવું; પાર પતવું.

શનિનો ફેરો, દુઃખ કે આફતને વિશે બો-
લતાં વપરાય છે.

(શનિ પીગકારી ગણાય છે તે ઉ-
પરથી.)

શરીર ભરાવું, તાવ આવવો અથવા તાવનાં
ચિન્હ ચર્વાં.

શરીર ભરાવાવાળું થવું એટલે લોહી-
આળ થવું.

શરીર વાળવું એટલે કસરતથી શરીરનો બાંધો આણવો.

શરીર ભારે થવું અને શરીર ભરાવું એ એક જ અર્થમાં વપરાય છે. શરીર ભરાઈ જવું એટલે અકસરત યઈ જવું.

શરીરમાં ધાણુ પેસવો, રોગે ધર કરવું; રોગે દાખલ થઈ તબિયત બગાડવી.

“લાડકાર બિચારી મરીમથીને દહાડા કાઢતી; તેના શરીરમાં એકવાર ધાણુ પેટે તે ગમે તેટલાં ઓસડવેસડ ક્યાં તોપણ દૂર થયો નહિ.”

એ બહેનો.

શાક કરવું, નિરર્થક રાખી મૂકવું; કોઈ વસ્તુનો મલક-અધિકારી, માગણી થવા છતાં પણ કોઈ માંગનારને આપે નહિ ત્યારે તેના તરફથી નિરસ્કારમાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.

વધારીને ખાવું, અથાણું કરવું વગેરે આ પ્રયોગને અનુસરતા પ્રયોગો છે.

“જ નાં આપું તો શાક કરજે.”

શાક પાંદડે જવું, નાતમાં શાક સુધારવા જવું.

શાકભાણુ, રોજનું સાધારણ; દેખામાં નહિ એવું

“મારે મન તો તે શાક ભાણુ છે, પછી તું તને ગમે તેટલી મહત્વની બાબત ગણું તેમાં ના નહિ.”

શાણકું બહાવવું (હાથમાં), બીજા મગાવવી; અથવા બીજા માગતું કરવું.

“પ્રધાન શત્રુ યાત તે પરવડત, પ્રજા કષ્ટપુરીનો રાજા યાત તોતો શાણકું હાથમાં ઝલાવત.”

પ્રેમરાય અને માર્મતિ.

શાણી શિયાળ, શિયાળના નેવી બાહારથી શાણી દેખાતી પણ અંદરબાનેથી મણી.

જ કપડી ઓને વિષે બોલતાં આ પ્રયોગ વપરાય છે.

શાણી સીતા, સીતા નેવી ડાહી અને દાવકી.

શાણું બગણું, બગલાની પેટે શાણું થઈ સ્વાર્થ તાકમાં કરનાર; બગલાના નેવું આના ધરનાર.

શાતામાં રહેજો, પાટણવાડા તરફ છુટા પડતાં ક્રિમ બોલાય છે.

શાયડીથી શારવું, મેણાં-કઠણ વચન કહી કાળજી કાપી કરવું; સંતાપવું; દુઃખ દ્યા કરવું.

“મૂર્ખ છિદ્રને જાણે, મેણાંની શાયડી કરી શારે.”

પ્રેમરાય અને માર્મતિ.

શાલમપાક આપવો, માર મારવો. (વાંકમાં)

શિકલ તો જો, ગુણ તો જો; મોં તો જો.

શિખરે જઈ પહોંચવું, પૂર્ણ કલ્યાણ કે સંપૂર્ણતાની પ્રાપ્તિના સંબંધમાં વપરાય છે; ઠેક પહોંચવું; સંપૂર્ણ સ્થિતિ એ પહોંચવું; પોતાના ધાધામાં ખીમઝો કરતાં ચઢી આતા થવું; પોતાના ધાધામાં નેટલી હમ્યતાએ જવાય તેટલીએ જવું.

શિંગડાં ઢિંગવાં બાકી છે, મતલબ કે કંઈ નેશાની નથી; હોત તો કટલી મૂર્ખ છે તે જણાઈ આવત.

શિંગડાં માંડવાં (સામે), જોસમેર સામે થવું; શિરનોરી કરવી; ગમે તેટલી અડચણ પડવા છતાં પણ બહાદુરીથી આગળ વધવું.

શિંગડું થઈ જવું, શિંગડાને આકાર બેંચાઈ જવું (શરીર) ‘શિંગડે લેવું’ પણ બોલાય છે.

૨. ઠંડુ યઈને સખત થવું. (દારથી)

શિંગડે લેવું, સામે થવું અથવા ખુરશ-

તપથી-મરણથી-ભેદનું; બહાદુરીથી લઢવું.
શિષ્યાડીના વેશો, શિષ્યાડીના વેશો બહુ
ફાલે છે તે ઉપરથી થણા વિસ્તાર-પરિવાર
કે બહોળા સગપણના અર્થમાં વપરાય છે.
શિષ્યાડું તાણુયું, શિષ્યાડાના આકારનું દી-
લું ખેચવું-કરવું. (મનકમાં.)

“ ઉડીને ચોટલી ઝપટ છટકારિને
તાણિ શિષ્યાડું, ઝટ ખેસવું ખાવાં. ”

બહનું બોપાણું.

શિષ્યાડું શણગારવું, ઓને અથવા પુરુષ-
ને કપાળે હાંગળાક અથવા કંકુનો શિષ્યા-
ડાના નેવે સુંદર આકાર પાડે છે તે શિ-
ષ્યાડું શણગાર્યું એમ કહેવાય છે.

શિતળાના વાહને ચઢવું, શિતળાદેવી-
નું વાહન ગધેડું છે, તે ઉપરથી ગધેડે ચ-
ઢવું અને લાક્ષણિક અર્થે કહેત થવું;
રેવડી ઉડવી; એઆખર થવી; વગેવાવું;
આખજા મળવો.

શિવારામ ગાદી, બેઠા ત્યાંથી વેળાસર ઉડ-
વાની દરકાર ન રાખનાર; લાંબા વખતનો
પગલ-ધામા નાખનારને વિષે બોલતાં વપ-
રાય છે. ‘શિવારામ ગાદીં બ્યાં પડયા ત્યાં
એક મહિનો ને ઓઠ દી’ એવી કહેવત છે.

શીકે ચૂકવું (વાત), ઉચે ચૂકવું, ચૂમ
રાખવું; બહાર ન પડે એમ કરવું; લોકોના
બાણમાં ન આવે એમ કરવું.

શીશી ને ફટાક, તરત તેનો નિકાલ. (શી-
શી ફેડીને તરત તેનો ફટ અવાજ કરવો
તે ઉપરથી.)

“ નાગરિક-શીશી ને ફટાક, નાં જડે તો
ફટ કહે ને, એમ કંઈ આપવું કે લેવું
છે ? ”

સત્યમામાખ્યાન.

શુક્રવાર થવો-વળવો, શુક્રવાર એ મુસલમાન
લોકોનો પવિત્ર દિવસ ગણાય છે, એજ દિવસે
આદમુ જન્મ્યો હતો એમ કહેવાય છે. જ્યો-

તિપ શાસ્ત્રમાં, પણ શુક્ર શુભ ગણાય છે. વળી
અમેરિકામાં શુક્રવાર એ એક ભાગ્યશાળી
દિવસ ગણાય છે. રોકેટલેન્ડમાં એ એક
લક્ષ્મીનો બહુજ શુભકારી દિવસ મનાય છે,
તે ઉપરથી લાભ થવો; દહાડો વળવો;
નક્ષીય જાગવું; શુક્રવાર-નલિવાર;-દંગ.

‘ એમાં કંઈ શુક્રવાર વળે નહિ, ’

“ ધરનું ધર નહિ, જરનું જોર નહિ ને
વરમાં શુક્રવાર તો આવો જ-સાક વર્ષના
વરને બાપે પરણાવી હશે શા સાક ? ”

કુંવારી કન્યા.

“ હા, હા, ચાલ્ય. ચાલ્યા, પ્રણયકોષ
જોઈ બેસી રહેવાથી શો શુક્રવાર થવાનો
છા ? ”

તપત્યાખ્યાન.

અન્ય ચૂકવું, રદ કરવું; બાતલ કરવું.

અન્ય શિષ્યાદે ચઢવું, સમાધિરથ થવું; ને અ-
વસ્થામાં નિષ્પ્રપંચ પરમાત્મા રૂપ માત્ર બાસે
છે તે અવસ્થાએ પહોંચવું; (બલ રંદ્ર અ-
થવા અન્યની પેઠી પારનો પ્રદેશ કે ગગન-
ચુકાને અન્ય શિષ્યર કહે છે.)

“ અન્ય શિષ્યરપર મટી ગયા, વાગે અન-
હદ વાગાં, ”

ભોજનેમકત.

‘ મહંત સંતો ધણા થયા તેણે, માયાનાં
વર્ણન કીધ; અનુવંચનીય તો સહુ જનક
છે, જણી તેણે તો હુંબી દીધ, અન્ય શિ-
ષ્યરે જઈ શોધીરે, દાસ ધીર બ્યાં ગાદી-
ધીરે ભકત. ’

શિક્ષો પાપડ પણ ભગાતો નથી, મત-
લખકે છેક અશકિત પેલા યઈ છે.

શોકી નાખવું, સંતાપવું; કાળજી બાળવું;
દુઃખ દયા કરવું. (મ્હેણાં કે કાણ્ય બોલથી)

શોખચક્ષીના વિચાર, કદી પાર ન પડે
તેવા લાંબા લાંબા વિચાર; રખડતા-મટકતા
ગાંડા લાંબા વિચાર; મિથ્યા તર્ક ઉપર
તર્ક ઉઠાવ્યાં કરવા તે.

“તેની જુવાની થતાં ને ને ઉમેદ તેના મનમાં આવી હતી તથા ને ને શેખ-ચક્ષીના વિચાર તેણે કીધા હતા. તે સધ-ળા એક પછી એક તેના સ્મરણુસ્થાન માંથી નીકળી ગયા.”

કરણુધેવો.

“શેખચક્ષીના વિચાર ન કરો, ઉત્તમ પરિણામની આશા રાખો અને ઈશ્વર ઉપર વિશ્વાસ રાખો.”

શેતરંછ રંગી નાખવી, ખરડો રંગી નાખવો-ખરડામાં મારી લોહી કાઢવું.

શેન વાટવા, સર્ધ જવું, (જુગરાતના બિ-હુક આલણોની પારસી.)

શેર થવું, શિરભેરી કરવી.

‘કંઈ પણ બહાનું મળ્યું કે તે શેર થતી.’

બે બહેનો.

શેર લોહી ચઢવું, આનંદમાં મસ્ત બનવું; આનંદ થવો.

શેર સુંઠે ખાધી હોય તો, તાકાદ-બેર-શૌર્ય હોય તો; તીખો સ્વભાવ હોય તો.

“તમારી પાછળ તમને ખોળતા જ ફરીએ છીએ, કે મિયાં ફરિદખાં, અમને ક્યારે પકડે ? હવે માએ શેર સુંઠે ખાધી હોય તો પકડો.”

પ્રતાપ નાટક.

“અંગદ સામું ને જુએ, અધિક દ્રષ્ટિએ આડી, શેર નથી ખાધી સુંઠે, નથી જન્મ્યો કેા માડી.”

અંગદવિદિ.

શેવું ને ચરાળ નજીક નથી, (શેવું-આગ્ર આસ અને ચરાળ-ઉમા આસ તે ઉપરથી.) નજીવી બાબતની પણ માહિતી નથી એ અર્થમાં ચરાતર બણી કણુખી-

પાટીદારોમાં બોલતાં વપગય છે.

આવણુ ભાદરવો વહેવો, આવણુ તથા ભાદરવા માસના નેવો આંખમાંથી આંસુનો પુષ્કળ વરસાદ વરસવો; પુષ્કળ આંસુ વહેવાં.

“તેનાં ચક્ષુ સામે તેના પતિની પ્રતિ-મા ખડી થઈ અને નેત્રોમાંથી એક સરખો આવણુ ભાદરવો વહેવા લાગ્યો ને ડચકિયાં ખાવા લાગી.”

અરેબિયનનાઈસ.

શ્રીગણેશાયનમઃ કરવા, શરૂઆત કરવી; આરંભ કરવો; ગણેશ માંડવા. (કોઈ પણ કાર્યની શરૂઆતમાં ગણેશનું સ્મરણ કરવામાં આવે છે તે ઉપરથી.)

“કરોતે આજન શ્રી ગણેશાયનમઃ,” સરસ્વતીચંદ્ર;

શ્રીકૃષ્ણ આપવું, રત્ન આપવી; ખરતરફ કરવું; મોકરીમાંથી દૂર કરવું. ગોવાનું ગડગડીયું આપવું ‘પાણી ચુતું-નાળિયેર આપવું’ એમ પણ બોલાય છે.

શ્રી રામ, શ્રી રામ, આ શબ્દો કોઈના અત સમયે તેની સદ્ગતિ યાચ એટલા માટે તેનાં સર્ગાવહાલાં તરફથી બોલવામાં આવે છે.

આસ કાઢી નાખવો, સંતાપવું; કાચર કરવું; યકવણું; અધમુઠું કરવું; મરણુતોલ કરવું.

(અતિશય કામ કરાવી કે-માર મારી.)

આસ ઘેરાવો, જીવ મળવો; એક્યતા થવી.

“આ વખતે વિદ્યાગવરીના મનમાં ઘણું કહેવાનું આવ્યું, પણ મોટી બેનને આસ ઘેરાયા વગર સલાહ આપવી કે કપકો રવો તેને હચિત લાગ્યો નહિ.”

બે બહેનો.

આસ લઈ નાખવો, સંતાપવું; ક્રુષ્ણ રેવું. જીવ આવો.

સ

સંસાર તરવો, સંસાર બંધનમાં કુશળ થઈ સારી રીતે ઘર ચલાવવું; અને ઈશ્વરને ઝાળખવો.

સંસાર માંડવો, પરણવું.

૨. દુનિયાદારીમાં પડવું—આ અર્થમાં 'સંસારમાં પડવું' પણ વપરાય છે. સંસાર સાગરમાં ડુબવું, પાપી થવું; કર્મ બાંધવું; સંસારની દુઝાથી 'રિઆયાં' કરવું; તેથી ઉલટું સંસાર તરવો. સંસારનો વા વાવો, સુખદુઃખનો અનુભવ થવો.

સકાર પડવા, (શ્રીકાર ઉપરથી) માન રહેવું; ટેક જળવાવો.

" ધણી હીણાં કયાં અરે
મરોયિ પાપ તેં ખરે;
સુણુકિ શુદ્ધિ તો ખરે,
પડવા નહીં સકાર રે; "

નમંકવિતા.

સકાર બળવા, ચતુરાઈ-વિવેક હોવો. પહેરવે ઝાઢવે, બોલવે ચાલવે સુધક હોવું. 'ઝેનામાં શા સકાર બળ્યા છે ?'

સખીનો લાલ, ધણાજ ઉદાર સ્વભાવનો માણસ. ગોસાઈ કે વેરાગી બિદ્યા ભાગતાં ઝેમ બોલે છે કે કોઈ સખીનો લાલ છે ? સકારીને વેગળા. રહેવું, લગાઈ કરાવી ખસી જવું; પહીતો મૂકવો; ઉત્કેરી-સળી આપી દૂર ધઈ જવું.

સંગટો થવો, (સંગટો-મિત્રજન-બેળસેજ) આવડોમાં ઓ પુરુષ વ્રત લઈ બેઠો હોય ત્યારે એક બીજાને (પુરુષને ઓ અને ઓને પુરુષ) આડકે તે સંગટો થયો કહેવાય છે.

સખ કાઢવો, (નેઝાની ઉપર લક્ષ્મી દેવીની કૃપા છે તેઝા પોતાની કાંતિને કાને મોટા મોટા સંધ કાઢે છે અને સંધ જમાડે છે તે ઉપરથી, પણ વાંઝામાં)

બોપાણું કાઢવું; પાસે કંઈ નથી ઝેમ જણાવવું.

સંધ કાશીએ જવો, (કાશી ને પ્રખ્યાત ધામ ત્યાં પહોંચવું તે ઉપરથી.) ધારેલા અર્થની સિદ્ધિ થવી; મનની મુશાદ પાર પડવી.

" આ કરવાથી સંધ કાશીએ જાય ઝેમ મને તે લાગતું નથી. "

સણુકો થવો, માહું-દુઃખ લાગી વચમાં અચકા પડવું. (કામ કરતાં.)

' શો શણુકો થયો વળી ? '

સત ચઢવું, જ્યારે કોઈ મરી જાય છે ત્યારે તેની સાધવી ઓ આંખો ફેરવી દબને ઘેંસા છાના ચાળા કરવા માંડે છે અને જય અંખા, જય રણુછોડ ઝેમ કરતી બોલી ઉઠે છે, એટલે તેને સત ચઢવું ઝેમ કહેવામાં આવે છે.

સતી થવું, ધણીની પાછળ બળાં મરવું. જે સતી થાય છે તે તેનીસ કરોડ વર્ષ સુધી પોતાના ધણી સાથે સ્વર્ગનું સુખ નિરંતર ભોગવે છે અને તે મુક્ત પુરી થાય છે ત્યારે તે ઉત્તમ કુળમાં જન્મીને તેજ પ્રિયતમ વેરે પરણે છે.

સતી મનારી ઓ કપાળમાં હિંગોળકની અને કંકુની આડ કરી ગળામાં સુગંધમય પુષ્પના દાર પહેરી અને માથાના સુંદર કાળા વાળની છૂટી લટો મૂકી, કંકુએ દાઢ રંગી તથા ચોક-ચમૂતરે અને ફેલી, એ યાપા મારતી લાકડાંની ગાઢવેલી ચિતા તરફ ને અંબે ને અંબે કરતી જાય છે. તેની પાછળ દબરો ઓ પ્રશ્નોનું ટોણું ને અંબે ને અંબે કરે છે, ટોલ શરણાઈ આદિ વાદ્યો વાગી રહે છે; ઝેરી સ્થિતિમાં સતી ચિતામાં જઈ સવિતા નારાયણની સ્મૃતિ કરી પોતાના પતિનું મીઠું

પોતાના પતિના પવિત્ર ખોળામાં લઈ બેસે છે, અને અનુચરો આવી સળગતો કાકડો કા-
ટ્યિતાને અડાડે છે. આ ચાલ હોઈ વિ-
લિયમ બેટીકે સને ૧૮૨૬માં બધ પાડ્યો.
સત્તર આની, (રૂપિઆના આના સોળ
છે તથાપિ તે કરતાં પણ વધારે તે
ઉપરથી.) પૂરેપૂરું; સાંઈ; ધારવા કરતાં
સરસ; બેઠએ તે કરતાં સાંઈ; ચોખ્ખું;
પાકું; મન ખુશ થાય એવું; ઈચ્છાનુસાર.
સત્તર આના બે પાઈ પણ બોલાય છે.

સત્તર જગાએ, ઘણે ઠેકાણે. 'સત્તર
જગ્યાએ શ્રવ રાખવો પડે છે.' 'સત્તર
જગ્યાએ જવું પડે છે.' માણસના સંબંધમાં
સત્તર જણુ બોલાય છે. જેમ કે, 'સત્તર
જણુની શુદ્ધામી કરવી પડે છે ત્યારે કામ
થાય છે.'

સત્તર ગણુવા, નાશી જવુ.

સત્તાણું પાયા, (અવહારમાં સત્તાણું એ
ત્રણની સંજ્ઞા છે તે ઉપરથી)

ત્રણ-સાડા ત્રણ પાયા; ઢંગ ઘડા વિનાનું;

ઉઘાન પાયા

સત્ય સાહેબ, કખીર પંથી લોકો એક ખી-
ન્નને મળતાં એમ કહે છે.

સત્યાનાશની પાટી, પાયમાલી, ખરાબ
ખરતીનો પાયો; તળિયાઝાટક.

સતોસતીડ, કામ ઠેકાણા વિનાનું; ભલિ-
વાર વિનાનું; ગરબડિયું; કોઈને માથે નહિ
એવું; બારોબારીઈ (કામના સંબંધમાંજ
આ પ્રયોગ વપરાય છે.)

સતોસતીડ ઝોગણુ પચાસ એમ પણ
બોલાય છે

સથરામણુ વેરાઈ જવી, ગમરામણુ થવી;
સાત પાય થવી.

સધર આસામી, જુઓ ખમતી આસામી.

" તારા સરખો મૂર્ખ ખીજો કોઈ ન હો-
ય, લાલભાઈ સરખો સધર આસામી

મજલો છે, તો ફોલાય ત્યાં સુધી તો ફો-
લી ખાવું? "

મણિ અને મોહન.

સધામ પહોંચવું, (સ્વધામ), મરી જવું;
મનની શાંતિ અથવા આત્માનું જે મૂળ
રહેણાણુ ત્યાં જવું.

" તેઓએ ડોશીને જગાડવા માંડી, પણ
ડોશી માતો સ્વધામ પહોંચેલાં તેથી કાંઈ
જવાબ હોધો નહિ ! "

કરણુધેલો.

સંધારો કરવો, જૈન માર્ગમાં કોઈ માણુ-
સ મરવા અગાઉ થોડી મુદતે સંસારની
આશા, તૃષ્ણા, માર્લમિલકન, અન પાણી
વમેરે સર્વે તજી દે છે તેને સંધારો ક્યો
કહે છે.

સનાન માંડવાં, સનાન માંડવા જેવી માઠી
હાલત થવી. 'તારો સનાન મંડાય' એમ
ઓઝો પોતાનાં બાળકને ચીઠમાં કહે છે.
(મરનારને ત્યાં શોક કરવાને એકલા
થાય છે તે ઉપરથી.)

સનાન સુતક આવવું, મારે શું તેમાં સ-
નાન સુતક આવવાનું હતું એટલે મારે તે-
મા શો સંબંધ હતો? મારે શી લેવા દેવા
હતી, એમાં મારે શું ? એમ બેદરકારીમાં
બોલતાં વપરાય છે.

સનાનપાણી આવવું એટલે કોઈ મરી
ગયું હોય એવા બારે તુકસાનમાં આવવું.
સનાનના સમાચાર, સનાનના જેવા માઠા
સમાચાર. (શોક કરવા જેવા.)

સપાટો કાઢી નાખવો, ઝાપટી નાખવું;
ધમકાવવું, ધમધમાવવું.

૨. માર મારવો.

૩. ચીસ ખવરાવવી; ખો ભૂલાવી દેવી.

સદા થઈ જવું, તદા ખૂટી જવું; થઈ
રહેવું.

૨. નાશ પામવું.

સદાઈ મારવી, સાશી મારવી જુઓ.

સંભાર, ભરવો, (મશાસો), રસ પૂરવો; અતિશયોક્તિથી રસ જમાવવો; રસિક-અસરકારક કરવું; ઉત્કેરવું.

“ ડોરોના દ્રવ્યની વ્યવસ્થાએ શેઠનું મન ઉત્કેર્યું હતું અને તેમાં ગુમાને પુષ્કળ સંભાર બધો હતો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સમ ખાવા નથી, મિલકતુલ નથી. •

“ ધાતુ પાત્ર નહીં કરે સહાવા, સાનું વસ્ત્ર નથી સમખાવા. ”

સુકાશચરિત્ર.

સમય ભરણી જવો, વખત પૂરો ધરવો. સરખરે ચડવું, ધણા જથ્થો દસી કાઢે-સીને લલકું ગણે એવું કંઈ કામ કરવું; ફાલેલી થવી; વગોવાનું; ચરચાતું; નાંચી ખાતતમાં ખ્યાતી થવી; વરણોડે ચડવું (આ પ્રયોગ વાંકામાં જ વપરાય છે.)

સરાણે ચડાવવું, દાર પાકી આપવું; સાર-આરંભ કરી આપવો.

૧. ઉત્કેરી-ચકાવી આપવું

૩. સરાણે યતુ; પૂર્ણ યતું; પાર પડતુ.

“ કંઈ કાચાવાણું કામ,
ગુણગાવા રામજીરે,
તેથી નરાટે ચડશે કામ,
ગુણ ગાવા રામજીરે, ”

કીરતીનાથ.

૪. રહે પાડું, ગીતમાં આજુનું

સહામ અપલેકમ, મુમયમાન મુસવમાને મગનો એમ કહે છે, ત્યારે સામે જવાબ કહે છે કે અમેકા સહામ.

૧. હા પડતાં પણ એમ બોલવાની ગીતે.

મવળા પામા પડવા, આ દિનિવાની ખાટ રમવામાં પામા સુગંધ પડવાથી જનવો. માટેની હિન્દી પણ પડવી; કુપિત મહાન થવી, પડું કામ ચડુ-૪૨ પડતુ; જોડે મે પડુ-મનમાંનું સુરુ કામ થવું

એથી ઉલટું અવળા પાસા પડવા.

“ રક્ષણ કરવા ધાર્ધ વળો સદ્, હજી રહી છે આશા; રતેલ, રાંધને જીલકળા-થી, પડશે સવળા પાસા. ”

નર્મકવિતા.

સવળે હાથે પૂળ્યા હશે, રીતસર વિધિ પૂર્વક આરાધના કરી હશે. તેથી ઉલટું અવળે હાથે પૂળેલા.

“ સહમામા—પણ સવળે હાથે ગોર પૂછ લોય ત્યારે કેની ! ધાવતાં બાળ છોમાં દશે, વહેલી નદીએ યજ દીધો દશે, દ-ભરનાં ઘર બંગાલાં દશે એવાં કામ કરના-રને તે આવા સ્વામી ક્યાંથી મળે. ! ”

સહમામાખ્યાન.

સવા આઠ, જોઈએ તેવું; મન માને તેવું, સારું. સવા ગજની છરી (પેટમાં), કપડ; પ્રપંચ; પાન-નુકસાન કરે એવું ને કંઈ તે.

“ તે તેના પેટમાંની મવા ગજની છરી યાતું મીઠું બાળણ ન મમજતાં, ખર્ચ લ-ગવાથી મારા બાળને હર્ષ ઉપચરો, અને પત્રે તે બોલો, અદો સુંદરી ! હું મહા ભાગ્યજી હું ”

અરેજિવનનાઈદમ

સ્વાર થવું, મટા બેમતું; સિરજોરી કરવી; માધામાં પુખાડો રાખી મામે થવું; જરોરી જાઈ હાથ દેવું; પાકી જવું.

“ ભોકામાં રહેવાય છે કે કરજની પાં ૫૨ જો સવાર થાને ચામેડે. ”

નવમદેવન.

સવા વીસ, પૂર્ણ પ.પર્ણ; જોઈએ તેવું; ૫૩૫૧ અને ૫૩૫૨ મરમ (કામના સંબંધમાં.) મ તાર આના એ ધાર્ધ એમ પણ રહેવા-વડે.

“ પ્રવેશ, તમે બોલા ને, મરવીત એમાં બોલી વીસ સમજે તે ખોટો વેળ ન જનવો. ”

સવારના પહોરનું નામ, સવારના પહોરમાં નામ લીધું હોય તો આખો દહાડો સુખમાં જાય તેવો; કર્ણના જોવો દાંતાર.

“ નિપુણ-કેમ ભાઈ કાનું ધર છે ? શાંદર-સવારના પહોરનું નામ જે અમારા ઉપાધ્યાય આર્ય ચાણક્ય; તેમનું છે.”

સુદારાક્ષસ નાટક.

સસ્તું ગણી કાઢવું, ન લેખવું; તિરસ્કાર કરવો; બેદરકારીથી ઉઠાવી દેવું.

સળી આપવી, ઉત્તેજન આપવું; ઉશ્કેરવું; ‘તે પોતે કોઈપણ કામમાં આગળ ન પડતાં બીજાને સળી આપી ઉભો રહે છે’ સળી કરવી, અટક્યાણું કરવું; આંગળી દર્શવી; શરમાવવાની કે ચીડવવાની ખાતર કોઈની છેડખાની કરવી.

૨. ઉશ્કેરવું.

“ કૃષ્ણકાલિકાએ અલકકિશોરીની કદપ નાને સળી કરી એટલામાં તો મગજમાથી દુઃખમાં અને દુઃખમાંથી મગજમાં ચડ ઉતર કરતી કદપનાએ અમાલની પુત્રીને ગભરાવી દીધી.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સળીસંધ્યા કરવો, સાંસળી કરવી; પ્રેરણા કરવી; ઉશ્કેરીને જીભ કરવું.

ચળોકું કરવું, ચોડ ચંદે કે લડવા ઉઠે એવી રીતનું અટક્યાણું કરવું; છેડવું; ઉશ્કેરવું; મળક કરવી.

“ રામસિંધળ-આપનું કહેવું સત્ય છે. આપણે કેડ બાંધીને સત્રને સળેખડું કહ્યું છે એટલે દવે આપણે ઝાઝું સમજવાનું નથી.”

પ્રતાપનાટક.

સળો પેસવો, મણા દવાડા પહોંચી છેવટે ખરામી થાય એવી અવ્યવસ્થા-ફાટફટ કે કુસંધ થવો.

“ એના ધરમાં મજા દિવસથી એવો તો

સળો પેઠો છે કે જ્યારે ત્યારે એ કુટુંબ આખાવીખી થઈ ગયા વગર રહેનાર નથી.”

સાંધ કહેજો, કાઠિયાવાડમાં બાયડીઓ બાયડીઓને સાંધ કહેવાડાવે છે (છુટા પડતી વખતે.) કહે છે કે ક્ષણથી બાઈને મોરી સાંધ કહેજો-(સાંધ-શાંતિ ઉપરથી)

સાંઠીલાકડાં લગાડવાં, લડાઈ જિતી થાય એમ કરવું.

સાંકડું ત્લાકડું, ધાડો સંબંધ.

“ લગત લાકડું સાંકડું મળ્યું; યગત વાતથી વિશ્વમાં મળ્યું.”

દ્રોપદી દરજી.

સાંકળ ધાલવી, વચમાં અડચણ નાખવી; દરકત કરવી. (વચ્ચે બીજું દાખલ કરીને) સાંધા બેસવા, વચ અથવા અશક્તિને લીધે નજણું પડવું.

૨. હિંમત હારી જવી

સાકર પીરસવી, મીઠું મીઠું બોલી સામાનું મન રંજન કરવું; સાકર જેવા મીઠા મીઠા બોલ બોલવા; મધુર વચન બોલી ખુશમત કરવી. (કામકાદી લેવા સાક.) સાકર પાટવી પણ બોલાવણે. સાકર વાળી છાલ કરવી એટલે મોટું લાગે એવું બોલવાને બદલે મીઠું-મધુર બોલવું. સાકરના રવા પીરસવા પણ બોલાવ છે. સાકરનું સાંધ કાઢવું; ધણું જુદામી થવું; સખત થવું.

૨. બારીક શોધ કે પરીક્ષા કરવી.

સાચાં જુદાં કરવાં, એનું આને ને આનું એને કહી ભમાવવું અથવા ભમાવી એક એકની પ્રીતિ ધટાડવી; જ્ઞાન ભજોરવા.

૨, સાચાનું જુદું ને જુદાનું સાચું દોઢો બેસાડવું.

“ સાચાં જુદાં એક બીજાનાં કયાં વિના નવ ચાલે;

લગાડિને લડવાડા સામે, નવરે નખો-
દ ધારે.

કાવ્યકૌસ્તુભ
સાડીઝાંખરાં કરવાં, એક ખીખને આડું
અવળું-ખરૂં ખોટું મમળવી બોળવડું; કાનું
બંબેરવા.

સાડી વાયદા થવા, લગભગ સાડવાંની ઉમર
થવી.

૨. 'સાડી બુદ્ધિ નાહી' એ કહેવત પ્રમા-

ણે તે અરસામાં બુદ્ધિ બ્રહ્મ થવી.

સાડા ત્રણ, અઠક પાંસળી; ઘેલછાવાળું.

"એ વંધની દોશિયારી ને વિદ્યામાં તો
કંઈ કસર નથી, પણ લગાર અને સાડા
મણ ફૂંડું."

બટનું બોપાળું.

૨. થોડાં; ગણ્યાગાંડ્યાં; જુજ.

સાડા ત્રણમાંનો ડાહ્યો, દોડડાલો; અકલને
આગળો (વાંકામાં.)

સાડા ત્રણ ધડીતું રાજ, થોડા વખત સુધી
ટકે તેવું સુખ; ક્ષણિક સુખ-અમલ.

સાડાત્રણ પાયા, ઉધાન પાયા, ઘેલછાવાળું;
જાંખી બુદ્ધિતું; ઉડેલ તખિયનતું; ટંગદાળ
વિનાતું; વાદડી; મનની અરિયરતાવાળું;
તિતાલિયું; ઉછાછળું.

સાડાખાર બેવડી જણું, નાસી જણું; મટડી
જણું; ગરબતિ, છરી, જણું.

"પણ તે વેશ્યાજન તેનું રહ્યું એટલું લ-
ખને માડાખાર બેવડી જાય તારે?"

ચતુરચંચળ.

સાડાસાતનો ફેરો, (અશુભ અથ જ સનિ
તે જન્મ નક્ષત્રમાં કે તેની નજીકમાં માડા
સાત વર્ષ રહે છે એટલે અઢી વર્ષ જન્મ
નક્ષત્રમાં અને અઢી વર્ષ આગળની રા-
શીમાં તથા અઢી વર્ષ પાછળની રાશીમાં
એ પ્રમાણે રહે છે તે ઉપરથી.)

માટી આદત. ધણી દુ.ખ-સંકટને વિષે
બોલાય છે,

સાડાસાત મણની સંભળાવવો (ગાળ),
ધણી ન જુડી ગાળ દેવી.

"ઘેરી એવી મળી છે કે રાજ સાડા-
સાત મણની સમજાવે છે."

ચતુર ચંચળ.

સાડાસાત વાર, ધણી વાર.

"તમારે સાડાસાત વાર પરવડું દોય
તો આ ધોડા અને આ મેદાન છે."

તપસ્યાખ્યાન.

સાડાસાતની આવવી, (સાડાસાતની પનોતી)
આવી બનતું; ધણું જ દુઃખ કે આદત આવવી;
પડતી દશા આવવી; તન મનની પીડા થવી.

"આથી તેના ચોથા સુખમાં પણ,
હમેશને માટે સાડાસાતી આવવી."

પડિતા જમનાખાઈ.

સાડી ગપતાળીસ, મંખ્યાના સળધમાં
અમળપણું હોય છે ત્યારે એમ કાંઈ અનિ-
શ્ચિત સંખ્યા જતાવતાં વપરાય છે.

સાડી ચુવોતેરનો અંક, હરકોઈ પત્રના
શિરનામે ઉપર જણાવેલા ઉપા નો અં-
ક જ્ઞેવામાં આવે તો માત્રિફ સિવાય એ
પત્ર ખીખ કાઢએ વાંચવો નહિ એમ એ
થી સૂચન થાય છે. (હિંદી અંકકાર એ
આંકના સંબંધમાં જણાવે છે કે સોગત
સંબંધી એ આંકડા છે. તેની ઉત્પત્તિના
અંગ્રેજીમાં નેત્રો, કર્તા, એતિહાસિક દર્શીત.
એવી રીતે રજુ કરે છે કે પ્રથમ નિશાની
કર્યા વિનાના, પત્રો લખાતા હતા. ખાસ
મતલબનો પત્ર ખીખને હાથ જતાં ભારે
હાનિ પહોંચવાથી એવો આદ નીકળ્યો છે.
ચિતોડથી રાજકિય મસલતને લગતો અ-
ગલનો પત્ર દિલ્લી દરબારના એક અંગિ-
ખત માણસ પર મોકલવામાં આવ્યો પણ
તે પત્ર ખીખને હાથ જવાથી વાત કુટી
એટલે મુસલમાનોએ એકદમ સને ૧૫૬૧-
૬૨ માં ચિતોડને ઘેરા ધાલ્યો અને કિ-
લ્લેદાર જયમલ રાહોડને ઠેર કર્યો. કિશામાં

રહેલી સ્ત્રીઓના જાણવામા આ વાત આવવાથી કેસરિયા કરી રણુમા ઉતર્યા તેમા મુસલમાનો હારી પાછા ગયા ખીજને હાથ અગલનો પત્ર જતા આવી-હાનિ થઈ માટે એ વખતે રણુમા પડેથી સ્ત્રીઓ મોનો તો ન કર્યા તો તે આડી યુવોતેર મણુ-યથો, માટે એ વખતથી છાના પત્રો પર એ અક લખવાનો શિવાજ દાખ ન થયો છે)

સાડીત્રણ પાંસળીનું, ઘેનછાનાળું, વાએન, ચરકેલ, ઉટેય તખિયતનું, અડધું ગાડું

“ પૈસાતરના છોડરા માડીત્રણ પાસળી હોય તોપણ તે કાલા ખમરનર ગણાય છે ”

સાડી ખાર, પરમા, દરકાર

મારે ઝેના માપની માડીમાર છે?

માણુસામા આવવું, મુસ્કેની-અડચણુમા આવવું, ફાદામા આવવું, સાકડમા આવવું, એવી રીતે ફમાતુ કે જરા પણ ચસકનાતું મની શરૂ નહિ પેચ-આટી ધારતીમા આવવું

ત્રિશ્વનાથ-(મનમા) પકડાયો માણુમામા, જો હા કહેશે તો મરી ગયો ”
બ્રહ્મરાક્ષસ,

૨ ઠપકામા આવવું

૩ હેરાન થવું, પીડિત થવું

સાત, એમ સખ્યા ઈશ્વરને બહુ પ્રિય છે જેમ ત્રિપુટી-ધણા, વિષણુ અને શિવ, સમ સ્વર, નાન મલ, અડવાડિયાના માત દિવસ, પાછ મદ્રિ, પાચ આગળી, સાત એ પવિત્ર સખ્યા ગણાય છે તેમ એ સખ્યા ઘણી વાર લાંબી મુદત દર્શાવવામા કે ઘણી સખ્યા ખતાવવામા વપરાય છે ”

સપૂર્ણ અથવા સપૂર્ણતાખતાવનારી કોઈ સખ્યા ખતાવવાના અર્થમા વપરાય છે જેમ-સાત તાડ જિયો, સાત હુચ્ચાનો હુચ્ચો, સાત વાર પાંચવે તો, તે તો માતએ

માળ બેઠો છે, સાત ટેકુલનો ટેકુલ વજેરે સાતે ઘોડે સાથે ચડાય એટલે એટલા બધા કામ સાથે યાય ? સાત ના-ગાનો નાગો એટલે દાડ, આગર જણે વેગળે મૂકી છે તે

સાત ગળણે ગાળણું, ખુબ તિયાર કરવો, તુનતા કરી સારૂ મહણુ કરી ખોટાનો સાગ કરવો.

“ સાત ગળણે ગળ્યા પછી,
ખોલ બોલીએ જો,
ખોલ્યા પછી દુખ યાય,
નવ ડોલીએ જો મા

દ્યારામ

સાત ગાઉથી નમસ્કાર કરવા, દૂર રહેતું, અવગ રહેતું, હારી છૂની વેગળા રહેતું.

“ મારે પરણવું એ તો નહિ જાતે, પણ આવી ભૂત ન યાય-આવી પરધીનતા કરી ન યાય એનો કાઈ ઉપાય ? ઉપાય એ જ કે વિચર વિપરીનો પ્રસંગ જ ન થવા દેવો સ્ત્રીને માત ગાઉથી નમસ્કાર કરવા ”

મરસ્વતીચંદ્ર

સાત ધર ગણવાં, લોકોને ધેર નિરર્થક બટકડું

(સવારના પહોરમા ઉડીને વતવલિયણુ બાયડી સાત ધર ગણી ધરના કામમા વળજે છે (ઘણું મરી પડેશમા)

સાત તાડ જિયો, (સાત તાડ જટો જિયો, અત્યુક્તિ) ઘણો જ જિયો

સાત પાંચ થવી, સાકડમા આવવું, શું કરવું તેની સજ પડે નહિ એવી સ્થિતિમાં આવી પડવું, મુસ્કેલીમાં આવવું

“ પણ જો આ રજપૂત હાથમાંથી ગયો તો ઉપાય નથી એક વાર રમાનાઇના હાથમાંથી ગયેતો ખજા યતા સાત પાંચ વીતી છે અને આમા લપટાયો તો એને સટકવાતું નથી ”

મરસ્વતીચંદ્ર

સાતે પાસની ચિંતા છે, ધણી, તરફની—
ધણી જાતની ચિંતા છે.

સાત પેઢીમાં ચોપડા ઉઘલાવવા, સાત
પેઢીની નિંદા કરવી.

સાત ફેરા ગરજ હશે તો, પૂરતી રીતે પા-
લવડું-પરેવડું હશે તો.

સાત સાંધતાં તેર વૂટવા, ઉપજા અર્ચનો
મેળ ન મળવો; ઉપજા કરતાં ખર્ચ વધી
જવું.

સાત મણુ ને સવાસેરડું (કાળજી), ધણી
જ વજા છાતીના સંજંધમાં અથવા ધણી
સાવધાનીરીના સંજંધમાં બોલાય છે.

સાતડેસાત, સાતડાનો આકાર મીઠા જેવો
છે તે ઉપરથી ધુળધાણી; મીઠું; પૂણું નિ-
ષ્ફળતા; રદ; ખાતલ.

“હવે આપણે દિન પરદિન વિશ્વાયતી
દારની નાશકારક ઇલિતમાં પડી દેશમાં જે
કંઈ બાકી રહ્યું છે તેનું સાતડેમાત કરવા
બેઠા છીએ.”

દેથી કારીગરીને ઉત્તેજન

“કારીગરોએ જાણ્યું કે આ નવી શા
ળથી આપણા રોજગારના તો સાતડેમાત
થઈ જશે અને એથી આપણો રોટલો
તૂટી જ ચૂક્યો.”

જાત મહેનત

સાતમે આસ્માને ચઢવું—જવું-પહોં-
ચવું, અતિશય વખાણ થયેલાં જાણી ખુશ
કૂલાડું; ખુશ મર્વ, ધરવો; અતિશય મગરર
થવું; જીંથે ચઢવું; સોથી મુખો અને ચ-
દીઆતું થવું. કિંકુ લોકો માને છે કે
આસ્માન સાત છે અને તે દરેક એકએકથી
ચઢીઆતું છે અને એમ ચઢતાં ચઢતાં
જે ઠેક સુધી પહોંચે તે સુખને સિખરે
પહોંચે એમ મણુાય છે. માટ્ટી લોકો સાત
સ્વર્ગ એવી જ રીતે માને છે.

“નિરંદીનના મિત્રો તો રોડના જ પ.

રોડના થઈ પડ્યા, અને આવા સરળ સ્વ-
ભાવનો લાભ લેવા ચૂકે જ શું કરવા ?
તેઓ ધણી જ અયોગ્ય આચરણને માટે
વખાણી વખાણીને શેકને સાતમે આસ્માને
પહોંચાડતાં.”

અરેબિયન નાઇટ્સ.

“તેવામાં એક ફિરનાએ માતમા આ
સ્માન પરથી ઉતરી આવી અતિ ગુસ્સામાં
લાલચોળ ડાળા કાઢીને મને ધમકાવવા
લાગ્યો.”

વીશધીરાની વાર્તા.

સાતમે ચોકે, કોઈ ન જાણે-દેખે એમ; ધ-
રના જિંડા ભાગમાં-ધણે દૂર ખુણામાં.

“એ તો સાનમે ચોકે જામને બેઠા છે
એટલે શું જાણે ?”

સાતમે પડદે, ધણે જ ખુણેખાચરે; ગુમ; એ
કાંતમાં; કોઈ ન દેખે એવી જગાએ.

સાતમે પાતાળે, ધણું જ ગુમ; ખુણેખાચરે;
ન્યાં કોઈને હાથ લાગે નહિ કે કાષ્ટના
જાણવામાં આવે નહિ એવી સ્થિતિમાં
અને એવે સ્થળે; બેઠકારીથી રાખી મૂ-
કેલું એવી સ્થિતિમાં.

“કોરડોને કેસ પડ્યો કે માતમે પા-
તાળે, તેનો નિકાલ કરવની તક માલસર-
દને મળતી નથી.”

“દેર જાણે એ ચોપડી ક્યાંય પડી કેરો
સાતમે પાતાળે !”

સાતરા પાડવા, ચગેચો કાનકેવો ઉતર્યા પછી
તેની દોરીને અથવા બીજી દોરીને પિંડા
પર વિંદાળવા સાર શુંય ન પડે તેવી રીતે
બોય પર છૂટી છૂટી પાપરવી.

સાતે અવતાર એવા ને એવા જાગે, એન
સાપ દેવામાં બોલાય છે. (એમ કહેવાય
છે કે જ માણસ આપવાન કરે છે તેને
સાતે અવતાર સુધી એવું ને એવું જ સાપ
છે-તેના સાતે અવતાર આપવામાં જ જા
ય છે.)

“એમ જાણું કે આ અવતારમાં દુઃખ થી છુટું તો આપદસારી યાદ ને ખીન સાત અવતાર એવા ને એવા જાય-એવું ને એવું ખમવું પડે.”

સરસ્વતીચંદ્ર.

સાતે પાંડે વસન્તો, ઘણો પરિવાર વિસ્તાર વધતો; છોકરાં, દેવો ધણાં થતો; વાડી જમજો. આશીર્વાદ દેતાં એ પ્રભાણે બોલાય છે.

સાથરો કરવો, સંહાર કરવો; મૃત્યુપ્રાય કરવું. (?)

‘એમ દાનવના દગનો સાથરો કર્યો.’

જનકધરઆખ્યાન.

સાદીમાંથી લેવું, એક ચમતા કનકવાની સાદી દોરી હોય તેમાં પેચ નાખવા

સાપ છે કે ઘો છે? (અનન્યા દરમાં ચુ છે તે જાણવા વિના હાય નહિ ધાલવો એવી મતલબ છે.)

સાપના ઘોના ભણાવવા, બહુ બહુ રીતે સમજાવવું; ઘણી ઘણી રીતે રીખામણ આપવી; અનેક પ્રકારે ચેતવણી આપવી સાપનો ભારો, સાપના ભારને જનવના જેવું સુસ્કેલ; કાયદા સ્થાન કે પાત્ર; ભરોસો ન પડે તેવું ને કંઈ તે (રોડેલી કે કન્યાકાળ વીતેલો એવી તરણ કુમારી.)

૨. ઘણું જરોઈ; અદેખું.

“રામ કહે સાંભળે અંગદ,

ધર્મ બુદ્ધિ તો હમણાં ધારો,

કહું કરશે નહિ એ અહંકારી,

ભારે સર્પ તણોછે ભારો.”

અંગદવિદિ.

સાફ કરી દેવું. ઉઘાવી દઈ પાસે કંઈ ન રાખવું.

‘તેણે પોતાના આપની મિલકત સાફ કરી દીધી.’

૨. સપાટ કરી દેવું; નાશ કરવું.

૩. ખાલી-માલગતા વિનાનું કરી ના.

ખવું; પાપમાલ કરી નાખવું.

સાફી મારવી, બગાડી હાંકવી-કરવી; પતરા-જળોર થવું.

સાણુનો સગાળીઓ, શરીર ગોફ થવા સાણુથી. નદાનાર, તે ઉપરથી માત્ર સૌંદર્ય દેખાડનાર-બહારથી ઉજળું ઉજળું દેખાડનારને વિશે બોલતાં વપરાય છે.

સામાં શિંગડાં માંડવાં, મર્યાદા મૂકીને ધુરકવું; આરા ઉત્તરથી; શિરગેરી કરવી; માથામાં ધુમાડો રાખી જોડમાં સામાયવું.

“કીકી બ્યાંસધી નાની હતી ત્યાં સધી આવકી માતો જૂલમ મૂકે મોટે સાંખતી, જેમ જેમ તે મોટી થતી ગઈ તેમ તેમ તે સામાં શિંગડાં માંડવા લાગી.”

જે બહેનો.

સામી પાઘડી મૂકવી, શત્રુની ગરજ સારવી; વિરહ પક્ષના થવું; શત્રુવદ્ધ ધરાવવી. સામે આંગળી થવી, (ફલાણું કુદ કર્મે કરનાર ફલાણો છે એમ આંગળી કરી બતાવવાના અર્થ ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે) ફજતી થવી. ‘ફલાણુની સામે આંગળી થાય છે.’

સામે બારણે, નજીક.

સારાં પગલાંનું, જેનાં પગલાં પડવાથી-શુભ-કલ્યાણ થાય એવું.

“ધનલક્ષ્મી સારાં પગલાંની એમ લે કહેવા લાગ્યું.”

જે બહેનો.

સાફ કરવું; રોગ મટાડવો; મટાડવું.

૨. ભક્ષ કરવું.

સાલ કાઠવું-ટાળવું, અડચણ-નફર દૂર કરવું; દુઃખ દેતી વસ્તુ ટાળવી; કાસળ કાઠવું.

૨. કચરી નાખવું.

“ન પાંડવી પૃથ્વી કરી દેહ,
શત્રુ સાલ ઢાળી રાજ લેહ.”

કવિ ભાઉ.

સાલમપાક આપવો, માર મારવો. (વાં-કામાં.)

સાદસો પહેરવો, નામદં યતુ; ઓની પં-કિતમાં આવવું.

સાવરણી ફેરવવી (ઉપર), ધૂળધાણી કરી નાખવું; ધૂળ મેળવવું; વ્યર્થ નળ એમ કરવું; નુકસાન કરી બગાડી નાખવું; બરબાદ કરવું; દીપી ન નીકળે એમ કરવું. સાહેબ મહેરબાન, પારસી લોકો એક ખીખરને મળતાં એ શબ્દ વાપરે છે.

સિતારો પાંશરો, જ્યોતિષ્યના નિયમ પ્રમાણે માણસના જન્મની વખતે ક્ષિતિજની ઉપર જે મુખ્ય ગ્રહ-તારા હોય છે તે તેના જન્મ અને નસીનપર અસર કરે છે. જ્યારે તે તારો ચઢતો હોય છે ત્યારે તે માણસ મજબૂત, તંદુરસ્ત અને બાગ્યશાળી હોય છે પણ જ્યારે તે વાંકો ક્ષિતિજની નીચે જાય છે ત્યારે પ્રકાશ નાખતો નથી એટલે તે તેની છાયામાં આવી જઈ કમનસીબનો ભોગ થઈ પડે છે તે ઉપરથી,

ચઢતી-આગાદી છે; નશીન અતુક્રૂણ છે, દહાડો સિકંદર છે; યોગ સારો છે; નશીન પાંશરું છે.

“ સાલાઈ વિના અઘરું કામ પાર પડતું નથી, પણ સિતારો પાંશરો કે છત કરી જીવતા આવ્યા. ”

પ્રતાપનાટક.

સિકંદર પાંશરો એમ પણ બોલાય છે સિતારિયો છે કે શું? (સવન ૧૯૮૭ માં મોટો દુકાળ પડ્યો હતો તે ઉપરથી) ધાનની લગુતાવાળાને ખાવાનું મળેથી હરખાઈ જાય એવાને વિશે બોલનાં વપરાય છે. સિકંદર ફેરવવું, ધૂળ મેળવવું; નકામું જાય એમ કરવું.

“ આને ચોખંડ પૃથ્વીમા તાર નામ મળ્યું છે. તે નામના ઉપર તારે મિહુર

ફેરવાવું છે. ? ”

નવી પ્રજા.

સિંહ કે શિયાળ? , કાઠને કંઈ નવિનજાણવા જેવી ખજર લાવવા મોકલ્યો હોય અને લાંથી પાછા આવનાં ધારવા પ્રમાણે ફોલ યઈ છે કે નહિ તે જાણવા માટે સામો માણસ પડે કે કેમ સિંહ કે શિયાળ? ત્યારે પેલો ખજર લાવનાર માણસ જો ફોલ થઈ હોય તો ‘મિંદ’ કહે છે અને જો નાસીપામી થઈ હોય તો ‘શિયાળ’ કહે છે.

‘દાનમાં પંગ મૂકે છે એટલામાજ લાડ-કોર બોલી હતી, કેમ મિંદ કે શિયાળ? ધારેલું કામપાગ લતારો આવ્યા છો એમ તમારા પગ વર્તીને હું કહી ગયું છું. ”

જે બહેનો

સિસોટી આપવી, ચેનવવું; બહાવવું; ઈ-સારો કરવો.

સી કે કૃષ્ણ, (શી કે કૃષ્ણ) કાઈ નહિ-ઉચ્ચારમાં.

“ અરે તે પણ કહ્યું હોત તો મારા જીવને ઠાક વળત, પણ તમે ને માંચીમાંના માકણની પેઠે મી કે કૃષ્ણ કોઈ દહાડો મોટી બોલતા મરણ એ નથી. ”

ભાગિનીશ્રીજી.

સીટીને ‘હેલ્ડે પગથીએથી, શરઆતથી.

“ છેક અગીઆર વર્ષની લઘુ વયમાંજ વૈજયુડ લખે છે કે મીટીને છેલ્લે પગથીએથી મેં ધધો કરવા માંગ્યો. ”

જનમહેનન.

સીતાનાં વીતવાં, અતિસય મંકડે આવી પડ્યું, દુઃખ ઉપરાઉપરી આવી નડ્યાં. (મીનતિ માયે ધણું ધણું દુઃખ આવી પડ્યાં હતાં ને અસહ્ય વીતકમાં વીત્યાં હતાં તે ઉપરથી.) ધટ્ટીવાર અને ધણું દુઃખ પામતુ વિશેષે ઓઝામાં આ પ્રયોગ વપરાય છે પુરુષ બાગ્યેજ એમ કહેશે-અથ-કે નથી જ કહેતો કે મને માતાનાં વિચાં.

તેમને માટે રામ ક્ષણી યત્ર એ પ્રયોગ છે સીરાનાં વીતાડનાં એટલે (રાવણે સી-તાને વાતાડ્યું હતું તે ઉપરથી.) અતિશય દુઃખ દેવું.

સીધાં પાણી ખુટવાં, જુઓ ખરચી પા-ણી ખુટવાં.

સીધું નેખતું, માર મારવો (વાંકામાં.)

સીધે સે ૩ મઠતું, રીતમર સીધે રસ્તે-દોઢે માગેં ચાલતું-વર્તતું (નાણુસે)

“ જોના મનમાં રક્ષકનો બચ રહે છે તેજ સીધે સેરડે ચઢે છે. ”

સુંદરી ગુણમંદિર

૨. વગર અડચણે કામ રીતસર ચાલ્યાં કર્યું

સીસા-નાં ઉતારતું, સ્વાધીન કરતું; છતવું; તેજ હરી શેત્રું; વશ કરતું; આહું અવળું ભભારી પોતાના મનતું કરતું.

“ આ રમાણે તે દુષ્ટ મંત્રીએ પોતાનું લખનછપ્પનીઈ બાપચ કરી સુલતાનને ખુશ તરેદર્થી સીસામાં ઉતાર્યા. ”

અરેખિયનનાઈદસ.

“ રરખામાં પણ એજ વિચારો,

આમ ક્ષણજ્વાળ સીસે ઉતારો. ”

(વજયરાણી

મુંઠ કુંકવી, કંઈ પણ નહારી બાજતને માટે તામા ધણીને બરમાવી પોતાના તરફતું કર્યું; નહારી માનત તરફ ઉતરતું; કાનમાં વિષ રેડતું; કાન બભેરવા.

મુંઠનો સ્નાદ ચખાડવો, તોર-તીખા સ્વ-ભાવની પગીક્ષા કરાવવી; શંકત બતાવવી. (માર મારીને.)

“ તું અકળા ના, ધીરો પડ, આપણે ગંબીરતાથી લડીએ. હું તને થોડી વારમાં મુંઠનો સ્નાદ ચખાડીશ ને તારા ઉકળતા લોહીના જોસ નરમ પાડીશ. ”

વનરાજ આવડો.

મુંવાળી મુંઠતું, નાજુક, લાડકું; નાકોવત દેખાવતું.

“ હા બપોલો તને તું મુંવાળી મુંઠનો છું તે ? ”

ચંદ્ર જતું, શાંત પડતું; બંધ પડતું. ‘વાત સૂઈ મઈ.’

૨. અનિશય ખર્ચના ખાડામાં ઉતરવા-વા ખરાબેદાસ થતું.

૩. હિંમત હારી જતી; નમણું પડતું.

૪. ચમતા કનકચાતું નીચા નમી છા-પરા વગેરે પર જાય. ‘પેહું ગિમંડર સૂઈ ગયું.’

સુકા પાપડ જેવું, સુકલકડી શરીરતું; નાજુક બાંધાવાળું; સુકા પાપડની પેટે જોના શ-રીરને ભાગી જતાં-નુકસાન પહોંચતાં વાર લાગતી નથી તેવું; છેકળ અશક્ત; પાપડ-પાણું.

“ હજી મારું ગળું દુઃખે છે. છે તો સુકા પાપડ જેવો, પણ એનામાં આ બળ શું ! ”

અલ્લરાક્ષસ.

સુકાકાને લાકડી થઈ જતું, શરીરે બહુજ નમણું પડી જતું; શરીરે છેકળ સૂકાઈ જતું.

સુખદુઃખના વિલાગી, (સુખ દુઃખમાં શાંત અને દિક્ષાસાનું ગ્રાહ્ય તે ઉપરથી.)

મિત્ર અગર જીને વિષે બોલનાં વચરાય છે.

સુખડી જમાડવી, માર મારવો (વાંકામાં.)

“ વારી શણે ના તીર વીર ધાર,

સારી જમાડી સુખડી અપાર ”

દ્રૌપદી હરણ.

સુગરીનો માળો, (સુગરી નામના એક પક્ષીનો માળો ઘણોજ બારીક અને ગુંચા-એકો હોય છે તે ઉપરથી.) બ્યારે બોના માયાના વાળ એક એકમાં ગુચાવડા હોય, માંહે જુઓ પડી હોય અને લાંઠવાં બર-છટ હોય ભારે તેને નિષે બોલતાં એમ

કહેવાય છે કે-તેના વાળ તો સુગરીનો માગો છે.

‘કુવડ ઓનો ચોટલો તો સુગરીનો માગોજ નેઈ લ્યો.’

સુતરને તાંતણે બધાયણું, અન્ય તરેહના ગુણથી મોઢ પામી તાબેદાર થઈ રહેઈ; નિરંતર રનેહતું બૂખ્યું; મોઢમાં વશ થઈ ગયેલું શરણે ગયેલું.

“યધા કહે છે હે કૃષ્ણ ! હું તમારે સુતરને તાંતણે બધાયણી છું.”

સુઠું બગતું, અચાનક-અણધારી કાંઈ હરકન આવી પડવી

‘ગામ ગયું સુતું નગે’ એ કહેવત છે.

સુઠું મૂકતું, બેઠું મૂકતું; દૂર ખસેડી મૂકતું; રમ્યાત્યાં કરતું; ન લેખવતું; પત ન કરવી. સુઠું વેચતું, ખમર ન પડે એવી સુક્તિથી વેચી વટાવીને ખાઈ જતું-છેતરી જતું; બેઠું મૂકતું; ન લેખવતું.

“યોગા બોલી માધુ મુખી તે,
સુનો સ્વામીને વેચે;
પૂછ્યો ઉત્તર આપે નહિ ને,
બોલે પેચે પેચે ”

નગાખ્યાન.

તે બાયડી પોતાના ધણીને સુતો વેચે એવી છે. કાશુમાં ન રહે એવી-પોતાતું ધાયું કરનારી એવી ઓને માટે આ પ્રયોગ વપરાય છે.

સુતેલો સિંહ નગાડવો, સિંહ નેવા કોઈ વિમાળ માણસને છેડખાની કરી ઉરડેતું; કોઈ પરાક્રમી પુરુષ શાંત હોય તેવે સમયે તેને સાવધ કરવો-છેડવો.

“સામળિયો તો મરખ કે એણે ઓસો સિંહ નગાડયો; ગોવિંદરાય કંઈ જોવો તેવો માણસ નથી.”

અ. ભૂતી વાંઘ.

સુદામા પુરી, (એ નામની સુદામા નામની ગરીબ માણસની નગરી હતી તે ઉપરથી.)

બાંધી કંઈ પણ પ્રાપ્ત ન થઈ શકે તેવું ગરીબ ગામ અથવા ગામડું. સુદામાની કુંપડી એ નાની અને માલમના વિનાની ગરીબ માણસની કુંપડીને માટે વપરાય છે.

સુદામાના તાંદુલ, (એક વેળા માળકાને બે અપવાસ થવાથી સુદામાની ઓએ વિનંતિ કરી, કે કૃષ્ણ તમારા ગુરુભાઈ છે માટે તેના દર્શને નાઓ; તે આપણું કૃષ્ણ દાળશે. સુદામાએ યાચતા ન કંવાતું પણ લીધું હતું માટે જવાની ના કહી પણ અંતે ઓના કાકાવાણથી એ કૃષ્ણને બેઠા આપવા ચાર મુઠી તાંદુલ એક ચીંધરે બાંધી લઈ દારકા ગયો-અહીં કૃષ્ણે તેનો ધણો આદર-સત્કાર કર્યો. સુદામા કૃષ્ણના ધરતો હાડ નેઈ જખવાઈ ગયો ને આણેલા તાંદુલ સંતાડવા લામ્યો એ વાત કૃષ્ણ સમજી ગયા તેથી તેણે પાન કરતાં તાંદુલની પોટલી તાણી લીધી ને પછી સુદામાની બકિનાં ઘણું વખાણ કર્યું. એ દિવસ રાખી કૃષ્ણે ઘણી મમતાથી બેઠી સુદામાને વિદાય કર્યો તે ઉપરથી.) કોઈ પણ નજીવી પણ મમતાથી સ્વીકારવા નેવી બેઠને વિશે બોલનાં વપરાય છે.

સુપડે આવતું, ઓને રૂઠ આવવો. (આકાવચાળી ઓ ધરકાજમાં માત્ર સુપડે આડકલા જેવું કામ કરી શકે છે-ને ઉપરથી.)

સુપડે ને ટોપલે ઉભરાતું, બી પુખ્તગ હોવી; જમાવ મવો.

“હાલમાં વડીલોને દાકનરો સુપડે ને ટોપલે ઉભરાય લાગ્યા છે.”

સુરજના સ્વાદ થવા, સાફ સાફ ખાવાનું મત થવું.

‘તને શીકે રોજ રોજ સુરજના સ્વાદ માય છે !’

(કહે છે કે અગીઆરમે સરકારે કે મ-

રણુ ખાય તો સ્વર્ગે ચાલ્યો નય તે ઉપરથી.)

૨. મોટા મોટા ફાયદા તકાસવા.

(લાક્ષણિક)

મુરતી સગાઈ, ઉપર ઉપરની-એના બાઈની શ્રીત; ઉપર ઉપરથી દેખાડવાની પણ વર્તનમાં નહિ એવી સગાઈ.

મુરતી લાઈ છે એટલે બાઈ કહેવાય છે પણ તે પ્રમાણે વર્તન નથી.

મુરતી લાલા, મુરતી ભોગી જેવા ઘણા સુઘડ, નીપી નીપીને બોલનાર, લાલા લહેરી અને મનની માણુમને વિરે બોલતાં વપરાય છે.

મુરજ ચટતી કળાએ હોવો, આઆદીમાં હોવું; દિવસ ચટતો હોવો.

“આપણો દડાડો વાકો છે, મનુનો મુરજ ચટતી કળાએ છે, આપણા મન પાસા ઉઠ્યા પજા, માટે દવે લાચાર છીએ.”

મધરાત્રેમંધ.

મુરજ ચટતો છે, આઆદી છે; ચટતી છે, ફતેહમંદી-જયવાગે છે.

“સમોડનો મુરજ ચટતો છે એટલે કતેલ થવામા તો નધોજ નથી.”

શુ જુની વાર્તા.

મુરજ તપે છે, ચટતી છે; દડાડો સિકંદર છે

“બાઈ! તેનો મુરજ તો દાસ તપે છે”

મુરજ મધ્યાનના છે, પૂર્ણ ચટતી-આઆદી છે; સર્વોદ્દેષ કળા છે.

ખરા ખરો છે એમ પણ બોલાય છે.

મુરજ માથે આવવો, પૂર્ણ આઆદી થવી; ખરેખરી ચટતી દશાને પ્રાપ્ત થવું.

સેતાનતું બોળિયું, તોફાની-મત્તીજોર-પુચ્ચું-તકંડી માણુમ.

સેલડ વેલી, નહિ માંડીમા ને નહિ પ્રાદીમા

એવી મુઝાવરધાવાળી સી.

સોંધું મોંધું થવું; માન માગવું; ખુશામત માગવી; આમદની અપેક્ષા કરવી.

“કિમણી-(કિંચિત્ ઉતરશે વેરો) ત્યારે આર્યપુત્ર! એમાં તમારે શું બેસરણ બેમવાનું હતું કે આટલા સોંધા મોંધા થયા! કૃષ્ણદેવ-ને પ્રિયા લે! દવે વેણી તું તારે હાથે વાળી લે.”

સસમામાખ્યાન.

સોના સાઠ કરવા, (મોના માલના સાઠ ઉપજવવા તે ઉપરથી) ખોટ ખાવી; ગેરલાભ-કચડું નુકમાન ખમવું.

(પૂરની આવડ અને આવચેતી ન હોવાને લીધે.)

સોમણ કની તળામુએ મુચું; નિશિતે-નિગતે મુચું; ચેનખાજી-રંગરાગમાં રહેવું; મોજોખોખો ઉપભોગ કરવો; મુખચેનથી રહેવું.

“ફર થવણુ એ સિદ્ધિ નાજો,

તારી પણ તેવી લાંબ,

જ્યાય લગી એવું રે,

મોમણુ રની મેજે જુઓ.”

કવિ બાપુ.

મોઝે વર્ષ પુરાં થવાં, આપણું આવી રહેવું, આવી જનવું, હન આવી રહેવી; અતે આપવો.

(માણુસતુ આયુધ્ય એ વર્ષનું ગણાય છે તે ઉપરથી)

“એ ધા એવો તો જગરો હતો કે તરણુ રાજપુતનાં સોયે વર્ષ પુરાં કરી નાખ્યાં હોત, પણ તેણે ચતુરાઈથી એકદમ ઘોડાપર કુફકો ખારી તે ધા ચુકાવી દીધો.”

અગેશિયનનાઈસ.

“સીધે સીધી ચાલજે, નહિ તો એકાદ દડાડો પાધરી દોર કરી નાખીશ ને તારાં સોયે વર્ષ પુરાં કરી દર્શશ”

બાગિનીશૂપણ

સો લઈ છ ન આપે એવો, બહુજ લુચ્ચો;
કમી જાય એવો; હરી લેનારો; (સો લેવા
છતાં પણ છ આપવાની વાત ન કરે એવો
આપ મતલબીયો;) વધારે લઈ ઓછું
આપવાની દાનતવાળો.

સો વખત ગાળીને પાણી પીણું; ધણી જ
સંભાળ-કાળજીથી વનંતું.

સો સાગાનું સચું; બહોળા સમપણવાળું.
સોગટો ભરવી, કાપડો લેવો; જય મેળવવો.
સોગટો મારવી, જય પામવો; ફનેદ મેળવવી;
કાપે સાગટી મારવી એટલે લાગ
જોઈને ચોટ લગાવવી.

સોગટી વાગવી, (બાછમાં વાગે છે તેમ)
તાક્યું તીર લાગતું; ધારેલો હેતુ યુક્તિગર
પાર પડવો; ધાર્યા પ્રમાણે થવું.

૨. જય થવો.

સોગટું ઉડાવી દેવું, મોગટાના આકારનું
માથું ધરથી બૂદું કરવું; માથાનું તાલકું
કાપી ઉડાવી દેવું.

સોટા દોપટ્ટે, છડું; કાંઈ સામાન સાથે લીધા
(સવાય; છડી છાંટ (સોટા કે દોપટ્ટા) મુ-
સાફરીમાં ધણીજ હલકી તૈયારીના સંગ-ધ-
માં વપરાય છે.

સોડ તાણીને મુકું; લાંબે પથે મુકું. (મરી
જવાથી.)

“ સૂતો તાણી સોડ મસીદ મસાણમાં ”

કવિ દલપતરામ.

૨. આજસુ પડી રહેવું. (નિરાંત ધરી
તે.)

“ શું સૂતો સોડ ધણી તાણી,
તારે માથે મરણનો જય જાણી ”

કવિ પ્રીતમદાસ.

“ સોડ તાણી શું સર્ઈ રહ્યો છે,
અચેત પામર પ્રાણી,
માથા ઉપર મરણ બમે છે,
તેની ખબર નવ જાણી. ”

કવિ પ્રેમાનંદ.

“ શું સૂતો સોડ તાણી,
શામળા શું સૂતો મોડ તાણી. ”

દાઝમાળા.

સોના મહોર જેવું, ખાસું મહેતું. (રૂપ-
ગુણ-વર્તનમાં).

‘ તમારે મન માંડું થેલું પણ મારે મન
તો સોના મહોર જેવું છે. ’

સોનાનાં નળિયાં કરવાં, પુષ્કળ પૈ-
સાની પ્રાપ્તિ કરવાં; ખુશ મહેતું દ્રવ્યોપા-
ર્જન કરવું.

સોનાની જળ પાણીમાં નાખવી, મોના-
જેવો મોઢો જ દેહ તેને અપકલ્પ્યો સ્થિત
કરવો; દેહ-કીર્તિની ધૂધાણી કરી નાખવી.

“ પણ બાઈ, માફે એ ન માને ચારે હું
અમથી સોનાની જળ પાણીમાં શું કરવા
નાખવા જાઉં ! ”

બાળીનીબૂખમ.

સોનાની તક-પણ, મોનાજેવી કિંમતી તક;
મેઢિા અને સારો વખત; ફરીથી કાચ ન
લાગે એવો પ્રમંગ

સોનેરી કાચદો-પાત્રો એટલે ધણો જ
કિંમતી અને ધ્યાનમાં રાખવા જેમ

સોનાની લંકા હુંટાવી, સોના જેવી મોઢી
અને ઉત્તમ વસ્તુનું સુખ થવું-હરગુ થવું.
(મરજી ઉપનાંત)

“ સોનાની લંકા હુંટાઈ ગઈ,
હો શું કરવું રે,
સુખ સિંધુ થયો ખારો ઝેર,
મારે હવે મરવું રે. ”

વેનચરિત્ર.

સોનાનો ડોળીઓ, ધણો જ મોઢિા અને
સારો.

“ બાપ ગમે તો સોનાનો ડોળીઓ ખ-
વરાવે અને મા ગમે તો ચોંટીઓ લે પણ
હોકરાં માટીથી જ રીઝે છે. ”

બે બહેનો

સોનાનો વરસાદ વરસવો, પુષ્કળ પૈસાની

આ ક યતી; દ્રવ્યનો જમાવ થવો; પુષ્કળ કમાણી થી.

સોનાનો સૂરજ ઉગવો, મેનાનો જેવો મોં-ધો અને તેજસ્વી-ધણો આબાદીનો અને સુખનો નિવસ પ્રાપ્ત થવો.

“સખિ આજ સોનાનો,
દિવસ રોલી રહ્યો.”

બોધયિંતામણી

“મહારાજ ! તમારાં પગલાં અમારે સાં ક્યાંથી ! તમ સ આરવાથી અમે તો સોનાના સૂરજ કયા એમ મપજીએ છીએ. મારા ગ ન પ્રમાણે હું તમારી મેરા ચાકરી કરીશ.”

એ બહેનો.

“મારે તો આજ ધન્ય ધડી,
સોનાના સૂ-જ ઉગ્યાછ;
પુત દરખથી પગ્યાવું,
પરિપૂર્ણ મનોરથ પૂગ્યાછ.”

વેનચરિત્ર.

સોનેથી દાંત ધસવા, પુષ્કળ પેમાનો ઉપભોગ ક-વો; પુષ્કળ પેમા હોવા, ધનાઢય હોવું

સોમ નાહ્યા, મોમયાગમી પૂર્ણાદિનિવું સ્નાન કરવું. સોમ પીવાથી અમર થવાય છે. વૈદિક સૂત્રમા એ એક વલ્લો છે અને તે ચંદ્રના ઉગ્યથી ખીસે છે એમ લખ્યું છે.

એ વેશે સ્વર્ગમાથી કન્યો છે એમ માને છે શુદ્ધ બ્રાહ્મણો જ તે પી શકે છે તે ઉપરથી સોમનાય નાહ્યા-જ્ઞાપ કરી રહ્યા; છુટવા; નિર્તાત યર્થ

“એમ જ હશે, આપણે શું ? આપણે તો બ્રહ્મરાક્ષમના પાપગાથી છુટવા એટલે સોમ નાહ્યા.”

બ્રહ્મરાક્ષમ.

સોમો ઉપાય નથી (નવાણું છે), મતજન કે બધા ઉપચાર-ઉપાય આલે પણ મોતનો ઉપાય ન ચાલે.

સોળ વાલ ને એક રતિ, પૂરું પાપકું; સૌથી સાફ; ઉત્તમ; પૂરું.

“માતાપિતાને ગમે તે સોળ વાલ ને એક રતિ, વિવાહ સગ્યા વિકટ સવાલમાં નાદન જુદીની દીકરીઓ તે શું સમજે ?”
કુંવારી કન્યા.

“મિયાં સાહેબે જે વાત કહી તે બરાબર સોળ વાલ ને એક રતિ છે.”

કોતુકમાળા.

સોળમી ધડી જવી, (દિવસની ધડી ત્રીસ અને મધ્યાહ્ને એટલે પંદર ધડીએ જવાનું તે ઉપરથી) મમય પૂરો યર્થ જવાથી સુ-રકેવીમાં આવી પડવું-ગમરાઈ જવું; આશ્વત આવી પડવી.

“મહારાજ ! મારે તો સોળમી ધડી જાય છે. માટે ઘર બહારી વળવાની વાત બને તો તો મળે તમે જ જીવતદાન દીધું ગણાય.”

તપસાખ્યાન.

સોળશ ને મહારવારે, કદી જ નહિ. વાયદા કરવાનાં વપરાય છે.

સોળે કળાએ પ્રકાશ, પૂર્ણ ચટતી-આબાદી (ચંદ્ર સોળ કળાથી પ્રકાશિત થાય છે તે ઉપરથી)

સોળે સંસ્કાર યર્થ સુકયા, (શાસ્ત્રમાં સોળ સંસ્કાર કહેવાય છે. તે ઉપરથી લાક્ષણિક અર્થે)

મારી માહી અવસ્થા ભોગવી સુખ દુઃખ સહન કર્યાં; બધી તરફના વાપરાવાઈ ચૂક્યા; સારા માહા ફેરફાર-અનાવ બની ચૂક્યા; સુખ દુઃખ જે વીતવાનું તે વીતી ચૂક્યું.

સોળે સોગદી કાચી છે, રમવાની બાજમાં સોગદીઓ સોળ હોય છે તેમાં રમનાર ચાર હોય છે તે પ્રત્યેકની ચાર ચાર સોગદીઓ પેટી કાંઈની પણ પાકીને ધરમાં ગઈ નથી. મનસુખ કે કાંઈ કામ થયું નથી; હજી તો સંપૂર્ણ કામ બાકી છે-કંઈ જ કસવા માંડ્યું નથી.

સોળે સોપારા, કુરાનના અધ્યાયને સોપારા
કહે છે. એ સોપારા ત્રીસ છે. તેમાંથી એક
બહુવામાં આવે છે તે ચરથી.)

‘સપ્તમી યાગતો- (વિદ્યા-ચતુર્થા-કોશરય
ના સંબંધમાં વપરાય છે.)

“એ તો સોળે સોપારા બધો છે, કાંઈ
ખામી નથી.”

સોળે સોળ આની, પ્રેરક; પ્રેરક, જો-
ધએ તેવું- (સોળ આના બરોબર એક રૂપી-
આ પુરા થાય છે તે ઉપરથી.) કંઈ કામ
કે કથનના સંબંધમાં જ વપરાય છે. જેમકે
‘સોળ આની કામ થયું.’

“સસ કહી વાત પ્રિય સોળ આના તમે,
તોય મન ઘોળથી ચોળ થાનો.”

પ્રતાપ નાટક.

સ્વર્ગે બે આંગળ બાકી છે, મિથ્યા દમામ
વાળા ગર્વિષ્ટ માણસને વિષે બોલતાં વપ-
રાય છે.

જુઓ બે આંગળ સ્વર્ગ બાકી.

સ્વર્ગનું સુખ, ને સુખ, દુઃખ મિશ્રિત ન હ-
તાં જોને આંતે દુઃખ ન હોય અને મનની

ધ્રિજ થતાં વાર તેનો લાભ થાય તેવા સુ-
ખને સ્વર્ગ કહે છે.

સ્વર્ગનો રસ્તો લેવો, સારી કાર્તિ પાછળ મૂકી
મરી જવું.

સ્વર્ગમાં ધન રોપવી, મોટું પરાક્રમ કરી ચો-
તર નામના ફેલાવવી અથવા મોટા યગ
મેળવી દેવવર્ગમાં નામ કરવું.

સ્વરિત વાચન, આશીર્વાદનાં વચન પરંતુ વાં-
કામાં શાપ-નિંદાનાં વચનને માટે વપરાય છે.
સ્વાદ ચખાડવો, જુઓ સુંઠનો સ્વાદ ચ-
ખાડવો.

“અરે કમખખ ! તમે શી વાત કીધી
તે હું બોલે બોલ સમજ્યો, ને હમણાં હું
તેનો સ્વાદ ચખાડું છું.”

તારાણાઈ.

સ્વાહા કરવું, ગળી જવું; ગટ કરી જવું;
ઓર્ધ્વમાં કરવું; એકદમ ખાઈ જવું.

૨. ઉચાપત કરવું; હરણ કરી જઈ વ-
ગર હકે પચાવી પડવું.

(સ્વાદા-અમિતી સ્ત્રી, જે હોય તેનો
નાશ કરે છે-અદશ્ય કરે છે તે ઉપરથી લા-
ક્ષણિક અર્થ)

૬

હક થવું, મરી જવું.

હુગમર દેખર, કાના મન વિનાના બોડીઆ
અક્ષરને વિષે બોલતાં ઘણી વાર વપરાય છે.

(એક જણે પોતાના બાઇને કાગળમાં ખ-
ળર લખી કે બહારે હિંગ, મરી, ટોપરાં
ફાન-માટે આપ્યાં તે બહુ પડ્યાં છે. લખ
નારે તે બોડીએ અક્ષરે આની રીતે લખ્યું.

‘વરહગમરપરદન મટ અપનબડપડ’
વાંચનારે પોતાની અક્ષર વાપરી કાનામાં
મરે તે કાણે લઈ શબ્દોને મરે તેમ તોડી
મડા મુશીબતે ને બે ચાર વાર વાંચી
વાંચીને આ પ્રમાણે બંધ બેગાયું. વરહ-

ગમર ટપ (વર હગએક ચવાઈ ટપ દ-
ખતે મરી ગયો.)-સોડી કન્યા માટે આ-
પત-આદત બહુ પડી છે. દોઢરી સોડી
સમજ ને હૈયાં માયાં કુટવા લાગ્યો. આ
ઉપરથી)

હુજમ કરવું, વગર હકે બીજની માલમતા
પોતાના કામમાં લેવી; ઉચાપત કરવું; ખાઈ
જવું (લાક્ષણિક)

હુજમનું કરવું, માથું મુડવાનો ધધો ક-
રવો. આ પ્રયોગ બહુવા ગણ્યા વિનાનો
રજતાં આવડતું ન હોય-કામ ધધામાં સજ
પડતી ન હોય હાંરે તિરસ્કારમાં તેને વિષે

હથેળીમાં સ્વર્ગ ખતાવવું, વેગળેથી-ઉપર ઉપરથી સ્વર્ગ જેવું સુખ દેખાડવું (અત કરણથી નહિ) દૂરથી લાલચ ખતાવવી, જે વસ્તુ મળવાની ન હોય તેને માટે મિથ્યા કોઈ મરાવવાં, રમાડવું, સાઈ સાઈ દેખાડવું ખઈ પણ આપવું નહિ (હુન્વાધમા,) ઠગવું, છેતરવું

‘ સ્ત્રીની જાત બહુ હુન્વી હોય છે તેમી જે રૂપવાન સ્ત્રી હોય તે તો હમેશા ઠગરી હોય છે તે તેના પતિને ઠગી હથેળીમાં સ્વર્ગ ખતાવે છે પણ હુ તો તારા નેવીથી ઠગાઉ નહિ ’

અરેમિયન નાઇટ્ઝ

હથેળીમાં હીરા ખતાવવા, વેગળેથી મોટી મોટો આશાએ આપવી કે જે મ્હી ફળી જૂન યાચન નહિ, તાલચ ખતાવી ખમી જવું, સાઈ સાઈ દેખાડવું ખઈ પણ આપવું નહિ, દૂરથી લાભ મળવાની આશા આપવી, ઠગવું, ઘુતવું.

હથેળી ને ચીપિયા લઇને મઠવું, આતુર તાથી અને જેમ અને તેમ સુકિતથી જોસ બેર અત રાખી કોઈ કામ પાળળ પડવું હનમાન હડિયો કાઢે છે, ધરમા જ્યારે ખાવા પીવાનું કે માલનિકત કાઢજ ન હોય અને ખાતીખમ હોય સારે કહેશે કે એના ધરમા તો હજુમાન હડિયો કાઢે એવું સાઈ-ચોખ્ખુ-મોકળી જગોવાળું છે ‘ ચૂવાપર આધણુ મૂક્યા પછી ધરની કાઠીઓ ને હાલ્લામાં હનમાન હડિયો કાઢતા હોય માટે મિયા બાછને ખીચડો તથા તેમા નાખવાનો સામાન લાવવા સાઈ બીમી અરજ કરે છે ’

દેશી કારોગરીને ઉત્તેજન.

હબ્બશી મૂઠં, છોડાવી છુટે નહિ એવી મ જપ્ત મઠ તે ઉપરથી મમતી કે હીના માણસને વિો મોજતા વપરાય છે

હમણા કયા પડ્યા છે, હાન કયા નોકરી છે? ૧, કોને લા મુકામ રાખ્યો છે?

હમણા જાણે બાડી ઉડશે ને ચિત્ર કે પૂતળુ-નાવણું આમેદન પડ્યું બનેલું હોય અને જાણે જીવ મૂકવોજ બામ છે એમ લાગતું હોય સારે અચમાની સાથે એમ મોનાય છે કે ‘હમણા જાણે મોતી ઉડશે!’

“ ભરત ભરત મા કુશળતા એવો કે પ ક્ષીનું ચિત્ર બન્યું હોય તે હમણા જાણે બોલી ઉડશે એમ આપણને બામે ”

હરહર મહાદેવ, હિંદુ લોકોમાં અને નેમા વિશેષે કરીને શાહજો કોઈ સાહજમા જોસ બેર તૂરી પડતી વખતે એવા રામદો મોતે છે મુમનમાનો તેને ગળે ‘અલ્લહ અકબર’ બોલે છે

‘ હિંદુ મોના સૈન્યમાંથી હરહર મહાદેવના પોકાર સલામત લાગ્યા ’

શુ જુની વાતો

હરામ હાડકા, આળસુ—કામ કરવે ચચ વાધ નહિ એના તથા કામ કે વાના કટા જો આણે એના માણસન વિશે મોમતા વપરાય છે

‘ એનાં તો હરામ હાડકા છે, નીચા વળીને કામ કરે ન રોતો ? ’

‘ લાગ્યા હાડકાં ’ પણ મોનાય છે

હુન્વાધા દોર જેવું, તોફાન-મરતીમાં આવીને ગાંડું યઈ ગયું હોય તેવા માણસને વિો મોમતા વપરાય છે

‘ નાત જાતમાં નામ ન કામ્યુ કુમુદિ જાત કરોર, ધનને કાળે ધૂનનો ફરે છે, જેમ હરામ દોર ’

દયારામ

હગ્નિના લાલ, પરમેશ નો ભક્ત, પરમેશ્વર મૂકેલી અલ્પજા પ્રેરણાઓ માણસ

‘ શુ તેના ઉપરજ સુરત મઝ્યું છે મ્હાઈ હરિનો લાન ત્યાર મોરા શુ નહિ મળી આવે? અરે! જુઓ તો ખરા ”

હલકું કરવું, 'ભાર ઝાઝો કરવો તે ઉપરથી)
માર મારીને અસાકત કરવું.

૨. નિંદ્રા-ચર્યા કરી અથવા કપકો દર્ધકે
ધમકાવી ઉતારી પાડવું; શરમિંદુ
કરવું; ગર્વ ઉતારવો; માન ભંગ કરવું.
" કલાઈવ સાહેબે ચિન્મુખ પર ચકાઈ
કરી અને વલંદાને હલકા કરી તોળા પો-
કરાવી. "

મરતખંડનો ઇતિહાસ.

"ઉપાય નહિ, આવતી કાલે સવારમાં જ
મારે સુલતાનની સાથે શિકાર કરવા જવાવું
છે. નહિતર તારી બૂત આવતીકાલે જ ભા-
ગીં તને હલકો દોડ કરી નાખ્યો હોત. "

અરબિયનનાઈટ્સ.

હલકું પેટ, વાત ન સમાય એવું પેટ. (ઝો-
છું પાત્ર.)

૨. ગમ ન ખાય એવું પેટ.

૩. ઉદર વૃત્તિ ન હોય તેવું પેટ.

" ચાલ હવે ચાલતો હોય તો, અમે શું
એવા હલકા પેટના છીએ ? "

તપત્યાખ્યાન.

હલકું ફુલ, ફુલ જેવું હલકું.

' પેટમાં ભાર થયો હોય તો કરીઆણ અને
સોનામુખી સમતોલ લઈ ઉશ્શી ગોળની
સાથે બચ્ચાંને પાવાથી પેટ હલકું ફુલ ચર્મ
નય છે. "

સુલ્તી શુલ્કમંદિર.

હલકું લોહી, નીચ વૃત્તિ-ઝાતિ-દરબાને.

' હલકું લોહી હવાલદારવું' એ કહેવન છે.

" ભાઈ, બેરાંનું લોહી હલકું તે શું કરે ?

બેરાંને માથે તે કંઈ નશ છે ? બચ્ચો આ
બેરાંનો તે કંઈ અવનાર છે ! "

ભામિનીમુશ્લુ.

હલેસાંએ તરવું, ' પોતપોતાનાં હલેસાંએ
તરવાનું છે ' એટલે પોતાની પાસે સાધન
હશે અને આત્મજગ હશે તો તે વડે કામ
કરી કતેલ મેળવવાની છે.

હવામાં ઉડી જવું, અદસ્ય થવું; શુભ થવું;
બ્યર્થ જવું; પાર ન પડવું; નકામું જવું.

' તેણે જે બોલ કહ્યો તે સપળા હવામાં
ઉડી ગયા. '

હવામાં ખાચકા ભરવા, મિથ્યા પ્રવાસ-
પ્રયત્ન કરવો; ફાંફાં આરસાં.

હવામાં મારવું, હવામાં મારવાથી પોતાની
શક્તિનો નિરર્થક વ્યય થાય છે તે ઉપરથી,
મિથ્યા પ્રવાસ કરવો; ફોગટ પાત કરવો;
અફળ નય એવી મહેનત કરવી.

હવામાં હિંચકા ખાવા, અધર લટક્યાં ક-
રવું; ટીચાયાં કરવું (કાંઈ કામ ધંધા સિ-
વાય); અંતરિયાગ રહેવું; કામધંધા વિનાના
રહેવું; ઝોલાં ખાવાં.

હવાઈ કિલ્લા બાંધવા, શોખચઢીના વિચાર
કરવા; કદીજ પાર પડે નહિ એવા તર્ક
કરવા; પાયા વિનાની કે ભવિષ્યની મોઢા-
ઈના સ્વપ્નમાં રમવું.

આરે કોઈ માણસ ઉડેલ તખ્તિયતનો
હોય અને ધણા મોજશોખમાં લીન થઈ
ગયો હોય અથવા સ્વપ્ન ગુલ્ય કલ્પનામાં
ધણો આગળ વધ્યો હોય કે અયુક્તિક
વિચારમાં હદ ઉપરાંત દોડ્યો હોય ત્યારે
તેના સખંધમાં આ પ્રયોગ વપગાય છે.

' મહમુદ પોતાની બારેલી બારણામાં પાર
પડતો મયો તેમ તેમ તેના મનમાં મોઢા
ક્ષોભ ભરેલા બુદ્ધિઓ ઉડવા લાગ્યા. ધણી
વાર તે હવાઈ કિલ્લા બાંધવા તોડવામાં
દિવસના દિવસ ગાળતો હતો. '

સોરઠી સોમનાથ.

હવાઈ છૂટવી, જેમ આનંદખાણની હવાઈ
છૂટે છે તેમ અચુક મપ બેસમધ કુટી
નીકળવી.

હસતાં હાડ ભાગવાં, મોટેથી મીઠું મીઠું
બોલી-સાઈ લગાડી અંતઃકરણમાં તુકસાન
કરવાની વૃત્તિ રાખવી; ખચર ન પડે તેવી
રીતે તુકસાન કરવું.

હસતા લાડુ, યોડા ધીવાળા અને હાથ અડકતા ફરફર પુશ થઇ ગય એવા લાડુને વિષે બોલતાં વપરાય છે એથી ઉલટું ઘણા ધીથી લયપચતા લાડુને રડના લાડુ કહે છે. હસતું પક્ષી, આશ્વેસિયાનું કાંગાઝ પક્ષી દિવસમાં ત્રણ વખત હસે છે, તેથી તેનું નામ હસતું પક્ષી પાડયું છે તે આધારે વારે ધડીએ સહેજ સહેજમાં હસ્યા કરે એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે; હસ-મુખું એવું ને કાઠ તે.

હસતો જીન, રત્તો જતો જીન અજોડો હોય તે પ્રથમ સારી સારી વાતો કરી મેળવી લઇ અને આપણી પામે શું શું છે તે બધું જાણી લઇ પાછળથી મારીને લૂટી લે છે તે ઉપરથી, હસતાં હાડકાં ભાગે એવો; મોઢેથી મીઠું મીઠું બોલે ને મનમાં પેચ-દગા રાખે એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હસતો માર, હસતાં હસતાં મારતું-તુકસાન કરતું તે. જહારથી દેખાતો નહિ પણ અંદરખાને લાગણી થતો માર; મોઢેથી સાફ સાફ બોલી લાગ આવે હાડકાં ભાગી નાંખવાં તે. હસવામાંથી ખસતું થતું, મગક કરતાં માફું પરિણામ નીપળવું. (દેવચોગે.)

હસી કાઠવું, કાઠ બાળત ધ્યાનમાં લેવા ને વી નથી એમ ધારી લક્ષ્યપર ન લેવી; હસીને ચાલતી વાત કે ખરણા ઉડાવી દેવી.

હાંન ગગડી જવા, આશા કે હિંમત જતી રહેવી; શક્તિ-સામર્થ્ય નરમ પડી જવું. હાંન મેલવા, હિંમત મૂકવી.

“ એ સવાલ સાંભળીજ ગોરદેવના હાંન ગગડી ગયા, પોતે ચમક્યા ને ગમરાવા લાગ્યા. ”

ઔરંગઝેબ અને રાજપૂતો.

હાંનાં કુસ્તી કરે છે, હાંનાંમાં ત્યારે ખાવાનું અનાજ વગેરે ન હોય ત્યારે મરીખાઈ દર્શાવનાં એમ બોલાય છે કે,-

‘ એના ઘરમાં તો હાંનાં કુસ્તી કરે છે ’ મતલબ કે હાંનાં ખાલીખમ છે.

‘ ઘરમાં તો હાંનાં કુસ્તી કરે છે ને બહાર જોઈએ તો જાણે લાલજી મનિયાર. બાકી નિર્ધનને ઘેર હાંનાં કુસ્તી કરતાં હોય ત્યાં કન્યા આપી જૂખની ખારશમાં વધારે કરવામાં સાર શો ? ’

મણિ અને મોહન.

હાંનાં અંખેરી કઢાવીશ, બાડાનું ઘર ખાલી કરાવીશ.

હાંનાં ફેડાનું કજીઆ વેહારી લેવો-વેચાતો લેવો; અણખનાવ કરવો; ચક્રમક-લડાઈનું મૂળ રોપવું.

૨. બાડાનું ઘર વખતોવખત ખાલી કરી બીજું બાડાનું ઘર રાખવું. એક જગાએ કામ ન રહેતાં વારે ધડિયે ઉઠામણી કરવી.

૩. ને માણસ બૂદ્ધ બૂદ્ધ કામમાં માયું માર્યા કરતો હોય અને એક જગાએ પગ ઠેરવીને કામ ન કરતો હોય ત્યારે તેના સંબંધમાં એમ બોલાય છે કે એણે તો ઠેરઠેર હાંનાં ફેડાં છે.

હાંનું ફેડી ‘ નાખવું, માયું ઉઠાવી દેવું. (તિરસ્કારમાં વપરાય છે.)

૨. ખરાબ કરવું; તુકસાન કરવું; પાપ-માલ કરવું; આસતું શુભરાત અટકાવવું; ઉપજીવિકા ટાળવી; ને આધારે જીવન ચાલતું હોય તેને તુકસાન પહોંચાડવું.

“ પણ આ કલાવતીનું હાંનું તો આજ દ્રાણું જ અને બેને ગધેડે મેસાડવાં હાં. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

૩. મર્મ-બેદ બહાર પાડવો; ને બરમ જળવાઈ રહેા હોય તે ઉપાડો કરવો-જાહેર કરવો.

હાજરી લેવી, મપગાવવું; ખગર લેવી; માર

મારવાની કે તુકસાન કરવાની તમવીજમાં રહેવું.

હાથ હાથ કરવું, જે વાત પોતાને રચતી ન હોય તેવી વાત કદાચ કાઢી કરે તો પણ તે વાતમાં ખુશામતની ખાતર સામું ન થતાં વાર, હાથ, એમ કહીને જાણે-તે વાતમાં આપણને કશી હરકત ન હોય ને તેથી ઉચકી ખુશી થઈ હોય એવું દેખાડવું, એટલુંજ નહિ પણ તે વાત જાણે પોતાને રચતીજ હોય તેવું ડાળ કરવું. (ડુનિયાંદારીની રીત.)

હાડ જવું, ખરું રૂપ પ્રકાશવું; હાંધથી જવું; વંદી જવું; પહેકી જવું; ચળી જવું.

‘ હાં હાથ જાણો છો હાડ, રાડ યશે કાં-સું-હો નજ. ’

નળાખ્યાન.

“ જાણે નહિ હાડ મારો,

હરિ જાણે નહિ હાડ;

આવી ઉભો રહ્યો છે કમાડ.

મારો હરિ જાણે નહિ હાડ. ”

હારમાળા.

હાડ ભાગવાં, શરીરે અસક્ત કરવું, ‘ તાવ હાથીનાં હાડ ભાગે છે. ’

‘ તે બિચારાનાં વૃદ્ધાવસ્થામાં હાડ ભાગ્યાં. ’

“ કામ ન લાગે, હાડ ન ભાગે, જાણું પડે નહિ વન; ખાતાં પીતાં ખુખી કરતાં, તપવું ન પડે તન-નામ સાર. ”

દયારામ.

૨. તન દબને મહેનત કરવી. (આ અર્થમાં હાડ ભાગીને કામ કરવું બોલાયછે.) ‘ તેઓ હાડ ભાગી પ્રમાણિકપણે કામ ન કરતાં વખત ચોરે છે. ’

દે. કા. ઉત્તેજન.

હાડકાં બોખનાં કરવાં, માર મારી હલકું કરવું; અધમુડું કરવું; નરમ ઘેંસ કરી નાખવું; રીચવું; કચરવું.

હાડકાં પાંસળાં ગણવાં, શરીરે દુર્બળ હોવું; હાડકાં પાંસળાં બહાર દેખાતાં હોય તેવું

નમજું હોવું; લોહીમાંસ વિનાયું હોવું

‘ આજે તે વારે તેનાં હાડકાં પાંસળાં ગણાતાં હતાં. હાલ તે મોટા પેટવાળો ચરખીથી ભરાઈ જાડો પાડો બન્યો હતો. ’

સંધરાજેસંધ.

હાડકાં ભાગવાં, માર મારી અસક્ત કરવું.

‘ હરશન તેને ને તેની મુએલી માને મનમાં આવે, એવી ગાળો ભાડે ને બાશને વારે તેનાં હાડકાં ભાગે. ’

સામુવહુની લગાઈ.

“ દક્ષિણમાં મરાઠાઓ મોગલોનાં હાડકાં ભાગે છે.

ઔરંગઝેબ અને રાજમૂતો.

૨. તન દબને મહેનત કરવી, ઢેકાં નમાવવો. (જ્યારે કાઈ માણસ કામ કરવે કટાણો ખાતો હોય અથવા કરવાની ના પાડતો હોય ત્યારે તેને વિ-

ષે બોલતાં એમ વપરાય છે કે શું,

હાડકાં ભાગી ગયાં છે તારાં ?)

હાડકાં ભારે થવાં, હાડકાં હલકાં બોખનાં કરવાની જરૂર પડવી (માર મારીને); માર ખાવાની નિશાની થવી.

હાડકાં રંગવાં, લોહી નીખળતા સુધી માર મારવો.

૨. અતિશય તુકસાન કરવું.

હાડકાં રચનાવવાં, સુઆ પછી હાડકાંની યોગ્ય ક્રિયા ન થાય તેવી તમવીજ કરવી.

હિંદુ શાસ્ત્રની રૂઢિએ મંડેદાને ગાળી તેનાં બળી રહેલાં હાડકાં જ્વને ધૂસાં ફેલે છે તેને કાઈ નદીમાં અથવા પવિત્ર સ્થળે નાખી આવવાનો રિવાજ છે તે પ્રમાણે વ્યવસ્થા ન કરતાં રચનાવા દેવાં એ તેને-બોલ-

નારનો વૈરભાવ દર્શાવે છે. બોલનારની મતલબ એવી હોય છે કે ‘ તારા મરી ગયા પછી તારાં હાડકાંની વ્યવસ્થા કરવાનું પા-

છળ કાઈ નહિ. રહે; અથવા એવી કાઈ તમવીજ કરીશ કે તારાં હાડકાંની તારા સંબંધીઓને ખનરજ નહિ પડે. ’

હાડકાં વળવાં, શરીરનો બાંધો સારો થવો; કસરતથી બાંધો ઘાટમાં આવવો—અંગ વળવું.

હાડકાં ચોક્કવાં, સંતાપવું; દુઃખ દેવું; કાયર કરવું; બળતરા—ચિંતા કરાવવી.

“ બાણું અંતર કરવાની શાસ્ત્રમાં મના છે તે છતાં સાવકા ઉપર જીદાર્થ રાખી તેમનાં હાડકાં ચોક્કવાં એ ખરેખર દુષ્ટબને કુરનું કામ છે.

એ અંદેશો.

હાડકાં ચેનાં છે, હરામ હાડકાંવાળા માણસને વિશે એમ બોલાય છે કે તારાં તે ચેનાં હાડકાં છે ?

૧. નકર-મજબુત શરીરવાળા—સંગીન હાડકાંવાળા માણસને વિશે અચંબામાં બોલતાં વપરાય છે.

હાડકાં હુલાવવાં, હાડકાં કસી કામ કરવું; તન દઈ મહેનત કરવી.

હાડકાંનો આપો, તન દેછને મહેનત નહિ કરવાવાળો.

૨. સખન મજુરી નેણે કરી નથી તે. હાડકાંનો ખરો, નેનામાં આગમ નહિ કે મહેનત કરવે કંટાળે નહિ. એવો ને પુરય તે. હાડકાંનો ભાગ્યો, આગમ; કામ કરવે અંચાઈ નહિ એવો; નેનાથી મહેનત ન થાય અથવા ને મહેનતથી કંટાળે તેવો; તન દેછને મહેનત ન કરે એવો; હરામ હાડકાંનો. હાડકાંનો માગો, હાડપિંજર; લેદી માંસ વિનાનું માત્ર શરીરનું બોણું; છેક સ્કાલ કડી શરીર; લેદીમાંસ પૂરતું નહિ અને હાડકાં બહાર દેખાતાં હોય તેવું શરીર. હાડકું નમાવવું, મહેનત કરવાને કેડ નીચી નમાવવી અથવા નીચા નમી મહેનત કરવી.

હાડિયા જેવી રોક, અડી-પરેણાં પાસા સિવાયની ઉપડી રોક.

હાથ આપવો, મદદ કરવી; સહાય કરવી.

“ સાચો શીલ સનાય,
અવસાને આવે ને હાથ હો ભાવે.”
શીલવતીનોરાસ.

૨. (કુસ્તીમાં.)

૩. (ગંજીશની રમતમાં.)

હાથ ઉઠાવવો, હક મૂકી દેવો; સત્તા છોડી દેવી.

૧. મારવાની તળવીજ કરવી (હાથ ઉઠામી.)

હાથ ઉપાડવો, માર મારવાની તળવીજ કરવી (હાથથી અથવા હાથમાં કોઈ મારવાની વસ્તુ લેછને.)

“ અજાણા ઉપર હાથ ઉપાડવાના મરદાઈ બરેલા કામને ધિક્કારતો હતો ”

સાસુવહુની લડાઈ.

હાથ કલંક કરીશ, કાંડા કાપી લઈશ.

હાથ કાપી આપવા, સહી-કબૂલત આપેથી વચમાં બંધાયલા રહેવું; હસ્તાક્ષર આપવા.

હાથ કાળા કરવા, કોઈ કલંકિત કામમાં સામેલ થઈ કલંક વધારવું.

“ ધણિ ધણિયાણી વચ્ચે ચાલતી લડાઈમાં વચ્ચે પડનાર માણસના હાથ કાળા બનજીવા. ”

હાથ ખખેરવા, કોઈ નોખમ બરેલા કામમાંથી હાથ ઉઠાવી લેવો.

૧. કામમાંથી ફરામત થઈ જવું.

૨. આશા છોડવો—મૂકવી.

૪. ઉઠાવો દેવું; પાર મૂકવું.

હાથ ખેંચી પકડવો, ખંચાવું; આંચકા ખાવો.

૧, (ખચં કરવાના સંબંધમાં) કર-કસર કરવી.

“ આ ઉપરથી મેં તેમની મિત્રાચારી છોડી દીધી અને એટલો હાથ ખેંચી પકડ્યો કે બસ ઉપજના પ્રમાણમાં જ ખચં કરવો જરૂરી રાખ્યો. ”

અરેબિયનનાતિમ

હાથ ધસવા, પસ્તાવો કરવો; પશ્ચાતાપ દર્શાવવો.

૨. હારી થાકવું.

‘કોઈ વળતું નથી ત્યારે છેવટે હાથ ધસવા પડે છે.’

“કળજીગ દાપર મળિને આબ્યા

પુષ્કર કેરી પાસ રે; હસ્ત ધસે ને મસ્તક ધૂણે, મુખે મુકે નિશાસરે-કળજીગ.

નળાખ્યાન.

‘આબ્યા તો ધસીને પણ પાછા વળ્યા હાથ ધસીને.’”

દ્રીપદીદર્શન.

‘ત્યારે માળાએ ધસીઆ હાથ ને શીદ કરી સ્ત્રીની પાત.’

નંદઅસીસી.

“ધસ્યા રૂપિએ બંને હાથ,

કહ્યું ધિક્ક ધિક્ક ધૃત્વીનાથ;

કહ્યું અનુચિત કર્મ તેં કીધું,

પાણી પુત્રેષિયાગતું પીધું.”

મધિતાખ્યાન

હાથ ચલાવવો; મારવાની તમ્બીજ કરવી.

૨. ઝડપથી કામ કરવું.

હાથ ચાટવા, ભૂખાળવા-હાથાતુર થવું; લાલસા થવી.

હાથ ચોખ્ખો હોવો, ‘આ કામમાં તેનો હાથ ચોખ્ખો છે’ એટલે તેની દાનત શુદ્ધ છે. નિરપરાધી હોવું; પ્રમાણિક અને વિશ્વાસુ હોવું.

હાથ ચોખ્ખા નથી, એમ રૂઢિવાણી સ્ત્રીને કાંઈ સેવા આપવાનું કહેવામાં આવે છે ત્યારે તેના તરફથી બોલાય છે

હાથ ચોળવા, પસ્તાવો પામવો-કરવો.

હાથ છૂટો હોવો, હઘર-સખી-ખરચાળ હોવું.

૨. માર મારવાની ટેવ હોવી.

‘એના હાથ ખડુ છૂટા છે એટલે હાથથી માર માર કરે છે અથવા માર માર કરે એવો છે.’

હાથ જવા, ટેકા જવો; આધાર જવો.

૨. હિંમત હારી જવી.

“એક કામ શરૂ કર્યા અગાઉ તેના પરિણામનો વિચાર કર,” એ વાંચી હકીમ ગભરાયો, તેના હાથ જવા લાગ્યા અને તેનું મોઢું શીકું પડ્યું.”

માસિક સાર સંગ્રહ.

૩. હાથે કામ કરવાની શક્તિ જવી.

હાથ જોડવા, બસ કર-બહુ થયું, હવે બંધ કર, હાથો યાગ્યા એ અર્થમાં વપરાય છે.

‘અરે રામ રામ! વિષ્ણુવે નમઃ તારા સ્વભાવને તો હવે હાથ જોડ્યા.’

અક્ષરાક્ષસ.

૨. માંસી માગવી; કાલાવાલા કરવા.

હાથ જોવો, સામર્થ્ય જોવું; શક્તિ-શારીરિક બળની પરીક્ષા કરવી. એમ શિક્ષા કે માર મારવાના સંબંધમાં બોલાય છે.

“અર્જુન કુંવર તું સાંભળ પાત,

આણીવારતા જોજે હાય;

કુંવર તેં મુક્યાં બાણ,

હમણા તારો લેઈ પ્રાણ.

કવિ બાહ.

“તું ચરો હોય તો કરીને લડ, મારે તારો હાથ જોવો છે. મારા હાથનો તીખો સ્વાદ ચાખ, એટલે હોશિયારી આવશે-”

વનરાજ ચાવડો.

હાથ દીકા નથી તેંય શું માદારા,

ચોરડા દેહનો સ્વાદ ચાખે,

સલ કહે રે અલ્યા ક્રમ બેઠો અદા,

કો તણાં કુંપડાં રીઝી રાખે.”

અંગદવિદિ.

હાથ ઝાલવો-પકડવો, મદદ કરવી; આશરો આપવો.

* * * * મુજ પર રીઝો રાધા-નાથ, સમૂળ અવિધારે તો ટળે, દરિછ ઝાલો મુજ હાથ-

દ્વારામ.

૧. પૂરણું.

૩. અટકાવું. (કંઈ અચૂકું કામ કરતાં)

૪. મદણ કરવું.

હાથ ટાકા કરવા, સુખનો લ્હાવો લેવો.

“ પોતાની હયાતીમાં લક્ષ કરી હાથ ટાકા નહિ કરો તો ઓરિયો ક્યારે વીતશે? ”
એ બેહેનો.

હાથ ઠરવો, સારો અનુભવ થવો; મહાવરો થવો; ટેવાવું.

હાથ ઠોકવો, હાથ ઠોકીને ઝાટું નક્કી કરવું;

હાથ થવા, હાથ ઉગામી મારવાની તબીબ થવી.

‘ તે તો ખરું, પણ છોકરું મોટું થયું એટલે એતાપર કાંઈ આપણાથી હાથ થવાનો છે. ? ’

હાથ દાખવો, હાંચ આપવી.

૨. સકેત કરવો (હાથ દાખવીને)

હાથ દેખાડવો, એવી રીતે શિક્ષા કરવી કે ખો ભૂવી નાંધ.

૨. (જોઈતી)

હાથ દેવો, મદદ કરવી. હાથ આપવો પણ કહેવાય છે.

“ વળી દીધા છે દરિયે હાથરે, અવસર આવ્યો છે. ”

બોધચિંતામણિ.

“ બટકતાં યીસ-ચરૂયે ધડ જુનવાં, સોમે નહિ આવશે હાથ દેવા. ”

અંગદવિહિ.

“ હું કાંઈ એટલો બધો જાનરો નથી કે એ સિવાઈ એકમે ઉપાડી સારું, માટે તમારે હાથ દેવો પડ્યો. ”

અરેમિયન નાઈટસ,

હાથ ધોવા, નિરાશ થા; નિષ્ફળ થવું; આશા મૂકવી.

૨. સંખ દુકવો; ટેવાવું કાઢવું; પામે નથી એમ જણાવવું

૩. છૂટા-મુક્ત થવું; છોડી વેગળું મૂકવું- (કામ); કોઈ કામની જોખમદારી-માંથી હાથ ઉઠાવવો. (નિરાશામાં અથવા નાઉમેશીમાં.)

‘ હુંતે પાપથી મારા હાથ ધોઈ તાણું-છું. ’

‘ એ તો માણસ મારીને હાથ ધુએ નહિ એવો છે. ’

“ તારાજ લોહીનો ધુટડો લઈ ત્યારેજ હું ખરી હાથ ધોઈને મારી પાંજર પડ્યો છે પણ તેમનાં તાંડે સલાનાશ વળેજો! ”

મણિ અને મોહન.

“ જોખમ કટકું માથે રાખ્યું છે આ-ગળથી તો હાંચ ધોવાડાવી મૂક્યા છે. ”

વીરમતી નાટક.

હાથ નાખવો, કુટવું (સીંચોમાં)

“ એક કુટેછેમહા કોષમાં, બીજી હાલા નાખે હાથ રે-સરજનદાર ”

કવિ બાપુ.

“ અસિ, ખરું પૂછેતો મને હાથ નાખ-તાંજ જરાજર આવડવું નથી એટલે મને તો ત્યાં આવનાં એ શરમ લાગે છે. ”

બામિનીબાણ

હાથ નાખવો, લટવું.

‘ આખરપર હાથ નાખવો. ’

‘ મને હાથ નાખવો ’ એ પ્રેમમાં.

હાથ નાપાક હોવા, મુખ્યત્વે ઓને આ-કાવ આવેછે ત્યારે તેના હાથ નાપાક છે એમ બોલાય છે.

હાથ નીચા-હોડા પડવા, નિરાશ થવું; આશામાં થવું; નાકમેદ થવું; નિરાશ થવું; દિમત દારો જપી; આધાર જતો રહેરો-નખરો પડવો.

‘ કાલવાગે દેવીના મંદિરમાંથી જલદાર હાથ આવ્યો હતો તે વાન જાણવી પણ કાલજીવેનું શું થયું તે જાણવું નહિ તેથી સાર્તસંદના હાથ દેશ પડવા. ’

થ જુની વાંસ.

હાથ પહોંચતો છે, પૈસાની છૂટછે; ખરચા કે ખાંચી શકે એવો છે.

હાથ પીળા કરંધા, લેશ લઈ પોઠી ચોળવાનો લ્હાવો લેવો.

હાથ ફેરવી નવું, ચોરી કરવું; હાથમાં ન આવે તે લઈને સુપડીથી ચાલતા થવું.

હાથ બાંધ્યા; કંઈ કામ કરતાં એટકાવવું; એટકાવ કરવો; એથી કોઈ તબવીબ કરવી કે નથી કામ થવું આટલે.

હાથ બાળવા, હાથે ખોવા કરવું. 'ભાઈ ! મારે તો બાળડી મરી ગઈ છે તે રોજ હાથ બાળવા પડે છે.'

૨. જાતે-પડે કામ કરવું; ખીજના ઉપર આધાર ન રાખતાં પોતેજ કરવું. "હૈયું બાળવા કરતાં હાથ બાળવા સારા."

૩. આગળથી હાથે સહી કરી કબૂલાત કરી આપવી.

'હાથ બાળ્યા છે પહેલેથી તે હવે શું ચાલે એવું છે ?

હાથ બેસવો, સારો અનુભવ થવો; ટેવાવું. "લખવા ચીતરવામાં ને ભરત ભરવામાં તેનો હાથ બેઠો છે."

હાથ લાચા, (પૈસાથી-પછી ગમે તો હરામના કે લાંચના) 'ખાનગી રીતે સૂચના મળી કે કારભારી અને વચલા માણસોની હાથ ભરણ તો વધીસન ચાલુ રહે.'

સંસ્કૃતીચંદ્ર.

હાથ લીડમાં હોવા, જ્યારે પૈસાની છૂટ ન હોય ત્યારે એમ બોલાય છે કે બાઈ, હાલ તો મારા હાથ બીડમાં છે એટલે તને શી રીતે મદદ કરી શકું ?

હાથ મારવા, (તરવામાં)

૨. (કનકમાં)

હાથ મારવો, ચોરવું; ચોરીથી સારી પેટે મેળવવું.

૨. કાઢને હરાવવું.

૩. રેળોને વગેરેનું પોતું, ટેકું-ખારવું.

હાથ મેળવવા, (વરકમ્પાના.)

૨. સામસામે હાથોહાથ લડાઈ ચાલવી-ચલાવવી.

હાથ લાંબો કરવો, મદદ કરવી; આશ્રય આપવો.

૨. વચ્ચે પડવું.

હું. ખેલેલ પહોંચાડવું; ચાલતું કામ બંધ પડે એવી તબવીબ કરવી.

હાથ લાંબું નડવું; મળી આવવું. 'હાથ લાંબો, હાથ પહોંચવો.'

૨. યુક્તિ શોધવી; ચેરિતા-લટ્તાનાં કાવવું.

હાથ વળવો, સારો અનુભવ-મહાવરો થવો; ટેવાવું. (કોઈ લખવા ચીતરવાના કામમાં)

હાથ વાળવો, મહાવરો રાખી કોઈ કામ કરવામાં હાથ લાયક કરવો.

હાથ વાળવી, કોઈ મરી જમારને સાં સી-ઓએ માથે હાથ દઈ રડવું; રાગડા કાઢી વિશ્વાસ કરવો.

હાથ સારો હોવો, (કોઈ વિષયમાં) પ્રવીણહોવું; હોશિયાર હોવું. તેથી ઉલટું 'હાથ ખરાબ હોવો.'

'ભાગેલો પગ ચઢાવવામાં આ દાકતરનો હાથ ખરાબ છે તે સ્ત્રીનો હાથ ભરતમાં ધણો સારો છે એમ તમે જાણી નાહી શકશો.'

૨. પવિત્ર વસ્તુને અડક્યા એવો જોખમો હોવો. 'હાથ સારા નથી' એમ અડકાવવાળી સ્ત્રીઓ પણ બોલે છે.

હાથ સારો-ખરાબ હોવો, અક્ષર સારા કે ખરાબ હોવા.

૨. નસં આપે એવો પ્રતિબિંબ અમે જોખમો હોવા-ન હોવા.

૩. કાપડો આપે એવો-કમાણું સચક કે અદિન થાય એવો હોવો.

હાથ હલકો હોવો, જોના હાથ અડકતાં ભારે ભારે ન લાગે-ઈજા ન થાય ત્યારે તેનો હાથ હલકો છે એમ કહેવાય છે. હાથ હાંધ્યાં લેવાં, મહા કષ્ટ અવસ્થામાં આવી જવું; જે આવે તે હાથમાં લઈ નીકળી જવા-નાસી જવા જેવી વિષમ લેણા આવવો, (હાંતરી કરી ચાલ્યા જવાનું હોય છે ત્યારે હાંધ્યાં વગેરે લેવાં પડે છે તે ઉપરથી સાક્ષાત્તિક)

હાથ હેઠા પડવા, આધાર-નબજો પડી જવો; નિરાશ થઈ જવાથી હિંમત હારી જવી.

હાથ હોવો, સામિલગીરી હોવી.

‘આ કામ કરવામાં એનો હાથ છે’ એટલે થોડું ઘણું કામ પણ તેણે કરેલું છે.

હાથ પગ, આધાર; મદદગાર. ‘જુતો મારા હાથપગ છે.’ ‘હાથપગ વિનાની વાત.’

૨. ખાંધી ન રખાય એવું; જેમ લઈ જઈએ તેમ લઈ જવાય એવું; ઈન-સાફને હાથપગ નથી.

“હરિશ્ચંદ્રાદિક સરખા કરિ દે, પૂર્ણ મળે જો પ્રસાદ, પણ હાથપગવિનાનો દેવ છે એ તો, ઝાઝા કરશે વાદવિવાદ, ધીરે અનુભવિયુંરે, કવન આજ તેનાં કવું.”

ધીરાભક્ત.

હાથ પગ ગળી જવા, હોશ જતા રહેવાં હિંમત હારી જવી-(કાંઈ આકસ્મિક બનાવ સાંભળવાથી અથવા ભય પામવાથી)

હાથપગ જોડીને બેસવું, નકામા બેસવું; કામ ધંધા વિનાનું રહેવું; સુસ્ત-આળસ રહેવું; પ્રયત્ન ન કરવો; મહેનત ન લેવી.

હાથ પગ ધોધને, ખાઈ અપુચીને; ખરી ખતથી; આમહૂપૂર્વક; નિરાંતે.

‘વિશેષ કરી દેવપુત્રિ પૈસાદારની પાંખ વધારે જાય છે; લોકો તો, શીમંત પ-

છાડી હાથપગ ધોધને પડે છે.’

અરેબિયનનાઈટ્સ.

હાથ પગ લાગીજવા, હાથે પગે નબળું થવું.

૨. કામ કરવે કંટાળતો હોય એવા માણસને વિષે બોલતાં વપરાય છે.

હાથપગ હલાવવા, કામ કરવામાં મહેનત લેવો; સુસ્ત બેસી ન રહેતાં ઉદ્યોગ કરવો.

હાથ પર લેવું, પોતાની તરફનું કરવું (માણસ.)

૨. શરૂ કરવું-(કામ)

(એક હાથપર-બીજાહાથપર-એમ બોલાયછે.)

હાથરસ ઉતારવો-લેવો, માર મારી સંતોષ પામવો અથવા સંતોષ પમાય ત્યાં સુધી માર મારવો.

“પોલીસના સિપાઇઓ આવી પહોંચ્યા પહેલાં ખુબ હાથરસ લઈ લ્યો; એના શરીરનું એકે હાડકું સાબું રાખરો નહિ.”

મિથ્યાભિમાનનાટક.

“પાંશરા ચાલોછો કે આ ચોટીઆતો ને હાથરસ ઉતારવા કહું ?”

તપત્યાખ્યાન.

હાથથી જવું, હાડ જવું; વહી જવું; આડે-રસ્તે ઉતરી પડવું; ખરાબ થવું; બગડવું; ફરી હાથમાં ન આવવું; કચળવું. વસ્તુ અને માણસ બંનેને લાગુ પડે છે.

“અરે આ તો છેકજ હાથથી ગયા ! હવે કેમ કરવું ? કામદેવ ગાંધાને ગાંડા કરી દેછે એવી વાત કાને સાંભળતા હતા તે આજ નાતે જોવા વારો આવ્યો.”

તપત્યાખ્યાન.

હાથનાં કાઈ બે બોર પણ ન લે, ૨૫-૨૬ ગુણ-શોધ વિનાના માણસને માટે, વ્યવહાર ન રાખવાના સંબંધમાં વપરાય છે.

૨. અધિકર આકૃતિ, મહિનતા, દુસ્તાના સંબંધમાં પણ બોલાય છે.

‘ હકમ પારખને મેં જોયા છે. તેમના હાથનાં કોઈ એ ખોર પણ ન લે એવા તે દેખાવડા છે. ’

એ બહેનો.

“ એના હાથનાં કોઈ એ ખોર લે નહિ એવો દેલ જોવો છે, છોકરાં એને દેખીને છળાને નાસતાં ફરે છે; તે નળ-મહારાજ હરો એમ તમે પણ જુઓ તો ના કહો. ”

નળમયંતીનાટક.

હાથની ચળ ઉતારવી, (વગર કારણે હાથવતી કાઢીને મારીને)

“ મારવાથી તેને શો લાભ થયો હશે ? ધુળ ! પણ નવરો હળમ પાડા મુકે એ પ્ર-
માણે. માત્ર હાથની ચળ ઉતારી હશે. ”

કોણકમાળા.

હાથનું પોહું, ઉગાઉ; હાથમાં જે આવે તે વાપરી નાખનાર.

“ તે અને હું બંને હાથનાં પોલા અને તેમાં વળી મને પુત્ર પ્રાપ્ત થયો તેથી ઘરેણાં ગાંધી અને મારી મોટી માએ કરેલો કરિ-
યાવર વગેરે સમજી આઈ પરવાર્યા. ”

મહિ અને મોહન.

હાથનો ચોખ્ખો, શુદ્ધ ઘનતનો; પ્રમાણિક; વિશ્વાસુ.

હાથનો છટો, ઉદાર; સખી; ખરચાળ.

હાથનો ઠંડો, ટાઢો; ધીમો (કઈ આપવામાં.)

હાથનો સ્વસ્તિક કરવો, (સ્વસ્તિક=સાચિ-
યો) અદબ વાળવી.

“ કોઈ કોઈ વખત તેને પવનને લીધે
હાથનો સ્વસ્તિક રચવો પડતો. ”

સરસ્વતીચંદ્ર.

હાથમાં કાછડી ઝાલવી, ધારતીનું માર્ગ
ગમરાવું; ગમરામણે થવી

“ પ્રધાનો હાથમાં કાછડી ઝાલી દોડા-
દોડ કરવા લાગ્યા.

સધરાજસંઘ.

હાથમાં રહેવું, કબજામાં રહેવું; અંકુશમાં
રહેવું. ‘તે મારા હાથમાં રહેતો નથી. ’

૨. જાણું ન રહેવું; છટકી ન જવું.

૩. ખચવું; વપરાઈ ન જવું. ‘ પૈસો
હાથમાં રહેતો નથી. ’

હાથમાં લેવું, કોઈ કામ કરવાનું માથે લેવું
અથવા માથે લીધેલું કામ શરૂ કરવું.

૨૨. વેરા કરવું.

હાથા ઝાકડી, આધાર-ટેકો

હાથ વાવડો, ચોરી ભય એવો.

હાથ વેંતમાં, નજીકમાં.

જ્યાં ખરેખર કમોડીનો વખત હાથ-
વેંતમાં આવ્યો એટલામાં મેઘગર્જનાની
પેઠે એક ભયંકર અવાજ થયો. ”

જોત મહેનત.

હાથી જુલવા; (પૈસાદાર માણસને લાંબ
માન હાથીની સાહિબી હોય છે તે ઉપ-
રથી) પૈસાદારના સંબંધમાં એમ બોલાય
છે કે ‘તેને લાં તો હાથી જુએ છે. ’

‘ પિયરમાં હાથી જુલતા હોય તે કામના
નહિ પણ સાસરે બકરી વગરનું ખારણું
એ સારું ખરું. ’

ભાગિની બૂપણ

હાથીનો અંકુશ, જુલમી શેઠ અથવા તડા-
મારે સત્તા ચલાવી કામ લેનાર વડીલને
માટે વપરાય છે.

હાથીનો પગ, જેની વિભૂતિને આધારે ઘ-
ણા માણસો દહાડા કાઢે છે અથવા નિર્વાહ
ચલાવે છે. એવા માણસ-બૂમિ, નોકરી,
પદો કે મિલકતને માટે વપરાય છે.

હાથે આમલીના બંધ છે; હાથથી પૈસા ન
છૂવો; કંજુસ હોવું; પૈસા ખરચવો નો-
છવે તેવો પ્રસંગે પણ ન ખરચાય એવા
કંજુસ માણસને વિશે બોલતાં વપરાય છે.
હાથે પગે પડવું, દલાગવું, બોલછા કરવી,
લાંબા હાથ કરીને પગે પડવું; કાલાવાલા
કરવા.

‘ અરે સખિ, તું કદલીપત્ર લેવા ગઈ
સારે એણે મને હાથે પગે પડી કહ્યું કે
સખિ, તું જઈ જોઈ આવ કે તે તૃપાળ
કોઈ સમયે માફ રમરણ કરે છે કે હું જ
તેના મોઢપાશમાં પડી વધારે શુદ્ધાતી
નહીં છું.’

તપસાખ્યાન.

હાથેવાળો મેળવવો, પરણવું; લક્ષ્મી ગાંઠ
બાંધવી; હાથમેળાવો કરવો; હાથ મેળવવો.
પાશ્વિ મહણ કરવું પણ બોલાવ છે.
‘ આપ જવા ને ટેકી થરા લક્ષ્મી સાથે મા-
રો હાથેવાળો મળ્યેથી હું ધંધાળી કરતાં
પણ અધિક સુખ માનું છું.’

પ્રતાપનાટક.

હાથળીમાં પૃથ્વી આવી જવી, એવી કોઈ
મોટી આશત આવી પડવી કે શું કરવું તે
સુઝે નહિ; અતિશય ગમરામણ થવી;
સાંકડમાં આવી જવું.

‘ ઘેલાભાઈ બાપડો વર્ષમાં બે ચાર વાર
ટૂકી રમ સેઈ ઘેર આવે અને ધણાંએ
કોંધાં મારે પણ કંઈ વળે નહિ, તેને પણ
હવે તો હથેળીમાં પૃથ્વી આવી ગઈ.’

બે બહેનો.

હાથો જખરો છે, પક્ષ મોટી છે.

હાર ઉતારવો, ટેક. ઝોછો કરવો; નરમ પા-
ડવું; આંકડો નીચો પાડવો.

‘ પોતાના કુળનો ગર્વ ધરનાર પ્રતાપનો
હાર આને આપણે કાં ન ઉતારવો ?’

પ્રતાપ નાટક.

હારી ખાનું, નખા પડવું.

હાલતે શિંગડે, તંદુરસ્ત સ્થિતિમાં.

‘ હાલતે શિંગડે મોત આવે તો સાર.’

હિંદોળા ખાવા, અંતરિયાળ સ્થિતિમાં
રહેવું; કુલવું; સિદ્ધિ ન થવી.

‘ ઝાંઝ પેટીમાં કાળચકના વારા ફેરા
બદલાયા હતા. અને શીમંતપણા અને
નિર્ધનતા વચ્ચે આ ગર્ભશીમંતપણાની

ખુમારીવાળા કુટુંબે હિંદોળા ખાધા હતા.’

સરસ્વતીચંદ્ર.

હિંદોળે ચઢાવવું, (ગામ) નગર કરવું.

૧. ઉસ્કેરવું.

૩. આશા આપી ધક્કા ખવડાવવા.

૪. હચમચાવવું; ડાલાવવું.

૫. ઝટ નિકાલ ન થાય એવી રીતે ૨-

ખડાવું કરવું.

‘ જણે વરસો વરસ સુધી આખું ગામ
હિંદોળે ચઢાવ્યું છે તથા જણે વળી વિદ્યા-
યાને ભણાવ્યોત્તે નજરો નજરો જોયો છે,
તે વિદ્યારામ હજી જીવતો છે અને અહીં
આવે છે એ મોટું આશ્ચર્ય છે.’

બ્રહ્મરાક્ષસ.

‘ એ સુંદરીને તું તારા હસ્તકમાં લે અ-
ને મારી નજરે ન પડે એવી રીતે છુપી
જનાતામાં રાખ; પણ મને તો લાગે છે
કે હું નિરખવા કરતાં પણ વધારે હવે
નિરખા ચૂક્યો છું ને તેથી માફ મન હિં-
દોળે ચડી ચૂક્યું છે.’

અરેબિયન નાઈટ્સ.

હિરણ ગોપાળ, ધડીની નવરાઈ નહિ ને
કોડીની કમાઈ નહિ એવો માણસ; જે
બહુજ ઉલોગી જણાતો હોય તેને વિશે બો-
લતાં વપરાય છે.

‘ હિરણ ગોપાળ કામમાં ને કામમાં.’

હિંસાખ આપવા જવું, (પરમેશ્વરને સાં)
મરી જવું.

હિંસાખ ન હોવો, મદત ન ગણાવું.

હિંસાખ લઈ નાખવો, સપડાવવું; ધમકા-
વવું; કપડો ફેવો; ઝડતી લેવી.

હીમ ખીમના સમાચાર કહાવજો, એમ
પાટણવાડા તરફ છૂટા પડતાં બોલાવ છે.

હીરાવેધ જવો, હીરા વીધવો જે ધણો ક-
મણ તેને વીધી નાખે એવો ચતુર પુરુષ.
(વાંકામાં બોલતાં વપરાય છે.)

‘ તું તો મારે હીરાવેધ જવો છું.’

હીરો વટાવવો, રૂપિયા લઈ કન્યા વેચવી;
કન્યાવિક્રય કરવો. (મર્મ-કેકડી-મનકમાં)
હુતો ને હુતી, ધણી અને ધણીઆણી; (હ-
તો ને હતી-ઓ અને પુરૂષ.

‘ સાહેબ લોકોને હુતો ને હુતીનું સુખ;
પણ આપણા કુટુંબનું સુખ તેઓ સમજ-
તા નથી. ’

સરસ્વતીચંદ્ર.

હૈમ બેસવું, હારીયાકી નિરાંત ધરી બેસવું;
પ્રથમથી સમજીને નહિ પણ પાછળથી
કંટાળીને મૂકી દઈ ઠરી કામ બેસવું.

હૈડકિયો લાહુ, મરી ગયેલા માણસને નિમિત્તે
યથેવા લાહુ.

હૈયાના લાળા, અંતરની બળતરા; અંતરની
ગ્રામ ચિંતા.

હૈયાની હોળી, મનમાં બળ્યા કરવું તે;
અંતરની બળતરા.

‘ હૈયાની હોળી કેને કહિયેરે + “ “ “ ;

આપ તો અંતરજામો છો,
હરિ મહા સમર્થ સુખદાય-માયા;
દયારામ.

હૈયામાં હોળી પણ બોલાય છે.

‘ હૃપદની હૈયામાં હોળી, અગ્નિમાં
અવરાણા; લાલચમાં લપટાણા નર એજ
ઠગાણા,

બોધચિંતામણિ.

‘ દીવાળીના દહાડલા

સરસ ગણે સૌ કાચ.

શણ્ઘાસાઈને સાંચરે,

મારે હોળી હૈયામાં હોય-સંચર

હું તે શી રીતે સાંચું;

વેનચરિત્ર.

હૈયાનું કુટુંબ, જને કંઈ સહે નહિ-યાદ ન
રહે તેહ; હૈયું-કાળજી કેડાણે ન હોય-બુદ્ધિ
આલતી ન હોય તેનું

‘ હૈયાના કુટુંબ,

હરિ સાથે દેત ન કીધું,

‘ જો હું હાઈ તો આખો ઉત્તર પ્રાંતમારે
તમને આપવો અને તમે હારો તો તમારે
તમારી બહેન મને આપવી’ આ સરત
હૈયાનાં કુટેલા મૂળરાજે દારૂના ઘેનમાં કબુ-
લ કરી. ”

શુ. જીની વાર્તા.

હૈયાનું મેહું, મનનો મર્મ ન જાણાય-મનની
વાત કોઈને ન કહે એવું; થોડું બોલનાર;
મનનો ખાર ન આપનાર; મોહું; અંતઃકર-
ણ ચોખ્ખું ન રાખનારને વિષે બોલતાં
વગરાય છે; હૈયારણું.

“ અમારો કાલો થાય,
ધણ જન હાં કંધેલો;
જો નવ બોલે બોલ,
કહે હૈયાનો મેલો. ”

કવિ શામળ.

હૈયાનું મુતું, જને કંઈ યાદ ન રહે તેવું;
સ્મરણશક્તિનું કાચું.

હૈયાનો હાર, (જેમ હૈયાનો હાર હૈયાપર
ને હૈયાપર રહે છે તેમ જોતા પ્રેમ અંતઃક-
રણથી અજગો થતો નથી-લાગ્યો ને લા-
ગ્યો રહે છે તે) ઘણું વહાલું; કાળજીની
કાર.

“ હાર મુજ હૈયાનો એ તો,
નથી એ હારી પેઠ નમેરો.
રોષા કે, રોષા કે મુને રોઈ સેવાઈ,
જાને એની પાથમાં રે-દયા-”
સરસ્વતીચંદ્ર.

“ પ્રાણથી પ્યારા, નેણાના તારા,
હિડાના રે હાર,
મન હરનારા છવો મારા પ્રાણ છવણ.
હુંતો વારીરે તમ પર વાલીડા.

બોધ ચિંતામણિ.

“ હાર હૈયા તણા રે,
મારા કાળજીની કાર;
મરતકના મણિરે,
મારા ચિતડા કેસો ચોર. ”

કવિ દયારામ.

દેવામાં અંગારા ઉઠવા, દેવામાં બળતરા
ઉઠવી; કાળજી બળતું.

‘લકા બળાને બળા તેની વાડી,
હેરે ઉઠે છે અંગારા.
કહાં છેજ ચંદન ગારા,
વગેરે સ્વામ આજ સવારા.”

નર્મ કવિતા.

દેવામાં ગર્જની કાતી છે, પુષ્કળ વેર છે
(પેટમાં)

દેવામાં ગોખલો હોવો, પેટમાં વાત ટકી
રાખવી; શુભ વાત બહાર ન પાડવાની પ્ર-
કૃતિ હોવી; વાત બહાર જણાવા ન દેવી.

દેવામાં લખી રાખવું, ન વિસરાય એમ
કરવું; યાદ રાખવું. દેવામાં રાખવું પણ
વપરાય છે.

દેવામાં હાથ મૂક્યો હોય તો કોરો કંટ
નીકળે, જલ્દી પેટમાં કંઈ કપટન નહિ;
દેવામાં લેપ દેપ કરોએ નહિ; કરાની
કંઈ માહિતી નહિ એમ વાંકામાં વપરાય છે
‘સલમામા—(હાયાના યાગા કરી) અરે
રે, એતે કંઈ જાણે છે ? મારે મોઢે કંટા-
વવું, હશે કેમ. ? દેવામાં હાથ મૂક્યો હોય
તો કોરો કંટ નીકળે ! હજી જરા વધારે
અન્યાયા યાઓ એટલે ઠીક પડશે.’

સલમામાખ્યાન.

હયા. સગરી, દેવાની બળતરા. હેયા સઘડી.
કોરે બાંધી છે એટલે કાળજી નિરંતર
બળ્યાંજ કરે છે.

હેયું કંછલ કરવું નથી, હિંમત રે ચાલતી
નથી (કોઈ જોખમ ભરેલું કામ કરતાં.)

હેયું ખાલી કરવું, મનના ઉભરા-મનની
બળતરા બહાર કાઢી શાંત પડવું.

“ગામનો ગાંદેરા દેખાવો બધ યયો
સારે તેણે, પ્રહાંડનો નિસાગો, નાખ્યો,
રોઈ રોઈને આંખો રાતી કરીને હેયું ખા-
લી કર્યું બ્યારે પાકી સારે જ તેનું રૂદન
બધ યયું.”

બે'બહેનો.

તેથી ઉપદું. હેયું ભરાઈ આવવું
એટલે રડ રડ, ચઈ જવું.

ટાકું હીમ છે; નિરાંત છે.
પાનખાઈનો પાંધરો પ્રેમ,
ઈ હૈડાં-ધયાં-ટાકાં હૈમ.

હારમાળા.

હેયું કાલવવું, મનની જે વાત વારંવાર ખટ-
ક્યા કરતી હોય તે કોઈ હિતેન્દુને કહી
મન હલકું કરવું; અંતરની ચિંતા-બળતરા
બહાર કાઢવી.

હેયું પડવું, ટેવાવું; ટેવ પડવી; મહાવરો થવો.
હેયું કુટી જવું, અક્ષય બહેર મારી જવી;
ભાન ખસી જવું; ભાન કે લાંબી મ્હોંચ
ન હોવી.

હેયે ધરવું, મનમાં ઉતારવું; લક્ષ્ય પર લેવું; કા-
ળજી રાખવી

હેયે હાથ રાખવો, ધીરજ રાખવી; નિશ્ચિંત
રહેવું; ચોંકી ન ઉડતાં શાંતિ ધરવી.

હેયે હાથ રહેવો એટલે ધીરજ-હિ-
મત-રહેવી.

સરદારખાને ન દેખતાં તેને હેયે હાથ
પણ રહો નહિ.

ગુ. જુની વાર્તા.

‘ થોડી વારમાં બહોલ તેથી,
ખુબ પસ્તાવો કરશે;
પછી હેડા પર રાખી હાથને.
ઈમરથી નહિ ડરશે-જીવ ”

નર્મકવિતા

હોઈયાં કરવું; પચાવી પડવું; વગર હકવું
લઈ લેવું.

હોશિયાર રહેજો, સાવચેત રહેજો અગાઉ
ચોરનો ભય બહુ હશે તેથી પાટણવાડામાં
આવેલા માણસને પળોટાવતાં હુરો-હુશિ-
યાર રહેજો એમ કહેવાનો ચાલ પડ્યો
જણાય છે.

હોળી વાળવી, ખરાબી કરવી; ધૂળધાળી
કરી નાખવી.

હોળીનું નાળિયેર, અધરા કામમાં-આશ્તમાં
પહેલો ધસારો કરનાર માણસ.

૨. જોને માયે પીનંની કમર પડે તે.
“કેટલા એક ધનવાન યવાની ધાડમાં

આ પાર કે પેલે પાર એમ હોળીનું ના-
ળિયેર ધબને અંધાલે-છે તેમાં તેઓ

બોમ જોગે ખરાખરાત યઈ જાય છે.”

જાત મહેનત.

હૃદય ભેદી નાખવું, જોરમાં અસર કરવી;
પિયગાવો નાખવું.